

स्त्रीपर्वपत्र २१

स्त्री. टी.

श्रीगणेशायनमः गतेभगवति व्यासे श्यादिस्त्रीपर्वतत्रप्रथमोऽर्थो व्याख्यातप्रथमः गते १३ विगताप्र।
नारायणं नमस्कृत्य तं चैव नरोत्तमं देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ जनमेजय उवाच
गतेभगवति व्यासे धृतराष्ट्रो महीपतिः किमचेष्टतविप्रर्षे तन्मे व्याख्यातमर्हसि १ तथैव कौर
वोगात्ता धर्मपुत्रो महामनाः रूपप्रभृतयश्चैव किमकुर्वत ते त्रयः २ अश्वत्थामः श्रुते कर्मणा।
पञ्चान्योन्यकारितः वृत्तांतमुत्तरं ब्रूहि यदभाषत संजयः ३ वैशंपायन उ० हते दुर्योधने चैव हते सै
मेव सर्वशः संजयो विगतप्रज्ञो धृतराष्ट्रमुपस्थितः ४ संजय उ० आगम्य नानादेशभ्यो नानाजनप
देशराः पितृलोकं गता राजान सर्वतव सुतैः सह ५ याचमानेन स ततस्तव पुत्रेण भारत क्षांतित्वा
शुचिवी सर्वा वैरस्यांतं विधत्सता ६ पुत्राणामयपौत्राणां पितॄणां च महीपते आनुपूर्वेण सर्वेषां प्रेत।
कार्याणि कारय ७ वैशंपायन उ० तद्ब्रूता वचनं चौरं संजयस्य महीपतिः गता सुरिव निश्चेष्टो न्यपतत् शुचिवीत
ले ८ तं शयानमुपागम्य शुचिवी पतिं विदुः सर्वधर्मज्ञ इंदेवचनमब्रवीत् १ अत्रिष्टराजन किं शेष
माशुचो भरतर्षभ एषा वै सर्वसत्त्वानो नरेस्वरपरा गतिः अभावादीनि भूतानि भावमध्यानि भारत
अभावनिधनान्येव तत्र कापरिदेवता ॥ न शोचन् न तमन्वेति न शोचन्म्रियते नरः एवं सोऽसि हि के लो
के किमर्थमनुशोचसि ॥ अयुधमानो म्रियते पुथ्यमानश्च जीवति काले प्राणमहाराजन कश्चिद
निवर्तते ॥ कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधान्मुत न कालस्य प्रियः कश्चिन्नेदृशः कुरु सत्तम ॥
यथा वायुस्तराणां ग्राणि सेवर्तयति सर्वतः तथा कालवशं यंति भूतानि भरतर्षभ ॥ ॥

॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥

१० आचक्षेकययामि ११ १२ कार्येश्वरशेकनयः दकदानादि १३ प्रथमोऽध्यायः ॥
 एकमार्यप्रयातानां सर्वेषां तत्र गामिनां यस्य कालः प्रयात्येते तत्र कापरिदेवना १४ योऽपि निहतस्य
 देवाजंस्त्वमनशोचसि अशोच्याहि महात्मानः सर्वे ते त्रिदिवेगताः १५ नयसैर्दक्षिणावद्भिर्नतपोभिर्न
 विद्यया तथा सर्गमुपायानियथाश्रमस्तनुयजः १६ सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे च चरितव्रताः सर्वे चा
 भिमुखाः क्षीणास्तत्र कापरिदेवना १७ शरीराग्निषु शूराणां जडबुद्धेशरादृतीः ह्यमानान् शरांश्च
 वसेद्गरुडमश्रुषाः १८ एवं राजेस्त्ववाचसे सर्गपेयानमुन्नमे न पुद्गादधिकं किंचित् तत्रियाणां
 च विद्यते १९ तत्रियास्ते महात्मानः शूराः समितिशोभनाः आशिषं परमं प्राप्ता नशाच्याः सर्वे प
 वहि २० आत्मनात्मानमाश्वास्यमाशुचः पुरुषर्षभ नाद्यशोकाभिभूतस्त्वं कार्यमुत्सृज्य मर्हसि
 २१ इति महाभारते स्त्रीपर्वणि वैशं विडरस्य ततश्चाकं श्रुत्वा तपुरुषर्षभः युज्यतोऽयानमितुक्त्वा पुनर्व
 चनमब्रवीत् २२ तिप्रमानय गांधारीं सर्वाश्च भक्तस्त्रियः वयं कुंतीमुपादाय यात्रायास्तत्र योषितः
 २३ एवमुक्त्वा स धर्मात्मा विडरं धर्मवित्तमे शोकविग्रहतज्ञानोऽयानमेवान्वपद्यत २४ गांधारी पुत्रशो
 काज्जाभर्तृवचनचोदिता सहकुंत्या यतो राजा सहस्रीभिरुपाद्वत २५ ताः समासाद्य राजानं भ्रशं शोक
 समन्विताः ग्रामेऽग्रान्योन्यमीयुः स्मभ्रशमुच्चुक्रुशस्ततः २६ ताः समासाद्य तत्र ज्ञाताभ्यश्चार्जुनतः स
 ये अश्रुकंदीः समारोप्य ततोऽनिर्ययौ पुरात २७ ततः प्रणादः संजज्ञे सर्वेषु कुरुवेशमसु आकुमार
 च तत्सर्वमभवच्छोककर्षितं २८ अदृष्टृष्वीयानार्यः पुरा देवगणैरपि श्यकजनेन दृश्यते तास्तस्मानि

स्त्री-रीः १ किशोरीणांश्च शावकानां किशोरोश्च शावक इति मेदिनी श्रेणो नृत्यशिल्पाभूमौ ॥ ॥

प्रकीर्य केशान् शुभान् भूषणान् च एकवस्त्रधारणार्थः परिपेत्य रनायवत् २ चेतपर्वतश्च
पेभ्यो गृहेभ्यः स्नात्वा क्रमन् गृहाभ्यः शैलानां पृथग्यो हतयुग्माः १ तासु दीर्घा निनारीणां तस्य
द्वे रात्र्येनेकशः शोकात्री न्यद्रवन् राजन् किशोरीणां मिवांगणो ॥ प्ररघवाहू नक्रौशं तः पुत्राभ्या
हस्मिन्नपि दर्शयेतीव ताहस्मयुगांते लोकसंलयं ॥ विलपन्त्यो रुदन्त्यस्मधावमानास्ततस्ततः
शोकेनाभ्याहततानाः कर्त्र्येन प्रजतिरे ॥ ब्रीहोजग्मुः पुरायास्मसावीनामपियोधितः एकव
स्त्राश्च निर्लज्जाः स्वश्रुणो पुरतो भवन् ॥ परस्परं सुसस्त्रेषु शोकेषां सयं सदा ताः शोकविह्व
लाराजन्त्यवैतन्त परस्परं ॥ ताभिः परिहृतो राजारुदतीभिः सह स्रष्टः निर्ययौ नगरादीन् स्त
र्णमायोधनं प्रति ॥ शिल्पिनो वणिजो वैष्णवाः सर्वे कर्मोपजीविनः तेषां र्थिवं पुरस्तुत्यनिर्ययुर्न
गरादृदिः १० तामां विक्रोशमानानामातानां कुरुसंक्षये प्रादुरासीन् महोच्छ्रयो व्यथयन् भुवनान्
त १५ युगांतकाले संप्राप्ते भूतानां दहनामिव अभावः स्यादयं प्राप्तिभूतानि मेतिरे ॥ भृशमुद्धि
ग्रमन् सस्त्रे पौराः कुरुसंक्षये प्राक्रोशन्त महाराजस्वनुरक्तास्तदाभ्रं १० इति स्त्रीपर्वणि २ वैशं क्रो
शमात्रे ततो गत्वा दृष्टुं स्नानं हारयान् शारद्वते कृपे द्रोणिं कृतवर्माणामेव च १ ते तदष्ट्वराजानं प्रज्ञा
चत्तषमीसुरं शत्रुकं दारिणिः स्वस्वरुदन्तमिदमब्रुवन् २ सतस्तव महाराज कृत्वा कर्म सुडक्रे
गतः सानुचरो राजन् शक्रलोकं महीपते ३ इष्येयं नवलान्मुक्तावयमेव त्रयोरणाः सर्वमन्यन्

वितीर्णं सैन्यं ते भरतर्षभ ४ इत्येवमुक्ता राजानं कृपः शरद्वत्स्ततः गंधारीं पुत्रशोकात्तीमिदेवचनमब्रवीत् ५
 अभीता युधामात्यो व्रतः शत्रुगणानबहून् वीरकर्मणि कुर्वाणः पुत्रास्ते निधने गताः ६ भ्रवंसे प्राप्य लो-
 कांस्ते निर्मलान् शस्त्रनिर्जितान् भासुरदेहमास्थाय विचरेत्पमराश्च ७ न हि कश्चिद्विश्रुताणां युधामात्यः
 पराङ्मुखः शस्त्रेण निधने प्राप्तेन च कश्चित्कृतो जलिः ८ एवं तोलत्रियस्याहः पुराणाः परमो गतिः शस्त्रेण
 निधने संल्योतन् शोचितमर्हसि ९ न चापिशत्रवस्तेषाम् व्योते गतिर्पोडवाः पृणयत्कृतमस्माभिरस्य
 त्यामपुरो गमैः १० अथ मे गाहते श्रुत्वा भीमसेनेन ते सुते सुप्रशिविरमाविश पण्डितो कदने कृतं ११ पां-
 चालाः निहताः सर्वे धृष्टकृत्सु पुरोगमाः दुपदस्यात्मजाश्चैव द्रौपदेयाश्च पातिताः १२ तथा विशस-
 ने कृत्वा पुत्रशत्रुगणस्य ते प्राद्वामरणो स्यात्ते न हि प्राक्यामहे त्रयः १३ ते हि शूरामहे द्यामाः क्षिप्रमे-
 व्यंति पोडवाः अमर्षवशमापन्ना वैरं प्रति निहीर्षवः १४ ते हतानात्मजान् श्रुत्वा प्रमत्ताः पुरुषर्षभाः
 भीरून्तः पदं शूराः क्षिप्रमेव यशसि नि १५ तेषां तदनेकज्ञा संस्थाते नोत्सहामहे अनुजानीहि नो-
 रति माचशो के मनः कृपाः १६ राजेस्त्वमनुजानीहि धैर्यमातिष्ठ चोत्तमं दिशंते पश्य चापि त्वं तात्रे धैर्यं
 च केवलं १७ इत्येवमुक्ता राजानं कृत्वा चाभिप्रदत्तां कृपश्च कृतवर्मा च द्रोणपुत्रश्च भारत १८ श्रुत्वा
 स्वमाणा राजानं धृतराष्ट्रं मनीषिणं गंगामनुमहात्मानं सूर्यामखानचोदयन् १९ अपक्रम्य तत्तेरा-
 जन् सर्वं एव महारथाः ग्रामं आन्योत्समुद्दिग्रास्थिधाते प्रययुस्तदा २० जगाम हास्तिनपुरं कृपः शरद्व-
 तस्तदा स्वमेव राष्ट्रं हार्दिको द्रोणिर्वीर्यसाश्रमं ययौ २१ एवं ते प्रययुर्वीरा वीर्यमाणाः परस्परं भयार्ताः पां-
 दुपुत्राणां मागकृत्वा महात्मना २२ समेत्य वीरा राजानं तदा तनुदिने रवौ विप्रजान् मर्महाराज यथेच्छकमरिंदमाः २३

॥ २३ ॥
 विष्टोत्तमरणेन ॥ २४ ॥

सु.रो.

तदनेतरं २४ अध्यायः द्वेष्ट १५ कृपाचार्यकृतवर्मभ्यां वियोगाननेतरं प्रियाप्रियैः पोटवानां प्रियाः अभिमन्युप्रभृतयः अत्रियाः दुर्गंध
समासाद्याय वैदौ गिंपांडुपुत्रमहारथाः यज्ञयेस्तेरगोराजनविक्रम्यतदनेतरं २५ इति स्त्रीपर्वणि वैशं. हते
पुमैरेषु धर्मराजो युधिष्ठिरः शुश्रुवे पितरं वृद्धं निर्योतेनागसाहूयात् १ सोभयत्सुत्रशोकार्त्रः पुत्रशोकप
रिसुते शोचमानं महाराजं भ्रातृभिः सहितं सदा २ अन्वीयमानो वीरेणादाशाहेण महात्मना युयुधा
नेन च तया तथा चैव युयुत्सना ३ तमन्वयात्सुडः त्वार्ज्योपरीशोककर्षिता सहपांचालयोषिद्वि
र्णस्तत्रासन्समागताः ४ संगो गामनं वंदेति स्त्रीणां भरतसत्तम कुररीणां मिवाज्ञानोक्रोशोतीनां द
दर्शच ५ ताभिः परिहृतो राजा क्रोशोतीभिः सहस्रशः ३ ध्वबाद्भिर्गर्जोभीरुदंतीभिः प्रियाप्रियैः ६
कृतधर्मज्ञता राजः कृतसाद्यान्शंसता यच्चावधीतपितृभ्रातृनगुरुपुत्रान्सावीनपि ७ ज्ञातयित्वा
कथं शोणेभीष्मं चापि पितामहे मनस्तेभ्यं महाराज हत्वा चापि जयद्वयं ८ किं नराज्येन ते कार्यं पितृ
भ्रातृनपश्यतः अभिमन्युचडुर्ध्वं द्रौपदेयांश्च भारत ९ अतीत्य सामहाबाद्भिः क्रोशोतीः कुररीरिव व
वंदे पितरं ज्येष्ठं धर्मराजो युधिष्ठिरः १० ततो मिवाद्य पितरं धर्मेण मित्रकर्षणः स्ववेदयंत नामानि पं
डवास्तेपि सर्वशः ११ नृत्वात्मज्ञानैकराणां पिता पुत्रवधार्तितः अग्रीयमाणः शोकार्त्रः पोटवं परिषस
जे १२ धर्मराजं परिषृज्य सोऽप्यित्वा च भारत दुष्टात्मा भीममन्त्रिणं नृदिधत्तं रिवपावकः १३ सकौपण
वकस्तस्य शोकवायुसमीरितः भीमसेनमयं रावं दिधत्तं रिवहृषणते १४ तस्य संकल्पमाज्ञाय भीमं प्रस
शुभं हरिः भीममादिप्यपाणिभ्यां प्रहो भीममायमं १५ प्रागेव तमहाबुद्धिर्बुध्वा तस्ये गितं हरिः संविधाने
महाप्राज्ञस्तत्र चक्रे जनार्दनः १६ तं गृहीत्वा च पाणिभ्यां भीमसेनमयस्मयं वभंज बलवान् राजा मनमानो
नादयः तैर्हंतभिः क्रोशोतीभिरिति संबोधः १७ अतिप्यनिवार्य ग्रायसंलोहमयं १८ संविधाने ग्रायसस्य भीमस्य निर्मीणं १९ २० ॥

१० पुत्रेति धर्मादपकृतं प्रालिङ्गनरुत्नेन भीमवधः कर्तव्य इत्याशयः ॥ ह्यकोदरेण ग्रहताग्रपिनजी
 नागायुतबलप्राणः सराजाभीममायसं भेक्ताविमथितोरस्कः सुस्त्रावरुधिरं सुखात् १८ ततः पपात
 मेदिन्यातथैवरुधिरातिः प्रपुष्पिताग्रशिवः पारिजातश्वदुमः १९ प्रत्यग्रह्लाञ्चतं विद्वानसतो
 गावलाणि सदा मैवमित्यब्रवीच्चैनं शमयन्सां त्वयन्निव २० सत्तकोपे समुत्पन्नगतमन्युर्महाम
 नाः सदाभीमेति चुक्रोशत्पुः शोकसमन्वितः २१ तं विदित्वा गतक्रोधं भीमसेनवधार्दितं वासुदे
 वो वरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् २२ मायुचोऽत राष्ट्रत्वं नैव भीमस्त्वया हतः प्रायसी प्रतिमा हो
 षा जगाराज निपातिता २३ त्वं क्रोधवशमापन्नं विदित्वा भरतर्षभ मया पकृष्टः कौन्तेयो मृत्यो
 र्दंष्ट्रांतरंगतः २४ न हिते राजशाईलवलेतलोत्तिकश्चन कः सहेतमहाबाहो बाहोर्विग्रहाणं
 २५ यथांतकमनुप्राप्य जीवन्कश्चिन्नमुच्यते एवं बाहूतरं प्राप्य तव जीवेन्न कश्चन २६ तस्मात्स
 त्रेण याते सौ प्रतिमा कारिता यमी भीमस्य सेयं कौभयतवैवापहृता मया २७ पुत्रशोकाभिसेत
 तं धर्मादपकृतं मनः तदा राजेन्द्र तेन त्वं भीमसेनं जिघांससि २८ न त्वेते त्वं मेराज न हन्यास्तं यं
 कोदरं न हि पुत्रमहाराज जीवेयुते कथंचन २९ तस्माद्यत्कृतमस्माभिर्मन्यमानैः शमं प्रति श्रुत्
 मन्यस्य तत्सर्वमाचशोके मनः कृपाः ३० इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि वैशंपायन उवाच तत
 वेपुः गता युष्मांतेषां निमित्तांतरेणापि नाशावश्यं भावादिति भावः ३१ ३० अध्यायः ततः १२३

श्री-री.

४

नतत्कथाः तन्त्रकृतवानसिग्रहभावग्राह्यः ४ ५ श्रेयोहिताहितेच उच्यमानो न गृहीत इत्यन्वयः ॥

एनमुपातिष्ठन् शौचार्थपरिचारकाः कृतशौचं पुनश्चै न प्रोवाच मथुसूदनः १ राजन्मधीतावेदा
लेशास्त्राणि विविधानि च श्रुतानि च पुराणानि राजधर्माश्च केवलाः २ एवं विद्वान्महाप्राज्ञः स
मर्थः सन् बलाबले आत्मापराधात्कस्मान्नैकुरुषे कोपमीदृशं ३ उक्तवांस्तान् देवाहं भीष्म
द्रोणौ च भारत विदुरः संजयश्चैवं तं त राजन् तत्कथाः ४ सवार्थमाणो नास्माकमकार्षीर्वचने
तदा पांडवानयिका त्वाजनबलेशौर्ये च कोरव ५ राजाहियः स्थिरप्रज्ञः स्वयंदोषानवेदते देश
कालविभागंच परं श्रेयः स विंदति ६ उच्यमानस्तयः श्रेयो गृहीत नो हिताहिते आपदः समनु।
प्राप्य स शौचं तपनये स्थितः ७ ततो न्यघ्नन्मात्मानं समवेदत्स भारत राजंस्त्वं ह विधेयात्मा इर्यो।
धनवशो स्थितः ८ आत्मापराधादापन्नसत्किंभीमं जिह्वांसि तस्मात्संयुक्तकोपं त्वं समनुस्मृत्य
उद्धृतं ९ यस्ततोऽस्पर्द्धया तडः पांचालीमानयत्सभो सह तो भीमसेनेन वैरं प्रति जिहीर्षता १०
आत्मनोतिक्रमं पश्य पुत्रस्य च इरात्मनः यदनागसि पांडूनां परित्यागः परेतप ११ वैशं. एवमुक्त
स्वकस्तेन सर्वं सत्संजनाधिप उवाच देवकीपुत्रं धृतराष्ट्रं महीपतिः १२ एवमेतन्महाबाहो य।
यावदसि माधव पुत्रस्ते ह श्रुयर्मात्मन्यैर्यात्मां समचालयत् १३ दिशति पुरुषाश्चोबलवा।
स्तस्य विक्रमः त्वद्भुजो नागमत्स्यभीमो वाहं तरे मम १४ ॥ अनागसिग्रपराधाभावेऽपि परित्यागो राज्ञापदानेन

॥ १२ ॥ अथाप्युक्तः ॥

४

६ एतत्तवचः पांडवानां शत्रुमुद्यतं वाक्यं ॥ न चास्मत्तो तामिति पाठे स्पष्टं न डयो धने तोषमाणायः श्रा
 ३ दानीं त्वहमेकाग्रागतमस्युर्गतजः मध्यमे पांडवे वीरं स्पृष्टुमिच्छामि केशव ॥ हतेषु पार्थिवे
 द्वेषु पुत्रेषु निहतेषु वै पांडुपुत्रेषु वै शर्मप्रीतिश्चाप्यवतिष्ठति ॥ ततः सभीमेव धनं जयं च मा
 श्राश्च पुत्रौ पुरुषप्रवीरौ पस्पर्शगात्रैः प्ररुदन्तु गात्रानाद्यास्पकल्याणमुवाच चैतान् ॥ इति म
 हाभारते स्त्रीपर्वणि ॥ १४ वैशं ॥ धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातास्ततस्ते कुरुपुंगवाः अभ्युभ्रतिरः सर्वे गा
 थारौ सहकेशवाः १ ततो ज्ञात्वा हतामित्रं धर्मराजं युधिष्ठिरं गांधारीपुत्रशोकार्ताशत्रुमैरुदनिदिता २
 तस्याः शापमभिप्राये विदित्वा पांडवान् प्रति रुचिः सत्यवतीपुत्रः शोभमवबुध्यत ३ संगीगायामुपस्थ
 पपुण्यगंधिपयः शुचिः तं देशमुपसंवेदे परमर्षिर्मनोजवः ४ दिव्येन चक्षुषा पश्यत मनसा तद्रूपे
 न च सर्वप्राणाभृतो भावं स तत्र समबुध्यत ५ स स्नुषामब्रवीत्काले कल्पवारी महातपाः शापका
 लमवाप्तिपक्षमाकालमुदीरयन् ६ न कोपः पांडवे कार्यो गांधारिणाममाप्नुहि वचो निरुप्यता
 मेतत्तच्छृणु चेदेव चो मम ७ उक्त्वा स्पृष्टा दशाहानि पुत्रेण जयमिच्छता शिवमाशंसमेमांस्तपुश्च
 मानस्यशत्रुभिः सातथावाच्यमाना त्वंकाले काले जयेषिण ८ कृतवत्सि गांधारि यतो धर्मस्ततो ज
 यः ९ न चाप्यतीतां गांधारि वाचंते वितथामहं स्मरामितोषमाणाय स्तथा प्रादिहिताद्यसि १० ॥

शीर्षचनेन तोषयेत्यास्ते तवज्ञांतां वाचं वितथानस्मरामीत्यन्वयः १० ॥

१० कृतमानाः कृताहंकाराः ११ अध्यायः तच्छ्रुत्वा १ २ ३ ४ ५ ॥

विग्रहेतमुलेरात्तागतापारमसंशयं नितेपांडुसुतैर्युद्धेननंधर्मस्ततोधिकः तमाशीलापुराभूत्वा
 साधनतमसेकथं अथर्मनहिधर्मज्ञेयतोयधर्मस्ततो जयः १२ स्वचधर्मपरिस्मृत्यवाचैवोक्तमन
 स्विनि कोपंसेयच्छगांधारिमैवंभूः सत्यवादिनि १३ गांधार्युवाच भावनाभ्यसयामिनैतानिछा
 मिनश्चतः पुत्रशोकेनतुबलानमनोविह्वलतीवमे १४ यथैवकुंत्याकोतेयारत्तितव्यासश्याम
 या तथैवधृतराष्ट्रारत्तितव्यामयायथा १५ दुर्योधनापराधेनशकुनेःसौबलस्यच कर्णदुः
 शासनाभ्यांचकृतोयंकुरुसंतयः १६ नापराधनिवीभत्सुर्नचपार्थोवृकोदरः नकुलःसहदे
 वोवानैवजातुयुधिष्ठिरः १७ युधमानाहिकौरव्याःकृतमानाःपरस्परं निहताःसहिताश्चान्ये
 सत्रनास्तप्रियंमम १८ किंतुकर्माकरोद्दीमोवासुदेवस्यपश्यतः दुर्योधनंसमाहूयगदायुद्धेम
 हामताः १९ शिष्याभ्यधिकंताज्ञाचरेतेबहुधागो अथोनाभ्यांप्रहतवानतमेकोपमवर्धय
 त २० कथंनधर्मंयधर्मज्ञैःसमुद्दिष्टंमहात्मभिः त्यजेयुराहवेशूराःप्राणहेतोःकथंचन २१ इति
 मीपर्वणि १२५ वैशं. तच्छ्रुत्वावचनेतस्याभीमसेनोयभीतवत् गांधारीप्रसुवाचेदवचःसो
 नयंतदा १ अथर्मोयदिवायधर्मस्तुसात्रमयाकृतः आत्मानंवातकामेनतमेज्जंतमहसि २
 नहिधर्मोपुत्रस्तेपातितोसौमहाबलः नशक्यःकेनचिदंतमतोविषममाचरे ३ ॥

५ ३ कृत्वा न न हिते पतयः संतीत्यादि ६ असेन सशत्रु पसेन ७ १५ बृषसेनेन कर्णपुत्रेण १० अतो
 मेन्यसौ को वशिष्ठो यंगदा पुद्गेन वीर्यवान् मां हत्वा न हरेद्राज्यमिति वै तत्कृतं मया ४ अथ मेणजितः
 वंतेन चापियुधिष्ठिरः निहृताश्च सदैवास्मत्ततो विषममाचरे ५ राजपुत्रीं च पांचालीमेकवत्सं राज
 स्वलां भवत्या विदितं सर्वमुक्त्वा न्यास्य तत्सुव ६ डुर्योधनमसेन सशक्यभः ससागरा केवला
 भोक्तुमस्माभिरतश्चैतत्कृतं मया तथाप्यप्रियमस्माकं पुत्रस्ते समुदाचरेत् द्रौपद्याय तस्य भामध्ये स
 व्यस्रुमदर्शयत् ८ तदैव वधः सोऽस्माकं दुराचारश्च ते सुतः धर्मराजा जया चैव स्थिताः ससमये
 तदा ९ वैरमुद्दीपितं राक्षसपुत्रेण तव तन्महतः क्लेशिताश्च वने नित्यं तत एतत्कृतं मया १० वैरस्या
 सगतः पारं हत्वा डुर्योधनं राणे राजपुत्रियुधिष्ठिरः प्राप्नोव्ये च गतमन्यवः ११ गोपार्थुवाच नैतस्मै वधः
 स्नातयत्प्रशंससि मे सुतं कृतवांश्चापितत्सर्वं यदिदं भाषसे मयि १२ हताश्वेन कुले यत्तु बृषसेने
 न भारत अपिवः शोणितं संख्येडः प्रासनशरीरजे १३ सद्भिर्विगर्हितं चोरमनार्यजनसेवितं कू
 रं कर्माकरोत्सस्मात्तदयुक्तं ब्रूकोदर १४ भीमसेन उवाच अन्यस्यापि न पातयेत् रुधिरं किंपुनः स्वकं
 ययैवात्मा तथा भ्राता विशेषो नास्ति कश्चन १५ रुधिरं न यतिक्रामेदतोऽष्टादं वमाशुचः वैवसतस्त
 तद्देहहस्तौ मे रुधिरौ हितौ १६ हताश्वेन कुले हृष्टा बृषसेनेन संयुगे भ्रातरां संप्रहृष्टानां त्रामः संजनि
 तौ मया १७ केशपक्ष्मपरामर्षे द्रौपद्याय तत्कारिते क्रोधा यदब्रुवं चाहेत च मे हृदिवर्जते १८ ॥ ३३ ॥

अतः प्रथमोऽष्टादशपरिच्छेदः सितार्थः दत्तोऽष्टादशपरिच्छेदः ३६ ॥

खीभृतोद्वल्लेदप्रदतिशेषः ३० ३१ ३२ ॥

४३ वांश्यावो ४४ अध्यायः एवंप्रवक्तृर्ननुदृष्ट्याने १ २ ३ ॥
 अभ्यगच्छेत्सहिताः शृणोत्युल्लवत्तसः चिरस्मृष्टासापुत्रानुत्रादिभिरभिल्लुता १३ वाष्पमाहारय
 देवीवस्त्रेणावृत्यवैश्वानरे ततोवाष्पमसुत्स्नमहपुत्रेणवैयथा १४ अपश्यदेतानशसौचैर्वदथा
 परिवित्तान सातानैकैकशः पुत्रानसंस्पृशती पुनः पुनः १५ अन्वशोचतडुःखार्त्तदोषरीचहता
 तज्जो रुदंतीमशपोचालींदर्शयतितांभुवि १६ द्रोपद्यवाच श्राय्यपुत्राः कृतेसर्वेसौभद्रसहिताग
 ताः नज्जोतेद्याभिगच्छेत्तिचिरं हृष्टातपस्विनीं १७ किंनराज्येनवैकार्यविहीनायाः सुतैर्मम तांसमा
 श्यामयामास शृणोत्युल्लोचना १८ उन्नाप्ययाजमेनींतरुदंतींशोककर्षितो नथैवसहितावा
 पिपुत्रैरनगतात्प १९ अभ्यगच्छेत्तगांधारीमार्त्तमार्त्ततरास्वये तामुवाचाशगांधारीमहवध्यायश
 सिनीं ४० मैवंपुत्रीतिडुःखार्त्तापश्यमामपिडुःखितो ममेलोकविनाशोयंकालपर्यायचोरितः
 ४१ अथपभावीसंप्राप्तः स्वभावलोमहर्षणः इदंतत्समनुप्राप्तेविदुरस्यवचोमहत् असिद्धानुन
 येकस्मेयडवाचमहामतिः तस्मिन्नपरिहार्यैर्यद्यतीतेचविशेषतः ४२ माशुचो नहिशोचास्तेसं
 ग्रामेनिधनंगताः पथैवसंतथैवाहंकोवामाश्यामपिष्यति ४३ ममैवद्यपराधेनकुलमग्रवि
 नाशितं ४४ इतिस्त्रीपर्वणि १८० वैशं पवमुक्तातुगांधारीकुरुणामवकर्त्तनं अपश्यत्तत्रतिष्ठेती
 इगद्व्येनचत्तथा १ पतिव्रतामहाभागासमानव्रतचारिणी ३ ग्रेणतपसापुक्तासततंत्रसचारिणी

स्त्री रो.

वरादेनेनरुलस्यमहर्षेः पुण्यकर्मणः दिव्यज्ञानबलोपेताविविधंपर्यदेवयत् ३ ददर्शमाबुद्धिमती
दृष्टादेवययांतिके शान्तिरेन्वीराणामद्भुतंलोमहर्षणं अस्थिकेशपरिस्तीर्णंशोणितौघपरि
सुतं शरीरैर्वद्भुसाहसैर्विनिकीर्णं समंततः ५ गजाश्चरथयोधानामावृतंरुधिराविलैः शरीरैश्च
रसैश्चविदेहैश्चशिरोगतैः ६ गजाश्चनरनारीणानिःसुनैरभिसेव्यं अगालवककाकोलकं
ककाकनिषेवितं ७ रत्नसंपुरुषादानांमोदनंकुरराकुलं अशिवाभिःशिवाभिश्चनादितेरथ
सेवितं ८ ततोव्यासाभ्यनुज्ञातोऽतःराष्ट्रोमहीपतिः पांडुपुत्राश्चतेसर्वयुधिष्ठिरपुत्रोऽगमाः ९
वासुदेवंपुरस्कृत्यहतबंधंचणार्थिवं कुरुस्थियःसमासाद्यजग्मुरायोधनेप्रति १० समासाद्यकु
रुतेजताःस्थियोनिहतेष्वराः अपश्यंतहतांस्तत्रधातुंनपुत्रानपितनपतीन् ११ कव्याद्भिर्मस
माणानैर्गोमायुबलवायसैः भूतैःपिशाचैरक्षोभिर्विविधैश्चनिशाचैः १२ रुद्राक्रीडनिभेद
ष्टातदाविरासनेस्थियः महाहैभ्योशयानेभ्योविक्रोशंतेनिपेतिरे १३ अदृष्टपूर्वंपश्यंत्योऽऽत्वात्री
भारतस्थियः शरीरैश्चसुखलघ्नान्मपतंश्चापराभुवि १४ आंतानांचाप्यशान्नासांतामीत्काचनचे
तना पांचालकुरुयोषाणांकुपणंतदभून्महत १५ दुःखोपहतचित्राभिःसमंतादनुनादितं दृष्ट्वायो
धनमसुग्रं धर्मज्ञासुबलात्मजा १६ ततःसापुंडरीकाक्षमामेअपुरुषोत्तमं कुरुणां वैशसेदृष्ट्वा दुःखाह
चनमब्रवीत् १७ पश्येताःपुंडरीकाक्षस्तुषामेनिहतेष्वराः प्रकीर्णकेशाःक्रोशंसःकुर्यश्चमाधव १८

पांचालानां भूतानां दृष्टिवादीनां कुरुपांचालवधात् कुरुपांचभौतिकं जगत्प्रमितिभावः २६ २
 अमस्त्वभिसमागम्यस्मरंतो भरतर्षभान् दृष्टोवाभ्यधावेत्यः पुत्रान्भ्रातृनपितृनपत्नीन् २७ वीरा
 सभिर्महाबाहोहतपुत्राभिरावृते कश्चिच्चवीरपत्नीभिर्हतवीराभिरावृते २८ शोभिनेषु रूषयाञ्चैर्भो
 क्षकर्णाभिमन्युभिः द्रोणदुपदशलैश्च जलद्विरिवपावकैः २९ कंचनेः कवचैर्दिशेर्मणिभिश्च।
 महात्मनां संगदैर्हस्तकेयुरैः स्वभिश्च समलंकृतं ३० वीरबाहुनिस्तृष्टाभिः शक्तिभिः परिचैरपि
 त्वङ्गैश्च विविधैस्तीक्ष्णैः सशरैश्च शरासनैः ३१ कृत्वा दसैः सहितैस्त्रिष्टुप्त्रिर्विविधैः क्वचित् क
 चिदाक्रीडमानैश्च शयानैरपैः क्वचित् ३२ एतदेवं विधं वीरसंघशयायोधने विभो पश्यमाना
 हि दृष्ट्वा मिशोकेनाहं जनार्दन ३३ पांचालानां कुरुपांचविनाशे मधुसूदन पांचानामपि भूतानाम
 हं वधमचिंतयं ३४ तान्सपार्णाश्च गृध्राश्च विकर्षयत्सृग्द्विताः निरस्य चरणौ रथाभक्षयंति सह
 स्रष्टाः ३५ जयद्रथस्य कर्णस्य तथैव द्रोणभीष्मयोः अभिमन्योर्विनाशं च कश्चित् तयितुमर्हति ३६
 अवधकल्पान्निहतान् दृष्ट्वा हं मधुसूदन गृध्रकंकवकक्षेन स्रग्गालादनीकृतान् ३७ अमर्शव
 शमापन्नान् डर्यो धनवशे स्थितान् पश्येतामुरुषयाञ्चान्संशोतान्पावकानिव ३८ शयनान्मुचिताः।
 सर्वे मृदूनि विमलानि च विपन्नास्तेषु वसुधां विवृतामधिशरते ३९ बंदिभिः सततं कालेस्तु वद्वि
 भिनंदिताः शिवानामशिवाद्योराः एवैति विविधा गिरः ४० येषु शरते वीराः शयनेषु यशस्विनः

सू.स.

८

४६ एताः शोचन्तीः अभिलक्ष्येति शेषः ४७ ५३ विजगन्मानभक्षितान् ५४ ॥

चंदनाग्रुदिग्धांगालेघपांसुषुशोते तेषामाभरणान्येतेरधगोमायुवायसाः अक्षिपेत्पश्चिवाद्यो
राविनदेत्यः पुनः पुनः वाणान्विनिशितानपीनान्विनिशितान्विमलागदाः पुद्गभिमामिनः श्री
ताजीवंतइवविभ्रति ५५ स्रूपवर्णावहवः क्रव्यादैरवचुद्धिताः अथभप्रतिनृपाश्चशोतेहरित
स्रजः ५६ अपरेपुनगलिं गदाः परिचुवाहवः शोतेभिसुवाः शूराः दयिताइवयोधितः ५७ विभ्र
तः कवचान्येनिर्मलान्मायुधानिच नधर्षयंतिक्रव्यादाजीवेतीतिजनार्दन ५८ क्रव्यादैः कृष्ण
माणानामपरेषां महात्मनां शान्तकौभ्यः स्रजश्चित्राविकीर्णाः समेततः ५९ एतेगोमायवो
भीतानिहतानां महात्मनां कंदोतरगतान् हारानालिपेति सहस्रशः ६० सर्वेष्वपरगत्रेषु यानने
दंतवंदिनः स्तुतिभिश्च परार्थाभिरुपचारैश्च शिखिताः ६१ तानिमाः परिदेवंति दुःखार्ताः परमांग
ताः कृपाणां वृक्षिणाईलडः खणोकारिताभ्रशे ६२ रक्तोत्पलवनानीवविभातिरुचिराणिच सु
खानि परमस्त्रीणां परिशुक्लाणिकेशाव ६३ रुदितोपरताद्येताध्यायेत्यः संपरिलुताः कुरुस्त्रि
योभिगच्छन्ति तेन ते नैव दुःखिताः ६४ एतान्यादित्यवर्णानितपनीयनिभानिच रोषरोदनताप्रा
णिवक्त्राणिकुरुयोधितो ६५ आसामपरिश्रुण्णं निशम्य परिदेवितं शोरेतरसंकं दान्न विज्ञानेति
योधितः ६६ एतादीर्घविनिश्चयविलम्बचपुनः पुनः विस्मदमाना दुःखेन वीरजहतिजीवितं ६७

बहो रृष्टाशरीरणि क्रोशंति विलपंति च पाणिभिश्चापराञ्चेति शिरोसि मृडपाणयः ४८ शिरोभिः पा।
 तितैर्हस्तैः सर्वांगैर्यशः कृतैः शतैरसंश्लेषैः कीर्णभाति मेदिनी ४९ विशिरस्कानयो कायान् ५०
 द्वाद्योगाभिर्नदिनः सुसंत्पनुचितानां र्यो विदेहानि शिरोसि च ५१ शिरः कायेन संथाय प्रेतमाणा विचे
 तसः अपश्यं त्यो परंतत्र नेदमस्येति दुःखिताः बाहू रुचराणां नम्रा विशितो न्मथिता मृगक संदध्मो
 सुखा विष्टा मूर्च्छत्योताः पुनः पुनः ५२ उक्तत्र शिरसश्चात्मानं विजग्यान् मृगपक्षिभिः दृष्ट्वा कांश्चिन्न
 जानंति भर्तृन् भरतयोषितः ५३ पाणिभिश्चापराञ्चेति शिरोसि मधुसूदन प्रेसभात् न पितृन् उग्रान्
 पतींश्च निहतान् यैः ५४ बाहूभिश्च सत्वेदं शिरोभिश्च सकुंडलेः अगम्य कल्याण्यिवी मोसशो
 गित कर्दमा ५५ नडः खेष्टचिताः पूर्वदुःखं गाहं त्यनिदिताः आत्भिः पितृभिः पुत्रैरुपकीर्णं वसे
 धरां ५६ यथानीव किशोरीणां सुकेशीनां जनार्दन स्तुषाणां धतरां पूसपश्यं दान्ते कशः ५७
 इति दुःखतरं किंतु केशवप्रतिभाति मे यदि माः कुर्वते सर्वान् रूपमुच्चावचं स्त्रियः ५८ नूनमाचरितं
 पापं मया पूर्वेषु जन्मसु यः पश्यामि हतान् पुत्रान् यो ज्ञानभाते अकेशव एव मार्त्ता विलपतीर्ददर्शनि
 हते सते ५९ इति महाभारते स्त्रीपर्वणि ६० वैशो नतो ड्यो धने दृष्ट्वा गंधारी शोकमर्चिता सहसाम्
 पतद्गमोश्चित्रेव कदलीवने सा तलव्या पुनः संतां विकृष्य च पुनः पुनः ड्यो धनमभिप्रेस्य शयाने
 रुधिरौहितं ६१ परिष्वज्य च गंधारी कृपां पर्यदेव यत् हाहा पुत्रेति शोकार्त्ता विललापा कुलेन्द्रिया ६२

सुगजं विपुलं हारनिष्कनिषेवितं वारिणानेत्रेनोरः सिंचेतीशो कतापिता ४ समीपस्थं हृषीकेश
मिदं वचनमब्रवीत् उपस्थितेस्मिन् संग्रामे ज्ञातीनां संहये विभो ५ मामये प्राह वार्ष्णेय प्रोज्जलिर्नृप
सत्तमः अस्मिन् ज्ञाति समुद्धर्षे जयमेवाब्रवीत् तमे ६ इत्युक्ते जानती सर्वमहं स्वयसनागमे अब्रुव
सुरुषव्याव्रयतो धर्मस्ततो जयः ७ यथा च पुथ्यमानस्त्वेन वै मुह्यसि पुत्रक ध्रुवं शस्त्रजितान् लो
कान् प्राप्स्यस्य मरवत्प्रभो ८ इत्येवमब्रुवं पूर्वनेने शोचाम्यहं सते ९ अत राष्ट्रे त शोचामि कृपाणां हत
बाधवं १० अमर्षाणां युथोऽष्ट्रे कृतास्ते युद्ध दुर्मदं शयाने वीरशयने पश्य माधव मे सते ११ यो ये मर्था
भिषिक्तानां मये याति परंतप सो येषां सुपुशेते घपश्य कालस्य पर्ययं १२ ध्रुवं दुर्योधनो वीरगतिं
न सुलभां गतः तथा ह्यभिमुखाः शोते शयने वीरसेविते १३ यं पुरा पर्युपासीतारमयेति मनीषिणः
महीतलस्थं निहतं गृध्रास्ते पर्युपासते १४ यं पुरा व्यजनैरग्नौ रूपवीजं त्रियोचितः तमघपक्षव्यजनै
रुपवीजं त्रिपक्षिणः १५ एष शोते महाबाहुर्वलवान् सत्यविक्रमः सिंहेनेव हि पः संख्ये भीमसेनेन
पातितः १६ पश्य दुर्योधनं कुरुशयानं रुधिरादिते निहतं भीमसेनेन गदो संयुज्य भारत १७ अक्षौ
हिणीं महाबाहुर्दशचक्रकेशव आनयद्यः पुरा संख्ये सो नयान्निधने गतः १८ एष दुर्योधनः शो
ते महेश्वा सो महारथः शार्ङ्गलश्च सिंहेन भीमसेनेन पातितः १९ विदुरेद्यवममैष पितरौ चैव मेरु
भाक् बालो बृहदावमानेन मेरोरुत्सुवशंगतः २० निःसपत्ना महीयस्य त्रयोदशसमास्थिता ॥

१५ पंचशाखाभ्यां पंचांगुलिभ्यां पाणिभ्यां १० ११ अध्यायः पश्य १४ करसेमितमध्यमा मुष्टिप्रमितमथा ५
 मशोते निहतो भूमौ सुतो मेष्टि वीपतिः ११ अपश्यं कृष्णश्चिर्वी धार्तराष्ट्रानुशासितां पूर्णां हस्तिग
 वासैस्तुवास्मै यननुनच्चिरे १२ तामेवाद्यमहाबाहो पश्याम्यन्यानुशासनां हीनां हस्तिगवासेन किं
 नु जीवामि माधव १३ इदं कुरुतरे पश्य पुत्रस्यापिव धात्मम यदि माः पर्युपासेते हतान् शूरान् शो
 स्त्रियः १४ प्रकीर्णकेशां सुश्रोणीं दुर्योधनशुभं कर्णो रुक्मवेदीनिभो पश्य कृष्णलक्ष्मणमातरं १५
 नूनमेषां पुत्रावाला जीवमाने महाभुजे भुजावाश्रित्य रमते सुभजस्य मनस्विनी १६ कथं त्वं शतधाने
 दं दृढयं मे विदीर्यते पश्यंत्यानि हते पुत्रं पुत्रेण सहितं शो १७ पुत्रं रुधिरसंमिश्रं सुपजिघ्रस्य निरि
 ता दुर्योधनं तवामो नृः पाणिना परिमार्जति १८ किं नु शोचति भर्तारं पुत्रं चैषामनस्विनी तथाप्य
 वस्थिता भाति पुत्रं चाप्यभिवीक्ष्य सा १९ स्वशिरः पंचशाखाभ्यामभिदत्ता यते लणा पतसुरसि
 वीरस्य कुरु राजस्य माधव २० पुंडरीकमिवाभाति पुंडरीकांतरप्रभा सुखं प्रसूय पुत्रस्य भर्तुश्चैव
 तपस्विनी २१ यदि चाप्यागमाः संति यदि वा श्रतयस्तथा भ्रवं लोकानवाप्नोयेत् पोवाद्बलानि
 तान् २२ इति स्त्रीपर्वणि २३ गंधार्पुवाच पश्य माधव पुत्रं नैशातसे खान् जितकृमान् गदया भीम
 सेनेन भूषिष्टं निहतान् शो २४ इदं दुःखतरं मेद्य यदि मां सुकर्मरथजाः हतपुत्राणो बालाः परिधावेति मे
 सुखाः २५ प्रासादतलचारिणश्चरणौ भूषणानितैः श्रापन्ना यत्स्पर्शेतीमारुधिरा र्द्रावसंयुगं २६ गथा

नत्सारयेत्तश्च तथा गोमायुवायमान शोकेनार्तो विचूर्णितो मन्त्रा इव चरेत्पुन ४ एषा वैद्यनवघोगीकर
 संमितमध्यमा चोरेतद्वैशसं दृष्टानि पतत्यतिडः खिता ५ दृष्टामे पार्थिवसुता मे तोलक्षणमातरं
 राजपुत्रीं महाबाहो मनो न ह्यपशाम्यति ६ भ्रातृश्रान्याः पत्नीश्रान्याः पुत्राश्च निहतानुरागे दृष्ट्वा
 परिपतन्त्येताः प्ररघस्रभुजाभुजान् ७ मध्यमानां तु नारीणां वृद्धानां चापराजित आक्रंदे हतबंध
 नोदारुणो वैशसं शृणु ८ शयनीशानि देहोश्च हतानां राजवाजिनो आश्रिताः श्रममोहात्त्राः स्थिताः
 पश्य महाबल ९ श्रान्यां चापहतं कायान् चारु कुंडलमुन्नमं सस्यवेधोः शिरः क्लृप्तगृहीत्वा पश्य
 तिष्ठतीं १० पूर्वजाति कृतं पापं ममेनाल्पमिवानु च एताभिश्च नवघाभिर्मया चैवाल्पमेधया ११ य
 दिदं धर्मराजेन पातितं नो जनार्दन न हि नाशोऽस्ति वास्ते यकर्मणोः शुभपापयोः १२ प्रत्यग्रवयस
 श्रैव दर्शनीयकुचोदराः कुलेषु जाता ह्रीमसः क्लृप्तपद्मादिमर्थजाः १३ हंसगद्गदभाषिणोऽः
 त्वशोकप्रमोहिताः सारस इव वाशोऽप्यः पतिताः पश्य माधव १४ कुलपद्यप्रकाशानि पुंडरीका
 तयोषितां अनवघानिवक्राणि तापयत्येव शिमिवान् १५ ईर्ष्यां मम पुत्राणां वासुदेवा वरोध
 ने मत्तमाने गदर्पाणां पश्यं त्यद्यप्यग्ननाः १६ शतचंद्राणि चर्माणि ध्वजांश्चादित्यसंनिभान्
 रौक्माणि चैव वर्माणि निष्कानपि चक्रांचनान् १७ श्रीर्षत्राणानि चैतानि पुत्राणां मे महीतले पश्य
 दीप्तानि गोविंदपावकान्सुदृप्तानिव १८ एष डः शासनः शोते श्रेणामित्रज्ञातिना पीतशोणित

सर्वो गोपुत्रिभीमेनपातितः ॥ गदयाभीमसेनेनपश्यमाथवमेसते घृतक्लेशाननस्रस्यदौपयाचो ।
 रिनेनच ॥ उक्ताद्यनेनपांचालीसभायांपूतनिर्जिता प्रियंविकीर्षताभ्रातःकर्णस्यचजनार्दन ॥ स
 हेवसहदेवेननकुलेनार्जनेनच रामभार्यासिपांचालिलिप्रेप्रविशानो गृहे ॥ ततोहमब्रुवंकस्मत्
 राड्योयनेनपं मनुपाशपरितिमंशकुनिंपुत्रवर्जय ॥ निगथेनंसुडुर्बुद्धिमात्रलेकलहप्रियं सि
 प्रमेनेपरित्यज्यपुत्रणामस्यपांडवैः ॥ ननुधमेतंडुर्बुद्धेभीमसेनसमर्षणं वाङ्मनराचैस्त्वदंस्ती ।
 त्थोरुल्काभिरिवकुंजरं ॥ तामेवंरहसिक्कुक्षोवाकपालानवधारयन् उत्ससर्जविघनेषुसर्पो गोह
 धमेधिव ॥ एषडःशामनःश्रोतेवित्तिप्यविपुलौभुजौ निहतोभीमसेनेनसिंहेनेवमहागजः ॥
 प्रत्यर्थमकरोत्तरोद्रेभीमसेनोत्पमर्षणः ॥ शामनस्ययंकुक्षोपिवह्नाणितमाहहे ॥ इतिस्त्रीपर्व
 णि ॥ गोधार्यवाच एषमाथवपुत्रोमेविकर्णःप्राज्ञसंमतः भूमौविनिहतःश्रोतेभीमसेनशतधा
 कृतः १ गजमध्येहतःश्रोतेविकर्णमधुसूदन नीलमेघपरिलिप्तःशरदीवनिशाकरः २ अश्ववा
 पग्रहौवपाणिःकृतकिणोमहान कथंचिच्छिद्यतेगर्ध्रैरत्नकामैस्तलत्रवान् ३ अश्वभार्यामिधः ।
 प्रसूनगर्ध्रानेतोस्तपस्विनी वारयत्यनिशंवालानचशक्रोतिमाथव ४ युवाह्वंदारकःशूरोविकीर्णः
 पुरुषर्षभ सुलोषितःसुखार्हश्चश्रोतेपांसुषुमाथव ५ कर्णिनालीकनाराचैर्भिन्नमर्माणामाहवे अ
 यापिनजहात्येनंलक्ष्मीर्भगतसत्तमं ६ एषसंग्रामशूरेणप्रतिज्ञाःपालयिष्यता इमंलोविमुखःश्रोते

स्त्री-टी.

११

होतिगणहारणो ७ अस्यैतद्वदनं क्लृप्तपदैर्यभक्षितं विभात्यभ्यधिकं तातसप्तम्यामिव चंद्रमाः
८ शूरस्य हिरणो क्लृप्तपणाननमथेदृशं सकथं निहतो मित्रैः पांसूनप्रसतिमेसुतः यस्याहवसुते
सौम्यस्यातानैवोपपद्यते सकथं दुर्मुखो मित्रैर्हृतो विबुधलोकजित् १० चित्रमेनेह तं भूमौ शया।
नेमधुसदन धार्तराष्ट्रमिमं पणप्रतिमानं धनुष्मतां ११ तंचित्रमास्याभरणं युवतः शोककर्षिताः
क्रव्यादसंघैः सहितारुदंत्यः पर्युपासते स्त्रीणां रुदितनिर्घोषः श्वापदानोचगर्जितं चित्ररूपमि
दं क्लृप्तविचित्रं प्रतिभाति मे १२ युवाहंदारको नित्यं प्रवरस्त्रीनिषेवितः विविंशतिरसौ शोते ध्वस्तः
पांसुषुमाथव १४ शरसं क्लृप्तवर्माणो वीरं विशसने हतं परिवार्यासते गृध्राः परिविंशद्विंश
तिं १५ प्रविश्य समरे वीरः पांडवानामनीकिनीं सवीरशयने शोते परः सत्पुरुषोचिते १६ स्मितोपप
न्नं सुतसंस्तुता राधिपोपमं अतीव सुभुवदनं पणक्लृप्तविचित्रं १७ यं स्मृतं पर्युपासते वसुधास
वयोधितः क्रीडंतमिव गंधर्वदेवकन्याः सहस्रशः १८ हंतारं वीरमेनानां शरं समितिशोभनं निव
हंताममित्राणां दुःसहं विमहेतकः १९ दुःसहस्यैतदाभाति शरीरं संवृतं शरैः गिरिरात्मरुहैः।
फलैः कर्णिकारैरिवावृतः २० शातकौभ्यास्वजाभातिकवचनचभासुत अग्निनेव गिरिः श्वेतो
गतायुरपि दुःसहः २१ शिखीपर्वणि गंधार्युवाच अथार्थगणमाद्ध्यं बलेशौर्ये च केशव।
पित्रा जया च दाशार्हदुर्लभं सिंहमिवोत्कटं २ यो विभेदचममेको मम पुत्रस्य दुर्भिरं स भक्तारस

१॥ अथार्थगणमाद्ध्यं बलेशौर्ये च केशव ॥ २॥

१ तेषामयं सुवशगतः २ तस्योपलक्ष्ये कृष्णकार्सेरमिते जसः अभिमन्योर्हन्तस्यापि प्रभानैवो
 पशाम्यति ३ एषा विराटुहिता सुषागोरी वधन्तः आर्जीबालापतिर्वीरं दृष्ट्वा शोचत्यनिदिता ४ तेषां
 वा हिममासाद्य भार्याभर्तारमेतिके विराटुहिता कृष्णपाणिना परिमार्जति ५ तस्य वक्रमुपाज्जायसौ
 भद्रस्य मनस्विनी विबुधकमलाकारे कंबुहृत्तशिरोधरे ६ काम्यनृपवती चैषा परिषृजति भा।
 मिनी लज्जमाना पुरा चैनमाध्वीकमदमूर्च्छिता ७ तस्य ततजसं दिग्यं जात रूपपरिष्कृतं विमुच्य
 कवचं वीरशरीरमभिवीक्षते ८ अवीक्ष्यमाणामावाला कृष्णत्वामभिभाषते अयं ते पुंडरीकाक्ष
 दृशातो निपातितः ९ बले वीर्ये च सदृशस्ते जसा चैव तेन च रूपेण च तथात्यर्थं शोते भुवि निपातितः १०
 अत्यंतसुकुमारस्य गोकवजिनशायिनः क्वचिदद्यशरीरं ते भूमौ न परितप्यते ११ माते गभुजवर्ष्मणे
 ज्ञाते पकठिनत्वचौ कांचनो गदिनौ शोते निति प्यविपुलौ भुजौ १२ व्यायस्य बद्धधानं न सखसप्तः
 अमादिव एवं विलपती मार्जान हिमामभिभाषसे १३ न स्मराम्यपराधं ते किं मां न प्रतिभाषसे न न
 मां त्वं पुरा दृष्ट्वा भिवीक्ष्याभिभाषसे १४ न स्मराम्यपराधं मे किं मां न प्रतिभाषसे आर्यामार्यसुभद्रो
 जमिमांश्च त्रिदशोपमान १५ पितृन्मां चैव दुःखार्जं विहाय कुगमिष्यसि तस्य शोणितदिग्या त्वेके
 शानुयस्य पाणिना १६ उत्संगे वक्रमाधाय जीवंतमभिष्टुति स्वस्वीयं वासुदेवस्य स्रुतं गांरी वध
 न्तः १७ कथं तं राणमध्यस्थं जघुरेते महारथाः धिगस्तकुरकं तं स्तान् कृपकार्जयद्रथान् १८ दो

स्त्री-री.

एडोणयनीचोभौयैरसिद्यसनीकृतः नरर्षभाणंसर्वेषांकथमासीन्नदामनः ॥ बालंत्वांपरिवार्यैकं
ममडुःखायजन्नुषां कथंनुपांडवेयानांपांचालानांचपश्यतां २॥ तंवीरनिधनंप्राप्नोनाथवान्सन्न
नाथवत् दृष्ट्वात्वांबद्भिःसंख्येहतेवीरपितातव २॥ वीरःपुरुषणार्हलःकथंजीवतिपांडवः न
राज्यलाभोविपुलःशत्रूणांवापराभवः २॥ प्रीतिंधास्यतिपार्थानांत्वामृतेपुष्करेक्षणा तवशस्त्रजि
तान्लोकान्धर्मेणचदमेनच २॥ क्षिप्रमन्वारामिष्यामितत्रमांपरिपालय उर्मरंपुनरप्राप्तेका
लेभवतिकेनचित् २॥ यदहंतारणोदृष्ट्वाहंतंजीवामिदुर्भगा कामिदानींनरव्याघ्रश्लक्ष्णायस्मि
तयागिरा २॥ पितृलोकेसमेत्यात्मांमामिवासेत्रयिष्यसि नूनमस्मरसांसर्गमनांसिप्रमथि।
ष्यसि २॥ परमेणचरूपेणगिराचस्मितपूर्वया प्राणपुण्यकृतांलोकान्परोभिःसमेयिवान् २॥
सौभद्रविहरन्कालेस्मरेथाःसुकृतानिमे एतावानिहसंवासोविहितस्तेमयासह २॥ घण्टासा
त्सप्रमेमासित्वंवीरनिधनंगतः इत्युक्त्वचनामेतामपकर्षतिडुःखितो २॥ उन्नतामोचसंकला
मत्स्मराजकुलस्त्रियः उन्नतामपकृष्येनामार्जीमार्जतराःस्वये २॥ विराटंनिहतंदृष्ट्वाक्रोशंतिवि।
लपंतिच द्रोणास्त्रशरसंकृतंशयानंरुधिरोदितं २॥ विराटंविरुदंतेनेरध्रगोमायुवायसाःवि
नयमानंविहगैर्विराटमसितेक्षणाः २॥ नशक्नुवेतिविवशाविवर्त्रयित्तमात्राः आसामातप
तप्तानामायासेनचयोषितां २॥ अमेणचविवर्णानांचक्राणोविल्लतेचपुः उन्नंवाभिममुंच।

कांबोजेचसदक्षिणे ॥ शिष्टूनेतानहतात्पल्लवसंगेचसुदर्शने आयोधनशिरोमध्येप्राधाने
 पश्यमाथव ॥ इतिमहाभारतेस्त्रीपर्वणि ॥ १५६ ॥ गार्ध्यावाच एषवैकर्त्तनः शोतेमहेष्वासोमहाव
 लः जलितानलवत्सेव्ये संप्रांतः पार्थतेजसा १ पश्यवैकर्त्तनेकर्णेनिहत्यातिरयान्त्वहन् शोणि
 तौचपरीतोर्गं प्राधानेपतितेभुवि २ अमर्षीदीर्घरोधश्चमहेष्वासोमहारथः शोविनिहतः शोते
 रोगोदीवधन्वना ३ यस्मात्प्राडवसंजामात्ममपुत्रामहारथाः प्रायुष्यंतपुरस्कृत्यमातेगाइवयूथपं
 ४ शार्दूलमिवसिंहेनसमरेसव्यसाचिना मातेगमिवमत्नेनमातेगेननिपातिते ५ समेताः पुरुष
 व्याघ्रनिहतंशूरमाहवे प्रकीर्णमूर्धजाः पत्न्योरुदेत्यः पर्युपासते ६ उद्दिग्रः सततेयस्माद्धर्मरा
 ज्ञायुधिष्ठिरः त्रयोदशसमानिद्रोचिंतयन्नाथगच्छत ७ अनाथः परैर्युद्धेशत्रुभिर्मन्त्रवानिव
 पुंगोताग्निरिवार्चिष्मानहिमवानिवचस्थिरः ८ सभृत्वाशरणंवीरोधात्रैराष्ट्रसमाथव भूमौवि
 निहतः शोतेवातरुणाइवदुमः ९ पश्यकर्णस्यपत्नीत्वंवृषसेनस्यमातरं लालप्यमानोकरुण
 रुदेतोपतितोभुवि १० आचार्यशापोनुगतोऽश्वत्थायदशसञ्चक्रमियंधराते ततः शोरेणापहतं
 शिरस्तेधनेजयेनाहवशात्रुमध्ये ११ हाहाथिरोष्ठापतिताविसंज्ञासमीक्ष्यजोबूनदवहकदोर्कर्णे
 महाबाहुमदीनसत्वंसुवेणमातारुदतीभृशार्त्ता १२ अल्पावशेषोपिहृतोमहात्माशरीरभक्षैः प
 रिभतयद्भिः इष्टुननः प्रीतिकरः शशीवक्त्रस्यपक्षस्यचतुर्दशाहे १३ सार्वर्तमानापतिताष्टशिखा

श्री.री.

१४ अध्यायः इति ग्रावेत्यंभीमसेनेनेति च स्पष्टार्थः १

सुत्यायदीना पुनरेव चैषा कर्णस्य वक्त्रं परिनिज्जमाणा रोच्यते पुत्रवधाभितप्ता १५ इति महाभा
रते स्त्रीपर्वणि ३०. गार्ग्यवाच ग्रावेत्यंभीमसेनेन भक्षयन्निनिपातितं गृध्रगोमायवः शूरेवद्
बेधुमवेधुवत् १ तेष्वप्यकदने कृत्वा प्राज्ञाणामधुसूदन शयानं वीरशयने रुधिरासमुत्थितं
२ तेष्वगालाश्च कंकाश्च क्रव्यादाश्च पृथग्विधाः तेन तेन विकर्षन्ति पश्य कालस्य पर्ययं ३ प्राण
ने वीरशयने वीरमाकंदकारिणो ग्रावेत्यंसहितानार्यो रुहेत्यः पर्युपासते ४ प्रातिपेयं महेश्वासं
तं भलेन बालिकं प्रसूतमिव शार्ङ्गं पश्य कृत्स्नमनस्विनं ५ अतीव सुखवर्णोऽस्मिन्नित्यपि
शोभते सोमस्यैवाभिपूर्णस्यैव मास्यं सुमुद्यतः ६ पुत्रशोकाभितप्तेन प्रतितोपरिरक्षता पा
कशासनिना संख्येवार्द्धद्वित्रिनिपातितः ७ एकादशचमूर्धित्वारक्षमाणां महात्मना सत्यं चि
कीर्षता पश्य हतमेनं जयद्रथं ८ सिंधुसौवीरभर्तारं दर्पपूर्णमनस्विनं भक्षयन्त्यशिवारुद्राज
नार्दनजयद्रथं ९ संरक्षमाणां भार्याभिरनुरक्ताभिरच्युत रसंतोऽप्यकर्षन्ति गहने निमग्नमंतिका
त् १० तमेताः पर्युपासन्ते रक्षमाणां महाभुजे सिंधुसौवीरभर्तारं कां वोजय वनस्त्रियः ११ यदा कृ
त्स्नामुपादाय प्राद्वत्के कथैः सह तदैव वधः पांडूनां जनार्दनजयद्रथः १२ कथमघनता कृत्स्ना
नयन्ति स्म ते पुनः ३ शलामानयद्भिस्तु यदा त्यक्तो जयद्रथः १३ सैषाममसुता बाला विलपन्ती

१८ ग्रन्थायः पञ्चशाल्यः १७ वासिताः करिणः गृह्यः सकृत्प्रसूताः ६ ॥
 सडः खिता प्रमापयति चात्मानमाक्रोशोती च पांडवान् १४ किं नुडः खितरे कृष्णपरे मम भविष्यति म
 स्तुता विथवा बालास्तुषाश्च निहते स्वराः १५ हाहायिकडः शालोपप्रवीतशोकभयामिव शिरोभ
 न्नैरनासायथावमानामितस्ततः १६ वारयामास यः सर्वाभ्यां इवास्तुत्र गृहिनः हत्वा सविपुलो मेना
 स्वये सत्त्ववशगतः १७ तं मत्तमिव माते गौवीरे परमदर्जये परिवार्य रुदं त्येताः सिधश्चेद्रोपमाननाः
 १८ इति महाभारते स्त्रीपर्वणि गोधार्युवाच पञ्चशाल्यो हतः शोते साक्षान्नकुलमातलः धर्मज्ञेन
 हतस्ततः धर्मराजेन संपुगे १ यस्त्वया स्पर्धते नित्यं सर्वत्र पुरुषर्षभः स पृथनिहतः शोते मद्राजो
 महारथः २ येन संगेरुता तातरथमाधिरथे भुवि जयार्थं पांडुपुत्राणां तदा ते जीवथः कृतः ३ हाहा
 थिकपश्य पशाल्य स्पर्शं चंद्रसदृशं सखं पश्य पलाशाक्षं काकैरादृष्टमव्रणं ४ अस्मच्चासीक रा।
 भस्य तत्र कांचनसप्रभा ग्रास्याहिनिः स्तुता जिह्वा भस्यते कृष्णपत्तिभिः ५ युधिष्ठिरेण निहतं शस्त्रं
 समिति शोभने रुदं त्यः पश्युषां संते मद्राजं कुलसिधः ६ पताः सुसूला वसना मद्राजेन रर्षभं
 क्रोशोत्यो यममासाद्य त्रियाः त्रियर्षभं ७ शालो निपतितं शूरे परिवार्य भितः स्थिताः वासिता
 गृह्यः पंके परिमग्नमिव द्विपं ८ शालं शरणादं शूरे पश्येन रथसत्तमे प्रायानं वीरप्रायने शौरे
 विशकलीकृतं ९ पञ्चशैलालयो राजा भगदत्तः प्रतापवान् राजा कुशधरः श्रेष्ठः शोते भुवि नि

श्री-श्री.

१४

॥ अदिनावृत्तसुरेण ॥ १२ ॥ भीष्मकृतभयंकरकर्मकृत ॥ १४ ॥ निर्णयेपारावर्येणपरावरौपरलो

पातितः ॥ यस्यरुक्ममयीमालाशिरस्येषाविराजते आपदैर्भक्ष्यमाणस्यशोभयंतीवमर्थज्ञान
॥ एतेनकिलपार्थस्यपुद्गमासीत्सुरारुणं लोमहर्षणामत्यर्थंशक्रस्येवाहिनायथा ॥ १२ ॥ योथ
यित्वा महाबाहूरेषपार्थयन्तं जयं संप्राप्यगमयित्वाचकुंतीपुत्रेणपातितः ॥ १३ ॥ यस्यनास्ति समो
लोकेशौर्यवीर्यचक्रश्चन सपृथनिहतःशोतेभीष्मोभीष्मकृदाहवे पश्यशोतनवक्रस्यशयानं
सूर्यवर्चसं युगांतश्चकालेनपतितं सूर्यमंबरात् ॥ १४ ॥ एषतस्त्रारणेशत्रुनशस्त्रतापेनवीर्यवान्
नरसूर्योस्तसभ्येति सूर्योस्तमिवकेशव ॥ १५ ॥ शरतल्पगतेवीरंधर्मदेवापिनासमं शयानं
वीरशयनेपश्यश्चरनिषेविते ॥ १६ ॥ कर्णिनालीकनाराचैरास्तीर्यशयनोन्नमे अविप्रपशोतेभग
वानस्कंदःशरवाणंयथा ॥ १७ ॥ अतल्लशर्णांगंगेयसिभिर्वाणैः समन्वितं उपधायोपधानाग्रंद
नैर्गांडीवधन्वना ॥ १८ ॥ पालयानःपितुःशास्त्रमूर्ध्वरेतामहायशाः एषशोतनवःशोतेमाधवा
प्रतिमोयुधि धर्मात्मावतधर्मतःपारावर्येण निर्णये अमर्त्यश्चमर्त्यः सननेषप्राणानधारयत् ॥
नास्तिपुद्गकृतेकश्चिन्नविद्वान्पराक्रमी यत्रशोतनवोभीष्मः शोतेघनिहतःपरैः ॥ १९ ॥

केऽह्लोकेतद्विषयेणपारावर्येणज्ञानेनतत्त्वज्ञानवलेनप्राणानधारयदित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

१४

स्वयमेतेन शूरोणाष्टमानेन पांडवैः धर्मज्ञेनाहवे मत्सराख्यातः सत्यवादिना ॥ प्रतष्टः कुरुवंशः
 स पुनर्यनसमुद्धतः सगतः कुसुभिः सार्धं महाबुद्धिः पराभवं ॥ यमेषु कुरवः कन्तुपरिप्रसूतिमा
 धव गते देवव्रते स्वर्गदेवकल्पेन रघुभे अर्जुनस्य विनेतारमाचार्यसात्पकेस्तथा तपश्चपतितं
 द्रोणं कुरुणां हि जसत्तमं ॥ अस्त्वचत विधेवेदयथैव त्रिदशेश्वरः भार्गवो वामहवीर्यस्य द्रो
 णोपि माधव ॥ यस्य प्रसादाद्दीभत्सः पांडवः कर्मदुष्करं चकार सहतः शोतेनैनमस्त्रापपाल
 यन् ॥ यं पुरोधा य कुरवः ग्राह्यं ते समपांडवान् सोयं शास्त्रभक्तं श्रेष्ठो द्रोणः शस्त्रैः परिष्कृतः ॥
 यस्मिन्निहतः सेनां गतिरग्रे विवाभवत् स भूमौ निहतः शोते शीतार्चिरिव पावकः ॥ धनुर्मुष्टि
 रशीर्षाश्च दस्तावापश्च माधव द्रोणस्य निहतस्यापि दृश्यते जीवतो यथा ॥ वेदायस्माच्च चत्वा
 रः सर्वास्त्राणि च केशव अनपेतानि वैष्णवाद्यथैवादी प्रजापतेः ॥ वेदनाहं विमौतुस्य वेदि
 भिर्वदितौ शुभौ गोमायवो विक्रम्यंति पादौ शिष्टा गणा र्चितौ द्रोणं दुपदपुत्रेण निहतं मथुस
 दन् कृपीकृपणामन्वासेडः त्वोपहतचेतना ॥ तौ पश्य पतितामार्तां मुक्रु केशी मथो सुखी
 दत्तं पतिमुपासंती द्रोणं शास्त्रभक्तं वरं ॥ बाणैर्भिन्नतनुनां यष्टैश्च सैनकेशव उपासे वै मथ
 द्रोणं जटिलावस्य चारिणी ॥ प्रेतकृत्ये च यतते कृपीकृपणामात्रा हतस्य समरे भर्तुः सुकुमारी
 यशसिनी ॥ अग्निमाहृत्य विधिवत् चितां प्रज्वाल्य सर्वशः द्रोणमाथाय गायंति व्रीणा सामानि ॥

१५ यत्सदग्या ४० ४१ अध्यायः सोमदत्तसुतमिति स्पष्टार्थः ॥

सामगाः १८ कुर्वन्ति च चितामेते जटिला ब्रह्मचारिणः धनमभिः शक्तिभिश्चैव यनीष्टैश्च माध
व १९ शस्त्रैश्च विविधैरन्यैर्धस्येते भरिते जसे इति श्रोणे समाधाय शंसन्ति च रुदन्ति च ४० सामभि
स्त्रिभिरेतस्यैरनुशंसन्ति चापरे अग्रावग्निं समाधाय श्रोणे इत्वा इत्ताशने ४१ गच्छेत्पुत्रमिमुखागो
गोश्रोणशिष्वादिजातयः प्रपसव्योचितिं कृत्वा पुरस्कृत्य कृपीतदा ४२ इति भारते स्त्रीपर्वणि
४३ गार्ग्यवाच सोमदत्तसुतं पश्य ययुधानेन पातितं वित्तं यमानं विहगैर्वद्भिर्मोयवांति
के १ पुत्रशोकाभिसेतमः सोमदत्तो जनार्दन युयुधाने महेश्वासे गर्हयन्निवहृष्यते २ असौ हि
भूरिश्रवसो माता परमदुःखिता आश्वसयति भर्तारं सोमदत्तमनिदिता ३ दिष्टानैर्न महाराज
दारुणं भरतक्षये कुरुसंक्रन्दनं चोरेणुगोतमनुपश्यसि ४ दिष्टाय पथं जेवीरेणुवं भूरिसह
सदे अनेकक्रतुयज्जाने निहतं नाद्यप्यसि ५ दिष्टा सुषाणा माक्रंदे चोरे विलपितं बद्धं न
शृणोषि महाराज सारमानामिवार्णवे ६ एकवस्त्रानुसंवीताः प्रकीर्णासितमर्धजाः सुषाणे
परिधावन्ति हतापत्या हतेसराः ७ आपदैर्भस्माणां त्वमहो दिष्टानपश्यसि छिन्नवाङ्मनरया
ब्रमर्जनेन निपातितं ८ शल्विनिहतं संख्ये भूरिश्रवसमेव च सुषाश्च विधवाः सर्वा दिष्टाना

येहपश्यसि ॥ दिष्ट्यातत्कांचनछत्रंयूपकेतोर्महात्मनः विनिकीर्णंरथोपस्थेसौमदत्तेनपश्यसि
 १० अमस्तुभरिश्रवसोभार्याःसात्पकिनाहते परिवार्यानुशोचंतिभर्तारमसितेक्षणाः ॥ एतावि
 लपवद्भलेभर्तुःशोकेनकर्षिताः पतंत्यभिमुखेभूमौकृपाणवतकेशव ॥ १२ वीभत्सरतिवीभत्सं
 कर्मेदमकरोत्कथं प्रमत्तस्ययदहैत्सीहाइंशूरस्ययज्वनः ॥ १३ ततःपापतरंकर्मकृतवानपिमा
 त्यकिः यस्मात्प्रायोपविष्टस्यशार्धार्थीत्वंसितात्मनः ॥ १४ एकोहाभ्योहतःशोषेत्वमधर्मेणधर्मिक
 इतिपृथजस्यैतास्त्रियःक्रोशंतिमाधव भार्यायूपध्वजस्यैषाकरसंमितमध्यमा कृत्वात्संगो
 भुजंभर्तुःकृपाणपर्यदेवयत् ॥ १५ अयंसरसनोत्कर्षीपीनस्तनविमर्दनः नाभूरुजवनस्पर्शनी
 वीविस्त्रंसनःकरः ॥ १७ अयंसहेताशत्रूणांमित्राणामभयप्रदः प्रदातागोतहस्त्राणोत्तत्रियोत्तक
 रःकरः ॥ १८ वासुदेवस्यसानिधेपार्थेनाज्जिष्टकर्मणा पुथ्यतःसमरेत्येनप्रमत्तस्यनिपातितः ॥ १९
 किंनुवत्समिसंसत्सुकथासुचजनार्दन अर्जुनस्यमहत्कर्मस्वयंवासकिरीटवान् ॥ २० इत्येवरा
 हयिजैषातस्सीमास्तेवरांगना तामेतामनुशोचंतिमपत्न्याःस्वामिवस्तुषो ॥ २१ गोधाभराजःशकु
 निर्वलवान्सत्यविक्रमः निहतःसहदेवेनभाणिनेयेनमातुलः ॥ २२ यःपुराहेमदेशभ्योव्यजनाभ्यो
 स्मवीज्यते सण्डपतिभिःपदैः शयानउपवीज्यते ॥ २३ यःस्मरूपाणिकुरुतेशतशोथसहस्रशः
 तस्मायाविनोमायादयाःपाडवतेजसा ॥ २४ माययानिकृतिप्रज्ञोजितवान्योपुथिष्ठिरं सभायो

२५ अध्यायः कावोजास्तरणो कंबलविशेषः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० १५

विपुलं गन्धं स पुनर्जीवितं जितः २५ शकुन्ताः शकुन्तिकुलसमं तात्पर्यपासते कैतवं मम पुत्राणां
 विना प्रायोपशितं २६ एतेनैतन्महद्द्वयं स कृपां डवैः सह वथायममपुत्राणामात्मनः सगण
 सच २७ यथैवममपुत्राणां लोकाः शस्त्रजिता विभो एवमस्यापि दुर्बुद्धेर्लोकाः शस्त्रेण वैजिताः
 २८ कथंचना येन तत्रापि पुत्रान्मेभ्रातरभिः सह विरोधयेह नृप्रज्ञाननृजुर्मथुसूदन २९ इति महा
 भारते स्त्रीपर्वणि ४५२ गांधार्युवाच कावोजं पश्य ड्यर्धं कावोजास्तरणोचितं शयानमृषभकं
 धं हतं पोस्तु पुमायव १ यस्मात्तजमं दिग्यो बाहू च दनभूषितौ अवेस्व कृपाणां भार्या विलपन्
 ति डः खिता २ इमौ तौ परिच प्रख्यौ बाहू शुभतलांगुली ययोर्विवरमापेन्नानरतिर्मोपुगजहात ३
 कागतिं नृगमिष्यामि त्वया हीनाजने स्य ४ इवंधुरनाथे ववेपंती मधुरसना ५ आतपे क्लाम्यमाना
 नां विविधानामिव सृजं क्लान्ता मपि नारीणां न प्रीत्य जतिवैतने शयानमभितः शूरकालिंगे
 मथुसूदन पश्य दीप्तांगदयुगप्रतिवद्महाभुजं मागधानामधिपतिं जयत्सेनेन नार्दन मनः
 क्रुतिहरो नादो मनोमोहयतीवमे ७ परिवार्य प्रहृदिता मागधः पश्य योचितः आसामायतने
 ज्ञाणां सुखराणां जनार्दन ८ प्रकीर्णसर्वाभरणारुदंसः शोककर्षिताः आलीलां शयनोपेतमा

गद्यः शेरते भुवि २ कोशाला नामधिपतिराजपुत्रे बृहद्वले भर्तारो परिवार्येताः शृणुकत्र रुदिताः स्त्रियः
 १० अस्यात्र गता न्याणान् कार्मिवा इव लार्पितान् उद्धरेत्पुत्रा विष्टामर्त्यमानाः पुनः पुनः आसा
 सर्वानवधानामातयेन परिश्रमात् प्रम्लाननलिनाभानि भोतिवक्त्राणि माधव ११ द्रोणेन निहताः
 शूराः शेरते रुचिरंगदाः ५२ युष्मन्सुताः सर्वे शिशवो हेममालिनः १२ रथाग्रगारे चापार्चिः शर
 वृष्टिगदैधनं द्रोणामासाद्य निर्दग्धाः शूलभाश्वपावकं तथैव निहताः शूराः शेरते रुचिरंगदाः द्रो
 णेनाभिमुखाः सर्वे भ्रातरः पंचके कथः १५ तप्तकांचनवर्माणस्तालयुजश्च सजः भासयंति म
 हीं भासा ज्वलिताश्वपावकाः १६ द्रोणेन दुपदंसेत्येव पश्यमाधव पातितं महाहिमिवारणे सिं
 हेन महताहतं १७ पांचालराजो विमले पुंडरीकाक्षपांडुरं श्रान्तपत्रं समाभाति शरदीव निशाकरः
 १८ एतास्तु दुपदं बृहदं स्नुषा भार्याः सुडः खिताः दग्धा गच्छंति पांचालं राजानमपसद्यतः १९ धृष्टके
 तं महेश्वामं चेदिपुंगवमंगनाः द्रोणेन निहतं शूरं हरंति हतचेतसः २० द्रोणास्तु मभिहत्येव विम
 र्दमधुसदन महेश्वामोहतः शेरते नद्याहतश्च दुमः २१ एष चेदिपतिशूरो धृष्टके तर्महारथः शेरते
 विनिहतः संख्येह त्वाशत्रुसहस्रशः २२ विच्छिद्यमानं विहगैस्तं भार्याः प्रत्युपस्थिताः चेदि राजं ह
 षीकेशसुवेषं चारुकुंडलं २३ दशार्हपुत्रं जवीरं शायानं सत्यविक्रमं आरोप्यां केरुदं त्येताश्चेदि राजं
 वरंगताः २४ अस्यापुत्रं हृषीकेशसु केशं चारुकुंडलं द्रोणेन समरे पश्य निरुत्तं बद्धयाशरैः २५

॥ २५ ॥
 श्री २५ दशार्हपुत्रं जवीरं शायानं सत्यविक्रमं आरोप्यां केरुदं त्येताश्चेदि राजं

स्त्री-ते.

७

पितरं न तन्मात्रिस्थं पुण्यमानं परैः सह नाजहाति तरे वीरमघापि मधुसूदन ॥ एवं ममापि पुत्रस्य पुत्रः
पितरमनुगात् इर्योधनं महाबाहो लस्मानः परवीरहा ॥ विंदानुविंदवाचं तौ पतितौ पश्य केशव
हि मां ते पुष्टितौ शालौ मारुता गलिता विव ॥ कांचनांगदवर्माणौ रागोत्प्लवधनर्धौ श्वभप्रतिरू
पातौ शयानौ विमलसूत्रौ ॥ अवध्याः पांडवाः कृष्णसर्वे एव त्वया सह ये मुक्ताद्रोणभीष्माभ्यां क
र्णहैकर्तृनात्कृपात् ॥ इर्योधनात् द्रोणसुतात् सैंधवाच्च महारथात् सोमदत्तादिकर्णञ्च शूरा
ञ्च कृतवर्मणः ॥ ये हन्तुः शास्त्रवेगेन देवानपि न र्षभाः तस्मै निहताः सर्वे पश्य कालस्य पर्यये
॥ नातिभारोस्मि दैवस्य भवं माधव कश्चन यदि मे निहताः शूराः क्षत्रियैः क्षत्रिय र्षभाः ॥ त
दैवनिहताः कृष्णमम पुत्रास्तरसिनः यदैवाकृतकामस्तु मुपलब्धं गतः पुनः ॥ शान्तनोश्चैव
पुत्रेण प्रोक्तेन विदुरेण च तदैवोक्तास्मि मास्ते हं कुरुष्वात्मसुतेष्विति ॥ तयोर्न दर्शनं तात मि
थ्या भवितुमर्हति अचिरं तौ वपुत्रा मे भस्मीभूता जनार्दन ॥ वैशंपायन ३० इत्युक्त्वा त्यपतद्भूमौ
गोधारीशोकमूर्च्छिता उःखोपहतचित्तानाथैर्यमुत्सृज्य भारत ॥ ततः कोपपरीतां गीपुत्रशोक
परिलुप्ता जगाम शौरिंदोषेण गोधारी व्यथितेन्द्रिया ॥ गोधार्युवाच पांडवाधार्तराष्ट्राश्च दुःखाः क
स्म परस्परं उपेतितौ विनश्येत्स्वया कस्मा जनार्दन ॥

स्त्री-पितरमिति पितृपदस्यावृत्तिः शोकाकुलत्वान्नरोषः ॥ ३५ तयोः भीष्मविदुरयोः दर्शनं प्रनागता

४२ तवापीति प्रनिरस्तः परध्वंसोयाति शङ्कमुपेतके कुलध्वंसप्रसूतार्तिगोथार्यावकेशवे ४३
 शङ्केन बहुभयेन विपुलेति शृतावले उभयत्र समर्थेन श्रुतवाको न चैव ह ४० इति तोपे दितो ना
 शः कुत्राणामधुसूदन यस्माच्च यामहाबाहो फलं तस्मादवा मुहि ४१ पतिशुश्रूषया यस्मेतपः किं
 चिदुपाजितं तेन सोऽरवापेन शशेचक्रगदाथर ४२ यस्मात्परस्परं ज्ञेतो ज्ञातयः कुरुपांडवाः ३
 पेक्षितास्ते गोविंद तस्मात् ज्ञातीन् वधिष्यसि ४३ त्वमप्युपस्थिते वर्षे षट्त्रिंशो मधुसूदन हत
 ज्ञातिर्हता मातो हत पुत्रो वने चरः ४४ कुम्भितेनाप्युपायेन निधनं समवाप्स्यसि तवाप्येवं हत
 सुतानि हत ज्ञातिबोधवाः स्त्रियः परितः पिष्यंति यथेव भरतस्त्रियः ४५ वैशांपायनः ३ एतत्
 श्रुत्वा तव चनेवासुदेवो महामनाः उवाच देवीं गोथारीमीषदभ्युत्समयनिव ४६ संहर्त्री वृक्षिच
 क्रममदस्योने हविष्यते ज्ञानेन मेव मप्येवं चीर्णं चरसितत्रिये ४७ श्रवध्यासेनैरैरन्यैरपि वादे
 वरानवैः परस्परं कृतं नाशयतः प्राप्स्यंति यादवाः ४८ इत्युक्त्वतिराशार्हे पांडवास्तुलचेतसः
 वभ्रुवर्भशंसं विग्रानिराशाः अपि जीविते ४९ इति स्त्रीपर्वणि भगवानुवाच उज्जिष्टो निष्टुगोथारि
 माचशोके मनःकृथाः तवैव स परायेन बहवो निधनं गताः १ यत्ने पुत्रेऽरात्मानमीषु मत्स्यं तमानिनं
 इर्योधनं पुरस्कृत्य सङ्कृतं साधुमन्यसे २॥ ४४ चीर्णं चरसि मदनुष्ठितमेवानुतिष्ठसि स्वतपोनाशार्थं

स्त्रियः परितः पिष्यंति यथेव भरतस्त्रियः ४५ वैशांपायनः ३ एतत्
 श्रुत्वा तव चनेवासुदेवो महामनाः उवाच देवीं गोथारीमीषदभ्युत्समयनिव ४६ संहर्त्री वृक्षिच
 क्रममदस्योने हविष्यते ज्ञानेन मेव मप्येवं चीर्णं चरसितत्रिये ४७ श्रवध्यासेनैरैरन्यैरपि वादे
 वरानवैः परस्परं कृतं नाशयतः प्राप्स्यंति यादवाः ४८ इत्युक्त्वतिराशार्हे पांडवास्तुलचेतसः
 वभ्रुवर्भशंसं विग्रानिराशाः अपि जीविते ४९ इति स्त्रीपर्वणि भगवानुवाच उज्जिष्टो निष्टुगोथारि
 माचशोके मनःकृथाः तवैव स परायेन बहवो निधनं गताः १ यत्ने पुत्रेऽरात्मानमीषु मत्स्यं तमानिनं
 इर्योधनं पुरस्कृत्य सङ्कृतं साधुमन्यसे २॥

ह्री.री.

१८

वैश्वप्रियं पुरुषं वैश्वपुरुषं १ हौश्वर्वापरः त्वहयत्रपौ ४ तपोत्रपायार्थी यः तपन्नतपोर्थी ये तद्विधाव
निष्ठुरं वैश्वपुरुषं ब्रह्मनांशमनातिगं कथमात्मकतंदोषं मया धातमिहेच्छामि १ मृतं वा यदि वा
नष्टं योतीतमनुशोचति दुःखेन लभते दुःखं हावनार्थं प्रपद्यते ४ तपोर्थी यं ब्राह्मणीयं जगर्भं
गौर्वो हारे धावितारं तरंगी शूद्रारामं पशुपालं च वैष्णवं धार्थी यं तद्विधाराजपुत्री ५ वैष्णोपाय
तद्भुता वासुदेवस्य पुनरुक्तं च वैश्वप्रियं तस्मीव भवगंधारी शोकक्याकुललोचना ६ अत
राष्ट्रं स्तराजर्षिर्निर्गृह्या बुद्धिजंतमः पर्यष्टुतथर्मात्मा धर्मराजं युधिष्ठिरं ७ जीवतोपरि
माणातः सैन्यानामपि पांडव हतानां यदि जानीषे परिमाणं वदस्व मे ८ युधिष्ठिर १३ दशायु
तानां मयुते सहस्राणि च विंशतिः कायः षष्टिश्च षड्चैव ये स्मिन् राजन्त्येह ताः ९ अल
लाणां तवीराणां सहस्राणि चतुर्दश दश चास्या निराजं दश तं षष्टिश्च पंचच १० अत राष्ट्र
उवाच युधिष्ठिर गतिकं ते गताः पुरुषसत्रम् आचक्ष्व मे महाबाहो सर्वज्ञो ह्यसि मे मतः ११
युधिष्ठिर १३ ये ह्येतानि शरीराणि दृष्टेः परमसंयुगे देवराज समानलोकान् गतास्ते सत्यवि
क्रमाः १२ ये च दृष्टे न मनसा मर्त्यमिति भारत युधमाना हताः सन्त्येते गंधर्वैः समागताः १३
धार्थी यमेव गर्भं धत्तेः न्यातुं जयार्थी यं कीर्त्यार्थं यमपीति भावः ५ ६ १३ ॥

२३ सुधर्माणोऽयं धनपरोहितं २४ ॥

ये च संग्रामभूयिष्याचमानाः पराङ्मुखाः शस्त्रेण निधने प्राप्ताः गतास्ते पुष्टकांति ॥ पाप्मा
नाः परैर्यत्तु हीयमाना निरायुधाः स्त्रीनिषेवामहात्मानः परानभिमुत्वारणो ॥ शिद्यमानाः शि
नैः शस्त्रैः क्षत्रधर्मपरायणाः गतास्ते ब्रह्मसदनं हतावीराः सुवर्चसः ॥ ये तन्न निहतारा जन्
नं त्मायो धनं प्रति यथा कथं विज्ञेयं संप्राप्तास्तु तान् कुर्वन् ॥ ५८ तराष्ट्रः केन ज्ञानवलेनै
वं पुत्रपणसि सिद्धवत् तस्मै वद महाबाहो श्रोतव्यं यदि मन्यसे ॥ युधिष्ठिरः निदेशाद्भवत् ॥
वं वने विचरता मया तीर्थयात्राप्रसंगेन संप्राप्तो यमनुग्रहः ॥ देवर्षिर्लोमशोऽष्टसूतः प्राप्नो
त्यनुस्मृतिं दिव्यं चक्षरनुप्राप्तं ज्ञानयोगेन वैपुल ॥ ५८ तराष्ट्रः ये ज्ञानाया जनस्यास्य सनाथा
ये च भारत कश्चित्तेषां शरीराणि यदंति विधिपूर्वकं ॥ नयेषां संनिकर्त्री रोचयेत्तद्विनाशः
यः वयं च कस्य कुर्यामो वदन्ता ज्ञातकर्मणः ॥ यान्सुपर्णाश्च गृध्राश्च विकर्षन्ति यतस्ततः
तेषां तत्कर्मणालोका भविष्यन्ति युधिष्ठिर ॥ वैशंपायनः एवमुक्त्वा महाप्राज्ञः कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः
प्रादिदेश सुधर्माणो धौम्यसूते च संजयं ॥ विदुरे च महाबुद्धिं युपुत्सवं चैव कौरवं शंभुं नमस्त्वा
मेव भूत्यान्सुतोऽश्वत्थामाः ॥ भवन्तः कारयन्तेषां प्रेतकार्याण्यपनेकशः यथा चानाथवर्ति
विदुरीरे न विनश्यति ॥ शासनाद्धर्मराजस्य क्षत्रासूतश्च संजयः सुधर्मा धौम्यसहितशंभुः ।

स्त्री.री.

१८

नारदयज्ञा २० चंदनागुरुकाशनितथाकालीयकास्तुत चतुर्नैलांशुगंधांशुलौमाणि वसना
निच २१ समारुतमहाह्नीणिदात्राणंचैवसंचयान् रथांशुस्तदितोस्तत्रनानाप्रहरणानिच २२
चिताः कृत्वाप्रयत्नेनयथासुखान्नराधिपान् दाहयामासुराग्रविधिदृष्टेनकर्मणा २३
योधनेचराजानेभ्रातृश्चासृताधिकान् शालेशलेचराजानेभूरिश्रवसमेवच २४ जयइयं
चराजानमभिमन्युचभारत दौःशासनिलसणंचधृष्टकेतंचपार्थिवं २५ बृहन्तेसोमदेने
चसृजयोश्चासृताधिकान् राजानेतेमथत्नानेविगददुपदौतथा २६ शिखिदिनेचपांचालं
धृष्टकर्मचपार्थिवं युधामन्युचविक्रान्तमुत्रमौजसमेवच २७ कौशल्पद्रौपदेयोश्चाकु
निचैवसौबले अचलंरुषकेचैवभगदत्तंचपार्थिवं २८ कर्णवैकर्त्तनेचैवसहपुत्रममर्ष
णं केकयोश्चमहेष्वासान्त्रिगतांश्चमहारथान् २९ दुरोक्तचंरातसेंद्रवकभ्रातरमेवच अ
लेबुधंरातसेंद्रजलसंयंचपार्थिवं ३० अयोश्चपार्थिवान्नाजनशतशोयसहस्राः सुत
धाराद्रुतैर्दीप्तैः पावकैः समदाहयन् ३१ पितृमेयोश्चकृषांचिदवर्त्ततमहात्मनो सामभिः
आप्यगीयेतेतेत्वशोचंतवापैः साम्नामृचोचनादेनस्त्रीणांचरुदितस्वनैः कशमलेसर्वभ
तानोनिशायोसमजायत ३२ तेविधुमप्रदीप्ताश्चदीप्यमानाश्चपावकाः नभसीवात्वरुप्यंत
हासन्वभ्रसंयुताः ३३ येचाप्यनाथास्तत्रासनानादेशसमागताः तान्चसर्वांसमानाग्रशशी

१८

ह्री.री.

२

॥ भवन् अभवन् ॥ २१ नेहमेति कर्णो भ्रातृत्वेन ज्ञाते सति तदनसारिणामस्माकं किमपि दुर्लभं ना
कुंडलीकवचीशूरो दिवाकरसमप्रभः श्रुत्वा तपोऽवाः सर्वमातृवचनमप्रियं ॥ २२ कर्णो मेवानुशो
चतभूयश्चात्तं तं राभवन् ततः सपुरुषव्याघ्रः कुंतीपुत्रोपुधिष्ठिरः ॥ २३ उवाच मातरं वीरो निष्
सन्निवपेनगः यः शोर्मिध्वजावर्जो महाभुजमहाग्रहः ॥ २४ तलशब्दानुनदितो महाद्रुममहा
रथः यस्येषु पातमासाद्य नान्यस्ति दृष्टुं न जयात् ॥ २५ भवत्याः सकथं पुत्रो देवगर्भः पुराभवत्
यस्य बाहुप्रतापेन तापिताः सर्वतो वयं ॥ २६ तमग्रिमिव वस्त्रेणाकथं छादितवत्यसि यस्य बाहु
बलं नित्यं धार्तराष्ट्ररुपासितं ॥ २७ उपासितं यथास्माभिर्वलंगं द्रीवधन्वनः भूमिपानां च सर्वे
षां बलं बलवतां वरः ॥ २८ नान्यः कुंतीसुतात्कर्णो दग्धद्रुधिनोरथी सनः प्रथमजो भ्राता सर्व
शस्त्रभृतां वरः ॥ २९ असत्तं भवत्यग्रे कथमद्भुतविक्रमे शूरो भवत्यामेव स्मरुहनेन वयं दत्ताः
॥ ३० नियनेन हि कर्णोऽप्यपीडिताः स्मसं वायवाः अभिमन्योर्विनाशेन द्रौपदेयवधेन च ॥ ३१ पांचाला
नां च नाशेन कुन्तीणां पतनेन च ततः शतगुणं दुःखमिदं मामस्मद्द्रुशं ॥ ३२ कर्णो मेवानुशोचन्
हिसं दद्येऽग्रा विवाहितः नेह स्मर्त्तुं किंचिदप्राप्यं भवेदपि दिवि स्थिते ॥ ३३ न च स्म वैशांसो रं कौरवांतक
रं भवेत् एवं विलम्बवद्भलं धर्मराजोपुधिष्ठिरः विनदन् दुःखितो राजन् चकारास्योदकं प्रभुः ॥ २५ ॥

॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥
अविष्मन्नापि कौरवाणां लयो भविष्यतीत्यर्थः ॥ २५ ॥

२०

४२ स्नेहपाचितैः स्नेहेन संपुनैः ४३ ४४ प्रष्टादशः ते समासाद्य वेष्टनानि उस्तीष करि बंधनादीनि
 कृत्वा महस्वशः ४२ विज्ञादाहभिराद्यैः प्रभूतैः स्नेहपाचितैः दाहयामास विदुरो धर्मराजस्य।
 शासनात् ४३ कारयित्वा क्रियास्तेषां कुरु राजो युधिष्ठिरः ४४ तदाष्टं पुरस्कृत्य गंगामभिमुखो ग
 मत् ४४ इति श्री महाभारते स्त्रीपर्वणि ५५२ वैशंपायन उ० ते समासाद्य गंगान् शिवो पुण्यजलो वि
 तो इदिनीं च प्रसेपन्नो महा नृपो महाबलो १ भूषणान् पुत्ररीयाणि वेष्टनान्यवमुच्य च ततः पि।
 तृणां पौत्राणां स्वजनस्य च २ पुत्राणां भार्यकाणां च पतीनां च कुरु सियः उदकं च क्रिरे सर्वा रुदं
 तो भृश उः खिताः ३ सहस्रं चापि धर्मजाः प्रचक्रुः सलिलक्रियाः उदके क्रियमाणे तु वीराणां
 वीरपत्निभिः ४ सपतीर्ण भवद्गंगा भूयो विप्रससार च तन्महोदधि संकाशं निरानंदमनुत्सवे ५
 वीरपत्नीभिः कीर्णं गंगातीरमशोभत ततः कुंती महाराज सह सा शोककर्षिता ६ रुदेती मे
 दयावाचा पुत्रान् च नमत्र वीत यः स शूरो महेष्वा सोरथयूथपयूथपः ७ अर्जुनेन हतः संखे
 वीरलता ललितः ये स त पुत्रे मन्मथे राये यमिति पांडवाः ८ योऽप्यराजश्च मम धेदिवाकरश्च प्रभुः
 प्रत्ययुधतयः सर्वान् ग्रावः सपदानुगात् ९ डुर्योधन बल सर्वयः प्रकर्षन्त्यो गत यस्मात्सि समो वी
 र्येष्टि व्यामपि कश्चन १० यो ह्यणीत यशः शूरः प्राणैरपि सदा भुवि सत्यसंधस्य शूरस्य संग्रामेष्वपि।
 लायितः ११ कुरुध्वमुदकं तस्य भ्रातरश्चिष्टकर्मणः सहिवः पूर्वजो भ्राता भास्करान्मया ज्ञायत १२

२४ सपतीर्णभोजनजलावतरणमार्ग ५६ ८१२॥

स्त्री. टी.

२१

२२ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्थरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोनीलकंठसंकृतौभा

ततो विनेडः सहस्रास्त्रियस्ताः खलु सर्वशः अभितोयाः स्थितास्तत्र तस्मिन्नुदककर्मणि २६ तत
ग्रानाययामास कर्णास्पसुपरिचुदाः स्त्रियः कुरुपतिर्धीमान् भ्रातुः प्रेम्णा युधिष्ठिरः २७ सताभिः
सह धर्मात्मा प्रेतकृत्तमनंतरं कृत्वा तत्रारंगगायाः सलिलादाकुलेंद्रियः २८ इति श्रीमहाभारते।
शतसहस्रां संहितायां वैयासिकां स्त्रीपर्वसमाप्तमिदं ग्रन्थानंतरं राजधर्मस्यायमाद्यश्लोकः
कृतोदकास्ते सुहृदां सर्वेषां पांडुनेदनाः विदुरोऽथ तत्राष्टमसर्वीश्वभरतस्त्रियः ॥ ३३ ॥
शुभं भूयात् तलेखकपाठकयोः ॥

शतभावरीपे स्त्रीपर्वदिप्रकाशः समाप्तिममगत एकोनविंशोऽध्यायः समाप्तमिदमेकादशो
पर्व ॥ श्रीरामायनमोनमः ॥ ३३ ॥

२१

त्रिपर्वत्रैश

आश्रमवासपर्ययत्रे

ॐ श्रीनारायणतत्त्वमस्य नमः पदं धीरश्रुतं गंधमैतौ नानं च निधाय वेतसि विविचिंतामलिं वाधयन् पर्वस्वाश्रमवासकारिषु वनध्यायने भारते पूर्वावा
 यं मत्तानुगेन विद्याभावप्रदीपोदितः १५५ गोगसहितप्रह्लादविद्यासमाधितात्वे सर्ववभोगत्यागपूर्वकं श्रमापुपसंपत्तिर्वेनवांमितामेवभवतीति एतदाह

श्री

ॐ श्रीगणेशाय नमः नारायणो नमस्तु नरं चैव नरोत्तमं देवी सरस्वती चैव ततो जयमुदीरयेत् १ जनमेज
 य उवाच प्राणराजं महात्मानः पांडवामेपितामहाः कथमासीद्वैतस्य गंधारी च यशस्विनी २ सतुराजाह
 तामात्माहतपुत्रो निराश्रयः कथमासीद्वैतस्य गंधारी च यशस्विनी २ किंपते चैव काले ते मम पूर्वपिता
 महाः स्थितारामे महात्मानस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३ वैशंपायः प्राणराजं महात्मानः पांडवाहतशत्र
 वः धृतराष्ट्रं पुरस्तुत्यश्चिंती पर्यपालयन् ४ धृतराष्ट्रमुपातिष्ठिदुः संजयस्तथा वैशंपाय उवाच मेधा
 वीपुत्रस्तुः कुरुसत्तम ५ पांडवाः सर्वकार्याणि संपृच्छंति स्म ते नृप चक्रसेनाभ्यनुज्ञाता वर्षाणि द
 शपंच च ६ सदा हि गता ते वीराः पर्युपासंत ते नृप पादाभिवादनं कृत्वा धर्मराजमते स्थिताः ७ ते मूर्ध्नि
 समुपावृताः सर्वकार्याणि चक्रिरे कुंतिभोजसुता चैव गंधारी मन्त्रवर्त्तन ८ द्रौपदी च सुभद्रा च या
 श्रान्याः पांडवास्यिपः समावृत्तिमवर्त्तत ततयोः सौम्यार्थशाविधिः ९ शयनानिमहार्हाणि वासां स्थाभ
 रणानि च राजार्हाणि च सर्वाणि भक्ष्यभोज्यान्नेकशः १० युधिष्ठिरो महाराज धृतराष्ट्रेभ्युपाहरत् त
 यैव कुंती गंधार्यो गुरुवृत्तिमवर्त्तत ११ विदुरः संजयश्चैव युपुत्रस्तु चैव कौरव उपासते स्म तं ब्रह्महृत्तप
 त्रं जनाधिपं १२ स्थालोद्गोणस्पृश्यासीत् दयितो ब्रह्मणो महान् स च तस्मिन्महेश्वासः कृपः समभवत्तदा
 १३ व्यासश्च भगवन् नित्यमासंचक्रे नृपेण ह कथाः कुर्वन्पराणां विर्विधं विविधं विदुरस्तस्य १४ धर्मयुक्तानि
 कार्याणि व्यवहारानि च धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातो विदुरस्तान्यकारयत् १५ सामंतेभ्यः शिष्याणस्पका

कथमासन्महाराज
 धृतराष्ट्रे महात्मनि २
 विदुरः

यावत्प्रदक्षिणेन सुचयन्ति ततोऽपि गंतव्यं जाजीवे चुरत्वाश्च ये परदक्षिण्यं नृपं यमारमते प्राणराजं महात्मान इत्यादि ॥२॥५॥ उपतिष्ठिदुरा
 रयितवान् ॥५॥ तस्मिन् धृतराष्ट्रे तत्रिकोऽयमवत् ॥६॥

आरालिकाः श्रोत्रसिद्धाः शाकविशेषकर्तारः रागखंडः पिप्पलीशुंकीशर्करोषलेमुद्रपल्लवकर्तारः रागखंडविकाः १० अन्वशादनुशासितवान् २६
 र्याणिसवहृन्पि प्राप्यतेयैः सुलवुभिः सुतयादिदुस्त्वै १६ अकरोहंधमोदंचवधानोमोदणेतथा
 नचधर्मसुतोराजाकदाचिर्किंचिदब्रवीत् १७ विहारयात्रासुपुनः कुरुराजोयुधिष्ठिरः सर्वान्कामान्महा
 तेजाः प्रददावेविकासुते १८ आरालिकाः सूर्यकारागखंडविकासुता ३ पातिष्टंत राजानेधतराष्ट्रं यथा
 पुरा १९ वासांसिचमहाहीणिमाल्यानिविविधानिच ३ पाजदुर्यथान्यायेधतराष्ट्रं संपांडवाः २० मैत्रे
 यमत्समांसातिषानकानिमधुनिच चित्रान्मयविकारोश्चचक्रस्तस्यथापुरा २१ चेचापिष्टीवीपानाः
 समाजमुत्ततस्ततः २२ विजययात्रासुपुनः कुरुराजोयुधिष्ठिरः २३ ३ पातिष्टंत ते सर्वे कौरवेधं यथापुरा २४
 कुंतीचद्रौपदीचैवसात्वतीचयशसिनी उल्पीनागकन्याचदेवीचिजंगदातथा २५ धृष्टकेतोश्चभगि
 नीजगसंधमतातथा यत्ताश्रान्यावहोवैयोषितः पुरुषर्षभ २६ किंकराः पर्युपातिष्टन्सर्वासकुलजास्त
 था यथापुत्रवियुक्तोयंनकिंचिदुःखमाप्नुयात् २७ इति तानन्वशाद्वाहन्निम्मेवयुधिष्ठिरः एवंतेधर्म
 राजस्यश्रुतावचनमर्थवत् २८ सविशेषमवर्जंतभीममेकंतदाविना नहितज्ञस्यवीरस्यहृदयादयस्यति
 २९ धतराष्ट्रस्यडुर्गुप्यायहृत्तंघतकारितं इतिश्राश्रमवासिकेपर्वणि वैशंपायनउवाच एवंसेष्टजितो
 राजापांडवैरविकासुतः विजहारयथापूर्वमधिभिः पर्युपासितः १ ब्रह्मदेयाग्रहारोश्चप्रददौसकुरुहहः
 तच्चकुंतीसुतोराजासर्वमेवान्वययत् २ आनृशंस्यपरोराजाप्रीयमाणोयुधिष्ठिरः उवाचसतदाभ्रातृनमा
 त्मांश्चमहीयतिः ३ मयाचैवभवद्विश्रमान्यएषनराधिपः निदेशोधतराष्ट्रस्ययस्तिष्ठतिसमेसुहृत् ४
 इत्याश्रमवासिकेप्रध्यायः १ २ ३ ४ ॥

पितृवृत्तेषु पिता रत्नः प्रसीतायेषु साहेषु ५ चिंत्यते अवस्थिता इत्यपि मेला न्ययः ६ १ २१

आ.

२

विपरीतश्चमेशत्रुर्नियमश्चभवेन्नरः पितृवृत्तेषु चारुः सुप्रज्ञाणां ग्राहकर्मणि सहस्रोच्चैव सर्वेषां पापदूषवि।
कीर्षितं ततः सराजाकोरयोऽधतराष्ट्रमहमनाः ६ ब्राह्मणेभ्यो यथाहं भोददौ वितान्यनेकशः धर्मराजश्च
भीमश्च सद्यसाचीयमावपि ७ तत्सर्वमन्ववर्जं ततस्प्रियचिकीर्षया कथं न राजा वृद्धः सपुत्रपौत्रवधार्दि
तः ८ शोकमस्मत्कृतं प्राप्य न म्रियेतेति चिंत्यते यावद्विकुरुवीरस्य जीवत्पुत्रस्यैव सखे ९ वभवत्तदवा
प्रातुभोगांश्चेति व्यवस्थिताः ततस्ते सहिता पंचभ्रातरः पंडुनंदनाः १० तथा श्रीलाः समातस्थुर्धतराष्ट्रस्य
शासने धतराष्ट्रश्च तान् सर्वा निनीतान् प्रियमेस्थितान् ११ शिष्यवृत्तिं समापन्नान् गुरुवत्प्रत्यपद्यत गांधारी चै
व पुत्राणां विविधैः ग्राहकर्मभिः १२ ग्राह्यपुत्रमगमत्कामानि प्रेभ्यः प्रतिपाद्यसा एव धर्मभक्तोऽप्येष्टो धर्मराजोऽपु
थिष्ठिः १३ भ्रातरभिः सहितो धर्मात्सजयामास तं नृपं वैशो सराजासु महातेजा वृद्धः कुरुकुलोद्दहः नदद
शतदा किंचिदप्रियं पंडुनंदने १४ वर्जमानेषु सह त्रिपंडुवेषु महात्मसु प्रीतिर्मनभवद्वाजाधतराष्ट्रो विका
सुतः १५ सौबलेयी च गांधारी पुत्रशोकमया मृतं सदैव प्रीतिमत्प्रासीन्नयेषु निजेष्टिव १६ प्रियाणोपवत्
कोरव्यो नाप्रियाणि कुरुद्वहः वैचित्रवीर्ये नृपतौ समावृतवीर्यवान् १७ यद्यद्वैतच किंचित्स्यध धतराष्ट्रजना
धिपः गुरुबालश्चुवाकार्यं गांधारी च तपस्विनी १८ ते सराजामहाराजपंडुवानोऽथुरेथरः पूजयित्वा वचस्तद
कापीत्यरवीरहा १९ तेन तस्या वत्सीतो वृत्तेन मनराधिपः अन्वतप्य च संस्मृत्य पुत्रं ते मंदचेतसं २० सद्यच
प्रातरुत्थाय कृतजप्यः शुचिर्नृपः आशास्ते पंडुपुत्राणां समरेष्वपराजये २१ ब्राह्मणान् स्तुतिवाचा यद्गता वै

नः

२

वदताशने ग्रंथिपोदुपुत्राणामाशंसतनराधिपः २२ नतोप्रीतिपरामापुत्रेभ्यः सकुरुहः योप्रीतिपो
 दुपुत्रेभ्यः सदावापतदान्पः २३ ब्राह्मणानां यथावृत्तं द्रविणाणां यथाविधः तथा विद्वद्भ्यः संचानामभव
 त्प्रियस्तदा २४ यच्च किंचित्त्रदापापं धतराष्ट्रसत्तैः कृते अकृत्वा तद्देवं तापं तेन रूपं सो न्ववर्त्तत २५ यश्च
 कश्चिन्नरः किंचिदप्रियं वा विक्रासते कुरुते दृष्टतामेति सकौंते यस्य धीमतः २६ नरास्तो धतराष्ट्रस्य न
 च ड्यो धनस्य वै उवाच ड्युक्तं कश्चिद्युधिष्ठिरभयान्नरः २७ धत्ता तष्टेन रेड्यगो धारी विदुरस्तथा शौ
 चेन चाजातशत्रोर्न तभीमस्य शत्रुहन् २८ अन्ववर्त्ततं चापि निश्चितो धर्मज्ञो न रूपं धतराष्ट्रं च संप्रेक्ष्य सदा
 भवति दुर्मनाः २९ राजानमन्ववर्त्ततं धर्मपुत्रममित्रहा अन्ववर्त्तत कौरवो रुदये न पराजितः ३० इति श्रा
 त्रमवासिके पर्वणि वैश्वः युधिष्ठिरस्य नृपते ड्यो धनपितस्तथा नोतरं ददृशुः राज्ञे पुरुषः प्राणयं प्रति १ य
 दातु कौरवो राजा पुत्रं सस्मरुर्दमति तदा भीमं हृदा राजन् यथा तिसपार्थिवः २ तथैव भीमसेनोऽपि धतरा
 ष्ट्रजनाधिपं नाम र्वयत राज्ञे इन्द्रस्य देवदुष्टवह्नुदा ३ अथ भीमः सुहृन्मथे बाहुशब्देन था करोत् ४ संप्रवे
 धतराष्ट्रस्य गो धार्या आयमर्षणाः स्मृत्वा ड्यो धनं शत्रुं कार्ण्डः शासनावपि ५ शोवाचेदं सुसंख्यो भीमः स
 परुषं वचः ग्रंथस्य नृपतेः पुत्रमया परिच्यवाङ्मना ७ नीता लोका ममै सर्वे नानाशास्त्रास्त्रयोधिनः ८ मौत्तौ प
 रिच प्रव्यौ भुजौ मम डुरासदौ ९ ययोरेतरमासाद्य धार्तराष्ट्राः क्षयं गताः ताविमौ चंदनेनाक्तौ चंदनाहं वि
 मौ भुजौ १० याभ्यो ड्यो धनो नीतः क्षयं समुत्तवांथवः पताश्यान्वाश्रयिवि विधाः शल्पभूतानराधिपः ११ वृकोद

श्री.वि.

३

रसतावाचः श्रुत्वा निर्वेदमागमत् सा च बुद्धिमती देवी कालपर्यायवेदिनी ११ गोधारी सर्वधर्मज्ञा ताम्
लीकानि शुश्रुवे ततः पंचदशे वर्षे समतीतेन राधिपः १२ राजानिर्वेदमाये देभी मवाग्वाणपीडितः ना
वबुध्यत तद्राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः १३ सेतासो वाय कुंती वा दौपदी वा यशस्विनी माद्री पुत्रौ च धर्मज्ञौ
चित्रं तस्मात् वर्जितौ १४ राजसूयचित्रं संतौ नोचतः किं विदप्रियं ततः संमानयामास धृतराष्ट्रः सहजः
न वाप्यसंदिग्धमनर्थमिदमाह च तान् भूषणं १५ धृतराष्ट्रः विदितं भवता मे तद्यथा दृष्टः कुरुक्षेत्रः
समापराधात् सर्वमनुज्ञाते च कौरवैः १६ यो हं दुष्टमर्तं मंदो ज्ञातीनां भयवर्धनं दुर्योधनं कौरवाणामा
धिपत्वं भूषे च ये १७ यच्चाहं वासुदेवस्य नाशौघं वाक्यमर्थवत् बध्यतां साध्यं पापः सामात्य इति दुर्मतिः
१८ पुत्रस्ते दाभिभूतस्तु हितमुक्ता मनीषिभिः विदुरेणाथ भीष्मोणो न च कृपेण च १९ पदे पदे भगा
वता व्यासेन च महात्मना संजयेनाथ गोधार्या तदिदं तप्यते च मां २० यच्चाहं पांडुपुत्रेण पुण्यवत्सु महा
त्मसु न दत्तवान् प्रियं दीप्तां पितृपैतामहीमिमं २१ विनाशं पश्यमानो हि सर्वराज्ञां गदाग्रजः एतत्
श्रेयस्तु परमममम्यत जनार्दनः २२ सोहमेतां लीकानि निवृज्जामात्मनस्तदा हृदये शल्यभृता
निधारयामि सहस्रशः २३ विदुरः पश्यामि वर्षे पंचदशे यवैः शस्यपापस्य शुद्धं र्थं नियतोस्मि
दुर्मतिः २४ चतुर्थे नियते काले कदाचिदपि चाष्टमे तस्माद्विनियतं भुंजे गोधारी वेदतन्मम २५ क
रोम्या हारमिति मां सर्वः परिजनः सदा युधिष्ठिरभयाद्देति भूषणं तप्यति पांडवः २६ भूमौ शये जप्य परोद

शेषतस्तु

भेषजिनसंवृत्तः नियमव्यपदेशेन गांधारीचयशस्विनी २० हतेशतेतुत्राणां पयोर्धुहपलायिनो
 नानुतप्यामितच्चाहं तत्र धर्ममिमं विदुः २१ इत्युक्त्वा धर्मराजानमभ्यभाषत कौरवः भद्रे ते पादवीमा
 तव च श्रेदे निबोध मे २२ सुखमस्मृषितः पुत्रत्वया सुपरिपालितः महादानानि दत्तानि प्रह्वानि
 च पुनः पुनः २३ प्रह्वं च मया पुत्रप्राप्तं चीर्णं यथा बलं गांधारी हतपुत्रे ये ये रणे दीक्षते च मां २४ द्रौ
 पद्या उपकर्त्री रस्तव चैश्वर्यहारिणः समतीतान् शंसास्ते स्वधर्मेण हता युधि २५ न ते पुप्रतिकर्तव्यं
 पश्यामि कुरुनंदन सर्वशस्त्रकृतो लोकावातास्ते विमुक्तं हताः २६ आत्मनस्तु हितं प्राप्य प्रतिकर्तव्यं
 मयैव गांधार्याश्चैव राजेन्द्र तदनुज्ञातुमर्हसि २७ ते तु धर्मभक्तांश्चैव सततं धर्मवत्सलः राजा गु
 रुः प्राणभक्तां तस्मादेतद्वीर्यमहम् २८ अनुज्ञातस्त्वया वीरसंश्रयेयं वनात्पहं वीरबल्लभ इति जना
 धार्या सदितो नया २९ तवाशिषः प्रपुंजानो भविष्यामि वने चरः अचित्तनः कुलेनात सर्वेषां भरतर्षभ ३०
 पुत्रे चैश्वर्यमाधाय वृं सोते वने नृप तत्राहं वायुभक्षो वा निराहरो पिवा वसन् ३१ पत्न्या सहानया वीरच
 रिष्यामि तपः परं तं चापि फलभोक्ता तु तपसः पार्थिवो हसि ३२ फलभाजो हि राजानः कल्याणस्येतर
 स्य वा युधिष्ठिर उवाच न मां प्रीणयते राज्ञ्यं त्वयैवं वदः क्षिते नृप धिष्णामस्तु सुडुर्बुद्धिं राज्यसक्तं प्रमादिने ३३
 यो हं भवंतं डः त्वार्त्तमुपवासकं शंभुं जिताहारं दिति शयं न विदेध्रातृभिः सह ३४ ग्रहोस्मि वंचितो मूढो

श्री.
४

भवतागरुदिना विश्वासयित्वा पूर्वमोयदिदेः खमश्रुथाः ४२ किंमेराजेनमोर्गोर्वाकिंयज्ञैः किंसुखेनवा
यस्यमेतंमहीपालः खान्येतान्यवाप्तवान् ४३ पीडितं चापि जानामिराज्यमात्मानमेवच ग्रनेनवचसात
भेदः वितस्मजनेचर ४४ भवामिताभवान्माताभवान् परमो गुरुः भवताविप्रहीणादिक्कुनुतिष्ठामहेव
ये ४५ गौरमोभवतः पुत्रोपुपुत्सुर्नपसन्नम ग्रसुराजामहाराजयमन्यंमन्यसेभवान् ४६ ग्रहेवनेरा
मिष्यामिभवान्त्राज्यं प्रणासतु नमामयशसाद ग्यंभयस्त्वंदग्युमर्हसि ४७ नाहंराजाभवान्त्राजाभव
तः परवानहं कथं गुरुं तोयमर्जमनुत्तातमिहोत्सहे ४८ नमस्तुहंदिनः कश्चित्सुयोधनकृतेनच भवि
तं त्वेतया दिव्यं चान्येचमोदिताः ४९ वयंपुत्रादिभवतोयथा इर्योयनादयः गोथारीचैवकुंतीवनि
विशेषामतिर्मम ५० समोत्तंयदिराजेंद्रपरित्यज्यगमिष्यसि पृष्टतस्त्वनयास्यामिसत्यमात्मानमाल
मे ५१ इयं दिवसुसं पूर्णामहीसागरमेखला भवताविप्रहीणा स्यनमेप्रीतिकरीभवेत् ५२ भवदीयमि
दं सर्वं शिरसात्तां प्रसादये तदधीनास्मराजेंद्रयेततेमानसोज्जरः ५३ भवितव्यमनुप्राप्तोमन्येत्वंवसुधा
धिप दिष्टाशुश्रूषणस्त्वंमोक्षिष्येमनसोज्जरं ५४ उत्तराष्ट्र उवाच तापस्येमेमनस्तातवर्जतेकुरुनेद
न उचितं चकुलेस्माकमरणगमनेप्रभो ५५ चिरमस्मृषितः पुत्रचिरंशुश्रूषितस्त्वया बह्वंमामप्यनुत्ता
तुमर्हसित्वंनराधिप ५६ वैशंपायनः १९ क्राथर्मराजानेवेषमानः कृतोजलिः उवाचवचनंराजा उत्तराष्ट्रो

४

विकासतः ५० संजयेचमहात्मानंरूपंवापिमहारथं अननेतमिदेहामिभवद्विर्वसुधाधिपे ५८ स्त्रायते
 मेमनोहीदंमुवेचपरिशुष्यति वयसात्पक्वयेनवाग्यायामेनचैवह ५९ इत्युक्तासतथर्मात्मावृद्धोराजा
 कुरुदहः गांधारीशिषियेधीमान्सुहसैवगतासुवतः ६० तंतुदृष्ट्वासमासीनंविसेजमिवकौरवं शत्रिंराजा
 गमनीब्रह्मकौंतेयः परवीरहा ६१ सौयेंनारौव्यापिश्रित्यशोतेराजागतासुवतः युधिष्ठिः यस्यनागसहस्रेणा
 शतमेवैनवैबले ६२ आपसीप्रतिपायेनभीमसेनस्यमापुरा चर्णीकृताबलवतासोबलामाश्रितःस्त्रि
 ये ६३ धिगस्तमामधर्मज्ञेपितुर्दिधिकूचमेषुतं यत्कृतेष्टयिवीपालःशोतेयमतथोचितः ६४ अहमपु
 पवत्सामियथैवायेगुरुर्मम यदिराजानभुंक्तेपेगांधारीचयशस्त्रिनी ६५ वैशोः ततोस्यपाणिनाराजन्
 जलशीतेनपांडवः ३रोमुवेचशनकैः पर्यमार्जतथर्मवित् ६६ तेनरत्नौषधिमतापुण्येनचसुमेधिन पा
 णिस्पर्शेनराजःसराज्ञासंज्ञामवापह ६७ अतएव ३ स्थामोपाणिनाभयःपरिषजचपांडव जीवा
 वातिसंस्पर्शात्तवराजीवलोचन ६८ मूर्ध्निचतवाद्यातमिच्छामिमनुजाधिप पाणिभ्योचपरिस्पृष्टं
 प्रीणनेहिमहत्तम ६९ अष्टमोद्यकालोयमाहारस्यकृतस्यमे येनाहंकुरुशार्ङ्गलशक्तेमिनविचेष्टि
 तं ७० व्यापामश्रुयैत्यर्थंकृतस्त्वामभि ७१ ततो ग्लानमनास्तातनष्टसेजश्वाभवे ७२ तवामृतसप्र
 त्येहस्तस्पर्शमिमंप्रभो लब्ध्वा संजीवितोस्मीतिमन्येकुरुकुलो ७३ वैशोः पवसुक्तस्तु कौंतेयः
 पित्राज्ञेनभारतः पस्पर्शसर्वगात्रेषुसौहार्दं ७४ तंनैस्तदा ७५ उपलभ्यततःपाणां ७६ तराष्ट्रोमहीपतिःवा

वाचता ५

श्री

त

श्री.

५

इभ्योसंपरिषत्पुत्रमभ्युत्थितपोडवे ॥ विदुःदयश्च ते सर्वे रुहं ईः विताभ्रं अतिडः खानु राजाने नोचुः ॥
 किंचनपोडवे ॥ ५ ॥ गांधारी त्वेव धर्मज्ञा मनसो हृती भ्रं डः खानु धारय राजनैवमित्येव च ब्रवीत् ॥
 इतरास्तस्यिपः सर्वाकुं त्यामहसुडः विताः नेत्रैरागतविक्लेदैः परिवार्यस्थिता भवन् ॥ अथाब्रवी
 सुनर्वाक्यं धृतराष्ट्रो पुथिष्टिरे अतज्जानी हि मां राजे स्तापये भरतर्षभ ॥ ग्लायते मे न स्नातभूयो भ
 यः प्रजल्पतः न मामतः परे पुत्रपरिक्लेष्टुमिहार्हसि ॥ तस्मिंस्तु कौरवे देते तथा ब्रुवति पोडवे सर्वे
 षामेव यो धानां मार्जनोदाभवन्महान् ॥ दृष्ट्वा कुरुं विवां च राजानमतथोचितं उपवासपरिश्रान्तं त
 मस्थिपरिवारणं ॥ धर्मपुत्रः स पितरं परिषत्पुत्रमहाप्रभुं शोकजेवायमुत्सृज्य पुनर्वचनमब्रवीत्
 ॥ न कामयेन रे अष्टजीवितं पृथिवी तथा यथा तव प्रियं राजंश्चिकीर्षामि परंतप ॥ यदि चाहमनुग्रा
 ह्यो भवतो दपितोपि वा क्रियतां तावदाहारस्ततो वेत्स्याम्यहं परं ॥ ततो ब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रो पुथि
 ष्टिरे अतज्जानास्तथा पुत्रभुंजीयामितिकामये ॥ इति ब्रुवति राजे ईधृतराष्ट्रे पुथिष्टिरे ऋषिः सत्यवती पु
 त्रो व्यासो भ्येत्यब्रवीत् ॥ इति श्रुत्वा सिके पर्यणिः ख्यास उवाच पुथिष्टिर महाबाहो यथा ह कुरु
 मंदन ॥ धृतराष्ट्रो महातेजास्तत्कुरुष्व विचारयन् ॥ अं हि वृहो नृपतिर्हृतपुत्रो विशेषतः नेदं कुरु वि
 दि चरितुं स हैति मतिर्मम ॥ गांधारी च महाभागा प्राज्ञा करुणा वेदिनी पुत्रशोकं महाराज धैर्यं गोहृते भ्रं
 ॥ अहमप्येतदेव त्वां ब्रवीमि कुरु मेव चः अनुज्ञां लभतां राजा मा वृये ॥ हरिष्यति ॥ राजा धीर्मानुपराणाना

मनुयातगतिरूपः राजर्षीणां हि सर्वेषां मते वनमुपाश्रयः वैशंपायन उवाच ॥ सतदा राज्ञा व्यासे
नाहुतकर्मणा प्रत्युवाच महातेजा धर्मराजो महासुतिः ॥ भगवानेव नो मान्यो भगवानेव नो गुरुः भ
गवानस्य स कुलस्य च परायाणं ॥ ग्रहंते पुत्रे भगवन्पिता राजा गुरुश्च मे निदेशवती च पितुः उजो
भवति न धर्मतः ॥ वैशं ॥ सतदा सतुते प्राह व्यासो वेदविदां वरः युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महाक
विः ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत राजा यं वृद्धतां प्राप्तः प्रमाणे परमेष्ठितः ॥ सोऽयं मया भवतु
ज्ञातस्तथा च पृथिवीपतिः करोतु स्वमभिप्रायं मास्य विद्वकरो भव ॥ एष एव परो धर्मो राजर्षीणां यु
धिष्ठिरः समरे वा भवेत्सर्वे ते वा विधिपूर्वकं ॥ पित्रा तु तव राजेऽपांडुना पृथिवीदिता शिष्यवृत्तेन रा
जायं गुरुवत्पर्युपासितः ॥ कतुभिर्दक्षिणा बद्धिः रत्नपर्वतशोभिनुः महद्भिरिष्टंगैर्भक्ता प्रजाश्रया
रिपालिताः ॥ पुत्रसंस्थं च विप्रलंभं विप्रोषिते त्वपि त्रयोदशसमा ॥ केदं च विविधं वसु ॥ त्वया च
येन रथा ब्रह्मगुरुशुश्रूषयान च आराधितः स भूतो न गंधार्गी च यशसिनी ॥ अनुजानीहि पितरं समयो
स्यतपो विधौ नमस्तुर्विद्यते चास्य सुसूक्तोऽपि युधिष्ठिर ॥ वैशं ॥ एतावदुक्ता वचनमनुमान्य च पार्थिव
तथा स्तिति च तेनोक्तः कौंतेये न ययौ वनं ॥ गते भगवति व्यासे राजा पांडुस्ततस्तदा प्रोवाच पितरं वृद्धं मे
दमंदमिवानतः ॥ यदा ह भगवन् व्यासो यच्चापि भवतो मते यथा ह च महेश्वरः कृपो विडर एव च ॥
युयुत्वः संजयश्चैव तत्कर्ता स्पृहं मे जसा सर्व एव हि मात्या मे कुलस्यास्य हितैषिणः ॥ इदं तया चेत्प्रपते

क्रियतां तस्य द्वाहस्तोत्राकाशमं प्रति २१ इति आश्रमवासिके पर्वणि ४ ततो एताभ्युत्तातो धृतं पृष्ठः प्रतापवान् ५५१

अध्यायः ॥ २ ॥ अष्टांगे स्थाप्यमात्पसहलोशरष्टुर्गवतानि वराज्यानि प्रकृत्यः पौराणोपेययोपिवेत्यमाः ८ ॥ २१ कर्मसुपुण्यजन्यताव

तामहं शिरमानतः यथोसभवने राजागोधार्यानुगतस्तदा १ मेदप्राणगतिर्धीमान्कृच्छादिवससमुदहन
पदानिसमहीपा लोकोर्गो गजपतिर्यथा २ तमन्वगच्छद्विडो विद्यास्ततश्च संजयः सचापि परमेष्वासः
कृपः शारदतस्तथा ३ सप्रविष्णुर्देराजकृतस्वाहिकक्रियः तर्पयित्वा हि जश्रेष्ठानाहारमकरोत्तर
४ गोधारौ चैव धर्मज्ञाकुं त्यासहसनस्मिनी वयमिरुपचारेण एजिताभुक्तभारत ५ कृताहारं कृता
हारः सर्वे ते विदुर्गदयः पांडवाश्च कुरुश्चैव सुपातिष्ठन्ते नृपे ६ ततो ब्रवीन्महाराजकुंती पुत्रसु
पुत्रे निषसंपाणिनाष्टैस्तेष्वंशान् विकामृतः ७ अथ मादस्तथा कार्यः सर्वथा कुरु नंदन अ
ष्टांगे राजशाहं लराज्ये धर्मपुरस्कृते ८ यत्तु शक्यं महाराज रक्षितुं पांडु नंदनं राज्ञं धर्मण कौन्तेये
विद्वानसिनि बोधततः ९ विप्रो ब्रूवात्स देवतमुपासीथा युधिष्ठिर शृणुयात्से च तद्वपुः कुर्याच्चैव
विचारयन् १० प्रातरुत्थाय तान् राजन् जयित्वा यथाविधि कृत्यकाले समुत्पन्नेष्टुषाः कार्यमात्म
नः ११ ते तसंमानिता राजंस्तथा कार्यदितार्थिना प्रवृत्तेति हितं तात सर्वथा तव भारत १२ इंदिया
णि च सर्वाणि वाजि वत्पारिपालयेः दित्वा येव भविष्यंति रक्षितं इति गोपया १३ अमृतानुपधातीता
मिरपेता महाशुचीन् दंतात्कर्मसुपुण्यंश्च पुण्यान् सर्वेषु योजयेः १४ चारयेथाश्च सततं चारैरविदि
तः परैः परितितैर्वह विधेस्तु राष्ट्रप्रतिवासिभिः १५ पुरं च ते सुपुंसं स्यादृढाकारतो रणे अहाहा लक
२६ संवाधे धर्मदे सर्वतो दिशो १६ तस्य हाराणि सर्वाणि पर्यामानि वहेति च सर्वतः सविभक्तानियं ते
पुण्यानमात्मांश्चारेयास्तु त्रैलोक्यः १७ १८ अष्टाः दुर्गा परिभागे संचारस्याना निषट्पदं वद्विः पदेः पदनीचैरास्यानेर्युक्तं तेन सप्रपाका
इमिति गम्यते तत्र स प्रमस्यातः पुरत्वा नृपे वा नृपे वा पदनीयानि स्यान्तानि ॥ २६ ॥ ॥

निःशलाकेन लेखनेन वा द्या सन्नेः परचारे द्या नृनशका इति २३ परिमाणं दं प्रथमस्यापराधस्य २८ आदानरुचयः ३ कोवोपजीविनश्चौरावा २९

गरहितानिच २० पुरुषैरलमर्थैस्ते विदितैः कुलशीलतः आत्माचरत्यः सततं भोजनादिषु भारत २८
विहाराहारकालेषु मालाशय्यासनेषु च स्थियश्च ते सुगुमांस्सर्वदेरापैरधिष्ठिताः २९ शीलवद्विः कु
लीनैश्च विद्विश्च युधिष्ठिरं मंत्रिणाश्चैव कुर्वीथा हि ज्ञानिद्या विषाददान ३० विनीतांश्च कुलीनांश्च
यमी र्यकुशलान् जून्तैः सार्थं मंत्रयेयास्तं नात्यर्थं बहुभिः सह ३१ समसैरपि च यस्ते र्यपदेशेन
केनचित् समेदत्ते मंत्रगृहे स्थले चारुद्यमंत्रयेः ३२ अरण्ये निःशलाके वानचरात्रौ कथंचन वानराः प
दिताश्चैव ये मनुष्यान् सारिणः ३३ सर्वे मंत्रगृहे वस्तीये चापि जपंगवः मंत्रभेदे हि ये दोषा भवेति श
शिवीदितो ३४ न तेषां क्वाः समाधातं कथंचिदिति मे मतिः दोषांश्च मंत्रव्यास्तं मंत्रमं इति ३५
अभेदे च गुणाराजस्युनः पुनरिदं म पौरजानपदानां च शौचाशौचं युधिष्ठिर ३६ यथा स्याद्विदितं राजं
स्तथा कार्यं कुरु हृद धतराष्ट्रवाच व्यवहारश्च ते तात नित्यमापैरधिष्ठितः परिमाणं विदित्वा च दं
दं येव भारत ३७ प्रणयेयुर्यथा स्याद्यं पुरुषास्ते युधिष्ठिर आदानरुचयश्चैव परदारवमर्षिणः ३८ अग्रदं
उप्रधानाश्च मिथ्या व्यासिणस्तथा आक्रोष्टारश्च लब्धाश्च हर्तारः साहसप्रियाः ३९ सभाविहारभेदा
रावणीनां च प्ररूषकाः दिरापदंश्च वध्याश्च कर्तव्या देशकालतः ४० प्रातरेव हि पश्येथा ये कुर्षु र्य
यकर्मते अलंकारमथो भोज्यमतः ४१ समाचरेः ४२ पश्येथाश्च ततो योथास्तदात्तं प्रति हर्षयन् इता
नां च वराणां च प्रदोषस्ते सदा भवेत् ४३ सदा चापररात्रं ते भवेत्कार्यार्थनिर्णये मध्यरात्रे विहारस्ते म
हिरण्यदं प्रव्याः पूर्वोक्ताः सर्वदेशवाता नृनशका वध्या वेति तेयं ४४ प्रदोषारजनीमुखं इतादीनां दर्शनकालः तेभ्यः शुतानामपीनां नि

भरस्य

योग्यस्तुष्टेर्हिते राज
नित्यं चारे अधिष्ठितः

अपराधः ३२

गवादिबदाहारमावेतनाः निगृहीतानामप्याहारमावेदमित्यर्थः अवहारिणः कानिचित्प्रभृतयः ४० मृग्यायः मंडलानिचरिभिश्च मित्यादीनि
 उदासीनानेन्यः दुष्टोपीषाकास्तौ १ चतुर्लोकानुपतेजानां प्रभुः शत्रुभिश्च ३ मयोर्व्याप्य परानयापीवेति २ पयस्त्वंपरैर्भयत्वेवभवति तस्मादवहितेन

आ.

आहेचसदाभवेत् ११ सर्वेत्तोपपिकाः कालाः कार्याणां भर्तृर्धम तथेवालंकृतः कालेतिष्टेयाभरि
 दक्षिण १४ चक्रवर्त्तातकार्याणां पर्यायोदृश्यतेमदा कोषस्यनिचयेयत्नेकुर्वीथान्याय
 तः सदा १५ विविधसमसाराजविपरीतं विवर्जयेः चारैर्विदित्वाशत्रुश्रयेराज्ञामेतै विनाः १६ ता
 नापैः पुरुषैर्गहातयेथानराधिप कर्मदृष्टाय भूतांस्त्ववरयेथाः कुरुदृष्ट १७ कारयेथाश्चक
 र्माणिपुक्तायुक्तरिधिष्ठितैः सेनाप्रणेताचभवेन्नवतातदृष्टतः १८ अरः क्लेशसहश्रैवहितोभ
 क्रश्चरुषः सर्वजनपदाश्रैवतवकर्मणिपांडव १९ गोवद्रासभवच्चैवकुर्वेथ व्यवहारिणः सरेभ्रं
 पररेभ्रंचस्वेषुचैवपरेषुच ४० उपलक्षितयन्तेनितमेवपुधिष्ठिर देशजाश्रैवपुरुषाविक्रान्ताः से
 षुकर्मस ४१ यात्राभिरनुरूपभिरनुराद्याहितास्तया गुणार्थिनांगुणः कार्योविदुषांचैजनाधिप
 ४२ अविचाल्याश्रतेतेस्मरचलाश्चनित्यशः शाश्वतवासिकेपर्वणि ४३ उत्तराष्ट्र ४० मंडलानिचबुधे
 माः परेषांत्वनस्तथा उदासीनगणानांचमध्यस्थानांचभारत १ चतुर्लोकानुपतेजानां सर्वेषामात
 तापिनां मित्रंचामित्रमित्रंचवोऽयन्तेरिक्शन् २ तथासात्याजनपदाडर्गाणि विविधानिच बला
 निचकुरुष्वेष्टभवेत्तेषांयथेष्टकं ३ तेचहादशकौतेयराज्ञावैविषयात्मकाः मंत्रिप्रधानाश्चगुणाः
 षष्टिर्हादशचप्रभो ४ एतन्मंडलमित्याहाराचार्यानीतिकोविदाः तत्रषाड्गुणमायत्तंपुधिष्ठिरनिबो
 धत ५ दृष्टितयोचविज्ञेयौस्थानंचकुरुसन्नम हिमसत्यामहाबाहोततः षाड्गुणमायत्तं ६ यदा

२५: प्रातेचयाख्याताः २

लिष्टेयथाभेदानभवेरिति ३ हादशवत्ताः शत्रुजाताः षडनलायिनः मित्रममित्रमित्रमित्रवैतिषर्गिणः कृष्यादीन्यष्टासंयानेकार्याणि नि
 वातादयविशानिरसंयथाः नास्ति तादयश्चनर्दशदोषाः मंत्रादीन्यष्टादशतीर्थातीतिपनेषुचविद्वानादीदत्तव्याः केचिदुपदत्तार्थं वाडुत्त

बा० रे० न० ल० क० स्मृ० या० या० २ वि० सी० न० म० न० पु० ह० व० ले० प्र० ण० दि० न० क० ३

५५
वि
५५
५५
५५

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

श्रीः
८

स्मरेदित्युक्तं स्पष्टयति च सनमिति ४ त्रिविधं शक्तिं ५ तामेवाह उन्माहेति ६ मौलं च न चले ७ विकल्पा इति प्रभृतयः तानुपन्यस्य गणयेत्

पसर्पेततः परे १ असनं भेदनं चैव शत्रूणां कारयेत्ततः कर्षणं भीषणं चैव पुष्टं चैव बललयं ४ प्रया
समानो नृपतिस्त्रिविधं परिचिंतयेत् आत्मनश्चैव शत्रोश्च शक्तिं शक्तिं शक्तिः ५ उन्माह प्रभुशक्तिभ्यां मे
व शत्रूणां च भारत उपपन्नो नृपो यायाहि पीतं च वर्जयेत् ६
आदरीत बलं राजा मौलं मित्रं बलं तथा शत्रुवी बलं भूतं चैव तथा श्रेणी बलं प्रभो ७ तत्र मित्रं बलं
राजमौलं चैव विशिष्यते श्रेणी बलं भूतं चैव तत्प्रेतेति मे मतिः ८ तथा चारं बलं चैव परस्परं
मैत्र्यं विज्ञेयं बद्धकाले पुराता काले उपस्थिते ९ आघटश्चापिवो ह व्यावहृक् रूपानराधिप भवं
तिराजं कौरव्यास्ता एयगतः शत्रुः १० विकल्पा बद्धा राजान् पदं पांडुने दनं समदिभिरुपन्यस्य
गणयेत्तानुपः सरा ११ यात्रो गच्छेदलैर्युक्तो राजा सद्भिः परंतप्यं युक्तश्च कालं देषाभ्यां बलैरात्मगुणैः
स्तथा १२ हृष्टप्रष्टबलोगच्छेद्राजा वदयेत् अक्रुशश्चाप्यशोपायादन्तावपि पांडव १३ त
णाश्मानं वाजिरथप्रवाहं ध्वजदुमैः संवृतकूलरोधं परातिनागैर्बद्धकर्दमानं दीप्तपत्तनापो न
पतिः प्रयोजयेत् १४ श्रयोपपत्ताशकटं पृष्ठं च भारत उशनावेदयच्छासंतत्रैतद्विहितं विभो १५
वारपित्वा परबलं कृत्वा स्वबलदर्शनं स्वभूमौ योजयेद्युद्धं परभूमौ तथैव च १६ बलं प्रसादयेद्राजानि
दिये हृदि नो नरा नृजात्वा सविषयं तत्र सामादिभिरुपक्रमेत् १७ सर्वथैव महाराज शरीरं धारयेद्विह
प्रेत्य चेह च कर्त्तव्यमात्मनि श्रेयसं पर १८ एवमेतन्महाराज राजा सम्पत्समाचरन् प्रेत्य स्वर्गमवाप्नोति
तु यो य पित्वा रहेतयेत् ११ अनन्तावकाले शिशिरादौ १३ १८

तिजयमेपापालयन ॥ एवंतयाकुरुश्रेष्ठवर्तितव्यं प्रजाहितं ३ भयोर्लोकयोस्तात प्राप्तयेनित्यमे
 वहि २८ भीष्मेणासर्वमुक्तोसिक्कलेनविडरेणच मयाप्यवप्रपेवक्तव्यं प्रीत्यानेनपसन्नम २९ एतत्सर्वं
 यथाभ्यायं कुर्वीथाभरिदक्षिण प्रियस्तथा प्रजानां त्वं स्वर्गं सुखमवाप्स्यसि ३० अथमेधसहस्रेणापो
 यजेतृथिवीपतिः पालयेद्वपिधर्मं प्रजास्तुल्यं फलं भवेत् ३१ आश्रमवामवासिकेपर्वणि पुधि
 एवमेतत्करिष्यामियथास्तृथिवीपते भयश्चैवानुशास्योहं भवतापार्थिवर्षभ १ भीष्मेस्वर्गमनुशा
 सेगतेचमयुसूदने विडरेमंजयेचैवकोन्योमां वक्तुमर्हति २ एतन्मामनुशास्त्रीहभवानद्यहितेष्टि
 तः कर्त्तास्मितन्महीपालनिर्वृत्तोभवपार्थिव ३ एवमुक्तः सराजर्षिर्धर्मराजेनधीमता कौतेयं समनुत्ता
 तुमिषेष्टभरतर्षभः ४ पुत्रसंशाम्यतांतावन्ममापिबलवान्श्रमः ५ तृक्काप्राविशद्राजागंधारीभ
 वनेतदा ५ तमासनगतं देवीगंधारीधर्मचारिणी उवाचकालेकालस्ताप्रजापतिममंपतिं ६ अनुत्ता
 तः स्वयंतेनव्यासेनत्वंमहर्षिणा युधिष्ठिरस्यानुमतेकुदाराण्यगमिष्यसि ७ धृतराष्ट्रः गंधार्यहम
 नुत्तातः स्वयंपित्रामहात्मना युधिष्ठिरस्यानुमतेगंतास्मिन्विगृह्णे ८ अहं हितावत्सर्वेषांतेषां दुर्घ
 तदेविनां पुत्राणां दातुमिच्छामिप्रेतभावानुगंवत् सर्वप्रकृतिसंनिधेकारयित्वास्ववेश्मनि ९ वैशंपा
 १ तृक्काधर्मराजायप्रेषयामासवैतदा १० ततोनिष्कम्पनृपतिस्तस्मादंतः ११ रात्रौ ददृशेतेजनेसर्वं
 सर्वाश्रप्रकृतीस्तथा १२ समवेतांश्रुतास्वीनौरान्नजानपदोस्तथा तानागतानभिप्रेक्ष्य समस्तं च सुहृ

सवतद्वचनात्सर्वसमानिन्येमहीपतिः १० ततः प्रतीतमनसो ब्राह्मणः ११ रुजोगलाः
 दक्षिणैश्चैवैषां युष्मदाश्चैव समाययुः १२ उरिः ५ २५

जने १६ ब्राह्मणोश्च महीपालनानादेशसमागतान् ३ वाचमतिमात्रज्ञाधतराष्ट्रोविशोपते १४ भवेत्
 कुरवश्चैव विरकाले स होषिताः परस्परस्पर्शदः परस्परहिते रताः १५ यदिदानीमहंब्रूयामस्मिन्का
 ल उपस्थिते तथा भवद्भिः कर्तव्यमविचार्य वचोमम १६ श्रापगमने बुद्धिर्गोधारी सहितस्मै व्यास
 स्यान्मते राजस्तथा कुंती सुतस्यते १७ भवेतोप्यनुजानेत्माचवो भूदिवारणा अस्माकं भवतां चैव
 येयं प्रीतिर्दिशा सती १८ न च सामेषु देवेषु राजा मिति मतिर्मम श्रुतो सिव यसानेन तथा पुत्रविना
 कृतः १९ उपवासकृशश्चास्मिन् गोधारी सहितो नृपाः युधिष्ठिरगते राज्ञे प्राप्तास्मिन् सखि महत् २० म
 मेदुर्योधने चर्या दिशिष्टमिति मत्प्रमाः मम चांधस्य बहस्य हत पुत्रस्य का गतिः २१ अनेन न महाभा
 गास्तस्मान्नातमर्हथ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सवैते कुरुजागलाः २२ बाष्पसेदिग्यया वाचारुरुडर्भर
 तर्षभ तान विब्रुवतः किंचित्सर्वान् शोकपरायणान् पुनरेव महातेजाधतराष्ट्रोः ब्रवीदिदं २३ आ
 श्रमवासिके पर्वणि धतराष्ट्रः श्रोतनुः पालयामास यथा वहस्य धामिनां तथा विचित्रवीर्यश्च भी
 ष्माणपरिपालितः २ पालयामास न स्नातविदितार्थेन संशयः यथा च पांडुर्भ्राता मेदयितो भवता
 मभूत् २ स चापि पालयामास यथा ब्रह्मचवेत्यह मया च भवतां सम्पत्कृशशूषाया कृतानवाः ३
 प्रसम्पत्वा महाभागास्तदंत्यमते द्विनैः यथा दुर्योधनेनेदं भुक्तं राज्ञ्यमकं टकं ४ अपितत्र नवो मेरो
 डर्बुद्धिरपराधवान् तस्यापराधाडर्बुद्धेरभिमानात् महीक्षितो ५ विमर्दः समहानासीद नयात्स्वकृताद

य तन्मयासाधुवापीदंयदिवासाधुवैकृतं ६ तद्दोहृदिनकर्त्तव्यंमयाबहोमयंजलिः बहोयंहतपुत्रोयंडः
 त्वितोयेनराधिपः ७ पूर्वराज्ञाचपुत्रोयमितिकृत्वातजानय १० चक्रपणवृद्धाहतपुत्रातपस्विनी ८ गांधारी
 पुत्रशोकार्तायुष्मान्माचतिवैमया हतपुत्राविमौबहोविदिताडः त्वितोतया ९ अत्रजानीतभंडवोब्रजाव
 शरणं चवः अयेचकौरवोराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १० सर्वैर्भवद्भिर्द्रष्टव्यः समेषुविषमेषुच नजातुवि
 षमंचैवगमिष्यतिकदाचन ११ चत्वारःसचिवायस्यभ्रातरोविपुलौजसः लोकपालसमासेतेसर्वधर्मा
 र्थदर्शिनः १२ ब्रह्मेवभगवानेषःसर्वभूतजगत्पतिः युधिष्ठिरोमहातेजाभवतःपालयिष्यति १३ अ
 वश्यमेववक्रच्यमितिकृत्वाब्रवीमिवः एषन्मासोमयादन्नःसर्वेषांवोयुधिष्ठिरः १४ भवंतोस्यचवीरस्य
 न्यासभूताःकृतामया यदेवतैःकृतंकिंचिद्यलीकंवःसुतैर्मम १५ यदमेननमदीयेनतदनुज्ञातुमह
 य भवद्भिर्नदिमेमन्युःकृतपूर्वःकथंचन १६ असंतगुरुभक्तानामेषांजलिरिदंनमः तेषामस्थिरबुद्धीनां
 सुधूनांकांमचारिणां १७ कृतेयाचेद्यवःसर्वानांधारीसहितोनद्याः १८ सुक्रास्तेततःसर्वेयौरज्ञानपराज
 नाः नोचुर्वाण्यकलाः किंचिद्दीक्षाचक्रः परस्परं १९ आश्रमवासिकेपर्वणि वैशेः एवमुक्तास्ततःतेनपौ
 रज्ञानपदाजनाःबृहन्नराज्ञाकौरव्यनष्टसंज्ञाश्वाभवन् १ तूलीभूतास्ततस्तोस्तुवाण्यकंदान्महीपतिः २
 तराष्ट्रोमर्दिपालःपुनरेवाभ्यभाषत २ बृहच्चहतपुत्रंचधर्मपत्मासहानया विलेपंतंबद्विधंक्रपाणं
 चैवसत्रमाः ३ पित्रास्वयमवज्ञातंकुलसहैपायनेनवै वनवासायधर्मज्ञाधर्मज्ञेननरपेणाह ४ सोहंपुनः

श्री.
११

पुनश्चैव शिरसा वनतो नचाः गोधार्या सहितं तन्मो समनुज्ञातुमर्हथ ५ वैशं. तच्छ्रुत्वा कुरु राजस्य वाक्यं
निकरुणानिते रुद्रः सर्वशो राजसमेताः कुरुजंगलाः ६ उत्तरीयैः करैश्चापि संछाद्य वदनानिते रु
द्रः शोकसंतप्तः सुहृन्पितृमांस्वत्. रुद्रयैः अन्यभूतैस्तु तराष्ट्रप्रवासजे ३ः त्वं संतारयं तो हिन
ष्टसंज्ञाः वा भवन् ८ तैर्विनीयत माया संधुतराष्ट्रवियोगजे शनैः शनैस्तदान्योन्यमब्रुवन् स्वमता
सुत ९ ततः संथाय ते सर्वे वाक्यान् य समासतः एकस्मिन् ब्राह्मणे राजन्निवेशेणोचुर्नराधिप १०
ततः स्वाचरणे विप्रः समेतो र्थविशारदः शो वाच्यो बहूचो राजन्वक्तुं समुपचक्रमे ११ अत्र मान्यम
हाराजं तत्सदः संप्रसाद्य च विप्रः प्रगल्भो मेधावी मराजानमुवाच ह १२ राजन् वाक्यं जनस्यास्म्यम
पि सर्वं समर्पितं वक्ष्यामि तदहं वीरतज्जघस्य नराधिप १३ यथा वदसि राजेन्द्र सर्वमेतत्तथा विभो ना
त्र मिथ्या वचः किंचित्सहृत्वनः परस्परं १४ न ज्ञातव्यं च वंशस्य राज्ञो कश्चित्कदाचन राजासीद्यः प्र
जापालप्रजानामप्रियो भवेत् १५ पितृवद्भ्रातृवच्चैव भवंतः पालयन्ति नः न च डुर्योधनः किंचिदपु
नैकृतवान् नृपः १६ यथा ब्रवीति धर्मात्मा मुनिः सत्यवती सुतः तथा कुरु महा राजसहिनः परमो गु
रुः १७ त्यक्त्वा वयं तं भवता दुःस्वशोकपरायणः भविष्यामस्मि रं राजन्भवद्गुणशतैर्युताः १८ यथा शो तनु
ना गुप्ता राजन् विज्ञांगदेन च भीष्मवीर्यो यगृहेन पित्रा तव च पार्थिव १९ भवद्दीक्षणा चैव पांडुना शृथिरी
क्षिता तथा डुर्योधनेनापि राज्ञा सुपरिपालिताः २० न स्वल्पमपि पुत्रस्ते बलीकं कृतवान् नृप पितरी वसुवि

स्वस्मात्स्मिन्नपिनराधिपे २१ वयमास्मयथासम्यक् भवता विदितं तथा तथा वर्षसहस्राणि कुंती
 पुत्रेण धीमता २२ पाल्यमाना धृतिमता सुखं विंदामहे नृप राजर्षीणां पुराणानां भवतां पुराणकर्मणो २३
 कुरुसंवरणादीनां भरतस्य च धीमतः वृत्रं समनुयात्येष धर्मात्मा भरिदक्षिणाः २४ नात्र वाचं महाराज
 ससस्ममपि विद्यते ३ धितास्म सुखं नित्यं भवता परिपालिताः २५ सुसंस्तुच्यलीकं ते स पुत्रस्य न विद्य
 ते यत्तु ज्ञातिविमर्दस्मिन्नास्य दुर्योधनं प्रति २६ भवंतमनुनेष्णामितत्रापि कुरुनेदन ब्राह्मणा उवा
 नत दुर्योधनकृतं न च तद्रवता कृतं न कर्ता सौबलाभ्यो च कुरुवो यत्नयोगताः २७ देवं तं तं विजानीमो
 यन्मशं कं प्रवाधितं देवं पुरुषकारेणानशक्यमपि वाधितं २८ अदौ हि णो महाराज दशाष्टौ च समा
 गताः कुरुभिर्गोधपुंगवैः श्रेष्ठा दशा देनहताः भीष्मद्रोणकृपे श्रेवकर्णेन च महात्मना पुपुथानेन
 वीरेण धृष्टद्युम्नेन चैव ह २९ चतुर्भिः पांडुपुत्रैश्च भीमार्जुनयमैस्तथा न च क्षयो येन पते अते देवव
 लादभूत् ३० अथ शपमेव संग्रामे सत्रियेण विशेषतः कर्तव्यं निधनं काले मर्त्यं क्षत्रबंधुना ३१ तैरि
 यं पुरुषव्याघ्रैर्विद्यावाद्भबलाचितैः पृथिवीनिहता सर्वा महापाशरथहिपा ३२ न सरात्तो बधे सुनुः
 कारणं ते महात्मना न भवान् च ते भृत्या न कर्णो न च सौबलः ३३ यद्विशस्ताः कुरुश्रेष्ठाराजान
 श्रसदस्रशः सर्वे देवकृतं विद्वि कोत्र किं वक्तुमर्हेति ३४ गुरुर्मतो भवानस्य कृत्स्नस्य जगतः प्रभुः
 मर्त्यान्मम तस्तुभ्यमनुजानीमहे मृत्युं ३५ लभतो वीरलोकात्समसहायो नराधिपः द्विजाग्रैः समनु

॥

किं विरचं किं चित्कार्यं कर्तुं त्वामभीमतिः पुमिति शेषः नरेण ह आडमिति ८ १८

चु

नराष्ट्रं विकासतः विडुं प्रेषयामास युधिष्ठिरनिवेशने १ सगता राजवचना उवाचा २ तमीश्वरं युधिष्ठिरं महा
तेजाः सर्वबुद्धिमतां चरः ३ अत राष्ट्रो महाराजो बभूव वासाय दीक्षितः ४ गमिष्यति वने राजन्नागतं कार्त्तिकीमि
मं ५ सतां कुरुकुलश्रेष्ठं किंचिदर्थमभीमति आह मिच्छति दत्तं संगां गेयस्य महात्मनः ६ द्रोणस्य सोमदत्तः
स वाल्मीकिस्तु भीमतः पुत्राणां चैव सर्वेषां ये चान्ये सह द्रोहताः यदि चाप्यनुजानीषे सैथ वापस दस्य च ७
तच्छ्रुत्वा तव चने विडुरस्य युधिष्ठिरः ८ हृष्टः संपूजयामास गुरां के प्राश्नां डवः न तभीमो दृढकोथस्तद्वचो
जगद्देतदा ९ विडुरस्य महातेजा दुर्योधनकृतं स्मरन् अभिप्रायं विदित्वा तभीमसेनस्य फाल्गुनः ८ किरीटी
किंचिरानम्य तमुवाच न रघुं भीमराजापिता द्रोहो बभूव वासाय दीक्षितः ९ दातुमिच्छति सर्वेषां सह दामोर्ध्व
दैहिकं भवतानिर्जितं विद्वेदा तमिच्छति कौरवः १० भीष्मादीनां महाबाहो तदनुज्ञातमर्हसि दिष्टा च त्वं मे
हावाहो अत राष्ट्रः प्रयाचते ११ याचितो यः पुरास्माभिः पश्य कालस्य पर्ययं यो सौष्टुयिष्याः कृत्स्नाया भर्ता
भक्तान् राधिपः १२ परैर्विनिहता मात्यो वने गतुमभीति मातेत्युह्य व्याघ्रदानाद्भवतु दर्शनं १३ अथ
रास्यमतो न्यत्सा दधर्मश्च महाभुज राजानमुपशिष्टस्य ज्येष्ठभ्रातरमीश्वरं १४ अर्हस्त्वमसि दत्तं वैनादातुं मे
रतर्षभ एवं बुवाणं वीभत्सं धर्मराजोऽप्यपूजयत् १५ भीमसेनस्तमक्रोथः प्रोवाचे देवचस्तदा वयं भीष्मा
स्य रास्यमः प्रेतकार्यं तु फाल्गुन १६ सोमदत्तस्य नृपतेर्भूरि श्रवस एव च वाल्मीकिस्तु चरार्थे द्रोणस्य च महात्म
नः १७ अन्येषां चैव सर्वेषां कुंतीकार्णपदास्यति आहानि पुरुषव्याघ्रमा प्रादात् कौरवो नृपः १८ इति मेवर्त्तते बु

कुतोहेतेवैरित्यत्रसिजीवसि २० २६ अध्यायः भीमेति १

श्री-
१२

हिर्मनोनेतुपात्रवः कष्टात्कष्टतरं यांतु सर्वे इर्यो धनादयः १६ चैरियेष्टि वीकृत्स्ना चातिता कुलपोसनैः कु
तस्त्वमसि विस्मृत्य वैरं ददशार्थिकं १७ अज्ञातवासं गहनं दौपदीशो कवर्थने कुतदा धतराष्ट्रस्य स्नेहो
स्मात्संभवत्तदा कस्माजिनोपसंवीतो हताभरणभूषणः सार्धं चालपुत्रं त्विराजामुपजग्मिवान् २२
कुतदा द्रोणभीष्मौ तौ सोमदत्तौ पिवाभवत् यत्र त्रयोदशसमावने वस्येन जीवथ २३ नतदा त्वं पिता ज्येष्ठः
पितृत्वेनाभिवीक्षते किं ते तद्विस्मृत्यार्थं यदेष कुलपोसनः २४ उर्वुर्हि विडुरं ग्राहयते किं जितमित्युत
तमेवं वादिने राजा कुंतीपुत्रोपुधिष्ठिरः २५ उवाच वचने धीमान् जोषमास्तेति भर्त्सयन् आश्रमवासिके
पर्वणि २६ अर्जुनः ३० भीमज्येष्ठो गुरुर्मतेनातो न्यह कुमुत्सहे धतराष्ट्रस्तु राजर्षिः सर्वशामानमर्हति १ न
५० स्मरेत्यपराधं निस्मरेति सकृतापि असंभिनार्यमर्यादाः साधवः पुरुषोत्तमः २ इति तस्य वचः श्रुत्वा फ
लान्नस्य महात्मनः विडुरं ग्राहयत्तर्मात्मा कुंतीपुत्रोपुधिष्ठिरः ३ इदं महचनार्त्तः कौरवं ब्रूहि पार्थिवं यावत् त
दिच्छति पुत्राणां ग्राह्यता वद्दामहे ४ भीष्मादीनां च सर्वेषां सुहृदामासकारिणां मम शोक इति विभोमा
भूङ्क्ष्यः सुदुर्मनाः ५ वैशं ३३ इत्युक्त्वा धर्मराजस्तमर्जुनं प्रत्यपूजयत् भीमसेनः काराक्षेण वीलां चक्रे धनं न
यं ६ ततः स विडुरं धीमान्वाक्यमाह पुधिष्ठिरः भीमसेनेन कोषं सत्पतिः कर्तुमर्हति ७ परिक्षिप्तो हि भी
मो यं हि मष्टस्यातपादिभिः दुःखैर्बहुविधैर्यो मानराणे विदितं तव ८ इदं महचनार्त्तः हिरार्जुनेन भरतर्षभ ९
यद्यदि क्षुसियावच्च गृह्यतां मद्गृह इति ९ यन्मात्सर्यं मयं भीमः करोति भ्रष्टाडः खितः न तन्मनसि कर्तुं

यन्मास्ति य न किं विदर्जनस्य च वे प्रमति तस्य स्वासी म ह्य राज इति वाच्यः स पार्थिवः ॥

यमिति वाच्यः स पार्थिवः ॥ ददात राजा विप्रेभ्यो यथेष्टं क्रियतां क्रियाः पुत्राणां सुदृढं चैव गच्छतां नृणां पम
घमः ॥ इदं चापि शरीरे मेतवा यत्र जनाधिप धनानि चेति विदित्वेन मेतवा स्ति संशयः ॥ इति आश्रमवासि
के पर्वणि वैशंपायनः एवमुक्तस्तु राजा स विडरो बुद्धिमान्मनः धृतराष्ट्रमुपेत्यैवं वाक्यमाह महार्थवतः ॥
उक्त्वा पुष्टिद्विरो राजा भवद्वचनमादितः स च संश्रुत्य वाक्यं ते प्रशशंस महाद्युतिः ॥ वीभत्सश्च महातेजानि
वेदयति ते गृहान् वसुजस्य गृहे तच्च प्राणानपि च केवलान् ॥ धर्मराजश्च पुत्रस्ते राज्ञे प्राणान्यनानि च अ
नुजानाति राजर्षे यच्चान्यदपि किंचन ॥ भीमस्तु सर्वदः खानि संस्मृत्य बद्धलान्मुत कुरुदिव महाबाहु
रनुजते विनिश्चसन् ॥ राजन्यर्मशीलेन राजा भीमस्तु ना तथा अनुनीतो महाबाहुः सौ हृदेष्वापितोपि च ॥
न च मनुस्त्वया कार्य इति तां प्राह धर्मराट् संस्मृत्य भीमस्तु द्वैर्यदनाय वराचरत् ॥ एवं प्रायोहि धर्मो यं द
त्रिगाणां नराधिपः पुष्टेस्त्रिय धर्मे च निरतो यं वृकोदरः ॥ वृकोदरकृते चाहमर्जनश्च पुनः पुनः प्रसीद
६० गाचे नृपते भवान्मभु विहासियत् ॥ तदा तु भवान्नित्रया वदिकुसि पार्थिव तमीश्वरोऽस्य राजस्य प्राणानाम
पिभारत ॥ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्च पुत्राणामौर्ध्वदेहिकं शतैस्तानि गाश्चैव दासी दासमजाविकं ॥ आनयित्वा
कुरुश्रेष्ठो ब्राह्मणोभ्यं प्रयच्छत दीनोऽथ कृपणोभ्यश्च तत्र तत्र नृपतया ॥ बहून्नु रसयानाद्याः सभावि
त्य ॥ दुःकारय गवो निषानान्यच्च विविधं पुण्यकंकुरु ॥ इति मामब्रवीद्राजा पार्थश्चैव धनं जयः यदत्राने
तरं कार्यं तद्रवान्वक्तुमर्हति ॥ इत्युक्ते विडरेणाथ धृतराष्ट्रो भ्यनं च नात् मनश्चक्रे महादाने कार्त्ति
क्यं जनमेजय ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि वैशं विडरेणैव मुक्तस्तु धृतराष्ट्रो जनाधिपः प्रीति

मानभवद्राजनराज्ञो निलोचकर्मणि १ ततोभिरूपान्भीष्माय ब्राह्मणान् विमत्तमान् पुत्रार्थे सहृदयैव समसीद
 सहस्रशः २ कारयित्वा नृपानानि पाशान्माच्छादनानि च सुवर्णमणिरत्नानि दासीदासमजाविकं ३ केवली
 निचरत्नानि ग्रामान् लोकान् जाविकं सालंकारान् गजान् शक्याश्चैव परस्त्रियः ४ उद्दिष्टेण दिष्टं सर्वभ्यो
 ददौ सत्पुत्रमः द्रोणं संकीर्त्य भीष्मं च सोमदत्तं च वालिकं ५ उर्योधनं च राजानं पुत्रं चैव दृष्ट्य कष्टयक
 जयद्रथपुत्रो गोश्रुसहृदश्चापि सर्वशः ६ सञ्जाह्वयतो वृते बहू शोधनदक्षिणः अनेकधनरत्नौघोयुः
 धिष्टिरमते तदा ७ अनिशं यत्र पुरुषा गणकाले खकास्तथा पुधिष्टिरस्य वचनादपृच्छन्तस्मत्तत्त्वं ८ आ
 ज्ञापय कित्तेभ्यः प्रदाये दीयतामिति तदुपस्थितमेवात्र वचनात्ते ददुस्तदा ९ शतदेयैः शतं स
 हस्रे चायुते तथा दीयते वचनाद्वातः कुंती पुत्रस्य धीमतः १० एवं सवसुधाराभिर्वर्षमाणो नृपां बु
 दः तर्पयामास विप्रांस्तान् वर्षन् सस्यमिवो बुदः ११ ततो नंतरमेवावसर्ववर्णां स्महामते अनुपात
 सौहेन स्मावयामास पार्थिवः १२ सवसुधनरत्नौघोमदंगनिनरो महान् गजाश्च मकरावज्जानना
 व्यो रत्नमहाकरः १३ ग्रामाग्रहारहीना मणिहेमजलाणां वः जगत्संज्ञावयामास धृतराष्ट्रोऽथो
 दृतः १४ एवं स पुत्रपौत्राणां पितृणां मात्मनस्तथा गांधार्याश्च महाराजप्रदरावोर्ध्वदैहिकं १५
 परिश्रान्तो यदासीत् सददहानान्यनेकशः निवर्त्तयामास तदा राजनयज्ञं नराधिपः १६ एवं स राजा कौ
 रव्यश्चक्रे दानमहाक्रते नटनर्त्तकलास्याश्चैव बहू नरसदक्षिणं १७ दशाहमेवं दानानि दत्त्वा राजा
 विकासतः बभूव पुत्रपौत्राणामनृणो भरतर्षभ १८ इति आश्रमवासिके पर्वणि वैशः ततः

नदनेन प्रवंचेन प्रवृत्तिषां कुटुंबानुमतिः पितृ तर्पणं चावश्यकं तदन्यथा कारणे प्रवृत्त्या फलानि विप्रतिरिति प्रदर्शयन्त गृहपुत्र्यां वर्तयन्ति

प्रभाते राजा मध्यतराष्ट्रं विकासतः आहूय पण्डितान् राजान् नवासे कृतदाराः १ गोथारी सहितो धीमान्
भनेदयसा विधि कार्त्तिको कारपितेष्टिं ब्राह्मणैर्वेदपारगैः २ अग्निहोत्रं पुरस्कृत्य बल्ललाजिन संवृतं
बध्जनवृत्तोर राजानिर्ययो भवनात्ततः ३ ततस्त्रियः कौरवपण्डितानां याज्ञपराः कौरवराजबेष्मणा
सोनादः प्रादुरासीत्तदानीं वैचित्रवीर्येन पतौ प्रयाते ४ ततोर राजा प्रोज्जलिर्वेद्यमानो युधिष्ठिरः सस
रेवायकं ५ विमृचोच्चैर्महानादं हि सा यो कृपाससीत्पतन्नातभूमौ ६ तथा जिनस्तीव्रदुःखाभिन्ना
मो मुद्गर्मुद्गर्निष्प्रसन्ना रताग्रः युधिष्ठिरैर्मैवमित्येव मुक्ता निरुद्या शोदीनवत्सीदमानः ७ वृकोद
रः फाल्गुनश्चैव वीरो माद्रीपुत्रो विदुरः संजयश्च चैष्वापुत्रः सहितो गौतमेन योमो विप्राश्चान्वयु
र्वायकं ८ कुंती गोथारी बहनेत्रं ब्रजे तीक्ष्णं धाम कुरुक्षेत्रं मथोद्बुद्धं ती राजा गोथार्याः संयदेशे
वसन्त्यपाणिं ययौ मध्यतराष्ट्रं प्रतीतः ९ तथा कृष्णाद्रौ पदी सा त्वती च बाला पत्या चोत्तरा कौरवी च
चित्रांगदा याश्च काश्चित्स्त्रियो न्याः सार्धं राजा प्रस्थिता स्ता बध्मभिः १० ता सोनादोरुदतीनां तदा सीडा
जनदः स्वात्कुरीणा मिबोच्चैः ततो निष्पेतुं ब्राह्मणा लत्रियाणां विशांशूद्राणां चैव भार्याः समंतात्
११ तन्निर्यातो दुःखितः पौरवर्गो राजा हूये चैव वभ्रवराजन् यथा पूर्वगच्छतो पण्डितानां घृते राजन् कौ
रवाणां सभायां सत्याग्रमवाप्तिके पर्वणि १२ ततः प्रसादहर्म्येषु वसुधायां च पार्थिव नारीणां च नराणां च
निस्वनः सुमहानभूत् १ सराजाराजमार्गेण न नारी संकुलेन च कथंचिन्निर्ययो धीमान्नेपमानः कृतोज्ज

ततो लानैः सुमनो
भिश्च राजा विजिग
भिस्तद्गुरुं जपित्वा
संपूज्यैर्भक्तैर्वर्गैश्च
सर्वजनैः समुत्सव्य
यानरेडः ५५५

ततः प्रभातश्चादिना १ शृष्टुमुदवसनीयात्वां २ कुंती गोथारी मपतदिति शेषः किंभूता प्रयाद्रां पार्थी हस्तं पासकं पुद्गंती हप्रप्रायः तत
याना पश्ये सुंदरं संनसूर्यशमः कदाचिदपितस्त्रिरेडं महावने गच्छति कौरवे देशे केनातीराजमार्गे प्रपेडः १३५ अदिः पं २

लिः १ सर्वमानहोरेणनिर्ययौगजसाहूयात् विमर्जयामासचतौ जतौघंसमुद्गर्भः १ वनेगंतंचविडरेण
ज्ञासहकृततणाः संजयश्चमहामात्रं सजोगावलागिस्तथा ४ कृपेनिवर्तयामासपुपुत्सेचमहारथं
धृतराष्ट्रोमहीपालः परिदाप्ययुधिष्ठिरे ५ निवृत्तेपौरवर्गेचराजासंतः पुरस्तदा धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातोनि
वर्तितमियेषह ६ सोब्रवीन्मातरं कुंतो वनेतमनुजगमुषी अहंराजानमविष्टेभवतीविनिवर्ततां ७ व
धूपरिवृत्ताराजिनगरंगंतमर्हसि राजायातेषथर्मात्मातापस्येकृतनिश्चयः ८ इत्युक्ताथर्मराजेनवा
ष्याकुललोचना जगामैवतदा कुंतो गोधारीपरिगृह्यह ९ कुंतुवाचा सहदेवेमहाराजमाप्रमादे
कृथाः क्वचित् एषमामनु रक्तोहि राजंस्त्वाचैवमर्वदा १० कर्णस्मरेशाः सततं संग्रामेष्वपलापिनं अ
वकीर्णो हि समरे वीरोऽः प्रजयातदा ११ ग्रायसेह दयेननेमेदायाममपुत्रक यत्सूर्यजमपश्येत्पाः
शतथायन्नदीर्यते १२ एवंगतेतुकिंशक्यमयाकर्तुमरिंदम समरोषोयमत्यर्थं व्यापितोयन्नसूर्यजः
तन्निमित्तं महाबाहोदानेदद्यात्समुत्तमं सहैवभ्रातृभिः सहैवसूर्यजस्मारिमर्दन १४ द्रौपद्याश्चप्रि
येनित्यंस्थातव्यमरिकर्षण भीमसेनोर्जनश्चैवनकुलश्चकुरुहह १५ समाधेयास्त्वयाराजंस्त्वयाय
कुलधर्गता सश्रुः सश्रुरयोः पादान्शुश्रूषंतीवनेत्वहे गोधारीसहितावत्पेतापसीमलपंकिनी १६
वैशोः एवमुक्तः सधर्मात्माभ्रातृभिः सहितो वशी विषादमगमहीमान्चकिंचिदुवाचह १७ सु
हृत्त्रमिवतथात्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ३वाचमातरं दीनश्रिताशोकपरायणाः १८ किंमिदंनेअवसि

पुरोयता न पुरादृहिर्गेतुमुपतान् विडनायावचोभिः ३३ साह्य ३३ साहपुतान् रत्ना २ अथायः १ २

तनैवं त्वं वक्तुमर्हसि नत्तामभ्यनुजानामि प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ पुरोयता न पुरादृहिर्गेतुमुपतान् साह्यप्रियद
र्शने विडनायावचोभिः नत्तामभ्यनुजानामि प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ निहत्स्य एषि वीपालान् राज्ञं प्राप्तमिदं त्वया तव।
प्रज्ञामुपश्रुत्वा सदेवान् रर्षभात् ॥ कृसा बुद्धिरियं चाद्यभवत्पयं श्रुतं मया तत्र यमे स्थितिं चोक्ता
तस्मै च वितमि कुरुमि ॥ अस्मान्त्स्य राज्ञं च स्तब्धं द्यौः प्रायशस्विनी कथं वत्स्यसि डर्गे पुबने च यप्र।
सीदमे ॥ इति वाष्पकलावाचः कुंती पुत्रस्य पूरावती सा जगामा ॥ पूर्णाक्षी भीमस्तामिदमब्रवीत् सु
॥ यदा राज्ञमिदं कुंती भोक्तव्यं पुत्रनिर्जितं प्राप्तव्या राजयर्मा अतदेयं ते कुतो मतिः ॥ किं वयं कारि
ताः पूर्वं भवत्या एषि वीतयं कस्य हेतोः परित्यज्य वने गंतुमभीप्समि ॥ वनाच्चापि किमानीता भव
त्या बालकावयं दुःखशोकभया विष्टौ माद्री पुत्राविमौ तथा ॥ प्रसीद मातर्मागास्त्वे वनमघ।
यशस्विनी श्रियं यो धिष्ठिं मातर्भुत्सता बहूलार्जिता ॥ इति सानिश्चितैवाशु वनवासाय भावि
नी लालयतां बह्विधं पुत्राणां नाकरो ह्वः ॥ द्रौपदी चान्वयाच्छुभं विषलवदना तदा वनवा
साय गच्छंती रुदती भद्रया सह ॥ सा पुत्रान् रुदतः सर्वान् मुद्रमुद्रवेक्षती जगामैव महाप्राज्ञा व।
नायकृतनिश्चया ॥ अन्वयुः पांडवास्तान्तरभ्यन्तः पुरास्तथा ततः प्रगृह्य सा पुंनि पुत्रान् वचन सु
मब्रवीत् ॥ आश्रमवासिके पर्वणि कंसुवाच एवमेतन्महाबाहो यथा दवसि पांडव कृतमुद्र
वर्णो पूर्वमया वः सीदतां नृणाः ॥ शृता पृथुतराज्यानां पतितानां सुखादपि ज्ञातिभिः परिभूतानां

कृतमुद्धर्षणं मया २ कथं पांशोर्नैनं न श्येत संततिः पुरुषर्षभाः यशश्चो न त श्येत इति चोद्धर्षणं कृतं ३ यय
 मिंद्रसमाः सर्वे देवतत्परा क्रमाः पापेरेणं मुखे प्रेक्षाः स्थिते वंत कृतं मया ४ कथं धर्मभतां श्रेष्ठो राजा तं वा
 सवोपमः पुनर्वने नडः त्वीस्या इति चोद्धर्षणं कृतं ५ नागा युत समप्राणाः त्व्यात विक्रम पौरुषः नायं भीमो
 त्वयं गच्छेदिति चोद्धर्षणं कृतं ६ भीमसेनादवरजस्तथायं वासवोपमः विजयो नावसीदेत इति चोद्धर्षणं
 कृतं ७ नकुलः सहदेवश्च तथेमौ गुरुवर्त्तिनौ तथा कथं न सीदेतामिति चोद्धर्षणं कृतं ८ इयं च वृद्धी
 ष्यामा तथा त्पायतलोचना वया सभातले क्लिष्टा मा भूदिति च तत्कृतं ९ प्रेततामेव वोभीमसीदेती कद
 लीमिव स्त्री धर्मिणी मरिष्टां गीतया घृतपराजिता १० इः शासनो यदा मौर्त्त्या दामी वार्य कर्षत तदैव
 विदितं मयं पराभूतमिदं कुलं ११ निषत्सा कुरवश्चैव तदामे सप्परादयः सादैवं नाथमिच्छेतीत्यलप
 कुरीयथा १२ क्लेशयत्ने परा मृष्टा पापेन हत बुद्धिना यदा इः शासने नैषातदा मुद्याम्यहं नृप १३ युष्म
 त्तनो विवृथ्यर्थं मया सुद्धर्षणं कृतं तदानीं विडला वाक्ये रितित हित पुत्रकाः १४ कथं न राजवंशो येन
 श्येत्प्राप्य सुतात्मम पांशोरिति मया पुत्रास्तस्मादुद्धर्षणं कृतं १५ न तस्य पुत्रा पौत्रा वा कुरवस्ते च पार्थि
 वाः लभंते सकृतां लोकान् तस्माद्देशः प्राणशयति १६ क्लेशात्पुत्रा भर्तुर्मे विपुलं पुरा महादत्ता
 निदत्तानि पीतः सोमो यथा विधि १७ नाहमात्मफलार्थं वै वासुदेवमच चुदं विडलायाः प्रलापैस्तेः पा
 लनार्थं च तत्कृतं १८ नाहं राज्यफलं पुत्राः कामये पुत्रैर्जिते यतिलोकानहं पुण्यान् कामयेत यसा

विभो ॥ ११ ॥ अथ श्रुयोः कृताश्रुषां वनवासिनोः तपसा शोषयिष्वा मियुधिष्ठिरकलेवरे २० निव
नसकुरुश्रेष्ठभीमसेनादिभिः सह धर्मतपीयतां बुद्धिर्मनसस्ते महस्तु च २१ इति महाभारते आश्र
मवासिके पर्वणि वैशंपायनः कुन्त्यास्तु वचनं श्रुत्वा पाण्डवा राजसत्तम व्रीडिताः संयवर्जितपांचाल्या
सहितानद्याः १ ततः प्राद्वेष्टमहानेव सर्वेषामभवत्तदा अंतःपुराणोरुदतो दृष्ट्वा कुंती तथामतां २
प्रदक्षिणमया वृत्त्यराजानं पाण्डवास्तदा अभिवाद्य न्यवर्जितपृथोक्तामनिवर्त्य वै ३ ततो ब्रवीत्सह
तेजायत राष्ट्रं विक्रासतं गोधारी विदुर्वचैव समाभाष्य च गद्य च ४ युधिष्ठिरस्य जननी देवी सा
युनिवर्त्यतां यथा युधिष्ठिरः प्राह तत्सर्वं सत्यमेव हि ५ पुत्रैस्सूर्यमहदिदमपास्य च महाफले का
नगच्छेद्दुर्गे पुत्रान् तस्य मूढवत् ६ राज्ञे श्रुत्वा तपस्तपेन ब्रतकृतं महत् अनया शक्यमेव
यश्रुयतां च वचो मम ७ गंधर्वाः परितोऽस्मि वधाः श्रुत्वा तपेन वै तस्मात्तमेनां धर्मज्ञे समनुज्ञातमहं
सि ८ इत्युक्त्वा सो बलेयीत तां कुंती मुवाच ह तत्सर्वं राजवचनं संववाक्यं विशेषवत् ९ न च सा व
नवासाय देवी कृतमतिं तदा प्राक्रोत्स पावर्तयेत्तुं कुंती धर्मपरां सती १० तस्मात्तो तस्थितिं ज्ञात्वा यव
सायं कुरुस्त्रियः निवृत्तांश्च कुरुश्रेष्ठान् दृष्ट्वा प्ररुडस्तदा ११ उपावृत्तेषु पार्थेषु सर्वासेव बधुषु च ययौ
राजामहाप्राज्ञो यत राष्ट्रो वने तदा १२ पाण्डवाश्चातिदीनास्ते उः खशोकपरायणाः यानैः स्त्रीसहिताः स
र्वे पुरं प्रवि विप्रस्तदा १३ तददृष्टमनानेदं गतोऽवमिवाभवत् नगरं हास्तिनपुरं सखी च द्रुपदकुमारक

श्री.

१६

सर्वे चासन्निरुत्साहाः पांडवा जातमन्यवः कुंत्वा हीनाः सुदुःखार्ता वत्साश्च विना कृताः ॥ ५ ॥ अतएव
तेनाह्लागतास्तु मह्यं ततो भागीरथी तीरे निवासमकरोत्तमः ॥ ६ ॥ शूद्रः कृता यथासायमग्रयो वेदपा
र्यैः अग्रजं तदिजश्रेष्ठं सत्र तत्र तपो बने ॥ ७ ॥ शूद्रः कृताग्निं भवत्सच वृद्धो नराधिपः सराजा ग्रीन्पुंयास्य
इत्वा च विधिवत्तदा ॥ ८ ॥ संध्यागतं सहस्रांशुमुपतिष्ठत भारतः विदुरः संजयश्चैव राजः प्राच्यांकुशैस्ततः
॥ ९ ॥ चक्रतः कुरुवीरसगोथार्याश्चाविहरतः गोथार्याः संनिकर्षे तनिषसादकुशैस्ततः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर
स्य जननी कुंती साधुव्रतैः स्थिता तेषां संश्रवणो वायनिषेडविदुरादयः ॥ ११ ॥ याजकाश्च यथोद्देशं हिजाने
वानुयापिनः प्राधीतदिजमुत्पासासंप्रज्वलितपावकाः ॥ १२ ॥ वभूवतेषां रजनी ब्रह्मी प्रीतिर्वर्हिनी त
तोरात्रो व्यतीता यो कृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ १३ ॥ कृत्वाग्निं विधिवत्सर्वप्रयपुस्ते यथाक्रमे ॥ १४ ॥ रात्रिनिरी
क्षंत उपवासपरायणाः ॥ १५ ॥ सतेषामतिदुःखो भूनिवासः प्रथमे हनि शोच्यते शोच्यमानानां पौरजा
नपदैर्जनैः ॥ १६ ॥ आश्रमवासिके पर्वणि वैशं ततो भागीरथी तीरे मेध्ये पुण्ये जनोचिते निवासमक
रोद्वाजा विदुरस्य मते स्थितः ॥ १७ ॥ तत्रैने पर्युयातिष्ठन् ब्राह्मणा च नवासिनः क्षत्रविदश्च संचाश्च बह
वो भरतर्षभ ॥ १८ ॥ सतैः परिवृतो राजा कथाभिः परिनेद्यतान् अनुजज्ञे सशिष्या त्वै विधिवत्प्रतिपूज्य च
॥ १९ ॥ सायाह्ने समहीपालस्ततो गंगामुपेत्य च चकार विधिवच्छौचे गोथारी च यस्मिनी ॥ २० ॥ ते चैवान्नेष्टु क
र्वन्ती र्येषास्तु त्वभारत चक्रुः सर्वाः क्रियास्तत्र पुरुषा विदुरादयः ॥ २१ ॥ कृतशौचे ततो वृद्धं च सुहृदं कुंतिभोज

१६

ना गोथारीचष्टाराजनगंगातीरमुपायनयत् ६ राजसुपाजकैस्तत्रकृतोवेदीपरिस्तरः जहावत
उवहिसरपतिः सत्यसेगरः ७ ततोभागीरथीतीरात्कुरुक्षेत्रंजगामसः सानुगोत्पतिर्वहोनिघ
तःसेयतेन्द्रियः ८ तत्राश्रमपदंभीमानभिगम्पसपार्थिवः आसमादाशराजर्षिःशतयूपमनीषिणो
९ सहिराजामहानामीत्केकयेषुपरंतप सपुत्रंमनुजैश्चर्येनिवेश्यवनमाविशत् १० तेनासौस
हितोराजाययौव्यासाश्रमंप्रति तत्रैतन्विधिवद्राजाप्रत्यगृह्णात्कुरुक्षेत्रं ॥ सरीतांतत्रसंप्राप्य
राजाकौरवनंदनः शतयुपाश्रमेतस्मिन्निवासमकरोत्तदा ११ तस्मैसर्वविधिंराजेराजाचख्योम
हामतिः श्रावणकंमहाराजव्यासस्यानुमतेतदा १२ एवंसतपसाराजाधिराष्टोमहामनाः १
योजयामासचात्मानंतांश्राप्यनुचरंस्तदा १४ तथैवदेवीगोथारीवल्ललाजिनधारिणी कुंत्सा
सहमहाराजसमानव्रतचारिणी १५ कर्मणामनसावाचाचक्षुषाचैवतेन्यप सन्नियम्येन्द्रियग्रा
ममास्थितेपरमेतपः १६ त्वगस्थिभूतःपरिशुक्कमोसोजराजिनीवल्ललसंवृतांगःसपार्थिव
तं स्तत्रंपश्चचारमहर्षिवतीव्रमपेतमोहः १७ तत्राचधर्मार्थविदग्रबुद्धिःसंयजयस्तन्यपतिंसह
१ उपाचरद्द्वारतयोजितात्मातदाकृशोवल्ललचीरवासाः १८ आश्रमवासिकेपर्वणि वैशेः ततः
स्तत्रमिनिश्रेष्ठाराजानंदप्रमभयुः नारदःपर्वतश्रेवदेवलश्चमहातपाः १ दैपायनःसशिषश्च
सिद्धाश्रममनीषिणः शतयुपश्चराजर्षिर्वहःपरमधर्मिकः २ तेषांकुंतीमहाराजशृजाचकैय

प्रशम्य चक्रे शंखां चातुल्लो नारदाय २१ ततः सर्वे नारदं विप्रसंज्ञाः संश्रजया मासुरती वराज नराजः प्रीत्या
 धृतराष्ट्रस्य ते वै पुनः पुनः संप्रहृष्टास्तदा नी २२ वैशे नारदस्य ततश्चाकं शशं सुहिं जसन्नमाः शत
 वर्षं स्रगजर्धिनारदं वाक्यमब्रवीत् २३ अहो भगवता प्रह्लादकुरु राजस्य बर्धिता सर्वस्य च जनस्य
 म^म समं चैव महायुते २४ अस्तिकाचिद्विद्वत्ततो मे निगदतः शृणु धृतराष्ट्रं प्रति नृपदेवर्षे
 लोक एजितः २५ सर्ववृत्तान्ततत्त्वज्ञो भवार्थि व्येन चक्षुषा युक्तः पश्यसि विप्रर्षे गतीर्या विवि-
 धान्तराणां २६ उक्तावान्नृपतीनां त्वं महेंद्रस्य सलोकतो न त्वस्य नृपते लोकाः कथितास्ते महायुते
 २७ स्थानमप्यस्य नृपतेः श्रोतुमिच्छाम्य हं विभो तत्रः कीदृक्कुराचेति तन्ममाख्याहित त्वतः २८
 तत्त्वो नारदस्तेन वाक्यं सर्वमनोनुगं व्याजहार सभा मध्ये दिव्यदर्शी महातपाः २९ नारद उवा-
 च यद्वृत्त्या शक्रसदो गता शक्रं शचीपतिं दृष्टवानस्मि राजर्षे तत्र पांडुं नराधिपं ३० तत्रेयं धृतरा-
 ण्यस्य कथा समभवत्तु तपसोऽध्वरस्यास्य यदयं तप्यते तपः ३१ तत्राहमिदमश्रौषं शक्रस्य
 वदतः स्वयं वर्षाणि त्रीणि शिष्टानि राज्ञोऽस्य परमायुषः ३२ ततः कुवेरं भववने गंधारी सहितो
 नृपः प्रयाता धृतराष्ट्रो यं राजराजायि सत्कृतः ३३ कामगेन विमानेन दिव्याभरणभूषितः अघिपु-
 त्रो महाभागस्तपसा दग्धकिलिषः ३४ संचरिष्यति लोकांश्च देवगंधर्वरक्षसां संचरेनेति धर्मा-
 त्मा यत्मा त्वमनुपृच्छसि ३५ देवगुह्यमिदं प्रीत्या मया वः कथितं महत् भवेत्तु हि श्रुतं यथास्तपसा

श्री.
१८

दण्डकिलिषाः ३५ वैशंपायनः ३६ तितस्पवचः शुलादेव विर्मथुरेवचः सर्वसमतसः श्रीतावभुवः
सचपार्थिवः ३७ एवं कथाभिरन्वास्यत राष्ट्रमनीषिणाः विप्रजगमुर्यथा कामं ते सिद्धिगतिमा
स्थिताः ३८ आश्रमवासिके पर्वणि १ वैशंपायः वनंगते कौरवेन्द्रैः त्वशोकसमन्विताः वभुवः
पोडवारजन्मा तृशोकेन चान्विताः १ तथा पौरजनः सर्वः शोचन्नास्ते जनाधिपं कुर्वाणाश्चक
शास्तत्र ब्राह्मणान् पतिं प्रति २ कथं त्वरा जावदः सवने वसति निर्जने गांधारी च महाभागा
सा च कुंती पृथा कथं ३ सुताहः सहिराजर्षिरसुता तद्वनं महत् किमवस्थः समासाद्य
प्रजा च दहतात्मजः ४ सुडस्करं कृतवती कुंती पुत्रानपश्यती राजश्रियं परित्यज्य वनं
वासमग्रे च यत् ५ विडरः किमवस्थश्च भ्रातः शुश्रूषुरात्मवान् सच गावलाणि र्थिमात्म
तृपिंशतुपालकः ६ आकुमारं च पौरास्ते चिंताशोकसमाहताः तत्र तत्र कथाश्चक्रुः समासा
द्य परस्परं ७ पोडवाश्चैव ते सर्वे भूशो कपरायणाः शोचन्तो मातरं दृष्ट्वा पुनर्नातिचिरं पु
नरे ८ तथैव दृष्टुं पितरं हतपुत्रं जनेस्वरं गांधारी च महाभागा विडरं च महामतिं ९ तेषां वभुव
संप्रीतिस्तान् विचिंतयतां तदा नराज्येन च नारी पुनवेदाध्ययनेषु च १० परं निर्वेदमगमेश्चिंतये
तो नराधिपं तं च ज्ञातिवधं चोरे संस्मरेतः पुनः पुनः ११ अभिमन्योश्च बालस्य विनाशो रणमर्थ
नि कार्णस्य च महाबाहोः संग्रामेष्टपलायिनः १२ तथैव द्रोपदेयानामन्येषां सह दामपि वधं

संस्तुत्यते वीरानातिप्रमनसो भवन् ॥ हतप्रवीरांश्चिर्वीरतरत्नांच भारत सदैव चित्रयन्तसेन
 प्रमंचोपलेभिः ॥ १४ ॥ द्रौपदी हतपुत्रा च सुभद्रा चैव भामिनी नातिप्रीतिपुते देव्यो तदा स्ताम प्रहृष्टव।
 द्यां त ॥ १५ ॥ वैराग्यं स्तनयं दृष्ट्वा पितरं ते परीक्षितं धारयंति स्म तेषां स्तवपूर्वपिता महाः ॥ १६ ॥ आश्र।
 मवासिके पर्वणि ॥ १७ ॥ एवं ते पुरुष व्याघ्राः पांडवा मातृनंदनाः स्मरंते मातरं वीराव ॥ भवुर्भु
 प्रः ॥ १८ ॥ १ यैराजकार्येषु पुरा व्यासकृत् नित्यशोभन् तैराजकार्याणि तदनाकार्षुः सर्वतः
 पुरे ॥ २ प्रविष्टा वशो केन नाभ्यनंदंत किंचन संभाष्यमाणा अपिते न किंचित्प्रत्य पूजयन् ॥ ३ ते
 स्म वीरा उर्यर्थागांभीर्यसागरोपमाः शोकोपहतचित्तानां नष्टसंज्ञा इवाभवन् ॥ ४ अर्चितये श्र
 जननी ततस्ते पांडुनंदनाः कथं नृदृढमिथुनं वहत्यति कृपा पृथा ॥ ५ कथंच समहीपालो हतपुत्रो
 निराश्रयः पत्न्या सह वसत्येको बने स्यापदसेविते ॥ ६ सा च देवी महाभागा गंधारी हतबन्धवा पतिमं
 थं कथं नृदृढमनेति विजनेवने ॥ ७ एवं तेषां कथयतामौत्सुक्यमभवत्तदा गमने चाभवदुद्धिर्धृतरा
 ष्ट्रिदृक्पुत्रा ॥ ८ सहदेवस्त राजानं प्रणिपत्य दमब्रवीत् अहो मे भवतो दृष्टं हृदयं गमने प्रति ॥ ९ न
 हित्वा गौरवेणाहमशकं वक्तुमेजसा गमने प्रति राजेंद्र तदिदं समुपस्थिते ॥ १० दिष्टा द्रष्टा मितो कुंती
 वर्तयतीतपसिनी ॥ ११ ॥ जटिलां तापसां दृष्ट्वा कुशकाशपरिहता ॥ १२ ॥ प्रासादहर्म्यं संवृद्धाम संत ॥ सुखभा

श्री.
५

गिनीकरातुजननीश्रोतांदस्यामिभण्डःखितो १२ अनित्यावलमर्त्यानांगतयोभरतर्षभ कुंतीराजस
तायत्रवसत्यसुवितावने १३ सहदेववचःश्रुत्वाद्रौपदीयोषितोवरा उवाचदेवीराजानमभिपूज्या
भिनंचच १४ कदाद्रस्यामितोदेवीयदिजीवतिसाष्ट्या जीवंत्याद्यद्यमेप्रीतिर्भविष्यतिजनाधिप १५
एषातेस्तमतिर्नित्यंधर्मेतेरमतांजनः योद्यत्वमस्मान्नाजेद्रेयसायोजयिष्यसि १६ अग्रपादस्थि
तंचेमं विद्विराजन्वधजनम कांतेतेदर्शनेकुंत्यागंधार्याःसुसुरसच १७ इत्युक्तःसंनृषोदेव्या
द्रौपद्याभरतर्षभ सेनाध्यक्षान्नामानायसर्वा निदमुवाचह १८ निर्योजयतमेसेनांप्रभृतरथकुं
जरां इत्यामिवनसंस्थंचधतराष्ट्रंमहीपतिं १९ स्वधत्तांश्चाब्रवीद्राजभ्यानानिविविधानिमे स
जीक्रियंतांसर्वाणिशिविकाश्चसहस्रशः २० प्राकराण्यणवेषाश्चकोषःशिल्पिनएवच निर्योत
कोषपालाश्च कुरुक्षेत्राश्रमंप्रति २१ यश्चपौरजनःकश्चिदुष्टमिच्छतिपार्थिवं अनावृतःसुवि
दितःसचपातसुरक्षितः २२ सदाःपौरोगवाश्चैवसर्वंचैवमहानसं विविधंभक्षभोजंचशकटै
रुद्यतांमम २३ प्रयाणं यतांचैवसोभतइतिमार्चिः २४ क्रियंतांपथिचाप्यद्यवेषमानिविविधा
निच २५ एवमाज्ञाप्यराजासभ्रातृभिःसहपांडवःसोभतेनिर्ययौराजन्सखीवहृद्वरःसरः २६
सखर्दिर्वसानेवजनौघंपरिपालयन् न्यवसन्नपतिःपंचततो गच्छहनेप्रति २७ आश्रम

वासिके पर्वणि वैशोः अज्ञापयामास ततः सेनां भरतसन्तमः अर्जनप्रमुखैर्गुप्तलोकापालोपमे
 नैः १ योगो योगः ति प्रीत्या ततः शब्दो महानभक्त कोशतो सादिनो तत्र युज्यतामिति भारत २ के
 विद्यानैर्नराजगुः केविदसैर्महाजवैः कोचनैश्चरथैः केवितज्जलितजलनोपमैः ३ गजै
 र्द्वैश्चतथैवान्ये केविदुष्टैर्नराधिप पदातिनस्तथैवान्येन त्वरप्राप्तयोधिनः ४ पौरजानपदाश्च
 वणानैर्बद्धविधैस्तथा अन्वयुः कुरु राजाने धतराष्ट्रदिह दवः ५ संस्तुयमानो बद्धभिः स्तुत
 मागधवैदिभिः पांडुरेणातयत्रेण प्रियमाणेन मर्युनि रथानीकेन महतानिर्जगाम कुरुहः
 ६ गजैश्चाचलसंकाशैर्भीमकर्मावृकोदरः सजयं जायुधोपेतैः प्रययौ पवनात्मजः ७ माद्रीश्च
 शवपितथा हयारोहो संसृजौ जगमतुः श्रीजगमनौ सत्तदुक्त्ववधौ ८ अर्जनश्च महातेजा
 रथेनादित्यवर्चसा वर्णासेतैर्हयैर्युक्ते दिव्यैर्नृपगमेन रूपे ९ द्रौपदी प्रमुखा अपिस्त्री संघाः
 शिविका युताः सुधनुः युमाः प्रययु र्थं सजं तोमिते वसु १० समद्वयहस्ते संवेणुवीणा वृता
 दितं शुशुभे पांडवं सैन्यं तत्र राभरतर्षभ ११ नदीतीरेषु रम्येषु सरः सुचविशांपते वा नृत्वा सा
 क्रमेणाथ जगुस्ते कुरुपुंगवाः १२ युयुत्सुश्च महातेजा यौम्यश्चैव पुरोहितः युधिष्ठिरश्च वचना
 तुरगुमिप्रचक्रतः १३ ततो युधिष्ठिरो राजा कुरुक्षेत्रमवातरत् क्रमेणात्रीर्ययसुनो नदीपरमपा

आ.
२०

वनीं ५ सददर्शाश्चमंद्गाद्राजर्षस्तस्यधीमतः शतयूपस्यकौरवधृतराष्ट्रस्यचैवह १० ततःप्रमुदि
तःसर्वोजनस्तदहनमंजसा विवेशसमहानादैराष्ट्रमभरतर्षभ १८ आश्रमवासिकेपर्वणि वैशो
ततस्तेपांडवाद्दृष्टवतीर्यपदातयः अभिजग्मुर्नरपतेराश्रमंविनयानताः १ सचयोधजनःसर्वो
येचराष्ट्रनिवासिनःस्त्रियश्चकुरुमुत्थानांपदिरेवान्वयुस्तदा २ आश्रमंतेततोजगमुर्धृतराष्ट्र
स्यपांडवाः शून्यंमृगगणकीर्णंकदलीवनशोभितं ३ ततस्तत्रसमाजगमुस्तापसानियतत्रा
ताः पांडवानागतान्द्रुपेकौतूहलसमन्विताः ४ तानष्टुत्रतोराजाक्कासौकौरववंशभृतपिता
ज्येष्ठोगतोस्माकमितिवाष्पपरिलुतः ५ तेतमबुल्लतोवाक्ययमुनामवगाहितुं पुष्पाणामु
दकुंभस्यचार्यगतइतिप्रभो ६ तैराख्यातेनमार्गेणततस्तेजग्मुर्मंजसा दहशुश्राविहरेतान्सा
र्वानयपदातयः ७ ततस्तेसत्तराजगमुःपितृदर्शनकोत्तिगाः सहदेवस्तवेगेनप्रधावयत्रसा
ष्टया ८ सस्वरंरुरुदेधीमान्मातुःपादांबुजस्यशान् साचवाष्पाकुलमुत्खीददर्शदपितेसुते
९ बाह्मभ्यांसेपरिष्वज्यसमुन्नाम्यचपुत्रकं गोथार्याःकथयामास सहदेवमुपस्थिते १० अने
तरंचराजानेभीमसेनमथार्जने नकुलेचष्टयाहृष्टात्वरमाणोपचक्रमे ११ संयोगेगच्छतित
योर्दं पयोर्हितपुत्रयोः कर्षतीतोततस्तेषां दृष्ट्वासंन्यपतन्भुवि १२ राजातान्स्वरयोगेनस्पर्श

२०

नचमहामना प्रत्यभिज्ञायमेधावीसमाश्रयतप्रभुः ॥ ततस्तेवाष्पमुत्सृज्यगोधारीसहितेन्ये
 उपतस्थुर्महात्मानोमातरंचयथाविधि ॥ सर्वेषांतोयकलशान्जगद्भस्तेस्यंतदा पौरवालय
 संज्ञास्तेमात्राः ॥ १५ ॥ तथानार्योत्सिंहानांसोवरोधजनस्तदा पौरजानपदाश्चैवद
 दृष्टुंसेजनाधिपे ॥ १६ ॥ निवेदयामासतदाजनंतंनमगोत्रतः युधिष्ठिरोनरपतिः सचैनंप्रत्यश्रजयत्
 ॥ सतैःपरिवृतोमेनेहर्षवाष्पाविलेक्षणाः राजात्मानंरहगतंपुरेवगजसाहये ॥ १७ ॥ अभिवादितो
 वयमिच्छकृत्स्नाद्याभिःसपार्थिवः गोधार्यासहितोधीमानकुंत्पाचप्रत्यनंदत ॥ ततश्चाश्रममा
 गच्छत्सिद्धचारणसेवितं दिदृक्षुभिःसमाकीर्णंनभस्तारागणैरिव ॥ १८ ॥ आश्रमवासिकेपर्वणि वै
 शं सतैःसहनरयाद्यैर्भ्रातरिर्भरतर्षभ राजारुचिरपद्मादौगसांचक्रेतदाश्रमे ॥ तापसैश्चमहाभा
 गैर्नानादेशसमागतैः द्रष्टुंनपतेःपुत्राणांउवाचयुवत्तमः ॥ तेब्रुवन्ज्ञातमिच्छामःकृतमोत्रयुधि
 स्थिरःभीमार्जुनौयमौचैवद्रौपदीचयशसिनी ॥ तानाचख्यौतरासतःसर्वास्नानभिनामतःसंजयो
 द्रौपदीचैवसर्वाश्रान्ताःकुरुस्थियः ॥ १९ ॥ संजयउवाच यद्यजोब्रून्दृष्टुंहगौरस्तत्तर्महासिंहव
 प्रवृद्धःप्रचंडछोणःपृथुदीर्घनेत्रस्तस्मायतातःकुरुराजएषः ॥ अयंरौणययथाभःसिंहोन्नतां पुनर्मज्जगजेंद्रगामी
 सोगजखेलगामीपद्मायतातोर्जनएषवीरः ॥ कुंतीसमीपेपुरुषोन्नमोतयमायिमौविस्ममहेंद्र पुनप्रवामीकरमुद्र

पुनर्मज्जगजेंद्रगामी
 पुनप्रवामीकरमुद्र
 गौरःपृथुदीर्घनेत्रः
 पृथुदीर्घनेत्रःकोर
 १ःपश्यतपश्यतेमम
 यस्त्वेषांशुसिमहाप
 पं २ नुष्मांशुपादोयुवावा २३१२

श्री.
२

कलौ मनष्यलोके सकले समोस्मितयोर्न रूपेन वलेन शीले ८ इयं पुनः पद्मदलायता दीमध्ये वयः
किंचिदिव स्पृशंती नीलोत्पलाभासुरदेवते वक्त्रास्थिता मूर्तिमती वलसीः ९ अस्यास्तु पार्श्वे
कनकोत्तमाभायैषा प्रभामूर्तिमती वसौमी मध्ये स्थिता सा भगिनी हि जाग्र्या चक्रायुधस्या प्रति
मस्य तस्य १० इयं च ज्ञा वृन्ददशुद्धगौरी पार्यस्य भार्या भुजगेंद्रकन्या विजोगदा चैव नरेन्द्रकन्या यैषा
सवर्णाग्रमधुकपुष्पैः ११ इयं स्वराजचमूनेते अष्टवृद्धनीलोत्पलदामवर्णा पस्यार्धकृत्स्नेन स
दान्तपोयो वृकोदरस्यैष परिग्रहाग्रः १२ इयं च राज्ञो मगधाधिपस्य सुजरा संयुतिश्रुतस्य य
वीर्यसोमाद्रवती सुतस्य भार्या मता चैव कदामगौरी १३ इयं तन्निष्ठसुसुवर्णा यैषा परासन्न
महीतले च भार्या मतामाद्रवती सुतस्य ज्येष्ठस्य मेयंकमलायता दी १४ इयं तन्निष्ठसुसुवर्णा
गौरी राज्ञो विराटस्य सुता सपुत्रा भार्या भिमस्योर्निहतोरणो योद्रोणादिभिस्तैर्विरथोरथस्यैः १५
एतास्तु सीमंतशिरोरुहायाः सुक्लोत्तरीयानरराजपत्न्यः राज्ञो स्पष्टदृष्टपरेण तात्याः सुषार
वीराहतपुत्रनायाः १६ एता यथासुख्यसुदरुता बोद्धा स्त्राणभावाद्बुद्धिसत्ताः सर्वा भवद्भिः प
रिदृष्टतो यानरेन्द्रपत्न्यः सुविशुद्धसत्ताः १७ वैशोः एवं सराजा कुरुवृद्धवर्यसमागतस्तैर्नरे देवपुत्रैः
पप्रच्छ सर्वं कृपालं तदानीं गते पु सर्वेष्वथ तापसेषु १८ यो येषु चाप्याश्रममंडलं तं मुक्ता निविष्टे

इंदीवरप्रणामतनु
स्थितानुः

२१

पुविमुच्यपत्रं स्त्रीवृद्धवालेचसुसंनिविष्टेयथार्हतस्तानकुशलान्यष्टछत् ॥ आश्रमवासिकेप
 वृत्तिः ॥ १ ॥ यत्तराः युधिष्ठिरमहाबाहो कश्चित्कुशलीहसि सहितोभ्रातृभिः सर्वैः पौरजानपदैस्त
 या ॥ येचतामनुजीवेतिकश्चित्तेपिनिरामयाः सविवाभ्यवर्गाश्चरुं श्रुवतेत्प २ कश्चित्तेपि व
 निरातंकावसेतिविषयेतव कश्चिद्वर्तसिपौराणीवृत्तिराजर्षिसेवितो ३ कश्चित्पाणनवृत्तिचको
 पस्तेभिप्रपूर्यते अरिमथस्थमित्रेषुवर्तसेचानुरूपतः ४ ब्राह्मणानग्रहारेवायथावदनुपपन्न
 सि कश्चित्तेपरितुष्येतिशीलेनभरतर्षभ ५ शात्रवोपिकृतः पौराभ्यवासासजनोपिवा कश्चि
 यजसिराजेंद्रश्चहावाप्तिरदेवताः ६ अतिथीनन्त्यपानेनकश्चिद्वर्तसिभारत कश्चिन्नयप
 ये विप्राः स्वकर्मनिरतास्तव ७ क्षत्रियावैष्णवर्गावाशूद्रावापिकुटुंबिनः कश्चिन्नस्त्रीवा
 लवृद्धंनशोचतिनयाचते ८ जातयः पूजिताः कश्चित्तवगोहेतरर्षभ कश्चिद्राजर्षिवंशोयंत्वा
 मासाद्यमहीपतिं ९ यथोचितंमहाराजयशमानावसीदति वैशो १० इत्येवंवादिनंतं सत्यायवि
 त्स्यभाषत कुशलप्रश्नसंपुक्कं कुशलोवाक्यकर्मणि ११ युधिष्ठिरः कश्चित्तेवर्धतेराजस्तपोद
 मशमश्नते अपिमेजननीचेयंशुश्रूषुर्विगतक्षमा १२ अथास्याः सफलोराजनवतवासोभवि
 ष्यति इयंचमाताज्ञेष्टामेशीतवाताधर्कषिता १३ चोरेणनपसायुक्तादेवी कश्चिन्नशोचति १४

तानुग्रहादीर्वीर्यान्तत्रधर्मपरायणान् ॥ नायथायतिवाकचिदस्मान्पापकृतः सरा कुचासौ
 विडोराजनेमेषपणामहेवये ॥ संजयः कुशलीचायंकचिन्नुतपसिस्थितः वैशो ॥ इत्युक्तं प्रत्यु
 वाचेदेष्टुतराष्ट्रोजनाधिपे कुशलीविडः पुत्रतपोहोरेसमाश्रितः ॥ वायुभक्तो निराहारः कुशो
 धमनिमंततः कराविदृश्यते विप्रैः शून्येस्मिन्काननेकुचित ॥ इत्येवंबुवतस्तस्यजरीवीमुखः दा
 क्रुशः दिग्वासामलदिग्गोबनरेणसमुदितः ॥ हरादाललितः क्षत्रातत्राख्यातोमहीपतेः
 निवर्तमानः सहसाराजहृष्टाश्रमेप्रति ॥ तमन्वावन्नपतिरेकएवयुधिष्ठिरः प्रविशते
 बनेहोरेलक्ष्मिस्तंकुचितकुचित ॥ भोभोविडराजाहेदयितस्तेयुधिष्ठिरः इतिबुवन्नर
 निसंयत्नादभ्यधावत ॥ ततोविविक्लएकांतेतस्योबुद्धिमतांबः विडरोचक्षमाश्रित्यकेचि
 त्रववनांतरे ॥ तेराजादीणभूयिष्ठमाकृतीमात्रसूचिते अभिजज्ञे महाबुद्धिमहाबुद्धियुधि
 ष्ठिरः ॥ युधिष्ठिरोहमस्मीतिवाक्यमुक्ताग्रतस्थितः विडरस्यप्रवेराजातेचप्रत्यभिपूजयत् ॥
 ततः सोनिमिषोभत्ताराजानंतमुदैक्षत संयोज्यविडरस्तस्मिन्दिष्टिहृष्ट्यासमाहितः ॥ विवेश
 विडरोधीमान्गात्रैर्गात्राणिचैवह प्रणामाणेषुचदधर्दिन्द्रियेषुतथेन्द्रियं ॥ संयोगबलमा
 स्थापयिवेशन्नपतेस्तनुं विडरोधर्मराजस्यतेजसाप्रजलान्निव ॥ विडरस्यशरीरेततथैवस्तथ

लोचने वृत्ताश्रितं तदा राजा दर्शगतचेतनं १९ बलवत्तं तशात्मानं मेने बद्धगुणोत्तरा धर्मराजो
महातेजास्तत्र सस्मारपोडुवः २० पौराणमात्मनः सर्वविद्यावात्सविशोपते योगधर्ममहातेजाया
सेनकचित्तं यथा २१ धर्मराजश्च तत्रैवं संचस्कारयिषुस्तदा दग्धुकामो भवदिहानयवागभ्यभा
षत २२ भो भो राजन् दग्धयमेतद्विडरसंस्तकं कलेवरमिहैवं ते सधर्मणः सनातनः २३ लोकाः
सनातनानामभविष्यन्त्यस्य भारत यतिधर्ममवाप्तोसौ नैष शोच्यः परंतप २४ इत्युक्तो धर्मराजः
सविनिवृत्त्यततः पुनः राज्ञो वैचित्रवीर्यस्य तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् २५ ततः सराजाद्युतिमात्स्यचम
र्वीजनस्तदा भीमसेनादयश्चैव परं विस्मयमागताः २६ तच्छ्रुत्वा प्रीतिमात्राजाभत्वा धर्मजम
ब्रवीत् शृणो मूलं फलं चैव ममेदं प्रतिगृह्यतां २७ यदर्शो हिनो राजंस्तदर्शोऽस्यातिथिः स्मृतः २८ इत्युक्तः
स तथेतेवं श्रद्धाधर्मात्मजो नृप २९ फलं मूलं च बुभुजे राजा दत्तं सहानुजः ततस्ते वृत्तमूलेषु
कृतवासपरिग्रहाः ३० तारात्रिमवसन्सर्वे फलमूलजलाशनाः श्राश्रमवासिके पर्वणि वैशो
ततस्तुराजन्नेतेषां माश्रमे पुण्यकर्मणो शिवानदात्र संपन्ना साव्यतीयाय शर्वरी ३१ ततस्तत्र
कथाश्रासंस्तेषां धर्मार्थलक्षणाः विचित्रपदसंचारानानाद्युतिभिरन्विताः ३२ पोटवास्त्वभि
तो मातुर्दृष्टाणो सुपुत्रस्तदा उत्सृज्य समहार्हाणि शयनानि नराधिप ३३ यदा ह्येवमवद राजा धृत
राष्ट्रमहामनाः तदा हारा नवीरास्ते न्यव संस्तानि शोतदा ३४ अतीता योऽत्र शर्वरी कृतशर्वरीक

क्रियः भ्रातृभिः सहितो राजा ददर्शाश्रममंडले ५ सांतः पुरपरीवारः सभ्यः सपुरोहितः यथासुखेय
 शोहे शोभत राष्ट्राभ्यनुज्ञया ६ ददर्शातत्र वेदीश्रमं प्रज्जलितपावकः कृतां षेकैर्मुनिभिर्दत्ताग्नि
 भिरुपस्थिताः ७ वानेयपुष्पानिकरैराज्यधूमोद्गमैरपि ब्राह्मणवपुषा युक्ता युक्ता मुनिगणस्य
 ताः ८ मृगयशैरुद्विग्नैस्तत्र तत्र समाश्रितैः आशंकितैः पल्लिगतैः प्रगीतैरिव च प्रभो ९ केका
 मिनीलकंदानो दास्यहानो च कुजितैः कोकिलानो कुहूँ सुखैः श्रुतिमनोहरैः १० प्राधीतद्वि
 जतोषैश्च क्वचित्क्वचिदलेकृतं फलमलसमाहारैर्महद्विश्रुपशोभितं ११ ततः सराजा प्रददौ
 तापसार्यमुपाहृतान् कलशाकांचनान्नामंस्तत्रैवोडुं वरानपि १२ अजिनानि प्रवेणीश्रुसुकसु
 वंचमहीपतिः कमंडुले श्रम्यालीश्वपिठराणि च भारत १३ भाजनानि च लौहानि पात्रीश्रुविधि
 धान्यं यद्यदिच्छति पावच्ययज्ञान्यदपि भाजनं १४ एवं सराजा धर्मात्मा परीत्याश्रममंडले वडू
 विश्राण्य तत्सर्वं पुनरायात्महीपतिः १५ कृतान्दिकंच राजानं धृत राष्ट्रं महीपतिं ददर्शासीनम
 व्यग्रं गोधारी सहितं तदा १६ मातरं चाविदूरस्थां शिष्यवत्प्रणतोऽस्थितो कुंती ददर्शा धर्मात्मा शि
 ष्याचारसमन्वितो १७ स तमभ्यर्च्य राजानं नाम संश्राव्य चात्मनः निषीदेत् स भुज्जातो दृष्ट्वा मुप
 विवेश ह १८ भीमसेनादयश्चैव पांडवा भरतर्षभ अभिवाद्योपसंगृह्य निषेडः पार्थिवा जया १९
 सतैः परिवृतो राजा शुश्रुभे तीव्रकौरवः विभ्रद्वाह्मीश्रियं दीप्तो देवैरिव दृहस्यति २० तथा तेषु

विष्टेषु समाजगमर्महर्षयः शतयुगप्रभृतयः कुरुक्षेत्रनिवासिनः २१ व्यासश्च भगवान्निप्रोदेवर्षि
 गणमेवितः वृतः शिष्यैर्महातेजादर्शयामास पांडवं २२ ततः सराज्ञा कौरव्यः कुंतीपुत्रश्च वीर्यवान्
 भीमसेनादयश्चैव प्रत्युत्थायाभवाद्यन् २३ समागतस्ततो व्यासः शतयुगादिभिर्वृतः ४३ ततः
 पुंमहीपालमास्पतामित्यभाषत २४ वरं त्वविष्टैर्कौशे कृत्स्नानि न कुशोत्तरं प्रतिपेदेतदा व्यास
 स्तदर्थमुपकल्पितं २५ ते च सर्वे हि ज्ञेयविष्टेषु समंततः द्रुपादनाभ्यनुज्ञातानि षड्विपुलौ
 जसः २६ आश्रमवासिके पर्वणि वैशे ततः समुपविष्टेषु पांडवेषु महात्मसु व्यासः सत्य
 वतीपुत्रश्च देवचनमब्रवीत् १ ४३ ततः महाबाहो कश्चित्ते वर्तते तयः कश्चिन्मनस्ते प्रीणातिव
 नवासेन राधिप २ कश्चिद्दुर्दिनतेशो को राजन् पुत्रविनाशजः कश्चिद्ज्ञानानि सर्वाणि सुप्रसन्ना
 नितेन च ३ कश्चिद्दुर्दिहं कृत्वा चरन्पारण्यकं विधिं कश्चिद्दुःखश्रगां धारी न शोकेनाभिभूयते
 ४ महाप्राज्ञा बुद्धिमती देवी धर्मा र्णदर्शिनी आगमापायतत्त्वज्ञा कश्चिदेव न शोचति ५ कश्चित्के
 तीचरा जंस्त्वां शुश्रूषत न हं कृता पापरित्यज्य संपुत्रं गुरुशुश्रूषणो रता ६ कश्चिद्दर्मसुतो राजा
 महात्मा सुमहामनाः भीमार्जुनयमाश्चैव कश्चिदेतेऽपि सांतिताः ७ कश्चिन्नेदमिह दृष्ट्वैतान् कश्चि
 त्ने निर्मलं मनः कश्चिच्च शुद्धभावो सिजातज्ञानो न राधिप ८ एतद्विप्रितयेष्टेष्टं सर्वभूतेषु भारत

निर्वैरतामहाराजसत्यमक्रोधएवच १ कश्चित्तेनचमोहोस्तिवनवासेनभारत स्वपशेवत्यमन्त्रेवाउपना
 सोवाभवेत् १० वि० तंवापिराजेन्द्रविडम्भमहात्मनः गमनेविधिनानेनधर्मस्यसुमहात्मनः ११ मो
 द्यशापाहिसवैधर्मोविडम्भतांगतः महा बुद्धिर्महायोगीमहात्मासुमहामनाः १२ बृहस्पतिर्विदेव वे
 शुक्रोवाप्यसुरेषुच नतथाबुद्धिसंपन्नोयथासपुरुषर्षभः १३ तपोवसत्ययंकृत्वासुचिरात्संभूतः
 तदा मांडव्येणार्चिणाधर्मोद्युभिभूतःसनातनः १४ नियोगाद्ब्रह्मणःपूर्वमयासेनबलेनच वैश्वि
 वीर्यकेलेत्रेजातःससुमहामतिः १५ आतातवमहाराजदेवदेवःसनातनः धारणात्मनसाध्यानां
 धर्मकवयोविडः १६ सत्येनसंबर्धयतियोदमेनशमेनच अहिंसयाचदानेनतप्यमानःसना
 तनः १७ येनयोगबलाज्ञातःकुरुराजोपुष्टिष्टिः धर्मश्चेष्टनृपतेप्राज्ञेनामितबुद्धिना १८ य
 थाबद्धिर्यथावायुर्यथापः पृथिवीयथा यथाकाशंतथाधर्मश्चामुत्रचस्थितः १९ सर्वग
 अवराजेन्द्रसर्वव्याप्यचराचरे दृश्यतेदेवदेवैःससिद्धेर्निर्मुक्तकल्मषैः २० योहिधर्मःसविडो
 यःसपांडवपृषसःसपृषराजन्त्यपस्तेपांडवःप्रेष्यवस्थितः २१ प्रविष्टःसुमहात्मानेभ्रातातेबु
 द्धिसत्तमः दृष्ट्वामहात्माकौतेयंमहायोगबलान्वितः २२ तंवापिश्रेयसायोदेनचिराद्भरतर्षभ
 संशयैर्छेदनायायप्राप्तंमांविदिपुत्रक २३ नक्तंतयैःपुराकेशिक्तर्मलोकेमहर्षिभिः आश्रय

भूतंतपसःफलंतदृश्यामिवः २४ किमिहसिमहीपालमन्त्रः प्राप्नुमभीषितं इष्टं सप्तमयश्रोतुं
कर्त्रीस्मितवानच २५ आश्रमवासिकेपर्वणि जनमेजयः ३० वानवासंगतेविप्रधृतराष्ट्रेमहीपतौ
सभार्येनपशाईलेवधाकुंत्यासमन्विते १ विडरेचापिसंसिद्धेधर्मराजंययाश्रिते वसत्सुपांडुपुत्रे
पुसर्वेषाश्रममंडले २ यत्रदाश्रयमिति वैकरिष्यामीत्यवाचह व्यासः परमतेजसीमहर्षिस्तद्वत्
मे ३ वनवासैचकौरव्यकियंतंकालमच्युतः पुथिष्ठिरोनरपतिर्मवसत्सजनस्तदा ४ किमाहा
राश्रुतेतत्रसमैत्यान्यवसत्यभोः सांतःपुरमहात्मानश्चित्तद्रुहिमेनच ५ वैशं तेनज्ञातास्त
दाराजकुरुराजेनपांडवाः विविधान्यन्त्रणानानिविश्राम्यानुभवन्ति ६ मासमेकंविजडुस्तेस
मैत्यांतःपुरावने अथतत्रागमह्यासोयथोक्तंतेमयानच ७ तथाचतेषांपांडूनांकथाभिर्नृपसंति
धौ व्यासमन्वासतांराजन्नाजगमुर्मनयोपरे ८ नारदः पर्वतश्चैवदेवलश्चमहातपाः विश्वावस
स्तंबुरुश्चवित्रसेनश्चभारत ९ तेषामपियथान्यायेष्टजांचक्रेमहातपाः धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातः कुरु
जोयुधिष्ठिरः १० निषेडस्तेततः सर्वेष्टजांप्राप्यपुथिष्ठिरात् आसनेष्वथपुणेषुवर्हिणोषुवरेषुच
तेषुतत्रोपविष्टेषुसतराजामहामतिः पांडुपुत्रैः परिवृतोनिषसादकुरुद्वरुः १२ गोधारीचैवकुं
तीचद्रोपदीसाततीतथा सियश्चान्यास्तथान्याभिः सहोपविशुस्ततः १३ तेषांतत्रकथादिव्याधर्मि
हाश्राभवन्पृथग्पृथग्प्राणांचप्राणानांदेवासुरविमिश्रिताः १४ ततः कथांतेआसस्तेप्रजाचक्षमीश

१ शोवाचवदतोऽष्टः पुनरेव सत इवः ॥ प्रीयमाणो महातेजाः सर्ववेदविदो वरः विदितं मम राजे इय
 नेह दिविवलितं ॥ दद्यामानस्य शोकेन तव पुत्रकृतेन वै गंधार्याश्चैव यदुःखं हृदिति श्रुतिनिमया
 १० कृत्वा श्रयन्महाराज द्रौपद्याश्च हृदि स्थितम् पञ्चधारयते तीव्रं दुःखं पुत्रविनाशजं ॥ सुभद्राकुल
 भगिनी तच्चापि विदितं मम श्रुता समागममिदं सर्वेषां वस्तुतो नृप ॥ संशयं हृदना र्थाय प्राप्तिको
 खननेन इमे च देवगंधर्वाः सर्वे चैव महर्षयः ॥ पश्येत्तत्पसो वीर्यमद्य मे चिरं संभृतं तड्वा
 तं महाराज के कामं प्रददामि ते ॥ प्रवर्णोऽस्मि वरं दातुं पश्य मे तपसः फले एव मुक्तः सराजेंद्रो व्या
 सेनामित बुद्धिना ॥ मूर्खत्वं मिव संचित्पवचनायोपचक्रमे धनोऽस्मि नृगृहीतश्च सफले जीविते
 च मे ॥ यन्मे समागमोद्ये ह भवद्भिः सह साधुभिः अद्य चाप्यवगच्छामि गमिष्यति मिहात्मनः ॥ २४
 ब्रह्मकल्पैर्भवद्भिर्नृत्समेतो हंत पोथनाः दर्शनादेव भवतुं शतो हं नात्र संशयः ॥ विद्यते न भयं
 चापि परलोकात्ममानघाः किंतु तस्य सड्बुद्धेर्मदस्याप्यनर्भणं ॥ २५ इयते मे मनो नित्यं स्मरतः पु
 त्रमृदिनः श्रापापाः पांडवा येन निकृताः पापबुद्धिना ॥ २६ याति तां पृथिवी येन सह पासन रदिपा
 राजानश्च महात्मानो नानाजनपदे सराः ॥ आगम्य मम पुत्रार्थं सर्वं मत्सु वरं गताः ये ते पितृश्च दा
 रांश्च प्राणांश्च मनसः प्रियान् ॥ परित्यज्य गताः शूराः प्रेत राजनिवेशने कथिता संगतिर्ब्रह्मन्निजार्थं
 ये हता मये ॥ तथैव पुत्रपौत्राणां मम ये निहता युधि इयते मे मनो भीतं यातयित्वा महाबलं ॥ भी

श्रुतिः

२५

षोऽंशोत्तनवदृष्टं द्रोणोचदिजसत्रमे ममपुत्रेणामदेनपाणेनसुहृदद्विषा १२ त्वयेनीतेकुलेदीपेष्ट
 शिवीराज्यमिच्छता एतत्सर्वमनुस्यत्पदस्यमानोदिवानिशं १३ नशोतिमधिगच्छामिदुःखशोकस
 माहतः १४ इतिमेचित्तयाजनस्यपितःशोतिर्नविद्यते १५ वैशोपायः तदुक्ताविविधंतस्परार्जयःपरि
 देवितं पुनर्नवीकृतंशोकोगंधार्याजनमेजय १६ कुंत्पादुपदपुत्रश्चसुभद्रायास्तथैवच तासं
 चवरनारीणांबयनाकौरवसह १७ पुत्रशोकसमाविष्टागंधारीत्विदमब्रवीत् स्वशुरेवद्वनयना
 देवीप्रांजलिरुत्थिता १८ षोडशेमानिवार्षाणिगतानिमुनिपुंगव अस्मराज्ञोदतान्पुत्रानशोच
 तोनशामोविभो १९ पुत्रशोकसमाविष्टोनिस्ससौषधभूमिपः नशोतेवसतीःसर्वाधृतराष्ट्रोम
 हामुने २० लोकान् न्यत्समर्थोसिस्वष्टुं सर्वतपोबलात् किमुलोकांतरगतात्राज्ञोदर्शयितुं
 सुतान् २१ इयंचद्रौपदीकृष्णाहतज्ञातिसुताभ्यं शोचत्यतीवसर्वासांस्त्रिषाणांदयितास्तुषा
 २२ तथाकृष्णसुभगिनीसुभद्राभद्रभाषिणी सौभद्रबयसेतमाभ्यशोचतिभाविनी २३ इयंच
 भरिश्चवसोभार्यापरमसेमता भर्तव्यसनशोकार्त्ताभ्यशोचतिभाविनी २४ यस्यास्तुस्वशुरो
 धीमान्वाल्मीकिःसक्रूरुहहः निहतःसोमदत्तश्चपित्रासहमहाराणो २५ श्रीमतोस्ममहाबुधैः
 संग्रामेषुपलायिनः पुत्रस्यतेपुत्रशतेनिहतंयद्रणानिरे २६ तस्यभार्याशतमिदंडःत्वशोकस

आ.

२६

माहते पुनः पुनः वर्धयानं शोके राते ममैव च ४६ तेनारेभेण महता मासु पास्ते महासुने ये च शूराः
महात्मनः सशुरा मे महारथाः ४७ सोमदत्तप्रभृतयो कानुतेषां गतिः प्रभो तव प्रसादाद्भगवन्नि
शोको यं महीपतिः ४८ यथा स्याद्भविता चाहे कुंतीचेयं वथ स्तव इत्युक्तवत्पोगां धार्यं कुंतीव्रतकृश
नना ४९ प्रष्टुन्मजातं पुत्रं तस्य सारादित्यसंनिभं तमर्षिर्वरदो व्यासो ह्यश्रवणं ५० अपश्यद्दुः ६५
खितां देवीमातरं सव्यसाचिनः तामुवाच ततो व्यासो यत्रे कार्यं विवदितं ५१ तद्ब्रुहितं महाभागे य
त्रैमनसि वर्तते सशुराय तूतः कुंतीप्रणम्य शिरसा ५२ इवाच वाक्यं सत्रीशविष्णवानां पुरातनं
५३ आश्रमवामिके पर्वणि कुंतीवाच भगवन् सशुरो मे सिदैव तस्यापि देवते समेदेवति देवस्त्व
त्पुत्रो गिरं मम १ तपस्वी कोपनो विप्रो दुर्वासानाम मे पितुः भिक्षासुपागतो भोक्तुं तमहं पर्यतोष
यं २ शोचेनत्वा गमस्पागैः शुद्धेन मनसा तथा कोपस्थानेषुपि महं कुप्येन कराचन ३ सप्रीतो त्व
वरदो मे भक्तुं तत्कृत्यो महासुनिः श्रवणं ते गृहीतव्यमिति मोसो ब्रवीद्ब्रुचः ४ ततः शापभयादि
प्रमोचं पुनरेव तं एवमस्त्विति च प्राह पुनरेव समेहिजः ५ धर्मस्य जननी भद्रे भवित्री त्वं शुभानने व
शे स्यासेति ते देवाय स्तुमावाहयिष्यसि ६ इत्युक्तां तर्हितो विप्रस्ततो हं विस्मिता भवं न च सर्वास्व
स्यासु स्मृतिर्मे विप्रणश्यति ७ अथ हर्म्यतलस्थानं रविमुद्यंतमीक्षती संस्मृत्य तदृषेवीकं स्मर्यं

२६

तीरिवाकरं ८ स्थिताहं बालभावेन तत्र दोषमबुध्यती अथ देवः सहस्रोऽशुर्मत्समीपगतो भवत् ९
 दिथाकृत्वात्मनो देहं भूमौ च गगनेऽपि च ततापलोकोने केन द्वितीयेनागमत्समां १० समासुवाच वे
 पंतीवरं मतो वृणीष्वह गम्यतामिति तं चाहं प्रणम्य शिरसा वदं ११ समासुवाच तिगमोऽशुर्व्याहू
 नेन मेक्षमं यस्यामितां च विप्रं च येन दत्तो वरस्तव १२ तमहं रक्षती विप्रं शापादनयकारिणं
 पुत्रो मे तत्समो देव भवेदिति ततो ब्रुवं १३ ततो मां तेजसा विष्णो हृषित्वा च भानुमान् उवाच भ
 विता पुत्रस्तवेत्यभ्यगमदिवं १४ ततो हं तं भवने पितृव्यं तं तं दिणी गूढोत्पन्नं सते बाले जले
 कर्णमवाह जं १५ नूनं तस्यैव देवस्य प्रसादात्पुनरेव त्वं कन्याहमभवं विप्रायथा प्राह समास
 विः १६ समया मूढया पुत्रो ज्ञायमानोऽप्युपेक्षितः तन्मां दहति विप्रर्षयथा स विदितं तव १७
 यदि पापमपापं वा तदेतद्विदितं मया तं इष्टुं मिच्छां भगवन्त्ययने तं त्वमर्हसि १८ यच्चास्मरातो
 विदितं हृदि स्थं भवतो न च तं चायं लभतां काममद्यैव मुनिसत्तम १९ इत्युक्तः प्रत्युवाच देव्या
 सो वेदविदां वरः साधु सर्वमिदं भाव्यमेव मेतद्यथात्मनां २० अपराधश्च तेनास्ति कन्याभावेन
 तास्यसि देवाश्चैव सूर्यवंतो वै शरीराणां विप्रंतिवै २१ संति देव निकायाश्च संकल्पा ज्ञानयंतिवै वा
 चादृश्या तथा स्पर्शास्तं हर्षं तोति पंचधा २२ मनुष्यधर्मवर्जं त्यास्तव मोहो न विद्यते इति कुंति

श्रीः
२

विज्ञानी हिये तने मान सो जगः २३ सर्वबलवतो पथो सर्वबलवतो शुचि, सर्वबलवतो धर्मः सर्वब
लवतो सकं २४ ॥ तिशाश्रमवासिके पर्वणि २ व्यासः भट्टे इत्यसि गांथी पुत्रान् भ्रातृन् सखीन्
या वधुं प्रपत्तिभिः सायं निशिसमो स्थितानि च कर्णे इत्यति कुंती च सौभद्रं चापि यादवी द्रौप
दीपंच पुत्रांश्च पितृन् भ्रातृन् स्तथैव च २ पूर्वमेवैष रुदये व्यवसायो भवन्मम यदा स्मि चोदितो
राजा भवत्याष्टयैव च ३ न तेशो च्या महात्मानः सर्व एव न र्षभाः दात्र धर्मपराः संतस्तथा हि
निधने गताः ४ भवितव्यमवश्यं तत्सर्वकार्यमनिंदिते श्रवते स्ततः सर्वदेवभागामहीतलं ५
५ गंधर्वा सरसश्चैव पिशाचा गुह्यराक्षसाः तथा पुण्यजनाश्चैव सिद्धा देवर्षयोऽपि च ६ देवा
श्च दानवाश्चैव तथा देवर्षयो मलाः त एते निधने प्राप्ताः कुरुक्षेत्रे राणाजिरे ७ गंधर्वराजो यो
धीमान् यत्नराष्ट्रं ति श्रुतः स एव मानुषलोके यत्नराष्ट्रं पतितस्तव ८ पांडुं मद्रुणां हि वि
शिष्टतममच्युते धर्मस्यो शोभवत् तत्रा राजा चैव युधिष्ठिरः ९ कलिं डयो धने विहि शकुनिं ह
परं तथा १० उः शासना दी निहितं राक्षसान् शुभदर्शने ११ मरुद्गणा द्रीमसेनं बलवंतमरिं
दमं विहितं तनरमृषिमिमे पार्थं धने जयं १२ नारायणं हृषीकेशमखिनौ पमजौ तथा हि
या कृत्वात्मनो देहमादित्यं तपतां वरं १३ लोकांश्च तापयानं वै विहि कर्णे च शोभने यः सर्वे

गार्थः इतं संहरषजननस्तथा १२ यद्युपांडवदायादोहतः षष्ठिर्महारथैः समोमश्वसौभद्रोयोगादेवाभव
 त्थि १३ द्रौपद्यासहसंभतेऽष्टयुसंचपावकात् अग्रेभीगंशुभंविद्विरादसंतशित्वंदिने १४ द्रोणांवृह
 स्तेभीगंविद्विद्रोणिंचरुद्रं भीष्मंचविद्विगांगेयंवसंमानयतांगतं १५ एवमेतेमहाप्राज्ञेदेवामानु
 ष्यमेहि ततः पुनर्गताः स्वर्गकृतेकर्मणिशोभने १६ यच्चवैरुदिसर्वेषांडुत्वमेतच्चिरंस्थितं तद
 यद्यपनेष्मामिपरलोककृताद्गतात् १७ सर्वभवंतोगच्छंतनदीभागीरथीप्रति तत्रद्रुमशतान्सर्वामे
 हतास्मिन्नणानिरे १८ वैशंपायनः १९ इति व्यासस्य वचनं श्रुत्वा सर्वो जनस्तदा महतासिंहनादेन गंगा
 मभिसुखो गयो २० उत्तराष्ट्रशुसामात्यः प्रययौ सहपांडवैः सहितो मुनिप्राईलैर्गंधर्वैश्च
 मागतैः २१ ततो गंगां समाद्यक्रमेण सज्जनार्णवः निवासमकरोत्सर्वो यथाप्रीतिर्यथासुखं २२
 राजा च पांडवैः सार्धमिष्टदेशे सहानुगः निवासमकरोद्दीमान्सखीवृद्धपुरःसरः २३ जगाम तद्दह
 श्यापितेषां वर्षशतं यथा निशां प्रतीक्ष्यमाणानां दिदृक्षुः चतान् पान् २४ अथ पुण्यं गिरिवर
 मसंभगमद्रुविः ततः कृताभिषेकास्तेनैशंकर्म समाचरन् २५ आश्रमवासिके पर्वणि वैशंपा
 ततो निशायां प्राप्तायां कृतसायाह्निकक्रियाः व्यासमभगमन्सर्वे ये च तत्र समागताः १ उत्तराष्ट्र
 स्तथर्मात्मा पांडवैः सहितस्तदा शुचिरेकमनाः सार्धं मुखिभिस्तैरुपाविशत् २ गंधार्या सहनार्य
 स्तरहितः समुपाविशन् पौरजानपदाश्चापि जनः सर्वो यथावयः ३ ततो व्यासो महातेजाः पुण्यं

भाभीरथीजले अवगाद्याजहावायसर्वानलोकान्महामुनिः ४ पांडवानोचयेयोधाः कौरवाणंचस
र्वशः राजानश्चमहाभागानानादेशनिवासिनः ५ ततः सुतमुलः शबोजलोते जनमेजयं प्राडरासी
यथाश्वं कुरुपांडवसेनयोः ६ ततस्तेपार्थिवाः सर्वेभीष्मद्रोणपुत्रोत्तमाः समेत्यांसलिलातस्मात्समु
त्तस्युः सहस्रशः ७ विराट्दुपदौ चैव सहपुत्रौ ससैनिकौ द्रौपदेयाश्चसौभद्रोरादसश्च चरौत्कचः ८
कर्णोऽर्जुनो चैव शकुनिश्चमहारथः ९ शासनादयश्चैव धर्मराष्ट्रमहाबलाः १० जगसेधिर्भ
गदत्तो जलसंधश्चवीर्यवान् भरिश्चवाः शलः शल्यो वृषसेनश्चसानुजः ११ लक्ष्मणो राजपुत्रश्च
धृष्टद्युम्नश्चचात्मजः शिखंडिपुत्रः सर्वे च धृष्टकेतुश्चसानुजः १२ अचलो वृषकश्चैवरादसश्चा
प्यलायुधः वाल्मिकः सोमदत्तश्चचेकितानश्चपार्थिवः १३ एते चान्ये च बहवो बद्धत्वा घेनकी
र्त्तिताः सर्वे भासरदेहास्ते समुत्तस्युर्जलान्नतः १४ यस्य वीरस्यो वेशो यो धजो यश्चवाहने ते
न तेन व्यहृष्यंत समये तानराधिपाः १५ दिव्यांबरधराः सर्वे सर्वे भ्राजिस्तु कुंडलाः निर्वैरा निरहेका
रा विगतक्रोधमत्सराः १६ गंधर्वैरुपगीयंत स्तूयमानाश्च वंभिः दिव्यमाल्यांबरधरा वृताश्चा दि
सरसो गणैः १७ धृतराष्ट्रश्चतदादिभ्यं च क्षत्रार्थिषु मुनिः सत्यवतीपुत्रः प्रीतः प्रादात्तपो व
लात् १८ दिव्यज्ञानबलोपेता गांधारी च यशस्विनी ददर्श पुत्रोत्तमान् सर्वान्ये चान्येपि मृधे हताः १९
तदद्भुतमचित्यं च समहलो महर्षणं विस्मितः स जनः सर्वो ददर्श निमिषे क्षणः २० तडुसव

महोदये दृष्टनारीनराकुले आश्चर्यभूतं दृष्टे चित्रपटगतं यथा १० अतएव सुतान् सर्वान् यथादिष्टो
नचक्षुषा मुमुदे भरतश्च प्रसादात्तस्य वै मुनेः ११ आश्रमवासिके पर्वणि वैशंपायः ततस्ते पुरुषश्च
हंसमाजगमः परस्परं विगतक्रोधमात्सर्गः सर्वे विगतकल्मषाः १ विधिं परममास्थाय ब्रह्मर्षि वि
दितं शुभं संदृष्टमनसः सर्वे देवलोकश्चामराः २ पुत्रः पित्रा च मात्रा च भार्या अपतिभिः सह आ
भ्राता सखा चैव सत्या राजन्समागताः ३ पांडवस्तु महेश्वरं सौभद्रमेव च संप्रहर्षात्समाजगमुर्ध
पदेयाश्च सर्वशः ४ ततस्ते प्रीयमाणा वै कर्णेन सह पांडवाः समेत्य दृष्टिं वीपालसौ दृष्टे च स्थिता भ
वन् ५ परस्परं समागम्य यो धास्ते भरतर्षभ मुनेः प्रसादात्ते ह्येवं त्रियान् शुभमन्यवः ६ असौ हृदे
परित्यज्य सौ दृष्टे पर्यवस्थिताः एवं समागताः सर्वे कुरुभिर्बोधयैः सह ७ पुत्रैश्च पुरुषयात्राः कुरु
रुवो मे च पार्थिवः तां रात्रिं मलिलामेव विदुः प्रीतमानसाः ८ मेतिरेपरितोषेणानृणाः स्वर्गसरो
यथा नात्र शोको भयं त्रासो नारतिर्नायशो भवत् ९ परस्परं समागम्य यो धानो भरतर्षभ समाग
तास्ताः पितृभिर्भ्रातृभिः पतिभिः सुतैः १० मुदं परमिकां प्राप्नुता र्यो दुःखमथा त्यजन् एको रात्रिं वि
दुःखं ते वीरास्ताश्च यो धितः ११ आमेत्यान्योन्यमास्त्रिष्यन्तो जगमुर्यथागतं ततो विसर्जयामास
लोकांस्तान्मुनिपुंगवः १२ ततो नो तर्हि ताश्चैव प्रेक्षतामेव ते भवन् अवगाद्य महात्मानः पुंषां

भागीरथीनदी १३ सभायाः सध्वजाश्चैवसानिवेशमनिभजिरे देवलोकं ययुः केचित्केचिद्भृशसदस्त
था १४ केचिच्चवारुणं लोकं केचित्कौवेरुमाप्नुवन् ततो वैवस्वतं लोकं केचिच्चैवामुवत्तृपाः १५
राक्षसानां पिशाचानां केचिच्चापुत्रगान् न विवित्रगतयश्चान्येयानवाप्यानरैः गीह १६ आजगु
स्ते महात्मानः सवाहाः सपदानुगाः गतेषु तेषु सर्वेषु सलिलस्थो महामुनिः १७ धर्मशीलो महा
तेजाः कुरुणो हितकृतया ततः प्रोवाच ताः सर्वाः क्षत्रियानिहते स्रगः १८ यायाः पतिकृतो लो
कानिच्छन्ति परमस्त्रियः ताजाद्भवीजले क्षिप्रमवगाहेत तं द्रिताः १९ ततस्तस्य वचः श्रुत्वा श्रद्ध
यानावरो गताः स्रगुरं समनुज्ञाप्य विविशुर्जीद्भवीजले २० विमुक्ता मानुषेर्देहेस्ततस्ता भर्तृभिः
सह समाजगमस्तदा साधुः सर्वा एव विशोपते २१ एवं क्रमेण सर्वास्ताः शीलवत्यः पतिव्रताः प्रवि
शन् क्षत्रियामुक्ताजगमर्भर्तृलोकतो २२ दिव्यरूपसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिताः दिव्यमाल्याव
रधरायथा सापत्यस्तथा २३ ताः शीलवत्याः संपन्ना विमानस्यागतक्लमाः सर्वाः सर्वगुणोपेताः
सस्थानं प्रतिपेदिरे २४ यस्म्यस्य तूयः कामस्तस्मिन्कालेव भवतु तं ते विसृष्टवान् व्यासो वर
दो धर्मवत्सलः २५ तद्भुत्वानरदेवानां पुनरागमनं नराः जरुषुर्मुदिताश्चासन्नानादेशागता अपि
२६ प्रियैः समागमस्तेषां यः सम्पश्यन् पान्तरः प्रियाणि लभते नित्यमिह च प्रेत्य चैव ह २७ २८

वांथवसेयोगमनायासमनामये यश्चैतच्चावयेदिहान्निःशेषोयमवित्रमः २८ सयशःशामुयालोकेषा
 त्रचमुभोगतिं साध्याययुक्तामनुजास्तपोयुक्ताश्चभारत २९ साध्याचारादमोपेतादाननिर्धत्तक
 लषाः श्रुतवःश्रुचयःश्रोताहिंसारतविवर्जिताः ३० आस्तिकांश्रुदधानाश्रुधतिमेतश्चमानवःश्रु
 ताश्रुर्मिदं पर्वहवाप्सोतिपरंगतिं ३१ इतिश्रुमवाप्तिकेपर्वणि सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वानयो
 विद्वानरुष्टोभूजनमेजयः पितामहानां सर्वेषां गमनागमनेतदा १ श्रुत्वावीक्षुमुदायुक्तः पुनराग
 मनंप्रति कथं नृत्यकृदेहानां पुनस्तद्वपदर्शनं २ इत्युक्तः सद्विजयेष्टोव्यासशिष्यः प्रतापवान् प्रो
 वाचवदतांश्रेष्टसंनृपंजनमेजयं ३ वैशंपायनः ४ अविप्रणाशः सर्वेषां कर्मणामिति निश्चयः क
 र्मजानि प्राणीणां तथैवाकृतयो नृप ५ महाभूतानि निष्पानि भूताधिपति संश्रयात् तेषांचानि स
 संवाप्तो न विनाशो विद्युज्जतां ६ अनायासकृते कर्मसत्यं श्रेष्टः कलागमः आत्माचैभिः समायुक्तः
 सुखदः खमुपाश्रुते ७ अविनाशस्तथायुक्तः क्षेत्रज्ञ इति निश्चयः भूतानामात्मको भावो यथा
 सौ न विद्युज्जते ८ यावन्नृतीयते कर्मतावन्न स स्वरूपता हीण कर्मनरो लोके रूपा न्यस्ते निर
 रुति ९ नानाभावास्तथैकत्वं शरीरं प्राप्य संहताः भवंति ते तथा नित्याः एव भावं विजानतां १० अ
 समेषु श्रुतिश्रेयमसंज्ञपनं प्रति लोकांतरगतानि संप्राणानि संप्राणीणि ११ अहेहितं वदाम्ये
 तत्प्रियं वेतवपार्थिव देवपानाहि पंथानः श्रुतास्ते यज्ञसंस्तरे १२ आरुतो यज्ञयज्ञस्ते तत्र देवादि

श्री.

१

तस्मिन् यदा समन्विता देवाः पश्यन्ते गमने स्वराः १२ गतिमन्तश्च तेनेष्टानामेति न्याभवेत्सुत नित्येसि
न्येच केवर्गे नित्येचात्मनि पूरुषः १३ अस्मान्नाममायोगं यः पश्यति त्वष्टामतिः वियोगे शोचते त्वर्थे स
बाल इति मे मतिः १४ वियोगे दोषदर्शनीयः संयोगे सविमर्जयेत् असंगे संगमो नास्ति दुःखं भुवि वियोगः
जं १५ परापरजस्तपरो नाभिमानाऽदीरतः अपरजः परं बुद्धिं तात्त्वामोहाद्विमुच्यते १६ अदर्शनादपति
तः पुनश्चादर्शनं गतः नाहं ते वेद्मि नासौ मोनच मेस्ति विरागता १७ येन येन शरीरेण करोत्ययमनीश्वरः
तेन तेन शरीरेण तदवश्यमुपाश्रुते १८ मानसं मनसा प्रोति शरीरे च शरीरे वा न १९ आश्रमवासिके
पर्वणि वैशंपायन ३ अदृष्टात्तत्पुत्रान् दर्शनं प्रति लब्धवान् श्रुत्वाः प्रसादात्पुत्राणां स्वरूपाणां
कुरुदह १ सराजराजधर्मो ब्रह्मोपनिषदंतथा अवाप्तवान् श्रेष्ठो बुद्धिनिश्चयमेव च २ विदुश्च
महाप्राप्तो ययौ सिद्धिं तपो बलात् ३ ततः राष्ट्रः समासाद्य संचैव तपस्विनं ४ जनमेजय ३ ममापि वर
दो व्यासो दर्शयेत्पितरं यदि तद्वपुः शब्दं सर्वमेव ते ४ प्रियं मे स्यात्कृतार्थं अस्यामहं कृतं
निश्चयः प्रसादाद्विमुक्त्यस्य मम कामः समुत्पत्ता ५ सौतिरुवाच इत्युक्तं वचनेन तस्मिन् पेय्यासः प्र
तापवान् प्रसादमकरोहीमानानयञ्च परितितं ६ ततस्तद्वपुः समागतं नृपतिं दिवः श्रीमन्तं पितरं
राजाददर्श जनमेजयः ७ पितरं स्थापयामास स्वयं सस्त्रौ च पार्थिवः स्नात्वा स नृपतिर्विप्रमास्तीकमि
दमब्रवीत् ८ पापावरकुलोत्पन्नं जराक्लारुसुते तदा आस्तीकविधिं याच्यो यज्ञो यमिति मे मतिः ९
श्रीमन्महात्मानं पुत्रं तं वासुदेवं गिराम् अमान्यायेव भूत्वा राक्षसांश्च ददर्श ८ ततः सो वृथैराजा मुदितो जनमेजयः ९ बुद्धिः च २

३५

पदद्यायेपिताशमोममशोकप्रणाशनः आस्तीकः वाच अविर्हैपायुनोयत्रपुराणस्तपसोनिधिः यजे
 कुरुकुलश्रेष्ठतस्यलोकाबुभोजितौ ॥ सुतेविचित्रमाख्यानं तयापांडवनंदन सर्पाशुभस्मसानी
 तागतः अपदवीपितः ॥ कथंचित्तत्कोमलः सत्यतातवपार्थिव अथयः पूजिताः सर्वगतिर्ह
 षामहात्मनः ॥ १२ प्राज्ञः सविपुलो धर्मः श्रुत्वा पापविनाशनं विमुक्तो हृदयग्रेथिरुदारजनदर्श
 नात् ॥ १३ येचपत्तयराधर्मसहृत्तरुचयश्च ये यान्दृष्ट्वाहीयतेपापंतेभ्यः कार्या नमस्त्रिया ॥
 सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वादिजश्रेष्ठात्सराज्ञाजनमेजयः पूजयामासतमृषिमनुमान्यपुनः पुनः
 ॥ १४ पप्रच्छतमृषिंचापिवैशंपायनमच्युतं कथावृशेषंधर्मज्ञोबनवासस्यसत्तमः आश्रमवा
 सिकेपर्वणि जनमे दृष्ट्वा पुत्रोस्तथापौत्रात्मानं ॥ १५ ज्ञानजनाधिपः धृतराष्ट्रः किमकरोज्ञाज्ञाचै
 वयुधिष्ठिरः ॥ वैशंपायः तदृष्ट्वा महदाश्चर्यं पुत्राणां दर्शनं नृप वीतशोकः सराजर्षिः पुनराश्र
 ममागमत् ॥ १६ इतरस्तुजनः सर्वस्तेचैव परमर्षयः प्रतिजगुर्गथाकामं धृतराष्ट्राभ्यनुत्तया
 ॥ १७ पांडवास्तुमहात्मानो लघुभूषिष्टसैनिकाः पुनर्जगुर्महात्मानं सदा राक्षसं महीपतिं ॥ १८ तमा
 श्रमपदं धीमान् ब्रह्मर्षिलोकपूजितः मुनिः सत्यवतीपुत्रो धृतराष्ट्रमभाषत् ॥ १९ धृतराष्ट्रमहा
 बाहोः शोकौ रवनंदन सुते तेजान् बहूनामृषीणां पुण्यकर्मणां ॥ २० अर्ह्यभिजनं बहूनां वेदवे

श.
२१

रंगवेदिनां धर्मज्ञानां पुगणानां वदतां विविधाः कथाः ७ मासशोके मनः कार्षीर्दिष्टे न व्यथते बुधः शुतेदे
वरहस्येतेनारदेदेव दर्शनात् ८ गतास्तेक्षत्रधर्मेण प्राप्ता गतिं शुभां यथा दृष्टा स्वयापुत्रास्तथा काम
विहारिणः ९ युधिष्ठिरस्त्वयं धीमान् भवंतमनुरुध्यते सहितो धातुभिः सर्वैः सदारः ससुहृज्जनः १० वि
सर्जयेनं यातेषः स्वराज्यमनुशासतां मासः समधिकस्त्वेषां मतीतो वसतां मुने ॥ एतद्विनित्यं यत्नेन
पदेरसंनराधिप बद्धप्रत्यर्थिकं ह्येतद्राज्यं नाम कुरुहृद ११ सुकः कौरवो राजा व्यासेना तुल्यतेजसा
युधिष्ठिरमथाहूय वाग्मीवचनमब्रवीत् १२ अजातशत्रो भद्रं ते शृणु मे धातुभिः सह त्वत्प्रसादा
त्सहीपालशोको नास्मान् बाधते १३ रमे चाहं त्वया पुत्रपुत्रेव गजसाहूये नाथेनानुगतो विहसि
येषु परिवर्तिना १४ प्राप्तं पुत्रफलं तत्रः प्रीतिर्मे परमा त्वपि न मे मनुर्महोबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरं १५
भवंतं चेह संप्रेक्ष्य तपो मे परिहीयते तपो युक्तं शरीरं च त्वां दृष्ट्वा धारितं पुनः १६ मातरौ ते तथैव मे शीर्ण
पर्णकृताशने मम तुल्यव्रते पुत्रं न चिरं वर्जयिष्यतः १७ दुर्योधनप्रभृतयो हृष्टालोकांतरंगताः १८
व्यासस्य तपसो वीर्याद्भवतश्च समागमात् १९ प्रयोजनं तु निर्वर्त्तं जीवितस्य ममानद्य उग्रतपः समा
स्था स्येत्तमनुतातमर्हसि २० त्वय्यद्यपि इः कीर्तिश्च कुले चेदं प्रतिष्ठितं श्रोवाद्यवामहाबाहो गम्यतां
पुत्रमाचिरं २१ राजनीतिः सुवद्गणः शुताते भरतर्षभ संदेष्टव्यं न पश्यामि कृतं मे भवता प्रभो २२ वैशे.

२१

ग्रा.
३२

तपस्सेवानुरक्तमेमनःसर्वात्मनातथा १० अन्त्येयंचमहीकृत्स्नानमेप्रीतिकरीशुभे बांधवानःपरि
लीणाबलेनोनयथापुनः ११ पांचालाःसुभ्रशंदीणाःकथामात्रावशेषिताः नतेषांकुलकर्तारं किं
चित्पणाम्पहंशुभे १२ सर्वहिभस्मसानीतास्तेद्रोतोनरान्निरे अवशिष्टाश्च निहताद्रोणापुत्रेणवे
निशि १३ चेदयश्चैवमत्स्याश्च दृष्टृर्वास्तथैवतेकेवलं दृष्टिं चक्रं च वासुदेवपरिग्रहात् १४ यदृष्टा स्तिः
स्यात्तमिच्छामि धर्मार्थं नार्थहेतुतः शिवेन पश्यतः सर्वान् दुर्लभं तव दर्शने १५ अविषह्यं च राजा
हितीं चारण्यतेतपः एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः सहदेवो युधामपतिः १६ युधिष्ठिरमुवाचे देवाय्यया
कुललोचनः नोत्सहेहं परित्यक्तं मातरं भरतर्षभ १७ प्रतियात्तमवान्दिप्रंतपस्तस्याम्यहेवि
भो १८ हेवशेषपिष्यामितपसेदेकलेखं १९ पादशुश्रूषणोरक्रोरजोमात्रोस्तथानयोः तमुवाच
ततः कुंती परिषज्य महाभुजे २० गम्यतां पुत्रमैवं तं वोचः कुरुवचोमम आगमावः शिवाः सं
तस्य स्याभवत्पुत्रकाः ४० उपरोधो भवेदेवमस्माकं तपसः कृते तत्स्नेहपाशवद्वाचही
येयंतपसः परात् ४१ तस्मात्पुत्रकगच्छन्तेशिष्टमलं च नः प्रभो एवं संस्तंभिते वाक्यैः कुंताव
विधेर्मनः ४२ सहदेवस्य राजेंद्राजश्चैव विशेषतः तेमात्रासमनुजाता राजाच कुरुपुंगवाः
४३ अभिवाद्य कुरुश्रेष्ठमामंत्रयितुमारभत युधिष्ठिर उवाच राजं प्रतिगमिष्यामः शिवेन प्रतिने
दिताः अनुज्ञातास्त्यग्य राजतामिष्यामो विकल्मषाः ४४ एवमुक्तः सराजर्षिर्धर्मराजामहात्मना अ

स्तिः

३३

नृजज्ञेसकौरवमभिनंययुधिष्ठिरं ४५ भीमं च बलिनं श्रेष्ठं सौतयामास पार्थिवः सचास्यसम्पद्ये
 धावीप्रत्यपद्यत वीर्यवान् ४६ अर्जुनं च समाश्लिष्य यमौ च पुरुषवर्धभौ अनुजज्ञेसकौरवः परि-
 ष्वज्याभिनंय च ४७ गांधारी च भ्यनुज्ज्ञातां कृतपादाभिवादानां जनन्यासमुपाद्याताः परिमुक्ता
 श्रुतेन पं ४८ चक्रुः प्रदक्षिणां सर्ववत्साश्च निवारणे पुनः पुनर्निरीक्षतः प्रचक्रुस्ते प्रदक्षिणां
 ४९ द्रौपदी प्रमुखाश्चैव सर्वाः कौरवयोधितः न्यायतः स्वशुरे वृत्तिं प्रयुज्य प्रययुस्ततः ५० स्वश्रु-
 भांसमनुज्ज्ञाताः परिष्वज्याभिनंदिताः संदिष्टाश्चेति कर्त्तव्यं प्रययुर्भर्तृभिः सह ५१ ततः प्रजते
 निनदः सत्तानां युज्यतामिति उष्ट्राणां क्रोशतो चापि हयानां हेषतामपि ५२ ततो युधिष्ठिरो रा-
 जासदारः सह सैनिकः नगरं हस्तिनपुरं पुनरायात्स बांधवः ५३ आश्रमवासिके पर्वणि वैश्वे-
 दिवर्षोपनिवृत्तेषु पांडवेषु यदृच्छया देवर्षिर्नारदो राजन् राजगामयुधिष्ठिरं १ तमभ्यर्च्य मया
 बाहूः कुरु राजो युधिष्ठिरः आसीनं परिविष्य स्तं प्रोवाच ब्रह्मावतः २ चिरान्तु नानुपश्यामि भाग-
 वंतमुपस्थितं कश्चित्तेकुशलं विप्रशुभं वा प्रत्युपस्थितं ३ केदेशः परिदृष्ट्वा स्ते किंच कार्यं करो-
 मिते तद्ब्रूहि हि जमुख्यस्तं तं ह्यस्माकं परागतिः ४ नारद उवाच विदृष्ट्वा सिमेत्येवमागतो हंत
 पोवनात् परिदृष्ट्वा नितीर्णानि गंगां चैव मयान्न प ५ युधिष्ठिरः ब्रूवति पुरुषामेव गंगातीरनिवा-
 सिनः ६ ततः श्रेष्ठं महात्मानमस्थितं परमं तपः ७ परिदृष्ट्वा तत्र कुशलीसकुरुहः गांधारी च पृ-

याचैव सतपुत्रश्च संजयः ॥ कथं सर्वज्ञते वाद्यपितामसमपार्थिवः श्रोतुमिच्छामि भगवत्येदिदं श्रुत्वा
 यान् प. ८ नारद उवाच स्थिरीभूय महाराज शृणु त्वं यथा तथं यथा श्रुतं वदंश्च मया तस्मिन् स्थितो बने
 १ बने वासनि वृक्षेषु भवत्सुकुरुनंदन कुरुक्षेत्रात्पिता त्वभंगंगाद्वारं ययौ नृप ॥ गंधार्था सहितो धी
 मानवध्याकुंत्पा समन्वितः संजयेन च सत्तेन साग्रिहोत्रः सयाजकः ॥ आतस्थे सतपस्ती वृषपिता
 तव तपोधनः वीरं मुखे समादाय वायुभक्तो भवन्मुनिः ॥ बने समुनिभिः सर्वैः पूज्यमानो महा
 तथाः त्वगस्थिमात्रशेषः सषण्मासान् भवन्नृपः ॥ गंधारी तजलाहारी कुंती मासोपवासिनी सं
 जयः षष्ट्युभक्तेन वर्तयामास भारत ॥ अग्नीस्तया जकास्तत्र जडुर्विधिप्रत्नभो दृष्टपते दृष्टपत
 श्रैव वने तस्मिन् रूपस्य वै ॥ अनिकेतो यराजा सवभ बवनगोचरः ते चापि सहिते देव्यो संज
 यश्च तमन्वयुः ॥ संजयोरुपतेर्नेता समेषु विषमेषु च गंधार्था श्रुष्टया राजन् चक्षुरासीद
 निदिता ॥ ततः कदाचिदंगयाः कथं स नृप सत्तमः गंगायामाहूतो धीमान् अमाभिमुखो
 भवत् अथ वायुः समुद्रतो रावाग्रिभवनमहान् दराहतहने सर्वपरिग्रहसमेततः ॥ दह
 त्समगयेषु हि जिह्वेषु समेततः वाराहाणां च पृथेषु संश्रयत्स जलाशयान् २० समाविष्टे
 वने तस्मिन् प्रासेय स न उन्नमे निराहारतपाराजामंदप्राणविचेष्टितः २१ असमर्थो पसरणो स
 कृशो मातरोचते ततः स नृपतिर्हृष्टावह्निमायंतमेतिकात् २२ इदमाह ततः सत्ते संजयं जय

तांवरः गच्छ संजयदावाग्निर्नत्वांदहति कर्हिचित् २३ वयमत्राग्निना युक्तागमिष्यामः परंगतिं
 तमुवाच किलोद्दिष्टः संजयो वदतांवरः २४ राजन् त्वत्पुत्रनिष्ठो यं भविता ते वृथाग्निना न चोपायेन
 पश्यामि मोक्षो जातवेदसः २५ यदज्ञानं तं कार्यं तद्वा त्वत्कर्म हति इत्युक्तः संजयेनेदं पुन
 राहमपार्थिवः २६ नैष मत्पुत्रनिष्ठो नो निःसृतानो गृहात्स्यं जलमग्निस्तथा वायुरथ वापि
 विकर्षणं २७ ताममानां प्रशस्येते गच्छ संजयमाचिरं इत्युक्ता संजयं राजा समाधाय मनस्तथा
 २८ प्राश्नुवः सह गंधार्थी कुंठा चोपाविशन्नरा संजयस्तं तथा हृष्टा प्रदक्षिणमथाकरोत् २९
 उवाच चैनं मेधावी पुंस्त्वात्मानमिति प्रभो ऋषिपुत्रो मनीषी सराजा चक्रे स्य तद्वचः ३० सैनिरुथेऽपि
 यग्राममासीत्काष्ठोपमस्तदा गंधारी समहाभागा जननी च पृथातव ३१ दावाग्निना समा युक्ते स
 चराजा पिता तव संजयस्तमहामात्रस्तस्माद्वा दमुच्यत ३२ गंगाकूले मया हृष्टस्तपसैः परिव
 रितः सतानामेव तेजस्वी निवेद्यैतच्च सर्वशः ३३ प्रययौ संजयो धीमान् हिमवतं महीधरं एवं स
 निधनं प्राप्नः कुरु राजो महामनाः ३४ गंधारी च पृथा चैव जनन्यौ ते विशांपते यदुत्तुयानुब्रज
 तामयाराजः कलेवरं ३५ तयोश्च देव्यो रुभयोर्मया हृष्टा निभारत तं स्तपो वने तस्मिन्समाजग्मु
 स्तपोयनाः ३६ शुक्लाराजस्तदा निष्टं न त्वशोचन गतीं श्रुते तत्राशौषमहं सर्वमेतत्पुरुषसत्तम ३७

श्री.
१४

यथाचनृपतिर्दग्धोदेव्योतेवेतिपांडव नशोचितव्यंराजेन्द्रसतःसष्टिवीपतिः १५ प्राप्तवानग्रिसंयोगं
गंधारीजननीचते वैशं एतच्छुत्वाचसर्वेषांपांडवानांमहात्मनां निर्याणोऽतराष्ट्रस्यशोकःसम
भवन्महान् श्रंतःपुराणंचतदामहानार्तसरोभवत् ४० पौराणंचमहाराजश्चुत्वाराराजस्तदाग
तिं अहोयिगितिराजाविक्रुष्यभ्रशङ्खितः ४१ ऊर्ध्ववाङ्मस्मरन्मातुःप्ररुदोदयुधिष्ठिरःभीम
सेनपुरोगाश्चभ्रातरःसर्वएवते श्रंतःपुरेषुचतदामहान् रुदितस्वनः प्रादुरासीन्महाराजशृणो
श्रुत्वातथागतो ४२ तेचवृद्धंतथादग्धंतपुत्रंनराधिपं अन्वशोचंततेसर्वेगंधारीचतपस्विनी
४४ तस्मिन्नुपरतेशाष्टेमुहूर्त्तादिवभारत निरग्राबाष्पेयैर्येणधर्मराजोब्रवीदिदं ४५ आश्रमवा
सिके युधिष्ठिर तयामहात्मनस्तस्मत्पश्येचवर्त्तनः अनाथस्येवचवनेतिष्टत्सस्मासुबंधुषु
१ उर्विज्ञेयागतिर्ब्रह्मन्मरुषाणांमतिर्मम यत्रवैचित्रवीर्योसौदायएवंवनाग्निना २ गुह्यपुत्रश
तंश्रीमदभवद्वाङ्मशालिनःनागायुतबलोराराजसदग्योहिदवाग्निना ३ यंपुरापर्यवीजेतताल
वंतेर्वरस्रियः तेरुधाःपर्यवीजेतदावाग्निपरिकालितं ४ सूतमागधसंचैश्चशायानोयःप्र
बोध्यते धरणांसन्यपःश्रोतेपापस्यममकर्मभिः ५ नचशोचामिगंधारीहतपुत्रंयशस्विनी
पतिलोकमनुप्राप्तांतथाभर्त्तवतेस्थितां ६ एषामेवचशोचामिपुत्रैश्चर्यमहिमत ३८

३४

ज्यममदहीप्रवनवासमरोचयत् ७ धिग्रान्मिदमस्माकं धिग्वलं धिकारक्रमं तत्रधर्मं च धिग्यसा
 न्नतार्जीवामहेवयं ८ सुसुखाकिलकालस्य गतिर्हि जवरोत्तम यत्समुत्पन्नस्य सावनवासमरो
 चयत् ९ युधिष्ठिरस्य जननी भीमस्य विजयस्य च अनाथवत्कथं दग्धा इति सुहृदामि चिंतयन् १०
 वृथा संतर्पितो वह्निः त्वां देवस्य सावित्रा उपकारमजानन्मुक्तं कृतं इति मे मतिः ११ यत्रादहत्सभ
 गवत्सातं सव्यसाविनः कृत्वा योजनं एण कुरुभिदार्थी समुपागतः १२ धिगग्निं धिक्पार्थस्य विशु
 तं सत्यसंधं तं इदं कष्टं रं चान्यद्गवन्त्यतिभाति मे १३ वृथाग्निना समायोगो यदभूत्पृथिवीपते तं
 यातपस्विनस्तस्य राजर्षेः कौरवस्य ह १४ कथमेवं विधो मृत्युः प्रणम्य पृथिवीमिमं तिष्ठत्सु मे त्र
 शूते पुत्रस्याग्निं पुमहावने १५ वृथाग्निना समायुक्तो निष्टं प्राप्तः पितामम मन्येष्टया वेपमाना क
 शाधमनिसेतता १६ हातं धर्मराजेति समाकंदन्महाभये भीमपर्यामुहिभयादिति चैवाभिरा
 शती १७ समंततः परितिसमाता भूमे दवाग्निना सह देवः प्रियस्तस्याः पुत्रेभ्यो धिक् एव त १८
 न चैनमोक्षयामास वीरो मा इवती सुतः तच्छ्रुत्वा रुरुडः सर्वसमालिङ्ग्य परस्परं १९ पांडवाः पंच
 डः त्वार्जीभतानीव पुगलये तेषां तपुरुषे द्रोणां रुद्रतां रुदितस्तनः २० प्रासाराभोगसंबुद्धौ श्र
 न्वरौ सीत्सरोदसी २१ आश्रमवासिके पर्वणि नारदः नासौ वृथाग्निना दग्धो यथा तत्र श्रुतं म
 या वैवित्रवीर्यो नृपतिस्तत्रैव सा मिभारत २२ वनं प्रविशतानेन वा पुमहेण धीमता अग्रयः का

३५
 ३५
 रयितेष्टिमुत्पृष्टाः शक्तिः शुभे २ याज्ञकास्ततस्तस्य तानग्रीनिर्जनेवने समुत्सृज्यथा कामं जग्मु
 भरतसत्रम् ३ सविष्टुहसदावह्निर्वनेतस्मिन्भक्तिः तेन तदनमारीमिति तेनापसाः शुवन ४ स
 राजा जाह्नवीवक्ष्येयथा ते कथितं मया तेनाग्निना समायुक्तः सेनैव भरतर्षभ ५ एवमावेदयामासुम
 नयस्तेममानघ येतेभागीरथीतीरेमया दृष्टायुधिष्ठिर ६ एवं सेनाग्निना राजा समायुक्तो महीप
 ते माणो विद्यास्तेरपतिंगतः सपरमांगतिम् ७ गुरुशुश्रूषया चैव जननी तेजनाधिप प्राप्तासुम
 हती सिद्धिमिति मेनात्र संशयः ८ कर्तुमर्हसि राजेंद्रतेषां त्वमुदकक्रियां भारभिः सहितः सर्वैरेत
 दत्र विधीयतां ९ वैशं ततः सृष्टिवीरपालः पांडवानां धुरंधरः निर्ययौ सहस्रोदर्यः सदाश्च नरर्षभः १०
 १ पौरजानपदाश्चैव राजभक्तिपुरस्कृताः गंगां प्रजग्मु रभितो वाससैकेन संवृताः ११ ततो बगा
 यमलिलं सर्वे ते नरपुंगवाः पुपुत्सु मग्रतः कृत्वा दंडस्तोयं महात्मने १२ गोधारींश्च पृथायांश्च
 विधिवन्मामगोत्रतः शौचे निवर्तयंतस्ते तत्रोषुर्नगराद्बहिः प्रेषयामास सनरान् विधिज्ञानात्का
 रिणः गंगाद्वारे नरश्रेष्ठे यत्र दग्धो भवन्ममः १३ तत्रैव तेषां कृत्वा निगंगाद्वारे नृणां दण्डं कर्तुं
 व्यानीति पुरुषान् देवान् महीपतिः १४ द्वादशे हनिताः स कृतशोचो नराधिपः ददौ प्रा
 वि द्वा निधिव द्वा निगावन्ते पांडवः १५ अत राष्ट्रं समुद्दिश्य ददौ सृष्टिवीरपतिः स्वर्गो रजतं गाश्च
 प्रायश्चित्तमहाधनाः १६ गोधारींश्चैव तेजस्वी पृथायांश्च पृथक् पृथक् संकीर्त्य नामनी राजा ददौ

संकल्पकीरुत्यनुत्पत्त्यस्यीतिवेकसंवात्यमस्मिन्वेत्यमरः २२ संयोगंगयेतिशेषः २३ ३) इति श्रीनेलकंवीयेभारतभावदीपे आश्रम

प्रा.

२६

दानमन्त्रमं १८ योयदिछुतियावच्चतावत्सलभतेनरः प्रायनेभोजनेयानंमणिरत्नमथोधने १९
यानमाछादनेभोगान्दसीश्चसमलेकताः ददोगाजोमुद्रिष्यतेयोर्मात्रोर्महीपतिः २० ततःस
ष्टयिवीपालोदत्वाग्राहान्यनेकशः प्रविवेशपुरंराजानगरेवारणाहूये २१ तेचापिराजवचना
तुरुषायेगताभवन् संकल्पतेषांकुल्यानिपुनःप्रत्यागमंस्ततः २२ मालेर्गंधैश्चविविधैर्व
यितायथाविधि कुल्यानितेषांसंयोज्यतदाचत्तुर्महीपतेः २३ समास्यास्यतराजानंधर्मा
त्मानंयुधिष्ठिरं नारदोपगमद्राजान्परमर्षिर्यथेस्मितं २४ एवंवर्षाण्णीतानिधृतराष्ट्रस्य
धीमतः बभूवुस्तथात्रीणिनगरेदशपंचव २५ हतपुत्रस्यसंग्रामेदानानिददतःसदा ज्ञाति
संबंधिमित्राणांभ्रातृणांसजनस्यच २६ युधिष्ठिरस्तुनृपतिर्नानिप्रीतमनास्तदा धारयामास
तद्राज्यंनिहतज्ञातिबन्धवः २७ तथाश्रमवासिकेपर्वणपिसमाहितः गंधमाल्यादियुक्तं
चरुविष्णंभोजयेद्विज्ञान् २८ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वसमाप्तमिति ॥ ३५ ॥

शुभम्भूयात्लेखकपाठकयोः ॥ अतःपरंमौसलंपर्वयस्यायमा
दिमःश्लोकःषड्विंशत्यसंप्राप्तेवर्षकोरवनन्दनःदद्रीविपरीतानिनि
मित्रानियुधिष्ठिरः॥२॥

पर्वण्युक्ताः समाप्तः

३६

आश्रमवास्यर्व ३६

करीषर्ष पत्रे १८३

क. टी.

ॐ श्रीगणेशाय नमः नारायणो नत्वा प्राचीनाचार्यवर्त्मना कर्णपर्वार्थविद्योतीभावदीपो वितन्मते । ननु
विरादिपर्वचतुष्टयतात्पर्यक्रमेणार्थलुब्धानामर्थः सेवयानीत्याकपटपूर्वकेण कुलवृद्धवधेन नरश
मान्तपूर्वकेण महागुरुवधेन च सिध्यतीत्युक्ते तावत्तैवार्थनिरूपणं समाप्तं अतः परं काममोक्षवैव
निरूपणीयावितिकर्णपर्वदित्रयं नारंभणीयमिति चेत् सत्यं यथा धर्मार्थौ निरूपितौ एवं धर्माभासो
र्थाभासश्च निरूपणीयः परिहासय एवमधर्मानर्थौ अधर्माभासानर्थौ भासौ च निरूपणीयो हानापयचो
पादानाय च तदर्थमुत्तरग्रन्थः काममोक्षयोः प्रागावश्यकः तत्र चोरेभ्यः कार्यटिकमार्गमुपदिशतः स

ॐ श्रीगणेशाय नमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरये
त् ॥ वैशंपायन उवाच ततो द्रोणे ह ते राजन उर्योधनमुत्वारणः भृशमुद्दिग्रमनसो द्रोणपुत्रमुपा

सवादिनः सत्यवदनं धर्माभासः एवं प्रविचार्य द्रोणचक्षुषं राक्षसं द्रुपदो व्याध स्या हि सत्वमधर्माभा
सः तथा शोकहेतुना कुलक्षयेण प्राप्तो र्यो र्थाभासः सुमानां हननमधर्मः तत्कृतो स त्थाप्रोभि
भवोनर्थः प्रारणागतस्वसैनिकजाणार्थमन्यायेनापि कृतो ब्रह्मवधो न शनरब्रह्मवधवदनर्थः
प्रपित्तनर्थाभास एव न च तेन ब्रह्महा भवेदित्याततायि वये दोषाभावस्मरणतश्चेष्टामर्थानां निरूप
णार्थ उत्तरः संदर्भः ग्राह्यापिकान्तसुखप्रतिपत्त्या तस्मादिदमपि पर्वत्रयं प्रावश्यकं मेव ततो द्रोणे ह ते राज

निमग्नानपि सवमानानजीवितेषु येषां कुर्वाणान् १९ २२ दिष्टे दैवोपाहृते प्रभावितः सखस्याप्राप्तौ भाविनो दुः
खस्य प्राप्तौ वा बुधो न यथेतद्विपर्यये वा हृष्यतीत्यर्थः २० २१ दिष्टं प्रवश्यं भावि २० द्वितीयः हते प्रसवस्य।

दुर्योधनस्य कर्णस्य भोजस्य कृतवर्मणाः मदराजस्य शल्पस्य द्रोणे चैव रूपस्य च २० मत्सुत्रस्य च शेष
स्य तथा न्येषां च संजय विप्रदुतेशनीकेषु सुखवर्णो भवत्कथं २१ एतत्सर्वं यथा वृत्तं तथा गावलाणाम
म आचत्वपोडवेयानां मामकानां च विक्रमं २२ संजय उवाच तवापराधा यद्द्वन्द्वं कौरवे येषु मारिष
तद्गुत्वा मायायां कर्षीर्दिष्टं न यथेतद्बुधः २३ यस्मादभावी भावी वा भवेदर्थो नरं प्रति अप्राप्तौ त
स्य वा प्राप्तौ न कश्चिद्यथेतद्बुधः २४ उत्तराष्ट्र उवाच न यथा भयिका काचिद्विद्यते मम संजय यदि
ष्टमे तत्सुरामन्ये कथं प्रसवयेत्तु कं २५ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि २० संजय उवाच हते द्रो
णमहेष्वासे तव पुत्रा महारथाः बभूवुरस्य सुखविषसागतचेतसः १ अवाप्नुवाः शास्त्र
भूतः सर्व एव विंशतिपतेषु वेत्स्यमाणः शाकार्जुना भयभाषन्परस्परं २ तान् हृष्टा व्यथिता कपान्
सैन्यानि तव भारत ऊर्ध्वमेव निरेक्षन्त इः तत्र स्नात्यनेकशः ३ शस्त्राण्येषां तुराजेन्द्रशोणिताक्ता
निसर्वशः प्राश्रयं तं करोग्रेभ्यो दृष्ट्वा द्रोणे हतं युधि ४ ॥

मुखाः दीनवदनाः १ २ ऊर्ध्व ऊर्ध्वगमनमेव न त्वथो वस्यन् ३ ४ ॥

क.री.
६

हस्तस्थानां भ्रंशो रिष्टसचकः ३ रूपं वेदहानां बंधशैथिल्यमपीत्याह तानीति दिवि स्थितानि पतमानानि
नक्षत्राणीव ग्रहो मत्वा न्यदृश्यं तेत्यर्थः ५ स्तिमितं सत्यं यतो गतसत्त्वं ३ दिग्गच्छितं ६ ० वध्यंति वध्यं
तानि वंद्यान् रिष्टानि लंबमानानि भारत अदृश्यं तमहा राजनक्षत्राणि यथा दिवि ५ तथा तस्मि
मितं दृष्ट्या गतसत्त्वं वस्थितं बलंतवमहा राजा जाड्यो धनो ब्रवीत् ६ भवतां बाह्वीर्यं हि
समाश्रित्य मया युधि पांडवेयाः समाहूता पुहुं वेदं प्रवर्जितं ० तदिदं निहते द्रोणे विषममिव
लक्ष्यते युध्यमानाश्च समरे योधा वध्यंति सर्वशः ८ जयो वापि वयो वापि युध्यमानस्य संपुगे भ
वेत्किमत्र चित्रं वै युध्यं सर्वतो मत्वाः ९ पश्य ध्वं च महात्मानं कर्णं वै कर्त्तनं युधि प्रचरंते म
हेष्ठा संदिद्यौरसैर्महाबलं १० यस्य वै युधि संत्रासात् कुंती पुत्रो धनं जयः निवर्तते सदा मेदः ॥
सिंहात्तद्रुग्गो यथा ॥ येन नागा युत प्राणो भीमसेनो महाबलः मानुषेणैव युद्धे नतामवस्थां
प्रवेशितः ११ येन दिव्यास्त्रविद्धो मायावी स च होतुः चः अमोघयारणेशः कृपा निहतो भैरवं न दनुः
तस्मै डर्बारवीर्यस्य सत्यसंधस्य धीमतः बाहोर्द्विगुणमल्पमद्य द्रुपथस्य पुगे १४ द्रोण पुत्रस्य वि
क्रांतं राधेयस्यैव चोभयोः पश्यंतु पांडु पुत्रास्ते विल्लासवयोरिव १५ सर्व एव भवंतश्च शक्ताः ॥
प्रत्येकशोपि वा पांडु पुत्रान्नो हंत ससैन्या किमु संहताः १६ ॥ ते परैरिति शेषः १ किमत्र चित्रं तानं
पांडु वैर्जितं चेन्नैतदाश्चर्यं १ अस्माकमसकृज्यो जात इत्याह पश्य ध्वमित्यादि १० ॥ तां द्रोण पर्व सिंहा ११ ॥

॥ ११ ॥
॥ १२ ॥
॥ १३ ॥
॥ १४ ॥
॥ १५ ॥
॥ १६ ॥

इत्ययदृशयिष्यत ॥ १६ ॥ अग्रेपुंतेषुसंसृता प्रेर्यमाणस्यशरस्यग्रेणपुंतेषुप्रेरितेषुपुंतेनसंसृताशुधायाः
 सश्वेतिरेषुसंधानादविच्छिन्नप्रवाहाइत्यर्थः ॥ पीडयित्वाहतेत्यनेककर्तृकेपित्ताप्रत्ययश्चादसः अमे
 वीर्यवंतः कृतास्त्राश्चइत्यथाप्रपरस्यरे ॥ संजयउवाच एवमुक्त्वाततः कर्णोचक्रेमेनापतितदा न
 वपुत्रोमहावीर्योभ्रातृभिः सहितो न च ॥ सेनापत्यमवाप्ताशकर्णो राजन्महारथः सिंहनादेविना
 योच्चैः प्रापुध्मतरणोत्कटः ॥ संसृजयानां सर्वेषां पांचालानां च मारिष कैकयानां विदेहानां च का
 रकदनं महत् ॥ तस्मैषुधायाः शतशः प्रादुरासंछुरासनात् अग्रेपुंतेषुसंसृतायथाभुमरपंक्तयुः
 ॥ सपीडयित्वापांचालान्पांडवांश्चतरस्विनः हत्वासहस्रशो योधानर्जुनेन निपातितः ॥ इति श्री
 महाभारते कर्णपर्वणि संजयवाक्यानामाध्यायः ॥ वैशंपायनउवाच एतच्छ्रुत्वा महाराज धृतरा
 ष्ट्राविकासुतः शोकस्योत्तमपश्यन्नेहतं मेने सुयोधनं ॥ विह्वलः पतितो भूमौ तष्टे चेत्ताश्चद्विपः
 तस्मिन्निपतिते भूमौ विह्वले राजसूतमे ॥ आर्तनादो महत्तासीत् स्त्रीणां भरतसूतम सशब्दः
 यिवीकृत्स्नां पूरयामास सर्वशः ॥ शोकार्णवे महाचोरे निमग्नो भरतस्त्रियः रुरुर्दुःखशोकात्त्रिभ
 शमुद्विग्वचेतसः ॥ राजानं च समाप्ताद्यगो धारी भरतर्षभ निःसंज्ञापतिता भूमौ सर्वाश्चांतः पुरस्त्रियः
 ॥ ततस्ताः संजयो राजन्समाश्वासयदातराः सुयमानाः सुबद्धशोभं चेतो वारिने उज्जं ॥ ॥ भ्योपिदृष्टं
 ते इति वनिवंतं वा शब्दद्वयं पीडयन् निवृत्तिवार्थः ॥ इति कर्णपर्वणि तृतीयः एतत् ॥ विह्वलः चलनास

॥ अंतःपुराणिस्त्रियः ॥ ॥ अंतःपुराणिस्त्रियः ॥ ॥ अंतःपुराणिस्त्रियः ॥ ॥ अंतःपुराणिस्त्रियः ॥ ॥

क. रि.

कदल्पश्चवेयमानाग्रामेनिति शेषः ७८ दृष्ट्वा मनसैवात्मप्रत्ययेन दुःखवतीर्ज्ञात्वा ९ १० जीवन्तो
भद्रशतानि पश्येदिति मनसि निधाया हयत्वेति १३ जयेति शृष्टिवियोगमात्रेण दशरथादिर्मृतः

समासस्तस्मिन् स्यात्स्ववेपमाना मुद्गर्मुद्गः कदल्पश्चवातेन वेपमानाः समंततः ७ राजानं
विदुःश्चापि प्रजाचक्षुषमीश्वरं आश्यासयामासतदासिंचंस्त्रोयेन कौरवं ८ सलव्याशन
कैः संज्ञाताश्च दृष्ट्वा सियोत्पः अन्तश्च राजे दृष्ट्वा स्थितस्त्री विज्ञापते ९ ततो ध्यात्वा चिरं
कालं निश्चयं च पुनः पुनः स्नानपुत्रान् गर्हयामास बद्धमेने च पांडवान् १० गर्हयंश्चात्मनो
बुद्धिं शकुनेः सौबलस्य च ध्यात्वा तत्सु चिरं कालं वेपमानो मुद्गर्मुद्गः ११ संस्तभ्य च मनोभ
योगजा धैर्यं समन्वितः पुनर्गावलाणि सन्तं पर्यष्टुत संजय १२ यत्तया कथितं वाक्यं श्रुतं सं
जयतन्मया कश्चिद्दुर्योधनः स्तनगतो वै यमद्वयं १३ जयेनि राशः पुत्रो मे स तं जय काम
कः बुद्धिं संजयतत्वेन पुनरुक्तां कथामिमां १४ एवमुक्त्वा ब्रवीत्स तो राजानं जनमेजय हतो वै
कर्तनो राजस्सहपुत्रैर्महारथः १५ आरुभिश्च महेश्वरैः सतपुत्रैस्तनूजैः दुःशासनश्च नि
हतः पांडवेन यशसिना १६ पीतं रुधिरं कोपाद्भीमसेनेन संयुगे १७ इति श्रीकृष्णपर्वणि धर्म
राष्ट्रशोकानाम् १८ वैशंपायन उवाच इति श्रुत्वा महाराज धृतराष्ट्रो विकासतः अब्रवीत्स जयं
अस्य तजयेनैरायमधिकं मरणकारणमस्तीति भावः उक्त्वा संक्षेपेण पुनर्बुद्धिं विस्मरेण १८ १९ चतुर्थः इति

दुःप्राणीतेन दुर्नयनेन अदीर्घजीविनो ल्यायुषः मयैव दुर्नीत्या पुत्रो मरणोन्मुखः कृतश्चिन्ता भावं हत्वानिब्रू १

दुःप्राणीतेन मेतात पुत्रस्मादीर्घदर्शिनः हतैवैकर्तने शुक्ताशोको मर्माणि कुंतति २ तस्य मे संश
ये हिंथि दुःखपांरंति तीर्षतः कुरुणां संजयानां च केच जीवेतिके मृताः ३ संजय उवाच हतः ॥
शान्तनवो राजन् नुराधर्षः प्रतापवान् हत्वा पांडवयोधानां मर्बुदं दशभिर्दिनैः ४ तथा डोणो महे
ष्वासः पांचालानां रथव्रजान् निहत्य युधिर्धर्षः पश्चादक्रम्यो हतः ५ हतशेषस्य भीष्मोणो
णो न च महात्मना अर्द्धं निहत्य सैन्यस्य कर्णे वैकर्तनो हतः ६ विविंशतिर्महाराजराज पुत्रो महा
बलः आनर्तयोधानां शतशो निहत्य निहतो रणे ७ तथा पुत्रो विकर्णस्तेतव्रतमनुस्मरन्
लीलावाहायुधः शूरः स्थितो भिमुवतः परान् ८ चोररूपाभिरिक्रेषानुर्योधनकृतान्बहून् प्र
तिज्ञां स्मरता चैव भीमसेनेन पालितः ९ विंशानुविंशवाचं तौराज पुत्रो महारथो कृत्वा त्वस
कं कर्मगतौ वैवस्वतक्षयं १० सिंधुराष्टमुवा नीह दशराष्ट्राणि यानि ह वशेति शृंतिवीर
स्य स्थितस्तव शासने ११ अतौ हिणी देशे कांच विनिर्जित्य शितैः शरैः अर्जुनेन हतो राजन्
महावीर्यो जयद्रथः १२ तथा दुर्योधनसुतस्तरस्वी युहुडर्मदः वर्तमानः पितुः शास्त्रे सोभडेण
निपातितः १३ ॥

४ निहत्यैव दुर्धर्ष इत्यन्वयः जातश्चिन्ता ५ हतोगतः परलोकमिति शेषः एवमग्रेपियो ज्ञं ७ ८ १३ ॥

तथादौःशासनिःश्रोवाद्गुणालीरणोक्तः द्रौपदेयेनसंगम्यगमितोयमसादनं १४ किंता
नामधिपतिःसागरानूपवासिनो देवराजस्यधर्मात्माप्रियोबद्धमतःसखा १५ भगदतोमहीपा
लःसत्रधर्मरतःसदा धनेजयेनविक्रम्यगमितोयमसादनं १६ तथाकौरवरायादोन्यस्त।
शस्त्रोमहायशाःहतोभूरिश्रवागजनशूरःसात्यकिनायुधि १७ श्रुतायुरपिचोबष्टःसत्रिया
णोपुंरथरः चरन्भीतवत्संख्येनिहतःसद्यसाचिना १८ तवपुत्रःसदामर्षीकृतास्रोयुद्ध
डुर्मदः डःशासनोमहाराजभीमसेनेनपातितः १९ यस्याजनाजानीकंबद्धसाहस्रमङ्गलं
सुदक्षिणःससंग्रामेनिहतःसद्यसाचिना २० कोशलानामधिपतिर्हत्वाबद्धमताम्यगान्
सौभद्रेणोहविक्रम्यगमितोयमसादनं २१ बद्धशोयोधयित्वातुभीमसेनेमहारथे चित्रसे
नस्तवसुतोभीमसेनेनपातितः २२ मद्राजात्मजःशूरःपरेषोभयवर्धनः असिचर्मधरःश्री
मान्सौभद्रेणनिपातितः २३ समःकर्णस्यसमरेयःसकर्णस्यपश्यतःवृषसेनोमहातेजाःश्री
यास्रोदृढविक्रमः २४ अभिमन्योर्वधेश्रुवाप्रतिज्ञामपिचात्मनः धनेजयेनविक्रम्यगमितोयम
सादनं २५ नित्यंप्रसक्तवैरोयःपोडवैःशृङ्गिवीपतिः विश्वाद्यवैरेपार्थेनश्रुतायुःसनिपातितः २६

२२ २० २८ २५ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ॥

शल्पपुत्रस्तुविक्रान्तःसहदेवेनमारिष हतोरुक्तरथोराजन्मातामातुलजोयुधि २० राजाभ
गीरयोवृहोवृहत्तत्रश्चकैकयः पराक्रमंतौविक्रान्तौनिहतौवीर्यवतरो २१ भगदत्तसुतोरा
जनकतप्तप्रप्तोमहाबलः श्रेयनवञ्चरतासंख्येनकुलेननिपातितः २२ पितामहस्तवतथावा
ल्लिकः सहबालिकैः निहतोभीमसेनेनमहाबलपराक्रमः २३ जयत्सेनस्तथा राजनजारासं
धिर्महाबलः मागथोनिहतः संख्येसौभद्रेणमहात्मना २४ पुत्रसेडुर्मवोराजदुः सहश्चमहा
रथः गदयाभीमसेनेननिहतोशूरमानितौ २५ डुर्मर्षणोदुर्विघ्नोदुर्जयश्चमहारथः कृ
त्वात्सुकरेकर्मगतावैवस्ततदयं २६ भोक्लिङ्गवृषकोभ्रातरौयुद्धडुर्मदौकृत्वाचास
करेकर्मगतौवैवस्ततदयं २७ सचिवोवृषवर्मानेस्ततंपरमवीर्यवान् भीमसेनेनवि
क्रम्यगमितोयमसादने २८ तथैवपौरवोराजानागायुतबलामहान् समरेपांडुपुत्रेणनि
हतःसद्यसाविना २९ वशातयोमहाराजद्विसाहस्राःप्रहारिणः शूरसेनाश्चविक्रान्ताःसर्वेयु
धिनिपातिताः ३० अभीषाहाःकवचिनःप्रहरंतोरणोत्कृष्टाः शिवयश्चरथोदाराःक्लिङ्गसहि
ताहताः ३१ गोकुलेनित्यसंवृद्धायुद्धेपरमुकोपनाः तेषांवृत्तकवीराश्चनिहताःसद्यसावि
नाश्चेणायोबद्धसाहस्राःसं ॥

क. रि. १६ ४० अपावृतकवीराः अपगते प्रादुर्गते कंकुलिते संग्रामात्परावर्तने ये घोते संस्रवक सहचरा गोपाल

सप्रकगणाश्च ये ते सर्वे पार्थमासाद्य गता वैवस्वत तपे मालौतव महाराज राजानौ बृषकाच
लौ तदर्थमतिविक्रान्तौ निहतौ सव्यसाचिना अग्रकर्मा महेश्वा सोता मतः कर्मतस्तथा शाल
राजो महाबाहू भीमसेनेन पातितः १६ श्रोत्रं वांश्च महाराज हतः सहितौ रणे पराक्रमे तौ।
मित्रार्थं गतौ वैवस्वत तपे तथैव रथिनां श्रेष्ठः क्षेमधूर्तिर्विशोपते निहतो गदया राजन्भीम
सेनेन संयुगे ४० तथा राजन्महेश्वा सो जलसंधो महाबलः समहत्कदने कृत्वा हतः सात्यकि
नारणे ४१ अलंबुषो गतः सेंद्रः खरवंधुरयानवान् चरोत्कचेन विक्रम्य गमितो यमसादने ४२
रथेयाः सूनपुत्राश्च भ्रातरश्च महारथाः कैकेयाः सर्वशश्चापि निहताः सव्यसाचिना ४३ मा
लवाभद्रकाश्चैव द्विविशश्चाग्रकर्माः यौधेयाश्च ललित्याश्च द्रुपदाश्च पुरुशीनराः ४४
मावेहकास्तंडिकेराः सावित्रीपुत्रकाश्च ये प्राचो दीक्षाः प्रतीक्षाश्च दक्षिणात्याश्च मारिष
४५ पत्नीनां निहताः संचाहयानां प्रयुतानि चैरथव्रजाश्च निहता हताश्च वरवारणाः ४६ स
ध्वजाः सायुधाः शूराः सर्वमो वरभूषणाः कालेन महता यस्ताः कुशलैर्ये च वर्हिताः ४७ ॥

काः

४१

४२

४३

४४

४५

४६

४७

॥

त्वत्वेपुरयानवान्त्वांतीदांवेधुरंरम्पयानेविद्यतेयस्याखैर्गर्दभैर्वेधुरंयानेग्रथास्तेगर्दभसंयुतरथवान्
 तेहताःसमरेराजन्पार्थनाक्लिष्टकर्मणा अन्येतथामितबलाःपरस्परवधैषिणः ४८ एतेचान्येच
 बहवोराजानःसगणारणो हताःसहस्रशोराजनयन्मातेपरिष्टुमि ४९ एवमेवदयोवृत्तःक
 णार्जुनसमागमे महेंद्रेणयथावृत्रोयथारामेणारावणः ५० यथाकृष्णेननरकोमुरश्चनिहतो
 रणो कार्तवीर्यश्चरामेणभार्गवेणयथाहतः ५१ सत्तातिबोधवःशूरःसमरेयुद्धडर्मदः शोक
 त्वामहायुद्धंचोत्रैलोक्यमोहने ५२ यथास्कंदेनमहिषोयथारुद्रेणबोधकः तथार्जुनेनसह
 तोहृरथेयुद्धडर्मदः ५३ सामात्यबोधवोराजन्कर्णःप्रहरतांबरः जयाशाधार्तराष्ट्राणांवैरस्यच
 सुखिपतः ५४ तीर्णस्तप्तोडवोराजनयत्सुरानावबुध्यसे उच्चमानोमहाराजबन्धुभिर्हितकांति
 भिः ५५ तरिदंसमनुप्राप्तंयसनेसुमहात्ययं पुत्राणोरग्नकामानांतयाराजन्दिनैषिणा ५६
 अहितान्येवचीर्णानितेषांतत्फलमागते इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंजयवाक्यं ५७
 उवाच आख्यातामामकास्तातनिहतायुधिषोडशैः हतांश्चषोडशेयानांमामकैर्वृहिसंजय १ संज
 यउवाच कुंतयोयुधिविक्रान्तामहासत्त्वामहाबलाः सानुबन्धाःसहामात्यागंगेयेननिपातिताः २
 वा ४८ कृष्णेननरकारिणानरकोमुरश्चयथेत्यन्वयः ४९ ५० ५१ कर्णस्तथाहतइत्यनुकृष्यते ५२
 पंचमःश्राव्यातः १ ॥ २ ॥

क. से. ७ षड्विंशोऽष्टौणिशाल्यकर्णकृपकृतवर्मभिः परमैरथैः अतिरथैः महामात्रैः सुखैः अशक्रवद्विरेकैक

नागयणाबालभद्राः शूराश्च शतशोपरे अनुक्राश्वीरेण भीष्मणायुधिपातिताः ३ समः किरीटि
नासंख्येवीर्येण च बलेन च सत्यजित्सत्यसंधेन द्रोणेन निहतो युधि ४ पांचालानां महेश्वासाः
सर्वयुद्धविशारदाः द्रोणेन सह संगम्य गता वैवसुतक्षये ५ तथा विराट् दुपदौ वृद्धौ सहस्र।
तौ नृपौ पराक्रमंतौ मित्रार्थे द्रोणेन निहतौ राणे ६ यो बाल एव समरे संमितः स व्यसाचिना
केशवेन च डर्पघोवलदेवेन वा विभो ७ परेषां कदनं कृत्वा महारथविशारदः परिवार्य म।
हावीरैः षड्विः परमैरथैः ८ अशक्रवद्विर्वीर्यभक्तं अभिमन्युनिपातितः कृतं ते विरथं वीरं त
त्र धर्मव्यवस्थितं ९ सैः शासनं निर्महाराजसौमित्रं हतवान् राणे सपलानां निहंता च महत्प्राप्ते
नया हतः १० अंबुष्टस्य सुतः श्रीमान् मित्रहेतोः पराक्रमन् आसाद्य लक्षणां वीरं दुर्योधनसुतं र
णे ११ सुमहत्कदनं कृत्वा गतौ वैवसुतक्षये बृहंतः सुमहेश्वासः कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः १२ दुःशा
सनेन विक्रम्य गमितो यमसादनं मणिमान्दं धारौ च राजानो युद्धदुर्मदौ १३ पराक्रमंतौ मित्रार्थे
द्रोणेनायुधिपातितौ अंशुमान् भोजराजस्तु सहसैन्यो महारथः १४ भारद्वाजेन विक्रम्य गमितो यमसाद
नं सामद्रश्चित्रसेनश्च सहपुत्रेण भारते १५ ॥

येन हंतुमिति शेषः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ ॥

१८ रोचमानौ एकनामानौ भ्रातरौ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

समुद्रसेनेन बलाद्गमितो यमसादनं अनूपवासी नीलश्रुवाक्षुदन्तश्रुवीर्यवान् १५ असत्याप्रा
 विकर्णो नगमितो यमसादनं चित्रायुधश्चित्रयोधी कृत्वा च कदनं महत् चित्रमार्गेण विक्रम्य वि
 कर्णो नहतो मध्ये वृकोदरसमो युद्धे हतः कैकययोधिभिः १७ कैकेयेन च विक्रम्य भ्राता भ्रात्रा नि
 पातितः जनमेजयोरगदयोधी पार्वतीयः प्रतापवान् १८ दुर्मुखेन महाराजतव पुत्रेण पातितः
 रोचमानो नरव्याघ्रो रोचमानो ग्रहाविव १९ द्रोणेन युगपद्वाजनिर्वसे प्रापितौ शरैः नृपाश्च प्रति
 युध्यन्तः पराक्रान्ता विशोपते २० कृत्वानसुकरं कर्म गतो वैवस्वतक्षयं पुरुजित्कुंतिभोजश्च मातु
 लौ सव्यमाचिनः २१ संग्रामनिर्जितो लोकानामितो द्रोणसायकैः अभिभूः काशिराजश्च काशिकै
 र्वद्भिर्वृतः २२ वसुदेवानस्य पुत्रेणान्यामितो देहमाहवे अमितो जायुधामस्य रुतमौजाश्च वीर्य
 वान् २३ निहत्य शतशः शरान् समरीयैर्निपातिताः मित्रवर्मा च पांचाल्यः क्षत्रधर्मा च भारत २४
 द्रोणेन परमेश्चासौ गमितो यमसादनं शिखरितनयो युद्धे क्षत्रदेवो युधामपतिः २५ लक्ष्मणेन हतो
 राजस्तव पौत्रेण भारत सुचित्रश्चित्रवर्मा च पिता पुत्रो महारथो २६ प्रचरन्तौ महावीरौ द्रोणो न निह
 तोरणौ बहून्तेर्मिर्महाराज समुद्रवर्षणि २७ आयुधक्षयमासाद्य प्रशान्तिं परमागतः सेनाविड
 स्तः श्रेष्ठः शस्त्रवान् श्वरो युधि २८ बाल्मीकेन महाराजकोरवे द्रोणपातितः २९ शुक्रेण महाराज
 चेरीनां प्रचरोरथः ३० कृत्वानसुकरं कर्म गतो वैवस्वतक्षयं तथा सत्यं प्रतिवीरः कृत्वा कदनमाहवे ३१

क.सी.

१८ षष्ठं ६ मामकस्य कृतोत्सेकस्य केदारान् प्रतिष्ठापितो दकस्य तद्वत्सरस इवावशेषेन पश्यामि ककुदे प्रथा
न पुरुषसमूहे भीष्मद्रोणकर्णारूपे रदिनेनाशिते सति प्रसतितुष्टे २ शतशतसहस्रदशकं शार्पे विभ

पांडवार्थपराक्रांतो गमितो यमसादने सेनाविंडः कुरुश्रेष्ठ कृत्वा कदनमाहवे ११ पुत्रस्तु शिशुपाल
स्य सुकेतः रथिवीपतिः निहताश्चात्रवान्मत्स्यद्रोणेन निहतो युधि १२ तथा सत्यधृतिर्वीरो मदिरास्य
अवीर्यवान् सूर्यदत्तश्च विक्रांतो निहतो द्रोणसायकैः १३ श्रेणिमोश्च महाराज युधामानः पराक्रमी
कृत्या न स कर्मगतो वैवस्वततय १४ तथैव युधि विक्रांतो मारुथः परमासुवित भीष्मेण नि
हतो राजन्यशोतेऽप्युपरवीरहा विराट् पुत्रः शंतवस्तु उत्तरश्च महारथः १५ कुर्वन्तौ सुमहत्कर्मगतौ
वैवस्वततय वसुदानश्च कदने कुर्वाणो तीव्रसंयुगे १६ भारहानेन विक्रम्य गमितो यमसाद
ने एते चान्ये च बहवः पांडवानां महारथाः १७ हताद्रोणेन विक्रम्य यन्माते परिष्टुसि इति श्रीम
हाभारते कर्णपर्वणि संज्ञयवाक्यं धृतराष्ट्रं मामकस्यास्य सैन्यस्य हतशेषस्य संज्ञय अवशेषेन
पश्यामि ककुदे रदिने सति १ तौ हि वीरौ महेश्चासौ मदर्यं कुरुसत्तमौ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वाना
र्थवैजीवितेन मे २ न च शोचामि राधेयं हतमाहवशो भिन्नं यस्य बाहोर्बलं तल्पं कुंजरगणां शतं

क्रियत्ययः कुंजराणां मयुतेन तल्पं बाहोर्बलं यस्य तस्यापि वधं न मृष्यामीति न प्रपित मृष्यामेव मृ।
सुजयिनो भीष्मस्य तात्रास्त्रोभयबलवतो द्रोणस्य च वधं कुर्वन्तां परोष्ठां कर्णवधस्येष्टकरत्वादिति भावः ३

मत्तः मत्तप्रायाः चित्राणि अनेकानां पुथ प्रसवत्तमाणि शुभ्राणि दीप्तिमंति चतुर्विधानि दृष्टुं सत्तमा
वेधीनि विहितानि धनुर्वेदे दितानि चित्रशुभ्रदिष्टा विहितान्येव वा चतुर्विधानि अत्र विहितानि कृत्रिमाणी
ति प्रोचः अस्त्रांतरनिवर्त्यमाणे पादिनतिमात्रनिवर्त्यना रायणास्त्रादिप्रयोक्त्रैकनिवर्त्यत्र ह्यशिरादि स
हत्तं प्रवरमैत्र्यं मेययाशंससि संजय अहत्तानपि मेशंसके त्रजीवेति केचन ४ एतेषु हि मत्तेषु य
येत्तया परिकीर्तिताः येपि जीवेति ते सर्वे मत्तारतिमतिर्मम ५ संजय उवाच यस्मिन् महास्त्राणि सम
र्पितानि चित्राणि शुभ्राणि चतुर्विधानि दिव्यानि राजन्निहितानि चैव द्रोणेन वीरे हि जसत्तमेन ६
महारथः कृतिमान्ति प्रहसो दहायुधो दृढमुष्टिर्दृढेषुः सवीर्यवान्द्रोणपुत्रस्तस्त्रीयवस्थितो यो
दुकामस्तदर्थं ७ आनर्तवामी हृदिकात्मजो सौमहारथः सात्वतानो वीरिष्ठः स्वयंभोजः कृतवर्मा
कृतास्त्रो यवस्थितो यो दुकामस्तदर्थं ८ आर्तायनिः समरेडुः प्रकंषः सेनागुणीः प्रथमस्तावका
नायः स्वस्तीयान्मांडवेयानि रज्यसत्यां वाचंसां चिकीर्षुस्तस्त्री ९ तेजोवधं सतपुत्रस्य संत्ये प्रति
शुत्वा जातशत्रोः पुरस्तात् इराथर्षः शक्रसमानवीर्यः शल्यः स्थितो यो दुकामस्तदर्थं १० आजाने
यैः संधवैः पार्वतीयेर्नदीजकां बोजवनायुजैश्च गांधारराजः स्वबलेन युक्ता यवस्थितो यो दुकामस्तदर्थं ११
वयाप्यनिवर्त्य पाशुपतादि एवं चतुर्विधानि वीरे निहितानि समर्पितानि १२ कृतिमान् प्रबंधयत्तः १३ आर्ता
यनिः शल्यः स्वस्तीयान्भागिनेयान् भयोरेव भागिनेयत्वेपि लिंगं समवायात् सर्वेषां भागिनेयत्वे १४ १५ ॥

३०.
१०

लणभोजीपीचभोजी १८ नागपतिप्रयायीनागैःपतिभिश्चप्रयातंशीलमस्य नागर्यप्रयायीतिपाठोत्तरं १९

गारुहोतौतमश्चापिराजन्महाबाह्वर्द्धवित्रास्रयोधी धनुश्चित्रं सुमहद्भारसाहं व्यवस्थितो यो दु
कामः प्रगृह्य १२ महारथः कैकयराजपुत्रः सदस्यपुङ्गवपताकिने च रथं समारुह्य कुरुप्रवीर।
व्यवस्थितो यो दुकामस्त्वदर्थं १३ तथा सुतस्तेजलनार्कवर्णं रथं समास्या य कुरुप्रवीरः व्यवस्थि
तः पुरुमिनो नरेन्द्रस्य भुसूर्यो भ्राजमानो यथा च १४ दुर्योधनो नागकुलस्य मध्ये व्यवस्थितः
सिंहश्वावभासै रथेन जं वृद्धन भूषणो न व्यवस्थितः समरे योत्समानः १५ सराजमध्ये पुरुषप्र
वीरो रराज जं वृद्धन दचित्रवर्मा पद्मप्रभो वह्निरिवा लघुधूमो मेतांतरे सूर्यश्च प्रकाशः १६ तथा सुषे
णोऽपि चर्मपाणिस्तवात्मजः सत्यसेनश्च वीरः व्यवस्थितौ चित्रसेनेन सार्धं रुष्टात्मानौ सम
रे यो दुकामौ १७ ह्रीनिषेवो भारतराजपुत्र उग्रायुधः लणभोजी सुदर्शः जारासंधिः प्रथमश्चा
दृष्टश्च चित्रायुधः श्रुतवर्मा जयश्च १८ शलश्च सत्यव्रतदुःशलौ च व्यवस्थिताः सह मैत्र्या नराणाः
कैतव्यानामधिपः शूरमानी रणो रणो शत्रुहाराजपुत्रः रथी हयीनागपतिप्रयायी व्यवस्थितो यो दु
कामस्त्वदर्थं १९ वीरः श्रुतायुश्च धृतायुश्च चित्रांगदश्चित्रसेनश्च वीरः व्यवस्थिता यो दुकामा
नराणाः प्रहारिणो मानिनः सत्यसंधाः २० ॥

२२ सैन्यः सेनामर्हति ते राजानः यथायथं यत्तद्व्येपि जीवमाना ग्राह्यान्तः इदं भावि जयपराजयादिकं
इति श्रुतेन पतद्व्यवलतोलनेन यत्कंस्यष्टमभिगच्छामि जानामि अर्थाभिपन्नितः फलोपयन्नितः तेन ज

कर्णात्मजः सत्यसंधो महात्मा व्यवस्थितः समरे यो दुःकामः अथापरो कर्णस्तौ वरास्त्रौ व्यवस्थितौ
लघुहस्तौ नरैः २१ महत बलेऽर्भिटमलवीर्यैः समन्वितौ यो दुःकामेस्तदर्थं २२ एतैश्च मुखे
रपरेऽग्राजन्मोऽथ प्रवीरैर्मितप्रभावेः व्यवस्थितौ नागकुलस्य मध्ये यथा मर्हेंद्रः कुरु राजो जया
य २३ तगच्छवाच ग्राह्यान्त जीवमाना ये परेभ्यो न्येयया तथं २४ इतीदमवागच्छामि यत्कंसं सर्वं नि
पातिताः वैशोः एवं ब्रुवन्नेव तदा २५ तगच्छो विक्रासतः २६ हतप्रवीरैर्विध्वंसं किंचिच्छेषं सके
बले श्रुत्वा व्यामोहमागच्छो कथाकुलितेन्द्रियः मुद्यमानो ब्रवीच्चापि मुहूर्तेति श्रुत्वा सजय आ
कुलं मे मनस्तात श्रुत्वा समहदप्रियं २७ मनो मुद्यति चंगा निनच शक्रो मिथारितं इत्येव मुक्त्वा
वचनं २८ तगच्छो विक्रासतः भ्रातृवितस्ततः सोऽथ बभूव जगतीपतिः इति श्रीमहाभारते कर्णप
र्वणि सजयवाक्यं नाम २९ जनमेजय उवाच श्रुत्वा कर्णं हतं युद्धे पुत्रं श्रेयापलायिनः नरैः ३०
किंचिरासस्यो हि जग्रेऽष्टकिमब्रवीत् १ प्राप्त्वा त्परमंडः त्वं पुत्रं यः स न जं महत् तस्मिन् यदुक्त्वा

क्वालेतममाचक्षुष्टुतः २ ॥

यो मदीयानां नास्तीति निश्चिनोमीति भावः २४ २५ अंगानि च क्षरादीनि मनश्च मुद्यति २६ सत्तमः २७

क.री.
११

श्रुत्वा भार्गवस्य रामस्य श्रुत्वा ४६ कार्णास्पवधं संविंशमनसालोच्य इदं कृत्स्नं जगत्सर्वं मे वानासीति मे
चिंतयित्वा चिंतयित्वा विललापेति तृतीयेन संबंधः प्राणिनां प्रवध्यात् कार्णादन्वेषात् तत्प्राणां मे दत्ता दत्तवती
वैशं श्रुत्वा कार्णास्पनिधनमश्रुद्देयमिवाद्भुते भूतसंमोहनं भीमं मेरोः संसर्पणं यथा ३ चित्रमोह
मिवायुक्तं भार्गवस्य महामतेः पराजयमिवेदं स्पृष्ट्वा भीमकर्मणः ४ दिवः प्रपतनं भानोरुर्ध्वमि
वमहाद्युतेः संशोषणमिवाचिंत्यं समुद्रस्याक्षयो भसः ५ महीवियद्विगो वृत्तां सर्वनाशमिवाद्भुते
कर्मणो रिव वैफल्यमुभयोः पुण्यपापयोः ६ संविंशनिपुणो बुध्याऽत राष्ट्रोजने सखः नेदमस्ती।
ति निश्चित्य कार्णास्पसमो वधे ७ प्राणिनामेवमन्वेषात् स्यादपीति विनाशनं शोकाग्निना दहमानो
धम्यमानश्वाशये ८ विसृज्य स्तंगः ससन्दीनो हाहेत्युक्ता सुदुःसितः विललापमहाराज ९ अत राष्ट्रो वि
कासतः १० अत राष्ट्र उवाच संजया धिरथिर्वीरः सिंहहिरदविक्रमः वृषभप्रतिमस्कंधी वृषभाक्षरा
तिश्ररन् ११ वृषभो वृषभस्येव यो युद्धेन निवर्तते शत्रोरपि महेंद्रस्य वज्रसंहननो युवा १२ यस्य ज्ञा।
तलशस्त्रेन शरद्विरेण च रथाश्च नरमातंगानावतिष्ठंति संयुगे १३ यमाश्रित्य महाबाहो विहिंसो
जयकांतया दुर्योधनो करोहैरेणं दुपुत्रैर्महारथैः १४ सकथं रथिनो अष्टः कार्णाः पार्थ न संयुगे नि
हतः पुरुष व्याघ्रः प्रसह्य सद्य विक्रमः १५ ॥ रत्नात् इति श्रुत्वा नैव कारेण विनाशनं स्यादपीति हेतो
राशये चेत्तसि धम्यमानश्च विसृज्य स्तंगः यथा भ्राष्ट्र धम्यमानपाषाणादिः शीर्यते तद्वद्विशीर्णाश्मर्यः ४

१० नतिवर्जत इति छेदः ॥ १२ १३ १४ १५ अवाचीने चितयाथोसुवे ॥ १२ जलवर्षित्वा देवेषु महेंद्रो वृषं धन
 योनामन्यत वै नित्यमच्युतं च धनं जये नृत्तली न्महिता नन्यात्स्वबाहुले वेदर्पितः ॥ शाई गोरीव
 धनानौ सहितावपराजितौ ग्रहे दिव्या इथादेकः पातपिष्णामिसेपुगे ॥ इतियः सततं मेदमवोच
 लोभमोहितं इर्यो धनमवाचीने राजकामकमातरं ॥ योजयेत्सर्वकां बोजानावेत्याकैकयेः
 सह गांधारा न्मद्रकान्मत्स्यास्त्रिगर्ता स्तंगणान्शकान् ॥ पांचालो अविदेहो अकुलिरात्काशि
 कोशलान् सुहानेगांश्च वगांश्च निषादान् पुंड्रचीनकान् ॥ वत्सान्कलिं गतिरलान्प्रमकान्
 धिकान्पिजितैतात्समरे वीरः चक्रे वलिभृतः पुरा ॥ शरवातैः सुनिशितैः सुतीक्ष्णैः कंकपत्रि
 भिः इर्यो धनमवधायैरथेयोरथिनां वरः ॥ दिव्यास्त्रविन्महातेजः कर्णो वै कर्त्तनो वृषः
 सेनागोपश्च सकथं शत्रुभिः परमास्त्रवित् ॥ चातितः पांडवैः शूरैः समरे वीर्यशालिभिः वृ
 षो महेंद्रो देवेषु वृषः कर्णो नरेषुपि ॥ तृतीयममं लोकेषु वृषं नवानुशुभ्रमः उच्चैः श्रवाव
 रो घानो राजा वै श्रवणो वरः ॥ वरो महेंद्रो देवानां कर्णः प्रहरतां वरः योजितः पार्थिवैः शूरैः स
 मर्थैर्वीर्यशालिभिः इर्यो धनमवधायैः कृत्स्ना सुर्वी मथा जयत यं लव्या मागधो राजा सोत्वमानो
 यमौ हृदैः ॥ २५ ॥

वर्षिता ननुष्येषु कर्णो वृषः तृतीयं एव मभितः वृष्टिकर्तारं वृषं ॥ अजित इति छेदः योजितो नियोजितो म

२५

क.री. यमितिमागयोप्यस्यैवबलेनबलवानितिभावः २० १० १२ विस्रवःनौकाहीनः २५ ७ ८ ९ १० ॥

१२
अगौत्सीत्पार्थिवं तत्र मतेयादव कौरवान् तं श्रुत्वा निहतं कर्णो ह्येवमवसाचिना २५ शोकार्णवे
निमग्नो हं भिन्नानौ रिवसागरे तं दृष्ट्वा निहतं श्रुत्वा ह्येवमवसाचिना २५ शोकार्णवे निमग्नो हं मल्लवः
सागरे यथा ह्येवमवसाचिना २५ त्वैर्न विनश्यामि संजय २५ वज्राद्दुतरे ममो हृदयं मम दुर्भेदं ज्ञाति
संबन्धि मित्राणामि मं श्रुत्वा पराभवे २५ कोमदस्यः पुमान् लोके न ज्ञात्स तज्जीवितं विषमं प्रि
पातं च पर्वताग्रादहं हृणो ३० न हि शक्यामि दुःखानि मोहं कष्टानि संजय ३१ इति श्रीमहाभारते
कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये २५ संजय उवाच श्रिया कुलेन यशसा तपसा च श्रुतेन च त्वाम
द्य संतो मम ते ययातिमिव नाद्रुषं १ श्रुते महर्षि प्रतिमः कृतकृत्यो सि पार्थिव पर्यवस्थापया
त्मानं मा विषादे मनः कृपाः २ धृतराष्ट्र उवाच दैवमेव परं ममो धिक्पौरुषमनर्थकं यत्र शा
लप्रतीकाशः कर्णो हन्यत संयुगे ३ हतायुधिष्ठिरानीकं पांचालानां रथव्रजान् प्रतापशारव
र्षणदिशः सर्वामहारथः ४ मोहयित्वा शोणार्थान्वज्रहस्तश्चासुरान् सकथे निहतः शोते
वापुरुगणश्च दुमः ५ शोकस्यांतं न पश्यामि पारं जलनिधेरिव चिन्तामेव र्धते तीव्रमुर्मर्षाचा
पि जायते ६ कर्णस्य निधनं श्रुत्वा विजयं फाल्गुनस्य च अश्रुदेयमहं ममैव धं कर्णस्य संजय ७
वज्रसारमयं नूनं हृदयं दुर्भेदं मम यजुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं कर्णो न रीर्यते ८ ॥ ३३

॥ इत्वात् भीष्मदोषावयज्जात इत्वेचयसनेचतुभये इत्वेकर्णावयजं असनेशेषनाशने ॥ तदेवाहभी
 ष्मत्यादिना ॥ पार्येपारप्रदंनौकास्थानीये ॥ प्रतिमानेध्वजभूते ॥ यथापंगोरध्वगमने इत्वेचमेव इत्वे
 आयुर्ननेसदीर्घमेविहितेदेवतैः पुग यत्रकर्णहते शुक्ताजीवामीहसुडः खितः ॥ धिजीवितमि
 दंचैवसुहृदीनस्यसेजयग्रथचाहंरशामेतागतः सेजयगर्हितो ॥ कृपाणवर्तपिष्णामिशोचः स
 र्वस्यमेदधीः अहमेवपुगभूत्वासर्वलोकस्यसक्तः ॥ परिभूतः कथं सतपरेः शस्यमिजीविते
 इत्वात्सुडः खेचयसनेप्राप्तवानस्मिसेजय ॥ भीष्मदोषावयेनैवकर्णस्यचमहात्मनः नावशेष
 प्रपश्यामि सतपुत्रेहतेयुधि ॥ सहिपार्यमहानामीत्तुजाणाममसेजय युद्धेहिनिहतः शूरोवि
 स्रजन्सायकात्बहन् ॥ कोहिमेजीवितेनार्थस्तमतेपुरुषर्षभं श्यारायिरथिर्नूनंन्यपत।
 त्सापकारितः ॥ पर्वतसेवशिखरेवजुपाताहिरारिते सशेनेष्टुथिर्वीनूनंशोभयनरुधितेहि
 तः ॥ मातेगश्वमतेनद्विपेदेणनिपातितः योबलंधार्तराष्ट्राणां पंडवानांयतोभये ॥ सोर्ज
 नेनहतः कर्णः प्रतिमानेधनुष्मता सहिवीरोमहेष्वासोमित्राणामभयंकरः ॥ शोतेविनिह
 तोवीरोदेवेदेणश्वाचलः पंगोरिवाध्वगमनेदरिद्रस्येवकामिते ॥ इयोधनस्यचाकूतेरधि
 तस्येवविपुषः अन्यथाचितितेकार्यमन्यथाततजायते ॥ ॥ यनस्याकृतमभिप्रायोइत्वेचः तद्वि
 तस्यविल्लघोजलविंदवोयथात्सोपशमायनभवेति एवे इयोधनचेष्टितमपीष्टसिधार्थेनपर्याप्तमि

क. रो. दीनपौरुषः नष्टपराक्रमः ११ अस्मैत्तदाः २५ २६ ताममानाः ताडयेतः ११ अस्मिन्निपद्यंते शिखंडिना प्रतिप
 अहो नवलवद्वैवं कालश्चरति क्रमः पलापमानः कृपणो दीनात्मा दीनपौरुषः ११ कश्चिद्विनि
 हतः सुतपुत्रो दुःशासनो मम कश्चिन्दीनाचरितं कृतं वा स्नातमं युगे २२ कश्चिन्निहतः शूरो
 पश्चात्मेतत्रियर्षभाः पुथिरस्य वचनमायुधसेति सर्वदा २३ दुर्योधनो नाभ्यगच्छान्मदुःपण्य
 मिवौषधं शरतल्लेषणानेन भोष्णेण सुमहात्मना २४ पानीयं याचितः पार्थः सो विध्यन्मे दिनी
 तलं जलमप्यधो जनितां दृष्ट्वा पांडुसुतेन च २५ अब्रवीत्समहाबाहू स्नातमं शम्भुपांडवैः प्र
 शमाहि भवेच्छान्तिर्मदेतं युद्धमस्तवः २६ भ्रातृभावेन शिबीं भुङ्क्ष्वपांडुसुतैः सह अकुर्वन्
 च न तस्मिन्नेव शोचति पुत्रकः २७ तदिदं समनुशासं वचनं दीर्घदर्शिनः अहं निहतामासो ह
 तपुत्रश्च संजय २८ घृततः कृच्छ्रमापन्नो लूनप्लवहिजः यथा हि प्राकुनिं रघुछित्वा पक्षौ
 च संजय २९ विसर्जयेति संरुष्टाः क्रीडमानाः कुमारकाः लूनप्लवतया तस्मिन्नेव पक्षे
 ते ३० तथाहमपि संशो लूनप्लवहिजः क्षीणाः सर्वार्थहीना अनिर्जातिर्विधुवर्जिताः ३१ कं
 दिशं प्रतिपत्स्यामि दीनः शत्रुवशात् ३२ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि वैशं ३३ अथैव चतुराष्टौ
 यविलप्य वद्धः खितः प्रोवाच संजय भूयः शोकव्याकुलमानसः ३४ चतुराष्टौ योजयत्सर्वकौवी
 जानं बहूनां कैकयैः सह गोधारोऽविदेहश्च निजाकार्यार्थमाहवे ३५ ॥ यमने गी कुर्वीत ३२ ३३ ३४

द्रौपदिनादुपदपुत्रेणधृष्टद्युम्नेन १६ कुंडलाभ्यांसकवचाभ्यामर्धेतादर्थ्यचतुर्थी ४१ अथमन्वेग्रवमे

ड्योयनस्पृष्टधर्षयोजयत्स्थिर्वीप्रभुः सजितः पंडवैः शूरैः समरेबाहुशालिभिः १५ तस्मिन्
तेमहेष्वासेकर्णयुधिकिरीटिनाकेवीराः पर्यतिष्ठन्ततन्ममाचक्ष्वसेजय १६ कश्चिन्नैकः परिस
क्तः पंडवैर्निहतोरणो उक्तव्यापुतातयथावीरोनिपातितः १७ भीष्ममप्रतिपद्येनेशित्वेरी
सायकोत्तमैः पातयामाससमरेसर्वशस्त्रभृतावरं १८ तथाद्रौपदिनाद्रौणोत्पलसर्वायुधेषु
यि युक्तयोगोमहेष्वासः शौर्यवद्भिरावितः १९ निहतः खड्गमुद्यम्यधृष्टद्युम्नेनसेजय अंत
रणहतावेतौछलेनचविशेषतः ४० अश्रोत्रमहमेतद्वैभीष्मद्रौणोनिपातितौ भीष्मद्रौणोहिम
मोनहन्यादुज्जभत्सयं ४१ न्यायेनयुधमानौहितहैसत्तं ववीमिते काणत्वस्यंतमस्त्राणिदि
व्यानिचवहनिच ४२ कथमिंद्रोपमंवीरंस्त्वयुद्धेसमस्त्रात यस्मविद्युत्प्रभांशक्रिंदिव्यांक
नकभूषणं ४३ प्रायच्छुद्धिपतांहंत्रीकुंडलाभ्यांपुरंदरः यस्यसर्वमुत्तोरिद्यशरः कांचनभूष
णः अशतनिहितः पत्रीचंदनेषरिसदनः भीष्मद्रौणमुत्तान्वीरान्मोवमन्यमहारथान् ४४ जाम
दग्नान्महाचोरेब्राह्मणमस्रमशिततयश्चद्रौणमुत्तान्दृष्ट्वाविमुत्तानर्दितान्शूरैः ४५ सौभद्रस्य
महाबाहुर्धर्मत्कार्मुकंशितैः यश्चनागायुतप्राणवज्ररंहसमच्युतं ४६ ॥

ने ४४ ४५ ४६ ॥

करी. ४१ रयेतिरथ भंगाच्च भावेतस्मत्सुर्न भवेदिति भावः ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९
 विरथं सहसा कृत्वा भीमसेनमथाह सत सहदेवं च निर्जित्य शरैः सेनतपर्वभिः ४० कृपया विर
 थं कृत्वा नाहन हर्मवित्तया यश्च माया सहस्राणि विकुर्वाणो जयेषिणो ४८ वृहोक्तचराक्षमैर्दं
 शक्रशक्त्या निजव्रिजान् पतोश्च दिवसात्पुष्पे भीतो धनं जयः ४९ नागमद्वैरथं वीरः स
 कथं निहतो रणे रथभंगो न चेत्तस्य धनं न च शीर्यत ५० न चेदस्त्राणि निर्लोषुः सकथं निह
 तः परैः को हि शक्नो रणे कर्णं विधुन्वानं महद्गुणः ५१ विमंचते शरान् चो रान् दिव्यान् अस्त्राणि
 चाहवे जेतुं पुरुषशार्दूलशार्दूलमिव वेगिनं ५२ ध्रुवं तस्य धनुश्चिन्नं रथो वापि महीं गतः
 अस्त्राणि वा प्राणानि यथाशंससि मे हतं ५३ न ह्यन्यदपि पश्यामि कारणांतस्य नाशने न हन्मि
 फाल्गुनं यावत्तावत्पारौ न धावये ५४ इति यस्मै महाचोरे ब्रतमासीन् महात्मनः यस्य भीतो रा
 णो निद्रां धर्मराजो युधिष्ठिरः ५५ त्रयोदशसमानित्येना भजत्पुरुषर्षभः यस्य वीर्यवतो वीर्य
 सुपाश्रित्य महात्मनः ५६ मम पुत्रः सभाभार्यो पांडु नो नीतवान्बलात् तत्रापि च समासथे
 पांडवानां च पश्यतां ५७ दासभार्येति पांचाली मव्रवीत्कुरुसे नियो न सेति पतयः कुरुसे सर्व
 घंटतिलैः समाः ५८ उपनिष्टुस्व भर्तारमन्यवा वरवर्णिनि इत्येवैयः पुरावाचो हृत्ताः से
 प्रावयन् रूपा ५९ ॥

६५ प्रतीयेप्रातिभयेनप्रभिधावद्भिःसर्वदिग्भ्यःसमागतैः ६६ आधिरथेः अधिरथपुत्रस्यसोमसूर्यसाहच
 सभायांसूतजःकृत्वांसकथंनिहतःपदैः यदिभीष्मोरणाश्वाचीद्रोणोवायुधिदुर्मदः ६७ नहनि
 ष्यतिकौंतेयान्यक्षपातात्सयोधन सर्वानेवहनिष्पामिद्येततेमानसोज्जरः ६८ किंकरीष्पतिगो
 शीवमक्षयोचमहेषुधी स्त्रिग्यचंदनदिग्यस्यमहुरस्याभिधावतः ६९ सनूतमृषभस्कंधोद्य
 र्जनेनकथंरुतः यश्चगंशीवमुक्तानांस्पर्शमुगुमचित्तयन् ७० अपतिर्हसिक्रमेतिब्रुवन्मार्था
 नवैक्षत यस्यासीद्वयंपार्यैःसपुत्रैःसजनार्दनैः ७१ स्वबाहुबलमाश्रित्यमुहूर्तमपिसंजय
 तस्मन्नाहंवधंमम्येदेवैरपिसवासवैः ७२ प्रतीयमपिधावद्भिःकिंपुनस्तानपांडवैः नहिजा
 संस्पृशानस्पतलत्रेवापिरुहृतः ७३ पुमानाधिरथेस्यात्वेकश्चित्समावतोर्हति अपिस्मान्मे
 दिनीहीनासोमसूर्यप्रभांशुभिः ७४ नवधःपुरुषेन्द्रस्यसंयुगेष्टपलायितः येनमेदःसहाये
 नभ्रात्राडुःशासनेनच ७५ वासुदेवस्पडुर्वुहिःप्रत्यात्मानमरोचत सनूतंमृषभस्कंधंकार्णह
 स्थानिपातितं ७६ डुःशासनंचनिहतंमम्येष्टोचतिपुत्रकः हतंवैकर्त्तनंशुत्वाहैरथेसव्यसा
 चिना ७७ ॥

र्णप्रकर्षणभातीतियोगाच्चप्रभोवद्भिःतेषांत्रयाणामंशुभिःमयूरवैः ७८ मंदोदुर्योधनः ७९ ॥

क.री. प्राप्नुवानितिपोनिवर्तितमुवात्प्रप्राप्नुवाःकौरवाःयदिपलायेतेतदाप्राप्नुवाएवभवेतीत्यर्थः ॥

जयतःपांडवान्स्वाकिंसिद्धुर्योधनोब्रवीत् इमर्षणंहतेदृष्ट्वाहृषसेनंचसेयुगे ॥ प्रभयंचव
लेदृष्ट्वावधमानंमहारथैः पराप्नुवांश्चराजस्तपलायनपरायणान् ॥ विदुतानरथिनोह
स्वामनेशोचतिपुत्रकः अनेयश्चाभिमानीचडुर्वुहिरजितेन्द्रियः ॥ हतोत्साहबलेदृष्ट्वाकिंसि
द्धुर्योधनोब्रवीत् स्वयंवैरंमहत्कृत्वाचार्यमाणःसहृद्गणैः ॥ प्रथानैर्हतभूपिष्टैःकिंसिद्ध
ुर्योधनोब्रवीत् भ्रातरंनिहतंदृष्ट्वाभीमसेनेनसेयुगे ॥ रुथिरेपीयमानेचकिंसिद्धुर्योधनोब्र
वीत् सहगंधाराजेनसभायांयदभाषत ॥ कर्णोर्जुनंरणोहेताहतेतस्मिन्किमब्रवीत् यत्तं
कृत्वापुराहृष्टोवंचयित्वाचपांडवान् ॥ शकुनिःसौबलस्तातहतेकर्णोकिमब्रवीत् कृतव
र्मीमहेष्वासःसात्वतानांमहारथः ॥ हतंवैकर्तनेदृष्ट्वाहार्दिक्यःकिमभाषत ब्राह्मणाः
तत्रिणावैष्णवस्यशिलासुमासते ॥ धनुर्वेदंचिकीर्षतोद्गोणपुत्रस्यधीमतः युवारूपेण
सेपन्नोदर्शनीयोमहायशः ८० अथस्यामाहतेकर्णोकिमभाषतसेनय आचार्योयोधनुर्वे
देगौतमोरथसतमः ८१ ॥

॥ अनेयःअशिलाणीयःयतोभिमानीविहत्वाभिमानीअतएवडुर्वुहिरहितमजानन् ॥ प्रथनेरणो ॥ ८१ ॥

कनिवाक्यानीतिशेषः ८५ ८७ प्रत्युदीयुः कथमितिशेषः ८८ ८९ हतोत्सेधस्य विनष्टोत्कर्षस्य ९० ९१

रूपः शारहतस्नातहते कर्णे किमब्रवीत् मद्राजो महेश्वरः शाल्यः समितिशोभनः ८२ हृत्वा
विनिहतं कर्णं सारथ्ये रथिनां वरः किमभाषत सौवीरो मद्राणां मधियो बली ८३ हृत्वा विनिह
ते सर्वे यो धावन्त इर्जयाः ये च केचन राजानः पृथिव्यां यो दुर्माताः ८४ मद्राजः कथं शाल्यो
नियुक्तो रथिनां वरः वै कर्त्तनस्य सारथ्ये तन्ममाचक्ष्व संजय ८५ केरत्तं दक्षिणं चक्रं सूतपुत्रस्य
युधतः वामं चक्रं रत्नार्वाके वा वीरस्य पृथुः ८६ के कर्णे न जङ्गः शूराः के तद्वाः प्राद्वंस्ततः
कथंचनः समेतानां हतः कर्णे महारथः ८७ पांडवाश्च कथं शूराः प्रत्युदीयुर्महारथाः सृजंतः शर
वर्षाणि वारिधारा इवाबुधः ८८ स च सर्पमुखो दिव्यो महेषु प्रवरस्तदा व्यर्थः कथं समभवत् तन्म
माचक्ष्व संजय ८९ मामकस्यास्य मे न स्पृहते ताहस्य संजय अवशेषं न पश्यामि ककुदे मरि
ते मति ९० तौ हि वीरौ महेश्वरौ महार्थे तत्क्रजीवितौ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा कौन्तेर्यो जीविते
न मे ९१ पुनः पुनर्न मृष्यामि हतं कर्णं च पांडवैः यस्य बाहोर्बलं तत्सं कुंजराणां शतं शतैः ९२
द्रोणे हते च युद्धं कौरवाणां परैः सह संग्रामे न रवीराणां तन्ममाचक्ष्व संजय ९३ यथा कर्णश्च कौ
न्तेर्यैः सह युद्धं मयोजयत् तथा च द्विषतां हतारो शांतस्तदुच्यते ९४ शतिकर्णपर्वणि संजय उवा
च हते द्रोणो महेश्वरः तस्मिन् न हनि भारत कृते च मोक्षं संकल्पे द्रोणपुत्रे महारथे १ ॥ ९५ ॥

क. १५ स्वबले प्रतिद्वेते दृष्ट्या १ प्राज्ञजयैः व्यायुद्धिः यतमानैः प्रत्याहारप्रत्यवहारे प्रत्याहारमिति वापाठः ५ १ पर्य
केष्वेव वरासनेषु ७ साम्राप्रियवचसा परमवल्लुनातिमधुरेण ८ कार्यतरे श्रावणकतरे यत्कार्यं कर्तव्यं

इवमाणो महाराजकौरवाणो बलार्णवे व्युत्पापार्थः स्वकं सैन्यमतिष्ठद्वातुभिर्हतः २ तमवस्थि
तमाज्ञाय पुत्रस्ते भरतर्षभ विदुते स्वबले दृष्ट्या पौरुषेणान्यवारयत ३ समनीकमवस्थाप्य बाहु
वीर्यमुपाश्रितः युधाचसुचिरेकालपांडवेः सह भारत ४ लब्धालसैः परैर्दृष्ट्या यच्छिष्टि
तदा संध्याकालं समासाद्य प्रत्याहारमकारयत् ५ कृत्वा वहारे सैन्यानां प्रविशण्णि विरे स्वकं
करवः सहितं मंत्रं मंत्रं चक्रिरे मियः ६ पर्यं केषु परार्धेषु संध्यावत्सु च वरासनेषु
पविष्टाः स्रवणाय्यासि वामराः ७ ततो दुर्योधनो राजा साम्रापरमवल्लुना तानाभाष्य महेश्वा
सास्यामकालमभाषत ८ मतं मतिमतां श्रेष्टाः सर्वे प्रवृत्तमाचिरे एवे गते तर्हि कार्यं किंच का
र्यतरे नृपाः ९ संजय उवाच एवमुक्ते नरेन्द्रेणानरसिंहायुपुत्सवः चक्रुर्नानाविधा श्रेष्टाः सिंहा
सनगतास्तदा १० तेषां निशाम्ये गितानि युद्धे प्राणान् न हृषतां समुदीर्य सुखं गतो वालार्कसम
तेजसं ११ आचार्यपुत्रो मेधावी वाक्यज्ञो वाक्यमाददे रागो योगस्तथा दारुणं नयश्चेत्यर्थसाधकाः १२

रमं संमतं तत् प्रवृत्त १ चेष्टाः शौर्याभिनयरूपाः भुजास्फालनाद्याः १० निशाम्य शालोचनवर्चसं ह्यंदस
ष्टव ११ रागः स्वामिभक्तिः योगो देशकालादिसंपत्तिः दास्यबले नयोनीतिः १२ ॥

२३ २४ सर्वार्थैः रागादिभिः सुनीतैः दैवमनुलोम्यते न कूलं क्रियते न केवलं रागाद्यपेक्षयापि सुप्रणीतारा
 गादयः प्रवलाश्चर्यः १५ १६ १७ बहुमतीं बहुल्यवतीं प्रतिशयितामिति यावत् १८ १९ शुभेवचः शुक्ला
 उपायाः पंडितैः प्रोक्तास्ते तु दैवमुपाश्रिताः लोकप्रवीरा ये स्माकं देवकल्याणमहारथाः १२ नीतिमं
 तस्तथा युक्ता दत्तारक्ताश्च ते हताः न त्वेव कार्यं नैराश्रयमस्माभिर्विजयं प्रति १४ सुनीतैरिह स
 र्वार्थैर्दैवमनुलोम्यते तेवयं प्रवरेण सार्वर्गुणागौर्युतं १५ कार्गमेवाभिघेयामः सेनाप
 तेन भारत कार्गसेनापतिं कृत्वा प्रमथिष्यामहे रिपून् १६ एष घतिबलः शूरः कृतास्त्रो युद्ध
 र्मदः वैवस्वत इवासद्यः शक्रो जेतं रणे रिपून् १७ एतदाचार्यतनयात् शुक्ला राज्ञस्त्वत्मात्मजः आ
 शाचमहतीं चक्रे कार्गं प्रति सवैतदा १८ हते भीष्मे च द्रोणे च कार्गं जेष्यति पांडवान् तामाशां
 रुदये कृत्वा समास्य च भारत १९ ततो दुर्योधनः प्रीतः प्रियं शुक्लास्यतद्वचः प्रीति सत्कारं
 युक्तं तथ्यमात्महितं शुभं २० संमनः समवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः दुर्योधनो महाराजरा
 येयमिदमब्रवीत् २१ कार्गजानामिते वीर्यं सौरुदं परमं मयि तथापि तं महाबाहो प्रवक्ष्यामि
 मिहितं वचः २२ शुक्लाय येष्टं च कुरुवीर्यतव रोचते भवान्याजतमो नित्यं मम चैव परागतिः २३

मनः समाधाया ब्रवीदिति हयोः संबोधः २०

२१

२२

२३

॥

क. ये. ताभ्यां सकाशात् द्विणवत्तरः बलवत्तरः ॥ २४ ॥ ताभ्यामपि नमितः सम्यक्ज्ञातो विक्रमो यस्य ॥ विदि

भीष्मद्रोणावतिरथो हतौ सेनापती मम सेनापतिर्भवानस्तत्ताभ्यां द्विणवत्तरः ॥ २४ ॥ बृहद्वैचतौ
महेष्वासौ सापेत्तौ च धने जयेमानि तौ च मया वीरौ राधेयवचनात्तव ॥ पितामहत्वे संप्रेक्ष्य
दुपुत्रा महारणे रक्षितास्ता तभीष्मोणदिवसानिदृशौ वत्त ॥ २५ ॥ न्यस्तशस्त्रे च भवति हतौ भीष्मः
पितामहः शिखिं न पुरस्कृत्य फाल्गुनेन महाहवे ॥ २६ ॥ हते तस्मिन्महेष्वासे शरतल्लगते त
था त्वयोक्ते पुरुषव्याघ्रद्रोणो ह्यासीत्तरः सरः ॥ २७ ॥ तेनापि रक्षिताः पार्थाः शिष्यास्तदिति मे म
तिः सचापि निहतो बृहद्वैचतुस्त्रेन सत्वरं ॥ २८ ॥ निहताभ्यां प्रधानाभ्यां ताभ्यामपि नमितविक्रम त
त्समं समरे योधेनामं पप्रणमि चिंतयन् ॥ २९ ॥ भवानेव तनः शक्नो विजयाय न संशयः पूर्वमथे
च पश्चाच्च तथैव विहितं हितं ॥ ३० ॥ स भवान्युर्यवत्संख्येधुरमुहोदुमर्हति अभिवेचय सेनाम्ये
स्वयमात्मानमात्मना ॥ ३१ ॥ देवतानां यथा स्कंदः सेनानीः प्रभुरव्ययः तथा भवानिमां सेनां धार्त
राष्ट्रीविभर्तुवै ॥ ३२ ॥ न हि शत्रुगणान्सर्वांस्तर्हेंद्रोदानवानिव अत्र स्थितं रणे दृष्ट्वा पांडवास्तमहा
रथाः ॥ ३४ ॥ द्विविष्यंति च पांचाला विस्मदस्ते वदानवाः तस्मात्तं पुरुषव्याघ्रप्रकर्षेतां महाचमं ॥ ३५ ॥

तत्तयेति शेषः ॥ ३१

३२

३३

३४

३५

॥

१७

१६ १६ कर्णमेवेतदाब्रवीत् इर्योधन इति शेषः न युष्मत्सति युद्धे ह्यमपि न करिष्यति किं पुनर्युद्धमिति भा-
 वः १६ ४१ शानकुंभमयैः सौवर्णैः माहेयैर्महीमयैश्च कुंभैः ४४ विषाणैः हिपस्य गजस्य दंतमयैः पा-
 भवत्यवस्थिते यत्ने पांडवामंदचेतसः इविष्यन्ति सहामाताः पांचालाः संजयाग्रह १६ यथा ह्य-
 भ्युदितः सूर्यः प्रतपस्वनते जसा व्यपोहतितमस्तीव्रं तथा शत्रुत्पत्तापय १० संजय उ० आशाव-
 लवती राजन्मुत्र स्पतवसा भवत् हते भीष्मे च द्रोणे च कर्णे जेष्ठा निपांडवान् १६ तामाशां हृदये
 कृत्वा कर्णमेवेतदा ब्रवीत् स तपुत्र न ते पार्थः स्थित्वा ग्रे सं युष्मत्सति १६ कर्ण उवाच उरुमेतन्म-
 या शर्वंगं धारेत वसं निधौ जेष्यामि पांडवांस्सर्वान् स पुत्रांस्स जनार्दनान् ४० सेनापतिर्भविष्यामि
 तवाहं नात्र संशयः स्थिरो भव महा राज विजितान्निहि पांडवान् ४१ संजय उ० एवमुक्त्वा महा-
 राज ततो इर्योधनोत्तपः उत्तस्यौ राजभिः सार्द्धं देवैरिव शतक्रतुः ४२ सेनापत्येन सत्कर्तृ कर्णो
 स्कंदमिवामराः ततो भिषिषिचुः कर्णं विधिदृष्टेन कर्मणा ४३ इर्योधनमुत्वा राजन राजा
 ने विजयैषिणः शानकुंभमयैः कुंभैर्मंत्रैश्चेवाभिमंत्रितैः ४४ तोयपूर्णविषाणैश्च हिपत्वा
 रुमहर्षभैः मणिमुक्तायुतैश्चान्यैः पुण्यगंधैस्तथोषधैः ४५ औदंबरे सुखासीनमासने दौमसे हते शा-
 स्त्रदृष्टेन विधिना संभारैश्च संभृतैः ४६ ॥ त्रैः त्वद्भ्यगं इकस्मिन् महर्षभस्य गवयस्य च शृंगैः वि-
 षाणो दंतश्च गयोरिति विषः हिपत्वा रुमहर्षभीयैः तद्वितलोपग्राह्यः ४६ ॥

क.री. ५० नहीतिशरणं दर्शनेपिनालं किमुतस्पर्शश्चर्यः ५१ ५२ ५३ इतिदशमः सेना १ २ ॥

१८

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्तथाशूद्राश्चसंमताः तेषुबुद्धेर्महात्मानमभिषिक्तं चरातनं ४० त
तोभिषिक्तो राजेन्द्रनिष्कैर्गोभिर्यनेनच वाचयामासविश्राग्नाथेयः परवीरहा ४८ जयपार्था
सगोविंदान्मानुगास्तान्महामये इतितंबेदिनः प्रादुर्हिजाशुपुरुषर्षभं ४९ जहिपार्थासप
चालान्नाथेयविजयायनः अन्निवसदाभानुस्समोसुगैर्गभस्त्रिभिः ५० नद्यलेतद्विदृष्टानो
शरणं वैसकेशवाः उलकाः सूर्यरश्मीनां जलतामिवदर्शने ५१ नहिपार्थाः सपोचालाः
स्यात्तशक्रासवाग्रतः शान्तशस्त्रस्यममरेमहेन्द्रस्येवदानवाः ५२ अभिषिक्तस्त्राथेयः प्रभ
यामोमितप्रभः अत्यरिच्यतरूपेण दिवाकरश्वापरः ५३ सेनापत्येतराथेयमभिषिच्य
तस्त्वव अमत्यततदात्मानं कृतार्थं कालचोदितः ५४ कर्णोपिराजन्संप्राप्यसेनापत्यम
रिंदमः योगमाज्ञापयामाससूर्यस्योदयनं प्रति ५५ तवपुत्रैर्दृतः कर्णः शुश्रुभे तत्रभारत
देवैरिवयथास्कंदः संग्रामे तारकामये ५६ इति कर्णपर्वणि कर्णाभिषेकः १५१ धृतराष्ट्र
उवाच सेनापत्यंतु संप्राप्य कर्णो वै कर्तनस्तदा तथोक्तश्च स यं राजास्त्रिगुंभ्रातरसमंवचः १
योगमाज्ञाप्यसेनानामादित्येभ्युदिते तदा प्रकरो किं महाप्राज्ञस्तन्ममाचक्षत संजय २ ॥

१८

नंदीतर्यग्रानंदवागे १४ कल्पतो संनद्यमानानां वरूथिनां संनद्यतो नगाणां संनद्यमानानां गजादीनां च शब्दो व
भवेति हयोः संबंधः ६ सेतेत्यादि विशेषणद्वयं स्पंदनेनेत्यस्य ७ अभिपत्ताकेन वागोः प्रातिक्कल्यादभि

सेजयउवाच कर्णस्य मतमाज्ञाय पुत्रास्ते भरतर्षभ योगमाज्ञापयामासुर्नंदिवाच पुरःसरं १ महत्
परगत्रे च तव सेनस्य मारिष योगो योगेति सहसा प्रादुरासीन् महास्वनः ४ कल्पतो नगा मुख्यानां र
थानां च वरूथिनां संनद्यतो पदातीनां वाजिनां च विशांपते ५ क्रोशतो चैव यो धानां त्वरितानां पर
सरं बभूवत्तमूलः शब्दो दिवस्सकस्रमहोस्तनः ६ ततः सेतपत्ताकेन बलाकावर्णा वाजिना हे
मष्टष्टेन धनुषानां गकक्षेण केतना ७ तृणीरशतशूर्णेन संगदेन वरूथिना शतघ्नी किंकि
णी शक्तिशूलतो मरधारिणा ८ कार्मुकैरुपपन्नेन विमलादित्यवर्चसा रथेनाभिपत्ताकेन सून
पुत्रोभ्यर्ह्यपत ९ ध्यापयन्ना रिजं राजने मजालविभूषितं विधुन्नानो महद्वापकार्तस्वरविभूषितं
१० दृष्ट्वा कर्णं महेश्वा संशयस्थं रथिनां वरं भानुसंतमिवोचंतं तमो निघ्नन्दुरासदं ११ नभीष्य
सनं केचिन्नापि द्रोणस्य मारिष नान्येषां पुरुषव्याघ्रमे निरेतत्र कौरवाः १२ ततस्तत्त्वयनो धान
शं वशष्टेन मारिष कर्णो निष्कर्षयामास कौरवाणामहदलम् १३ ॥

मुत्तपत्ताकेन एतत्पराजयसचकं १० निघ्नन् निघ्नंतं चेतमिति वापाठः ११ १२ १३ ॥

क. २०. अत्रपादेपादस्थानस्यापि पञ्चाङ्गो ॥ दक्षिणे अत्रपादे २० २१ २२ २३ २४ २५ ॥

यद्दंष्ट्रमहेष्ठासोमकरं शत्रुतापनः प्रसुच्योतथाकर्णः पण्डवान्निजिगीषया ॥ मकरस्य
तंतंडैवैकर्णो राजन्यवस्थितः नेत्राभ्यां शकुनिः शूरउल्लकश्च महारथः ॥ द्रोणापुत्रस्तु शिरसि
प्रीवायं सर्वसोदराः मध्ये दुर्योधनो राजा बलेन महता हतः ॥ वामपादे त राजेन्द्रकृतवर्मा व्यव
स्थितः नारायणबलैर्युक्को गोपालैर्युद्धमर्देः ॥ पादे त दक्षिणे राजनोत्तमः सत्यविक्रमः त्रि
गर्तैः समहेष्ठासैर्दक्षिणास्यैश्च सहतः ॥ अत्रपादस्तयो वामस्तत्र शल्यो व्यवस्थितः महत्या
सेनया सार्धं मददेशसमुत्थया ॥ दक्षिणे तु महाराजसुघेगाः सत्यसंगारः वृत्तोरथसहस्रैः
दंतिनां च त्रिभिः शतैः ॥ पुच्छेद्यास्तां महावीर्यैर्भ्रातरौ पार्थिवौ तदा विप्रश्च विप्रसेनश्च मह
त्यासेनया वृत्तौ ॥ तथा प्रयाते राजेन्द्रकर्णेन रवरोत्तमे धने जयमभिप्रेत्य धर्मराजो ब्रवीरिदं
२२ पश्य पार्थयथा सेना धात राष्ट्रीहसंयुगे कर्णेन विहिता वीरगुप्ता वीरैर्महारथैः २३ हतवी
रतमाहोषा धात राष्ट्रीमहाचमः फाल्गुशेषा महाबाहो तूष्ण्यामतामस २४ एकोद्यत्रमहे
ष्ठासः सतपुत्रो विराजते स देवा सुरगंधर्वैः स किं नरमहोरगैः २५ ॥

२६ यद्वाच्यं हरेचयत् २७ १८ १९ ॥

चराचरसिंभिलोकैर्योजेयोरथिनां वरः तेहत्वाद्यमहाबाहोविजयस्तवफाल्गुन ३६ तश्चभवेत्
लोममहादशवार्षिकः एवंजातामहाबाहोयद्वाच्यं हरेचयत् २७ ॥ भ्रातरेतद्वचःश्रुत्वापांडवः
सेतवाहनः अहं चंद्रेणायुहेनप्रत्ययहततां चमं २८ वामपार्श्वततस्याथभीमसेनोयवस्थितः
दक्षिणेचमहेष्वासोऽष्टयुमोयवस्थितः २९ मध्येयुहस्पराजातपांडवश्चधनेजयः नकुलः
सहदेवश्चधर्मराजस्पष्टतः ३० चक्ररत्नौतपांचालौपुथामन्यतमौजसौ नार्जुनंजहत्युद्देपा
ल्यमानौकिरीटिना ३१ शेषान्नपतयोवीरास्थितायुहस्पदंशिताः यथाभागंयथोत्साहंयथाय
त्नंचभारत ३२ एवमेतन्महायुहंयुद्धंभारतपांडवाः तावकाश्चमहेष्वासायुहायैवमनोदयुः ३३
दृष्ट्वायुद्धांतवचमंस्तपुत्रेणसंयुगे निहताम्यांइवान्मेनेधार्तराष्ट्रः सवांधवः ३४ तथैवपांडवी
सनायुद्धादृष्ट्वायुधिष्ठिरः धार्तराष्ट्रान्कृतान्मेनेसकर्णान्वेजनाधिपः ३५ ततःशंखाश्चभेर्यश्चप
णवानकडंडभिः दिंडिमाश्चाणहन्तमर्षराश्चसमेततः ३६ सेनयोरुभयोरान्नावाद्यंतमहास्त
नाः सिंहनादश्चसंजज्ञेयूराणांजयगृहिनां ३७ हयहेषितशब्दाश्चवारणानांचहंतो रथनेमिस्त
नाश्चोग्राःसंवभ्रुवर्जनाधिप ३८ नरोण्यसनंकश्चिज्जानीतेतत्रभारतदृष्ट्वाकर्णमहेष्वासंमुखे
यहस्पदंशितम् ३९ ॥

क. टी.

४५ एकादशः ते सेने प्ररघताभावश्चादसः १ देहानां पापनामसूनां च नाशनात् २ शर्णाचंद्रार्काणां कांति
भिः समैः पद्मानां गंधतः समैः तस्तरुः आस्तीर्णवित्तः ३ ४ व्यायताः पुष्टाः आयताः दीर्घाः ५ प्रहि

उभे सेने महाराज प्ररघनरसंकुले योद्धुकामे स्थिते राजन्ते तमन्योन्यमोजसा ४० तत्र यतौ स संख्यौ
दृष्ट्वा न्योन्यं व्यवस्थितौ अनीकमध्ये राजे द्रुचेरतः कर्णापांडवौ ४१ नृत्यमाने च ते सेने समेयातां पर
स्परं तेषां पदैः प्रपदैश्च निर्जग्मस्ते युयुत्सवः ४२ ततः प्रवृत्ते पुष्टं नरवारणवाजिनो रथानां च
महाराज ग्रन्थोन्यमभिनिवृत्तो ४३ इति श्री महाभारते कर्णापर्वणि ४४ संजय उवाच ते सेने न्यो
न्यमासाद्य प्ररघाश्च नरहिणे ब्रह्मण्यौ संप्रजज्ञाते देवा सुरसमप्रभे १ ततो नररथास्रभैः पतयश्च
गुर्विक्रमाः संप्रहारात् शं चक्रुर्देहपापासनाशनान् २ शर्णाचंद्रार्कपद्मानां कांतिभिर्गंधतः स
मैः उत्तमोगैर्नसिंहानां नसिंहास्तस्तरुर्मही ३ अर्थचंद्रैस्तथाभलैः क्षरप्रैरसिपटिशैः पास्यै
आप्यकृतान्नतमांगानि युध्यतां ४ व्यायतायतबाहूनां व्यायतायतबाहुभिः बाहवः पातितारे
ज्वर्यराणां सायुधो गदैः ५ तैः स्फुरद्भिर्महीभातिरक्तांगुलितलेस्तथा गरुडप्रहितैरुग्रैः पंचासैरु
रगैरिव ६ हिरदस्य दनासेभ्यः पेतुर्वीरादिषट्कताः विमानेभ्यो यथाक्षीणोऽप्येव सवर्गसदस्तथा ७

तैः निरस्तैः शोहाकृत्यागे

६

॥

६६

॥

२१

८८ आपीडिनः भूषावतः नानाश्च विविधरागाणि वसनानि येषां ते विरागवसनाः १६ १७ १८ १९

गदाभिरन्ये गुर्वीभिः परिचैर्मसलैरपि पोथिताः शतशः पेतुर्वीरावीरतरैरगो ८ रथारथैर्विम
थिता मन्त्रामनैर्हि पाहिपैः सादिनः सादिभिश्चैव तस्मिन् रामसेकुले ९ रथैर्नगराद्यानां गौरवा
हाश्रपन्निभिः अश्वारोहैः पदाताश्च निहता युधि शरैः १० रथाश्च पतयो नागैरथाश्चैवाश्रपन्नि
भिः रथपन्निहिताश्चैव रथैश्चापिनरहिणः ११ रथाश्चैव नराणां तनराश्चैव भरथैः कृतपाणिपा
दैश्च शस्त्रैश्च रथैश्च कदनं महत् १२ तथा तस्मिन् नले शूरैर्वधमाने हतेऽपि च अस्मान् भ्याय
युः पार्था वृकोदर पुरोगमः १३ धृष्टद्युम्नः शिखंडी च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः सात्यकिश्चैकिता
नश्च द्रविडैः सैनिकैः सह १४ वृताद्युद्धेन महता पांशाश्वोलाः सकेरलाः व्यूढा रक्षादीर्घ
भुजाः शोशवः दृष्टुलोचनाः १५ आपीडिनो रक्तदंता मन्त्रमातंगविक्रमाः नाना विरागवसना
धृष्टार्णा वचूर्णिताः १६ बद्धासयः पाशहस्ता वारणा प्रतिवारणाः समानमृत्युवो राजन्नात्मजं
तपरस्परं १७ कलापिनश्चापहस्ता दीर्घकेशाः प्रियंवदाः पन्नयः सादिनश्चान्ये चो ररूपपराक्र
माः १८ अथापरे पुनः पुराश्चेदि पांचालकैकयाः कारुषाः कोशलाः

कांचामागधाश्चापि डडुवुः १९ ॥

२० महामात्ररथैरिति पाठे अष्टरथैः गजधूर्गतः गजस्कंधगतः २१ उदयाग्रादिभवनं उदयादेरग्रभवनं
 अग्रादीत्यग्रपादस्य पूर्वनिपातग्राधः उदयनाम्नो अग्रादिः पूर्वपर्वतः सरावभवनमिति वा उदयाग्रा
 विभवनमिति पाठे उदयाचलस्याग्रे अंगे अत्रैरर्कभूतस्य भवनं २२ शारदस्य शारदा उपलक्षितस्य २३
 तेषां रथासनागाश्च प्रवराश्चोत्पत्तयः नानावाद्यधौर्दृष्टान्त्वेति च हसंति च २० तस्यैव स्य
 महतो महामात्रवैर्दत्तः मध्ये ह्येकोदशेभ्यां पात्तदीयान्नागधूर्गतः २१ सनागप्रवरोत्तुग्राविधि
 वत्कल्पितो वभौ उदयाग्रादिभवनं यथाभ्युदितभास्करं २२ तस्यायं सर्वमवरोत्तरत्नविभूषितं
 तारायात्रस्य नभसः शारदस्य समन्तिषं २३ सतो मरुत्प्रकरश्चारुमौलिः स्वलंकृतः शरन्मथं
 दिनार्काभस्तेजसा यदहद्विष्टम् २४ तं दृष्ट्वा हिरदेष्टुं तस्मै मधूर्तिर्हि पस्थितः ग्राह्यन्मभिः
 द्रावप्रमनाः प्रमनस्तरे २५ तयोः समभवद्युद्धं हि पयोरुग्ररूपयोः यदृच्छया दुमवतोर्महाप
 र्वतयोरिव २६ संसक्तनागौ तौ वीरौ तौ मरैरितरेतरं बलवत्सूर्यप्रभाभिर्भित्वा न्योन्ये विनेरतः
 २७ अपरुत्पत्तनागाभ्यां मंडलानि विचरतः प्ररुद्य चोभौ धनुषाजघ्नतुर्वपरस्परं २८ त्वेदि
 तास्फोटितरवैर्वाणशरैस्तु सर्वतः तौ जनं हर्षयंतौ च सिंहनादं प्रचक्रतः २९ ॥
 चारुमौलिः रम्पकिरीटः हिपस्थितो हि पारूढः प्रमनाः प्रकृष्टमनाः प्रमनस्तरे प्रसन्नतरमनसे विने
 दतः संनिहितौ वभूवतः ववृषुरित्यर्थः २० २८ २९ ॥

अपरेः तोमरेरेव ११ १२ स भीमसेनः मेघैः सप्तसन्निरिवांशुमान् यथामेवांतर्हितस्यसूर्यस्यमरीचयः २
स्मिरूपेण सर्वतः प्रचरंति एवंरिमस्यानीयास्तोमराः १३ अंजोगतिं क्रजगतिं १४ १५ गृह्यमाणः निग

समुद्यतकराभ्यां तोहिषाभ्यां कृतिनावुभौ वातो दूतपताकाभ्यां युयुधाते महाबलौ १६ ताव
मोमस्य धनुषी छित्वा न्योन्ये विनेदतः शक्तितोमरवर्षेण प्रावृणामेवा विवां बुभिः १७ ते मथूर्ति
सदा भीमे तोमरेण स्तनोतरे निर्विभेदातिवेगेन घट्टि श्चाप्यपरेर्न दन् १८ स भीमसेनः शुशुभे तो
मरैरंगमाश्रितैः क्रोधरीप्रवपुर्मैघैः सप्तसन्निरिवांशुमान् १९ ततो भास्करवर्णा भमे तो गतिम
यस्य यं समर्जतोमरे भीमः प्रत्यमित्राय यत्नवान् २० ततः कुले ताधिपतिश्चापमानस्य सायकैः
दशभिस्तोमरेभित्वा घृष्टा विद्याथपोडवं २१ अथ कार्मुकमाराय भीमो जलदनिस्त्रने रियो रभ
र्दयन्नागमुन्मदम्योडवः शरैः २२ सशरैश्चार्दितो नागो भीमसेनेन संयुगे गृह्यमाणोऽपि नातिष्ठ
दातो दूतश्वो बुदः २३ तमभ्यधावदुहिरहं भीमो भीमस्य नागराट् महाबातेरितं मेतुं वातो दूत
श्वो बुदः २४ संनिवार्यात्मनो नागं ते मथूर्तिः प्रतापवान् विद्याधाभिदुते बाणो भीमसेनस्य कुं
जरे २५ ततः साधु विसृष्टेन तरेणानतपर्वणा छित्वा शरासनं शत्रोर्नागं सामित्रमार्दयत् २६ ॥

ह्यमाणः ते मथूर्तिना २७ २८ २९ अमित्रं शत्रुसंबन्धिने सामित्रमिति पाठोत्तरम् ३० ॥ ३१

क.री. अहनहतवान् ४३ हतः गदयाशकलीकृतः शतएव अभितो द्विपे द्विपस्याभितः पपात ४४ ४५ तेमथ

ततः कुहोरणोभीमेतेमथर्त्रिः पराभिनत जहानचास्पदिरदं नाराचैः सर्वमर्मसु ४१ सपपात
महानागोभीमसेनस्यभारतपुराणागस्यपतनादवस्यस्थितोमही ४२ तस्यभीमोपिद्विरदंगद
यासमपोथयत तस्मात्प्रमथितान्नागात्तेमथर्त्रिप्रवस्यते ४३ उद्यतायुधमायातेगदयाह
नृकोदरः सपपातहतः सासिर्वसुस्तमभितोद्विपे ४४ वज्रप्रभग्रमचलेसिंहोवज्रहतोयथा
तेहतंरपतिं दृष्ट्वाकुलतानांयशस्करं ४५ प्राद्वद्यायितासेनात्तदीयाभरतर्षभ इतिकर्ण
पर्वणिहेमथर्त्रिवधः ४६ संजयउवाच ततः कर्णोमहेष्टासः पांडवानामनीकिनीं जहा
नसमोरेष्टरः शरैः संनतपर्वभिः १ तथैवपांडवाराजेस्तवपुत्रस्यवाहिनीं कर्णोस्यप्रभुत्वे
कुहानिजमुस्तेमहारथाः २ कर्णोपिराजन्समोरेष्टनसांडवींचमं नाराचैरर्करप्रभाभैः
कर्मारपरिमार्जितैः ३ तत्रभारतकर्णोतनाराचैस्ताडितागजाः नेडः सेडश्चमस्तुश्वबभ्रसु
अदिशोदश ४ वधमानेबलेतस्मिन्सतपुत्रेणमारिष नकुलोभ्यद्रवतर्णसितपुत्रेमहाभो
५ भीमसेनस्तथाद्रौणिंकुर्वाणंकर्मडुकरं बिंदानुबिंदौकेकेयौसात्यकिः समवारयत ६
तिवधोद्दशः ततःद्रौणिमभ्य ६ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

८ कृपेण युयुथेति शेषः १ मादीपुत्रः सुतेतवेत्यस्याद्याः शासनमिति २ लघुशीघ्रं सृष्टुः शोभने ॥

श्रुतकर्माणामायांतं चित्रसेनो महीपतिः प्रतिविंध्यस्तथा चित्रं चित्रकेतनकर्मकं ७ दुर्योधनस्तु
राजाने धर्मपुत्रे युधिष्ठिरं संप्रकगणान् कुहो ह्यभधावहने जयः ८ ५८ पुत्रः कृपेणा यत।
स्मिन् वीरवरस्ये शिवेरीकृतवर्माणो समासादयदश्रुते १ श्रुतकीर्तिस्तथा शल्यमादीपुत्रः सु
तेतव इः शासनं महाराजसहदेवः प्रतापवान् १० कैकेयो सात्यकिं युद्धेशरवर्षाभासता सात्य
किः कैकेयो चापि ह्यादयामास भारत ११ तावेनं भ्रातरो वीरौ जज्ञत हृदये भ्रं विषाणाभ्यां यथा
नागौ प्रतिनागं महावने १२ शरसेभिर्नवर्माणौ तावुभौ भ्रातरो रणे सात्यकिं सत्यकर्मणो राजन्वि
व्यधतः शूरेः १३ तैः सात्यकिर्महाराजप्रहसन् सर्वतोदिशः ह्यादये च रवर्षावाभ्यामास भारत १४
वार्यमाणौ ततस्तौ हि शौनेयशरवृष्टिभिः शौनेयस्परयंतूँ ह्यादयामासतः शूरेः १५ तयोस्तु
धनुषी चित्रे छित्वा शौरिर्महायशाः अथ तौ सायकैस्तीक्ष्णैर्वीर्यामास संयुगे १६ अथान्ये धनुषी
चित्रे प्ररघवमहाशरान् सात्यकिं ह्यादये तौ तौ चैरत्नं लघुसृष्टुव १७ ताभ्यां मुक्ता महाबाणाः कं
कवर्हिणवांससः शौतयेतोदिशः सर्वाः संपेतुः सर्वाभ्यघणाः १८

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

क.री. अपचितमलेकते १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ॥

२३

वाणोयकारमभवत्तयोरजन्महास्ये अन्योन्यस्यधनुश्चैवचिच्छिडस्तेमहारथाः १९ ततःकृहो
महाराजसात्यकिर्युद्धुर्मदः धनुरन्यत्समादायसज्जं कृत्वाचसंयुगे २० क्षात्रेणसतीक्ष्णो
अनविंदशिरोहरत् अपतत्रहिरोराजकुंडलोपचितंमहत २१ प्रावरण्यशिरोयहनिहत।
समहारणे शोचयत्कैकयान्सर्वान्नागामाशुवसंधरो २२ तंरष्ट्रानिहतंशूरैर्भ्रातातस्यमहा
रथः सज्जमन्यदनुःकृत्वाशौनेयंपर्यवारयत् २३ सघर्षसात्यकिंविधास्तर्णपुंखैःशिला।
शितैः ननादबलवानादंतिष्टृतिष्टेतिचाव्रवीत् २४ सात्यकिंचततस्तर्णकैकेयानांमहार
थः शौरैरनेकसाहसैर्बाहोरुसिचार्पयत् २५ सशरैःततसर्वांगःसात्यकिःसत्यविक्रमः
राजसमरेराजन्सपुष्पावकिंशुकः २६ सात्यकिःसमरेविहःकैकेयेनमहात्मना कैके।
यंपंचविंशत्याविद्याधप्रहसन्निव २७ तावन्योन्यस्यसमरेसंक्षिप्यधनुषीशुभे हत्वाचसार
शीतर्णहयांश्चरयिनांवरो २८ विरथावसिपुहायसमाजगमतग्राहवे शतचंद्रचितेगच्छ
चर्मणीसुभुजौतथा २९ व्यरोचेतांमहारंगेनिस्त्रिंशवरधारिणो यथादेवासुरेषुहजेभ।
शक्रौमहाबलौ ३० ॥

२३

१५ अपहस्तेनतिर्यक्कदस्तेन १५ १६ त्रयोदशःश्रुतकर्मा १ अभिसारःअभिसाराधिपतिश्चित्रसेनःआह॥

मंडलानिततसौतविचरंतौमहारो अमोन्यमभितस्तूर्णसमाजमतुराहवे ११ अमोन्यस्य
वयेचैवचक्रतर्पत्रमत्रमं कैकेयस्यहिधाचर्मततश्चिच्छेदमाततः १२ सासकेस्ततथैवामौ
चर्मचिच्छेदपार्थिवः चर्मछित्वातकैकेयस्तारागाणशतैर्भूतं १३ चचारमंडलान्येवगतप्रत्याग
तानिच तंचरंतंमहारंगेनिस्त्रिंशवरधारिणं १४ अपहस्तेनचिच्छेदशौनेयस्वरयानितः सव
र्माकैकयोरजहिधाछिन्नोमहारो १५ निपपातमहेष्टासोवज्राहतश्वाचलः तंनिहत्परण
१ःशौनेयोरथसत्रमः १६ युधामन्युरथेत्तूर्णमारुरोहपरंतपः ततोऽन्यथमास्यायविधिवत्क
ल्पितंपुनः १७ कैकेयानांमहत्सैन्यंयधमत्सात्यकिःशरैः सावधमानासमरेकैकेयानांमहाच
मः १८ तमुत्सृज्यरोगशत्रुं प्रड्ढावदिशोदश १९ इतिश्रीकर्णपर्वणि विंदानुविंदवधः ५२०
संजयउवाच श्रुतकर्माततोराजंश्चित्रसेनंमहीपतिं आज्ञेसमरेकुरुःपंचाशद्भिःशिलीम
खैः १ अभिसारस्ततंराजत्रवभिर्नतपर्वभिः श्रुतकर्माणामाहत्सूतंविद्याधपंचभिः २
श्रुतकर्माततःकुरुश्चित्रसेनंचर्ममुखे नाराचेनसुतीक्ष्णमर्मदेशेसमार्पयत् ३ ॥

क. शी.
२५

मूर्छा ग्रथनिद्रांकणमलेचित्रितं ४ एतेश्रुतकर्माणो ५ तेश्रुतकर्माणो ६ ७ सशरैरिति गोष्ठीगोपयः सो
शोमहोतः सपथाश्रगादौग्रलेकृतपवेसशरैरलेकृतश्चर्यः ८ ९ १० कृतछविः ग्राहितशोभः ११ १२ सु

सोतिविद्योमहाराजनाराचेनमहात्मना मूर्छामभिययौवीरः कणमलेचाविवेशह ४ एतस्मिन्
तरेचैनंश्रुतकीर्तिर्महायशाः नवत्याजगतीपालक्यादयामासपत्रिभिः ५ प्रतिलभ्यततः सन्तो
चित्रसेनोमहारथः धनुश्चिच्छेदभलेनतंचविव्याधसप्रभिः ६ सोम्यत्कार्मुकमादायवेगज्वरुक्
भषितं चित्ररूपधरंचकेचित्रसेनंशरोर्मिभिः ७ सशरैश्चित्रितोराजाचित्रमालधरोयुवा युवे।
वसमरेणोभङ्गोष्ठीमध्येसलेकृतः ८ श्रुतकर्माणामथवेनाराचेनसनोतरे विभेदतरमाश्रयति
इतिहेतिचाब्रवीत् ९ श्रुतकर्माणपिसमरेनाराचेनसमर्पितः सुस्त्रावरुथिरंतत्रगौरिकाईश्वा
चलः १० ततःसरुथिराक्रां गोरुथिरेणकृतछविः राजसमरेवीरः सपुष्पश्वकिंशुकः श्रुत
कर्मातनोराजनशत्रुणासमभिद्रुतः शत्रुसंवारणोक्रुद्धोद्विधाचिच्छेदकार्मुकं ११ अथैनं हि
नयन्वानंनाराचानांशतैस्त्रिभिः छादयन्समरेराजन्विव्याधचसुपत्रिभिः १२ ततोपरेणभलेन
तीक्ष्णो ननिशितेनच जहारमशिरस्त्राणंशिरस्समहात्मनः १३ तद्धिरोन्यपतद्भूमौचित्रसेनस्य
दीप्तिमतं यदृक्ष्यायशाचंद्रश्रुतः स्वर्गान्महीतले १४ ॥ पत्रिभिः शोभनपुंखवद्विनीराचानांशतैः १५ ॥

२५

१६ प्रेतराष्ट्रमः १७ दावोरावाग्रिसेनदग्धाः १८ १९ २० २१ २२ स्वर्णचंद्रोऽसुवर्णमयचंद्रावितो २३ २४ २५

राजानं निहतं दृष्ट्वा ते भिसारं तमरिषः प्रवद्वन्तवोगेन वित्रसेनस्य सेनिकाः १६ ततः कुहोमहे
षाससत्सैन्यं प्राद्वच्छुरैः अंतकाले यथा कुहः सर्वभूतानि प्रेतराष्ट्र १७ तेवध्यमानाः समरे तवपौ
त्राणधनिना यद्वन्तदिशस्तूर्णदावदग्धाः श्वदिपाः १८ तांस्तु विद्वन्तो दृष्ट्वा निरुत्साहान् दिवजये
द्रावयन्निषुभिस्तीक्ष्णैः श्रुतकर्माद्यरोचत १९ प्रतिबिंध्य सतश्चित्रं भित्तापंचभिर्गणैः सारथिंच
त्रिभिर्विंध्याध्वजमेकेषुणापिच २० तच्चित्रेन वभिर्भलेर्वाहो हारसि चार्पयत् स्वर्णपुंरवैः प्रसेना
गैः कंकवर्दिणवाजिनैः २१ प्रतिबिंध्यो यनश्चित्रात् सभागतसायकैः पंचभिर्निशितैर्वीर्यै रथे
नैः सहिजज्जिवान् २२ ततः शक्तिं महाराज स्वर्णचंद्रोऽग्रासदं ग्रहिणो तवपौत्राय चोरा मग्निशिखा
मिव २३ तामापतंतीं सहसामहोल्काप्रतिमां तदा हि धाचिच्छेदसमरे प्रतिबिंध्यो हसन्निव २४
सापपातहि धाच्छिन्ना प्रतिबिंध्यशरैः शितैः पुगांते सर्वभूतानि त्रासयंती यथा शनिः २५ शक्तिं
तो प्रहतो दृष्ट्वा चित्रो रघुमहाराजं प्रतिबिंध्या यचिते परुषजालविभूषितो २६ साजहानह
योस्तस्य सारथिंच महाराणे रथं प्ररुघवेगेन धरणीमन्वपद्यत २७ ॥

क.री. मातावरणं ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ चतुर्दशः भीमः १ ॥

२५
एतस्मिन्नेवकालेतरयादास्त्यभारतशक्तिंचित्तेपचित्रायस्वर्गादेशमलंकृतं तामापतेतीज्जग्रा
हचित्रोराजन्महामनाः ततस्मामेवचित्तेपप्रतिबिंध्यापपार्थिव समासाघरणेश्वरेप्रतिबिंधे
महाप्रभा ॥ निर्भिद्यदक्षिणांवाङ्निपयातमहीतले पतिताभासयच्चैवतदेशमशानिर्यथा ॥
प्रतिबिंध्यस्ततोराजंस्तोमरेहेमभूषिते प्रेषयामाससंकुहश्चित्रस्पृधकांतया ॥ सतस्पृध
कावरणंभित्वाहृदयमेवच जगामधराणीतर्णमहोराशवाशये ॥ सपयाततराराजातो
मरेणसमाहतः प्रसार्यविपुलोबाहूपीनौपरिचसंनिभो ॥ चित्रंसेप्रेत्यनिहतंतावकाराण
शोभिनः अभ्यद्रवंतवेगेनप्रतिबिंध्यंसमेततः ॥ सृजंतोविविधान्वाणानशतद्वीश्रुमकिं
किणीः तमवच्छादयामासुःसूर्यमभ्रगणाश्च ॥ तान्विधममहाबाहुःशरजालेनसंयुगे
यद्रावयन्तवचमंवज्रहस्तश्वासुरी ॥ तेवधमानाःसमरेतावकाःपोड्वैर्नप विप्रकीर्यंत
सहसावातनन्नाचनाश्च ॥ विप्रद्रुतेवलेतस्मिन्वधमानेसमेततः दौण्डिरेकोभयान्तर्णो
भीमसेनंमहाबलं ॥ ततःसमागमोचोरोबभूवसहसातपोः यथादेवासुरेयुद्धेवत्रवासव
योरिव ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि संजयउवाच भीमसेनंततोदौणीराजन्निबिधापत्रि
ण परयात्तरयापुक्तादर्शयन्नसुलाचव १ ॥

२२ ४ ५ त्वङ्कः गंडकः ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ कृतप्रतिकृते ग्रन्थो न्यासप्रतिपाते १३ ॥

अथैनं पुनराजज्ञेन वत्पानिशितैः शरैः सर्वमर्माणि संप्रेक्ष्य मर्मतो लघु हस्तवत् २ भीमसे
नः समाकीर्णो द्रोणिना निशितैः शरैः राजसमरे राजचुस्मिवा निवभास्करः ३ ततः शरसह
स्रगा सुप्रयुक्तेन पांडवः द्रोणपुत्रमवच्छाद्य सिंहनादमुचत ४ शरैः शरोस्ततो द्रोणिः संवार्य
युधिपांडवं ललाटे भ्रातृजन्मरागेन समयन्निव ५ ललाटस्थं ततो बाणो धारयामास पा
ंडवः यथा शृंगं वने दृष्टः त्वङ्को धारयते नृप ६ ततो द्रोणिं रणे भीमो यत्तमानं पराक्रमी त्रिभिर्वि
द्याधनराचैर्ललाटे विस्मयन्निव ७ ललाटस्थं ततो बाणो ब्रह्मणो मौख्यशोभनं प्रावृषीव यथा
सिक्कः त्रिशूलाः पर्वतोत्तमः ८ ततः शरशतैर्द्रोणिं रक्षयामास पांडवः न चैनं कंपयामास मातु
रिषेव पर्वतं ९ तथैव पांडवो युद्धे द्रोणिं शरशतैः शितैः ना कंपयत संरुष्टो वार्यो च इव पर्वतं
१० तव न्योन्यं शरैर्घोरैश्छूदयानौ महारथौ रथवर्यगतौ वीरौ शुश्रूभौ तव लोको ११ आदिन्या
विवसं दीप्तौ लोकलयकरावुभौ सरश्मिभिरिवान्योन्यं तापयंतौ शरोत्तमैः १२ ततः प्रतिकृते य
त्वं कुर्वीणौ तौ महारथौ कृतप्रतिकृते यतौ शरसंचरभीतवत् १३ ॥

क.सो. १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ ईषतः१छोचकतः २२ २३ २४ २५ ॥

आद्याविवचसंग्रामेचेरतलोनरोतमौ शरदंष्ट्रौडगधर्षौचापवक्रभयंकरो १४ अभूतातावट
प्रौचशरजालैःसमेततः मेचजालैरिवरुन्नौगगनेचंद्रभासुरौ १५ चकाशेतेमहूर्त्तनतत ।
स्त्रावप्यरिंदमौ विमुक्तावजुजालेनग्रंगारकबुधाविव १६ अथतत्रैवसंग्रामेवर्त्तमानेसुरारु
णे अपसव्यंततश्चक्रेदौलिस्तत्रवृकोदरं १७ किंरुच्छरातैरुग्रैर्द्वारभिरिवपर्वते नततन्मर
षेभीमःशत्रोर्विजयलक्षणं १८ प्रतिचक्रेततोराजन्मांडवोपपसव्यतः मंडलानांविभागेषुगत
प्रत्यागतेषुच १९ बभूवतमुलंपुहंतयोःपुरुषसिंहयोः चरित्वाविविधात्मागीन्मेडलस्यानमे
वच २० शरैःशर्णाप्यतोत्सष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतः अन्योन्यस्वयेचैवचक्रतर्क्यत्तमत्तमं २१ ईषत
विरथेचैवकर्तुमन्योन्यमाहवे ततोदौलिर्महास्त्राणिशङ्खक्रेमहारथः २२ तान्यसुरैरेवसमरे
प्रतिजघ्नेथपांडवः ततोचोरंमहाराजशस्त्रयुद्धमवर्तत २३ ग्रहपुहंत्यथाचोरप्रजासंहारो
सभूत तेवाणाःसमसज्जंतमुक्तास्त्राभ्यांतुभारत २४ द्योतयेतोदिशःसर्वास्तवसेमंसमेततः
वाणसंचैर्हृतंचोरमाकाशेसमपद्यत २५ ॥

३॥ कालां प्रमोन्माभिमुखं पातासैरावृतमिवेतिलमोपमा ॥ तथैव दशनकुदौ क्रोधात्संदशेष्टौ ॥ ३॥

३॥ कालापातावृतं युद्धं प्रजानां संक्षेपेन च बाणाभिघातात्संजज्ञे तत्र भारतपावकः ॥ सविस्मलि
गोरीमार्चिर्योदहद्वाहिनीद्वयं तत्र सिद्धमहाराजसंपन्नं तत्रुवन्वचः ॥ युद्धानामतिसर्वेषां यु
द्धमेतदिति प्रभो सर्वयुद्धानि चैतस्म्यकलांताहंति षोडशी ॥ नेह शंखपुनर्युद्धं भविष्यतिकराच
न ग्रहो ज्ञानेन संपन्ना बुभौ ब्राह्मणतत्रियौ ॥ ग्रहो शौर्येण संपन्ना बुभौ चोग्रपराक्रमौ ॥ ग्रहो भी
मबलौ भीमपतस्य चक्रतासुता ॥ ग्रहो वीर्यस्य सारत्नमहोमौ श्वमेतयोः स्थिता वेतौ हि समरे
कालांतकयमोपमौ ॥ रुद्रौ ह्यविवसंभूतौ यथा ह्यविवभास्करो यमौ वा पुरुषव्याघ्रौ चोररू
पा बुभोरौ ॥ इति वाचः स्मश्रूयंते सिद्धानां वै मुद्गमूढः सिंहनादश्च संजज्ञे समेतानां दिवौ कसां
॥ ग्रहं च चाप्यचितं च दृष्ट्वा कर्मतयोरौ सिद्धचारणसंचानां विस्मयः समपद्यत ॥ प्रशंसं
तितदा देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः साधुदौणो महाबाहो साधुभीमेति चाब्रुवन् ॥ तौ शूरो समरे
राजन् परस्परकृतागमौ परस्परमुदीक्षतां क्रोधाद्बुद्धमवत्सली ॥ क्रोधरक्तेक्षणौ तौ तक्रोधा
त्प्रस्फुरितायौ क्रोधात्सदृशदशनौ तथैव दशनकुदौ ॥ ॥ ॥ ॥

क.री.
२०

५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

नौवाणो भृशाहताविति हेतोः शराभ्यां अगुभागाभ्यां तयोः तदीययोरथ योरुपस्थे मृत्यु

अन्योन्यं छादयंतौ स्मृशारवृष्ट्या महारथौ शरां बुधारां समरेशसु विद्युत्प्रकाशिनौ ३८ तावन्मो
न्यं ध्वजं विधास्यारथि च महारथौ अन्योन्यं सह्यानि धाविभिदाते परस्परं ३९ ततः कुहौ महा
राजघोतमानौ च मृमुवे राजघ्नतः समासाद्य वज्रवेगोडरासदौ ४० तौ परस्परवेगाच्च शराभ्यां
च भृशाहतौ निपेततर्महावीर्यौ रथोपस्थे तयोस्तदा ४१ ततस्तसारथिर्त्तात्वा द्रोणपुत्रमचेत
नं प्रयोवाहरणा राजन्सर्वसैन्यं स्पृशतः ४२ तथैव पांडवराजनिहलंतं मुद्गमुद्गः प्रयोवाह
रथेनाजौ सारथिः शत्रुतापनं ४३ इति कार्णपर्वणि प्रसृत्या मभीमसेनपुं ४४ ततः पुनरावृत्तं य
था संसप्तकैः सार्द्धं मर्जनस्याभवद्वारः अन्येषां च महीपानां पांडवैस्तद्वीहिमे प्रसृत्या मुस्तय
पुहमर्जनस्य च संजय २ संजय उवाच एताराज न्यथा वृत्ते संग्रामं ब्रुवतो मम वीराणां शत्रुभिः
सार्द्धं देहपाप्मा मुनाशनं ३ पार्थः संसप्तकं बलं प्रविश्याणं वसंनिभं अक्षोभयदमित्रघ्नो महा
बातश्वाणं च ४ ॥

५ राजबाणो गृह्यमहाहवे ३ भोविति पतस्तर्णमन्योन्यं वधैषिणौ ४० तौ सायकैर्महा ५ वृद्धिः सलपंक्तिः ३
देशोरथिनीति यावत् पंचदशोऽध्यायः १ २ ३ ४ ५ ॥ ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

सरत्तानरत्नगुलीयकारियुक्तानसरत्नीनितिपोठरतिः कर्पराकनिष्टांतः करः तत्सहिताम्याणीन ८ ६
 सुसंख्याशत्रुसंसेमर्दरतिपोठेशोभनसर्गदः संसेमर्दयेषांतथाभूताः वासिनापुष्पवतीगौः तदर्थं ॥ १२
 छिन्नेतिविवेणः ३ भयतः काष्टद्वयसहितोर्ध्वदंडः अक्षप्रकाशरदंडः ११ योक्ताणिवंधनरजवः रश्मयः
 शिरंस्सुन्मयवीराणां शितैर्भलैर्हृन्नेजयः पूर्णाचंद्राभवक्ताणिसदिभूदशानानिव ५ संतस्मार
 तितित्तिप्रविनालेर्नलिनैरिव सुवृत्तानायतासुशानचंदनागुरुभूषितान ६ सायुधान्तला
 त्रंश्रपंचास्योरगसंनिभान वाहन्तुरैरमित्राणां विछेदसमोर्जनः ७ धुर्यान्धुर्येतरान्मृतान्ध
 जांश्रापानिसायकान पाणीन्सरत्तानसकृद्भलैश्चिछेदपांडवः ८ रथान्दिपान्दूपांश्चैवमारो
 हानर्जनोपुथिशरैरनेकसाहसैर्निन्येराजन्महतये ९ तं प्रवीराः सुसंख्यानदेमानाश्चर्ष
 भाः वासितार्थमिवकुहमभिडुत्यमहोत्तराः १० निघ्नंतमभिजघ्नुस्ते शरैः शृंगैरिवर्षभाः त
 स्पतेषांचतयुद्धमभवलोमहर्षणं ११ त्रैलोक्यविजयेयद्दृष्ट्यानां सहवज्रिणा अस्त्रैरस्त्राणि
 संवार्यद्विषतां सर्वतोर्जनः १२ इषुभिर्वद्भिस्तर्णां विह्वलाणान्नहारसः छिन्नविवेणचक्रात्तान्म
 योधान्समारथीन् १३ विध्वस्तायुधतर्णागन्सुन्मथितकेतनात् संश्लिन्नयोक्तरश्मीकानिवरु
 थान्निरुवगन् १४ विसृज्यवंधुरयुगानविसृज्यप्रमंडलान् रथान्निशकलीकुर्वन्महाभ्राणीव कि
 मग्रहाः विवरुथान् रथगुमिरहितान् कूटारं विवेणोरग्रभागाः वंधुरं रथतल्पः युगंधुरग्रकाष्टं १५ अक्ष
 प्रमंडलं रथनीडाक्षयोः संधानकाष्टजाते विशकलीकुर्वन् विशवेण शकलीकुर्वन् १६

१० चंद्रादीनांकांसादीनृपशासंख्येविभूतः ॥ ११ अभिवृद्धाःकराकारमग्रफलकंयेषांनान्प्रमित्रवृक

विस्मापयन्नेक्षणीयेहिषतांभयवर्धनं महारथसहस्रस्यसमंकर्माकरोजयः ॥ सिद्धादेवर्षि
 संज्ञाअचाराणांआपितपुत्रः देवदंडभयोनेडःपुष्पवर्षाणिचापतन ॥ केशवार्जनयोर्मर्द्धिः
 प्राहवाक्काशरीरिणी चंद्राग्रनिलसूर्याणांकांतिदीप्तिबलद्युतीः ॥ यौसराविभूतवीराविमो
 नौकेशवार्जनौ ब्रह्मेशानाविवाजयोवीरावेकरथेस्थितौ ॥ सर्वभूतवरोवीरौनरनारायणा
 विमो इत्येतन्महदाग्र्येदृष्टाश्रुताचभारते ॥ अश्वत्थामाससंयतःकृष्णावभ्यद्रवद्रो अ
 यण्डवमस्यंतममित्रवृकरोचुरान् ॥ सेषुणापाणिनाह्वयप्रहसनदौणिरव्रवीत् यदिमांम
 न्यसेवीरप्राप्तमहमिहातिथिं ॥ ततःसर्वात्मनात्वयपुहातिथ्यंप्रयच्छमे एवमाचार्यपुत्रे
 णसमाहूतोयुयुत्सया ॥ बद्धमेनेर्जनोत्मानमितिचाहजनार्दनं संसप्तकाश्रमेवधादौ
 णिराह्वयतेचमां ॥ यदज्ञानंतरंप्राप्तेशंसमेतद्विमाधव आतिथ्यकर्माभ्युत्थायरीयतांय
 दिसन्यसे ॥ एवमुक्त्वोबह्व्यायंकृष्णोद्रोणात्मजांतिके जैत्रेणविधिनाहूतंवायुरिंद्रमिवा
 ध्वरे ॥ तमामंत्रैकमनसंकेशवो दौणिमव्रवीत् अश्वत्थामनस्थिरोभत्वाप्रहरणुसहस्रच
 रान् ॥ अर्हश्चजयितुंयोगं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ अनेनरंप्रथमे ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

२८ श्रायस्तः यत्नवान् १४ श्रुधिप्रभृतिभ्यः श्रायः पेतुः लोमभ्योऽपि वर्मभ्योऽपि च ये तस्मिन्नेत ब्रह्मवादिनः
 निर्वर्तुं भर्तृपिंडं रिकालाय मुपजीविनां सुहो विवादा विप्रानां स्पृहो दात्रौ नयानयो २८ यामभ्य।
 श्रयसे मोहादिभ्यां पार्थस्य सत्क्रियां तामासु मिच्छन्मुद्यस्य स्थिरा भूत्वा घण्डां २९ श्रुक्तो वासुदे
 वेन तथे मृकादि जेतमः विद्याय के प्रावं घृष्टानां राचै रर्जनं त्रिभिः ३० तस्या र्जनः सुसंकुटसिभि
 र्वाणैः श्रायमनं चिच्छेद चान्द्रादत दौणि चैरितरं धनुः ३१ सज्जं कृत्वा निमेषाच्च विद्यायार्जनं
 केशवैः त्रिभिः श्रुतेर्वासुदेवं सहस्रेण चण्डां ३२ ततः श्राय सहस्राणि प्रपुता न्यर्बुदानि च स
 रजे दौणि रायस्तः संस्तभ्य चरणै र्जनं ३३ श्रुधे र्धनुषश्चैव न्यायाश्चैवायमारिष बाहोः कराभ्या
 मुरसो वदनव्याणनेत्रतः ३४ कार्णाभ्यां शिरसौ गोभ्यो लोमवर्मभ्य एव च श्रुध्वजेभ्यश्च श्रायानि
 ष्वेतर्ब्रह्मवादिनः ३५ श्राय जालेन महता विध्या माधवपांडवौ ननादमुदितो दौणिर्महामेवौ
 च निस्तनं ३६ तस्या तं निनदं श्रुत्वा पांडवोऽभ्युतमब्रवीत् पश्य माधव दौरात्पंगुरुपुत्रस्य मां प्रति ३७
 वधप्राप्तौ मन्यते नौ प्रावेष्ट्य श्रावेष्टमनि एषोऽस्मिहन्मि संकल्पं शिदया च बलेन च ३८ अथ
 त्यासुः श्रायानस्तान्दितैकैकं त्रिधा त्रिधा यथमद्भुतयेष्टे नीहारमिव मारुतः ३९ ॥

योगवल्लवतश्चर्यः ॥

४० महत्तमैलंशिलासमूहोयस्मिन्नेमहाशैलं पर्वतमिवेति शेषः षोडशैस्त्राणीसत्रकांडकोषानिति पाठे।

ततः संसप्तकान्भूयः सासप्ततरयद्विषान् ध्वजपत्तिगणान् ग्रैर्वीणैर्विद्याधण्डवः ४० ये ये ददुः
शिरैतत्रयद्यदपास्तदाजनाः ते ते तत्र शरैर्यामं निरेत्मानमात्मना ४१ ते गंदीवप्रसूतास्तनाता
रूपाः पतत्रिणाः क्रोशेसाग्रे स्थितान्नुतिद्विषांश्च पुरुषान्नरो ४२ भलैः क्षिन्नाः कराः पेतः करि
णामदवर्षिणं यथावने परशुभिर्निकृताः समहादुमाः ४३ पश्चात्तशैलवत्येतस्ते गजाः सहस्रा
दिभिः वज्रिवज्रप्रमथिता यथैवादिचयास्तथा मंधर्वनगराकारान्नशांश्चैव सकलितान् वि
नीतैर्जवनेर्युक्तानां स्थितान्युद्धदुर्मदैः ४४ शरैर्विषाकलीकुर्वन्मित्रान् भवीवृषत्सलेक
तान्ससारीन्यतीत्याह न्यनेजयः ४५ धनेजययुगांतार्कः संसप्तकहार्णवं यशोषयतः शेषं
तीक्ष्णैः शरैर्गभस्तिभिः ४६ पुनर्द्वौलिं महाशैलं नाराचैर्वज्रसंनिभैः निर्विभेदमहावेगैस्तरु
जीवपर्वतं ४७ तमाचार्यसुतः कुहः सासप्ततरमायुगैः सुपुत्ररागमद्योदुंपार्यस्तान्छिनत्
रान् ४८ ततः परमसंकुहः षोडशैस्त्राण्यवाहजत् अस्वत्थामाभिरूपाय रहानतिथये यथा ५०

बाणानां कोशभूतानि षण्णात्रवेदयत् ५०

॥

॥

॥

नतः नतत्रमभितः नतत्रललीकृत्य १ विमार्गस्योवक्रातिचारौ २१ क्लृप्तोक्लृप्तार्जनौ आसतः दीपयोचकृतः
 अथ संसप्तकोत्पत्तापोऽवोदौणिमभ्यात अपांकेयानिवत्पत्तापोऽवोदौणिमभ्यात ५१ इति श्रीक
 र्णपर्वणि ६६ संजय उवाच ततः समभवद्युद्धं शुक्रांगिरसवचसोः नतत्रमभितो यो मिश्रुक्रांगिरस
 योरिव १ संतापयेताव न्योन्यदीप्तेः प्रारगभस्त्रिभिः लोकत्रासकरावास्तो विमार्गस्यो ग्रहाविव २ ततो
 विध्यदुवोर्मध्ये नाराचे नार्जुनो भूषं स तेन विवभौ दौणि रूध्रश्चिर्मि र्यथारविः ३ अथ क्लृप्तो शरश
 तैरश्वत्थामार्दितो भूषं सरश्मिजालविकचो युगोताका विवासतः ४ ततोर्जनः सर्वतोधारमसु
 मवास्तजहा सुदेवेभिभूते दौणायनिचाभहनत्पत्तैर्वज्राग्निवैवस्वतदंडकलैः ५ सकेशं वचा
 र्जनं चातिनेजा विद्याधर्ममस्वतिरोदकर्मबाणैः स युक्तेरतितीव्रवेगैर्यगहतो मत्सुरपिच्यथेन ६ दौ
 णिरिष्टनर्जनः संनिवार्य व्यायुतस्ततद्विगणैः सुपुंवेः तं साक्षसूतध्वजमेकवीरमावृत्य संसप्तक
 सैन्यमार्हत ७ धनं विवाणानि पुधीर्धनुर्जाः पाणी नृजान्माणि गतंचपास्तं छत्राणिकेतं स्तव
 गान्त्रयेषां वस्त्राणि माल्यान्यथ भूषणानि ८ मर्माणि वर्मणि मनोरमाणि प्रियाणि सर्वाणि शि
 रंसि चैव चिह्नदपार्थोद्विषतां प्रयुक्तेर्बाणैः स्थिरानामपराङ्मुखानां ९ सुकल्पिताः स्पंदनवानि
 नागाः समास्थिता यत्नकृतैर्नवीरैः पार्थरितैर्बाणशतैर्निरस्तास्तैरेव सार्धं नृवरानिपेतः १० ॥
 ४ सर्वतोधारं सर्वतोऽथारावर्षकं वज्रकलैः श्रमोच्चैः अग्निकलैः राहकैः वैवस्वतदंडकलैः प्राणहरीः ५
 ६ व्यायुतो यतमानस्य ग्राह्यतगतवान् ७ ८ सुकल्पिताः सुमंनहाः यत्नकृतैः कृतयत्नैः तैरेव बाणैरेव ९

॥ देवरिपुश्चासौदिपश्चेतिगजासुरतलैरित्यर्थः ॥ कुरान्शंशः ॥ १३ ॥ १४ तेषुप्रसम्पामाने तान् तदन्तः

पप्रार्कपूर्णोनुनिभाननानिकिरीटमाल्याभरणोज्ज्वलानि भलार्कचंद्रसुरकर्तितानिप्रपेतरु
र्धान्शिरोस्पजस्त्र ॥ अथहिपैर्देवरिपुहिषाभैर्देवारिदर्यापहमत्सुदग्रे कलिगवंगांगनिषा
दवीराजिवांसवःपोडवमभधावन ॥ १२ तेषांहिषानांनिचकर्तपार्थोवर्माणिचर्माणिकराण्ये
न ध्वजान्मताकांअततःप्रपेतर्वज्राहतामेवगिरेःशिरोसि ॥ १३ तेषुप्रभग्रेषुगुरोस्तनूजंबा
णैःकिरीटीनवसूर्यवर्णैःप्रच्छादयामासमहाभ्रजालैर्वायुःसमुद्यंतमिवांशुमेतं ॥ १४ ततोर्ज
नेष्टनिपुभिर्निस्सद्रोणिःशितैरर्जनवासुदेवौ प्रच्छादयित्वादिविचंद्रसूर्येननादसोभोदश्वा
तपोते ॥ १५ तमर्जनस्तांशुपुनस्तदीयानभ्यर्दितस्तैरभिरुत्पशसैः बाणोधकारंसहसैवकृत्वा
विव्याधसर्वांनिपुभिःसंपुंखैः ॥ १६ नाप्याददत्तंदधन्नेवमुंचन्ताणान्त्रयेदृश्यतसव्यसाची ।
रथांश्चनागोस्तुरगांश्चरातीन्संस्पृतदेहान्दृष्टुर्हतांश्च

॥ तैःकृतंबाणोधकारंकृत्वाछित्वाकृतीछेदने ॥ १६ संस्पृता अयोमंसेचदृवेतः ॥ १७ ॥ ॥ ॥

समाप्रविचनेन समग्रथनर्वदविदा अक्रियावानप्रतिकारहितः २१ अविकर्णः अविकर्णो न तत्प्राप्तैः २२

संथापनाचवरान्दशाशुद्रौणिस्वरन्नेकमिवोत्समर्ज तेषांचपंचार्जनमभ्यविध्यन्वाच्युतेनि
विभिदुःसुपुखाः १८ तैराहतौ सर्वमनुष्णमाख्यावसकस्ववैतौ धनदेइकल्लौ समाप्रविचनेन तथाविभ
तौ हतौ रणोताविति मे निरेमे १९ अथार्जनं प्रादृशार्हनाथः प्रमाद्यमे किं जहियोधमेते कुर्याद्विरो
षं समुपेक्षितोयंकष्टो भवेद्याधिरिवाक्रियावान् २० तथेति चोक्ताच्युतमप्रमादीदौणिं प्रयत्नादिषु
भिसनतत भुजौवरोचंदनसारदिरथोवतः शिरोथाप्रतिमौतथोरु २१ गौरीवसुक्तेः कुपितो विकर्ण
दौणिं शरैः संयतिनिर्विभेद छित्वा तत्र रमीं स्तरगानविध्यन्नेतरणादृरतीवहरे २२ सतैर्दुतोवान
जवैस्तरंगौ दौणिर्दुपार्थशराभिभूतः श्येषता हृत्य पुनस्तयोर्दुपार्थन सार्हं सति मानि मृश्य ना
नन्तयेन्नियते वृत्तिवीरे धनं जयेचांगिरसां वरिष्ठः विवेश कर्णं स्पृशन्नेतरसीत्तीणोत्साहः तीणावा
णासुयोगाः २३ नियम्य सदयान्दौणिः समास्या स्पृशन्नेतरसीत् तीणावा
२४ प्रतीपकारिणि रणादस्य मृदुते हयैः मंत्रौघधिक्रियायोगैर्द्याधो देहादिवाहने २५ संसप्तका
नभिमुखो प्रयातौ केशवार्जनौ वातोद्धतपताकेन स्पंदनेनौ चनादिना २६ इति श्रीकर्णपर्वणि संज
उवाच अथोत्तरेण पांडुराजं सेनायां धनिरुत्थितः रथनागाश्चपतीनां दंडधारेण वध्यतां ॥

लोमथ्ये २३ २४ २५ २६

अथोत्तरेण पांडुराजं सेनायां धनिरुत्थितः रथनागाश्चपतीनां दंडधारेण वध्यतां ॥ अंगिरसां अंगिरोगोत्रा

२ अनवरः ग्रहीतः ४ ग्रं कुशग्रहे ग्रं कुशधारणो हस्तिपुच्छेऽन्तर्यः ग्रहेऽदित्यादिग्रहसमूहेषु हपरिग्रहे च
अप्रसद्यः विकचः कचोपललितशिरोरहितः केतुरूपी ग्रहं विकचो विल्लीर्लो ग्रहः धूमकेतुरूपी ३
त्यातग्रहः ५ दानवनागसेनिभंगजासुरोपमंगजमित्यर्थात् समास्थितः सहेतीत्यन्वयः ६ रथामादै

निवर्तयित्वा त्रयं केशवोर्जनमब्रवीत् वाहयन्नेव तुरगानां रुशानिलरं हसः मागधोपतिविक्रो
तो हिरेन प्रमाथिना भगदत्तादनवरः शिल्प्याचबलेन च ३ एनेहत्वा निहंता सिपुनः संसप्रका
निति वाक्पाते प्रापयत्यर्थं देउधारोतिकं प्रति ४ समागधानां प्रवरो कुशग्रहो ग्रहे प्रसद्यो विक
चो यथा ग्रहः सपत्नमेनां प्रममायदारुणो मही समग्रो विकचो यथा ग्रहः ५ सुकल्पितं दानव
नागसेनिभं महाभुनिर्हीरममित्रमर्दनं रथासुमाते गगणात्सहस्रशः समास्थितो हंति शरैर्नरा
नपि ६ रथानधिष्ठाय सवाजिसारथी नृगेश्च पादैर्हिरेदो यपो यत् दिपांश्च पद्भ्यां मरुदे करेण
दिपो नमो हंति च कालचक्रवत् ७ नरांस्तकालीयसवर्मभूषणान्निपात्य साधानपिपतिभिः
सह व्यपो यदेति वरेण शुष्मिणा सशब्दवत् स्थूलनले यथा तथा ८ ॥

रथिष्ठाय ग्राक्रम्य मरुदे मर्दयामासेत्सुत्रार्थं ^{स्थ}संस्थानकर्षः एवं करेण मुंडयानरादीनपो ययदि।
ति एवं दिपो हंति रथादीनि त्यर्थात् ७ शुष्मिणा बलवता स्थूलं सुषिरं रणविशेषं ८ ॥

संकुलेरणोदेशोऽतिसामर्थ्यात्तत्तेयं १० सगुणेषुकार्मुकंमौर्वीबाणसहितं धनुःनियं न्नियंतां ११ चना
चनोच्चात्तकमतदंतिनोरिति विषयः १२ सहैव युगायत १३ १४ चरनगच्छन्भ्रमन्भ्रातिप्रामुख्येन अतएव प्र

अथार्जुनोऽप्यातलनेमिनिसनेमदंगभेरीबद्धशंखनादिते रथासमानंगसहस्रसंकुलेरणोत्तमेना
भ्यपतद्विपोतमे १ ततोर्जनं द्वादशभिः शरोर्जमैर्जनार्दनं षोडशभिः समार्पयत सट्टेऽधारस्तुरांग
सिभिसिभिसुतो ननादप्रजहासचासकृत १० ततोऽप्यार्थः सगुणेषुकार्मुकं च कर्तुं भूलैर्ध्वजम
प्यलेकृतं पुनर्नियंत्तु सहपादगोहनततः सचक्रोद्यगिरिव्रजेऽथ ११ ततोर्जनं भिन्नकटनदंति
नाद्यनाद्यनेनानिलतल्पवर्चसा अतीवचुत्तोभयिषुर्जनार्दनं धनं जयं चाभिजज्ञानतोमरैः १२ अ
थास्यबाहूद्विपहस्तमभिभौशिरश्चशृणोऽनिभाननं त्रिभिः तुरैः प्रविष्टेदसहैव पांडवस्ततोऽपि
बाणशतैः समार्पयत १३ सपार्थबाणैस्तपनीयभूषणैः समावितः कांचनवर्मभट्टद्विपः तथाच
काशे निशिपर्वतो यथादावाग्निना प्रज्वलितौघधिद्रुमः १४ सवेदनात्तोबुदनिसनोनदंश्चरन्भ्रमन्
स्वलितान्तरोद्भवत् पपातरुगाः सनियंत्कस्तथा यथागिरिव्रजविदारितस्तथा १५ हिमावराते
नसवणमालिना हिमाद्रिकूटप्रतिमेन दंति नाहते रणोभ्रातरि दंडाव्रजजिघांसुरिंद्रावरजं धनं जयं
स्वलितान्तः मध्येऽस्वलनित्यर्थः सनियंत्कः महामात्रसहितः पपात तथा पातयोग्यं यथास्तथा रुगाः
पीडितो यथैव भूतः पपातेति पृथगन्वयः १५ इंद्रावरजं विस्मृकस्ममित्यर्थः धनं जयं च जिघांसुर्दंडाव्रज
तत्तदंतिनासहेति शेषः १६ ॥

क. टी. नर्दयनशब्दकारयन् ७ ८ अस्तान् अस्माचलात् ९ १० गजोत्तमाः महागजारूढाः तौ देवधारतज्ञाः।

सतोमरैरर्ककरप्रभैस्त्रिभिर्जनार्दनपंचभिर्जनैः समर्पयित्वा विननादनर्दयंस्ततोस्पर्वाहू
निचकर्त्तपोऽवः ७ त्वरप्रकृतौ सुभ्रंशं सतोमरौ शुभंगरौ चंदनरुषितौ भुजौ गजात्पतंतौ युग
पहिरेजतुर्यथादिश्रृंगादुचिरौ महोरगौ ८ तथा हृचंद्रेण हंतं किरीटिना पपातदंडं स्पशिरः क्षि।
तिं हि पात सशोणिता ई निपतन्निरेजे दिवा करोस्ता दिवपश्चिमां दिशं ९ अथ द्विपंसेतवराभ्रसं
निभेदिवाकं गंशुप्रतिमैः शरोत्रमैः विभेदणार्थः सपपातनादयन् हिमाद्रिकुटं कुलिशाहतं य।
था १० ततोपरेतत्प्रतिमा गजोत्तमा जिगीषवः संप्रतिसव्यसाविना तथा कृतास्ते च तथैव तौ हि।
पौततः प्रभृते समहृदि पोर्वले ११ गजारथाश्वाः पुरुषाश्च संचराः परस्परज्ञाः परिपेतुगहवे प
रस्परं प्रसवलितः समाहता भ्रं निपेतुर्बद्धभाषिणो हताः १२ अथार्जनं से परिचार्यमैनिकाः
पुरंदरं देवगणाश्चाब्रुवन् अभैषमयस्मान्मरणदिवप्रजाः सुवीरदिष्टानिहतस्त्वयारिषः

२३ ॥

त्रोर्द्विपोसाध्यतौ कृतौ छिन्नौ तथा ते पि कृताः छिन्नाः २१

२२

२३

॥

क.री. अमैःतिमैः १ १० अनुकर्षःस्थापस्तुदाह ११ १२ १३ निर्जिह्वाःनिर्गताःजिह्वाःश्रोत्राणिचपेषांते

अस्यैरस्त्राणिसंवार्यहिषतांसर्वतोर्जनः सम्पासैःशरैःसर्वानहितानहनदहन १ छिन्नत्रिवे
णसंज्ञातान्ताश्चपार्मिसारथीन् विसृज्यहस्ततूणीरानिचक्रयकेतनात् १० संछिन्नरश्मिः
योक्तादान्यनुकर्षयुगान्तरयान विध्वंससर्वसंज्ञाहान्वाणैश्चक्रेर्जनस्तदा ११ तेरथास्तत्रविध
स्ताःपरार्थाभोक्तनेकशः धनिनामिववेष्यानिहतामग्रनिलोवुभिः १२ हिपाःसंभित्तमर्म
णोवज्राणानिसमैःशरैःपेतुर्गिर्यगुवेष्यानिवज्रपाताग्निभिर्यथा १३ सारोहास्तुरगाःपेतुर्व
होर्जनताडिताः निर्जिह्वाःतितौदीणारुधिरार्द्राःसुदर्शनाः १४ नराश्चनागानाराचैःसं
सृताःसद्यसाचिन्ता वभ्रुमुश्चसवलःपेतुर्नेडर्मस्तुश्चमारिष १५ अनेकैश्चशिलाधौतैर्वज्रा
णानिविषोयमैः शरैर्निजत्रिवाण्यार्थोमहेन्द्रवदानवान् १६ महाहवर्माभरणानानारूपा
वायुधाः सरथाःसध्वजावीराहताःपार्थेनशेरते १७ ॥

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२

विजिताः पुण्यकर्माणो विशिष्टाभिजनश्रुताः गताः शरीरैर्वसुधामूर्जितैः कर्मभिर्दिवं १८ अ
 यार्जनं रथवरं तदीयाः समभिद्वन्द्वानां जनपराधत्ताः सगणानां तमन्ववः १९ उद्यमाना
 रथाश्चैभैः पतयन्ति जिघांसवः समभ्यधावन्त्यस्येति विविधेति प्रमायुधं २० तदा युधमहावर्ष
 युक्तं योयमहो बुद्धैः अथ मन्त्रिणितैर्वाणैः तिप्रमर्जनमारुतः २१ सायपतिहिपरयं महाश
 सौचसंस्तवं सदसामंतितीर्थं तं पार्थशास्त्रास्त्रसेतना २२ अथाब्रवीद्वासुदेवः पार्थ किं क्रीड
 सेनञ्च संसप्तकान् मथ्योनां स्ततः कर्णवधेत्वर २३ तथेत्स कर्जुनः कृष्णं शिष्टान् संसप्तकांस्त
 दा अतिष्णुषास्तेषां बलादैत्यानि दृष्ट्वा वधीत् २४ आदत्तं दधन्नेष्टु न दृष्टः कैश्चिद्रणैर्ज
 नः विमुञ्चन्त्याशान् शीघ्रं दृश्यते वहितैरपि २५ आश्चर्यमिति गोविन्दः सममन्पतभारत हे
 सांशुगौरास्ते मेनां हेमाः सरस्वा विशान् २६ ततः संग्रामभूमिं च वर्तमाने जनक्षये अवेक्षमा
 णो गोविन्दः सद्यसाचिनमब्रवीत् २७ पृथगर्थमहाराष्ट्रो वर्तते भरतक्षयः पृथिव्यां पार्थिवानां वै
 दुर्योधनकृते महान् २८ पश्य भारत चापानिरुक्ता दृष्टानि ध्विनां महतां चापविहानिकलाया
 निषुधीस्तथा २९ जातरूपमयैः पुत्रैः शरांश्च नतपर्वणाः तैलपौतांश्च नाराचानि मुक्तानि वपत्र

क. री.
३४

कलापानग्रलेकागन ११ आकीर्णीस्वर्गतोविदिमान् ११ १२ १३ १४ १५ वाजीनांशरीरैरितिसेवेयः दैर्घ्यमा

आकीर्णीस्तोमरोआपिविविधानेसभूषितान् चर्माणिचापविहानिरुक्मृष्टानिभारत ११ सुव
र्णविकृतान्मासान्शक्तीः कनकभूषिताः जावूनदमयैः पट्टैर्वद्वाश्चविपुलागदाः १२ जातरूप
मयीश्चर्माः पट्टिगानेसभूषितान् दंडैः कनकचित्रैश्चविप्रविहान्यस्वधान् १३ परिचात्त्रिभिर्दि
पालाश्चभुशुडीः कलापानपि अयकुंताश्चपतितान्समलानिगुरुणिच १४ नानाविधानिशा
स्त्राणिप्रगद्यजयगद्विनः जीवन्तश्चदृश्यन्तेगतसत्वास्तरसिनः १५ गदाविमथितैर्गात्रैर्मु
सलैर्भिन्नमस्तकान् गजवाजिरथैः तस्मान्प्रपयोधान्सहस्रशः १६ मनुष्यगजवाजीनांश
रशक्नुश्चित्तोमरैः निसिंशैः पट्टिशैः प्राशैर्नखैर्लगुडैरपि १७ शरीरैर्वद्वाधुनिनैः शोणितै
श्चपरिस्त्रुतैः गतासुभिरमित्रवृत्तसंघतारणभूमयः १८ बाहुभिश्चदनादिरथैः सांगदैः शुभभू
षणैः सतलत्रैः सकेयूरैर्भातिभारतमेदिनी १९ सांगुलित्रैर्भुजाग्रैश्चविप्रविहैरलंकृतैः
हस्तिहस्तोपमैश्चिन्नैरुभिश्रुतसिनो ४० बह्वृक्षमणिवैः शिरोभिश्चसकुंडलैः रथा
श्चबद्धाभगानेसकिंकिणितः शुभान् ४१ अस्त्राश्चबद्धापश्यशोणितेनपरिस्त्रुतान्
अनुकर्षान्पासंगान्यताकाविविधान्प्रजान् ४२ ॥

वै १६ १७ १८ १९ ४० ४१ ४२॥

३४

४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४

योथानोचमहाशोखान्दुरोश्चप्रकीर्णकान् निरस्तजिह्वात्मातेगान्शयानान्यर्वतोपमान ४३
वैजयंतीर्विचित्राश्चदत्ताश्चगजयोधिनः वारणानोपरिस्त्रोमान्सयुक्तानेककंबलान् ४४ विष्णु
रितविचित्राश्चरूपवित्राः कुशास्तथा भिन्नाश्चबद्धधाचराः पतद्भिश्चूर्णितागजैः ४५ वैश्य
मणिदंशोश्चपतितोश्चाकुशान्भुवि अश्वानोचयुगापीशान्नलवित्रानुरश्चुरान् ४६ विद्वाःसा
दिध्वजाग्रेषुसवर्णविक्रताः कुशाः विचित्रान्मणिचित्राश्चजातरूपपरिष्कृतान् ४७ अश्व
स्तरपरिस्त्रोमानोऽकंबान्पतितान्भुवि चशमणीन्त्रेडाणोविचित्राः कांचनस्रजः ४८ छ
त्राणिचापविहानिचामरयजनानिच चंद्रनक्षत्रभासैश्चबद्धनैश्चारुकुंडलैः ४९ कृत्तश्म
शुभिराकीर्णोर्णाचंद्रनिभैर्मही कुसुमोत्पलपद्मानांखंडैः फलंयथासरः तथामहीभूता
वक्रैः कुसुमोत्पलसंनिभैः तागगणविचित्रस्यनिर्मलेण्डुघुतित्विषः ५० पश्येमोनभसस्त
त्पोशन्नक्षत्रमालिनी एतत्तवैवान्तरूपं कर्मार्जनमहाहवे ५१ दिविवादेवराजस्यत्वयायत्त
तमाहवे एवतां दर्शयन्कृत्स्नोपुद्गभूमिकिरिटिने ५२ गच्छन्नेवाष्टणोच्छृष्टोर्ध्वधनबलेमह
त् शोखडंडभिनिर्घोषं मेरीपाणवनिस्तनं ५४ ॥

क. टी.

५५ ५६ ५७ ५८ ५९ एकोनविंशः प्रोक्तः १२३४ ५ पराभूतः प्रकोपितः ६ ७ ८ ॥

रथास्रगजनादांश्च प्रासृष्टांश्च दारुणान् प्रविशत हले क्लृप्तस्तरोर्वातवेगितैः ५५ पौरो
नाभ्यर्दितं सैन्यं तदीयं वीर्यविस्मितः सहिनानाविधैर्बाणैरिषस्रप्रवरो युधि ५६ न्यहनत्
हि षतांशुगानातासूनेतको यथा गजवाजिमनुष्माणो शरीराणि शितैः शरैः ५७ जित्वा प्रहर
तां श्रेष्ठो विदेहासूनुपातपत् शत्रुप्रवीरैरसृणिनानाशसृणिमायकैः ५८ क्षित्वा तानवधीरु
त्रन्यास्यः शक्रश्चासृगन् ५९ इति श्रीकर्णपर्वणि ७० अत राष्ट्र उवाच प्रोक्तस्त्वया पूर्वमेव
प्रवीरो लोकविश्रुतः न त्वस्य कर्म संग्रामे त्वया संजय कीर्तितं १ तस्य विस्तरशो ब्रूहि प्रवीरस्य
यविक्रमे शितां प्रभावं वीर्यं च प्रमाणं दर्पमेव च २ संजय उवाच भीष्मद्रोणकृपद्रोणिकर्ण
जुनजनार्दनान् समाप्रविद्यान् न विभ्रष्टान्मात्मन्यसे रथान् ३ योऽस्यादिपतिर्वीर्येण सर्वा
नेतान्महारथान् न मेने चात्मना तत्पुं कचिदेव जनेश्वर ४ तत्पुंतां द्रोणभीष्माभ्यामात्मनो
यो न मृष्यते वासुदेवाज्जनाभ्यां च मृततां नैरुतात्मनि ५ स पांडवो नृपतिश्चेष्टः सर्वशस्त्रभृ
तांबरः कर्णस्यानीकमहनत्पराभूतश्चांतकः ६ तडरीणं रथास्रं च पतिप्रवरसंकुलं कुलाल
चक्रवर्जं तां पांडवेनाभ्याहतं बलात् ७ यस्य सूर्यध्वज रथान् विप्रविद्धा युधदिपान् सम्प्राप्तैः शरैः
पांडवो वायुर्मैत्रानिवादिपत् ८ ॥

१ सः पांमः यस्तनकरोदिति द्वयोः संबन्धः ॥ ११ ॥ १४ मुष्टिश्चिष्टायतज्यं मुष्टिदेशे शिष्टाचग्रायताचज्याय
 सततयापतस्मिन्नेव दण्डो यद्वनमंडलाकारं विपिराकारं च दृश्यत इति भावः वर्षतः मतस्तः ॥ १५ ॥
 हिरदादिरदारो हानिपताका युधध्वजान् सपादरत्नानहनहजेणाद्रीनिवादिहा १ सशक्तिश
 सत्तुणीरानम्यारोहान् दूयानपि पुलिंदावसवाद्भीकनिषादां ध्रुकुंतलान् ॥ राक्षिणां स्या
 भोजांश्च शूरान् संग्रामकर्कशान् विशस्त्रकवचान्वाणैः कृत्वा चैवाकरोद्यस्त ॥ चतुरंगबल
 बाणैर्निघ्नं तं पांममाहवे दृष्ट्वा द्रोणि रसभ्रातमसंभ्रातस्ततोभ्ययात् ॥ १२ ॥ आभाष्य चैनं मधुरम
 भितस्तमभीतवत् प्राह प्रहरतांश्रेष्ठः स्मितपूर्वं समाहूयत् ॥ राजन्कमलपत्राक्षविशिष्टाभिज
 नश्रुत वज्रसंहननप्रख्यप्रख्यातबलपौरुष ॥ १४ ॥ मुष्टिश्चिष्टायतज्यं च व्यायताभ्यां महद्वनः दो
 भ्यां विस्फारयन्नासिमहाजलदवद्भुशं ॥ १५ ॥ शरवर्षमहावेगैरमित्रानभिवर्षतः मदमन्त्रानुप
 श्यामि प्रतिवीरं तवाहवे ॥ १६ ॥ रथद्विरदपत्यस्थानेकः प्रमथसे बहून् मरुसंज्ञानिवारणेषु विभीर्भी
 मबलो हरिः ॥ १७ ॥ महतारथद्योषेण दिवं भूमिं च नादयन् वर्षति सस्यहामेद्योभासिद्वादीव पा
 र्थिव ॥ १८ ॥ संस्पर्शानः शरं स्त्रीलां स्त्रणा दाशी विषोपमान मयैव केन युधस्यैव केलां धको यथा
 ॥ एवमुक्तस्तथेत्तु काप्रहरेति च तारितः कर्त्तिना द्रोणात्तनयं विद्याधमलयध्वजः २० ॥
 मयसे प्रमथ्यासि ॥ १९ ॥ सस्यहाश्रुतिवृष्ट्या धाम्यहाद्वादी गर्जन ॥ २० ॥ तारिता द्रोणिना मलयवतः कृत्रिमो
 ध्वजो यस्य मलयध्वज इति प्रवीरस्य वनामातरवा २० ॥

क. टी.
१६

गत्यादशम्याः स्वामिभिरुत्तीर्णः मंदो गोमृत्रिकाभुवाः स्वलितायमकाक्रांताकुशेतीषुगतीर्विडः शि
रोहृदयपार्श्वदेशास्त्रिस्रः मंदोऽष्टदिनत्वक गोमृत्रिकाकवचनिक्रंतनीसयापसयगामिनी
भुवानियमेनलक्षभेदिनीस्वलितालक्ष्यता यमकाक्रांतालसंभित्वाभित्वासक्तविर्गताकुशललक्ष्येक

मर्मभेदिभिरनुग्रैर्वाणैरग्निशिखोपमैः स्मयन्मभ्यहनद्दौतिः पोंरमाचार्यसत्तमः २१ ततोपरा
न्मृतीदागग्रान्नागचात्ममभेदिनः गत्यादशम्यासंयुक्तानसत्यामाप्यवासृजत् २२ तानशान
छिनत्सोन्नोन्नवभिर्निशितैः शरैः चतुर्भिर्दयच्चासानाशुतेयसवोभवन २३ अथद्रोणसुतस्य
पुंसांछित्वा निशितैः शरैः धनुर्जीविततां पोंरश्चिच्छेदादित्यतेजसः २४ दिव्यधनु रथाधिज्यं
कृत्वा दौणिरमित्रहाप्रेक्षचाशुरशेयुक्तान्नरैरन्यान्कृतमान् २५ ततः शरसहस्राणिप्रेषया
मासवैहिजः २६ पुंसंवाधमाकाशमकरोहिषाणवच २७ ततस्तानस्पतः सर्वान्द्रोणोर्वाणाम्
हात्मनः जानातोप्यतयान्द्रोणातयत्पुरुषर्षभः २८ प्रयुक्तांस्तान्ययत्नेनछित्वा दौणिरिष्ट
नरिः चक्ररत्नोत्तमप्राणदन्निशितैः शरैः २९ अथभेर्लोचवंदृष्ट्यामंडलीकृतकार्मुकः प्रा
स्यद्रोणसुतोवाणान्ब्रुहिंष्ट्वात्मजोयथा ३० ॥

देशस्यबाह्वादेर्द्वितीतिनवगतयः दशमीगतिः
स्तुशिरसासहृदयानिनीप्रतिकुशानाम नयागत्याप्रसिमानपिशगननवसंख्याकान्नवभिः शरैः अछि
नदितिसंबंधः ३१ ३२ श्वात्तजः पर्जन्यः श्वात्मज इति पाठे पिसाण्वार्थः वृष्टेः सूर्यप्रभवत्तदर्शनात् ३३

अष्टवृषभवाद्यानिप्रष्टोशकरानियरायुधसंभारंरुद्रःवहेतितत्सर्वंअद्वैष्टमभागेनयामार्थेनदीणमित्थ

अष्टवृषगवान्दुःशकरानियरायुधं अन्तर्दष्टभागेनद्वौणिश्चिद्वेपमारिष १० तमेतकमि
वक्रुहमेतकस्यांतकोयमे येयेदृशिरेतत्रविसेताःप्रायशोभवन् ११ पर्जन्यश्चर्मतेदृष्ट्या
साद्रिदुमोमहीं आचार्यपुत्रस्तोमेनांवाणहृष्ट्यायवीवृषत् १२ द्वौणिपर्जन्यमुक्तांतोवाणवृ
ष्टिंसुडःसहो वायव्यास्त्रेणसंलिप्यमुदापांस्यानिलोनुदत् १३ तस्यनानदतःकेतंचेदनागु
रुहवितं मलयप्रतिमंद्वौणिश्चित्वासांश्चतुरोहनत् १४ सतमेकेषुणाहत्वामहाजलद।
निस्रने धनुश्चित्वाहंचेद्रेणतिलशोव्यधमद्रथं १५ अस्मैरसुणाणिसंवार्यचित्वासर्वायुधानिच
प्राप्तमप्यहितंद्वौणिर्नजज्ञानरणासया १६ एतस्मिन्नेतरेकर्णोराजानीकमुपाद्रवत् द्रावया।
मासमतदापांडवानांमहद्वलं १७ विरथान्थिनश्चकेराजानस्यांश्चभारत राजान्वद्रभिगान
र्कुरैःसंनतपर्वभिः १८ अथद्वौणिर्महेष्ट्यासःपांशंशत्रुनिवर्हणं विरथंरथिनांश्रेष्ठंनाह
नघुहकाक्षया १९ हतेसरोदंतिवरःसुकल्पितस्वरभिस्त्रष्टः प्रतिशहगोवली तमाद्रवत्
द्वौणिशराहतस्वरन्नवेनकृत्यप्रतिहस्तिगर्जितं ४० ॥

थः १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ हतेसरोयःकश्चित्तेपांशं ४० ॥

क. री.
२

मलयध्वजः पोंरासंयदृष्टयागतेवारणं समभ्यतिष्ठत् ४१ बलेन प्रसुसर्गे यद्वत्तमौपत्तलेन मन्मुना चतैः प
रिपीडयन् श्रेकुशेन कोपयन् ग्रदिपतिर्मलयस्तस्येश्वरः पोंराः ४२ शौणः चरंगभूषणं किरीदेतोमरेण प
तेवारणं वाराण पुद्गको विरोहिणे तमं पर्वतमानुसंनिभं समभ्यतिष्ठन्मलयध्वजस्त्वरन्यथादि
ष्टं गंधरिरुन्नेदं स्तथा ४३ सतोमरेभास्कररश्मिबर्चसे वलासुसर्गे तिमयत्तमन्मुभिः समर्ज
शीघ्रं परिपीडयन् जंगुरोः सुतायादिपतीश्वरो नदन् ४४ मणिप्रवेकोत्तमवज्रहारकैरलक
ते चोचुकमाल्यमौक्तिकैः हतो हतो सीत्समस्तुनानदमराहनदशौणि वरंगभूषणं ४५
तदकचंद्रग्रहपावकविषं भृशातिपातात्यति ते विचूर्णितं महेंद्रवज्राभिहृतं महासनेयथा
दिष्टं गंधरणीतले तथा ४६ ततः प्रज्ज्वालपरेण मन्मुना पदाहतो नागपतिर्यथा तथा समा
ददे चोत्तकदे इमं निभानिष्पन्नमिश्रार्त्तिकं राश्वतर्दश ४७ हिपस्पणादाग्रकरासंपंचभिर्न
पस्पबाहचशिरो यपत्रिभिः जवानघडिः षडनुत्रमतिषः संपोंराज्ञानुचरान्महारथान् =
४८ सुदीर्घवज्रौ वरचंदनो हितौ सुवर्णसुक्रामणिवज्रभूषणौ भुजौ धरायां पतितौ नृपस्य ३
तौ विचेष्टतस्मात्सहता विवारणौ ४९ शिरश्चतुर्णां शशिप्रभाननं सरोषताम्रायतने त्रसु हि
त्रमं लितावपि भ्राजति तत्सकुंडले विशालयोर्मध्यगतः शशीयथा ५० सतुहिपः पंचभिरु
त्रमेभुभिः कृतः षडंशश्चतुरो नृपसिभिः कृतो दशांशः कुशलेन युधता यथा हविस्तदंशदे
राहनन् इष्टसमाददे शौणिरिति शेषः ५१ चतुरः चतुरंशः पंचमराज्ञो दशांशः भक्तो यथा दशांशवि
कायामिष्टोपिष्टपिष्टो दशांशः क्रियते तथेत्यर्थः ५२ ५३ ॥

पांशोश्चादीनपादशः प्रदाय त्वं पित्वा प्रशांतः शैलिवाणैरिति शेषः यथा स्वधोपेतशरीररूपे हविः प्रा
 प्य पितृप्रियां जलनः प्रमशानाग्निः जलेन शाप्यतित हृदित्यर्थः ५० समाप्तविघ्नं सम्पगाप्तविघ्नं समा
 सपादशोराक्षसभोजनान्नहृन्मदापपांशोश्चमनुष्यकुंजरान् स्वधामिवाप्यजलनः पितृप्रिय
 स्ततः प्रशांतः मलिलप्रवाहतः ५० समाप्तविघ्नं तगुरोः सुतं नृपः समाप्तकर्माणामुपेत्य ते सु
 तः सुहृदुतोत्पथमश्जयन्मदाजिते बलौ विस्ममिवा मरेश्वरः ५१ इति कार्णपर्वणि प्रवीरव
 धः ८२१ अतगाष्टवाच पांशो हते किमकरो दर्जनोपुथि संजय पकवीरेण कर्णेन द्रावितेषु
 पोरेषु च १ समाप्तविघ्नो बलवान्मुक्तो वीरः स पांडवः सर्वभूतेषु नृजातः शंकरेण महात्म
 ना २ तस्मान्महद्भयं तीव्रमभिन्नं द्वाहने जयात् स यत्तत्राकरोत्पार्थ स्तन्ममाचत्वमंजय ३
 संजय उवाच हते पांशोर्जनं क्लृप्तं स रत्नाहवचो हितं पश्यामि नाहं राजानमपयातांश्च पांड
 वान् ४ निवृत्तैश्च पुनः पार्थ भृगुं शत्रुबलं महत् असत्यामुश्च संकल्पाहताः कर्णेन संज
 याः ५ तथा स्वरथनागानां कृतं च कदंतं महत् सर्वमाख्यातवान् वीरो वासुदेवः किरीटिने
 ६ एतच्छ्रुत्वा च दृष्ट्वा च भ्रातृर्हिरमहद्भयं वाहयाश्चान्धृषीकेशादिप्रमित्याह पांडवः ७ ततः
 प्रायाह धृषीकेशो रथेनाप्रतियोधिना दारुणाश्च पुनस्तत्र प्राड्गसीत्समागमः ८ ततः पुनः समाजम्पुर्भी
 ताः कुरुपांडवाः भीमसेनमुत्तापार्थाः सूनपुत्रमुत्तावयं ९ ततः प्रवृत्ते भयः संग्रामो राजसत्तमं कार्ण
 मकर्माणां कृतकृत्यं विशः पांशे १ अनुज्ञातः त्वं प्रजप्यो भविष्यसीत्यनुरहीतः राजानं पुथिष्ठिरे ४ भ्रातः

सपिठिस्व ८२१ ॥

क.सी.

५

११ १२ घोसर्गवियतश्रेतरिते १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

धनं विवाणान् रिचानसिपदिशतो मरान् सुसलानि भुङ्गीश्च मशः ऋष्टिपरस्वधान् ॥ ११ ॥
राः प्रासान् शितान् कुंताभिर्दिपालान् महो कुशान् प्ररुहति प्रमापेत् परस्परजिह्वां मया ॥ १२ ॥
वाणान् ज्ञातलशब्देन घोदिशः प्रदिशो वियत् एथिर्वीने मित्रो वेणानादयेतो भयः परान् ॥ १३ ॥
तेन शब्देन महता संरुष्टाश्च कुराहवे वीरा वीरैर्महाघोरं कलहोतेति तीर्षवः ॥ १४ ॥ ज्ञातलत्र
यत्नः शब्दः कुंजराणां च दंष्ट्रां पारातानां च पततो नृणां नादो महान् भूत् ॥ १५ ॥ तालशब्दोऽप्य
विविधान् नृणां चाभिगर्जितो श्रुत्वा तत्र भृशं त्रेसुः पेतुर्मल्लश्च सैनिकाः ॥ १६ ॥ तेषां निनर्द
तो चैव शस्त्रवर्षं च मेचतो बहूनाथिरथिर्वीरः प्रममाथेषुभिः परान् ॥ १७ ॥ पंचपोचालवीरा
णां रथान् रथचपंच च सासस्तध्वजा नृणां शरैर्निन्येपमतये ॥ १८ ॥ योधसुख्या महावीर्यः
पोडनाकर्णमाहवे शीघ्रास्त्रादिव माहृत्य परिवब्रुः समेततः ॥ १९ ॥ ततः कर्णो हि घन्तेनां श
रवर्षं विलोडयन् विजगाहोऽजाकीर्णो पश्मिनीमिव यूथपः ॥ २० ॥ हि घन्तध्वमवस्कं योधयोध
वरुत्तमं विधुन्वानः शितैर्वाणैः शिरसु नमथ पातयत् ॥ २१ ॥ चर्मवर्माणि संछिन्नापतन् भविदे
हितो विघेडनास्पसं मर्शं हितीयस्पपतत्रिणः ॥ २२ ॥ अथ संघनिपत्य उन्मथ्य मार्गादप्यत्र हरेत्सर्पः ॥ २३ ॥

प्रसमयनैः प्राणाऽन्मयं ते भिक्षैः मौर्वी मौर्वी चतैः बाणैः तलत्रेषु ज्वाघातवारणा स्यान्नेषु न्यहनतया
 याते शरं संधाते शक्रवेति तथा च कारेत्यर्थः २३ व्याघ्रमानेषु पतमानेषु २४ विमल्लिखेत्तानां युधाः म
 वर्मदेहासु मयनैर्हनुषः प्रचुतैः शरैः मौर्वी तलत्रेषु हनत्कशया बाजिनो यथा २३ पांडुसंज्ञय
 पांचालान् शरमोचरमागतान् ममर्दतरसाकर्णाः सिंहो मृगाणां निव २४ ततः पांचालराजश्च
 द्रौपदेयाश्च मारिष यमौ च युयुधानश्च सहिताः कर्णमभ्ययुः २५ तेषु व्याघ्रमानेषु कुरुपांचा
 लपांडुषु प्रियानसूत्रोत्पक्रायो धातुः परस्परं २६ सुसैन्याः कवचिनः सशिरस्त्राणां भूषणाः
 गदाभिर्मण्डलैश्चान्येपरिचैश्च महाबलाः २७ समभ्यधावन्त भृशं कालदेहैरिवोद्यतैः नर्दन्तश्च
 हूयन्तश्च प्रवल्गन्तश्च मारिष २८ ततो निर्जन्मरन्योन्ये तश्चान्योन्यताडिताः वसन्तोरुधिरंगात्रैर्वि
 मल्लिखेत्तानां युधाः २९ दंतशूलैः सरुधिरैर्वक्रैर्दाडिमसंनिभैः जीवंतश्च चाप्येके तस्युः श
 स्त्रोपहृदिताः ३० परस्वयैश्चाप्यपरे पट्टिशैः सिंभिलया शक्तिभिर्भिडिपालैश्च नखैः प्रासतो म
 रैः ३१ ततश्च चिच्छिदश्चान्ये विभिडश्चिच्छिपुस्तथा संच सखलश्च जघ्नुश्च कुहाराणामहार्णवे ३२
 पेतभ्योन्यनिहता यस्वोरुधिरादिताः ततः सरसं रक्तं प्रकृताश्च दत्ताश्च ३३ ॥

लिङ्गं शिरोभागस्य मांसपिंडः ३४ परस्वयैः ततश्च पट्टिशैः सभिश्च चिच्छिदः शक्तिभिर्विभिडः भिंदि
 पालैश्चिच्छिपुः नखैः संचकर्तः प्रासतो मरैर्जघ्नुः ३५ सरसं स्निग्धं प्रकृताश्चिन्नाः चंदनाः रक्तचंदनाः ३६ ॥

क. टी.

१५

१५ समान्यसंभवसन्तु १६ पद्मानीववदनानिचस्रजः श्वगात्राणि १७ समुन्नानितारक्त्रिन्नानिम
रथैरथाविनिहताहस्तिभिश्चापिहस्तिनः नरैर्नराहताः पेत्रस्याश्वाभ्यः सहस्रशः १४ धजाः।
शिरसिष्ठत्राणिहिपहस्तान्तराणोभुजाः त्वैर्भलार्हचंद्रैश्चिन्नाः पेत्रर्महीतले १५ नराशनाः
सहयान् रथास्मरुडगहवे अश्वारोहैर्हताः शूराश्चिन्नहस्ताश्चदेतिनः १६ सपताकाधजाः पे
तर्विशीर्णाः श्वपर्वताः पत्तिभिश्चसमास्तुहिरदाः स्पंदनास्तथा १७ हताश्चहन्यमानाश्चपति
ताश्चैवसर्वशः अश्वारोहाः समासाद्यत्वरिताः पत्तिभिर्हताः १८ सादिभिः पत्तिसेचाश्चनिहतायु
धिपोरते मृदितानीवपद्मानिप्रमृष्टानां श्वचस्रजः १९ हतानांबदनान्यासनात्राणिचमहाह
वे रूपाण्यत्पर्थकांतानिहिरदाश्चनराणोरप ४० समुन्नानीववस्त्राणिययुर्दृष्टानांपरां ४१
इतिकर्णपर्वणि ८५२ संजयउवाच हस्तिभिस्तमहामात्रास्तवपुत्रेणचोदिताः ४२ दृष्टुमंजि
वोसंतः कुहाः पार्श्वतमभ्ययुः १ प्राच्याश्चदालिणान्याश्चप्रवरागजयोधिनः अंगावेगाश्च
पुंड्राश्चमागधास्ताम्रलिप्तकाः २ मेकलाः केशालामडादणालीनिषधास्तथा राजयुद्धेषुकुश
लाः कलिगैः सहभारत ३ शरतोमरनाराचैर्दृष्टिमंतः श्वोबुदाः सिधिवुस्ततः सर्वपोचालवल
माहवे ४ तान्संमिमर्दिष्वन्नागान्यास्पर्शगुणैर्भृशं चोदितान्यार्धतोबाणैर्नाराचैरभ्यवीवृषत ५
लिनानियकविंशः हस्तिभिः ४० ४ पार्श्विः पादस्यपश्चाद्भाराः श्वेगुष्टः प्रसिद्धः श्वकुशः प्रतोदः पार्श्वकुशः श्व

इत्येकप्रश्नेतिहोकेवलं कुप्रश्नः १॥

१५

६ प्रह्लादमानंष्टष्टयुग्मः ७८ १२ आवर्जितः प्रहारवेचनेनरतितः कायोयेनतस्य १३ १४ १५ १६ १७

एकैकं दशभिः षड्विंशतिभिः पितृभिरपि भारत हिरण्यनभिविद्याधत्तिमैर्गिरिनिभान्प्रारैः ६ प्रह्लादमा
नेहिरदैर्मेचैरिवदिवाकरं प्रययुः पण्डुपंचालानंदतो निशितायुधाः ७ तांतागानभिवर्षतो
न्यातंजीतलनादितैः नकुलः सहदेवश्चद्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ८ सात्यकिश्चाशिवेदीचचेकि
तानश्चवीर्यवान् समंतात्सिधिवुर्वीरामेच्छास्तोयैरिवाचलान् ९ तेस्त्रैः प्रेषितानागानरान
सान्त्वयानपि हस्तेराक्षिप्यममृडः पद्मिश्चाप्यतिमन्यवः १० विभिडुश्चविषाणाग्रैः समादि
प्यचवित्तिपुः विषाणालग्राश्चाप्यन्तेपरिपेतुर्विभीषणाः ११ प्रसुखेवर्तमानेनृदिपमंगस्य
सात्यकिः नाराचेनोग्रवेगेनभित्तामर्मणपातयत् १२ तस्यावर्जितकायस्यहिरण्यतुतिष्ठा
तः नाराचेनाहनदृक्षः सात्यकिः सोपतद्भुवि १३ पुंड्रस्यापततोनागेचलेतमिवपर्वतं सह
देवः प्रयत्नास्तेर्नाराचेरहनत्रिभिः १४ विपत्ताकं वियेतारं विवर्मध्वजजीविते तेकृत्वाहिर
दंभयः सहदेवो गमभ्ययात् १५ सहदेवंतनकुलोवारपित्वाङ्गमार्दयत् नाराचेर्यमदंशभै
स्त्रिभिर्नागंशतेनच १६ दिवाकरकरप्रख्यानेनगश्चितेपतोमरान् नकुलायशताम्यष्टौत्रिधै
कैकंतमोक्षिनत् १७ तथार्द्धचंद्रेणशिरस्तस्यचिह्नेदण्डवः सपपातहतोम्लेच्छस्तेनैवसहदं
तिना १८ ॥

क.री. २१ २० १० द्वाविंशः सह १ आडधुवुः भामितवंतः २ ॥

अथंगपुत्रे निहते हस्तिशिखाविशारदे अद्वाः कुहामहामात्रानागैर्नकुलमभ्युः १९ चलात्
ताकैः समुत्वेर्हमकदातनुद्वैः मिमर्दिषंतस्त्वरिताः प्रदीमैरिवपर्वतैः २० मेकलोकल
कालिगानिषथास्नामुलिप्तकाः शरतोमरवर्षाणि विमुचंतोजिघोसवः २१ तैश्चाद्यमानं
नकुले दिवाकरमिवांबुदैः परिपेतः सुसंख्याः पांडुपांचालसोमकाः २२ ततस्तद्भवघुहं
रथिनो हस्तिभिः सह सृजतां शरवर्षाणितोमरांश्च सहस्रशः २३ नागानां प्रासुटकुंभामर्मा
णिविविधानि च दंताश्चैवातिविह्वानां नाराचैर्भूषणानि च २४ तेषामष्टौ महानागांश्चतुः
षष्ट्या सुतेजनैः सह देवोजवानां श्रुते पतन्सहसादिभिः २५ अंजोगतिभिर्गयम्प्रयत्नाद्
नरुत्रमं नागचैरहनन्नागान् कुलः कुलनंदनः २६ ततः पांचालशेनयौ द्रौपदेयाः प्रभ
द्रकाः शिखिरीचमहानागान् सिधुः शरद्वृष्टिभिः २७ तेषां दुयोधांबुधरैः शत्रुहिरदपर्वता
वाणवर्षैर्हताः पेतवन्नुवर्षैरिवाचलाः २८ एवं हत्वा तव गजोत्सेपां दुरथकुंजराः दुतां सेनामवे
तंतभिन्नकलामिवापगां २९ तां ते सेनां समालोप्य पांडुपुत्रस्य मैत्रिकाः विहोभयित्वा च पुनः कार्ण
समभिडुवुः ३० इति कार्णपर्वणि ६२ संजय उवाच सहदेव तया कुहदहंत तव वाहिनीं दुःशा
सनो महाराज भ्राता भ्रातरमभ्ययात् १ तौ समेतौ महायुद्धे दृष्ट्वा तत्र महारथाः सिंहनादरवांश्च कुं

४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

ततोभारतकुहेनतवपुत्रेणयन्विना षोडशसिभिर्वाणैर्वक्ष्यमिहोवली १ सहदेवस्त
 तोराजन्माराचेनतवात्मजे विधाविद्याधुसप्तत्यासारथिंचत्रिभिःशरैः २ इःशासनस्ततश्चा
 पेछित्वा राजन्महाहवे सहदेवेत्रिसप्तत्यावाहोरुसिचापयत् ५ सहदेवस्तसेकुहःखड्गस्यम
 हाहवे अविध्यप्राम्जत्राणेतवपुत्ररथं प्रति ६ समार्गाणांउणंचापेछित्वा तस्यमहानसिः निप
 पातततोभूमौच्युतःसर्पःखोवरात् ७ अथान्धनुरादायसहदेवः प्रतापवान्डःशासनायचि
 त्तेपबाणमेतकरंततः ८ तमापतेतंविशित्वेयमदेशेयमतिष्ठं त्वेनशितधारेणहिधाचि
 छेदकौरवः ९ ततस्सनिशितंत्वद्भमाविध्ययुधिसत्वरः धनुश्चान्धसमादायशरंजग्राहवीर्य
 वान् १० तमापतेतंसहसानिस्त्रिंशंनिशितैःशरैः पातयामाससमरेसहदेवोहमन्निव ११ ततो
 बाणांश्चतुःषष्टितवपुत्रोमहारणो सहदेवरथंतुणंप्रेषयामासभारत १२ तांछरास्समरेण
 त्वेरोनापततोबहून् एकैकंपंचभिर्वाणैःसहदेवोत्प्लूतत १३ सेनिवार्यमहाबाणास्तवपु
 त्रेणप्रेषितान् अथामैसबहून्बाणांस्त्रेषयामाससंयुगे १४ तांत्वाणांस्तवपुत्रोपिछित्तेकै
 कंत्रिभिःशरैः ननादसुमहानादंदारयानोवसंधरा १५ ततोडःशासनोराजन्विधाषोडशसुत
 रणो सारथिनवभिर्वाणैर्मोद्रेयस्यसमार्षयत् १६ ॥

क.दी.
४२

२० २१ पिपीलिकपुटेपिपीलिकावासपटले २२ त्रयोविंशः नकुलं रभसेरणोत्सवं १ २ ३ ४ ५ ६ ७

ततः कुहोमहाराजसहदेवः प्रतापवान् समाधत्तशरं चोरं मृत्युकालांतकोपमे १० विक्र
ष्यबलवच्चापंतवपुत्राय सोमजत सते निर्भिद्यवेगोनभित्वा चकवचं महत् १६ प्राविशद्
शीर्णं राजन्वल्मीकमिव पन्नगः ततः संसृमुहेराजं सवपुत्रो महारथः १७ मृष्टं चैनं समालो
क्य सारथिस्त्वरितोरथं अणोवाहभ्रशं त्रस्तो बध्यमानः शितैः शरैः २० परान्तिप्रणोते तत्कौ
रव्यं पांडुनंदनः दुर्योधनबलं दृष्ट्वा प्रममाथ समेततः २१ पिपीलिकपुटे राजन्यथा मृदन्नरो
रुषा तथा सा कौरवी सेना मृदिता तेन भारत २२ इति श्रीकर्णपर्वणि ११४ संजय उवाच नकु
लं रभसे युद्धे द्रावयंतं वरूथिनीं कर्णेनैकं रत्नं नो राजन्वारयामास वैरुषा १ नकुलस्तु ततः क
र्णप्रहसन्निदमब्रवीत् विरस्य वत हृष्टो हं देवतैः सौम्यचक्षुषा २ पश्य मामं त्वरणोपापचक्षु
र्विषयमागतं त्वं हि मूलमनर्थानां वैरस्य कलहस्य च ३ त्वदोषात् कुरवः दीणाः समासाद्य
परस्परं त्वामद्य समरे हत्वा कृतकृत्योऽस्मि विज्वरः ४ एवमुक्तः प्रत्युवाच नकुलं स तनूदनः
सदृशं राजपुत्रस्य यत्निश्च विशेषतः ५ प्रहरस्व च मे वीरपश्यामस्तव यौरुघं कर्मकृत्वारणो
भूतततः कल्लितमर्हसि ६ अनुक्ता समरे तात शूरा युध्यंति शक्तिः प्रयुध्यस्व मया प्राज्ञा
हनिष्ये दर्पमेव ते ॥

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

इत्युक्ता प्राह भूतार्णो पांडु पुत्राय स तजः विद्याय चैनं समरे विसप्रत्पाशिली सुवैः ८ नकुलस्त
ततो विदुः सतपुत्रेण भारत अशीत्याशी विषप्रत्यैः सतपुत्रमविध्यत ९ तस्य कर्णो धनुश्चि
त्वा सर्वा पुत्रैः शिलाशितैः त्रिंशता परमेष्वासः शरैः पांडवमर्दयत् १० तेन स्य कवचं भित्तापयुः
शोणितमाहवे आशी विषायथानागा भित्तागां सलिलं पयुः ११ अथाप्यहनुगदाय हेमपृष्ठं
इरासदं कर्णं विद्याय सप्रत्पासारथिं च त्रिभिः शरैः १२ ततः क्रुद्धो महा राजनकुलः परवीरहा
त्वरप्रेण सुतीक्ष्णो न कर्णं स्पथं न रक्षितम् १३ अथैनं छिन्नधन्वानं सायकानोशतैस्त्रिभिः ।
आजघ्रे प्रहसन्वीरः सर्वलोकमहारथं १४ कर्णमभ्यर्दितं दृष्ट्वा पांडु पुत्रेण मारिष विस्मये परमे
जगमूयिनः सहदैवतैः १५ अथाप्यहनुगदाय कर्णो वै कर्तनस्तदा नकुलं पंचभिर्बाणैर्जत्रुदे
शं समार्षयत् १६ तत्र स्थैर्यतैर्बाणैर्माद्री पुत्रो वरोचयत् सरथिभिर्निवादिषो भुवने विस्मज
स्रभा १७ नकुलस्ततः कर्णं विध्वा सप्रभिराशुगैः अथास्पथं नुषः कोटिं पुनश्चिच्छेद मारिष १८
सोन्यत्कार्मुकमादाय समरे वेगवन्नरं नकुलस्ततो बाणैः समतात छादयद्दिशः १९ संह्राद्य
मानः सहसा कर्णं चापच्युतैः शरैः विच्छेद च शरं स्तरार्णं शरैरेव महारथः २० ततो बाणमयं ज्ञा
लेवितते व्योमिदृश्यते त्वद्योतानामिव ब्रातैः संपतद्भिर्यथानभः २१ ॥

तैर्विमुक्तैः शरशतैः छादितं गगनं तदा शलभानां यथा शतैस्तद्वदसीद्विशोपते २२ तेशरा
 हेमविक्रताः संपतंतो मुहुर्मुहुः श्रेणीकृता यथा शतक्रौंचाः श्रेणीकृता इव २३ वाणजाला
 वृते यो मिच्छादिते च दिवाकरो न स्य संपतते भूम्यां किंचिदप्यंतरिक्षगं २४ निरुद्धं तत्र मार्गं च
 शरसंचैः समंततः व्योचेतां महात्मानो कालसूर्या विबोदितौ २५ कर्णचापच्युतैर्वाणैर्वथ
 मानास्तसोमकाः श्रवालीयं तराजेंद्रवेदनाज्ञाभ्यर्दिताः २६ नकुलस्य तथा बाणोर्हन्ममा
 नाचमस्त्वव्यशीर्यतदिशो राजन्वातनन्वा इवांबुदाः २७ ते सेने हन्यमाने तताभ्यां दिव्येर्महा
 शरैः शरपातमपाक्रम्य तच्छतः प्रेतिकेतदा २८ प्रोत्सारितजने तस्मिन् कर्णपोडवयोः शरैः
 अविध्येतां महात्माना वन्यो न्यं शरवृष्टिभिः २९ विदर्शयंतौ दिवानि शस्त्राणि बलमूर्धनि
 छादयंतौ च सहसा परस्परवधैषिणौ ३० नकुलेन शरामुक्ताः कंकवर्हिणो वाससः सूनपुत्र
 मवच्छाद्यतिष्ठंत यथा वरे ३१ तथैव सूनपुत्रेण प्रेषिताः परमाहवे पंडुपुत्रमवच्छाद्य
 तिष्ठंतौ वरे शराः ३२ शरवेषमप्रविष्टौ तौ ददृशाते न कैश्चन सूर्या चंद्रमसौ राजन् छाद्यमानौ
 वनैरिव ३३ ततः क्रुहोरणो कर्णाः कृत्वा चोत्तरं वपुः पंडुवच्छादयामास समंताच्छरवृष्टिभिः ३४
 सोतिष्ठन्नो महा राज सूनपुत्रेण पंडवः न च कारव्यथो राजन्मासकरो जलदैर्यथा ३५ ॥

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ॥

ततः प्रहस्यधिरथिः शरजालानिमारिष प्रेषयामास समरे शतशो य सहस्रशः १६ एकच्छायम
भूत्सर्वतस्त्वबाणैर्महात्मनः अभुच्छायेव संजते संपतद्भिः शरोत्तमैः १७ ततः कर्णे महाराजधनु
श्रित्वा महात्मनः सारथिपातयामास रथनीशहसन्निव १८ ततोऽष्टोत्तरश्चास्य चतुर्भिर्निशि
तैः शरैः यमस्य भवने तूर्णं प्रेषयामास भारत १९ अथास्य ते रथे दिशो तिलशो यधमच्छरैः पता
कांचक्ररत्तांशुगदोत्तुं चमारिष ४० शतचंद्रचतस्रर्मसर्वोपकरणानि च हतास्यो विरथश्चैव
विवर्माचविशंपते ४१ अवतीर्य रथान् तूर्णं परिचर्य स्य धिष्ठितः तमुद्यंतं महाचोरे परिचंतस्म
तजः ४२ व्यहनत्सायकै राजन्सुतीक्ष्णैर्भासाधनैः व्यापुधं चैनमालस्यशरैः सेनतपर्वभिः ४३
अर्दयद्दुभिः कर्णेन चैनं समपीडयत् सहस्रमानः समरे कृतास्रेण बलीयसा ४४ प्राडवत्
हमाराजन्त्रकुलोद्याकुलेद्रियः तमभिदुस्तराथेयः प्रहसन्ने पुनः पुनः ४५ सज्जमस्य धनुः कं
ठे व्यवास्तजत भारत ततः सशुशुभे राजन्कंठासक्रमहद्भुः ४६ परिवेशमनुप्राप्नोयथा स्यात्
ह्योमिचंद्रमाः यथैव चासितो मेघः शक्रचापेन शोभितः ४७ तमब्रवीत्ततः कर्णो व्यर्थं व्याह
तवानसि वदेदानीं पुनर्दृष्टो वधमानः पुनः पुनः ४८ मायोत्सीः कुरुभिः सार्द्धं बलवद्भिश्च पां
इव सहशैस्तातयुधसव्रीशं माकुरुषोडव ४९ ॥

क.सी. ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ॥

४३ गृहवागच्छमादेययत्रवाक्यस्य लिख्यते एवमुक्तामहाराजव्यसर्जयततेतरा ५० वधेप्राप्तं तं
शूरोनाहनहर्मवितदा स्मत्वाकुंत्पावचोराजं सतएनेव्यसर्जयत् ५१ विस्मृष्टः पांडवोराजस्त
पुत्राण्यथविनात्रीऽन्निवजगामाय युधिष्ठिररथं प्रति ५२ ग्राहरोहरथं चापिसूतपुत्रप्रतापितः
निष्पसतडुःखसंतप्तः कुंभस्य इवपन्नगः ५३ तं विजित्वा यकर्णोपि पांचालं ह्वरितो ययौ रथे
नातिपताकेन चंद्रवर्णहयेन च ५४ तत्राक्रंदो महानासीत् पांडवानो विष्णोपते दृष्ट्वा मेनापतिं
नो यो तं पांचालो रथव्रजान् ५५ तत्राकरोन्महाराजकदनं सूतनंदनः मथ्यं प्राप्ते दिनकरे चक्रव
ह्निचरन् प्रभुः ५६ भग्नचक्रैरथैः कैश्चिन्निन्धजपताकिभिः हताश्चैर्हतसूतैश्च प्रभुप्राप्तै
श्चमारिष ५७ द्वियमाणानपण्यामपांचालानां रथव्रजान् तत्र तत्र च संभ्रंता विचेरुरथकुंज
राः ५८ दावाग्निपरिदग्धा गायथैव सुर्महावने भिन्नकुंभाईरुथिराः छिन्नहस्ताश्च वारणाः
५९ छिन्नागात्रावराश्चैव छिन्नबालधयोपरे छिन्नाभ्राणी वसं पेतर्हन्माना महात्मना ६०
अपरेत्रासितानागानां राचशरतोमरैः तमेवाभिसुखेजग्मुः शलभा इव पावकं ६१ अपरेनि
ष्टुनंतश्च व्यदृशं पतमहाहिपाः दारंतः शोलिते गात्रैर्नगा इव जलास्रवाः ६२ ॥

६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

अश्चुदैर्विपुलांश्च बालवयैश्च वाजिनः राजतैश्च तथा कांसेः सौवर्णैश्चैव भूषणैः ६३ हीनोश्च
भरणैश्चैव खलीनैश्च विवर्जितान् चामरैश्च कृपाभिश्च तणीरैः पतितैरपि ६४ निहतेः सादिभि
श्चैव शूरा हवशो भित्तैः अपश्यामरुणो तत्र भ्राम्यमाणान् दूयोत्तमान् ६५ प्राणैः त्वद्वैश्च रहिताः
रष्टिभिश्चापि भारत हयसारीनपश्यामकंचुकोलीषधारिणः ६६ निहतान् अधमानोश्च वे
पमानोश्च भारत नानागावयवैर्हीनोस्तत्र तत्रैव भारत ६७ रथान्दमपरिष्कारान्संयुक्तान् जव
नैर्हयैः भ्राम्यमाणानपश्यामहतेषु रथिषु दुते ६८ भग्रातकृवरान्कांश्चित् भग्नचक्रांश्च भार
त विपत्ताकध्वजांश्चाप्याच्छिन्नेषां देवधुरान् ६९ विहतान् रथिनस्तत्र धावमानोस्ततस्ततः
सूतपुत्रशौरेस्तीक्ष्णोर्हन्ममानान् विप्रान्पते ७० विशस्त्रांश्च तथैवाप्यान्सपास्त्रांश्च हतान् च हनता
रकाजालसेछन्नान् रचेराविशो भित्तान् ७१ नानावर्णविचित्राभिः पत्ताकाभिरलंकृतान्
वारणाननुपश्यामधावमानान्समेततः ७२ शिरांसि बाहू नरुंश्च छिन्नानन्यास्तथैव च कर्णा =
वाप्युतैर्बाणैरपश्यामसमेततः ७३ महान्यतिकुरोरौ श्रेयोधानामन्वपद्यत कर्णासायकान् ७४
नानां पुष्पतांच शितैः शौरैः ७५ तेवध्वमानाः समरे सूतपुत्रेण संजयाः तमेवाभिमुखं विप्रांति ७६
पतेगा द्वेषावकं ७७ तदहंत मनीकानि तत्र तत्र महारथं तत्रियावर्जयामासुर्गुणां ताप्रिमिवो ७८

क. रो.
५५

५५ ५८ ५९ चतुर्विंशः पुपुत्सं १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

हतशेषास्तयेवीराः पांचालानां महारथाः तान्मभग्रादुतात्वीरः दृष्टो विकिरंछरैः ५५ अथ
वततेजसीविशीर्णकवचध्वजान् तापयामास तान्वाणैः सप्तपुत्रो महाबलः ५६ मध्ये दिनमन्
माप्नोभूतानीव तमो नृदः ५७ इति कर्णपर्वणि संजय उवाच पुपुत्से तव पुत्रस्य दावयेतं बलं मे
हत् उल्लको न्यपतद्गणैति दृष्टिदृष्टिचाब्रवीत् १ पुपुत्सश्च ततो राजन शितधारेण पत्रिणा
उल्लकं ताडयामास वज्रेणैव महाबलं २ उल्लकस्ततः क्रुद्धस्तव पुत्रस्य संपुगे क्षरप्रेणाथ
नुष्पित्वा ताडयामास कर्णिना ३ तदपास्य नुष्पितं पुपुत्सर्वगवतरे अन्यदा दत्तसुमह
द्वापं संरक्तलोचनः ४ शाकुनिस्ततः घृष्टा विद्याधमरतर्षभ सारथिं त्रिभिर्गानैर्छते च
भूयो न्यविध्यत ५ उल्लकस्तत्र विंशत्या विधौ स्वर्णविभूषितैः अथास्य समरे क्रुद्धो ध्वजे वि
छेदकोचने ६ सखि न्नः पट्टिः सुमहो ह्यीर्यमाणो महाध्वजः पपात प्रमुखा राजन्स्युत्सोः
कोचनध्वजः ७ ध्वजमुन्मथितं दृष्ट्वा पुपुत्सः क्रोधमूर्छितः उल्लकं पंचभिर्बाणैराजवा
नस्तनांतरे ८ उल्लकस्तस्य समरे तैलधौतेन मारिष शिरश्चिच्छेदभलेन येन भरतसत्तम
९ तच्छिन्नमपतद्गमौ पुपुत्सोः सारथेस्तदा तारारूपं यथा चित्रे निपपात महीतले १० जवा
नचतुरास्योश्च तच्च विद्याधसमभिः सोतिविद्रोबलवता प्रत्यायादुयांतरे ११ ॥

५५

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ ॥

तन्निर्जित्यशोराजन्तुलकस्वरितोपयो पांचालान्जयंश्चैव विनिश्चयनिश्चितैः शरैः १२ शता
नीकं महाराजश्रुतकर्मासुतस्तव अश्वसुतरथं च केनिमेषार्हादसंभ्रमः १३ हताश्वेतरथेतिष्ट
नशतानीकोमहारथः गदं चित्तेपसंक्रुद्धस्तवपुत्रस्यमारिष १४ साकृत्वास्पदनं भस्महयोश्चै
वसमारथीन् पपातधरणीं तूष्णीं दारयंतीव भारत १५ तावुभौ विरथो वीरौ कुरूणां कीर्तिवर्धः
नौ अपाक्रमतो युद्धान् प्रेसमाणौ परस्परं १६ पुत्रस्तव संभ्रान्तौ विविंशोरथमारुहन् शतानी
कोपित्वरितः प्रतिविंध्यरथगतः १७ सुतसोमं तशकुनिर्विद्धातुनिश्चितैः शरैः नाकं पयतसं
क्रुद्धो वायैश्चिश्चपर्वतं १८ सुतसोमस्तनं दृष्ट्वा पितरत्यंतवैरिणौ शरैरनेकसाहसैश्छादयामास
भारत १९ तान् शरान् शकुनिस्तूर्णं चिह्ने दान्यैः पतत्रिभिः लघुं सुश्रितयोधीचजितका
शीचसंपुगे २० निवार्य समरे चापिशरं स्तान्निश्चितैः शरैः ग्राजघानसुसंक्रुद्धः सुतसोमं विभिः
शरैः २१ तस्याश्वाकेतनं सूतं तिलशो व्यधमच्छुरैः स्थालस्तव महाराज ततः ३ चुक्रुश्रुजनाः २२
हताश्वो विरथश्चैव छिन्नकेतश्चमारिष धन्वी धनुर्वरं गच्छरथाद्गमावतिष्ठत २३ अश्वजत्सा
यकांश्चैव स्वर्णपुंखान् शिलाशितान् छादयामास समरे तव स्थालस्य तं रथं २४ शलभानामि
वधातान् शरवातान् महारथः रथोपगान्तमीदृशं विद्यथे नैव सौबलः २५ ॥

थ

क. रो.

४५

मंडलानिभ्रांतमुद्रांतमित्यादीन्मार्गात् अतलोमविलोमभेदेनहिण्णतयाचतुर्दश ३३ ३५ मंडलानां
प्रममायशरांस्तस्यशरावैर्महायणाः तत्रातुष्यंतयोधाश्चसिद्धाश्चापिदिविस्थिताः ३४ सुतसो
मस्यतत्कर्मदृष्ट्याश्रयेयमद्रुते ३५ स्यस्यशकुनिंयत्तपदातिः समयोधयत् ३६ तस्यतीक्ष्णोर्महा
वैगौर्भलैः सेनतपर्वभिः यहनत्कामुकं राजनत्तणीरांश्चैवसर्वशः ३७ सखिन्धन्वाविरयः ख
द्रुमुद्यम्यचानदत् वैदूर्योत्पलवर्णाभेदेतिदेतमयंत्सरं ३८ आस्यमाणततस्तत्तुविमलांब
वर्चसे कालदंशोपमेनेसुतसोमस्यधीमतः ३९ साचरत्सहसावह्रीमंडलानिसहस्रशः
चतुर्दशमहाराजशितावलसमन्वितः ४० भ्रांतमुद्रांतमाविद्धमासुतेविसुतेसुते सेपांत
समुदीर्णंचिदर्शयामाससंपुगे ४१ सौबलस्ततस्तस्यशरांश्चित्तेपवीर्यवान् तानापतत्
एवाशुचिछेदपरमासिना ४२ ततः कुहोमहाराजसौबलः पुनरेवच प्राहिणोस्तसोमाय
शरानाशीविषोपमान् ४३ विछेदतोस्तत्त्वहेनशितयाचबलेनच दर्शयन्ताच्चवेयुहेतार्स
तल्पपराक्रमः ४४ तस्यसंचरतो राजन्मंडलावर्त्तनेतदा क्षरप्रेणासुतीक्ष्णोत्वेकंविछेद
सुप्रभं ४५ सखिन्धः सहसाभूमौनिपपातमहानसिः अर्द्धमस्यस्थितेहस्तेसुत्सरोस्तत्रभार
त ४६ छिन्नमाज्ञायनिसिंशमवल्लस्यपदानिषट् प्राविध्यतततः शेषसुतसोमोमहारथः ४७
प्रावर्त्तनअतलोमविलोमाभ्यासे ४८ अस्मग्रसेः सुत्सरोः शोभनमुष्टेः ४९ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

द्युम्न

५८ शरभोष्टपादः सिंहचातौ पश्यपतिशरीरो न सिंहवध्यात्मा १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ॥

सहित्वासगुणोचापे रणे तस्य महात्मनः पपात धरणीं तूणीं सर्गावनु विभूषितं ११ सतसोम
सतो गच्छत कीर्त्तर्महारथं सौबलोपिथनुरिद्यवोरमन्यस्तुर्जय ४० अभ्यात्पोडवीकं
निघ्ननशत्रुगणान्वहन् तत्र नारो महानासीत्पोडवानो विष्णोपते ४१ सौबले समरे दृष्टा विचरं
तमभीतवत् तान्यनीकानि दृष्टानि शस्त्रवेति महंति च ४२ द्वायमाणान् दृश्यत सौबलेन म
हात्मना यथा दैत्यचमराजरे वराजो ममर्दह ४३ तथैव पोडवीं सेनां सौबले योऽनाशयत्
४४ इति श्रीकाली पर्वणि पंचविंशोऽध्यायः ११५ संजय उवाच ५८ द्युम्ने कृपो राजन्वारयासा
संसेपुगे यथा दृष्टावने सिंहशरभो वारयेद्युधि १ निरुद्धः पार्षतस्तेन गोतमेन बलीयसा
पदात्पदे विचलितेनाशकतत्र भारत २ गोतमस्वरथं दृष्ट्वा ५८ द्युम्नं प्रति वित्रेसुः सर्व
भूतानि दयं प्रामंचमे निरे ३ तत्रा बोच निमनसो रथिनः सादिनस्तथा द्रोणस्य निधनान्ननं
संकुहो हि पदांबरः ४ शारहतो महातेजा दिव्यास्त्रविदुदारधीः अपि सस्ति भवेदद्य ५८ द्यु
मस्य गोतमात् ५ अपीयं वाहिनीकृत्स्नामुच्यत महतो भयात् अप्येवास्त्राणाः सर्वान्नो
हन्त्यात्समागतान् ६ यादृशं दृश्यते रूपमेतकप्रति मे भूशं गमिष्यत्यद्य पदवीं भारहानस
गोतमः ७ आचार्यः लिप्रहस्तश्च विजयी च सदा युधि अस्त्रवार्त्वीर्यसंपन्नः क्रोधेन च समन्वितः ८

पार्षतश्च महापुद्गे विमुक्तो घामिलस्यते इत्येवं विविधा वाचसा वक्तानो परैः सह १ अश्रूयेत महा
 राजतयोस्तत्र समागमे विनिश्चस्यततः क्रोधात्कृपः शारदतोत्प १० पार्षते चार्दयामास निश्चे
 दं सर्वमर्मसु सदस्यमानः समरे गौतमेन महात्मना ११ कर्त्रेण न स्मजानाति मोहेन मद्भुता वृत्तः
 तम ब्रवीत्ततो यं ता कश्चित्ते मंत पार्षत १२ ईदृशं व्यसनं युद्धेन ते हृष्टं मया क्वचित् देवयोगात् ।
 ते वाणाना पतन्मर्मभेदिनः १३ प्रेषिता हि जमुत्थेन मर्माणु हि पसर्वतः व्यावर्तये रथं तूणं नि
 दीवे गमिवाणी वात् १४ अथ ध्ये ब्राह्मणं मन्ये येन ते विक्रमो हतः १५ अष्टयुम्नस्ततो राजनृशानके
 रब्रवीद्भवः १६ मुद्यते मे मनस्तात गात्रसे दश्रुजायते वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च सारथे १७ ब
 र्जयन् ब्राह्मणं युद्धे शनैर्याहियतो र्जनः अर्जने भीमसेने वा समरे प्राप्य सारथे १८ हेममघभ
 वे देवमेघामे नैष्टिकी मतिः ततः प्रायान् महा राज सारथिस्त्वरयन् हयान् १९ यतो भीमो महेश्वा
 सो युयुयेत वसैनिकैः प्रदुतं चरथे दृष्ट्वा अष्टयुम्नस्य मारिष २० किरनशतं शतान्येव गौत
 मोनुययौ तदा शंखं च पश्यामास मुद्गमुद्गरिंदमः २१ पार्षते ज्ञासयामास महेंद्रो न मुचिंय ।
 या शिखंडिने तसमरे भीष्मसु तंडरा मदं २२ हार्दिको वारयामास सस्यन्निव मुद्गमुद्गः शि
 खंडी तसमासाद्य हृदिकानां महारथं २३ ॥

२५ वर्मणः वर्मणाप्यश्रुप्रपेतप्रुष्टः वर्मनचिच्छिडरित्यर्थः २५ २६ ववामवांतवान् २६ २७ पार्षतेति शिखेदिने २७
 पंचभिर्निशितैर्भलैर्जत्रुदेशे समाहनत कृतवर्मात्संक्रुद्धो भित्ताघष्यापतत्रिभिः २८ धनुरेकेनचि
 छेदहसनराजन्महारथः अथान्यद्वनरादायदुपदस्यात्मजोबली २९ तिष्ठतिष्ठेति संक्रुद्धो हार्दि
 कप्रत्यभाषत ततोऽस्य नवतिं बाणानुरुकंप्रखान्सुतेजनात् २९ प्रेषयामास राजेन्द्रतैः स्याभु
 र्पेतवर्मणः वितथांस्तान्समालस्यपतितोऽश्रुमहीतले २९ त्वरेण सुतीक्ष्णानकामुकेचि
 छिदेभृशं अथेनं छिन्नधन्वानं भग्नशृंगमिवर्षभं अशीत्यामार्गणैः क्रुद्धो बाहोरुरसि चार्प
 यत् कृतवर्मात्संक्रुद्धो मार्गणैः क्षतवित्ततः २९ ववामरुथिरेगात्रैः कुंभवक्रादिवोदकं रु
 थिरेण परिक्लिन्नः कृतवर्मात्वरजत २९ वर्षेण क्लेदितो राजन्यथा गौरिकपर्वतः अथान्य
 द्वनरादायसमार्गणगुणप्रभुः ३० शिखेदिने बाणगणैः स्कंधदेशो व्यताडयत् स्कंधदेशस्थि
 तेर्वाणैः शिखेद्रीतव्यराजत ३१ अन्योन्यशृंगमिहतौ रेजत रृषभा विव अन्योन्यस्य बधे।
 यत्तं कुर्वाणौ तौ महारथौ ३२ रथाभ्यां च रतस्तत्र मंडलानि सहस्रशः कृतवर्मा महाराजपा
 र्षते निशितैः शरैः ३४ शो विद्याधसमन्यास्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ततोऽस्य समरे बाणो भो
 जः प्रहरतो वरः ३५ जीवितांतकरं चोरे वयस्रजत्वरया वितः स तेनाभिहतो राजन्मर्त्या माशु
 समाविशत् ३६ ॥

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ ॥

नवभिर्मित्रवर्माणां सप्तवर्माणां तथाष्टभिः शत्रुजयंच राजानं हत्वा तत्र शिलाशितैः १२ सौश्रुतेः
 सशिरस्त्राणां शिरः कायादया पहरत् त्वरितश्रुं द्रदेवं च शरैर्निज्येयमदयं १३ तथेतान्महा-
 राजयन्तमानान्महारथान् पंचभिः पंचभिर्वाणैरेकैकं प्रत्यवारयत् १४ सत्यमेनस्तु संक्रुह-
 स्तामरेव्यसृजन्महतं समुद्दिश्य रणोक्कलं सिंहनादं ननाद च १५ सनिर्भिद्यभुजं सद्यं माधव-
 समहात्मनः श्रयस्मयो हेमदं श्रेष्ठजगाम धरणीं तदा १६ माधवस्तु विदुः सतो मेरेणामहारणे प्रतो-
 दः प्रापत् हस्ता इष्टमयश्च विशोपते १७ वासुदेवं विभिन्नांगं हृष्टा पार्थो धनं जयः क्रोधमाहारय-
 तीत्रे कलं चेदमुवाच ह १८ प्रापयास्यान्महाबाहो सत्यमेनं प्रतिप्रभो यौ देवशरैस्तीक्ष्णैर्नृणामि-
 यमसादनं १९ प्रतोदं गृह्य सोऽन्यतरश्मीनपियथापुण बाह्यामासतान् स्यान्सत्यमेनरथं प्रति-
 २० विष्वक्सेनं तन्निर्भिन्नं हृष्टा पार्थो धनं जयः सत्यमेने शरैस्तीक्ष्णैर्वारयित्वा महारथः २१
 ततः सनिशितैर्भलैराजस्तस्य महच्छिरः कुंडलोपचितं कायाच्च कर्तृ एतन्नांतरे २२ तेनिक्र-
 त्शितैर्वाणैर्मित्रवर्माणामातिपत वत्सदं तेन तीक्ष्णसारथिं चास्यमारिष २३ ततः शरशतै-
 र्भयः संसप्तकगणान्बली पातयामास संक्रुहः शतशोऽयमहस्रशः २४ ततो रजतपुंवेन राज-
 वृणीर्षं महात्मनः मित्रसेनस्य चिच्छेदत्तरप्रेणामहारथः २५ ॥

क. रो.

४८

२८ धजादीनांशदोश्रयेतेतिषष्टेनान्वयः २९ १० ११ १२ १३ १४ हस्तसंचास्यतः छिंदतः १५ खानुगाश्चयथा।
सशर्माणोससंक्रुहोजत्रुदेशोसमाहनत् ततःसेसप्रकाःसर्वपरिवार्यधनेजयं २६ शस्त्रोद्यैर्मरुडः
कुहानादयंतोदिशोदश अभ्यर्दितस्ततैर्जिसुःशक्रतुल्यपराक्रमः २७ पेंडमसुममेयात्माप्राड
अकेमहारथः ततःशरसहस्राणिप्राडरासन्निपांपते २८ धजानोछिद्यमानानांकार्मुकानां
चमारिष रथानोसपताकानांतूणीराणांपुरोःसह २९ अक्षानामथचक्राणोयोक्राणोरग्नि
भिःसह कृबराणांवरूथानोष्टपत्कानांचसंयुगे १० अस्थानोपततोचापिप्रासानामृष्टिभिः
सह गदानोपरिचाणोचशक्तिमरपट्टिणोः ११ शतद्वीनांसचक्राणोभुजानोचोरुभिःसह
कंठसूत्रांगदानांचकेयूराणांचमारिष १२ हाराणामथनिष्क्राणोतनुत्राणांचभारत छत्राणां
यजनानांचशिरसांसुकुटैःसह १३ अश्रुयतमहान्शस्त्रत्रतत्रविशोपते सकुंडलानिखटा।
णिशर्णचंद्रनिभानिच १४ शिरांसुर्वाभदश्येतताराजालमिवांबरे सुसुखीणिसुवासोसिचं
दनैर्नोदितानिच १५ शरीराणिअदृश्यंतनिहतानांमहीतले गंधर्वनगराकारंनोरमायोधने
तदा १६ निहतैराजपुत्रैश्चतत्रियैश्चमहाबलैः हस्तिभिःपतितैश्चैवतरंगैश्चाभवन्मही १७ अगम
रूपासमरेविशीर्णोरिवपर्वतैः नासीञ्चक्रपथस्तत्रपाडवस्यमहात्मनः १८ ॥
त्वस्मिन्प्रष्टेनुचराःसीदंत्येवंरथानोभंगंहृष्टाचक्राणिनश्यंतिअतभंगारितिप्रातंकारिवेतिपाठेचिंतयेवे

॥ अथ चक्रः ॥

४८

सीदमानानिपेकमज्जनात् ११ ४३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

निवृत्तः शात्रवान् भले हस्ते चाम्पतो महत् आतेकादिवसीदेति रथचक्राणि मारिष ११ च
 तस्य संप्रामेतस्मिन्नाहितकर्दमेसीदमानानि चक्राणि समुद्रस्तरगाभ्रं ४० अमेणामहता
 युक्तामनोमारुतं हंसः वधमानं तत्तत्संपादुपुत्रेण यत्विना ४१ प्रायशो विमुत्सर्वनाव
 तिष्ठत भारत तान्निवासमरेजिम्सः संसप्तकगणान्वहन् ४२ विराजत राणार्थो विधुमो गिरि
 वज्रलत् ४३ इति कार्णपर्वणि १११ संजय उवाच युधिष्ठिरं महाराज विसृजेतं शरान्वहन्
 स्वयंदुर्योधनो राजा प्रत्यगृह्णतभीतवत् १ तमापतंतं सहसा तव पुत्रं महारथं धर्मराजो दुते
 विधातिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २ सततं प्रतिविद्याथ नवभिर्निशितैः शरैः सारथिं चास्य भले
 न भ्रशं क्रुद्धो भ्यताडयत् ३ ततो युधिष्ठिरो राजन्सर्गापुंखान् शिलीमुखान् डुर्योधनाय चित्ते
 पत्रयोदश शिलाशितान् ४ चतुर्भिश्चतुरोवाहं सस्य हत्वा महारथः पंचमेन शिरः कायात्सार
 येन समालिपत् ५ षष्ठेन तु ध्वजे राज्ञः सप्तमेन तु कार्मुके अष्टमेन तु यावद्वं पातयामास भूतले
 ६ पंचभिर्नृपतिं चापि धर्मराजो दयद्रुशं हताशान्तरथात्स्मादवल्लस्य सततव ७ इतमेव संप्रा
 मोभमावेवावतिष्ठत् तं तक्रुश्रुत् गते दृष्ट्वा कार्णद्वौ गिरुपादयुः ८ अभ्यवर्त्तत सहसा परी संतो न राधि
 पं अथ पांडुसुताः सर्वपरिवार्य युधिष्ठिरं ९ अन्वयुः समरे राजंस्ततो पुहमवर्त्तत तत्सूर्यसहस्राणि

इति महाभारत कर्णपर्वणि अष्टमोऽध्यायः

क. सी.

५२

॥ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ आभरणं श्रवणं श्रवणं श्रवणं २४ ॥

ततः किल किलाशङ्काः प्राङ्गसन्महीपते यथाभ्यगच्छन्समरेपांचालाः कौरवैः सह ॥ नगानरैः समा
जग्मुर्वाङ्मणवराणैः १२ रथाश्चरथिभिः सार्धं हयाश्च हयमादिभिः १३ हं हान्यासन्महाराजप्रेक्षणीया
निसंयुगे विविधान्यप्यविंशानि शस्त्रवन्सुतमानि च १४ तेषां समरे सर्वे चित्रं लघुचसुष्टु च प्रयुज्यं
तमहावेगाः परस्परवधैषिणाः १५ अन्योन्यं समरे जङ्घुर्यो ध्वजतमनुष्ठिताः न हिते समरे चक्रुः दृष्टो
वै कथं च न १६ मुहूर्तमेव तद्यद्दमासीन्मधुरदर्शनं ततः उन्मत्तवद्राजनिर्मर्षादमवर्तत १७ रथी
नागं समासाद्य दारयन्निशितैः शौरैः प्रेषयामास कालाय शरैः संनतपर्वभिः १८ नागा हयान्समा
साद्य विलिपन्तो बहून्वणे दारयामासुरसुग्रंतत्र तत्र तदा १९ हयारोहाश्च बहवः परिवार्यह
योत्तमान् तल्लशस्त्रैश्चक्रुः संपतन्तस्ततस्ततः २० धावमानोस्ततस्तोस्तद्रवमाणान्समहाराज
नृपार्थतः दृष्टतश्चैव निजजङ्घुर्यमादिनः २१ विद्राव्य च बहून्सान्नागराजमदोत्कटाः विषा
णैश्चापरेजङ्घुर्ममदश्चापरेभृशं २२ सास्वारोहोश्चतुरगान्निषाणैर्विद्यधरुषा अपरे चिलिपूर्व
गात्पराद्यातिबलास्तदा २३ पादात्तेराहतानागाविवरेषु समेततः चक्रुर्गर्जन्स्वरं होरं डडुबुश्चदि
शोदश २४ पदातीनां तसहसा प्रदुत्तानो महाहवे उत्सृज्याभरणोत्तर्णीमवववृणाजिरे २५ ॥

५३

निमित्तं जयहेतुं महांतो गजा येषां ते महागजाः गजारोहाः जगद्गृहस्त्रिभिर्ग्रीहयामासतः परिणाम्य विनाम्य
हस्तिनमिति शेषः विभिडश्च शत्रुना जैरेव २५ २६ २७ २८ प्रतिमानेषु गजदंतो तालेषु प्रासैः निगृहीताः कुं

निमित्तं मन्यमानास्तु परिणाम्य महागजाः जगद्गृहविभिडश्चैव विज्राण्णभरणानि च २५ तांस्तत्र
प्रसक्तानैः परिवार्य परातपः हस्मारोहान्निजवृत्ते महावेगाबलोत्कटाः २६ अपरे हस्त्रिभिर्हस्तैः
विविदिमामहाहवे निपतंतो विषाणाग्रैर्भ्रंशं विद्धाः सुशिक्षितैः २७ अपरे महागृह्यविषाणौ
रेवसूदिताः सेनांतरं समासाद्य केचित्तत्र महागजैः २८ तत्राभात्रा महागजविदिष्य च पुनः पुनः
अपरे यजनानीव विभ्राम्य निहता मर्ये २९ ~~पुरः सराश्वनागानामपरेषां विशोपते शरीराण्यति~~
~~विद्वानिततत्र तत्रागजिरे ३० पुरः सराश्वनागानामपरेषां विशोपते शरीराण्यति विद्वानिततत्र तत्र~~
राणाजिरे ३० प्रतिमानेषु कुंभेषु दंतवेष्टेषु चापरे निगृहीता भ्रंशनागाः प्रासतो मरशक्तिभिः ३१
निरघचगजाः केचित्पार्श्वस्थैर्भ्रंशदारुणैः रथाश्च सादिभिस्तत्र संभिन्नान्यपतन्भुविः ३२ स
हयाः सादिनस्तत्र तोमरेणामहा मर्ये भूमावमृद्वेगेन सबर्माणं पदातिनं ३३ तथा सावरणान्
काञ्चित्तत्र तत्र विशोपते रथान्नागाः समासाद्य परिगृह्य चमारिष ३४ व्यादिपत्सहसा तत्र जोरु
पेभयानके नागचैर्निहताश्चापि गजाः पेतर्महाबलाः ३५ ॥

भेषु तोमरैः दंतवेष्टेषु शक्तिभिश्च निगृहीताः प्रतिमानप्रतिष्ठाया गजदंतो तालयो रिति मेदिनी ३६

पर्वतस्तेवशिखरेवचरुगाणामहीतले योधायोधान्समासाद्यमुष्टिभिर्वहनन्मुधि १६ केशेष्वन्यो
 न्यमादिष्यचिद्विपुर्विभिडुश्चह उद्यम्यचभुजानन्येनिलिप्यचमहीतले १७ पदाचोरःसमाक्रम्य
 स्फुरतोपाहरंछिरः पततश्चापरोराजनिजहारासिनाशिरः जीवतश्चतथैवान्यःशास्त्रंकायेमम
 जयत् मुष्टिपुटंमहश्चासीद्योधानांतत्रभारत १८ तथाकेशग्रहश्चोग्रोबाहुपुटंचभैरवं समास
 क्रम्यचान्येनप्रविज्ञातस्तथापरः ४० जहारसमरेप्राणान्नानाशस्त्रैरनेकधासंसक्तेषुचयोधेषु
 वर्तमानेचसंकुले ४१ कबंधामुत्थितानिस्त्रुःशतशोथसहस्रशः शोणितैःसिच्यमानानिशा
 स्त्राणिकवचानिच ४२ महारागानुरक्तानिवस्त्राणीवचकाशिरे एवमेतन्महयुटंदारुणंश
 खसंकुले ४३ उन्मत्तगंगप्रतिमंशब्देनाश्रयजगत नैवस्तेनपरेराजनिज्ञायंतेशरातराः ४४
 योहव्यमितियुधंतेराजानोजयगृहिनः स्वास्तेजमुर्महाराजपरांश्चैवसमागतान् ४५ उभयोः
 सेनयोर्वीरैर्धीरुलंसमपद्यत रथैर्भग्नैर्महाराजवारणैश्चनिपातितैः ४६ हयैश्चपतितैस्त्र
 नरैश्चविनिपातितैः श्रगम्यरूपाष्टथिवीलानसमपद्यत ४७ दानोनासीन्महीपालक्षतजौघ
 प्रवर्तिनी पंचालानहनकर्णस्त्रिगर्जंश्चधनंजयः ४८ भीमसेनःकुरुनाजन्मस्वनीकंचसर्वशः
 एवमेवतयोद्युतःकुरुपांडवसेनयोः ४९ अपराहेगतेसूर्यकोदन्तविपुलेयशः ५० ॥ ३३

अष्टाविंशः अति १२ विरयः कृतस्तुतत्र पुद्गे धर्मपुत्रः कथंते विरयंचके तस्यते चरपतिर्दुर्योधनः कथं
 इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि ॥६॥ अतएव उवाच अतितीव्रानि दुःखानि दुःसहानि बहूनि च
 तत्रोदं संजया श्रोत्रे पुत्राणां चैव संतप्य १ यथा त्वं मे कथय मे यथा युद्धमवर्तते न संति सज्जकौ र
 या इति मे निश्चिता मतिः २ दुर्योधनश्च विरयः कृतस्तुतमहारथः धर्मपुत्रः कथंचके तस्य वानरपतिः
 कथं ३ अपगद्गे कथं युद्धमभवत् लोमहर्षणं तस्माच्चलतत्वेन कुशलोद्यमिसंजय ४ संजय उवाच
 संसृजे पुत्रसंन्येषु बध्यमानेषु भागशः रथमन्यं समास्या यपुत्रस्तव विशांपते ५ क्रोधेन महता यु
 क्रः स विषो भुजगो यथा दुर्योधनः समालक्ष्य धर्मराजं युधिष्ठिरं ६ प्रोवाच स तं त्वरितो याहिया
 हीति भारत तत्र सांप्रापयत्ति प्रेमारथे यत्र पांडवः ७ धियमाणा तपत्रेण राजा राजति देशितः स
 सतश्चादितो राजा राजतः स्पंदनमुतमं ८ युधिष्ठिरस्याभिसुखं प्रेषयामास संयुगे ततो युधिष्ठिरः
 क्रुद्धः प्रभिनृश्वकुंजरः ९ सारथिंचोदयामास याहियत्र संयुधनः तौ समाजगमतवीरौ भ्रातरौ र
 थसतमौ १० समेत्य च महावीरौ संख्यौ युद्धदुर्महौ बवर्षतर्महेष्वासौ शरैरन्योन्यमाहवे ११ त
 तो दुर्योधनो राजा धर्मशीलस्य मारिष शिलाशितेन भलेन धनुश्चिह्ने दसंयुगे १२ तन्नामृष्यत
 संक्रुद्धोऽवमानं युधिष्ठिरः अपविध्य धनुस्थितं क्रोधसंरक्तलोचनः १३ ॥

पुष्पतश्चिशेषः ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० अपविध्यतत्का ११ १२ १३ ॥

क. टी. १४ १५ २२ २३ सर्वपारसवीं तिरस्कारविनाशोचपुंसिपारसवः पुमानिति २४ २५ २६ २७ २८ २९

अन्यत्कार्मुकमादायधर्मपुत्रश्चमसुते इर्योधनस्यविद्येदध्वजेकार्मुकमेवच १४ अथान्यद्वरा
दायप्रविध्यचयुधिष्ठिरं तावन्मोन्मसं कुहौशस्त्रवर्षाण्यमुचतां १५ सिंहविवसुसंरथौपरस्पर
त्रिगीषया जघ्नतस्तौराण्योमोन्मनर्दमानौब्रह्मविव १६ अंतरमार्गमाणौचचेरतस्तौमहारथौ ततः
शर्णयतोत्सृष्टैः शरैस्तौतकृतव्रणौ १७ विरेजतर्महाराजकिंशुकाविवपुष्पितौ ततोरान्नविमु
चंतौसिंहनादान्मुद्गमुद्गः १८ तलयोश्चतथाशब्दान्धनुषश्चमहाहवे शास्त्रशस्त्रंश्चैवचक्र
तस्तौनरेचरौ १९ अन्योन्मंतौमहाराजपीडयाचक्रतर्भशं ततोयुधिष्ठिरोरान्नपुत्रेनवशरैस्त्रि
भिः २० आजघ्नानोरसिकुहोवज्रवैगोर्दशमदैः प्रतिविद्याधत्तं तूणितवपुत्रोमहीपतिः २१ पं
चभिर्निशितैर्वीणैः स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ततोइर्योधनोरान्नपुत्रोमहीपतिः २२ सर्व
पारसवींतीहाणंमहोल्काप्रतिमांतदा तामापतेतीसहसाधर्मराजःशितैःशरैः २३ त्रिभिश्चिह्ने
दसहसातंचविद्याधपंचभिः निपणतततःसाथस्वर्णदंडामहास्वना २४ निपतेतीमहोल्के
वद्यराजश्चिविसंनिभा शक्तिंविनिहतांहृष्टापुंसवविशोपते २५ नवभिर्निशितैस्त्रीद्वौर्निज
वानयुधिष्ठिरं सोतिविहोबलवताशत्रुणाशत्रुतापनः २६ ॥

२० २८ २९ ३६ एकोनविंशः ततः १ २ ३

दुर्योधने समुद्रिष्यवाणोजग्राहसत्वरः समाधत्तचतुर्बाणधनुर्मध्ये महाबलः २० चित्ते पचमहा
राजततः क्रुद्धः पराक्रमी सत्तवाणः समासाद्यतवपुत्रं महारथं २१ आमोहयत्त राजानं धराणी च द
राह ततो दुर्योधनः क्रुद्धो गदामुद्यम्य वेगितः २२ विधित्सुः कलहस्यान्ते धर्मराजमुपाद्रवत् त
मुद्यतगदे दृष्ट्वा देहहस्तमिवान्तकं २३ धर्मराजो महाशक्तिं प्राद्विणोत्तवसूतवे दीपमानो महावे
गो महोल्काञ्जलितामिव २४ रथस्थः सतयाविहोवर्मभित्वा सन्नातरे भृशं संविग्रहदयः पपात
चमुमोहच २५ भीमस्तमाह च ततः प्रतिज्ञामनुचितयन् नायं वध्यस्तवत्पशुक्रः सन्धवर्जत
२६ ततस्त्वरितमाराग्यकृतवर्मात्तवात्मजं प्रत्यपद्यत्त राजानं निमग्नं व्यसन्नार्णवे २७ गदामाराय
भीमोऽपि हेमपट्टपरिहृतां अभिड्वाववेगेन कृतवर्माणामाहवे २८ एव तदभवद्युद्धं त्वदीयानो
पयैः सह अपराहेमहाराजकांततां विजयं युधि २९ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि २०५ संज
यउवाच ततः कर्णपुरस्कृतसत्तरीयायुद्धदर्मदाः पुनरावृत्त्यसंग्रामे च कुर्देवासुरोपमं १ हिरद
नररथाश्च शंखशङ्खैः परिहृषिता विविधैश्चाशस्त्रपातैः हिरदरथपदातिमादि संघाः परिकुपि
ता भिसत्वा प्रजघ्निरेते २ शितपरशुवरासिपट्टि शौरिषुभिरनेकविधैश्चासुरदिताः हिरदरथ
यामहाहवे वरपुरुषैः पुरुषाश्च बाहनेः ३ ॥

४ लवणजलः क्षारसमुद्रः ८ त्रिदशवरावरजोपमं कृत्वा तले ५ १० ११ १२ स्रुतौ प्रवगतौ १३ ॥

कमलदिनकरेण्डमं निभैः सितदशनैः समुत्पादिनासिकैः रुचिरमुकुटकुण्डलैर्महीपुरुषशि
रोभिरवास्तवावभौ ४ परिचसुशालशक्तितोमरैर्नखरभुण्डिगाराशतैर्हताः हिरदनरहणाः
सहस्रशोरुधिरनदीप्रवहास्तदाभवन् ५ प्रहतरथनरासकुंजरेप्रतिभयदर्शनसुल्लणत्र
णं तदहितहतमावभौ बलेपितृपतिराष्टमिव प्रजातये ६ अथ तवनरदेवसैनिकासुब
चसताः सुरसुतसंनिभाः अमितबलपुनः सरारणोकुरुवृषभाः शिनिपुत्रमभ्ययुः ७ तद
तिरुधिरभीममावभौ पुरुषवराचरथदिपाकुले लवणजलसमुद्रतस्तेन बलमसुरामरसै
न्यसप्रभं ८ सुरपतिसमविक्रमस्ततस्त्रिदशवरावरजोपमं युधि दिनकरकिरणप्रभैः श्वत्के
रवितनयोभ्यहनहिनिप्रवीरे ९ तमपि सरथवाजिसारथिं शिनिवृषभोविविधैः शरैस्त्वरन्
भुजगविषसमप्रभैरगोपुरुषवरसमवास्तृणोत्तरा १० शिनिवृषभशरप्रपीडितं तव सुहृदो
वसुधेणामभ्ययुः त्वरितमतिरथारथर्षभैर्हिरदरथासपदातिभिः सह ११ तडदधिनिभमा
इव हलं त्वरिततरैः समभिदुते परैः दुपदसुतसुखैस्तदाभवन् पुरुषरथासगजतपोमहान्
१२ अथ पुरुषवरो कृताह्निकौ भवमभिपूजयथाविधिप्रभं अरिवथ कृतनिश्चयो दुतं तव बल
मर्जनकेशवो स्रुतौ १३ ॥

१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

जलदनिनदनिस्ननेरथेपवनविभूतपताककेतने सितहयमुपयोतमेतिकंकृतमनसोददृशु
सहारयः १४ अथविस्फार्यगोरीवेरथेन्यन्निवार्जनः शरसंवाधमकरोतवेदिशः प्रदिशस्तथा
१५ रथानिमानप्रतिमान्भंजयन्सायुधध्वजान् ससारथीसरावाणोरध्याणीवानिलोवधीत् १६
गजानाजप्रणोहंश्चैजयंत्सायुधध्वजान् सादिनोस्योश्चपतींश्चशरैर्निन्वेयमहायं १७ तमेतक
मिवकुहमनिवार्यमहारथं दुर्योधनोभ्ययादेकोनिघ्ननाणोरजिह्वगैः १८ तस्यार्जनोयनुःस
तमस्यानकेतंचसायकैः हत्वासप्तभिरेकेनछत्रेचिच्छेदपत्रिणा १९ नवमंचसमाधायय
सृजत्स्याणवृत्तिने दुर्योधनायेषुवरंतद्रौणिःसप्तधाचिन्तत् २० ततोद्रौणोर्थनुस्थित्वाहताचास
वराछरैः कृपस्यापितदत्सुग्रंथनुश्चिच्छेदपांडवः २१ हार्दिकस्यथनुस्थित्वाध्वजंचासोसरा
वधीत् उःशासनस्येष्टमनश्चित्वागयेयमभ्यगात् २२ अथसात्यकिमुत्सृज्यत्वरत्नकर्णोर्ज
नंत्रिभिः विधाविधाधविंशत्याकृष्णपार्श्वपुनःपुनः २३ नलानिरासीत्कर्णस्थितिपतःसाय
कान्वहन् रणेविनिघ्नतःशत्रून्कुहस्येवशतकृतोः २४ अथसात्यकिरागात्पकर्णोविधाशि
तैःशरैः नवत्यानवभिश्चोग्रैःशतैनपुनरार्पयत् २५ ततःप्रवीराःपार्श्वानोसर्वकर्णमपीदृयन्
युधामन्युःशिवेरीचदौपदेयःप्रभङ्गकाः २६ उन्नमोजायुपुत्सश्चयमोषार्धतएवच चेदिकार
षमस्यानकैकयानांचयहन्ते २७ ॥

क. टी.

५३

॥ निष्कैवल्यं निश्चितं कैवल्यं मरणं यस्मिन् तत्र या ॥ प्रत्यपद्यत प्रविष्टः १० ११ १२ ४० ॥

चेकितानश्च बलवान् धर्मराजश्च सुव्रतः पतेरथा सहिरदेः पत्निभिश्चोग्रविक्रमेः १० परिवार्य
शोकं नानाशसैरवाकिरन् भाषन्तो वाग्भिर्नुग्राभिः सर्वकर्णवधेऽधत्ताः ११ तं प्राप्नुवृष्टिं व
दधाकर्णस्थित्वा शितैः शरैः श्रयोवाहास्त्ववीर्येण दुर्मभेकैवमारुतः १२ रथिनः समहामात्रा ना
जानन्त्यान्सादिनः पत्निप्रातांश्च मंजुहो निघ्नन्कर्णोच्चदृश्यत १३ तद्वधमानं पांडुना बलं कर्ण
स्वतेजसा विशस्त्रपत्रदेहासंप्रायग्रासीत्याश्रुत्वे १४ अथ कर्णस्त्वमस्त्रेण प्रतिहन्त्यार्जुनः
सयन् दिशं त्वंचैव भूमिं च प्राहणोत्तरदृष्टिभिः १५ मुसलानीव संपेतः परिव्राज्य चेषवः प्रा
तश्चैव चाप्यस्येव जग्राणुग्राणि चापरे १६ तैर्वधमानेन तस्मै न्यसपत्न्यश्चरयद्विपं निमीलितात
मत्यर्थं वभ्रामचननादच १७ निष्कैवल्यं तदा युद्धं प्रापुः स्वनरहिणः हन्यमानाः शरैर्गर्जीसूरा
भीताः प्रडुडुवुः १८ तदीयानां तदा युद्धे संसृजानां जयैषिणा गिरिमस्ते समासाद्य प्रत्यपद्यत भा
नुमान् १९ तमसा च महाराज रजसा च विशेषतः न किंचित्प्रत्यपश्याम शुभं वापदिवा शुभं २०
ते त्रस्यन्तो महेश्वारा विपुलस्य भारत प्रपयानेन ततश्चक्रुः सहिताः सर्वयोधिभिः २१ कौरवेषु
पयाते पुत दाराज दिनक्षये जयं सुमनसः प्राप्य पार्थाः स्वशिबिरं ययुः ४० ॥

४३ ४४ विंशः सेनछंदेन इच्छया आततायिनः शस्त्रपाणोः १ भद्रोऽसंभद्रो बलिभृतः करान् २ अरुततद्योषया
शयोभरतान् डयोधनादीन् ४ ते प्रस्मरीयाः न निघाः तैश्च शस्त्राभ्यासाद्वाक्यत्रयमिदं तथा डयोधनोऽपि नि

गदित्रशस्त्रैर्विविधैः सिंहनादैः सगर्जितैः परानुपहसंतश्च स्तवैश्चाच्युतार्जुनौ ४१ कृते बहारे नै।
वीरैः सैनिकाः सर्व एव ते आशीर्वाचः पांडवेषु प्रापुं जेत नरे श्वराः ४२ ततः कृते बहारे च प्रहृष्टास्त
त्रपांडवाः निशायां शिविरं गत्वा न्यवसेते नरे श्वराः ४३ ततो रतः पिशाचाश्चापराज्ये वसंचराः
जग्मुर्गोयनं चौरं रुद्रस्याक्रीड संनिभं ४४ इति कर्णो पर्वणि प्रथमो युद्धदिवसः १२४५ ४५ ततः राष्ट्र
वाच सेनछंदेन नः सर्वानवधीक्ष्य क्रमर्जनः नद्यस्य समरे मुच्येदंतकोऽप्याततायिनः १ पार्थश्चैको
हरद्रुद्रमेकश्चाग्रिमतर्पयत् एकश्चैको महीनिवाचक्रे बलिभृतो नृपान् २ एको निवातकवचा
नहनदिव्यकामुकः एकः किरातरूपेण स्थितं शर्वमयोधयत् ३ एको हरतद्रुतानेको भवमतो
षयत् तेनैकेन जिताः सर्वे महीपाद्युग्रतेजसा ४ न ते निघाः प्रशस्त्वा स्तेयते च कुर्वही हितत् त
तो डयोधनः स तपश्चात किमकरोत् ५ संजय उवाच हतप्रहतविध्वस्तविवर्मा युधबाहनाः
दीनस्वराह्यमानामानिनः शत्रुनिर्जिताः ६ ॥

यः अपिततः विस्तृतः तादृशोऽशत्रुं प्राप्य व्यातिंगत इत्यर्थः ५ हताः ताडिताः प्रहताः छिन्नावयवाः १
विध्वस्ताः बाहनेभ्यो यः पातिताः ६ ॥

क.री.

२ सहसाग्रकस्मात् १० ॥ मतेस्थितेनेतिशेषः ॥ प्रतीपकर्त्रीरंशचूणोच्छेत्तां प्रवीरं प्रकृष्टवीरं ॥ १४

शिविरस्थाः पुनर्मंत्रं मंत्रयंति स्म कौरवाः भगुदेष्टा हतविषाः पाराक्रांताश्चोराः ॥ तानब्रवी
त्ततः कर्णः क्रुद्धः सर्पश्च सन करं करेण निष्पीय प्रदमाणा सवात्मजं ८ यत्रोदुष्टश्च दत्तश्च
धृतिमानर्जुनः सदा संबोधयति चाप्येनं यथा कालमयोत्तजः ९ सहसा सुविसर्गेण व्ययंते ना
द्यवंचिताः सस्त्रहंतवसंकल्पं सर्वकर्ता महीपते १० एवमुक्त्वा सत्येत्सु क्रासो नृजने नृपो तमा
नू तेन ज्ञातान् रपाः सर्वस्वानिवेशमानि भेजिरे ॥ सुबोधितास्तो रजनीं हृष्टा पुष्टाय निर्ययुः तेषां
प्रविहितं ब्रह्म धर्मराजेन उर्जयं १२ प्रयत्नात् कुरुमुखेन ब्रह्मस्य शनो मते अथ प्रतीपकर्त्री
रं प्रवीरं परवीरहा १३ सम्पारवृषभसंघं कर्णो दुर्योधनस्तदा पुंरदरसमं पुष्टे मरुद्गणसमं बले १४
कार्त्तवीर्यसमं वीर्यकर्णराजो गमन्मनः सर्वेषां चैव सैन्यानां कर्णमेवा गमन्मनः १५ सततं
महेष्ठासंवेधुमात्ययिके शिव धृतराष्ट्रश्चाव ततो दुर्योधनः सूतपश्चात्किमकरोत्तरा यद्दे
गमन्मनो मेराः कर्णवैकर्त्तने प्रति १६ ॥

आत्ययिकेषु प्राणसंकरेषु अप्यपश्यत अपिः प्रश्ने १७

१८

१९

११७

५४

मन्त्रः कार्णाश्रयेणामृतः भाविनाशानवधानात् २० २१ २२ निशविषाकः २४ २५ कार्णाश्रनीतिमानितिमन्यतः
 अथपश्यतरायेयेणीतार्जवभास्करं कृतेवहारेसैन्यानांप्रवृत्तेचरणोपुनः २६ कथं वैकर्तनः क
 र्णस्तत्रायुधतसंजय कथंचपांडवाः सर्वेषुयुधुस्तत्रसतजं २७ कर्णोद्योकोमहाबाहूहंन्यात्पार्था
 न्मसंजयान् कार्णास्यभुजयोर्वीर्यशक्रविस्मसंयुधि २८ तस्मिंश्चाणिचोराणिविक्रमश्चमहा
 त्मनः कार्णमाश्रित्यसंग्रामेमेदोदुर्योधनोत्पः २९ दुर्योधनंततोदृष्ट्वापांडवेनभरणार्दितं पराक्रां
 तास्योदुसुतान्दृष्ट्वाचापिमहारथः ३० कार्णमाश्रित्यसंग्रामेमेदोदुर्योधनः पुनः जेतुमुत्सहते
 पार्थान्सपुत्रान्सहकेशवान् ३१ ग्रहोवतमहदुडः त्वेयत्रपांडुसुतान्नो नातरदभसः कार्णोदै
 वेनूनंपरायणं ३२ ग्रहोद्यतस्मिंश्चेयंचोरासंप्रतिवर्तते ग्रहोतीव्राणिडः त्वानिदुर्योधनकृता
 न्यहं ३३ सोढाचोराणिबद्धाः शल्पभूतानिसंजय सौबलंचतदातातनीतिमानितिमन्यते ३४
 कार्णाश्रभसोनित्यंराजानंचाप्यनुव्रतः यदेवंवर्तमानेषुमहायुद्धेषुसंजय ३५ अशौघंनिह
 नासुत्रान्नित्यमेवचनिर्जितान् नपांडवानांसमरेकश्चिदस्तिनिवारकः ३६ स्त्रीमध्यमिवगा
 हंतेदेवंतबलवतरे संजयउवाच राजन्यर्वनिमित्तानियमिष्टानिविचिंतय ३७ अतिक्रान्तेहि
 यत्कार्यपश्चाच्चिंतयतेनः तच्चास्यनभवेत्कार्यंचिंतयाचविनश्यति ३८ ॥

मध्यमिवगाहंते सेनांमृदंतीत्यर्थः ३८ निमित्तानियन्तारीनियमिष्टानीतिसोपालभंविह्वानीत्यर्थः ३९
 तिपूर्वणान्वयः ३९ स्त्री =

कार्येणानुभावात्प्रसंगेन तदुल्लेखेन यतः विज्ञानतापित्वया प्राप्तप्राप्तविचारणं पुत्रा पुत्रपरीक्षणं न
कृतमित्ययः १० ११ शक्रशक्तीति स्वस्य प्रजननवधे सामर्थ्याभावेन चोतयति १२ अथ स्वरं प्राप्ताणामकरं

तदिदं तव कार्यं तद्दृष्ट्वा प्रसंगेन विज्ञानतः न कृतं यत्तया पूर्वप्राप्ता प्राप्तविचारणं १० उक्तो सिद्धिद्वारा
जन्मायुधस्येति पांडवैः गृहीधेन च तस्मोद्वाहचनेन च विशेषं पते ११ त्वया पापानि चोराणि समा
चीर्णानि पांडुषु तत्कृते वर्तते चोराः पार्थिवानां जनतयः १२ तन्निदानीमतिक्रान्ते मायुचोभ
रतर्षभ शृणु सर्वं यथा ह्यत्र चोरे वैशमसमुच्यते १३ प्रभातायोरजन्मांतकणोरिजानमभ्यया
त् समेत्य च महाबाहू र्यो धनमया ब्रवीत १४ कर्ण उवाच अथ राजन्समेष्णामि पांडवेन य
शस्त्रिणा निहनिष्णामिते वीरे सवामो निहनिष्यति १५ बद्धत्वात्मसंकार्याणां तथा पार्थसभा
त नाभूत्समागमो राजन्समचेवार्जुनस्य च १६ इदं तु मे यथा प्रज्ञं शृणु वाक्यं विशेषं पते अनिद
त्पराणो पार्थ नाहमेष्णामि भारत १७ हतप्रवीरे मे न्येस्मिन्मयि चावस्थिते पुथि अभियास्यति मां
पार्थः शक्रशक्तिविना कृतं १८ ततः अथ स्वरं यच्च तं निबोध जनेश्वर प्रापुधानां च मे वीर्यं दिष्टा
नामर्जुनस्य च १९ कार्यस्य महतो भेदे लाघवे दृष्ट्वा तने सौष्टवे चास्त्रपाते च सव्यसाचीनमत्स

१९ वीर्यं समानमिति शेषः कार्यस्य कर्तव्यस्य परकीयस्य भेदे विनाशो लाघवे शौच्ये सौष्ट
वे कौशले प्राणोशाशीबले शौर्ये मानसबले विज्ञाने प्रसूशितायां विक्रमे फलोपधाने स्वाणं नि
मित्तज्ञानयोगे लक्ष्यसंबंधावधारणे ४० ॥

४१ महामात्रं श्रेष्ठं विजयाख्यं नाम प्रसिद्धं ४२ ४३ ४४ ४५ सिद्धिर्मेतः आत्मवतो जितचित्तस्य ५० ५१ ५४ ॥

प्रणो शौर्यं यविज्ञाने विक्रमे चापि भारत निमित्तज्ञानयोगो च सद्यसाची नमस्तमः ४१ सर्वायुध
महामात्रं विजयं नाम तद्वतुः इन्द्रार्थं प्रियकामेन निर्मितं विष्वक्कर्मणा ४२ येन दैत्यगणान् राजन्
जितवान् तैश्च तत्कृतः यस्य वीर्येण दैत्यानां व्यामुह्यन्त दिशो दश ४३ तद्गार्गवा यथा यच्छुक्रः पर
मसंमतं तद्विद्यं भार्गवो महामददहन् रूतमं ४४ तेन योत्सेमहाबाहुर्मर्जने जयतां वारं यथेन्द्रः
समरे सर्वा दैतेयान् तैस्समागतान् ४५ धनुर्वीरं गमदन्तं गङ्गादीनां द्विशिष्यते त्रिःसप्तकृतः पृथिवी
धनुषा येन निर्जिता ४६ धनुषोद्यस्य कर्माणि दिव्यानि शतं भार्गवः तद्गमोद्यदन्महं येन योत्
सामि पाण्डवं ४७ अद्य इर्यो धनाहेतवाने दपि षोडशं धनं निहत्य समरे वीरमर्जने जयतां वारं ४८
सपर्वतवनहीना हतवीरा समागता पुत्रपौत्रप्रतिष्ठाते भविष्यत्यद्य पार्थिव ४९ नाशकं विद्य
ते मेघात् तन्निर्णयं विशेषतः सम्यक् धर्मानुरक्तस्य सिद्धिर्मात्मवतो यथा ५० नदिमो समरे सो
ढुं संशक्नोति तं रुर्यथा अवश्यं तमया वाच्यं येन हीनोऽस्मि फाल्गुनात् ५१ ज्ञातस्य धनुषो दिव्या
तया तस्यैव महेश्वरी सारथिस्तस्य गोविंदो मम तादृक् विद्यते ५२ तस्य दिव्यं धनुः श्रेष्ठं गङ्गादीव
मजितं युधि विजयं च महद्विद्यं समापि धनरूतमं ५३ तत्राहमधिकः पार्था हनुषा तेन पार्थि
व येन चाप्यधिको वीरः पाण्डवस्तं निबोध मे ५४ ॥

क.री.

५६

शाल्यः कृष्णतल्यः बाणशकटवद्भलतया बाणानामक्षयतंजये एवं च ह्यसत्तेन दिव्या सजयश्चाया

रश्मिग्राहश्चराणार्हः सर्वलोकनमस्कृतः अग्रिदत्तश्च वैदियोरथः कोचनभूषणाः ५५ अ
थेयः सर्वतो वीरवाजिनश्च मनोजवाः ध्वजश्चरियो युतिमान्वा नरो विस्मयेकरः ५६ कृष्ण।
अस्रश्चाजगतोरथं तमभिरक्षति एतैर्द्वयैरहेहीनो यो ह्युमिच्छामि पांडवे ५७ अयेतसदृशः
शौरेः शाल्यः समितिशोभनः सारथ्यं यदि मे कुर्यादु वस्ते विजयो भवेत् ५८ तस्य मे सारथिः
शाल्यो भवत्वस्वकरः परैः नाराचान् गार्हपत्रं च शक्यं निवहेत्तमे ५९ तथाश्च सुख्याराजं
द्रुक्ता बाजिभिरुत्तमैः प्रायोत्तपश्चात्सततं मामेव भरतर्षभ ६० एवमभ्यधिकः पार्थाङ्ग
विष्णामिगुणैरहे शाल्योऽप्यभ्यधिकः कृष्णादर्जनादपि चाप्यहे ६१ यथा स हृदये वेदराणा
र्हः परवीरहा तथा शाल्यो विजानीते ह्यज्ञानं महारथः ६२ बाह्वीर्यं समो नास्ति मद्भ्राज
सकश्च न तथा सैर्म समो नास्ति कश्चिदेव धनुर्धरः ६३ तथा शाल्यसमो नास्ति ह्यज्ञाने हि
कश्च न सोऽयमभ्यधिकः कृष्णाद्रविष्णतिरथो मम ६४ एवं कृते शाल्यो हंगुणैरभ्यधिको
र्जनात् भवेत्पुथिजये च फाल्गुनं कुरुसत्तम ६५ समुयाते न शसंति देवा अपि स वासवाः
एतत्कृते महाराज त्वये ह्युमिपरतप ६६ ॥

ह अयमित्यादिना ५८ ५९ ६३ भवेभवेयं भवेदिति पाठः प्रमादिकः ६४ ६५ ६६ ॥

५६

५३ एक विंशः पुत्रविनयेन नत्वा प्रणयात् प्रकृष्टात् न्यायात् युक्तियुक्तादित्यर्थः १ २ ३ ४ ५ ६
 क्रियतामेव कामो मेमावः कालोत्पत्त्यादयं एवं कृते कृते सद्यं सर्वकामैर्भविष्यति ६० ततो द्रुपदि
 संग्रामे यत्करिष्यामि भारत सर्वथा पांडवान् संख्ये विजेष्ये वे समागतान् ६१ नहि मे समरेश क्ताः स
 न्यातां सुरासुराः किमु पांडुसुताराज नृणो मानुषयो नयः ६२ संजय उवाच एवमुक्तुस्तव सुतः
 कर्णेनाह वशोभिना संपूज्य संप्रहृष्टात्मा ततो राधेयमब्रवीत् ॥ १ ॥ दुर्योधन उवाच एवमेतत् करि
 ष्यामि यथा त्वं कर्णमन्यसे सोपासंगारथाः साक्षाः स्वनृयास्येति संयुगे ॥ २ ॥ नाराचानां रथपत्रं
 अशकरा निवहन्त ते अनुपास्याम कर्णत्वां वयं सर्वे च पार्थिवः ॥ ३ ॥ संजय उवाच एवमुक्ताम
 हाराज तव पुत्रः प्रतापवान् अभिगम्या ब्रवीद् राजामुद्राजमिदं वचः ॥ ४ ॥ इति कर्णपर्वणि ॥ ५ ॥
 १२ अ. १२ संजय उवाच पुत्रस्तव महाराज मद्राजं महारथं विनयेनोपसंगम्य प्रणयाद्वाक्य
 मब्रवीत् ॥ सत्यव्रत महाभाग हिषतां तापवर्धन मद्रेश्वर राणेश्वर परमैश्वर्यं भयंकर २ श्रुतवा
 नसि कर्णस्य ब्रुवतो वदतां वर यथानुपति सिंहानां मध्ये त्वां वरयेत् स्वयं ३ तं ज्ञाम प्रतिवीर्यं
 यशत्रुपक्षक्षयावह मद्रेश्वर प्रयाचे हं शिरसा विनयेन च ४ तस्मात्पार्थ विनाशार्थं हिताय
 मम चैव हि सारथ्यं रथिनां श्रेष्ठं प्रणयात् कर्तुं मर्हसि ५ त्वयि यं नरिराधेयो विद्विषो मे विजेष्य
 ते अभीष्टं नहि कर्णस्य गृहीतान्मो न विद्यते ६ ॥

अस्ते हित्वा महाभाग वासुदेव समं युधि स पाहि सर्वथा कर्णो यथा वृद्धा महेष्टरं ७ यथा च स
 र्वथा पत्सु वा र्त्सयः पाति पांडवे तथा मदेष्टराद्यत्वे राधे ये प्रतिपालय ८ भीष्मो द्रोणः कृपः कर्णो
 भवान् भोजश्च वीर्यवान् शकुनिः सौबलो द्रोणि रहमेव च नो बलं ९ एवमेव कृतो भागो न वधा
 दृशि वीपते न च भागो त्रभीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः १० ताभ्यामतीत्य तौ भागौ निहता मम शत्रु
 वः बृहद्वै हितौ महेष्वा सौकुलेन निहतौ युधि ११ कृतवान्सुकरं कर्म गतौ स्वर्गमितो न च तथान्ये
 पुरुषा व्याज्जाः परैर्विनिहता युधि १२ अस्मदीयाश्च बहवः स्वर्गायो पगता गतो त्यक्ता प्राणा न्यथा
 शक्तिवैशं कृत्वा च पुष्कलं १३ तदिदं हतभूयिष्ठं बलं मम न राधिप श्वं मय्यल्पकैः पार्थैर्हतं
 किमु तस्यो प्रतं १४ बलवंतो महात्मानः कौन्तेयाः सत्यविक्रमाः बलं शोचं न हन्तुर्मयथा तत्कुरु
 पार्थिव १५ हतवीरमिदं सैन्यं पांडवैः समरे विभो कर्णो ह्येको महाबाहू रस्मत्त्रियहि ते रतः १६
 भवांश्च पुरुषा व्याज्ज सर्वलोक महारथः शल्यकर्णोर्जुनेनाद्यो दुर्मिखनिसेयुगे १७ तस्मिन्
 याशा विपुला मद्रा जनराधिप तस्माभीशुग्रहवरो नान्योस्ति भुविकश्च न पार्थस्य समरे क्लृप्तो
 याभीशुग्रहो वरः तथा त्वमपि कर्णस्य येभीशुग्रहो भव १८ तेन युक्तो रतो पार्थो रसमाणाश्च पा
 र्थिव यानि कर्माणि कुरुते प्रत्यक्षाणि तथैव तत १९ ॥

११ १२ १३ ज्ञानत्रायतां १४ १५ १६ विश्रब्धेनिःशोकं यथा स्यात्तथा १७ ॥

पूर्वेनः समरेद्येवमवधीदर्जनोरिष्टत्वं इदानीं विक्रमोद्यमकृत्स्नेन सहितस्य च १८ कृत्स्नेन सहि
तः पार्यो धार्त्रराष्ट्री महाचमं ग्रहग्रहनिमद्रेषादावयत्नपुष्टिः १९ भागो वशिष्टः कार्णस्य त
वचैव महाद्युते तं भागं सहकार्णो न युगपन्नाशाय दहि २० ग्रहो न यथा साहं तमः सूर्यो व्यपोह
ति तथा कार्णो न सहितो जहि पार्यं महाहवे २१ उद्यंतौ च यथा सूर्यो बालसूर्यसमप्रभौ कार्णौ
स्मौ रणे दृष्टा विद्रवंत महारथाः २२ सूर्यारुणौ यथा दृष्टा तमो नश्यति मारिष तथा नश्यंत कौ
तेयाः सपांचालाः ससृजयाः २३ रथिनां प्रवरः कार्णो ये तूणां प्रवरो भवान् संयोगो युवयोर्लोकै
नाभ्यन्त्रं च भविष्यति २४ यथा सर्वास्ववस्था सुवार्त्तयः पाति पांडवे तथा भवान्परिज्ञात कार्णं वै
कर्त्तुं न शक्नोति २५ त्वया मारयिनाद्येष्टप्रथमो भविष्यति देवतानामपि रणे सशक्राणां महीपते
किंपुनः पांडवेणानां माविशं कीर्तव्यं चोमम २६ सृजय उवाच उर्योधन वचः श्रुत्वा शल्यः क्रोधसा
मन्वितः त्रिशिलां धुकुरीकृत्वा धुन्वन् सौ पुनः पुनः २७ क्रोधरक्ते महानेत्रे परिव्रज्य महाभुजः
कुलैश्चर्य्य श्रुतबलैर्दृष्टः शल्यो ब्रवीदितं २८ शल्य उवाच श्रवमन्यमिमांशोरेधुवं च परिशोकसे य
त्तां ब्रवीषि विस्त्रयं मारयं कियतामिति २९ अस्मत्तोभ्यधिकं कार्णं मन्यमानः प्रशंससि न चाहं
युधिराये यंगायेत त्वमात्मनः ३० ॥

क.री.

५८

१५ निधाय तत्कृतमपमानमिति शेषः प्रवर्तेत तत्कृतमिति शेषः १६ १८ अथुरिनीचे कर्मणि ५१ पापीयसः
आदिष्णतामभ्यधिको ममोशः पृथिवीपते तमहंसमरेजित्वागमिष्यामि यथागतं १४ अथवाप्ये
कस्वाहं योत्स्यामि कुरुनंदन पश्यवीर्यममाद्यत्वं संग्रामे दहतोरिष्टम् १५ यथाभिमानं कौरव
निधाय हृदये पुमान् अस्मद्विधः प्रवर्तेत मामां त्वमभि शंकिथाः १६ युधिवाप्यवमानो मे न कर्त
यः कथंचन पश्यपीनौ मम भुजौ वज्रसंहननौ प्रमौ १७ धनुः पश्य च मे चित्रं शरं श्वाश्रीविषो
पमान् १८ पश्य च मे ह्रस्वं सदस्यैर्वातवेगितैः १९ गदां च पश्य गांधारे हेमपट्टविभूषितो दारये
यं महीं कृत्वा विकिरेयं च पर्वतान् १९ शेषयेयं समुद्रं श्रुते जसास्तेन पार्थिव तं मामेवं विधेरा
जन्तमयं मरिनिग्रहे ४० कस्माद्युने तिसारथ्ये नीचस्याधि रथे रणे न मामधुरिराजेंद्रनियोक्तुं
त्वमिहार्हसि ४१ नहि पापीयसः श्रेयान्भूत्वा प्रेष्य त्वमुत्सहे योद्यभ्युपगतं प्रीत्या गरीयो संवशे ।
स्थितं ४२ वशे पापीयसो धत्ते तस्यापमधरोत्तरं ब्रह्मणा ब्राह्मणाः सृष्टा मुखा तत्तत्रैव वा इतः
४३ कुरुभ्यामसृजहैश्वर्यान् शूद्रान्यद्रामिति श्रुतिः तेभ्यो वर्णा विशेषा अप्रतिलोमानुलोमजाः
४४ अथान्योन्यसंयोगाच्चातर्वर्णस्य भारत गोप्ताः संसृहीता रोदातारः क्षत्रियाः सृताः ४५
याजनाध्यापनैर्विप्रविशुद्धैश्च प्रतिग्रहैः लोकस्यानग्रहार्थाय स्यापिता ब्राह्मणा भुवि ४६ ॥
नीचयोनेः प्रेषत्वं दासत्वं कर्तुमिति शेषः ४२ वशे ग्राज्याय अथोत्तरं नीचोच्चयोर्वपरीत्य करणजमहता ४७

॥ ५८ ॥

५० ५८ ५९ ५० ५५ अतमिति अतमेव अयने अश्रयो येषां ते अतायनाः तेषां गोत्राय त्वमार्ताय नित्यं ५१
 कृषिश्च पाशुपालं च विशो दानं च धर्मतः ब्रह्म तत्र विशो अद्रा विहिताः परिचारकाः ५२ ब्रह्म तत्र
 स विहिताः सता वै परिचारकाः न तत्रियो वै सतानां शरणं याच्य कथं च न ५३ अहं मूर्धाभिषिक्तो
 हिराजर्षिकुलजोऽपि महारथः समाख्यातः सेव्यः सत्यश्च वेदिनां ५४ सोहमेतादृशो भूत्वानेहा
 विबलसदनः सतपुत्रस्य संप्रामेसारथ्यं कर्तुमुत्सहे ५५ अवमानमहंप्राप्य न योत्सामि कथं च न
 प्राष्टुं त्वाद्यगंधोरेगमिष्यामि गृह्णाय वै ५६ संजय उवाच एवमुक्त्वा महाराज शल्यः समितिशो
 भनः उत्थाय प्रययौ तूर्णं राजमध्यादमर्षितः ५७ प्राणया हृद्गम्य च ते निगद्य स तस्यैव अत्र वी
 र्यपुरं वाक्यं साम्ना सर्वार्थसाधकं ५८ यथा शल्यविजानीषे एव मे तदसंशये अभिप्रायस्तु मे क
 श्चित्निबोध जनेश्वर ५९ न कर्णोभ्यधिकस्त्वज्ञानशंकेत्वांच पार्थिव न हि मद्रेश्वरो राजा कुर्या
 ददन्तं भवेत् ५५ अतमेव हि पूर्वास्ते वदेति पुरुषोत्तमाः तस्मादार्ताय नित्यं प्रोक्तो भवानिति
 मतिर्मम ५६ शल्यभूतस्तु शत्रूणां यस्मात्ते युधिमानद तस्माद्यत्नोहितेनामकथ्यते पृथिवीत
 ले ५७ यदेतद्याहते पूर्वं भवता भूरिदक्षिण तदेव कुरुधर्मज्ञमदर्थं यद्युच्यते ५८ न च त्वतो हि
 गथे यो न चाहमपि वीर्यवान् यो हं त्वो हयाग्राणां पंतारमिह संपुगे ५९ ॥
 मद्रेश्वरोऽप्यस्योत्पन्निदेशजत्वादिशेषेण तद्गुणभिज्ञत्वं सूच्यते ६० ॥

क. रि.

५५

राचऽत्सजेयताः अनेन तेन व्याप्तिभावः ६३ ६५ द्वाविंशः भयः १ पितः पुरतः मह्यं मम २३ तारकामयः ता
मयेचाभ्यधिकं शल्पगणैः कर्णधनं जयात् भवेत्तं वासुदेवाच्च लोको यमिति मन्यते ६० कर्णोऽस्य
भ्यधिकः पार्थादसौ रेव न र्षभ भवानभ्यधिकः कृष्णादस्य ज्ञाने बले तथा ६१ यथा सह दयं वेद
वासुदेवो मह्यमनाः द्विगुणं तेन तथा वेत्ति मद्राजं च रात्मज ६२ शल्पऽवाच यस्मिं ब्रवीषि गं
धारे मध्ये सैन्यस्य कौरव विशिष्टं देवकीपुत्रात्प्रीतिमानं स्महेत्वपि ६३ पृथक् पृथक् मातिष्ठेत्
ये यस्य यशस्विनः युध्मतः पांडवाग्र्येण यथा ते वीरमन्यसे ६४ समयश्च हि मे वीरकश्चिद्देव
र्जनं प्रति उत्सजेयं यथा श्रद्धमहे वाचोऽस्य संनिधौ ६५ सेजयऽवाच तथेति राजन् सुव्रत्सह
कर्णो न भारत अब्रवीन्मद्राजस्य मते भरतसत्तम ६६ १ तिष्ठी कर्णपर्वणि १३८८ दुर्योधनऽ
वाच भय एव त्वमदेशयते वत्सामि तच्छृणु यथा पुरा वृत्तमिदं पुद्गे देवास्तरे विभो १ यडक्कवान्
पितृर्मह्यं मार्कंडेयो महानृषिः तदशेषेण ब्रुवतो मम राजर्षिसत्तम २ निबोध मनसा चात्र न
ते कार्या विचारणा देवानामसुराणां च परस्परजिगीषया ३ बभूव प्रथमो राजन् संग्रामस्तार
कामयः निर्जिताश्च तदा दैत्या दैवतैरिति नः श्रुते ४ निर्जितेषु च दैतेषु तारकस्य सुतास्तयः
तारकः कमलालश्च विद्युन्माली च पार्थिव ५ ॥ रकासुर एव ग्रामयो रोगवत्पराभवहेतुर्यत्र स
तथा ४ दमेन वा ह्येन्द्रियजयेन तपसा चित्रस्यैकाग्र्येण नियमेन शौचादिना समाधिना श्रयुत्थानेन ५

५५

१५ चक्रस्य ग्राह्यावशं यथेष्टं संचारीत्यर्थः चक्रस्य मित्यत्र तृतीयमिति पाठः ग्रामादिकः १८ १९ ॥

तपउग्रं समास्थाय नियमेन परमेस्थिताः तपसा कर्षयामासुर्देहान् स्थानान् शत्रुतापन ६ दमेन तपसा
चैव नियमेन समाधिना तेषां पितामहः प्रीतो वरदः प्रददौ वरं ७ अवध्यत्वे च ते राजन्सर्वभूतस्य स
र्वदा सहिता वरयामासुः सर्वलोकपितामहे ८ तान् ब्रवीन्नदा देवो लोकानां प्रभुरीश्वरः नास्ति स
र्वामरत्वे वै निवर्त्तय मितो सुगः ९ अन्ये वरं वृणीध्वैवा दशं संप्रोच्यते ततस्ते सहिताराजन्सं प्र
थार्या सकृत्प्रभुं १० सर्वलोके सारं वाको प्राणस्येदमथाब्रुवन् असमभ्यस्तं वरं देवसं प्रयच्छुः पिताम
ह ११ वयं पुराणि जीतोपव समास्थाय महीमिमं विचरिष्यामलोके स्मिन्नस्य सादपुरस्कृताः १२
ततो वर्षसहस्रे तु समेषामः परस्परं एकीभावं गमिष्येति पुराणेषु तानि चानञ्च १३ समागता
नि चैतानि यो हन्याद्भगवन्सदा एकेषुणा देववरः स नो मृत्युर्भविष्यति १४ एवमस्त्विति तान्दे
वः प्रत्युक्त्वा प्राविशद्विवे ते तु लब्धवराः प्रीताः संप्रधार्य परस्परं १५ पुरत्रयविरूपाय मयं व्र
जुर्महासुरं विश्वकर्माणमजरं देवदानवपूजितं १६ ततो मयः सुतपसा चक्रे धीमान् पुराणि
च त्रीणिकांचनमेकं वै रौप्यं कार्सीयसंतथा १७ कांचने दिवितत्रासीदंत रिक्षे च राजते आ
यसंचाभवद्गौमं तृतीयं पृथिवीपते १८ एकैकं योजनं शतं विलारायामतः समं गृह्णाद्दाल
कसंयुक्तं बहुप्राकारतोरणं १९ ॥

गृहप्रवरसंवाधमसंवाधमहापथं प्रसादैर्विविधैश्चापि हनैश्चैवोपशोभितं २० पुरेषु चाभवन्ना
 जनराजानो वैष्टयकष्टयक कांचनं तारकातस्य चित्रमासीन्महात्मनः २१ राजतंकमलातस्य
 विद्युन्मालिनश्रायसं त्रयस्ते दैत्यराजानस्त्रीलोकानसुतेजसा २२ आक्रम्य तस्य पुरुषं कश्चन
 मप्रजापतिः तेषां रानवमुत्पानां प्रयुतात्पर्वुदानि च २३ को घश्चाप्रतिवीराणां समाजगमुस्त
 तस्मतः मांसाशिनः स्मृत्प्राश्चसुरैर्विनिहताः पुरा २४ महदैश्वर्यमिच्छन्तस्त्रिपुरं डुर्गमाश्रि
 ताः सर्वेषां च पुनश्चेषां सर्वयोगवहो मयः २५ तमाश्रित्य हिते सर्ववर्त्रयंते कुतो भयाः यो
 हियन्मनसा कामे दधौ त्रिपुरं श्रयः २६ तस्मै कामे मयस्ते तं विदधे मायया तदा तारकात
 सुतो वीरो हरिर्नाम महाबलः २७ तपस्तेपे परमकं येनातृष्यति तामहः स तष्टुमहृणो दे
 वं वापी भवत नः पुरे २८ शस्त्रैर्विनिहता यत्र तिमाः सुर्वलवत्तराः सत्तलयावरे वीरस्मा
 रकात सुतो हरिः २९ मसृजे तत्र वापीं तां मृतानां जीवनीं प्रभो येन रूपेण दैत्यस्तु येन वेधे
 ण चैव ह ३० मृतस्तस्यां परितिसस्तादृशेनैव जसि वान् तां प्राप्य ते पुनस्तान् सुलोकां सर्वा
 न्वाधिरे ३१ ॥ ३३ ॥

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

महतातपसासिद्धः सुराणां भयवर्धनाः नतेषामभवद्राजनलयो युद्धे कदाचन १२ ततस्तत्तलोभ
मोहाभ्यामभिभूताविचेतसः निद्रीकाः संस्थिताः सर्वस्यापिताः समल्लुपन् १३ विशाचसा
णान् देवांस्तत्र तत्र तदा तदा विचेरुः स्वनकामेन वरदानेन दर्पिताः १४ देवोद्यानानि सर्वाणि प्रि
याणि च दिवौ कसौ अषीणामाश्रमां सुणान् रम्यान् न परोक्षया १५ अनाशयेत मर्यादां दान
वाडुष्टचारिणः पीडमानेषु लोकेषु ततः शक्नोम रुद्रतः १६ पुराणायो धयो च केवञ्च पातैः स
मेततः नाशकज्ञान्यभेद्यानियदाभेत्तुं पुरंदरः १७ पुराणि वरदत्तानि धात्रेण न नराधिप तदा
भीतः सुरपतिर्मत्कातानि पुराण्यथ १८ तैरेव विबुधैः सांईपितामहमरिंदम जगामाद्यतदा
त्वात्तं विप्रकारं सुरेतैः १९ ते तत्तत्सर्वमाख्याय शिरोभिः संप्रणम्य च वधोपायमष्टछेत भग
वन्ते पितामहे २० श्रुत्वा तद्भगवान् देवो देवानि दमुवाच ह ममापि सोपराधो तियो युष्माकम
सौम्यकृत २१ असुरा हि दुरात्मानः सर्व एव सुरद्विषः अपराधेति सततं ये युष्माक्यो इयं सुत
२२ अहं हितम् सर्वेषां भूतानां नात्र संशयः अधार्मिकास्तु हंतव्या इति मे व्रतमाहितं २३ प
केषुणा विभेद्यानि तानि दुर्गाणि नात्यथा न च स्यात्तमृते शक्नोभेत्तु मे केषुणा पुरः २४ ते
यं स्यात्तमीशाने जिस्ममस्त्रिष्टकारिणं यो हरेच्छातादिषां सतान्तां सुरेत रान् २५ ॥

क. रो.

६६

४६ ॥ प्राभिः सौव्रीभिः श्रान्त्यां श्रान्त्यानां श्रान्त्यानां अधिकेन ४७ श्रान्त्यानां मनसः योगं सर्ववृत्तिनिरोधं सोऽत्यं सम्कु
ल्यापने श्रान्त्यानां जडवर्गात्स्थकप्रहाणं श्रान्त्यानां मनः वशोऽप्राप्तायां ४८ ५० भगवन्तेषां द्विधैः सर्ववन्ते एकम
वितेते यथा यथापासत इति श्रुतेर्यथाभायने शिवविस्रुद्रादिवेषणानानारूपं प्रकल्पयन् श्रान्त्यानां ॥

इति तस्मै वचः श्रुत्वा देवाः शक्रपुरोगमाः ब्रह्माणामग्रतः कृत्वा ब्रह्मकंशरणो ययुः ४९ तपोनि
यममास्यायारं तो ब्रह्मशासते ऋषिभिः सह धर्मज्ञा भवे सर्वमात्मनाः ४७ तद्वत्पूर्वाभिः
प्राभिर्भयेष्वभयदेनैव सर्वात्मानं महात्मानं येनाप्तं सर्वमात्मना ४८ तपोविशेषैर्विविधैर्यो
गैर्वेदचात्मनः यः सोऽत्यमात्मनो वेत्ति यस्मात्मा वशो सदा ४९ ते ते ददृशुर्गीशानं तेजो राशि
समापतिं श्रुत्वा स दृशं लोके भगवन्तमकल्मषं ५० एकं च भगवन्ते ते नानारूपमकल्पयन्
श्रान्त्यानां प्रतिरूपाणि रूपाण्यथ महात्मनि ५१ परस्परस्य चापश्यन् सर्वं परमविस्मिताः सर्व
भूतमयं दृष्ट्वा तमजं जगतः पतिं ५२ देवा ब्रह्मर्षयश्चैव शिरोभिर्हृदरणींगताः तान्सस्त्रिधा
देनाभ्यर्च्य समुत्थाप्य च शंकरः ५३ ॥

चित्तस्य प्रतिरूपाणि संकल्पानुसारीणि प्रतिबिम्बानि वा परस्य
रस्य चेति ईश्वरस्वरूपे सर्वे श्रान्त्यानां परोऽप्यपन्निति सार्थश्लोकः ५१ ५२ ५३ ॥

६९

५५ इत्येति स्मिमानाय ५६ कथनाय हिंसाय भजनसङ्घैः कामैः शयनस्ये तत्र यगच्छत ५८ ५९ ६० ६१

वृत्तवृत्तेति भगवान्स्मयमानो भूभाषत अंबकेणाभ्यनुज्ञातास्ततस्ते स्वस्थचेतसः ५४ नमोनमो
नमस्तेस्तु प्रभो श्यवुवन्वचः नमो देवाधिदेवाय धनिने वनमालिने ५५ प्रजापतिमखज्ञाय प्र
जापतिभिरीज्यसे नमस्तुतायस्तुतायस्तुयमानाय शोभवे ५६ विलोहिताय रुद्राय नीलग्रीवा
यश्रुलिने प्रमोद्याय मृगाताय तमाय कथनाय च ५७ ग्रहीय चैव सुहाय तयाय कथनाय च
दुर्वाणाय क्रायाय ब्रह्मणे ब्रह्मचारिणे ५८ ईशानाय प्रमेयाय नियंत्रे चर्मवाससे तपोरता
यपिगाय व्रतिने कृत्तिवाससे ५९ कुमारपित्रे ग्रहाय प्रवरायुधधारिणे प्रपन्नार्तिविनाशाय च
महिम्ने च वातिने ६० वनस्पतीनां पतये नराणां पतये नमः गवां च पतये नित्यं यज्ञानोप
तये नमः ६१ नमोस्तुते ससैन्याय अंबकायामितौ जसे मनोवाक्कर्मभिर्देवतां प्रपन्नान् ब्र
ह्मजनः ६२ ततः प्रसन्नो भगवान्स्वागतेनाभिनन्द्य च शोवाच ये तव स्त्रामावृत किं करवाणि
वः ६३ इति कार्णपर्वणि १४५१ उर्योधन उवाच पितृदेवर्षि संघे भ्यो भये दत्ते महात्मना स
हस्रशंकरं प्राह ब्रह्मालोकहितं वचः १ तवाति सर्गाद्देवेश प्राजापत्यमिदं पदं मया धितिष्ट
तादज्ञो रात्रवेभ्यो महान्वरः २॥

६२ ६३ त्रयं त्रिंशः पितृप्रभये इति छेदः १ वये निमिन्निप्रत्यरिः प्रतिकूलः शत्रुः २ ॥ ६४

क.टी.

६२

१ ४ येधतग्रवर्धततेप्रसिद्धावयंशराणां गताः त्वामिति शेषः ५६ संहतायु कीभूताः पुण्यं ७ तेषांते।

तानतिज्ञातमर्यादान्नामः संहर्तुमर्हति त्वामतेभूतभयेशत्वेषोप्रत्यरिर्वधे १ सत्वेदेवप्रप
नानां पाचतोचदिवौकसां कुरुप्रसादं देवेशानवानजहिशंकरः ४ त्वत्प्रसादाजगत्सर्वसु
खमैधतमानदशराण्यस्त्वहिलोके शतेवयंशराणां गताः ५ स्थाणुरवाच हेतव्याः शत्रवः स
र्वयुष्माकमिति मेमतिः तत्वेकउत्सहेतुं बलस्याहिसुरद्विषः ६ तेपुण्यं संहिताः सर्वमरी
पेनार्हतेजसाजयध्वं युधितानशत्रुंसेवातोहिमहाबलः ७ देवाउचुः अस्मतेजोबलंया
वज्ञावहिगुणामाहवे तेषामिति हिमस्यामोदृष्टतेजोबलाहिते ८ श्रीभगवानवाच यथा
स्तेसर्वतः पापायेयुष्मास्वपराधिनः ममतेजोबलाहंनसर्वान्निघ्नतशात्रवान् ९ देवाउचुः
विभर्तुंभवतोहंतनशस्यामोमहेश्वरसर्वेषांनोबलाहंनत्वमेवजहिशात्रवान् १० श्रीभगवा
नवाच यदिशक्तिर्नवःकाचिहिभर्तुंमामकंबलं अहमेतान्निष्णामियुष्मतेजोहंवृंहितः ११
ततस्तथेति देवेशस्तेरुक्तेराजसत्तम अहंमादायसर्वेषांतेजसाभ्यधिकोभवत् १२ ॥

जोस्मतेजसोहिगुणोदृष्टमेवेत्यर्थः ८ ॥ अहंतेजसः १२ ॥ ११ ॥ १३ ॥

६२

॥ महतामर्वातिशयिनाबलेनरीयतिप्रकाशतेतिमहादेवः ॥ मूर्तीःतेजोमात्राःसमाधायकीकृतम् ॥ वि
हितेप्रपूर्वेत्तापितेयथातथैवविषयकर्मणाकृतं ॥ शृंगंशृंगाकारावदिकायुक्तंकांटे भलःशाल्यःकुड्म
लसमागुभागसस्यैवतीक्ष्णभागःसोमःशाल्योविसृज्यतेजनमितिश्रुतेः ॥ १८ ॥ अतश्चक्राधारदंडःतेजा

सतदेवोवलेनासीत्सर्वेभ्योबलवत्तरः महादेवश्चिख्यातस्ततःप्रभृतिशंकरः ॥ ततोब्रवीन्म
हादेवोयन्नुवाणधरोद्यदे हनिष्णामिरथेनाजोतान्निष्पन्नोदिवोकसः ॥ तेय्यंमेरुंयंचैवय
नुवाणोतथैवच पश्यध्यायवदद्येतान्यातयामिमहीतले ॥ देवाःशुचुः मूर्तीःसर्वाःसमाधा
यत्रैलोक्यस्ततस्ततः रथेतेकल्पयिष्णामोदेवेष्वरसुवर्चसे ॥ तथैवबुधाविहितेविष
यकर्मकृतंशुभं ततोविबुधशार्ङ्गलासंरथंसमकल्पयन् ॥ विसृज्यसोमंद्रुताशंचतस्येषुसम
कल्पयन् शृंगमग्रिर्वभवास्यभलःसोमोविशोपते ॥ कुड्मलश्चाभवद्विसृज्यस्मिन्निषु
वोरतदा रथेवसंयतादेवीविशालपुरमालिनी ॥ सपर्वतवनहीणोचक्रुर्भूतधरोतरा मेर
ुःपर्वतश्चाक्षेजेजातस्यमहानदी ॥ दिशश्चप्रदिशश्चैवपरिवारोरथस्यतु ईषानतत्रवंशश्चय
गःकृतपुणोभवत् ॥ कूबरश्चरथस्यासीद्वासुकिर्भुजगोत्रमः अपस्करमथिष्ठानेहिमवान्निध

पर्वतः ३३ ॥
प्रताधारकाष्टंमहानदीगंगाईषायुगाक्षमथानेत्रिवेणमयेकाष्टं युगःधुर्ययोजनदंडः ॥ कूबरःयुगं
धरः ॥ अपस्करेपश्चात्काष्टंभुजगोत्रमःशेषः अथिष्ठानेचक्रैचक्राधारौ अथिष्ठानेपुरेचक्रैप्रभावेध्यासने

३३
कूबरः
युगं
धरः
॥

क.रो.

६२

अतंबंधनपाशसमुदायः समुद्रः जलसमुत्तेनचिकणत्वात् परिष्कारं चक्ररत्नादि सिंधुर्यमुनात्यानदीतिर
भित्तिवेणुस्थानीयाभिः सहितमाकाशं धुरं धर्मागः उपस्करः वेधादि सामग्री अनुकर्षरथाधस्थितदारु वरु
योग्यगुप्तिः २५ धर्मादयस्त्रिवेणुसदृशावधुरं रथतले २६ पूर्वहिमवदिध्रुपर्वतौ चक्रत्वेनोक्तौ अत्र सूर्यचंद्रौ

उदयास्तावधिष्टाने गिरीचक्रः सरोजमाः २२ समुद्रमक्षमसृजदानवालयमुत्तमे सप्तर्षिमेडले
चैव रथस्यासीत्यरिष्करः २३ गंगासरस्वतीसिंधुर्धुर्माकाशमेव च उपस्करो रथस्यासन्नापः स।
वीअनिमुगाः २४ ग्रहोरात्राः कलाश्चैव काष्ठाश्च कृतवस्तया अचकर्षग्रहादीनावरुथे चापि
तारकाः २५ धर्मार्थकामसंयुक्तं त्रिवेणुं दारुबंधने ग्रासधीर्वीरुथश्चैव चंद्राः पुष्पफलोपगाः
२६ सूर्याचंद्रमसौ कृत्वा चक्रेरथवरोत्तमे पक्षौ पूर्वापरौ तत्र कृते रात्रिहनीशुभे २७ दशनागप
तीनीषोऽधत रात्रिमुखांस्तदा योक्ताणि चक्रुर्नागांश्च निष्पसंतो महोरगान् २८ द्योपुगे युगचर्म
णिसंवर्तकबलाहकान् कालदृष्टोऽनद्वयः कर्कोटकधनेजयौ २९ इतरेचाभवं नागाह
पानां बालबंधनाः दिशश्च प्रदिशश्चैव रथमयोरथवाजिनौ ३० संध्योऽधितिचमेधोचस्थितिं
संनतिमेव च ग्रहनक्षत्रताराभिश्चर्मवित्रं नभस्तले ३१ ॥ चक्रत्वेन दृष्टावतश्च तत्र चक्रोर

यश्च तिगम्यते अतः समुद्रोऽपक्षोत्तरमिति अत्र रेवार्थः श्वः पक्षः पूर्वांगरात्रिः अपरः पक्षोऽपरौ
नेग्रहः २२ २३ पक्षितीयं युगे च चतुश्चक्रत्वाद्यस्य संवर्तकबलाहकान् युगचर्मणि
धुर्यसंध्युगयोरेतस्यानिकशिर्षि २४ बालबंधनाश्च अक्षकेसरबंधनाः ३० नभस्तले चर्म

रथमावासावराणान्तसंध्यादिभिर्ग्रहादिभिश्च वित्रं ११ सिनीवालीपूर्वाममावासां अनुमतिपूर्वपौर्ण
मासीकुहंउत्तरामावासांराकोउत्तरपौर्णमासी १२ रोहकानसिनीवासाघधिष्टानुमिजारीकंटकान्प्र
राकीलकान्धर्मादयस्तत्रकंटकेषुरथमयः १३ मनःअधिष्ठानंरथाधारभःमनोमयोरथश्चतुर्थः १

सुरांबुप्रेतविज्ञानोपतीन्लोकेष्वगन्तवान् सिनीवालीमनुमतिकुहंराकोचसुव्रतो १४ योक्ता
णिचकुर्वाहानोरोहकोस्तत्रकंटकान् धर्मःसत्येत्तपौर्यअविहितास्तत्ररथमयः अधिष्ठानंमन
आसीत्परिरथ्यासरस्वती नानावर्णाश्चित्राअपताकाःपवनेरिताः १५ विद्युरिंद्रयन्त्रर्नद्वे
यंदीपंयरीपयन् वषट्कारःप्रतोरोभूद्रायत्रीशीर्षबंधना १६ योयत्तेविहितःपूर्वमीशा
नस्यमहात्मनः संवत्सरोधनस्तदैसावित्रीज्यामहासना १७ दिव्यंचवर्मविहितंमहाहंरत्नभ
षितं अभेद्यंविश्वसंवेकालचक्रबहिष्कृतं १८ धनयष्टिरभन्नेरुःश्रीमान्कनकपर्वतःपता
काआभवन्नेवास्तदिद्रिःसमलंकृताः १९ रेजुरधुर्युमध्याजलंतश्चपावकाःऋषेत्तनं
रथंरष्ट्राविस्मितादेवताभवन् २० सर्वलोकस्यतेजांसिहृष्टैकस्यानिमारिष युक्तेनिवेदय
मासुर्देवास्तस्यैमहात्मने ४० ॥

परिरथ्याप्रचारमार्गःसरस्वतीवादेवीमनःकल्पितःशब्दमात्रशरीरश्चतुर्थः २४ २५ २६ २७ २८
अध्याएणीरत्विजांमध्येस्थिताःपावकाःधिष्णवाः २९ ४० ॥

क.री.

६४

४१ गोब्रुषं ध्वजतेन स्यापयामास ४२ परिकेदाः पार्श्वगोपाः ४३ ४४ ४५ छायां श्वोक्तां सावित्रीं शव
ब्रह्मरूपतात्मनस्तत्त्वा ४६ ४७ ४८ धनुर्जा कालरात्रिरुपातस्याः संस्पर्शनविषेद्गः नसेहिरसुराः

पवंतस्मिन्महाभजकल्पितेरयसतमे देवैर्मनुजशार्दूलदिषतामभिमर्दने ४९ स्वान्यापुधा
निमुखा निम्नदधा हंकरेथे ध्वजयष्टिवियत्कृत्वा स्यापयामास गोब्रुषं ४२ ब्रह्मदेडः का
लदेडो रुद्रदेडः सयाज्जः परिकेदारथस्यासन्मर्वतो दिशमुद्यताः ४३ अथर्वगिरसार्वस्तो।
चक्ररत्नौ महत्तमनः ऋग्वेदः सामवेदश्च पुराणं च पुरः सराः ४४ इतिहासयजुर्वेदौ पृष्टौ
बभूवतः दिव्यावाचश्च विद्याश्च परिपार्श्वच रास्थिताः ४५ स्तोत्रादयश्च राजैश्च वषट्कारा।
स्तथैव च ओंकारश्च मुनिराजन्मतिशोभाकरो भवत् ४६ विचित्रमृतभिः षड्विः कृत्वा संव
त्सरं धनुः छाया मेवात्मनश्च क्रेधनुर्जामत्तयोरणो ४७ कालो हि भगवान्नुद्रस्तस्य संवत्सरो धा
नुः तस्मादौघी कालरात्रिर्जा कृता धनुषो जग ४८ शुश्राप्य भवद्विस्तुर्जलनः सोम एव
च अग्नीषोमौ जगत्कृत्स्नं वै स्रवं चोच्यते जगत ४९ विस्तुश्चात्मा भगवतो भवस्यामिततेज
सः तस्मादधनुर्जा संस्पर्शनविषेद्गर्हस्यते ५० तस्मिन् शरेति गममसुं सुमोचास ह्यमीषः
भगवंगिरोमनुभवं क्रोधाग्निमतिडः सह ५१॥

५० तिगममसुं तीक्ष्णसंकल्पं ५१ ॥ ~

अभयमिति छेदः संधिराघः ५२ ५३ तैः रथादिभूतैः आत्मगुणैः आत्मनोभोक्तृगुणभूतैर्भोगैः ५४ वाणामारा
 सनीललोहितो धूमः कृत्स्निवासो भयंकरः आदित्यायुतसंकाशस्तेजो ज्वालावृतोज्ज्वलन् ५२ इत्याव
 व्याव नो जेता हंता ब्रह्मदिषां हरः नित्यं ज्ञाता च हंता च धर्मा धर्मश्रितान्नरात् ५३ प्रमाथिभिर्भीमव
 लैर्भीमरूपैर्मनोजवैः विभाति भगवान्स्थायान्नैरेवात्मगुणैर्ब्रूतः ५४ तस्यांगानि समाश्रित्य स्थि
 ते विश्वमिदं जगत् जंगमा जंगमं राजन् शुशुभे द्रुतदर्शनं ५५ दृष्ट्वा तत्तं रथं युक्ते कवची सश
 रसनी वाणामाराय तं दिवं सोमविष्णुसंभवं ५६ तस्याजं स्तदा देवाः कल्पयांचक्रिरे प्रभो पु
 ण्यगंधवहं राजन्सुसने देवसन्नमे ५७ तमास्याय महादेव स्वासय नैवतात्पि अरुणे हतदाय
 तः कंपयन्निव मेदिनीं ५८ तमारुरुक्षे देवेशं तपुवुः परमर्षयः गंधर्वा देवसंघाश्च तथेवास
 रसंगणाः ब्रह्मर्षिभिः स्तयमानो वंचमानश्च वेदिभिः तथेवासरसांश्चैर्नृत्यद्भिर्नृत्यकोविदैः
 ५९ सशोभमानो वरदः त्वङ्गी वाणीशरासनी हसन्निवा ब्रवीद्देवान्सारथिः को भविष्यति ६० तम
 ब्रुवन् देवगणायं भवान् संनियोसते समविष्यति देवेश सारथिस्तेन संशयः ६१ तान ब्रवीत्सुन
 देवो मत्तः अष्टतरोहियः तं सारथिं कुरुध्वं मे स्वयं संविं त्यमाचिरं ६२ ॥

यस्थितं तं दृष्ट्वा देवाः सप्तान् कूलजयावहं ससने कल्पयांचक्रिरे शतन्वयः ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१

क. टी. ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ॥

पतञ्जुत्ताततो देवा वाक् सक्तं महात्मना गत्वा पितामहं देवाः प्रसाद्येदं वचो ब्रुवन् ६३ यथा त्व
 त्कथितं देव त्रिदशारिविनिग्रहे तथा च कृतमस्माभिः प्रसेनेनो ब्रूषध्वजः ६४ यथा विहितो ।
 स्माभिर्विचित्राशुयसं वृतः सारथिं च न जानीमः कः स्यात्तस्मिन् यो ज्ञमे ६५ तस्मादिधीयतां क
 श्चित् सारथिर्देव स त्रम सफलांतां गिरं देव कर्तुमर्हसि नो विभो ६६ एवमस्मासु हि पुरा भगव ।
 न्यक्तवानसि हितं कर्त्तास्मि भवता मिति तत्कर्तुमर्हसि ६७ स देव युक्ते रथ स त्रमो नो डराथरो
 द्रावाणः शात्रवाणां पिनाकपाणिर्विहितो त्रयो हा विभीषय नानवास्तु यतो सौ ६८ तथैव वे
 दाश्च तरो हया ग्राथरा स यौ लाचरया महात्मनः नक्षत्रवैशाखगतो वरूणी हरो यो हा सारथिर्ना
 भिलसः ६९ तत्र सारथिरष्टयः सर्वैरेतैर्विशेषवान् तत्प्रतिष्ठोरथो देव हया यो हा तथैव च ७०
 कवचानि सशस्त्राणि कार्मुकं च पितामह त्वा मृत्युं सारथिं तत्र नान्यं पश्यामहे वयं ७१ त्वं हि सर्व
 गुणोर्बुक्ते देव तेभ्यो धिकः प्रभो सरथं तूर्णमा रुह्य संयुज्य परमान् रुपान् ७२ जयाय त्रिदिवेषानो
 वधाय त्रिदशदृष्टिं इति तेषि रसा गत्वा त्रिलोकेशं पितामहं ७३ देवाः प्रसादया मासुः सारथ्या
 येति नः श्रुतं पितामह उवाच नात्र किंचिन्मया वाक्यं यडक्तं त्रिदिवोकसः ७४ ॥

संयच्छामि हयानेषु धृतो वै कपर्दिनः ततः स भगवान् देवो लोकस्रष्टा पितामहः ५५ सारथ्ये कस्मि
 तौ देवैरीशानस्य महात्मनः तस्मिन् आरोहति तिष्ठंसे दने लोकश्रुतिने ५६ शिरोभिरगमन् भूमिने
 हयवातरंदसः आरुह्य भगवान् देवो दीप्यमानः स्वतेजसा ५७ अभीष्टून हि प्रतोदं च संजग्राह पि
 तामहः ततः स्थाय भगवांस्तान् हयाननिलोपमान ५८ बभाषे च तदा स्यात्तमा नूहेति सरोजमः
 ततस्तमिषु मादाय विष्णुसोमाग्रि संभवं ५९ आरुहो हतदा स्यात्तमर्द्धनृषा कं पयस्य गान् तमाहूदं
 तदेवेषां तपुषुः परमर्षयः ६० गंधर्वा देवसंघाश्च तथैवाप्सरसो गणाः सप्रोभमानो वरदः खड्गी
 बाणपिशारासनी ६१ प्रदीपयन् श्वेतस्थो त्रीं लोकांस्त्वनतेजसा ततो भूयो ब्रवीद् देवो देवानिंद्रपु
 रोगमान् ६२ न हन्यादिति कर्त्र्यो न शोको वः कथंचन हतानित्येव जानीत बाणो नानेचासृग
 न् ६३ ते देवाः सप्तमिमा इर्निहता इति चाब्रुवन् न च तद्वचनं मिथ्या यदा ह भगवान् अभुः ६४ इ
 तिसंविंश वै देवाः पुरां तष्टिमवाप्नुवन् ततः प्रयातो देवेशः सर्वैर्देवगणैर्वृतः ६५ रथेन म
 हताराज नृपमानास्त्रियस्पर स्रैश्च पार्षदैर्देवः पूज्यमानो महायशः ६६ तस्य द्विरपरे
 श्रैव मांसभक्षैर्दृशसुदैः धावमानैः समंताच्च तर्जमानैः परस्परं ६७ अथ यश्च महाभागास्तपो
 युक्ता महागुणाः आशंसर्वैर्जयं देवामहादेवस्य सर्वशः ६८ एवं प्रयाते देवेशे लोकानामभयकरो
 तष्टमासौ जगत्सर्वदेवताश्च नरोत्तम ६९ ॥

五

१६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

ततः प्रभृतिभङ्गते गवां दैधीकृताः खराः हयानां च स्रजराजं स्रजप्रभृतिना भवन् ५ पीडितानां
 बलवता रुद्रेणाद्भुतकर्मणा श्रयाधिपं धनुः कृत्वा शर्वः संधाय तं शरं ६ पुक्तापाशुपतास्त्रे।
 त्रिपुरं समचितयत् तस्मिन् स्थिते महा राज रुद्रे विधत्त कर्मुके ७ पुर्णाणि तानि कालेन ज
 म्भुरैवेकतां तदा एकीभावे गते चैव त्रिपुरत्वमुपागते ८ बभूव तमुलो हर्षो देवतानां महात्म
 नां ततो देवगणाः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ९ जयेति वाचो मुमुक्षुः संस्तुवंतो महेश्वरं ततो
 ग्रतः प्रादुरभू त्रिपुरं निघ्नतो सुरान् १० अनिर्देशो ग्रवपुषो देवस्यासद्यते जसः सतद्विक्रम
 भगवान् दिव्ये लोके सरोधनुः ११ त्रैलोक्यसारं तमिषुं मुमोच त्रिपुरं प्रति उत्सृष्टे च महाभाग
 तस्मिन्निषुवरे तदा १२ महानात्तं सरोद्यासीत् सुराणां पततो भुवि तान् सो सुरगणान् रग्धा प्रा
 हिपत्य श्रिमार्गावे १३ एवं त्रिपुरं दग्धं दानवाश्चाप्यशेषतः महेश्वरेण कुहेन त्रैलोक्यस्य
 हितैषिणा १४ सचात्मको यजो वह्निर्हो ह त्सुक्ता निवारितः माकार्षीं भस्मसालोकां निति
 अक्षो ब्रवीच्च तं १५ ततः प्रकृतिमापन्ना देवा लोकास्त्वयर्षयः तदुत्सुर्वाग्भिरप्राभिः स्थाण
 मप्रतिमौ जसं १६ तेनुजाता भगवता जग्मुः सर्वे यथा गते कृतकामाः प्रयत्नेन प्रजापतिमुखाः
 सुराः १७ एवं स भगवान् देवो लोकस्वष्टा महेश्वरः देवा सुरगणा यत्नो लोकानां विदधेशिवं १८

क. शे. २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ॥

यथैव भगवान्ब्रह्मालोकधातापितामहः सारथ्यमकरोत्तत्र रुद्रस्य परमोद्ययः ॥ तथा भवा
नपिति प्रंरुद्रस्यैव पितामहः संयच्छतुहयानस्य राथे यस्य महात्मनः २० त्वं हि कृष्णाञ्च कर्णाञ्च फा
ल्युनाञ्च विशेषतः विशिष्टो राजशार्ङ्गलनास्ति तत्र विचारण २१ पुद्गेत्ययं रुद्रकल्पस्त्वेव ब्रह्मसमो
नये तस्माच्छक्रो भवान्नेतुं मच्छत्रं स्नानि वासुरान् २२ यथाशल्याद्यकर्णोयं सेनासं कृष्णसारथिं प्र
मथ्य हन्यात्कौन्तेयं तथा शीघ्रं विधीयतां २३ त्वयि मदेशराज्याशानी विनाशान् तथैव च विजयश्च
तथैवाद्यकर्णसावित्र्यकारितः २४ त्वयि कर्णाश्च राज्ञं च वयं चैव प्रतिष्ठिताः विजयश्चैव संग्रामे
संयच्छाद्य हयोत्तमान् २५ मवाप्यं भयं शतिहासं निबोध मे पितुर्मम सकाशे यद्वाहनाः प्राह धर्मवि
त् २५ श्रुत्वा चैतद्दृष्ट्वा चिन्तयेत्तत्कार्यार्थं संहितं कुरुशल्यविनिश्चित्य माभदत्र विचारण २६
भार्गवाणां कुले जातो जमदग्निर्महायशः तस्य रामेति विख्यातः पुत्रस्तेजो गुणान्वितः २७ सती
व्रतपग्रास्याय प्रसादयितवान्भवे अस्वहेतोः प्रसेनात्मानियतः संयतेन्द्रियः २८ तस्य तुष्टो म
हादेवो भक्त्या च प्रशमेन च रुद्रतेवास्यविज्ञाय दर्शयामास शंकरः २९ महेश्वरश्चात्र रामतुष्टो
स्मिभद्रं ते विदितं मे तवेषितं कुरुष्व पूतमात्मानं सर्वमेतदवाप्स्यसि ३० दास्यामि ते तदास्त्राणि
यदाश्नो भविष्यसि अथात्र मम समर्थं च ददंस्त्राणि भार्गव ३१ ॥ ॥ ॥

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

१ सुक्रो नाम दग्धस्तु देवदेवेन श्रुतिना प्रत्युवाच महात्मानं शिरसा वनतः प्रभुं १२ यदा जानाति
देवेशः पात्रं मामसुधारणं तराशुश्रूषवे स्वाणि भवान्मे दातुमर्हति १३ उयो धन उवाच ततः ॥
सतपसा चैव दमेन नियमेन च पूजोपहारबलिभिर्होममंत्रपुरस्कृतैः १४ आराधयितवान्
शर्वं ब्रह्म चर्षगाणां स्तरा प्रसेनश्च महादेवो भार्गवस्य महात्मनः १५ अब्रवीत्स्य ब्रह्म शो गुण
नेत्याः समीपतः भक्तिमानेव सततं मयि रामो हृदयतः १६ एवं तस्य गुणा श्रुतो ब्रह्म शोक
ययत्प्रभुः देवतानां पिहणां च समस्तमस्मिन् १७ एतस्मिन्नेव काले तद्देव्याद्या समस्ता ब
लाः तैस्तदादर्पमोहाद्यैश्च व्यथितं दिवौकसः १८ ततः संभूय विबुधास्तान् देवतानि श्रुत्याः
चक्रुः शत्रुवधेयत्वं न शो कुर्जेत मेव तान् १९ अभिगम्य ततो देवामहेश्वरमुमापतिं प्रसादयंस्त
दाभक्ताजहि शत्रुगणानिति २० प्रतिज्ञाय ततो देवो देवतानां रिपुक्षयं रामे भार्गव माहूय
सोभ्यभाषत शोकरः २१ रिपून् भार्गव देवानां जहि सर्वांस्तमागतान् लोकानां हितकार्थं
मत्प्रीत्यर्थं तथैव च २२ एवमुक्तः प्रत्युवाच श्रुत्वा कंवरं दंप्रभुं राम उवाच काशक्तिर्मम देवे
शश्च कृतास्तु संपुगे २३ निहंतं दानवान् सर्वांस्तु कृतास्तु मुहुर्मुहान् महेश्वर उवाच गुरु
त्वं मदनुज्ञातो निहनिष्यसि शात्रवान् २४ ॥

क. टी. ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ॥

६८

विजित्य च रिशस्वान्गणान्नामसिपुक्कलान् एतद्भुत्वा तव चने प्रतिगृह्य च सर्वशः ४५ रामः कृत
सस्मयनः प्रययौ दानवा न्यति श्रवणी देवशब्दे स्तान्मददर्पवलावितान् ४६ मम युद्धे प्रयच्छेदे
तापुद्मदोत्कराः प्रेषितो देवदेवेन वो विजेते महासुराः ४७ इत्युक्त्वा भार्गवेणाथ देवतापुद्मं प्रच
क्रमुः सता त्विदमसमरे देवता भार्गवने दनः ४८ वज्राशनि समस्पर्शैः प्रहारैरेव भार्गवः सुरा
नवैः क्षततनुर्जामदग्राहिजोत्तमः ४९ सेसृष्टः स्यात्तानासद्यो निर्वृणः समजायत प्रीतश्च भग
वान्देवः कर्मणा तेन तस्य वै ५० वरास्याराहद्विविधानां भार्गवाय महात्मने उक्त्वा देवदेवेन प्रीति
पुक्तेन शूलिना ५१ निपाता तव शस्त्राणां शरीरेषां भवदुजा तया ते मानुषं कर्म यपोदं भृगु
ने दन ५२ गृहाणास्त्राणि दिव्यानि मत्सकाशाद्यथे सितं इर्यो धन उवाच ततोऽस्त्राणि सम
स्तानि वरांश्च मनसे सितां ५३ लब्ध्वा बहुविधानामः प्राणस्य शिरसा भवे अनुजो प्राप्य दे
वेषां जगाम समहातपाः ५४ एवमेतत्सुराहृते तदा कथितवान् रविः भार्गवोऽपि ददौ दिवं
धनुर्वेदं महात्मने ५५ कर्णाय पुरुषया ब्रह्म प्रीतेनोतरात्मना ब्रजिने हि भवेत्किंचिद्यदि
कर्णस्य पार्थिव ५६ नास्मै ह्यस्त्राणि दिव्यानि प्रादास्यद्भृगुने दनः नापि स त कुले जातं कर्णं ममे
कथंचन ५७ ॥

क.सो. १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ ॥

यदिहत्याच्चकौतेयं सतपुत्रः कथंचन दृष्ट्वा पार्थहि निहतं स यं योऽस्मत्तिकेशवः ॥ शोखचक्रगदा
 पाणिर्हस्यते तव वाहिनीं न चापित स कुहस्य वार्ष्णेयस्य महात्मनः ॥ स्यास्यते प्रत्यनीकेषु कश्चिद
 उन्मत्तव संजय उवाच तंतथा भाषमाणो तमद्राजमरिंदमः ॥ प्रत्युवाच महाबाहो ररीतात्मा ॥
 सतस्तव मावमं स्याम हाबाहो कर्णवैकर्तने शो ॥ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठे सर्वशास्त्रार्थपाशे य
 स्यात्तलनिर्घोषं श्रुत्वा भयकरं महत् ॥ पांडवेयानि सैन्यानि विद्रुवंति दिशो दश प्रत्यहं ते म
 हाबाहो यथा रात्रौ च रोक्त्वः ॥ मायाशतानि कुर्वाणो हतो मायापुरस्कृतः न चातिष्ठत वीभत्सुः
 प्रत्यनीके कथंचन ॥ एतांश्च दिवसान् सर्वान् जयेन महता वृतः भीमसेनश्च बलवान् नुष्कोऽपि चो
 दितः ॥ उक्त्वा संजया राजन् दृष्ट्वा रिको यथा माद्रीपुत्रो तथा शूरो येन जित्वा महारथो ॥ कमण
 र्थं पुरस्कृत्य न हतौ युधिमारिष येन हस्तिप्रवीरस्तसात्यकिः सात्वतां वरः ॥ निर्जित्य समरे वीरो वि
 रथश्च बलात्कृतः संजयाश्चेतरे सर्वे धृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ असकृन्निर्जिताः सौख्ये सम्यमाने न संपु
 र्गे तं कथं पांडवा युद्धे विजेष्यंति महारथं ॥ यो हन्यात्समरे कुहो वज्रहस्तं पुरंदरं त्वं च सर्वस्य विही
 रः सर्वविद्यास्त्रपाशः ॥ बाहुवीर्यतातेतल्यः शिष्यानां सिकश्च न तं शस्यभूतः शत्रूणां मविष
 यः पराक्रमे २३ ॥

२५ २५ किमर्थमिति सारथ्यमात्रं प्रतिज्ञाय प्रातिभंटे चेत्कसः कुर्यान्नर्हितं युध्यन्त दन्मिथा प्रतिज्ञो न भ
 ततस्त्वमुच्यसे राजन शाल्यश्चरिस्त्वन तव बाहुबलं प्राप्य न शक्नुः सर्वसात्वताः २५ तव बाहुबला
 द्राज किं त्वं कसो बलाधिकः यथा हि कस्येन बलं धार्यं वै फाल्गुने हते २५ तथा कर्णात्पयीभावे
 त्वाधार्यं महद्वले किमर्थं समरे सैन्यं वासुदेवो न्यवारयत् २५ किमर्थं च भवान् सैन्यं न हनिष्यति मा
 रिष तत्कृते पदवीं गंतुमिच्छेयं युधिमारिष २० सो दगाणां च वीराणां सर्वेषां च महीक्षितां शस्त्र
 वाच यन्मां ब्रवीषि गंधारे श्रेष्ठे सैन्यस्य मानद विशिष्टे देवकीपुत्रात्प्रीतिमानस्य हेत्वयि २५ एषा
 सारथ्यमातिष्ठे गंधेयस्य शस्त्रिनः युध्यतः पांडवाग्रो गायथा त्वं वीरमन्यसे २५ समयश्च हि मे वीरक
 श्रिदैक कर्तनं प्रति उत्तरेयं यथा श्रद्धमहे वाचोस्प सैनियो १० सैन्यपुत्रा च तथेति राजसुत्रस्ते स
 द्कर्णो न मारिष श्रुत्वा वीरमद्राजानं सर्वज्ञं त्रयसं नियो ११ सारथ्यस्य भूपगमाच्छलेनास्त्रासितः
 सदा दुर्योधनस्तदा दृष्टः कर्णो तमभिससज्जे १२ श्रुत्वा वीरपुनः कर्णो स्त्रयमानः सुतस्तव नहिण
 यन्त्रिणो सर्वास्महेन्द्रो दानवानिव १३ सशस्त्रेनाभ्युपगते हयानां सैनियश्चने कर्णो दृष्टमना भूयो
 दुर्योधनमभाषत २५ ॥

विष्णुसीति भावः २५ पदवीमान्तराणे

२७

२८

२९

३०

३१

३२

३३

३४

का. यो. १५ १६ १७ १८ १९ ४० ४१ ४२ बहोबोहोस्मि ४३ ४४ ४५ आत्मनिंदापरस्तवावपिश्रेयसोनिंघौकिव

नातिहृष्टमनाद्येवमद्राजोभिभाषते राजन्मधुरंयावाचापुनरेनेब्रवीद्विहै १५ ततोराजामहाप्राज्ञः
सर्वास्तुकुशलोलोबली इयोधनोब्रवीच्छुल्लंमद्राजेमहीपतिं १६ पूरयन्निवचोषेणामेचगोभीरया
गिरा शाल्यकर्णोर्जनेनाद्ययोहृष्टमितिमन्यते १७ तस्यत्वेपुरुषव्याघ्रनियच्छतरागामुधि क
र्णोहतेतरान्सर्वान्फाल्गुनेहेतमिच्छति १८ तस्माभीशुग्रहेराजस्यवाचेत्वापुनःपुनः पार्थस्य
सचिवःकृष्णोयथाभीशुग्रहोवरः १९ तथात्वमपिराधेयेसर्वतःपरिपालय ४० संजयउवा
च ततःशाल्यःपरिषत्ससुतेनेवाक्यमब्रवीत् इयोधनममित्रं प्रेप्रीतोमद्राधिपस्तदा ४१ शाल्य
उवाच एवंचेन्ममसैराजनोद्यारेप्रियदर्शन तस्मान्नेयत्तिपेकिंचित्तत्सर्वंकरवाण्णहं ४२
यत्रास्मिभरतश्रेष्ठयोगःकर्मणिकर्हिचित् तत्रसर्वात्मनायुक्तोबहोकार्येपरंतप ४३ यत्तक
र्णमहंब्रयोहितकामःप्रियाप्रिये ममतत्त्वमतोसर्वंभवात्कर्णश्चसर्वशः ४४ कर्णोउवाच
ईशानस्ययथाब्रह्मायथापार्थस्यकेशवः तथानित्येहितेयुक्तोमद्राजभवस्वनः ४५ शाल्यउ
वाच आत्मनिंदाचपूजाचपरनिंदापरस्तवः अनाचरितमार्याणांवृत्तमेतच्चतुर्विधं ४६ ॥

तात्त्वज्ञापरनिंदेतदुभयमहंकरोमीतिभावः

४६

॥

॥

४० अप्रमादोवधानेप्रयोगःअस्यप्रेरणं ज्ञानेशागामिरोषावेतानंविद्यातत्परिहारज्ञानेरोषपरिहारसाम।

यत्तुविद्वत्प्रवक्ष्यामिप्रत्ययार्थमहेतव आत्मनस्तवसंयुक्तं तन्निबोधयथातथं ४० अहंशक्रस्यसा
रथेयोपोमातलिवत्प्रभो अप्रमादप्रयोगाच्चज्ञानविद्याविकित्तितैः ४८ ततःपार्थेनसंग्रामेषुध
मानस्यतेनच वाहयिष्यामितरगान्निजोभवस्तज ४९ इतिश्रीकर्णपर्वणि ५६२ इत्येवमत्र
च अयंतेकर्णसारंमद्राजःकरिष्यति कृत्वादभ्यधिकोयंतादेवेशस्येवमातलिः १ यथाहरिह
यैर्युक्तंसेरद्वलतिसमातलिः शाल्यस्तथातवाद्यायेसंयंताश्चवाजिनो २ योयेत्वपिरयस्येचमद्र
राजेचसारथौ रथश्रेष्ठध्रुवंसेत्येपार्थानभिभविष्यति ३ संजयउवाच ततोदुर्योधनोभूयोमद्राजेत
रस्मिन् उवाचराजसंग्रामेधुषितेपर्वुपस्थिते ४ कर्णस्ययुक्तसंग्रामेमद्राजहयोत्तमान् त्वयाभि
प्राप्तोराथेयोविजेष्यतिथनेजयं ५ इत्युक्त्वाशमास्यायतथेतिशहभारत शाल्येभुपगतेकर्णःसा
रथिसुमनाववीत् ६ त्वंसतस्यंदनेमद्यंकल्पयेत्सकृच्चरन् ततोऽजैत्रेश्वरंगेधर्वनगरोपमे
विधिवत्कल्पितंभद्रंजेत्सकान्यवेदयत् तंरथेश्विनोऽष्टैःकर्णोभर्ष्ययथाविधि ८ संपादिते
ब्रह्मविराश्वमेवपुरोधसा कृत्वाप्रदक्षिणंयत्राडपस्थायचभास्करं ९ ॥

र्थं ४८ ४९ पंचत्रिंशः अयं हरिहयैः इन्द्रतरौर्गुक्तंरथं २ १ अधुषितेशासःकले ४ ५ ६ ७ ८ ९

समीपस्थं मद्राजमारोहत्वमथाब्रवीत् ततः कर्णस्य इर्ध्वं स्पन्दनप्रवरं महत् १० आरुरोह
 महातेजाः शल्पः सिंहश्वाचले ततः शल्पाश्रिते दृष्ट्वा कर्णः स्वेयमुन्नमं ११ अथ तिष्ठ
 यामोदं विद्युत्वंतं दिवाकरः तावेकरथमारूढावादिष्यग्रिसमन्विषौ १२ आभ्राजेतां यथा
 मेघं सूर्याग्नीसहितौ दिवि संस्तूयमानौ तौ वीरौ तदा स्तोद्युतिमन्नमो १३ अतिकसदस्यैरिंश
 ग्रीस्तूयमाना विवाध्वरे सशल्पसंग्रहीता स्वेरथे कर्णः स्थितो भवत् १४ धनुर्विस्फारयन्तो
 रपरिवेष्टीवभास्करः आस्थितः सरथः श्रेष्ठे कर्णः शरगभस्तिमान् १५ प्रबभौ पुरुषयाज्ञो
 मंदरस्थश्चांशुमान् तं रथस्थं महाबाहू युष्मामिततेजसं १६ इर्योधनस्तुराथेयमिदं वच
 नमब्रवीत् अकृतं द्रोणभीष्माभ्यां इक्ष्वकं कर्म संयुगे १७ ॥

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ॥

कुरुवाधिरथेवीरमिषतांसर्वधनिनो मनोगतेममद्यासीद्दीर्घद्रोणोमहारथो १८ अर्जनेभीमा
सेनेचनिहतागवितिभुवे ताभ्योयदकृतेवीरवीरकर्ममहामथे १९ तत्कर्मकुरुगथेयचक्रपाणि।
रिवापरः गृहाणधर्मराजेवाजहिवात्तंधनेजये २० भीमसेनेचगथेयमादीपुत्रोयमावपि जय।
अतेस्तुभदंतेप्रयाहिपुरुषर्षभ २१ पोंदुपुत्रस्यैनानिकुरुसर्वाणिभस्मसात् ततस्सूर्यसहस्रा
णिभेरीणामयुतानिच २२ बाधमानान्योचंतमेघशब्देययादिवि प्रतिगृह्यततहाकंशस्थो
रयसत्रमः २३ अभ्यभाषतगथेयःशल्पपुहविशारदं चोदयास्वान्महाबाहोयावद्वन्मिथनेजये
२४ भीमसेनेयमौचोभौराजानेचयुधिष्ठिरं अघपपतमेशल्पबाहुवीर्येधनेजयः २५ अस्मत्तः
कंकपजाणोसहस्राणिशतानिच अघतेष्णामहंशल्पशरान्मरमतेजनान् २६ पोंडवानोवि
नाशायडुर्योधनजयायच शल्पउवाच सतपुत्रकथन्नुत्पोंडवानवमम्यसे २७ सर्वास्तुज्ञान्
हेष्वासान्सर्वानेवमहाबलान् अनिवर्त्तिनोमहाभागानजघ्नान्सत्यविक्रमान् २८ अपिसंजन
येपुर्येभ्यंसादाकृतकृतोः यद्यश्रोष्यसिनिर्वापेविसृजितमिवाशनेः २९ गथेयगोडिवस्पात्रो
तरानैवंवदिष्यसि यदाद्रस्यसिभीमेनकुंजरानीकमाहवे ३० विशीर्णादंतनिहतेतरानैवंवदिष्य
सि यदाद्रस्यसिसंग्रामेधर्मपुत्रेयमौतदा ३१ ॥

क.शे.
२

११ १२ १३ षट्त्रिंशः दृष्ट्वा १ तरसिनोऽग्रचारीनां २ ३ ववाशशब्देचकारशासेतिषोडशस्यैवार्थः निः

शितैः शृषकैः कुर्वाणानभ्रुह्यायामिवोचरे अस्पतः तिरावत आरीन्लबुहस्तान् इरासदान १२ पा
र्थिवानपि चान्योस्त्वतदानैवेवदिष्मि संजयउवाच अनोरुपतत हाकं मद्राजेन भाषितं याही
तेवावुवीत्कर्णो मद्राजेन तरसिने १३ ३ ति श्रीकर्णपर्वणि कर्णशालसेवारे संजयउवाच दृष्ट्वा क
र्णमहेष्वासंयुप्तुसंमवस्थितं चुक्रुशुः करवः सर्वे हृष्टरूपाः समेततः १ ततोऽंडमिनिज्ञो वि
भरीणां निनदेन च वाणशब्दे अवि विधेर्गर्जिते अतरसिनो २ निर्ययुस्तावका पुद्गे मृसे कृत्वा
निवर्त्तनं प्रयाते तततः कर्णयोधेषु मुदितेषु च ३ च चाल शिबीरा ज न रास च स्व वि स्तरे निः
सरेतोऽय दृश्येत सूर्यात्सप्तमहाग्रहाः ४ उल्कापाताश्च संजसुर्दिशो दाहास्तथैव च शुक्राशान्
असं पेत र्व बुर्वाताश्च भैरवाः ५ मृगपतिगणाश्चैव शतनां बद्रास्तव अपसंयंत राच कुर्वद
यंतो महाभयं ६ प्रस्थितस्य च कर्णस्य निपेतस्तरगाभुवि अस्थि वंघ्रं च पतितं मेतरि हाद्रया
नकं ७ जज्वलश्चैव शस्त्राणि ध्वजाश्चैव चकंपिरे अश्रुणि च यमं चेत वाहनानि विंशोप
ते ८ एते चान्ये च बहवः ३ त्यातास्तत्र दारुणाः समुत्पेत विंशोऽप्यय कौरवाणां सुदारुणाः ९

सरेतोऽपु ह्यर्थमिति शेषः सूर्यात्सूर्यमारभ्य सूर्यादयो न्योन्यं युध्मेतीत्यर्थः ४ ५ ६ ७ ८ ९

॥ भीष्मद्रोणौ प्रतिज्ञांते वीर्यं ययोः स्तावति वीर्यं समीक्ष्य सकृत्पमालोच्य जगाद सुतरेणान्वयः ॥ आ
भाष्यभाष्यशतसंख्येय ॥ अस्थिरताजहातीत्यचंचलोस्मीत्यर्थः ॥ ततोपि मेघसाध्यं संभयं नास्ती

न च तानायायामासुः सर्वे देवेन मोहिताः प्रस्थितं मृतपुत्रं च जयेत् चुर्नराधिपाः निर्जितान्यो
इवांश्चैव मे निरेतत्र कौरवाः ॥ ततो रथस्थः परवीरहेता भीष्मद्रोणावति वीर्यं समीक्ष्य समु
ज्ज्वलास्करपावकाभो वैकर्तनो मौरयकुंजरोत्प ॥ सशाल्यमाभाष्य जगाद वाक्पथार्थस्य क
र्मातिशयं विचिंत्य मानेन दर्पेण विदह्यमानः क्रोधेन दीप्यन्निव निश्च संश्र ॥ न हेमहेन्द्रादपि
वज्रपातोः कुहादिभेसा युधवान्नयस्यः दृष्ट्वा हि भीष्मप्रभुत्वान्न शयानानतीव मोह्यस्थिर
ताजहाति ॥ महेन्द्रविसृप्रतिमावनिर्दिता रथाश्च नागप्रवरप्रमाथिनौ अवधकल्योनि
हतौ यदा परैस्ततो न मे पस्तिरगो घसाध्यं ॥ समीक्ष्य संख्येति बलान्नराधिपान्समूहमा
ते गरथान् परैर्हतान् कथं न सर्वानहिता न्नो वधीन्महासुविद्धास्त्राणां पुंगवो गुरुः ॥ स सं
स्मरन् द्रोणमहेमहाहवे ब्रवीमि सत्पुं कुरवो निबोधत नवो मदस्य प्रसहेद्रोर्जने समागतं म
त्सुमिवो प्ररूपिणं ॥ शिवा प्रसादश्च बलं धृतिश्च द्रोणो महास्त्राणि च संनतिश्च स चेदगात्स्व
वशं महात्मा सर्वानन्यानां तुरानघमस्ये ॥ ॥

तियोजना ॥ ॥ ॥ आतुरान् प्रासन्नमृतम् ॥ ॥

विद्यो ज्ञानीयो भावे सोहं स्यात्समीति निश्चये १८ अस्वारी निमनुष्यस्य सुखाय वर्तितं न प्रलमिति संबंधः
२ उशानोः उशानसोः उपास्त उपातिष्ठतं तत्रातिशयोक्तिः प्रसंगः अस्वारी २० संप्राकृष्टे संप्रगाकोशवति परा

ने ह ध्रुवं किंचिदपि प्रचितं यन्निघां लोके कर्मणो देवयोगात् सूर्योदये कोटि विमुक्त संप्रायो भावे
कुर्वीताद्यगुरो निपातिते १८ न नूनमस्वाणि बले पराक्रमः क्रियाः सुनीते परमायुधानि वा अ
स्ममनुष्यस्य सुखाय वर्तितं तथा हि युद्धे निहतः परैर्गुरुः १९ इत्याशनादित्यसमानते जसं प
राक्रमे विस्मयपुरंदरोपमं नयेद्ब्रह्मस्य शानोः परासमं न चैनमस्वत उपास्तः सह २० संप्रा
कृष्टे रुदिते स्त्रीकुमारो पराश्रुते पौरुषे धार्तराष्ट्रे मया कृत्यमिति जानामि शत्रुप्रयाहितस्मा
दिषतामनीके २१ यत्र राजा पांडवः सत्यसंधो व्यवस्थितो भीमसेनार्जुनौ च वासुदेवः सात
किः सृजयाश्च यमो च कस्तानि षट्पदेभ्यः २२ तस्मात्प्रिमं इत्यनेन प्रयाहितो पांचालः
मांडवान् सृजयाश्च तान्वाह निष्पामि समेत्य संख्येया सामिवा दोणपथाय माय २३ नत्वे
वाहं न गमिष्यामि मध्येतेषां शूराणामिति मां शत्रुविद्धि मित्रद्रोहो मर्षणीयो न मे यं स

का प्राणाननुयास्यामि दोणं २४ ॥

भूते निरस्ते धार्तराष्ट्रे धृतराष्ट्रपुत्र संबंधिनि पौरुषेयत्वे २१ २२ दोणपथा दोणपथेन २३ तेषां भी
ष्मादीनां मध्ये न गमिष्यामीति न प्रपिमरिष्याम्येवेत्यर्थः संग्रामात्पलायने हि मित्रस्य दुर्योधनस्य द्रोहः २४

२४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

जीवितांतेनायुषः समाप्तौ प्रमोदोत्सुनिवर्तने २५ २६ वैष्णवचर्माणो व्यावृत्तचर्मपरिहृतं २७ २८ २९

प्राप्तस्य मरुत्स्य च जीवितांतेनास्ति प्रमोदोत्सुकसत्कृतस्य अतो विह्वलभियाः सामिपार्थान् रिष्टं
नराकं यतिवर्जितं वै २५ कल्याणवृत्तः सततं हि राजा वै चित्रवीर्यस्य सुतो ममासीत् तस्या
र्थसिद्धयर्थमहं तजामि प्रियान् भोगान् दुस्त्यजे जीवितं च २६ वैष्णवचर्माणामकृजनाहं हेम
त्रिकोषं रजतत्रिवेणं २७ प्रवर्हं तरंगप्रवर्हं युक्ते प्रादुर्भूतमिमं हि रामः २८ धनैर्विचित्रा
णि निरीक्ष्य शाल्यधजानाराः सायकांश्चो ग्रहणान् अमिचरीं मे परमायुधं च शोखं च शुभ्रं च
नवं च सुगन्धं २९ पताकिनं च निपातनिस्त्रनेमितां च युक्ते शुभ्रं च शोभितं ३० मे समास्या य
यं यं यं मे रणे हनिष्यामि हर्मजने बलात् ३१ ते चे न मृतः सर्वहरो भिरदोत्सदा प्रमत्तः सम
रेपां दुष्टं तं वा हनिष्यामि रणे समेत्य यास्यामि वा भीष्ममुखो यमाय ३२ यमवरुणा कुवेरवा
सवावायदि युगपत्सगणमहाहवे नृप पिषवः हाद्यपांश्च किं बद्धना सह तैर्जगामितं ३३
मेतय उवाच ३४ शिराणभसस्य कथ्यतस्तदपनिशाम्य वचः समद्राष्टुं अवहसदवमस्य वीर्यवा
न्यतिविधिं च जगदचोत्तरं ३५ ॥

प्रमत्तरति ह्येदः भीष्ममुखः भीष्माभिमुखः ३६ नृप पिषवः गोसुमिषवः ३७ शिराणभसस्य शोक्तव्यः ३८

क. रो. अतिरभसोपित्वं प्रतिवाचं हसामर्थादधिकं ॥ पुरुषवरस्य कृत्स्नस्य वरजो कनीयसी स भद्रो ॥ १४ ॥ १५ ॥

शस्य उवाच विरम विरम कर्णकस्य नादतिरभसोपतिवाचमुक्त्वा न कचहिनरवरोधनेन
यः कपुतरहो पुरुषाधमो भवान् ॥ यदुमदनमुपेन्द्रपालितं विदशमिवामराजशतिते प्रस
भमतिविलोकाकोहरेत्पुरुषवरावरजामतेर्जनात् ॥ विभुवनविभुमीश्वरेश्वरेक इदमुमान्
वमाहूयेद्युधि मृगवधकलहे अतेर्जनात् सुरपतिवीर्यसमप्रभावतः ॥ असुरसुरमहोर
गान्नगाना रुडपिशाचसयत्तात्तमान् ॥ १७ ॥ भिरजयदग्निगौरवात् स्वभिलपितं च हविर्ददौ ज
यः ॥ १८ ॥ स्मरसिन नयदापरे हतः स च धृतराष्ट्रसुतोपिमोहितः दिनकरसदृशैः शरोत्तमैर्कु
रुषु बहूनि निहत्य तानरीन् ॥ प्रथममपि पलायिते त्वयि प्रिय कलहा धृतराष्ट्रसूनवः
स्मरसिन नयदा प्रमोचिताः त्वचरगणानवजित्य पांडवैः ॥ १९ ॥ समुदितबलबाहनाः पुनः
पुरुषवरेणानितास्य गोग्रहे सगुरुगुरुसताः स भीष्मकाः किमु न जितः स तदा त्वयार्ज
नः ॥ २० ॥ इदमपरमुपस्थितं पुनस्तव निधनाय सुपुष्टमद्य वै यद्विनरिपुभयात्पलायसे सम
रगतो ह्यहो मिसूतज ॥ संजय उवाच इति बह्विधं प्रभाषति प्रमनसि मद्रपतौ रिपुस्त
वं भद्रशमभिरुचितः परंतपः कुरुत्ततापतिराहमद्रपं ॥ २१ ॥

स्मरसीति विषमं छंदः ॥ त्वचरगणान् गंधर्वान् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥

४४ येन पुजायेतां ययुजा ४५ समन्विताः प्रयागेऽपि अभिमन्येत श्रममिदं वजानीत ३ अंजनकेशीभिः
 कृष्णकेशीभिरसतरीभिर्भुक्तं ६ हस्तिषड्भवं हस्तिषड्भं हस्तिषड्भमिच्छन्ति वीराः षड्भवं दन्ति नामिति प्रा
 कार्णोऽवाच भवतु भवतु किं विकल्पसेन ननु मम तस्य हि पुद्गलमुद्यते यदि स जयति मामिहा हवेत
 तदमस्तु सुकल्पितं तव ४२ संजय उवाच एवमस्त्विति मद्रेश उक्त्वा नोत्तरमुक्तवान् याहि शस्त्रे
 ति चाप्येनं कर्णः प्राह युयुत्सवा ४३ सरथः प्रययौ शत्रुं स्वेताश्वः शल्पमारथिः निघ्नन्मित्रान्
 मरेत मोघं न विनायया ४४ ततः प्रायात्प्रीतिमानैरथेन वै पाद्रेण येन पुजाय कर्णः सचालो
 क्यध्वजिनीं पाण्डवानो धने जयं त्वरया पर्यष्टुत ४५ इति कर्णपर्वणि संजय उवाच प्रयागे च
 ततः कर्णो हर्षयन्वाहिनीं तव एकैकं समरे हृष्ट्वा पाण्डवान् पर्यष्टुत १ यो मामघमहात्मानं दर्श
 येद्युतवाहनं तस्मै दद्यामभिप्रेतं धने यत्नमनसेच्छति २ न चेत्तदभिमन्येत तस्मै दद्यामहं पुनः
 शकटं रत्नमंशुर्णयो मे व्रयाहनं जयं ३ न चेत्तदभिमन्येत पुरुषो र्जनदर्शिवान् शतं दद्यां
 वा तस्मै नैत्यकं कांस्यदोहनं ४ शतं ग्रामवरांश्चैव दद्यामर्जनदर्शिने तथा तस्मै पुनर्दद्यां चेत
 मसतरीरथं ५ युक्तं मंजनकेशीभिर्यो मे व्रयाहनं जयं न चेत्तदभिमन्येत पुरुषो र्जनदर्शिवान् ६
 श्रमञ्चास्मै पुनर्दद्यां सौवर्णं हस्तिषड्भवं तथाप्यस्मै पुनर्दद्यां स्त्रीणां शतमलं कृतं ७ ॥

चः श्रमञ्चासौवर्णं रथ
 निति शेषः हस्तिषड्भवाः षड्भगावस्ताणो यस्मिन् तं षड्हस्तिन एव गोवतबोहोरो यस्या दृशं ७ ॥

क.री.
२५

प्रपामानोऽप्रजातानो निष्कसुरो भूषणो ८ शतेशतान् दशसहस्राणि ९ स्रग्धापुष्पासुरोतान् विनीतान्

प्रपामानो निष्ककंटीनां गीतवाद्यविपश्चितो न चेत्तदभिमन्येत पुरुषो र्जनदर्शिवान् ८ तस्मै
दद्यात् शतं नागान् शतं ग्रामान् शतं रथान् सुवर्णास्य च मुख्यस्य हयाग्राणां शतं शतान् ९ अ
ध्यागुणैः सुरोतान् अधुर्यवाहान् सुशिक्षितान् तथा सुवर्णां गीतां गोधेनूनां चतुःशतं १० द
द्यात् तस्मै सवत्सानो यो मे ब्रूयाद् न जये न चेत्तदभिमन्येत पुरुषो र्जनदर्शिवान् ११ अन्यदस्मै वरं
दद्यात् स्येतान् च शतान् हयान् हेमभण्डपरिच्छन्नान् सुमृष्टमणिभूषणान् १२ सुरोतान् पि
चैवाहं दद्यामष्टादशापरान् रथं च शुभ्रं सौवर्णं दद्यात् तस्मै सलंकृतं १३ युक्तं परमकां बोजै
र्यो मे ब्रूयाद् न जये न चेत्तदभिमन्येत पुरुषो र्जनदर्शिवान् १४ अन्यदस्मै वरं दद्यात् कुंजराणां
शतानि षट् कांचनैर्विविधैर्भण्डैराच्छन्नास्ते ममालिनः १५ उत्पन्नान् परांतेषु विनीतान् स्त्रि
शिलकैः न चेत्तदभिमन्येत पुरुषो र्जनदर्शिवान् १६ अन्यदस्मै वरं दद्यात् वैष्णवग्रामोश्च तर्द
श सुस्फीतान् न संपुक्तान् न त्यासन् न वनोदकान् अकुतो भयान् संपन्नान् राजभोज्याश्च त
र्दश १७ दासीनां निष्ककंटीनां मागधीनां शतं तथा प्रत्यग्रवयसो दद्यात् यो मे ब्रूयाद् न जये १८
न चेत्तदभिमन्येत पुरुषो र्जनदर्शिवान् अन्यतस्मै वरं दद्यात् यमसौ कामयेत्स य १९ ॥ धुर्यवाहान् यो ह
नत्तमान् १० भण्डमाभरणं ११ अपरांतेषु पश्चिमकण्ठेषु १२ १३ प्रत्यग्रवयसो अभिनवयौवनान् १४ सवसा

॥ २५ ॥

॥ १ ॥ अष्टविंशः मासत १ वसवितेन्द्रशसिद्रुसिपरासृजसिब्रुशान्यजसि ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

पुत्ररागान्विहारोऽप्यदम्यहितमस्तिमे तच्चतस्मैपुनर्दद्योयधत्तुमनसेछति ॥ हत्वाचसहि
तौक्ल्लौतयोर्वित्तानिसर्वशः तस्मैदद्यामहेयोमेप्रवृत्ताकेशवार्जुनौ ॥ पतावाचःसुबद्धशः
कर्णोऽच्चारयन्युधि दध्मोसागरसेभतेसुखरेशोवमुत्तमे ॥ तावाचःसुतपुत्रस्यतथापुत्रानिश
स्यत इर्योधनोमहाराजसेदृष्टःमानगोभवत् ॥ ततोऽंडभिनिर्जोषोऽदंगानांचसर्वशः सिं
हनादःसवारित्रःकुंजराणांचनिसनः ॥ प्रादुरासीत्तदाराजन्तस्मैयेपुरुषर्षभ योधानांसेप्र
दृष्टानांतथासमभवत्सनः ॥ तथाप्रदृष्टैस्मैयेतसवमानंमहाराजं विकल्पमानंचतदाराये
यमरिकर्षणं ॥ मद्राजःप्रहस्तेदंवचनंप्रत्यभाषत ॥ इतिकर्णपर्वणि ॥ १५६ ॥ शास्त्रोवा
च मासतपुत्रदानेनसौवर्णोहस्निषद्वं प्रयच्छपुरुषापाद्यद्रुसित्वंधनंजयं १ वाल्पादिह
त्वंसजसिवसुवैप्रवाणोयथा अयत्तेनैवराथेयद्रुस्यधनंजयं २ पासृजसियद्वित्तंकिंचि
त्वंबद्धमद्वत् प्रपात्रदानेयेदोषास्त्वामोहान्नावबुध्यसे १ यत्तंप्रेरयसेवितेबद्धतेनावल्लतया
शकंबद्धविधैर्यत्तैर्यष्टुंसतयजस्वतैः ४ यच्चप्रार्थयसेहंतंक्ल्लौमोहादृथेवतत् नहिशुश्रु
मसंमर्देऽक्रोष्टासिंहौनिपातितौ ५ ॥

८ प्रवहंश्चनर्थकं चकारणीयंश्चनार्कणीनीये ॥ ८ सहितोयुध्यसुनतेकाकी ॥ एवंप्रहस्यदिजिजीविषा
 प्रार्थितं प्रार्थयसेसुहृदो न हि संति ते ये त्वं निवारयेत्प्राशुप्रपतेतं इताशने ९ कार्यकार्यनजा
 नीषेकालपकोस्पसंशयंबहुबहुमकारणीयंकोहिब्रूयाजिजीविषुः १० समुद्रतरांरोर्भीकेडेव
 धायथाशिलो गिर्यग्राहानिपतनेताहकतवचिकीर्षितं ८ सहितः सर्वयोथैस्त्वय्यानीकैः
 सुरक्षितः धनेनयेनयुध्यसुत्रेयश्चेत्प्राप्तमिच्छसि ११ हितार्थं धार्तराष्ट्रस्यब्रवीमित्वा न हिंसा
 प्रहसैवमयाप्रोक्तं यदि ते स्तिजिजीविषा १० कर्णउवाच सबाहुवीर्यमाश्रित्यप्रार्थयाम्यर्जुनं
 गो त्वं मित्रमुत्तमः शत्रुर्माभीषयितुमिच्छसि ११ नमामस्मादभिप्रायात्कश्चिदघनिवर्त्तयेत्तत्र
 पीडोवज्रमुद्यम्यकिमुमर्त्यः कथंचन १२ संजयउवाच इतिकर्णस्यवाक्यान्तेरात्मः प्राहोतरेव
 चः कुकोपयिषुरत्यर्थं कर्णमिदं स्वरः पुनः १३ यदावैत्वांफालुनवेगयुक्ताज्याचोदिताहस्त
 वताविसृष्टाः अन्वेतारः केकपत्राः शिताग्रास्तदातस्यसर्जनस्यानुयोगात् १४ यदादिबन्ध
 नुरादायपार्थः प्रतापयन्तनां सद्यसाची त्वामर्दयिष्यन्निशितैः श्वकैः सदापश्रान्तस्यसेस
 तपुत्र १५ बालश्चंद्रमातरं केशयानो यथा कश्चित्प्रार्थयते परतुं तद्वन्मोहात्घातमानं रथ
 स्थं संप्रार्थयत्यर्जुनं जेतमय १६ त्रिशूलमाश्रित्यसतीहाधारे सर्वाणि गात्राणि निवर्षसितं सु
 तीहाधारेण मकर्मणा त्वं पुपुत्ससे योर्जनेनाघकर्ण १७ ॥ तेस्तिग्रन्थामरिष्यसि १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

२२ भोगीसर्पः पाते पतनार्थः २३ अथैर्मनैरासमेतातपुतेऽवायुतेऽग्रजवः बाह्वाभ्यामित्यर्थः २४ २५ २६

कुहं सिंहं केसरिणं ब्रह्मते बालो मूढः क्षुद्रगस्तरसी समाहूयेत हृदे तत्र वाद्यसमाह्वाने सतपुत्रा
र्जनस्य १८ मासतपुत्राह्वयराजपुत्रं महावीर्यं केसरिणं यथैव वनेऽग्न्यालः पिशितेन तस्मात्प्रा
प्यमासाद्य विनश्यसितं १९ ईषादंते महानागं प्रभिन्नकरामुखं शशको ह्वयेत्पुहे कर्णपार्थ
धने जयं विलस्य कृष्णसर्पं तं बाल्यात्काष्ठेन विधत्ते महाविषं पूर्णकोपे यत्पार्थयो दुमिच्छ
सि २० सिंहं केसरिणं कुहमतिक्रम्याभिर्नर्दसे अग्न्यालश्च मूढस्त्वेन सिंहं कर्णपांडवे २१ सुपर्णा
पतगश्चेष्टं वै न ते यंतरस्तिने भोगीवाह्वये पाते कर्णपार्थधने जयं २२ सर्वाभिसंनिधिं भीमं म
र्त्तिमंतं कषायुते चंद्रोदये विवर्धत मल्लवः सन्नितीर्षसि २३ अथ भेदं इभिर्ग्रीवे तीक्ष्णं गेहं प्रहा
रिणं वत्सग्राह्यते पुहे कर्णपार्थधने जयं २४ महामेघं महावोरं दंडुः प्रतिनर्दति कामतोय
प्रदं लोके नरपर्जनं मर्त्तने २५ यथा च सगरहस्यं चायाज्ञं वनगतं भवेत् तथा तं भेषसे कर्णनरं
याज्ञं धने जयं २६ अग्न्यालोपिवने कर्णशशैः परिवृतो वसन् मम ते सिंहमात्मानं यावत् सिंहं न प
श्यति २७ तथा त्वमपि राधेय सिंहमात्मानमिच्छसि अपश्यन् शत्रुदमने नरयाज्ञं धने जयं २८ ॥
याज्ञं तं मम सेत्मानं यावत् क्लौनपश्यसि समास्थिता वेकरये सूर्यं चंद्रमसाविव २९ ॥ ॥

क. सी. १५ एकोनचत्वारिंशः अधिवाकशाल्यत्वादेवायंशाल्यनामेतिनिश्चिन्न १ २ ३ ४ ५ ॥

यावद्गोरीवद्योषेतेनशृणोषिमहाहवे तावदेवतयाकर्णशक्येवक्तुंयथेच्छसि ११ यथाय
धनुःशब्देनीदयंतंदिणोदश नर्दतमिवशाईलंरुष्टाकोशभविष्यसि १२ नित्यमेवशृणालसं
नित्यंसिंहोयनेजयः वीरप्रहेषणान्मृतस्माकौष्ट्रबलस्यसे १३ यथातुःस्याद्विशलश्च
यात्रप्रबलाबले यथाशृणालःसिंहश्चयथाचशशकुंजरो १४ यथानृतंचसत्संचयथा
चापिविषामृते तथात्वमपिपार्यश्चप्रत्यातावात्मकर्मभिः १५ इतिश्रीकर्णपर्वणिकर्ण
शाल्यसंवादे १६०१ संजयउवाच अधिसिप्रस्तुराधेयःशाल्यनामिततेजसा शाल्यमाहसुसं।
ऊहोवाकशाल्यमवधारयन् १ कर्णउवाच गुणान्गुणवतोशलगुणवान्नेतिनागुणः तं
तशाल्यगुणोर्हीनःकिंतास्यसिगुणागुणं २ अर्जुनस्यमहास्वाणिकोधंवीर्यंधनुःशरान्
हंशल्याभिजानामिविक्रमेचमहात्मनः ३ तथाकलस्यमाहात्म्यंश्वभस्यमहीदितो यथा
हंशल्यजानामिनत्वंजानासिततथा ४ एवमेवात्मनोवीर्यमहंवीर्यंचपांश्चवे जानचेवाहये
पुष्टेशलगोरीवधारिणं ५ ॥

१ श्राद्धेयः सर्पमयः २ नक्षत्रेयं नक्षत्रियेयं ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ सुजातेशोभनेजन्म १३ श्रोतौ एकसूत्रे मणीश्वरेम

प्रतिचायमिषुः शाल्यसुपुंखोरक्रभोजनः एकतृणीशयः पत्रीसुधौतः समलेकृतः १ श्रोतेचं
दनचूर्णेपुश्रजितोबहुलाः समाः श्राद्धेयोविषवानुशोनरासुद्विपसेचदा २ शौररूपोमहागौड
स्तनुत्रास्थिविदारणः निर्भिद्यायेनतृष्टोहमपिमैरुंमहागिरिं ३ तमहंजातनाक्षेयमन्यस्मिन्
फाल्गुनाहृते कृष्णाहोदेवकीपुत्रास्तत्तंचापिष्ठागधमे ४ तेनाहमिषुणाशाल्यवासुदेवधनेज
यो योत्स्येपरमसंकुदस्तकर्मसदृशंमम ५ सर्वेषां वृत्तिवीराणां कृत्स्नलक्ष्मीः प्रतिष्ठिता सर्वेषां
पांडुपुत्राणां जयः पार्थप्रतिष्ठितः ६ अभयेतसमासाद्यकोनिवर्त्तितमर्हति तावेतौपुरुषयात्रोस
मेतौस्येदनेस्थितौ ७ मामेकमभिसंयातौसुजातंपश्यशाल्यमे पितृष्वसामातलजौभ्रातरावप
राजितौ ८ मणीसूत्रश्वश्रोतौऽष्टासिनिहतौमया अर्जनेगांडिवेकृत्स्नेचक्रंतात्स्यकपिध्वजौ ९
भीरूणां त्रासजननेशाल्यहर्षकरं ममत्वंतुडप्रकृतिर्महोमहायुद्धेष्टकोविदः १० भयावदी
र्णः संत्रासादबुद्धं बहुभाषसे संस्तौषितौनुकेनापिहेतुनात्वंकुदेशज ११ तौहत्वासमरेहं
तात्तामघसहबाधवे पापदेशजडुर्बुद्धेस्तुडप्रकृतिययासन १२ ॥

संबद्धौ १३ त्रासजननेऽतिसमरायापेक्षया सामान्येन निर्देशः १४ १५ १६ १७ १८

۵۵

सहृद्वारिषुः किं मां कृष्णभाभीषयिष्यसि तौ वामामघहेतारौ हनिष्ये वापितावहं १८ नाहं वि
भेमि कृष्णभां विजानन्नात्मनो बलं वासुदेव सहसं वा फाल्गुनानां शतानि वा १९ अहमेको ह।
निष्पामि जोषमास कुदेशज स्त्रियो बालाश्च ब्रह्माश्च प्रायः कीदृशताजनाः २० यागाद्याः संप्र
गायंतिकुर्वंतो ध्यायन् यथा तागाद्याः शृणुमेशत्पमदकेषु दरात्मसु २१ ब्राह्मणैः कथिताः श्वे
यथा वद्राजसंनिधौ श्रुत्वा चैकमना मूढत्पमवां ब्रूहि चोत्तरं २२ मित्रभुङ्क्ष्वदको नित्यं यो नो दृष्टि
समदकः मदके संगतं नास्ति त्वदवाको न राधमे २३ दरात्पमदको नित्यं नित्यमा नृत्तिको नृजः
यावदंत्यं हि दौरात्पमदके धितिनः श्रुतं २४ पिता पुत्रश्च माता च स्वश्रुश्च सुरमातुलाः जामाता
उहिता भ्रातानमाते ते च बांधवाः २५ वयस्याभागताश्चामेदासीदासं च संगतं पुंभिर्विमिश्रा।
नार्यश्च ज्ञाता ज्ञाताः स ये ह्यया २६ येषां गृहेषु शिष्टानां सक्तु मत्स्याशिनो तथा पीत्वा सीथुस
गोमांसं कंदंति च हसंति च २७ ॥

२५ येषां मद्वक्त्राणां सकृन्मिश्रितमत्प्राशिनांसीधुमद्ये २५

कश्मलाभिहतौजसः तीव्रशोकाभिघातव्यामोहेन निरस्तसामर्थाः शारद्वतीसुतं द्रौणिं १ समासस्य साव
धानाभूत्वा रात्रागमे प्रदोषकाले ४ दृष्टीणाः राजानः तयं भूतं भाविने च चिंतयंतः परास्मिन् शतः ५ ८ क्लेशा

तद्रोगमनुशोचंतः कश्मलाभिहतौजसः पर्युपासेत शोकाग्नीस्ततः शारद्वतीसुतं १ ते मुहूर्त्तस
मास्यास्पदे तभिः शास्त्रसंमितैः रात्रागमे महीपालाः स्वनिवेशमानि भेजिरे ४ ते वैश्वमन्यपि कौरव
दृष्टीप्रानामुवन्सावं चिंतयंतः तयं तीव्रं दुःखशोकसमन्विताः ५ विशेषतः सतपुत्रो राजा चैव सु
योधनः दुष्सासनश्च शकुनिः सौबलश्च महाबलः ६ उषितास्ते निशांतां तदुर्योधननिवेशने चि
तयंतः परिक्लेशान् पांडवानां महात्मनां ७ यत्तद् द्यूते परिक्लिष्टा कृष्णा चानापितासभा तस्मिन्
तो नुशोचंतो भूशमुद्दिग्रचेतसः ८ तथा तसे चिंतयतां तान् क्लेशान् द्यूतकारितान् दुःखेन तान्
राजान् जगामादृशतोपमा ९ ततः प्रभाते विमले स्थिता दिष्ट्युपशमने चक्रावपपकं सर्वे वि
धिदृष्टेन कर्मणा १० ते कृत्वा वपपकार्याणि समास्यास्पदभारत योगमाज्ञापयामासुर्बुधाय च वि
निर्ययुः ११ कर्णसेनापतिं कृत्वा कृतकौतुकमंगलाः पूजयित्वा हि जश्रेष्ठान् दधिपात्रं च्युता दत्तैः

नृकचग्रहादीन् ज्ञानदारात्रिः १२ श्रावपपकं नित्यकृत्यं १० योगसन्नहनं ११२ निष्कैः सुवर्णहारैः म
हाधनैः बहुमूल्यैः वंयमानास्तयमानाः सताः वंशानुक्रमविदः मागधाः पाणिस्वनिकाः वंदिनस्ततिपाठकाः

क.रि. ५ वृषंकार्णः पश्यतामनादरेषणी ७ ८ ९ सममन्येतसम्पावधत्तवान् १० इर्मरंडः खेनापिम।

गोभिरसैश्चवडभिर्वासोभिश्चमहाधनैः वेद्यमानाजपाशीर्भिः सूतमागधवंदिभिः ११ तथैव।
पांडवराजकृतपूर्वाह्निकक्रियाः शिविरान्निर्यपुस्तार्णं पुद्गायकृतनिश्चयाः १२ ततः प्रवृ
त्तेपुद्गंतमुल्लोमहर्षणं कुरूणां पांडवानांचपरस्परजयेषिणं १३ तयोर्हौदिवसौपुद्गं
रुपांडवसेनयोः कर्णसेनापतौराजन्वभवाद्भूतदर्शने १४ ततः शत्रुक्षयेकृत्वासुमहोत्तरे
णोवृषः पश्यतां धार्तराष्ट्राणां फाल्गुनेन निपातितः १५ ततस्तु संजयः सर्वगतत्वा नागपुरं
तं आचष्ट धृतराष्ट्राय यद्वत् कुरुजांगले १६ जनमेजय उवाच आपगेयं हतं श्रुत्वा द्रोणं वा
पिमहारथं आजगाम परमार्तिवृद्धो राजां विकासृतः १७ स श्रुत्वा निहतं कर्णं दुर्योधनहितै।
षिणं कथं हि जवर प्राणानधारयत दुःखितः १८ यस्मिन् न याशा पुत्राणाममन्यत स पार्थिवः
तस्मिन् हते स कौरवः कथं प्राणानधारयत् १९ इर्मरत्वमहं मन्ये नृणां कृच्छ्रे पिवर्त्ततां २०
यत्र कर्णं हतं श्रुत्वा नात्यज जीविते नृपः तथा शान्तनवं वृद्धं ब्रह्मन् बालीकमेव च २१ ॥

तमशक्यं सेवया २१ २२ ततमराण्डकरं मन्ये २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

२५ इति नैलकंठीये भारत भाव दीपे कर्ण पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ इति ॥ तथैव गृहे २३ हा कष्टमिति विदति ।

द्रोणं च सोमदत्तं च भूरिश्रवसमेव च तथैव चात्यानसुहृदः पुत्रान्यौत्रोऽप्यपातितान् २४ श्रुत्वा
यन्माजहत्याणां स्तन्मन्येऽङ्कुरं हि ज एतन्मे सर्वमाचक्ष्विस्त्रेणामहामुने २५ न हितृष्णमि
पूर्वेषां शृण्वानश्चरितं महत् इति श्रीमहाभारते कर्ण पर्वणि जतमे जयवाक्ये नामाऽध्यायः ॥
वैशंपायन उवाच ॥ इति कर्णे महा राजनिशि गावलाणि स्तदा दीनो ययौ नागपुरमश्वैर्वीतसमै
र्जवे १ महास्तिनपुरं गत्वा भृशमुद्विग्नचेतनः जगाम ॥ तदा शृण्वत्ययं प्रदीपा बांधवं २ सत
महीपराजानं कश्मलाभिहतौ जसे वबंदे प्रोजलिर्भूत्वा मूर्ध्नि पादौ नृपस्य ह ३ संपूज्य च यथा
न्यायं ॥ तदा शृंमहीपतिं हा कष्टमिति चोक्ता स ततो वचनमाददे ४ संजयो हं दिति पते कश्चिद
स्ते सखि भवान् स्वदोषैरापदं प्राप्य कश्चिन्नाद्यविमुह्यसि ५ हितामुक्ता निविदुः द्रोणा गांगेयके
रावैः अगृहीतान्यनुसृत्य कश्चिन्न कुरुषे व्यथा ६ रामनारदक एवाद्यैर्हितमुक्तां सभातले न गृही
तमनुसृत्य कश्चिन्न कुरुषे व्यथा ७ सुहृदस्त्वहिते युक्ता भीष्मद्रोणमुवाच नरैः निहता सुधिसे
सृत्य कश्चिन्न कुरुषे व्यथा ८ ॥

शयसचकं वाक्यमुक्ता पश्चाद्वचनं च वक्तव्यमाददे ४ आस्तेति शृते ५ ६ ७ ८ ॥

क.री.

१ देशितानां संनहानां वसुसंभवः वसुनां मे शोभाः संभूतः ॥ ११ ॥ भार्गवः रामः यस्यैभीष्माय धनुर्वेद उपाकृतः खी
कृतः शिष्यत्वेन ॥ १२ ॥ यस्य द्रोणास्य ॥ १३ ॥ सत्यसंधं प्रवितथ प्रतिज्ञं ॥ १४ ॥ चतुर्विधं मुक्तावाणादिग्रमुक्तावादि यंत्रमु

तमेवंवादिनं राजासूतपुत्रं कृतं जलिं सदीर्घमयनिष्ठस्यः खार्तश्च मव्वीत् ८ ॥ १५ ॥ तराष्ट्र उवाच
आपगे ये हते शूरे दिव्यास्तु वति संजय द्रोणे च परमेष्ठासे भृशं मे व्यथितं मनः १ योरथानां सहस्रा
णि देशितानां दशौ वत् अहं हनि ते जस्वीनि जघ्रे वसुसंभवः ॥ तं हतं यज्ञसेनस्य पुत्रेण ह शिखि
दिना पांडवेयाभिगुप्तेन श्रुत्वा मे व्यथितं मनः ॥ ११ ॥ भार्गवः प्रददौ यस्मै परमांसु महाहवैसासाशमेण
यो बाल्ये धनुर्वेद उपाकृतः ॥ १२ ॥ यस्य प्रसादात्कौंतेयाराजपुत्रा महारथाः महारथत्वं संप्राप्तास्तथा
स्ते वसुधाधिपाः ॥ १३ ॥ तं द्रोणं निहतं श्रुत्वा धृष्टद्युम्नेन संयुगे सत्यसंधं मे हेष्ठासे भृशं मे व्यथितं मनः ॥ १४ ॥
ययोर्लोकैः पुमानसु न समोऽस्ति चतुर्विधे तौ द्रोणभीष्मौ श्रुत्वा तु हतौ मे व्यथितं मनः ॥ १५ ॥ त्रैलोक्ये
यस्य चास्त्रे पुनः पुमान्विद्यते समः तं द्रोणं निहतं श्रुत्वा किमकुर्वत मामकाः ॥ १६ ॥ संसप्तकानां च
बलं पांडुवेन महात्मना धनं जयेन विक्रम्य गमिते यमसादनं ॥ १७ ॥ नारायणास्त्रे च हते द्रोणे
पुत्रस्य धीमतः विप्रदुतेष्ठीनीकेषु किमकुर्वत मामकाः ॥ १८ ॥ विप्रदुतानहं मन्ये निमग्नान् शो
कसागरे लवमानान् हते द्रोणे सन्नौ कानि वार्तावे ॥ १९ ॥

कंगोलादि मुक्तामुक्तासोपसंहारमस्तु ॥ १५ ॥ १६ गमिते सति किमकुर्वते सुत्रेण संबंधः ॥ १६ ॥

सुवीरकेकोनिके स्मिचौकटिशोथौ ११ निह्रीकाः निर्लेजाः चस्मराः बहुभक्तकाः ४० ४१ वक्रयेषुगार्हणीये
 अदातुकामावचनमिदेवदतिदारुणं मामोसुवीरकेकश्चिद्याचतोदयिते मम ११ पुत्रेदद्योपति
 दद्यो नतदद्योसुवीरके गौर्योदहयोनिह्रीकाः मद्रिकाः केबलावृताः ४० चस्मरानष्टशौचाश्चप्रा
 यस्तनुशुश्रुमपवमादिमयात्मेवांशकोवक्त्रं भवेद्दृष्ट ४१ आकेशाग्रान्त्रावाग्राञ्चवक्रयेषुचकर्म
 सु मद्रिकाः सिंधुसौवीराः धर्मविधुः कथंतिह ४२ पापदेशोदभवाम्नेछाधर्मीणामविचक्षणाः
 एषमुत्पद्यतमो धर्मः तत्रियस्येतिनः श्रुते ४३ यदाज्ञोनिहतः शोते सद्भिः समभिपूजितः आशुधा
 नोसोपरायेयन्सुचोयमहेततः ४४ ममेवप्रथमः कल्पोनिधनेस्वर्गमिहृतः सोयंप्रियः सखा
 चास्मिधार्तराष्ट्रस्यधीमतः ४५ तदर्थं हि मम प्राणाययञ्चमेविद्यतेवसु व्यक्तत्वमप्युपहितः पोऽ
 वैः पापदेशाक्तः ४६ यथाचामित्रवत्सर्वतमस्मासुप्रवर्तसे कामेनत्वत्पुत्राकोहेत्वहिधानो
 शोतेरपि ४७ संग्रामादिमुखः कर्तव्यधर्मज्ञश्च नास्तिकैः सारंगश्च धर्मातः कामे विलपयुष्यच
 ४८ नाहंभीषयितेशकाः तत्र हतेयवस्थितः तनुजो नृसिंहनामा हवेद्यनिवर्त्तिनां ४९ या
 गतिर्गुरुणा प्रोक्ता पुरारामेणातां स्मरे तेषां ज्ञानार्थं सुद्यते वधार्यं हि घतामपि ५० विहिमामा
 स्थितं च तपोरुवसमुतमे नतद्भूते प्रपश्यामि त्रिषु लोकेषु मद्रय ५१ ॥ पु ४२ ४३ सांपराये सम
 हे संग्रामेऽर्थः सुच्येयं जीवितमिति शेषः ४४ ४५ उपहितः उपजप्तः ४६ ४७ तेषां धार्तराष्ट्राणां ४८ ४९

११ मद्रकेषु संसृष्टं नष्टं एवं गंधारकेषु शौचं नष्टं भवेत् १२ राजायाजको यस्य तस्मिन्मात्रे हविर्नष्टं भवेत्
 १३ यथैवेति यथा मद्रकैः संगतं कृत्वा पतति यथा वामद्रके संगतं नास्ति हेतुश्चिकित्साते विषं हतं य
 गायेति चाप्यवहानि प्रवर्तते च कामतः कामप्रलापिनो नो न्यतेषु धर्मः कथं भवेत् १४ मद्रकेषु
 वलिप्रेषु प्राच्याता शुभकर्मसु नापि वैरेन सौहार्दं मद्रकेण समाचरेत् १५ मद्रके संगतं नास्ति मद्र
 को हि सरामलः मद्रकेषु च संसृष्टं शौचं गंधारकेषु च १६ राजायाजकया ज्येष्ठं नष्टं हविर्भवे
 त् मद्रसंस्कारको विशेषया याति पराभवं १७ तथा ब्रह्मद्विषो नित्यं गच्छतीह पराभवं तथैव संग
 तं कृत्वा नरः पतति मद्रकैः १८ मद्रके संगतं नास्ति हतं चिकित्साते विषं अथर्वणेन मंत्रेण यथा
 शांतिः कृता मया १९ इति वृश्चिकदष्टस्य विषवेगहतस्य च कुर्वति भेषजं प्राज्ञाः सन्त्येता अपि द
 श्यते २० एवं विह नोषमास्य एण चात्रोन्नरेव चः वासां सुतृज नृत्यं तिस्रि यो यामघमो हिताः
 २१ मैथुने संयता अपि यथा कामचराश्रिताः तासां पुत्रः कथं धर्मं मद्रको वक्तुमर्हति २२ यास्ति
 हंतः प्रमेहेति यथैवोष्टदसेरकाः तासां विभ्रष्टधर्माणां निर्लज्जानां ततस्ततः २३ तेषु पुत्रस्मादृशी
 नो हि धर्मं वक्तुमिहेच्छसि सुवीरके पाच्यमाना मद्रिकां कर्षति स्त्रियो २४ ॥ चेतस्तत्ते तर्हितव विषेन
 ष्यत्विति मंत्रेण सर्वथा विषं नश्यतीत्यर्थः मयेत्यात्मानं भवसिद्धिमिति द्योतयति २५ यथा कामं वरयेति
 ताः असेयता इति छेदः २६ तासां पुत्रः संकरजात इत्यर्थः प्रमेहेति मत्रयेते दसेरकाः गर्दभाः २७ ॥

हत्वा अर्चनेन च तत्तयित्वा मित्रप्रतीक्षया मित्रकार्यवेक्षणमित्रकार्यवेक्षणो न चातुर्द्वयोऽथ न स्यतयोरेवोभ
 योऽसामस्मादभिप्रायाद्वारेयेदिति मेमतिः एवं विद्वद्बोधमास्तत्रासात्किंबहुभाषसे ५२ न त्वोदत्ता
 प्रदास्यामि कृत्वा भूयो मद्रकाथम मित्रप्रतीक्षया शल्पयत्तराष्ट्रस्य चोभयोः ५३ अपवादतितित्ता
 भिसिभिरेतैर्हि जीवसि पुनश्चेदीदृशं वाक्यं मद्राजवदिष्यसि ५४ शिरस्तेषां तयिष्यामि गदया वज्र
 कल्पया आतारस्त्रिदमद्ये हृद्राशो वा कुदेशज ५५ कर्णवाजजुतः कृत्स्नो कर्णवानि जघान तो ५
 वसुक्ता तराथेयः पुनरेव विशांपते ५६ अत्र वीन्मद्राजानं पादियाहीत्यसंभ्रमे ५७ इति कर्णपर्व
 णिकर्णमद्राधिपसंवादे १८५८ संजय उवाच मारिषाधिपः श्रुत्वा वाचो युद्धाभिनेदिनः शस्त्रो
 व्रीत्पुनः कर्णनिदर्शनमिदं वचः १ जातो हं यज्जनो वंशे संग्रामे च निवर्तिनो राज्ञो मर्थाभिषि
 क्तानां स्वयं धर्मपरायणाः २ यथेवमत्रो मद्येन त्वं तथालस्यसे ब्रह्म तथा यत्वा प्रमाद्यते चिकित्से
 यं सुहृत्तया ३ शोकाकोपमो कर्णो प्रोच्यमानो निबोध मे श्रुत्वा यथेष्टं कुर्यात्स्वनिहीनकुलपां
 सन ४ नाहमात्मनिकिंचिद्देहिलिषं कर्णसंस्मरे येन मां त्वं महाबाहो हेतुमिच्छस्य नागं ५ अ
 वं पतमया वाचं बुध्यता त्वदितो हिते विशेषतो रथस्थेन राज्ञश्चैव हितैषिणा ६ समंचविष
 मे चैव रथिनश्च बलाबले अमः त्वेदं असततं हयानो रथिना सह ७ ॥

योः ५१ अपवादो निर्दयतितित्ता चतैः त्रिभिर्हेतुभिः ५४ ५७ चत्वारिंशः मारिष हेराजन १२ दृषः महो १६

२१ दृष्टान्तेन दृष्टगमनेन २२ २३ पतितापतिष्ठासि कस्यनः गुणज्ञाची २४ पतितास्मिपतिष्ठासि २५ पा
तानां शतमेकं गणयति ३३ नमिस्मादिना ३३ नमूर्ध्वगमने प्रवरीनमधोगतिः प्ररीने सर्वतोयानेरीने
गमनमात्रके निरीने शनकैर्याने मंरीने ललितंगतेतिर्यकरीने गते प्राङ्गतिः प्रचरणं बुधाः ताम्राणा

भाषतो बद्धकाकस्मबलिनः पततांबराः ३६ मूचुः स्मचक्रांगवचः काकं विहेगमाः २१ हेसा
३७ वयं हेसा श्रममेमं पृथिवीमानसौकसः पतितांचवयेनित्यं दृष्टान्तेन श्रुतिताः २२ कथं
नृहेमंबलिनंचक्रांगदृष्टान्तिनं काको भूत्वा निपतने समाहूयसि दुर्मते २३ कथं त्वं पतिताका
कसहास्माभिर्ब्रवीदितत् प्रथं हेमबचो मूटः कुत्सयित्वा पुनः पुनः २४ प्रजगादोत्तरं काकः क
त्यनोजातिलाघवात् काक उवाच शतमेकं च पातानां पतितास्मिनं संप्रथः २५ शतयोजनमे
कैकं विचित्रं विविधं तथा २६ ३३ नमवरीने च प्ररीनेरीनमेवच निरीनमथ सरीनेतिर्यगरी
नातानिच २६ विरीने परिरीने च पररीने सरीनकं अतिरीने महारीने त्वरीने परिरीनकं २७

भेदभिन्नानि चत्वारि प्रतिजानते तानिति र्यकरीनानि २८ विडं वितं विरीने स्यात्परिरीने त सर्वतः प
प्राङ्गतिः पररीने स्वर्गमार्गं सरीनकं आभिमुख्येन गमनमभिरीने प्रचक्षते याने महारीनमाङ्कः प
विन्नामूर्जितांगतिं निरीने निश्चलं याने प्रचंडमतिरीनके विडं वितं मल्लवडरीयोदीयगमने २९ ॥

क. ही.

८१

अवरोहोवरीनेस्यात्प्ररीनेचित्रमुच्यते गत्याललितपार्श्वमुपक्रम्यसमेततः परिक्रम्यप्रपतनेसेरीनारीनरी
नके संरीनोहीनरीनेस्यात्तदेवोर्ध्वप्रकल्पनात् गतोगत्यंतरोद्देशोभवेहीनविरीनके २८ ताणासंगत्यनि
क्रम्यपक्षसंपातमुच्यते उद्गोगतिसेवंधः समुदीषंप्रचक्षते संकल्पपक्षगमनमुच्यते अतिरिक्तकं षड्
शतिरमीभेदाः पातानामिह दर्शिताः महारीनेविहायैषांपातानां त्रिविधा गतिः गते पुनरागमः प्रत्या

अवरीनेप्ररीनेचसंरीनेरीनरीनके विरीनोहीनसंरीनेपुनरीनेविरीनके २८ संपातेसमुदी
षंचततो न्यद्यतिरिक्तकं गतागतेप्रतिगतेबह्वीशुनिकुलीनकाः २९ कर्त्रास्मि मिषतोवो
द्यततोदस्यमेवलं तेषामन्यतमेनाहेपतिष्णामिविहायमे ३० प्रदिशाध्वयथान्यायेकेनहं
साःपताम्यहं तेवैधुवंविनिश्च्युत्पतध्वतमयासह ३१ पातेरेभिः त्वलुखगाः पतितं त्वेनिग
अये एवमुक्तेतकाकेनप्रहस्यैकोविहंगमः ३२ उवाचकाकेराधेयवचनेतंनिबोधमे हेमउवाच
शतमेकंचपातानांतंकाकपतिताधुवं ३३ एकमेवतयंपातेविडः सर्वविहंगमाः तमहंपतिता
काकनाम्येजानामिकंचन ३४ पतत्वमपिताम्राक्षयेनपातेनमन्यसे अथकाकाः प्रजहसुर्येत
त्रासन्समागताः ३५ ॥

वृत्तिः प्रतिगतिरिति षट्सप्रतिः स्मृताः तेषां निपाताः कथ्यंते प्रत्येकं पंच
विंशतिः निकुलीनकाः निपाताः २९ मिषतोपश्रुता ३० केनपातेन ३१ पतध्वनेति शिरश्चालनेन किं
नपतध्वमपित्वपतध्वमेवेति काकुत्थापरिहासः संपतध्वमिति व्यापाठः ३२ ३३ एकंमुखं ३४ ३५

८१

एकेनपातेन १६ १७ १८ ४२ ४३ ४४ ४५ नभसश्राकाशान् ४७ गोभीयीत्

कथमेकेनपातेनहंसःपातशतेजयेत् एकेनैवशतस्यैषपातेनाभिपतिष्यति १६ हंसस्यपतितं
काकोवलवानाशुविक्रमः प्रपेततः स्पर्धयाच ततस्तौहंसवायसौ १७ एकपातीचचक्रांगःका
कःपातशतेनच पतितावायचक्रांगःपतितावायवायसः १८ विमिस्मापपिषुःपातैराचक्षा
णोत्सनःक्रियाः अथकाकस्यचिञ्जलिपतितानिमुद्गमुद्गः १९ दृष्ट्वाप्रमुदिताःकाकाविनेड
धिकैःस्वैः हंसाश्चावहसंतिस्रश्चावहनप्रियाणिच ४० अत्यतोत्पन्नचमुद्गमुद्गहर्तमितिचेति
च दृष्ट्वायेभ्यःस्थलेभ्यश्चनिपतंतुत्यतंतिच ४१ कुर्वाणविविधान्नावानाशंसंतोजयेतथा
हंसस्तुमुद्गनैकेनविक्रान्तमुपचक्रमे ४२ प्रहरीयतकाकाश्चमुद्गहर्तमिवमारिष अवमन्य
चहंसान्मानिदंवचनमब्रुवन् ४३ योसाबुत्यतितोहंसःसोसावेवंप्रहरीयते अथहंसःसत
ब्रुत्वाप्रापतत्यग्निमोदिशं ४४ उपर्युपरिवेगोनसागरंमकरालयं ततोभीःशविशत्काकं
दातत्रविचेतसं ४५ ह्रीपदुमानपश्यंतंनिपातार्थंश्रमान्तितं नियतेयंकुनुश्रान्तंइतितस्मिन्
जलार्णवे ४६ अविषहःसमुद्रोदिवद्भ्रसत्वगणालयः महासत्वशतोद्गमोनभसोपिविशिष्य
ते ४७ गोभीयीदिसमुद्रस्यनविशेषंहिस्रतज दिगंबराभसोकरांसमुद्रस्यविडर्जनाः ४८ ॥

गहनतात्दिगंबराभसःदिशपवावरणंयस्यतादृशमंभोयस्येताकाशोपमा समुद्रस्यसेवेधिनस्तोयस्य

४१ अपसर्पितं स का गते दयावशात्तात्राशकत ५० मामनुलसेतिशेषः ५१ ५५ इष्टात्मवित्तिकर्णसंबोध

विदूषपातातोयस्य किंपुनः कर्णवायसः अथ हे सोप्यतिक्रममुद्गमिति चेति च ४९ अवेत्तमा
 एस्मै का कं नाशकश्चापसर्पितं अतिक्रमचक्रागः का कं ते समुद्देहत ५० यावद्गतापतमे
 ष का को मामिति चिंतयन् नतः का को भ्रशं शो तो हे समभागमतदा ५१ ते तथा हीयमाने
 त हे सो दृष्ट्वा ब्रवीदिदं ३ न निहीर्षुर्निमज्जते स्मरन्सत्सुरुषव्रतं ५२ हेम उवाच बहूनि पति
 तानित्वमाचक्ष्णाणो मुद्गमुद्गः पातस्य व्याहरंश्चेदेन नो गुह्यं प्रभाषसे ५३ किं नाम पतितं का
 कयेत्ते पतसि सांप्रतं जले स्पृशसि पदाभ्यां ते देन च पुनः पुनः ५४ प्रवृहिकते मे तत्र पातेव
 त्रसि वायस एद्ये हि का कशी च त्वमेव तां प्रतिपालये ५५ शाल्य उवाच स पदाभ्यां स्पृशन्ना
 तस्ते देन च जले तदा दृष्टो हे मे न इष्टात्मत्रिदं हं संततो ब्रवीत् ५६ अपश्यन् न भसः पारं निपतं
 अश्रमान्वितः पातवेगप्रमथितो हं संकाको ब्रवीदिदं ५७ वयं का का कृतो नाम च रामः का
 कजान्वयाः हंसप्राणोः प्रपद्येतामुदकांते नयस्व मां ५८ ॥

ने ५६ ५७ का कवाशिकाः का का शतिवाशंतः शब्दे कुर्वतः ५८ ॥

५५ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२

सपत्ताभ्योऽष्टात्रारुतस्तुडेनचमहार्णवे काकोट्टपरिश्रान्तः सहमानिपपातह ५५ सागरोभ
सितेदृष्टापतितेदीनचेतसे म्रियमाणमिदंकाकं हंसोवाक्यमुवाचह ५६ शतमेकंचपातानोप
ताम्यहमनुस्मर स्नातमानस्त्वमात्मानंकाकभाषितवानसि ५७ सत्वमेकशतं पातं पतन्मभ
धिकोमया कथमेवंपरिश्रान्तः पतितोसिमहार्णवे ५८ प्रमुवाचततः काकः सीदमानश्देव।
चः उपरिष्टे तदाहंसमभिवीक्ष्य प्रसादयन् ५९ काक उवाच उच्छिष्टदर्पितोहंसमयेत्मानं सुप
र्णवत् प्रवमन्मवहं श्राहेकाकानन्याश्चपक्षिणः ६० प्राणोर्हंसप्रपद्येत्वाहीपातं प्रापयस्व
मां यद्यहंसस्मिमानं सखिदेशं प्राप्नुयां विभो ६१ न केचिदहमन्येह मापरोमां समुद्धर तमेव
वादिनेदीनं विलपंतमचेतनं ६२ काककाकेतिवाशंतेनिमज्जंतं महार्णवे कृपयाद्यहंसं
जलक्रिन्तुं सुदृशं ६३ पद्मासुलिप्यवेगोनष्टमारोपयच्छनैः श्रोत्रेणष्टहंसं काकं त
र्णविचेतनं ६४ आजगाम पुनर्दीपं सार्धयापेततूर्यतः संस्थाप्य तं चापि पुनः समाश्वास्य चले
चरं ६५ गतोयथे सितं देशं हंसो मनश्वाशुगः पवमुच्छिष्टपुष्टः सकाकोटं स पराजितः ६६
बलं वीर्यं महत्कर्णं तत्कालं तिसृषु पाततः उच्छिष्टभोजनः काको यथा वै श्वकुले पुरा ६७ एवं
तमुच्छिष्टभृतो धार्तराष्ट्रे न संशयः सहशान्त्रेयसश्चापि सर्वां कर्णविमन्मसे ७२ ॥

८० हेसकाकीयोपाख्यानैकचत्वारिंशः मद्र १५ चेलिवानचलितवान् ६७ सूतोपधौसूतत्वविधा

एवंविहन्नावमेस्याःसूतपुत्राच्युतार्जुनौ नृसिंहौतौमहात्मानौजोषमासविकल्पने ८० इति
श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णशाल्यसंवादेहेसकाकीयोपाख्यानं ८४५ संजयउवाच मद्र
धिपस्याधिरथिर्महात्मावचोनिशम्याप्रियमप्रतीतः उवाचशाल्येविदितंसमैतद्यथाविधावर्ग
नवासुदेवौ १ शौरेरथंवाहयतोर्जुनस्यबलंमहास्त्राणिचण्डवस्य अहेविजानामियथावद
द्यपरोक्षभूतंतवतत्तुशाल्य २ तौचाप्यहंशस्वभूतोवरिष्ठौव्यपेतभीर्योययिष्यामिह्रस्मौ सं
तापयत्यभ्यधिकंनरमाह्वायेद्यमोव्राह्मणसतमाञ्च ३ अवसंवैव्राह्मणश्चप्रनाहंरामेपुरा
दिव्यमस्त्रंचिकीर्षुः तत्रापिमैदेवराजेनविघ्नोहितार्थिनाफालगुनस्यैवशाल्य ४ कृतोविभेदे
नममोरुमेत्यप्रविश्यकीटस्यतत्रैविरूपं ममोरुमेत्यप्रविभेदकीटः सुप्तेगुरौतत्रशिरोनि
धाय ५ ऊरुप्रभेराञ्चमहान्त्वभूवशरीरतोमेचनशोणितौचः गुरोर्भयाञ्चापिनचेलिवान
हेततोविबुद्धादृष्टोसविप्रः ६ सधैर्ययुक्तंप्रसमीक्ष्यमावैनत्वेविप्रःकोसिसत्यंवदेति त
स्मैतरात्मानमहेयथावदाख्यातवान्सूतवदेत्यशाल्य ७ समोनिशम्यायमहातपस्वीसंश
मद्राज्ञोषपरीतचेताः सूतोपधावाप्रमिदंतवासंनकर्मकालेप्रतिभास्यतित्वा ८

ननितितं कर्मकालेस्वप्रतिज्ञारक्षणकाले ८ ॥ ८५ ॥

क. रो.
८४

पर्याप्तसमाप्तविस्तरमित्यर्थः ८ अस्तंतो गमदतादस्य तत्प्रतिपन्नं प्राप्ते अहिवाणाख्यमित्यर्थः ११ १२

अन्यत्र तस्मात्तव मत्सु कालादब्राह्मणे ब्रह्म न हि ध्रुवं स्यात् तदद्य पर्याप्तमतीव चासुमस्मिन्
ग्रामे तस्मै तीव्रभीमे ८ यो यं शाल्यभरते शूषपन्नः प्रकर्षणः सर्वहरोतिभीमः सोभिमन्ये दत्रिया
णां प्रवीरान् प्रतापिता बलवान् विमर्दः १० शाल्यग्रथन्वानमहं वरिष्ठं तस्मिन् भीममसद्यवीर्यं
सत्यप्रतिज्ञे युधिपांडवे यं धनं जयं मत्सु मुत्वेन विष्णवे ११ अस्तं हि मे तत्प्रतिपन्नमद्य येन देस्ये स
मरे शत्रुशृगान् प्रतापिनं बलवंतं कृतास्तं तस्मै ग्रथन्वानममितौजसे च १२ कुरुं शूरं रौद्रमभि
साहं धनं जयं संपुगे हं हनिष्ये अपां पतिर्वैरागवान् प्रमेयोनिमज्जयिष्यन् बलाः प्रजाश्च १३ म
हावीर्यं संकुर्वते समुद्रो वेलाचैर्न धारयत्यप्रमेयं प्रमेयं च तं वाणसंघान् मे यान् मर्महिरो वीर
हणाः सुपन्नान् १४ कुंती पुत्रयत्रयोत्सामिषु हेन्ना कर्षता मुत्तममद्यलोके एवं बलेनाति
बलं महासुं समुद्रकल्पं सुडरापमुग्रं १५ शौरिणां पार्थिवान् मज्जयंतं बलेन वपार्यमिषुभिः
संमहिष्ये अद्या हवे यस्मिन् तस्य मम मे मनुष्यं धनं रादरान् १६ सुरासुरान्युधिवै योजये
त तेनाद्य मे पश्य पुहं सुवीरं अतीव मानी पांडवो युद्धकामो ह्यमानुषैरेष्यति मे महासुः १७
तस्या सुमसैः प्रतिहत्य संख्ये वाणान् तमैः पातयिष्यामि पार्थ सहस्ररश्मिप्रतिमं ज्वलंतं दिश
श्च सर्वाः प्रतपंतमुग्रं १८ ॥ १४ १५ १६ मेमो प्रतिपद्यति १७ १८ ॥

अथैरास्ततल्लैः १८ २० २१ २२ प्रस्थोवांडवदाहे २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ॥

तमोनुदंमेचइवातिमात्रंयनेजयेच्छादयिष्यामिवाणैः वैश्वानरंयुमशित्वंजलंतेतेजसिनेलोक
मिमंदहेते १९ पर्जन्यभूतःशरवर्षैर्यथाग्रितथापार्थशमयिष्यामियुद्धे प्रमाथिनेबलवंतेप्रहा
रिणंप्रभंजनंमातरिस्थानमुग्रं २० युद्धेसहिष्येहिमवानिवाचलोयनेजयेज्जुहममृष्यमाणं वि
शारदंरथमारोपुशक्तेधुर्यजित्यंसमरेषुप्रवीरं २१ लोकेवरंसर्वधन्यर्थराणांयनेजयेसंयुगेसं
सहिष्ये अद्याहवेयस्यनतल्पमन्यंमन्येमनुष्यंयनुराददानं २२ सर्वामिमांयःशुचिर्वीविजिगे
तेनप्रयोद्धास्मिसमेत्यसेत्ये यःसर्वभूतानिसदैवकानिप्रस्थेजयत्यांडवःसव्यसाची २३ को
जीवितंरत्नमाणोहितेनयुयुत्सेहैमानुषोमामृतेन्यः मानीकृतास्त्रःकृतहस्तयोगोदिव्या
स्त्रविद्युतहयःप्रमाथी २४ तस्याहमद्यातिरथस्यकायाछिरोहरिष्यामिशितैःशुक्लैः
योत्स्याम्येनंशल्यथनेजयेवैमत्सुपुरस्कृत्यरणोजयेवा २५ अग्नोहिनद्येकरथेनमर्त्योयुधे
तयःपांडवमिंद्रकल्पं तस्याहवेपौरुषंपांडवस्यब्रूयादृष्टःसमितौदत्रियाणां २६ किंचम
र्त्तःप्रसभंमरुचेताममावोचःपौरुषंफाल्गुनस्य अप्रियोयःपुरुषोनिष्टुरोहितद्वःलेमातमि
ताश्चाक्षमावान् २७ हस्यामहेतादृशानांशतानित्तमाम्यहेतमयाकालयोगात् अवोचस्त्वपां
इवायंश्रियाणिप्रथर्वयन्मामरुचवत्यापकर्मन् २८ ॥

क. टी.
२५

प्रार्जवेकर्तयेसति ॥ अहंमिहिंकांलमाणोस्मि तंतुतन्मन्यसेयत्र ऐकांतंमाखंनस्ति अस्मात्पदीयोष
न्यत्रस्नेहवान्सीत्यर्थः तदेवाहमित्रमितिमिंदयतिमेदयतिवास्नेहार्थान्मिंदेर्मिंदेर्वामित्रमिति
पं नेदतेरित्यत्रमदतेरितिपाठः मदीद्वर्षेऽस्यस्वरूपेमादयतिनर्पयतीतिवामादयतेर्मित्रं मिदते
स्वाणार्थस्वामिदेरिदंरूपं नेदयतेः प्रीतयतेः संजयतेर्वार्थोवर्तमानस्यमिदेर्मित्रमितिवाः मित्र
तेमानंकरोतिसर्वहितमस्यसंग्रह्मातीतिवामोदतेस्यसुखेनेतिवामित्रमित्येतेर्थाः मयिसंतीत्यर्थः

मयार्जवेजिह्ममतिर्हतस्नेमित्रोहीमात्रपदं हिमैत्रं कालस्त्वयंप्रत्युपपातिदारुणोऽयोध
नोयुद्धमुपागमयत् ॥ अस्मार्थसिद्धित्वभिकोत्तमाणास्तन्मन्यसेयत्र नैकांतमस्ति मित्रं
मिदेर्नेदतेः प्रीयतेर्वासंजयतेर्मित्रतेर्मोदतेर्वा ११ ब्रवीमि ते सर्वमिदं ममास्ति न चापि सर्वं
ममवेत्ति राजा शत्रुः शदेः शासतेर्वा शपतेर्वा शृणोतेर्वा श्वसतेः सीदतेर्वा १२ उपसर्गाद्दुःखा
सदतेश्च प्रायेण सर्वं त्वयितञ्चमद्यं डयोधनार्थं तव च प्रियार्थं यशार्थं मात्मार्यं मपीश्वरार्थं १३

१० शत्रुरिति शदेः शासनार्थात् शास्तेः शासनार्थात् शपतेः तनूकरणार्थात् शृणोतेर्हिंसाार्थात् श्वस
तेरुच्छ्वासार्थादेतर्भावितत्वात् सीदतेः सदतेर्वादेत्यस्यानेतालव्यस्योपसर्जनान् शत्रुरिति शब्द
तन्मन्यदर्थश्च सर्वस्वमस्तीत्यर्थः ११ डयोधनस्य तव मम च प्रीतिर्जयलाभेन यशसश्च प्राप्तिसु
खाणामपि ईश्वरप्रीतिसुखमोचरणेनेत्यर्थः १२ ॥

ग्रहाणीतिकाले संन प्रतिभास्यतीति पूर्वमुक्तापि प्रावेशात्स्यविद्यमानमसुसंपदमभिप्रेत्याहवासा
णिब्रह्मशिरादीनि दिव्यानि ऐंद्रवारुणागोथर्वादीनि भौमानि दिव्यधनुरादीनि ॥ असुमिति यत्तय

तस्मादहंपोडववासुदेवौ योत्स्येयत्नात्कर्मतत्पश्यमेव असुमिपश्यायममोत्रमानिवासाणि
दिव्यामथमानुषाणि ॥ ग्रामादयिष्यामहमुग्रवीर्यं हि पोटिपं मन्नमिवातिमन्नः असुव्रासे
मनसात जयंते स्ये पार्याया प्रमेये जयाय ॥ तेनापि मे नैव मुचेत युद्धेन चेत्पते हि षमेमे
यचक्रं वैवस्वता इह स्ताद्वरुणाहापि पाशिनः ॥ सगराहाय न पतेः सवज्राहापि वासवा
त अन्यस्मादपि कस्माच्चिदमित्रादाततायिनः ॥ इति प्राक्यविजानीहियथानाहं विभेभ्यः
तस्मान्न मे भयं पार्यानापि चैव जनार्दनात् ॥ सह युद्धं हि मे ताभ्यां सांपराये भविष्यति क
राचिदिजयस्याहमसुहेतोरेतत् ॥ अज्ञानादिति पन्थाणान्तोररूपान्भयानकान् होम
येन्यावत्समस्य प्रमत्तः पुण्यहने ॥ चरंतं विजने शस्यततो नु व्याजहारमो यस्मात्तया प्र
मत्तेन होमयेन्याहतः सुतः ४० स भुते पततां चक्रमिति मां ब्राह्मणो ब्रवीत् युध्यमानस्य
संग्रामे प्राप्नोस्यैकायनं भयं ४१ तस्मादिभेमिबलवद्ब्राह्मणव्याहतादहं पते हि सोम राजा
न ईश्वराः सुखडः खयोः ४२ ॥ यदि हि प्रसिद्धं ते स्यतर्हि नैव मुचेत शत्रुः परंतयदि चक्रं वि
षमेन पतेदित्ययमिति हि तीयोदोषो दर्शितः ॥ ४४ ॥ अहं हतवानस्मि ४५ ४० ४२

करी.
५५

५१ ५२ समाप्तादिशापमनुभवसेत्यर्थः ५३ ५४ दिवत्वारिणः ततः अनेतरेशालेन वक्रयंवचः संनिवार्यस
अदोतस्मै गोसहसंबलीवर्दोश्च दृशतान् प्रसादेन लभेशाल्यवाह्यणान्मडकेसर ५३ ईषा
देतात्सप्रशतान्दामीरासशतानिच ददतोहिजमुख्योमेप्रसादेनचकारमः ५४ कृष्णानां
तवत्सानांसहस्राणिचतुर्दश आहारतलभेतस्मात्प्रसादेहिजसत्रमात ५५ अहंरहेस।
वकामैर्यत्रमेवसुकिंचन तत्सर्वमस्मैसत्कृत्यप्रयच्छामिनचेच्छति ५६ ततोब्रवीन्मोया।
चेतमपराधेप्रयत्नतः व्याहृतंयन्मयासूततत्रथानतदमथा ५७ अनृतोक्त्वाप्रजाहम्यात
तःपापमवाप्नुयो तस्माद्धर्माभिरक्षार्थेनानृतंवक्तुमुत्सहे ५८ मातंब्रह्मगतिर्हिंस्याः प्राय
श्चित्कृतंत्वया महाकांनानृतंलोकेकश्चित्कुर्यात्समामुहि ५९ इत्येतत्तेमयाप्रोक्तंतिप्रेना
पिसहजया जानामित्वावितिपेतंजोषमासोत्तरंशृणु ५० इतिश्रीमहाभारतेकार्णपर्वणि
कार्णशाल्यसंवादे १४२५ संजयउवाच ततः पुनर्महाराजमद्राजमरिंदमः शुभ्यभाषतगये
यःसंनिवार्योत्तरंवचः १ यत्वेनिदर्शनार्थंमोशाल्यजल्पितवानसि नाहंशक्यस्त्वयावाचाविभी
षयितुमाहवे २ यदिमोदेवताःसर्वायोधयेषुःसवासवाः तथापिमेभयंनस्यात्किमुपायात्स
केशवात् ३ नाहंभीषयितुंशक्योवाह्यात्रेणकथंचन अन्येजानीहियःशक्यस्त्वयाभीषयितुंशो
४ त्रीचस्यवल्लभमेतावत्पारुष्यंयत्त्वमात्मनो अशक्नोमद्गुणान्वक्तुंवल्लासेवदुर्मते ५॥ २ ४ ५ ॥

६ सखिभावः सारथेनोपकारकत्वं सौहार्दमदीयात्मा मित्रस्य उर्यो धनस्य भावः ॥ इति सिद्धिः हेतुरित्यर्थः
 एतदेव त्रयं व्याचष्टे राज्ञश्चेत्यादिना ८ शल्पसहस्रत्वं लोहमेवास्मीत्यर्थः ९ ॥ त्रिचत्वारिंशः ननु क
 नहिकर्णः समुद्रतो भयार्थमिह मद्रक विक्रमार्थमहं जातो यशार्थं च तथात्मनः ६ सखिभावे
 न सौहार्दमित्रभावेन चैव हि कारणे सिद्धिरेतैस्त्वं शल्पजीवसि सांप्रतं ७ राज्ञश्च यत्तत्तत्प्रस
 कार्यं समुद्रमुक्तं मयितन्नाहितं शल्पते न जीवसि मेदाणं ८ कृतश्च समयः पूर्वमेतत्तत्तद्विप्रि
 तव अतेशल्पसहस्रेण विजयेयमहंपरान् ९ मित्रदोहस्तु पापीयानिति जीवसि सांप्रतं १० ३
 ति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्पसंवादे २०५ शल्पउवाच ननु प्रलापाः कर्णे ते यान्त्रवी
 षि परावृत्तिः अने कर्णसहस्रेण शक्यं जेतुं परावृत्ति १ संजय उवाच तथा ब्रुवंतं परुषं कर्णे मद्र
 थिपंतदा परुषं हि गुणं भूयः प्रोवाच प्रियदर्शने २ कर्ण उवाच इदं मे त्वमेकाग्रः शृणु मद्रज
 नाथिप संनिधौ यत्तत्तत्प्रसोच्यमानं मया श्रुतं ३ देशोऽविविधोऽस्मिन् नृवृत्तं अपार्थिवान्
 ब्राह्मणाः कथयन्ति स्म यत्तत्तत्प्रसोच्यमानं मया श्रुतं ४ तत्र बृहः पुरावृत्तः कथा कश्चिद्दृष्टिजोऽत्र मः वाही
 कदेशं मद्रं शकुलस्य न्वाक्यमब्रवीत् ५ बहिः कृता हि मवता गंगया च बहिः कृताः सरस्वता य
 मुनया कुरुक्षेत्रेण चापि ये ६ ॥ एतसहस्रेण विनापि परे जेतुं शक्यमयेति शेषः कर्णसहस्रत्वं
 लोहमेक एवास्मीति भावः १ भूयः गुणं अधिकगुणं २ ३ ४ ५ ६ ॥

क. से. पंचानां वसुमाणां मिथुः षष्ठीयासो अंतरमवकाशमाश्रितः ७ गोवर्धनः गवांछेदनस्थानं सभइंचत्वरं
सुराभोगाश्च यभजे एतद्भयं राजकुलस्मराजगृहद्वारस्योपलक्षणं ८ यत्नेचरित्रं ९ धानाः भ्रष्टयवाः
गोप्तासवं सुराविशेषं वाद्यायवान्त्रवारो वृत्तौ च मार्गे चेति विषयः बाधे जीतान् अशिनः भक्षणशीलाः

पंचानां मिथुषष्ठीनां नदीनां येतराश्रिताः तान्धर्मवाद्यानशुचीन्वाहीकात्परिवर्जयेत् ७ गोवर्ध
नो नाम वटः सुभइं नाम चत्वरं एतद्भयं राजकुलद्वारमाकुमासमात्सराम्पहं ८ कार्येणात्पर्यगृहेन वाही
केषु धितं मया ततएषां समाचारः संवासाद्विदितो मम ९ शाकलेनामनगरमापगानामनिमृगा
नर्तिकानामवाहीकास्तेषां यत्ने सुनिंदितं १० धानागोप्तासवं पीत्वा गोमोसलशुनैः सह अश्व
मोसमघानामाशिनः शीलवर्जिताः ११ गायं त्यश्च नृत्यं तिस्रियो मजा विवाससः नगरागारव
प्रेषु बहिर्मास्यानुलेपनाः १२ मजावगीतैर्विविधैः त्वरोष्ट्रनिनरोपमैः अनावृतामैशुनेनाका
मचाराश्च सर्वशः १३ आद्रन्मोमसूक्तानि प्रब्रुवाणामदोकराः हेहते हेहते त्वेवं स्वामिभर्तृ
हतेति च १४ आक्रोशं त्यः प्रनृत्यंति ब्राह्म्याः पवस्व संयताः तां किलावलिप्तानां निवसन्कुरु
जंगले १५ कश्चिद्वाहीकदृष्टानां नातिरुष्टमना जगौ सान्नं वृहती गौरीसूक्तं बलवासिनी १६

११ वप्रेषु प्राकारभितिषु १२ अवगीतैः भगलिं गादि विगीतशब्दैः अनावृताः सपरपुरुषविवेकही
नाः कामचाराः पथेष्टचारिणः १३ सूक्तानि विनोदवचनानि पर्वसु ३ त्वदिनेषु आक्रोशं त्यः गालये
त्यः हेहते भोलिं गतादिते श्वाक्रोशोदितं संधिः ३ दशः स्वामिहते भर्तृहते इति चतदन्त १४ ॥ ॥

तासोपतिरिति शेषः १५ १६ १७ त्वरादियानैः २० मथिते तर्ज २१ भूयसः बकी २२ २५ बाहो ह्यधमः तस्ये देवध

मामनुस्मरती शोते वाही कंकुरु जंगले शतदुकामहेतीर्त्वा तां चरम्यामिरावती १७ गत्वा स्वदेशे
सामिस्थलशोवाः शुभास्त्रियः मनःशिलोजलापांगो गौर्यसिककुदोजनाः १८ कंबलाजिनमं
वीताः क्रंदंतः प्रियदर्शनाः मृदंगानकशोवानां मर्दलानोचनिः स्वतैः १९ त्वरोष्ट्राश्चतैश्चैव
मत्तापास्यामहे सखे शमीपीलकरीराणां बनेषु सखवर्त्मसु २० अष्टपांसक्तुपिंडोश्च शशतोम
थितान्वितान् पथिसु प्रबलाभूत्वा कदा संपततो ध्वगान् २१ चेलापहारं कुर्वीणोस्ताडयिष्णाम
भूयसः एवंशीलेषु ब्राह्मेषु वाहीकेषु डरात्मसु २२ कश्चेतयानो निवसेन्महर्तमपिमानवः ई
दशाब्राह्मणो नोक्ता वाहीकामो च चारिणः २३ येषां घडागहती तसु भयोः शुभयापयोः इत्युक्ता
ब्राह्मणः साधुरुत्तरं पुनरुक्तवान् २४ वाहीकेषु विनीतेषु प्रोच्यमानं निबोधत तत्र स्मरादसी
गतिमदाकृत्स्नचतुर्दशीं २५ नगरेणाकले स्तीते ग्राह्यनिशि दुंडुभिं करावाहेयिकागाथाः
पुनर्गाथा मिणाकले २६ गव्यस्पृशामां सस्पृशामां गौं सुगसवे गौरीभिः सह नारीभिर्वहतीभिः
सलेकृता २७ पलांशुगंडूषपुतान् वादेती चेडकान्वहनं बाराहं कौकुरं मां स गव्यं गार्दभमौष्टि

पर्ववाहं तत्रोचिताः वाहेयिकाः गाथाः गीतिः २८ २९ सादेति बलिरूपान् यडका
मेघान् बाराहं विह्वराहं २८ ॥

क.री.
८८

शाकलाः शाकलपुरवासिनः २१ ११ गिरेः हिमोदेः १२ ब्राह्मणानां उपनयनादि संस्कारहीनानां दासमीया
नोटशमदेशोद्भवानां दासगृहस्थद्वयमिति मते मानयेति मैथुनार्थिभ्यः दास्यः तज्जानां दासमीयानां १५

पेडं च येन त्वादिति तेषां जन्म निरर्थकं १ तिगायेति ये मन्नाः सीधुना शाकलाश्रये २१ सवालवृद्धाः
कंदेतस्तेषु धर्मः कथं भवेत् १ तिगाल्यविज्ञानी हि हेतुभयो ब्रवीमि ते १० यदयोप्युक्तवानस्मा
न्वास्माकः कुरुसंसदि पंचनद्यो वहेत्येता यत्र पीलुवनान्मुत ११ शतद्वयविपाशाचतुरतीयेराव
तीतया चंद्रभागावितस्ताच सिंधुषष्टी बहिर्गिरेः १२ आरहानामते देशानष्टधर्मानतान्नुते
त ब्राह्मणानां दासमीयानां वाहीकानामयज्जनां १३ न देवाः प्रतिगृह्णन्ति पितरो ब्राह्मणास्तथा
तेषां प्रनष्टधर्माणो वाहीकानामिति श्रुतिः १४ ब्राह्मणो न तथा प्रोक्तं विडवासाधु संसदि का
ष्टकुंडेषु वाहीकार्मयेषु च भुजते १५ सक्तमघावलिमेषु खावली देषु निर्हृणाः श्रावि
कं चोष्टिकं चैव तीरे गार्दभमेव च १६ तद्विकारोश्च वाहीकाः त्वादिति च पितृविति च पुत्रसंकरि
णो जाल्माः सर्वाः त्रीरभोजनाः १७ आरहानामवाहीका वर्जनीया विपश्चिता हेतुशाल्यवि
जानी हि हेतुभयो ब्रवीमि ते १८ यदयोप्युक्तवान्मघं ब्राह्मणः कुरुसंसदि युगंधरे पयः पीत्वा

शोष्य चाप्युत्तम्यले १९ ॥
कुंडेषु महोदरपात्रेषु १५ १६ सर्वमन्नमनीयं तीरे च भोजने येषां ते १७ १८ युगंधरे नगरे श्रौष्टादि
कमपि तीरे पीयते भक्ष्यं भक्ष्यं विवेकाभावात्तत्रावश्यं भक्ष्यं भक्ष्यं भक्ष्यं भक्ष्यं भक्ष्यं ॥

८८

सुतस्य लेनगोऽधितस्यागम्यागमनमवप्रभावि तादृशीनामेव तत्र सत्वात् भूतिलये हि चेंशलवास्त्र
तासाधारण एको जलाशयः तत्र च स्नातः कथं स्वर्गं गच्छेत् कथं विदित्यर्थः १५ ४० ह्यहमित्येकरात्रवा

तदङ्गनिलये स्नात्वा कथं स्वर्गं गमिष्यति पंचनद्यो बहेत्येता यत्र निःसृत्य पर्वतात् ४० आरुहाना
मवाहीकानतेष्टार्यो ह्यहं वसेत् बहिष्मना महीकश्च विषाणायां पिशाचकौ ४१ तयो रपत्येवाही
कानैषा सृष्टिः प्रजापतेः ते कथं विविधान्यर्मान्तास्ते हीनयो नयः ४२ कारस्करान्माहिषका
कालिङ्गान्केरलांस्तथा कर्कोटकान्वीरकांश्च दुर्धर्माश्च विवर्जयेत् ४३ इति तीर्थानुसर्तारंगतसी
काचिदब्रवीत् एकरात्रशयी गेहे महोत्खलमेखला ४४ आरुहानामते देशावाहीके नाम तज्ज
ले ब्राह्मणापसरा यत्र तत्कालाः प्रजापतेः ४५ वेदानतेषां वेद्यं च यज्ञाय जनमेव च ब्राह्मणो रा
समीयानामन्त्रे देवानभुजते ४६ प्रस्थलामङ्गाधारा आरुहानामतः खणाः वसातिसिंधुसौवी
रा इति प्रायोति कुत्सिताः ४७ इति महाभारते कार्णपर्वणि कार्णाल्पसंवादे १५२ कार्णोवाच
हेतुशाल्यविजानीहि हंत भूयो ब्रवीमि ते उच्यमाने मया सम्पत्कृत्व मेकाग्रमनाः शृणु १ ब्राह्मणः
किल नोगेह मध्यगच्छसुरातिथिः आचारं तत्र संप्रेक्ष्य प्रीतो वचनमब्रवीत् २ मया हि मवतः श्रेण
मेकेनाधुषितं चिरं दृष्टुं बहवो देशानानाधर्मसमावृताः ३॥

सेनरोष इत्यर्थः ४१ ४२ कारस्कराद
यो देशः एकरात्रशयी एकरात्रशायिने ब्राह्मणमिति हि तीर्थार्थे प्रथमा ४३ ४० चतुश्चत्वारिंशः हंत १२३

क. टी.

८५

श्माः श्रुतभूतपूर्वाः प्रजाः केनचकेनापि ग्रथकामादिना निमित्तेन धर्मेण सहन विरुध्यन्ते न केनचिदधर्मेण
निपाटे केनाप्यधर्मेण तान विरुध्यन्ते न किंचिदप्यधर्मेण कृत्वा शास्त्रेण विरुध्यन्तेऽस्यर्थः ५ निशामितं श्रुतं
ब्राह्मणो भवेत्पादितजातीयकर्मचरणनिबन्धनं ६ कुले एक एव विप्रो भवत्येभ्रातरः प्रसृष्टाः सं।

न केनचिदधर्मेण विरुध्यन्ते प्रजाश्माः सर्वहितेषु वन्यधर्मयड्कं वेदपारगैः ५ श्रुता तततो देशा
न्नानाधर्मसमाकूलान् प्रागुक्तानामहाराजवाहीकेषु निशामितं ५ तत्र वै ब्राह्मणो भूत्वा ततो
भवति क्षत्रियः वैश्यः शूद्रश्च वाहीकस्ततो भवति नापितः ६ नापितश्च ततो भूत्वा पुनर्भवति
ब्राह्मणः द्विजो भूत्वा च तत्रैव पुनर्दासो भिजायते ७ भवत्येक कुले विप्राः प्रसृष्टाः कामचारि
णः गोधारमद्रकाश्चैव वाहीकाश्चाल्पचेतसः ८ एतन्मया श्रुतं तत्र धर्मसंकरकारकं कृत्वा
मदित्वा पृथिवी वाहीकेषु विपर्ययः ९ हंत शल्पविजानी हि हंत भूयो ब्रवीमि ते यदप्यस्यो ब्र
वीहा क्यं वाहीकानां च कुत्सितं १० सती पुण्ड्रताकाचिदरहा किल दस्युभिः अधर्मतश्चापया
तामा तान भयं प्रायततः ११ बालां बंधुमतीं यन्मामधर्मेणोपगच्छत तस्मान्नार्यो भविष्यति बं
धको वै कुलस्य च १२ न चैवास्मान्ममोत्तमं चोरात्पापान्नाधमाः तस्मात्तेषां भागहराभा
सिनेयान स न वः १३ ॥

कीर्णक्रियाऽस्यर्थः ८ तत्र वाहीकेषु धर्मसंकरकारको विपर्ययः श्रुत इति लिङ्गं विपरिणोयं विप
र्ययो विहितवैपरीत्यं ९ १० ११ बंधको वैश्याः पंचमेव्यभिचारे बंधकाः १३ ॥

नचवेतिः तत्र न्नेदेवेधकीत्वे सर्वज्ञानवर्तिष्यते यस्मात्तस्मान्मातृत्वं नंदुहिताहरति पितुः पुत्र इति नियमा
तप्यपि पुत्री पुत्रश्च द्यावपि जारत्नौ तथापि पितृत्व इव मातृत्वे विमंवादाभावात् द्यौहित्र एव रिक्य ह्यरी
भवति न पुत्र इति भावः पतेते भगिनी चैवापत्या निजनयेति न स्वदारेषु तस्मै धर्मभागिने या भागहरा

कुरवः सहपांचालाः शाल्या मत्स्याः सनैमिषाः कोशलाः काश्या पौंड्रश्च कालिं
गामागधास्तथा १४ चेदयश्च महाभागा धर्मज्ञानेति शास्वते नानादेशेषु मे
तश्च प्रायोवाहनया हते १५ ग्रामस्थेभ्यः कुरुपांचालदेशाग्रानैमिषा चैदयो
ये विशिष्टाः धर्मपराणां सुपत्नीवन्ति संतो मद्रा हते पांचनदोश्च जिह्मान् १६ एवं
विद्यन् धर्मकथासु राजेस्त्वस्मीभूतो जडवच्छल्यभूपाः त्वत्सगोप्ता च न न स्या
जायद्रागहर्ता शुभदुष्कृतस्य १७ अथ वा दुष्कृतस्य त्वेहर्ता तेषामरलिता रलिता
पुण्यभागा जाप्रज्ञानां त्वेद्यपुण्यभाक् १८ ॥

इति यावत्प्राचा १३ ॥ असेत आत्मेतश्च वर्तते परेत वाहनया हते वाही कनीतिं विना तत्र
केवलमसेत एव वर्तते इत्यर्थः १५ १६ १७ १८ ॥

क. टी.
५५

श्रुमानेप्रशस्यमाने ॥ कृतेकृतयुगेपि धर्मेवाहीकानामितिशेषःसःवाहीकस्त्वे २० नाभ्यश्रजय
तनप्रशंसितवान् २१ २२ २३ २४ स्नेहाःपापराःधर्माधर्मविचारहीनाःस्नेहःपापरतेजातिभे

श्रुमानेपुराधर्मेसर्वदेशेषुशास्यते धर्मेणोचनदंष्ट्रयाधितिगत्याहपितामहः ॥
ब्राह्मणानांरासमीयानांकृतेष्वुभकर्मणो ब्रह्मणानिदितेधर्मेसत्तलोकेकिमव
वीत् २० इतिपोचनदंधर्मसवमेनेपितामहः सधर्मस्येषुवर्णेषुसोपेतान्नाभ्य
श्रजयत् २१ हंतशाल्यविजानीहिहंतभूयोव्रवीमिते कल्पावपादःसरसिनिम
ज्जग्रात्सोव्रवीत् २२ तत्रियस्यमलेभैस्त्राह्मणस्याव्रतेमले मलेश्चिद्यावा
हीकाःस्त्रीणांमद्रसियोमले २३ निमज्जमानमुद्धत्यकश्चिदजानिशाचरो ग्राह
कृतेनचाख्यातप्रोक्तवांस्तनिबोधमे २४ मानुषाणांमलेस्नेहान्स्नेहानामौष्टिकाम
ले औष्टिकाणांमलेघंटाःघंटानोरान्नयाजकाः २५ ॥

देस्यादपभाषणोऽतिविषः ३ष्टिकामरत्रिकाभांडभेदेपिकरभस्त्रियामितिविषःऔष्टिकस्नेहभांड
जी वीतैलिकश्चर्यःघंटाःवर्षधराः राजयाजकाःतत्रियस्ययाज्ञाःतेषामपियाज्ञाःराजपुरोहितयाज्ञा
वा २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

२६ ॥ हो पस्ते पुरतमा उपडुते पुरातमं रत्नं नाशकमिदं रातमं २७ ॥ ब्राह्मं वेदसमूहं धर्मं धर्मादनये
तं कर्म मानयेतीति शेषः प्राच्यादासाः शुद्धधर्माणः दाशा इति पाठे मत्स्याजीविनः वृषधर्मं लोति प्रा-
दृते ते वृषलाः धर्मं संप्रदपराः धर्मं द्रोहिणा इति वा २८ ॥ वहिर्गेहं रात्रिचर्या प्रहृन्ने चौर्यपादाः

एतज्जानकया ज्ञानं मद्रकाणां च यन्मले तद्भवेद्वैतवमले यद्यस्मान्निविमुचमि २९ इति
॥ हो पस्ते पुविषवीर्यहतेषु च रातमं भैषजं शोक्तं संसिद्धवचनोत्तरं ३० ॥ ब्राह्मं पांचालाः
कौरवेयास्तु धर्मं सत्तमत्स्याः शूरसेना अयत्तं प्राच्यादासा वृषलारादिणा त्वां सेनावाहीकाः
संकरावैस्त्राष्ट्राः ३१ ॥ कृतव्रता पारविता पहारो मया पानं गुरुदा रावमर्दः वाक्या रुष्यो गो
वधो रात्रिचर्या वहिर्गेहं परवसो पभोगः ३२ ॥ येषां धर्मस्तान्प्रतिनास्म धर्मो ह्यारहानोपेच
न दान्धिगस्तु आपांचालेभ्यः कुरवो नैमिषाश्च मत्स्याश्चैते पश्य जानंति धर्मं ३३ ॥

कीदृ ३४ ॥ आपांचालेभ्यः धर्मज्ञाः उदीच्याद्यास्तु स्वये धर्मस्वरूपमजानं तोपिशिशुनुगामिनः
इत्यर्थः आरहस्तु भयभ्रष्टा इति भावः ३५ ॥

क. १.

प्राचीमित्यत्र ज्ञातवेदश्च तेनाग्रेयी सहिता प्राचीदेवानामाश्रयः दक्षिणापि दृष्टांतत्रैव आह्लादिधर्मो
दृश्यते ॥ एवं प्रतीच्यांवरुणाः उदीचींसोमश्चिकुर्वेशानयोर्ग्रहणं परिशेषान्नेर्ऋत्यां वायव्योच
वाहीकाश्रयायोनैर्ऋतास्त्वादृशावात्लाश्रयंतीत्यर्थः ॥ तथा रक्ष इति हिमवतोऽप्यप्रशस्यमाना

अथोदीच्यांश्रंगकामागथाश्च शिशुन्यर्मानुपजीवंति वृद्धाः प्राचींदिशंश्रितादेवा
ज्ञातवेदः पुरोगमाः ॥ दक्षिणोपितरो गुप्ताय मेन शुभकर्मणा प्रतीचींवरुणाः पा
तिपालयानः सुरात्तली उदीचींभगवान्सोमो ब्राह्मणैः सह रक्षति ॥ तथा रक्षः
पिशाचाश्च हिमवतं तेन गोत्रमे गृह्यकाश्च महाराजपर्वतं गंधमादनं ॥ भुवः
सर्वाणि भूतानि विष्णुः पाति जनार्दनः श्रुतिज्ञाश्च मगधाः प्रेतितज्ञाश्च कोश
लाः ॥ अर्धोक्ताः कुरुपोचालाः शालाः कृत्स्नानुशासनाः पार्वतीयाश्च विषमायथै
व शिवयस्तथा ॥

अथ त्वमुक्ते गंधमादनस्तु भोगलोलुपानां गृह्यकादीनामाश्रयः ॥ एवमपि सवाहीकान्सनैर्ऋतान्
देशान् विष्णुः पाति पर्जन्यवतनदेशान् रेष्ठिववाहीकेषु विशेषतो देवतानुग्रहो दृश्यते ॥ अतः
एव तेषां मोक्षं वर्णयति श्रुतिज्ञाश्चेति ॥ विषमाः दुःखमायाः ॥ ॥ ॥

सर्वज्ञाने तो पियवना स्नेहाश्च ससंज्ञया सीयैः कृतो यो धर्मसंकेतस्तत्रैव नियताः वैदिकं धर्मं न
मानयेतीत्यर्थः १२ तरे त्वनुकृतिं नावबुध्यते १६ प्रतिरथाः हितवादिनिप्रतिकूलाः गुरुद्वेहि

सर्वज्ञाय वनाराज नमः श्रेयविशेषतः स्नेहाः ससंज्ञानियताना नुक्रमितरे जनाः १६
प्रतिरथास्तवाही कानच केचन मद्रकाः सत्वमेतादृशः शाल्यनोतरं वक्तुमर्हसि १७
एथिवां सर्वदेशानां मद्रको मलमुच्यते ~~सर्वज्ञाने गुरुद्वेहि~~ तथा सीयां च
सर्वासां मद्रिका मलमुच्यते १८ सीयोः पाने गुरुतत्त्वावमर्हः एतादृशपरविज्ञापहारः
येषां धर्मस्तान्प्रतिनास्पद्यमग्रदृजान्येचनदाधिगस्त १९ एतज्ज्ञात्वानोषमास्यप्रती
पंमास्यवेकृथाः मातां पूर्वमहंहत्वा हनिष्ये केशवार्जुनौ ४० शाल्य उवाच आतुराणां
परित्यागः स्वयं सतविक्रियः श्रेयो प्रवर्तते कर्णयेषामपि पतिर्भवान् ४१ ॥

तादृशश्च त्वेहितोपदेशां निंदसीत्यर्थः १७ १८ प्रतीपं प्रतिकूलं तेनोवधा
त्वं १९ ४० ४१ ॥

क. टी. देवाग्रणीति ह्येतेन देवानपि श्रुतिकामेतीत्यर्थः ४७ स्वांजल्यकेन सस्यम्रेजलिकर्मणा ४८ ४९ ५०

५२

१थातिरयमेत्यायोयज्ञोभीष्मस्तदाब्रवीत् तान्विदित्वात्मनो दोषान्निर्मसुर्भवमाकुप्यः ४२
सर्वत्र ब्राह्मणाः संति संति सर्वत्र दक्षिणाः वैष्णवाः शूद्रास्तथा कर्णस्त्रियः साधवश्च ब्रह्मताः
४३ रमेते चोपहासेन पुरुषाः पुरुषैः सह अन्योन्यमवरहंतो देशे देशे समैश्वर्याः ४४ पर
वाचेषु निपुणाः सर्वो भवति सर्वदा आत्मवाचं न जानीते जानन्नपि च मुह्यति ४५ सर्वत्र
संति राजानः संसंधर्ममनुव्रताः उर्मन्वृषान्निगच्छन्ति सर्वत्र धार्मिकाः ४६ न कर्णदेशे सन्ति ५
सामान्यास्तु सर्वः पापं निषेवते यादृशाः स्वस्वभावेन देवाग्रपि न तादृशाः ४७ संजय उवाच
ततोऽर्यो धनो राजा कर्णशाल्याव वारयत् सखिभावेन राधेयं शाल्यं स्वांजल्यकेन च ४८
ततो निवारितः कर्णो धार्तराष्ट्रेण मारिष कर्णोऽपि नोत्तरे प्राह शाल्योऽपि मुखाः परान् ४९
ततः प्रहस्य राधेयः पुनर्याहीत्यचोदयत् ५० इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशाल्यसं
वादः २१२

पंचचत्वारिंशः

॥

२३

॥

५३

* १६ ॥ अग्रिरिति योयं वैश्वानरो विश्वस्य नेता अग्रिः स ब्रह्मा ब्राह्मणः प्रजापतिमुखो द्रवत्सामान्यात् एवं
डः उननीति युत्पतेर्जलाधीशः सोमरसश्च स एव सन्नितामसत्वे गतः बारुणो वाग्रसश्च शत्रुतेः सोमोऽप्य

तस्य पक्षप्रपक्षेभ्यो निष्पतन्ति युत्पत्सवः पत्न्यश्चरयमातेगाः शत्रुघ्नीव वलाहकाः १८ ततः सेनासु
विकर्णो हृष्टाराजा युधिष्ठिरः धनंजयममित्रघ्नमेकवीरमुवाच ह १९ पण्यार्जनमहायुद्धं कर्णो
न विहितं रणेषु क्लृप्तैः प्रपक्षेऽपराधीकं प्रकाशते तदेतद्देसमालोक्य प्रत्यमित्रं महद्वलं
ययानाभिभवत्संस्तथानोतिर्विधीयतां ॥ एवमुक्त्वा स नो राजा प्राञ्जलिर्नृपमब्रवीत् यथा
भवानाह तया तत्सर्वं न तदन्यथा ॥ यस्त्वस्य विहितो ज्ञातस्तं करिष्यामि भारत प्रधानवध
एवास्म्यविनाशस्तं करोम्यहं ॥ युधिष्ठिर उवाच तस्मात्त्वमेव राथेयं भीमसेनः स योधनें वृष
सेनं च न कुलः सह देवोऽपि सौ बलं ॥ १४ ॥ डः शासनं शतानीको हार्दिकं शिनिपुंगवः पांशोद्गोण
सुतेयात्सव्यं योत्स्याम्यहं कृपे ॥ द्रौपदेया धार्तराष्ट्रान् शिशून् सह शिखिन्दिना ते ते च तान् स्ता
न हितान् स्माकं चेत्तु मामकाः ॥ १५ ॥ संजय उवाच ॥ सुक्रो धर्मराजे न तथेत्सुक्ता धनंजयः व्यादि
देशसु मेन्यानि स्वयं चागाञ्जुमूखं ॥ अग्रिर्वैश्वानरः पूर्वो ब्रह्मेण्डः सन्निता गतः तस्माद्यः
प्रथमे जातस्तं देवा ब्राह्मणा विडः ॥ १६ ॥

॥ स्वत्वेन स्तुयते अत्यं मृजेति कलशो दशालिपश्चादौ च
संग्रसं कलशोद्गोणः कलशोलियोऽग्रे गुल्लयः तमसं देवाः ब्राह्मणाश्च विडः स एक एव देवश्चतुर्थीत्वा
नं यद्याजिनरथं वाहयतीत्यर्थः ब्राह्मणावदेन १६ स्तुत्या प्रदीप्तः स एवास्वत्वे गत इत्यर्थः ॥ १७ ॥

क. टी.

२४

एवमस्यात्कृत्वा यं सौति ब्रह्मेति ३५ ४. अयं सरयः कौंतेय ग्रायात इति द्वयोः संबंधः शब्दो रथस्येति शेषः

ब्रह्मेशानेन्द्रवरुणानक्रमशो यो बहस्यग तमाद्य रथमास्याय प्रयातौ केशवार्जुनौ ३६ अथ ते रथमा
यं ते हृष्टात्पद्भुतदर्शने उवाचाथिरथि शल्पः पुनस्तेषु हृड्मदे ४. अयं सरयः ग्रायातः स्येतासः कृष्ण
सारथिः उर्वारः सर्वसैन्यानां विपाकः कर्मणामिव ४१ निघ्नन्मित्रान्कौंतेयो यं कर्णो परिष्टुमि
श्रूयते तमूलः शब्दो यथा मेघसैनो महान् ४२ भुवमेतौ महात्मानौ वासुदेवधने जयौ एवरे।
तः समुद्रतो दिव्यमावृत्त्यतिष्ठति ४३ चक्रनेमिप्रणान्वेव कं पते कर्णो मेदिनी प्रवात्येव महा।
वायुरभितस्तव वाहिनी ४४ च समये मां विपुलां समुद्राम संत्येयो कर्णो रथाश्रभागेः भ्रवं
प्रथमे चरणे धने जयः कलां देहदा प्रश्वा मिताशी अमीहयाश्चन्द्रमरीचिवर्णा कृष्णप्रतोदे
न प्रतुघमानाः बहन्ति ते वीरसुरारसत्वाः शितप्रभाः स्वभ्रमिवाभ्रसेवाः दृष्टास्पद्यमहेष्टासं
स्येतासं कृष्णसारथिं निघ्नन्ते समरे शत्रून् यं कर्णो मनुष्टुमि अद्य तौ पुरुषव्याजौ लोहिता।
तौ परंतपौ वासुदेवार्जुनौ कर्णो दृष्टास्पमितते जसौ पत्रकलौ जगन्नाथो यत्र राजा युधिष्ठिरः
यत्र गोडी वधन्त्याय कथं ते हन्यसे बले सारथिर्यस्य गोविंदो गोडी वं यस्य वेधनः तं चेहं तासिक
र्णो तं ते नो राजा भविष्यसि रथेनेमि सनः संत्ये मेघस्येवाभिगर्जतः श्रूयते सौ यथा व्यकुमेतौ
कृष्णधने जयौ कृष्णारया हरत्येते मृगाः क्रुदन्ति भैरवं पश्य कर्णो महावीर भयदं लोमहर्षणं ४५

४२ ४३ प्रवातीत्यादिपराजयलक्षणमाह तेजोभंगार्थमेव ४४ कबंधं केतं मृगादिभिरादित्यावेक्षणं क्रिय

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

२४

ततः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

संजय उवाच ततः परानीकसहस्रहमप्रतिमं कृतं समीपकर्णः पार्थानां धृष्टद्युम्नाभिर-
 दितं १ प्रययौ रथो घोषेण सिंहनादरवेण च वादित्राणां च निनदैः कं पयं निव मेदिनीं २
 वेपमानश्चक्रो धाद्युद्धशौंः परंतपः प्रतियुद्धमहातेजा यथावद्भरतर्षभ ३ अथ मत्पांडवी
 सेनामासुरीं मनुवानिव युधिष्ठिरं चाभ्यहनदपस्यं चकार ह ४ धृतराष्ट्र उवाच कथं से-
 नयराधेयः प्रत्यवहत पांडवान् धृष्टद्युम्नसुखान् सर्वान् भीमसेनाभिरक्षितान् ५ सर्वाने-
 वमहेष्वासानजघ्नानमरैरपि केच प्रपतौ पतौ वाममसैन्यस्य संजय ६ प्रविभज्य यथात्मा
 यं कथं वा समवस्थिताः कथं पांडुसुता अपि प्रत्यवहत मामकान् ७ कथं चैव महद्यु-
 द्धं प्रावर्तत सरारुणं कुचबीभत्सरभवद्यत्कर्णोया युधिष्ठिरं ८ कोद्यर्जनस्य सोनिधेश-
 काभ्येतं युधिष्ठिरं सर्वभूतानियोद्येकः खंडवेजितवान् सुरा ९ कलमन्यस्तराधेयात्पुत्रिषु
 द्युज्जिजीविषुः संजय उवाच शृणु ह स्मरचनामर्जनश्च यथागतः परिवार्यन्पुंसं संप्र-
 मश्राभवद्यथा १० कृपः शारदुतो राजन्माराधाश्च तरस्विनः सात्वतः कृतवर्मा च दक्षिणपलमाश्रि-
 ता ११ तेषां प्रपतेशकुनिः उलकश्च महारथः सादिभिर्विमलशर्मैस्तवानीकमरुततो १२ गंधारि-
 भिरसंभ्रान्तैः पार्वतीयेश्च दुर्जयैः शलभानामिव ब्रान्तैः पिशाचैरिव दुर्दृशैः १३ ॥

१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

चतुर्विंशत्सहस्राणि रथानामनिवर्त्तिनां संप्रकायुद्देशां वा संपार्श्वमपालयन् १४ सम
 न्नितास्तवसुतैः कृष्णार्जुनजिह्वांसवः तेषां प्रपदाः कांबोजाः शकाश्च यवनैः सह १५ निदेशा
 त्सत्तपुत्रसमरथाः सायपतयः आहूयंतोर्जुनं तस्युः केशवंच महाबलं १६ मध्ये सेनामुखे
 कर्णोऽप्यवतिष्ठत देशितः चित्रवर्मा गदः स्रग्वी पालयन्वाहिनीमुखे १७ रत्नमाणौः सुसंर
 थैः पुत्रैः शस्त्रभृतां वरः वाहिनीं प्रमुखे वीरः संप्रकर्षन् शोभत १८ अभ्यवर्त्तन् महाबाहुः स
 र्यवैश्वानरप्रभः महादिपस्कंधगतः पिंगाक्षप्रियदर्शनः १९ दुःशासनो वृतः सैन्ये स्थितो
 बृहस्पतिपुत्रः तमन्वयान्महाराजस्वयंदुर्योधनो नृपः २० चित्रासौ चित्रसेनाहैः सारथ्यं
 रभिरक्षितः रत्नमाणो महावीर्यैः सहितैर्मद्रैकैकयैः २१ अशोभत महाराज देवैरिव श
 तक्रतः अस्वस्थामाक्रूरुणांचये प्रवीरामहारथः २२ नित्यमन्ताश्च मातेगाः शूरैर्ह्येकैः
 समन्विताः अन्वयुस्तद्रथानीके क्षरंतश्च तोयदाः २३ ते ध्वजैर्वैजयेतीभिर्ज्वलद्भिः परमा
 युधैः सादिभिश्चास्थितारेजुर्दुर्मतेतश्वाचलाः २४ तेषां पदातिनागानां पादरक्षाः सहस्रशः
 पट्टिशमिधराः शूरा बभूवुरनिवर्त्तिनः २५ सादिभिः स्पन्दनैर्नीगैरधिकं समलेकृतैः सव्य
 हरजो विवभो देवा सुरचम्पमः २६ बार्हस्पत्यः सुविहितो नायकेन विपश्चिता नृत्यतीवम
 हाव्यूहः परेषां भयमादधत् २७ ॥

४० कामराः श्येवलेवेतोरथातचक्रयोः संचर्षजैः सुलिङ्गैर्जलेतीत्यर्थः ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५९
 कवेधं मेचसंकाशं भानमाद्यन्मसंस्थितं पश्ययथैवद्विधैर्मगाणो सर्वतोदिशं ४९ बलिभि
 ईमशाईलैरादित्योभिनिरीक्ष्यते पश्यकाकांश्चरध्रुवसमवेतान्सहस्रशः ५० स्थितानभिमु
 खान्चौरानन्योन्यमभिभाषतः रंजिताश्चामरायुक्तास्तवकर्णमहारथे ४८ प्रवराः प्रज्वलेत्से
 तेध्वजश्चैव प्रकंपते सवेययून् नूयान्यप्यमहाकायान्सहजवान् ४९ स्रवमानान्दर्शनीया
 नाकाशे गरुडानिव ध्रुवमेषु निमितेषु भूमिमाश्रित्य पार्थिवाः स्वर्णैरिति निहताः कर्णशतशो
 यमहस्रशः ५० शंखानां तुमुलः शब्दः श्रूयते लोमहर्षणाः श्रान्तकानां च राधेयमृदंगानां
 च सर्वशः ५१ बाणशङ्खान्बद्धविधान्नराश्च राजवाजिनो ज्ञातलत्रेषु शङ्खोश्च शृणु कर्णमहात्स
 नो ५२ हेमरूपप्रसृष्टानां वाससो शिल्पिनिर्मिताः नानावर्णारथेभ्यो सनेन प्रकंपिताः ५३
 सहेमचंद्रतारकाः पताकाः किंकिणीयुताः पश्य कर्णजैर्न स्पृताः सौरामिन्यश्वाबुदे ५४ ध्व
 जाः कणकणयतेवातेनाभिसमीरिताः विभ्राजन्ति रणो कर्णविमाने देवतायथा ५५ सपता
 कारथाश्चैते पांचालानां महात्मनां पश्य कुंतीसुते वीरवीभत्सुमपराजिते प्रथर्षयितुमायाते
 कपिप्रवरकेतने एषध्वजाग्रैः पार्थस्य प्रेक्षणीयः समंततः दृश्यते वानरो भीमो हि घनामघव
 ईनः एतच्चक्रंगराशार्द्धं शंखैकसमस्थीमतः ॥

क.री.

६. ज्ञातलत्रेषुकर्णानितिपाठेकर्णोवाद्यविशेषः ६१ अथवर्धनः ३ः त्वस्यवर्धयिता हस्तवर्तैषाधनी

अथर्षभ्राजतेकृष्णेकौस्तुभस्तमणिसतः एषणाङ्गरापाणिर्वासुदेवोतिवीर्यवान् बाहय
त्रेतित्रराग्याङ्गरान्वातरहसः एतत्कृजतिगोरीवेविकृष्टंमयमाचिना ६२ एतेहस्तवताम्।
क्राञ्चत्पमित्रान्शिताः शराः विशालायतताम्राक्षैः पूणचिद्वनिभाननैः एषाभः कीर्यतेराज्ञो
शितेभिरपलायिनां एतेषुपरिष्ठाकाराः पुण्यगोधानुलेपनाः उद्यतायुधशौंशानां पात्यंतेसा
पुथाभुजाः निरस्तनेत्रजिह्वाश्चवाजिनः सहसादिभिः पतिताः पात्यमानाश्चदितौलीणाश्च
शेरते पर्वतप्यंगाणां तुल्यरूपाहताहिपाः संचिन्नाभिनाः पार्थेनप्रचरेत्पश्येयथा गंधर्व
नगराकाराश्चाहतनरेश्वराः विमानानीवपुण्यानिस्सर्गिणां निपतेत्यमी ६३ आकुलीकृ
तमत्पर्थपश्यसैम्यकिरीटिना नानास्रगसहस्राणां पृथंकेसरिणायथा ६४ चेत्येतेपार्थि
वात्वीराः पांडवाः समभिद्रुताः नागाश्चरथपत्योऽज्ञास्तावकान्समभिघ्नतः ६५ एषसूर्यइ
वांभोदैष्यन्त्रः पार्थो न दृश्यते धजाग्रं दृश्यते त्वस्य नाशश्चापि श्रूयते ७० अथइशसि
तंवीरंसेताप्यं कृष्णसारथिं निघ्नंते शात्रवान्संख्येयं कर्णपरिदृक्षसि ७१ ॥

नशिल्पिनोरेजको-

३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ॥ ४५

अथतौ पुरुषव्याघ्रौ लोहिताक्षौ परेतपौ वासुदेवार्जुनौ कर्ण इष्टास्ये करये स्थितौ ॥ ३२ ॥ सारथिर्य
 स्वात्स्यो गोडिवं यस्मात्सु कर्म कं तं चेदंतासिराधेयत्वं नो राजा भविष्यसि ॥ ३३ ॥ एष संसप्तका हूत
 तानेवाभिमुखो गतः करोति कदने चैषां संग्रामे हि घता बली ॥ ३४ ॥ इति ब्रुवाणो मद्रेशो कर्णः प्रा
 हाति मन्थुना पश्य संसप्तकैः क्रुद्धैः सर्वतः समभिद्रुतः ॥ ३५ ॥ एष सूर्यश्चांभो दैक्षुन्मः पार्थो न ह
 र्यते एतदंतोर्जनः शल्पनिमग्नो यो धसागरे ॥ ३६ ॥ शल्पश्वाच वरुणो को भसा हन्यादि धनेन च
 पावकं को वानिले निरह्नीयात्पि वेहा को महार्णवं ॥ ३७ ॥ इदं प्रमहे मन्ये पार्थ स्य युधिनिग्रहं
 न हि शक्योर्जनो जेतं युधिसेदः सुरासुरैः ॥ ३८ ॥ अथ वापरितोषस्ते वाचोक्ता सुमना भव न स प्रा
 णो युधाने त्वमप्यं कुरु मनोरथं ॥ ३९ ॥ बाह्मणमुदरे द्रुमिंदहेतु क्रुद्धमाः प्रजाः पातयेद्विदिवा
 देवान्योर्जने समरे जयेत् ॥ ४० ॥ पश्य कुंती सुतं वीरं भीममक्रिष्टकारिणं प्रभाषते महाबाहू ।
 स्थितं मेरुमिवापरं ॥ ४१ ॥ अमर्षो नित्यं संरथश्चिरं चैरमनुस्मरन् एष भीमो जयप्रे सूर्युधितिष्ट
 ति वीर्यवान् ॥ ४२ ॥ एष धर्मभक्तो श्रेष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरः तिष्ठत्यसुकरः संख्ये परैः परपुंज
 यः ॥ ४३ ॥ एतौ च पुरुषव्याघ्रावधिना विवसौ द्रौ नकुलः सहदेवश्च तिष्ठतौ युधिर्जयो ॥ ४४ ॥
 प्रसीस्थिता द्रौपदेयाः पंचपंचाचलाश्च व्यवस्थिता यो दुकामाः सर्वेर्जनसमायुधि ॥ ४५ ॥

क.री.

१६

८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ षट्चत्वारिंशः तथा १ ॥

एतेऽपदपञ्चाश्वष्टयुग्मपुण्यमाः स्मृताः सत्यजितो वीरास्तिष्ठन्ति परमौजसः ८९ अमाविंशश्वासस्यः
सासकिः सात्वतावरः युयुत्सरुपयात्समानकृद्दंतकसमः पुनः ९० इति संबद्धतोरेवतपोः पुरुषसि
हयोः ते मेने समसज्जेतांगगायमनवद्भृशं ८८ इति कर्णापर्वणि २६६ अत राष्ट्र उवाच तथा ।
अष्टेष्वा नीकेषु संसृजेषु च संजय संसृजका कथं पार्थो गतः कर्णश्चापं दवान् १ एतद्दिक्षरशो
युद्धं प्रवृद्धि कुशलोद्यमि न हिरण्यामि वीराणां अथ गाने विक्रमान्न गो २ संजय उवाच तदा
स्थितमवजायप्रत्यमित्रबलं महत् अथ हतान् जनो व्यहं पुत्रस्य तव दुर्नये ३ तस्मादिना गक
लिलं परातिरय संकुले अष्टयुग्मसु खं व्यहमशो भतमहदले ४ पाशवतसवर्णाश्च अंशुदामि
समद्युतिः पार्षतः प्रवभोधनी कालो विग्रहयानिव ५ पार्षतं जुगुपुः सर्वदौपदेया युयुत्सवः
दिव्यवर्मा पुथयराः शार्ङ्गलसमविक्रमाः ६ सानुगारी प्रवपुषश्च इंता रागाणां श्व अथ व्यटे
ष्वनीकेषु प्रेक्ष संसृजका न्न गो ७ कृद्दोर्जनो भिड्वावया सिपनां दिवं धनुः अथ संसृजकाः पा
र्यमभ्यधावन्त यैषिणः ८ विजये अत संकल्पामृतं कृतानि वर्जनं तन्न राक्षो च बद्धले मत
नागरया कुले ९ पतिमच्छरवीरौ चंद्रतमर्जनमार्दयत ससंप्रहारस्तु मुललेषामासीत्कि
रीटिना १ ॥

तस्यैव न श्रुतोपादृष्टिवातकवचैः सह रथान्वात्मान्वागात्पत्नीन्नागतानपि ॥ ११ ॥ शून्यं न विवस्त्रो
 अचक्राणि च परमधानं सायुधानघतान्वाहन्निविधान्यायुधानि च ॥ १२ ॥ विद्येदहिषतां पार्थः शिरसि च
 सहस्रशः तस्मिन्सैन्यमहावर्ते पातालतलसंनिभे ॥ १३ ॥ निमग्नं तं रथं मत्वा नेडः संसप्तकास्तथा स पुन
 स्तानरी नृत्वा पुनरुत्तरतो वधीत् ॥ १४ ॥ दक्षिणेन च पश्चाच्चक्रुर्हो रुद्रः पशूनि च ग्रथयं चालचेदीनां
 संजयानां च मारिष ॥ १५ ॥ त्वदीयेः सहस्रेणामग्रासीत्यरमदारुणाः कृपश्चक्रतवर्माचशकुनिश्चापिमौ
 वलः ॥ १६ ॥ हृष्टे सनाः स्वसंख्या रथानीकप्रहारिणः कौशलैः काशपमत्स्यैश्च कारुधैः कैकयैरपि
 ॥ १७ ॥ शूरसेनैः शूरवैर्युपुधुर्युद्धर्मदाः तेषामेतकरं युद्धं देहपापास्तनाशनं ॥ १८ ॥ तत्र विदुश्च द्रवीराः
 णो धर्मस्वर्ग्यशस्करे दुर्योधनो यमहितो भ्रातृभिर्भरतवर्धन ॥ १९ ॥ युधमन्युश्च कुरुवीरश्च मद्राणां च म
 हारथैः पांडवैः सह पांचालैश्च रिभिः सात्यकेन च ॥ २० ॥ युधमानं रणो कर्णो कुरुवीरो भूपालयत्
 कर्णोऽपि निशितैर्वीणैर्विनिहत्य महावमं ॥ २१ ॥ प्रमृष्टचरश्च श्रेष्ठान्युधिष्ठिरमपीडयत् विवस्त्रा पु
 थं देहासक्तताशत्रुसहस्रशः ॥ २२ ॥ युक्तास्वर्ग्यशोभ्यो च सेभ्यो मुदमुदावहत एवं मारिषसंक्रामो
 नरवाजिगजद्वयः ॥ २३ ॥ कुरूणां संजयानां च देवासुरसमो भवत् ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्ण
 पर्वणि २२२ ॥ ॥ ॥ ॥

क. टी.

५७

॥ सत्रविष्णुद्वीराणामित्यनेन ब्राह्मणा द्योषु हंसर्वेषां श्रेयस्करमित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पुराणोक्तमित्या
॥ तत्राष्टावाच यत्तत्प्रविष्णुपार्थानां सेनां कुर्वन् न दायं कर्णो राजानमभ्यर्तुं तन्ममाचक्ष्वसे नय ॥
केच प्रवीराः पार्थानां युधिकर्णमवारयन् कांश्च प्रमथ्याधिश्चिपुं धिष्ठिरमपीदयत् ॥ संजय उवा
च ॥ ४८ ॥ युष्मत्सुखामार्थान् दृष्ट्वा कर्णो व्यवस्थितान् समभधावत्वरितः पांचालांश्च नुकर्षिणः ॥ ते
तर्णमभिधावंते पांचालानितकाशिनः प्रसुघपुर्महात्मानं हंसा इव महार्णवं ॥ ततः शोखसह
स्त्राणां निःस्वेनाहृदयंगमः प्रादुरासीदभयतोभेरीशब्दाश्च दारुणाः ॥ ५ ॥ नानायाणानि पाताश्च द्विषा
स्वरथानि सनः सिंहनादश्च वीराणामभवद्दारुणस्तदा ॥ साद्रिद्रुमार्णवाभूमिः सवातो बुद्धमेव
॥ सार्केन्द्रग्रहनक्षत्राद्यौश्च यत्कं विचूर्णिता ॥ इति भूतानि तं शब्दं मे निरेते च विवधुः यानि चा
प्यस्य सत्त्वानि प्रायस्तानि मृतानि च ॥ अथ कर्णो भृशं क्रुद्धः शीघ्रमस्रमुदीरयन् जज्ञान पांडवी
सेनामासुरीं मच्चवानिव ॥ स पांडववलं कर्णः प्रविष्णुविस्त्रज्ज्वरान् प्रभङ्गकाणो प्रवरान् हन
त्सप्तसप्ततिं ॥ ततः सुपुंखैर्निशितैरथ श्रेष्ठैरथेषुभिः अवधीत्यं च विंशत्या पांचालान्यं च विं
शतिं ॥ सुवर्णपुंखैर्नाराचैः परकार्यविदारणैः चेदिकानवधीहीरः शतशो यमसहस्रशः

॥ १२ ॥

२३ सप्तचत्वारिंशः २४ यततः अभ्यस्य दकरोत तस्माच्च त्वेत्स नयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

५७

तंतयासमेकर्मकुर्वाणमतिमानुषं परिवव्रुर्महाराजपंचालानां रथव्रजाः ॥ ततः संधायविशि।
 त्वात्मेचभारतडुःसहान् पंचालानवधीत्येचकर्णोवैकर्तनोवृषः ॥ १४ भातुदेवंचित्रसेनेसेनाविंडेच
 भारत तपनेमुरसेनेचपंचालानहनद्रो ॥ १५ पंचालेषुचशूरेषुचधामानेषुसायकैः हाहाकारोमहा
 नासीत्यंचालानांमहाहवे ॥ १६ परिवव्रुर्महाराजपंचालानां रथादृश पुनरेवचतान्कर्णोज्ञानामुप
 तविभिः ॥ १७ चक्ररत्नौतकर्णस्यपुत्रौमारिषडुर्जयौ सुषेणःसत्यसेनश्चमत्क्राणानयुध्याता ॥ १८ दृष्ट
 गोप्तातकर्णस्यनेष्टःपुत्रोमहारथः वृषसेनःस्येकर्णोदृष्टतःपर्यपालयत् ॥ १९ धृष्टद्युम्नःसात्य
 किश्चद्रौपदेयाश्चकोदरः जनमेजयःशित्वेदीचप्रवीराश्चप्रभद्रकाः ॥ चेदिकैकेयपंचालायमो
 मत्स्याश्चदेशिताः समभ्यधावन्त्राधेयंजिह्वासेतःप्रहारिणो ॥ तपनेविविधैःशस्त्रैःशरथाराभिरेव
 च अभ्यवर्षन्विमर्दतंप्रावृषीचांबुदागिरिं ॥ २२ पितरंतुपरीसेतःकर्णपुत्राःप्रहारिणः तदीयाश्चाप
 रराजन्वीरावीरानवारयन् ॥ २३ सुषेणोभीमसेनस्यक्षित्वाभलेनकार्मुकं नराचैःसप्तभिर्विधाहरि
 भीमेननादह ॥ २४ अथान्यहनुरादायसुहृदंभीमविक्रमः ससंवृकोदरःकृत्वासुषेणस्याक्षिनहनः ॥ २५
 विद्याधचैनेदशभिःकुहोरसन्निवेषुभिः कर्णचतुर्णांविद्याधत्रिसप्तत्याशितैःशरैः ॥ २६ भातुसेनेचदश
 भिःसायसतायुधध्वजे पश्यतांसुहृदामध्येकर्णपुत्रमपातयत् ॥ २७ त्वरप्रपन्नं तत्रस्यशिरश्चेद्वनिभानने
 शुभदर्शनमेवासीन्नालभ्रष्टमिवांबुजं ॥ २८ हत्वाकर्णसुतेभीमस्त्वावकामुनरार्दयत् रूपहार्दिकयोस्त्रि

क. टी.

१८

३ः शासनं विभिर्विधाशकुनिषड्गिरायसैः ३ लकंचपतत्रिचकारविरथाबुभौ ॥ हासवेणहतोसीतिबुव
न्यादत्रसायके तमस्यकर्णश्चिह्नेदत्रिभिश्चैनमताडयत् ॥ अथान्यपरिजग्राहसुपर्वाणोसुतेजनं सुषे।
णयासृजद्भीमसमप्यसाहिनहृषः ॥ पुनः कर्णस्त्रिसप्तत्याभीमसेनमयेषुभिः पुत्रपरीक्षनविद्या
धकुरं कुरैर्निचोसया ॥ सुषेणस्तथनर्गद्यभारसाधनमुत्रमे नकुलेपंचभिर्वाणोर्बाहोरुसिचा
पयत् ॥ नकुलस्ततविंशत्याविधाभारसहैर्हृदैः ननादबलवानादं कर्णस्यभयमादधत् ॥ तं सु
षेणोमहाराजविधादशभिराशुगैः चिह्नेदचयनः शीघ्रं त्वरेणामहारथः ॥ अथान्यद्वनरादा
यनकुलः क्रोधमूर्छितः सुषेणो नवभिर्वाणोर्बाहोरयामाससंयुगे ॥ सतवाणोर्दिशोरान्नाद्याद्य
परवीरहा आज्ञेसारथिंचास्यसुषेणोचततसिभिः ॥ चिह्नेदचास्यसुहृदं धनुर्भलैस्त्रिभिस्त्रिधा
अथान्यद्वनरादायसुषेणः क्रोधमूर्छितः ॥ अविध्यनकुलेष्वप्यासहदेवं च सप्तभिः तद्युद्धं समह
होरमासीदेवासुरोपमं ॥ निवृत्तोसायकैः स्तूर्णमन्योन्यस्यवधंप्रति सात्यकिर्घ्रसेनस्यसुतेह।
त्तात्रिभिः पारैः ॥ धनुश्चिह्नेदभलेनजवानांशोश्च सप्तभिः अजमेकेषुणोन्मथत्रिभिस्तं हृष
ताडयत् ॥ अथावसन्नः स्वरथेसुहृतात्पुनरुत्थितः सरणेषुयुधानेनविसृताश्वरथध्वजः ॥
कृतोजिचोसः शौनेयं खड्गचर्मधराभयात् तस्यचासवतः शीघ्रं त्वरेणसेनस्यसात्यकिः ॥ वागहकुरौर्दि
शभिरविध्यदसिचर्मणी ३ः शासनस्ततं दृष्ट्वाविरथेव्यापुधंकृतं ॥ आरोप्यस्वरथं तर्णमपोवाहरथातरं
अथान्ये रथमास्थाय दृषसेनोमहारथः ॥ द्रौपदेयोस्त्रिसप्तत्यायुयुधानंचपंचभिः भीमसेनंचतः षष्ट्यासह

५८ विवरंशेतरं दडः प्रस्तास्यर्थः ५९ ६६ अष्टाचत्वारिंशः ॥

नकुलं त्रिंशतावाणोः शतानीकं च सप्तभिः शिखेदिने च दशभिर्धर्मराजे शतेन च एतां श्राम्यं
राजेंद्रप्रवीराजयगरुहिनः अभ्यर्दयन्महेष्वासः कार्णपुत्रो विप्रोपते कार्णस्य पुत्रिदुर्धर्षस्ततः
एतमपालयत् दुःशासनं च शौनेयो न वैर्नवभिरायसैः ४० विसृताश्चरन्त्येकत्वाललाटे त्रिभिर्गणैः
तं सत्त्वन्मरुतामस्यायविधिवत्कल्पितं पुनः ४१ युयुधेपोऽभिः सार्धं कार्णस्याप्याययन्त्वं ४२
युन्मस्ततः कार्णमविधादशभिः शरैः ४३ द्रोपदेयास्त्रिसप्तत्या युयुधानस्तसप्तभिः भीमसेनश्चतः
षष्ठासहदेवश्च सप्तभिः ५० नकुलस्त्रिंशतावाणोः शतानीकं च सप्तभिः शिखेदीदशभिर्वीरोध
र्मराजः शतेन च ५१ एते चान्ये च राजेंद्रप्रवीराजयगरुहिनः अभ्यर्दयन्महेष्वासेस्तपुत्रं महास्ये
५२ तान्स्तपुत्रो विशिखेर्दशभिर्दशभिः शरैः रथेनानचरन्तीरः प्रत्यविधादरिंदमः ५३ तत्रास्तु
वीर्यं कार्णस्य लाघवं च महात्मनः अपश्याममहाभागतदद्भुतमिवाभवत् ५४ नद्याददाने दंष्ट्रः ६
संदधानं च सायकान् विमुच्यंतं च संभ्रातृपश्यंतं हतानरीन् ५५ तौर्वियद्भृदिशश्चैव प्रशर्णानि
शितैः शरैः अरुणाभ्रावृताकारे तस्मिन्नेव भौवियत् ५६ नृत्पन्निव हिराये यश्चापहस्तः प्रता
पवान् येर्विहः प्रत्यविधाज्ञाने कैकेयिगणैः शरैः ५७ शतैश्च दशभिश्चैतास्तु न विधाननादच
सायस्तनयश्छन्नास्ततस्ते विवरं दडः ५८ ॥

क. टी.

५५

ताम्रमयमहेष्वासान्नाथेयः शरद्वृष्टिभिः गजानीकमसंवाधेप्राविशच्छत्रुकर्षणः ५१ सरथोस्त्रिशतेह
त्वाचेदीनामनिवर्तिनां राधेयोनिशितैर्वाणोस्ततोभ्यर्चयुधिष्ठिरं ५० ततस्तेपांडवाराजैश्चित्तेरीचससा
त्यकिः राधेयात्परिरत्नेतोरगजानेपर्यवारयन् ५२ तथैवतावकाः सर्वकर्णोड्वारणोरणो यताः शूरास
हेष्वासाः पर्यरत्नेतसर्वशः ५३ नानावादित्रयोषाश्च प्राड्गसन्निशोपते सिंहनादश्च संजज्ञे शूराणाम
भिगर्जतो ५४ ततः पुनः समाजग्मुर्नीताः कुरुपांडवाः युधिष्ठिरसुखाः पार्थाः सूनपुत्रसुखावय
५५ इति महाभारते कर्णपर्वणि संजय उवाच विदार्य कर्णस्तोमेनां युधिष्ठिरमथाद्रवत् रथरुस
सपत्नीनां सहस्रैः परिवारितः १ नानाबुधसहस्राणि प्रेरितामरिभिर्वधः क्षित्वा बाणशतैरुग्रैस्ता
नविध्यदसंभ्रमात् २ निचकर्त शिरां स्पेष्वां बाहू नृरुंश्च सूनजः तेहतावसंधायेतुर्भग्राश्चान्ये विडु
वुः ३ इविशस्तु निषादास्तपुनः सात्यकिचोदिताः अभ्यद्रवन्निचोसेतः पतयः कर्णमाहवे ४ ते
विवाहू शिरस्त्राणाः प्रहताः कर्णसायकैः पेतुः पृथिव्यां युगपच्छिन्नं शालवने यथा ५ एवं योध
शतान्प्राजौ सहस्राण्युतानि च हतानीयुर्महीदेहैर्यशसा पूरयन्निशः ६ अथ वैकर्त्तनं कर्णरि
णो कुहमिवोतकं रुधुः पांडुपांचालायाधि मंत्रौघधैरिव ७ सताम्रमया भपतत्सुनरेव यु
धिष्ठिरं मंत्रौघधिक्रियातीतो व्याधिरत्सुल्वणो यथा ८ सराजगृहिभीरुः पांडुपांचालके कथैः
नाशकत्तानतिक्रान्तं मत्सुब्रह्मविरो यथा ९ ॥

ततोपिष्टिरः कर्णमहूरस्येतिवारितं अत्रवीरवीरद्वेकोधसेरुलोचनः ॥ कर्णकर्णवृथादृष्टेस्तु ॥
 अवचः शृणु सदास्यधिसिंशमेफालुनेनतरस्विना ॥ तथास्मान्नाथसेनिसंधार्तराष्ट्रमतेस्थितः यद
 लंघयतेवीर्यप्रदेधोयस्तुपांडुषु ॥ तत्सर्वदर्शयस्वाद्यपौरुषंमहयस्थितः पुष्ट्रहं चतेयाद्विने
 ष्यामिमहादेवे ॥ एवमुक्तामहाराजकर्णपांडुसुतस्तदा स्वर्णपुंवेदिशभिर्विद्याधायस्मयैः शौरेः
 ॥ तं सतपुत्रोदशभिः प्रत्यविधदरिंदमः वत्सदंतैर्महेष्वासः प्रहसन्निवभारत ॥ सोवज्ञायतुनिर्वि
 दः सतपुत्रेणमारिष प्रज्जालततः क्रोधाद्विषेवदृताशनः ॥ ततोविस्फार्यसुमहच्चापेहेमप
 रिष्कृतं समाधत्तशितंवाणंगिरीणामपिदाराणं ॥ ततः शृणोयतोत्कृष्टयमदंडनिभंशरं सुमोच
 त्वरितोराजासतपुत्रजिघांसया ॥ सतवेगवतासुक्रोवाणोवज्राणानिस्वनः विवेशमहसाकर्ण
 सद्योपार्श्वमहारथं ॥ सततेनप्रहारेणपीडितः प्रमुमोहवै स्वस्त्रात्रोमहाबाड्धनुर्हस्तस्यसंदने
 ॥ ततोहाहाकृतंसेन्यधार्तराष्ट्रबलंमहत विवर्णमुत्तमभयिष्टंकर्णदृष्ट्वातथागते ॥ सिंहनाद्व्य
 संजतेत्वेलाः किलकिलास्तथा पांडवानामहाराजदृष्ट्वागतः पराक्रमे ॥ प्रतिलभ्यतुराधेयः संज्ञा
 नातिचिरादिव दध्रेराजविनाशायमनः क्रूरपराक्रमः ॥ सहेमविकृतंचापेविस्फार्यविजयंमह
 त् अवाकिरदमेयात्मापांडवेनिशितैः शौरेः ॥ ततः तुराभ्योपांचाल्योचकरत्नौमहात्मनः जज्ञान
 चंद्रदेवंचंद्रधारेचसेयुगे ॥ तावुभोधर्मराजस्यप्रवीरौपरिपार्श्वतः रथाभ्याशेचकाशेतेचंद्र
 सेवपुनर्वस ॥ ॥

क.टी.

१०

पुथिष्टिः पुनः कर्णमविध्वज्जिज्ञाताशरैः सुषेणं सत्यसेनं च त्रिभिस्त्रिभिरनाडयत् २० शस्त्रेण वत्सा वि-
द्याधिसप्तत्या च सतजं तं सत्यगोमृनिव्याधित्रिभिस्त्रिभिरनिघ्नोः २१ ततः प्रहस्याधिरथिर्विधुत्वा
नः सकाशं कं भित्वा भलेन राजानं विधाषणानदत्तदा २२ ततः प्रवीराः पांडूनामभ्यधावन्नमर्षि-
ताः पुथिष्टिरेपरीसंतः कर्णमभ्यर्दयन्तुरैः १० सात्यकिश्चेकितानश्च पुपुत्सः पौण्ड्रपवच ४२ पु-
त्रः शिवंरीचद्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ११ यमौचभीमसेनश्च शिशुपालस्य चात्मजः कारुषामस्य श-
षाश्च कैकयाः काशिकोशलाः १२ एते च त्वरिता वीरा वसुषेणामताडयन् जनमेजयश्च पांचालः
कर्णं विव्याध सायकैः १३ वाराहकर्णनाराचैर्नीलीकैर्निशितैः शरैः वत्सदंतैर्विपाटैश्च क्षुरपैश्च
दकामुखैः १४ नानाप्रहरणैश्चाग्रेरथ हस्तस्यमादिभिः सर्वतोभ्यद्रवत्कर्णं परिवार्य जिह्वां स-
या १५ स पांडवानां प्रवरैः सर्वतः समभिद्रुतः उदीभयन्नाह्नमसं शरैरापरयद्रिणः १६ ततः शर-
महाज्वालो वीर्योष्माकर्णपावकः निर्दहन्नाडवने वीरः पर्यचरद्रुणो १७ स संधाय महास्त्राणि।
महेष्वासो महामनाः प्रहस्य पुरुषेन्द्रस्य शरैश्चिच्छेदकामुकं १८ ततः संधाय नवतिं निमेषान्न
तपर्वणः विभेदकवचं राक्षोरणो कर्णः शितैः शरैः १९ तद्धर्महमविक्रते रत्नचित्रं वभौ पतत्
सविशुद्धं सवितः स्निष्टं वातहतं यथा ४० तद्गतासुरस्येन्द्रस्य भ्रष्टं वर्म व्यरोचत रत्नैरलंकृतं दि-
व्यैर्वाभ्रैर्निशियमानभः ४१ चिन्मूर्त्तिशरैः पार्श्वोरुधिरैः समुत्तितः ततः सर्वीयसीं शक्तिं चित्तेषां
धिरथिं प्रति ४२ ॥

तान्तेनीमिवाकाशे शोरे शिछेदसप्रभिः साधित्वाभमिमगममदेष्टासमसायकैः ४३ ततोवाहोर्नला
 देवहृदिचैवपुषिष्टिः चतुर्भिस्तोमैः कर्णोताडयित्वा नदन्मुदा ४४ उद्दिन्नरुधिः कर्णः क्रुद्धः सर्पश्च
 समन् ध्वजेचिछेदमलेनत्रिभिर्विद्यायपांडवं ४५ श्पुधीचास्यचिछेदरथंचतिलशोछिनत् कालवा
 लास्तयेपार्थंदंतवर्णावदहृयाः ४६ तैर्युक्तेरथमास्यायप्राणादाजापराह्युवः एवंपार्थोभुपाया
 त्सनिहतः पार्मिसारथिः ४७ अशक्रुवन्प्रसूतः स्यात्कर्णोऽर्मनाः अभिदुत्यत्तराथेयः पांडुपुत्रं
 पुषिष्टिं ४८ वज्रच्छत्राकुशैर्मत्स्यैर्ध्वजकूर्मैर्वृजादिभिः लक्ष्मणैरुपपन्नेन पांडुना पांडुनेदने ४९
 पवित्रीकर्तृमात्मानं संक्षेपे संस्पृश्यापाणिना ग्रहीत्वमिच्छत्सबलात्कुंतीवाकंचसोस्मरत् ५० तेश
 मः प्राहमाकर्णारहीयाः पार्थिवोत्तमं गृहीतिमात्रो हत्वा तं मां करिष्याति भस्मसात् ५१ यत्रवीत्स
 हसन्वानकुत्सयन्निवपांडवं कथं नामकुलेजातः क्षत्रधर्मव्यवस्थितः ५२ प्रजघात्समरेभीतः प्रा
 णान् वृत्तन्महाहवे नभवान्क्षत्रधर्मेषुकुशलोद्गीतिमेमतिः ५३ ब्राह्मेबलेभवात्पुङ्गवः स्वाध्यायेयत्न
 कर्मणि मास्मपुथसकौंतेयमास्मवीरास्ममासदः ५४ माचैतानप्रियंवृद्धिमावेव्रजमहाराणं प
 वसुक्ताततः पार्थविरज्यचमहाबलः ५५ त्यहनत्पांडवीं सेनां वज्रहस्तश्चासुरीं ततोपायात्तदुत
 राज्ञीं उन्निवनेरेसुरः ५६ अथापयातं राजानं मत्वा त्वीपुस्तमच्युतं चेदिपांडवपांचालाः सात्यकि
 अमहारथः ५७ शौपदेयास्तथाश्वामादीपुत्रौ च पांडवौ ततोपुषिष्टिगनीकं दृष्ट्वा कर्णः पराह्यु
 त्वं ५८ कुरुभिः सहितो वीरः प्रहृष्टः दृष्ट्वा तं नगात् भेरीं श्रावयन् दंगानां कामुकाणां च निस्वनः ५९

क. सी.

११

वभवधार्तराष्ट्राणोसिंहनादवस्तथा युधिष्ठिरस्तकौरव्यथमारुह्यसत्वरं ६० श्रुतकीर्तर्महाराज
दृष्टवान्कर्णविक्रमं कालमानेबलं दृष्ट्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ६१ स्वान्योधानत्रवीक्षुहोनिघ्नतेना
क्लिमासत तेचराजाभ्यनृताताः पांडवानांमहारायाः ६२ भीमसेनमुखाः सर्वपुत्रांस्तप्रत्युपाद्रव
न अभवत्तुलः शब्दोयोधानांतत्रभारत ६३ रथदस्यसपत्नीनांशस्त्राणांचततस्ततः अत्रिष्टत
प्रहरतप्रेताभिपततेतिच ६४ इतिब्रुवाणाद्यन्योन्यंजब्रुव्योधामहाराणे अभ्रुवायेवतत्रासीच्छरु
ष्टिभिरंबरे ६५ समावृतैर्नरवैर्निघ्नद्विरितरेतरं विपताकध्वजकुंभाद्यसस्तापुधारणे ६६
बंगंगावयवाः पेतःसितौत्तीणाः सितौशराः प्रवणादिवशौलानां शिखराणिद्वियोतमाः ६७
सरोहानिहताः पेतर्वज्रभिन्नाश्वाडयः क्षिन्नभिन्नविपर्यस्तैर्वर्मालंकारभूषणैः ६८ सारोहास्त
रगाः पेतर्हतवीराः सहस्रशः विप्रविहापुथाश्चैवविरयाश्चरथैर्हताः ६९ प्रतिवीरैश्चसंमर्दप
तिसंघाः सहस्रशः विशालायतताम्रादौः पद्मेऽसहशाननैः ७० शिरोभिर्बुद्धशौशनोसर्वतः सं
वृतामही यथाभुवितथाद्योम्रितिस्रनेशुशुवुर्जनाः ७१ विमानैरपरः संचैर्गीतवादित्रनिःस्व
नैः हतानभिमुखानीरानीरैः शतसहस्रशः ७२ आरोप्यारोप्यगच्छंतिविमानेष्वपरोगणाः त
दृष्ट्वा महाराष्ट्रयं प्रपद्येस्वर्गलिसया ७३ प्रहृष्टमनसः शूराः क्षिप्रंजब्रुः परस्परं रथिनोरथिभिः
सार्धंचित्रं पुपुषुराहवे ७४ पत्नयः पत्निभिर्नगाः सहनागैर्हयेर्हयाः एवं प्रवृत्ते संप्रामेग
जवाजिनरत्नये ७५ सैन्येनरजसावृत्तेस्वेत्वात्रजः परंपरान् कचाकचीपुहमासीदतादं।

११

तिनखानवि ७५ मृष्टिपुहंनिपुहंचदेहपाप्मासुताशनं तथावर्ततिसेप्रोमेगजवाजिनरक्षये ७६
 नरास्यगजसे नरास्यनागदेहेभ्यः प्रसृतालोहितापगा गजासनरदेहान्सायुवाहपतितात्वदूत ७७ नरास्यगजसे
 बायेनरास्यगजसादिनां लोहितोदामहाचोरामोमशोणितकर्दमा ७८ नरास्यगजदेहानां वहेतीभी
 रुभीषणा तस्याः पारमपारेचव्रजेतिविजयेषिणाः ८० गाथेनचास्रवेतश्चनिमज्जोन्मज्जचापरे ते
 तलोहितदिग्गंगा रक्तवर्मायुधोवराः ८१ सस्रुस्तस्यापपुश्चास्योमस्रुश्चभरतर्षभ रथानस्थान्
 रान्नागानायुधभरणानिच ८२ वसनाम्यथवर्माणि वधमानाहतामपि भूमिंलंघांदिशश्चैवप्रा
 यः पश्यामलोहितं १ लोहितस्यतुरंगेनस्पर्शनचरसेनच रूपेणचातिरक्तेनशब्देनचविसर्वता ८३
 विषादः समहानासीत्यायः सैन्यस्यभारत ततविप्रहतेसैन्येभीमसेनमुखास्तरा ८४ भयः समा
 द्रवन्तीराः सात्यकिप्रमुखास्तदा तेषामापततोवेगमविषह्यंमहात्मनो ८५ पुत्राणांतेमहासै
 न्यमासीशजन्मराष्ट्रात् तस्यकीर्णारथास्येभंनरवानिसमाकुले ८६ विध्वस्तचर्मकवचंप्रवृ
 ष्ठापुथकार्मुकं यद्रवतावकंसैन्यंलोभमानंसमेततः ८७ सिंहार्दितमिवारण्येयथागजकुले
 तथा ८८ इतिकर्णपर्वणि २२२ संजयउवाच तानभिद्रवतोदृष्ट्वापांडवांस्तावकंवले डयोधनो
 मस्यराजवारयामाससर्वशः १ योधांश्चस्तबलेचैवसमेताद्रतर्षभ क्रोशतस्तवपुत्रस्यनस्मराज
 न्यवर्तत २ ततः पक्षः प्रपक्षश्चशकुनिश्चापिसौबलः तरासशस्त्राः कुरवोभीममभ्यद्रवन्तणे ३ क

क. रो.
१२

लोपि दृष्ट्वा इव तो धार्तराष्ट्रान् स गतकान् मद्राजमुवाचे देवादिभीमरथे प्रति ४ एवमुक्त्वा सकर्णेन श
लोमशायि पस्तदा हंसवर्णान् दूयान् ग्रास्यैषीद्यत्र वृकोदरः ५ तेप्रेरिता मद्राजशाल्येनाहवशो
भिना भीमसेनरथे प्राप्य समसृजंत वाजिनः ६ दृष्ट्वा कर्णे समायाते भीमः क्रोधसमन्वितः मतिं
चक्रे विनाशापकर्णस्य भरतर्षभ ७ सो ब्रवीत्सात्यकिं वीरं धृष्टमुने च पार्थते पृथं रक्षत राजाते
धर्मात्मानं युधिष्ठिरं ८ संशयान्महतो मुक्ते कथंचित्प्रेक्षतो मम अग्रतो मे कृतो राजा शिन्धु सर्व
परिहृदः ९ दुर्योधनस्य प्रीत्यर्थं राधेयेन डरात्मना अंतमद्यगमिष्यामि तस्य डः खस्य पार्थते १०
हतास्य चरणे कर्णे सवामो निहनिष्यति संश्रमेण सुचोरेण सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ११ राजानम
द्य भवतो न्यासभूते दहनिवै तस्य मे रक्षणे सर्वे यतश्चे विराट् जराः १२ एवमुक्त्वा महाबाहुः प्राया
राधिरथिं प्रति सिंहनादेन महता सर्वाः संनादयन् दृशः १३ दृष्ट्वा त्वरितमायाते भीमं पुहाभिने
दिने सतपुत्रमथोवाच मद्राणामीश्वरो विभुः १४ शाल्य उवाच पश्य कर्ण महाबाहुं मे कुहं पंडुने
दने दीर्घकालार्जितं क्रोधं मोक्षकामं त्वपि ध्रुवं १५ ईदृशं नास्म्यहं मे दृष्टुं पूर्वकदाचन अभिम
न्यौ हते कर्णराक्षसे च चटोत्कचे १६ त्रैलोक्यस्य समस्तस्य शक्रः कुहो निवारणे विभर्ति स दृशं रूपे
युगांताग्रिसमप्रभे १७ संजय उवाच इति ब्रुवति राधेयं मद्राणामीश्वरे नृप अभवत्तत वै कर्णो क्रो
धदीप्तो वृकोदरः १८ अथागतं तसं प्रेक्ष भीमं पुहाभिनेदिने अब्रवीद्दत्तं शल्यं राधेयः प्रहसन्निव

॥ किं करोयत दंडेन करोणो घतदंडो मृत्युस्तेन समः किमिति किं शास्त्र उपमार्थ २५ ॥
 यडं वचने मेघा त्वयाम इजने सर भीमसेने प्रतिविभोत तत्सं नात्र संशयः ॥ एष शूरश्च वीरश्च क्रोध
 नश्च ह्रकोदरः निरपेक्षः शरीरे च प्राणा तश्च बलाधिकः ॥ अज्ञातवासं वसता विराटनगरे तदा द्रौ
 पद्याः प्रिय कामेन केवलं बाहु संश्रयात् ॥ गृहभावं समाश्रित्य कीचकः सगणो हतः सोद्य संग्राम
 शिरसि संनद्धः क्रोधमूर्छितः ॥ किं करोयत दंडेन मृत्युनापि ब्रजे द्रौ विरकालाभिलषितो ममा
 येतमनोरथः ॥ अर्जुने समरे हन्यामो वाहत्याहने जयः समे कदाचिदद्यैव भवेद्भीमसमागमा
 त् ॥ निहते भीमसेने वा यदि वा विरथी कृते अभियास्यति मां पार्थ स्तन्ये साधु भविष्यति ॥ अत्र य
 त्मस्य मे प्राप्तेन च्छीघ्रं संप्रधारय एतच्छ्रुत्वा तव चने राये यस्यामितौजसः ॥ उवाच वचने शल्यः स
 तपुत्रे तया गते अभियाहि महाबाहो भीमसेने महाबले ॥ निरस्य भीमसेने ततः प्राण्यसि फा
 ल्यने यस्य कामोभिलषितश्चिरात्प्रभृति हृदतः ॥ सर्वे संपत्स्यते कर्णस्य मेतद्ब्रवीमि ते प
 वमुक्ते ततः कर्णः शल्ये पुनरभाषत ॥ हेताहमर्जुने सख्ये मां वाहत्याहने जयः युद्धे मनः समा
 धाय पाहियत्र ह्रकोदरः ॥ संजय उवाच ततः प्रायादयेनाशु शल्यस्तत्र विशोपते यत्र भीमो मेहे
 षा सोऽयं शवयत वाहिनी ॥ ततस्तस्य निनादश्च मेरीणां च महासनः उदतिश्च चराजेंद्रकर्णभी
 मसमागमे ॥ भीमसेनोऽयं संक्रुद्धस्तस्य मेनेद्रासदं नाराचैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्दिशः प्राद्रावयद्वली ॥

क.री.

रोदसीद्यावाभसी ४२ ॥

१३

ससंनिपातस्तुमुलोचोररूपोविशोपते आसीदौदोमहाराजकर्णपोडवयोर्मथे ४५ ततोमुहूर्तीशोने
इपोडवःकर्णमाडवत् समापतंतंसेप्रेत्यकर्णोवैकर्तनोवृषः ४६ आज्ञानसुसंकुक्षेनाराचेनस्त
नोतरे पुनश्चैनममेयात्माशखवर्षेखाकिरत् ४७ सविहःसुतपुत्रेणछादयामासपत्रिभिः विद्याध
निशितैःकर्णनवभिर्नतपर्वभिः ४८ तस्यकर्णोथनुर्मध्येहिधाचिच्छेदपत्रिभिः अथेनेहिन्नथन्वा
नंप्रत्यविधात्सुनोतरे ४९ नाराचेनसुतीक्ष्णनसर्वावरणभेदिना सोम्यत्कार्मुकमादायसुतपुत्रेव
कोदरः ४९ राजन्मर्मसुमर्मज्ञोविद्याधनिशितैःशौरैः ननादबलवन्नादंकंपयन्निवरोदसी ४९
तंकर्णःपंचविंशत्यानाराचेनसमार्पयत् मरोत्कटं बनेदृप्तमुल्काभिरिवकुंजरे ४२ ततःसायक
भिन्नाभाःपोडवःक्रोधमूर्धितः संभामर्षताम्रातःसुतपुत्रवधेप्रया ४३ सकार्मुकंमहावेगंभार
साधनमुत्तमं गिरीणामपिभेजारंसायकंसमयोजयत् ४४ विकृष्यबलवच्चापमाकर्णदतिमा
रुतिः तंमुमोचमहेष्वासःक्रुद्धःकर्णजिघोसया ४५ सविरुष्टोबलवताबाणोवज्राशनिसनः
प्रदारयद्रोकर्णवज्रवेगोयथाचलं ४६ सभूमसेनाभिहतःसुतपुत्रःक्रुद्धह निषसादरण्योप
स्थविसंज्ञःएतन्नापतिः ४७ ततोमद्राधिपोदृष्ट्याविसंज्ञंसुतनेदने अपोवाहरणेनाजौकर्णमाह
वशोभिने ४८ ततःपरजितेकर्णोधात्रराष्ट्रीमहाचमं अशवयद्दीमसेनोयथोदोशनवान्पुरा ४९

१३

इति श्रीमहाभारते कार्पापर्वणि २४३ अत राष्ट्रवाच सङ्करमिदं कर्म कृतं भीमेन संजय येन कर्णो
 महाबाहुरथोपस्थानिपातितः १ कर्णोद्योकोरणो हंता पाण्डवान् संजयैः सह इति दुर्योधनः सतप्राव्रवी।
 न्नामुद्गमुद्गः २ पराजितं तराये यं दृष्ट्वा भीमेन संपुगे ततः परं किमकरोत्सत्रो दुर्योधनो मम ३ संजय उवा
 च विमुक्तिं प्रेक्ष्य राये यं सतपुत्रं महाहवे पुत्रस्तव महाराज सो दुर्यान्समभाषत ४ श्रीवृंगच्छतभद्रं वो
 राये यं परिहृतं भीमसेन भयागा ये मज्जंते व्यसनार्णवे ५ ते तराज्ञा समादिष्टा भीमसेनं निचोसवः
 अभवन्ते तं संकुहः पतेगाः पावकं यथा ६ श्रुतवा इर्धरः क्राधो विवित्सुर्विकटः समः निषेगी कव
 चीपाशीतथानंदोपनेदको ७ उः प्रधर्षः सुबाहुश्च वातवेगसुवर्चसौ धनुर्याहो दुर्मदश्च जलसं
 धः शूलः सह ८ ऐतरथैः परिहृता वीर्यवंतो महाबलाः भीमसेनं समासाद्य समंतात्पथं वारयन् ९
 ते व्यमुचन ऊरुव्रतान् नाना लिंगान् समंततः सत्तैरभ्यर्घ्यमानैस्तभीमसेनो महाबलः १० तेषामापत
 तांति प्रेसुतानां तेजनाधिपैरथैः पंचदशैः सां ई पंचाशदह्न द्रुपान् ११ विवित्सोस्ततः कुहोभ
 लेनापाहरस्थिरः भीमसेनो महाराज ततपपात हतं भुवि १२ संकुंडलशिरस्त्राणं पूर्णं चंद्रोपमेत
 था तं दृष्ट्वा निहतं शूरं भ्रातरः सर्वतः प्रभो १३ अभ्युद्वेगं तसमरे भीमं भीमपराक्रमं ततो पराभ्यां भला
 भ्यां पुत्रयोस्ते महाहवे १४ जहार समरे प्राणान् द्रुपो भीमपराक्रमः तौ धरामनुपद्ये तो वातहृणा
 विवदुमौ १५ विकटश्च सहस्रो भौदेव पुत्रोपमौ नृप ततस्तत्परितो भीमः क्राधं निनेयमक्षयं १६

क.री.
१५

नाराचेनसतीदोनसहतोत्पतद्भुवि हाहाकारस्ततस्तीव्रः संवभूवजनेस्वर १० वधमानेषुवीरेषुतव
पुत्रेषुधन्विषु तेषांसुललितेसैन्येपुनर्भीमोमहाबलः १८ नंदोपनंदौसमोप्रेषयधमसादनं तत
स्तेप्राद्वनभीताः पुत्रास्तेविह्वलीकृतः १९ भीमसेनरणोदृष्टाकालांतकयमोपमं पुत्रास्तेनिहता
नृष्टास्तपुत्रःसुदुर्मताः २० हेसवर्णादूयान्भयःप्रेषयधत्रपांडवः तेप्रेषितामहाराजमद्राजेन
वाजिनः २१ भीमसेनरथंप्राप्यसमसजेतवेगिताः ससन्निपातस्तुमुलोचोररूपोविशोपते २२
आसीदौद्रोमहाराजकर्णपांडवयोर्मध्ये दृष्ट्वा मममहाराजतौसमेतौमहारथौ २३ आसीदुद्विःक
थंयुद्धमेतदद्यभविष्यति ततोभीमोराणाञ्चाचीछादयामासपद्भिः २४ कर्णोमहाराजपुत्रा
णांतवपश्यतां ततःकर्णोभृशंकुहोभीमंनवभिरायसैः २५ विव्याधपरमास्त्रजोभलेःसन्नतपर्वभिः
आहतःसमहाबाहूभीमोभीमपराक्रमः २६ आकर्णशौर्विशितैःकर्णोविव्याधसप्तभिः ततःक
र्णोमहाराजप्राणीविषद्वयसन्न २७ शरवर्षणमहताछादयामासपांडवं भीमोपितंशरव्राते
छादयित्वा महारथं २८ पश्यतांकोरवेपाणांविननर्दमहाबलः ततःकर्णोभृशंकुहोदृढमादा
यकार्मुकं २९ भीमंविव्याधदशभिःकंकपत्रैःशिलाशितैः कार्मुकंचास्यचिह्नेदभलेननिशि
तेनच ३० ततोभीमोमहाबाहूहर्मपटुविभूषितं परिचंचोरमादायमत्सुदंडमिवापरः ३१
कर्णस्यनिधनाकांक्षीचिदोपातिबलोनदन तमापतेतंपरिचंचवज्राशनिसमस्वनं ३२ ॥ ३३

१५

११२ १३ १४ ह्रीं इयोः वानरे इयोः बालि सुग्रीवयो रित्यर्थः १५ १६ ४३ ॥

विहृदबद्धाकर्णः शरैराशीविधोपमैः ततः कार्मुकमाशयभीमो हृतेरतदा ११ छादयामास
विशितैः कर्णपरबलार्दनः ततो पुद्गमभङ्गोरकर्णपाण्डवयोर्मथे १२ ह्रीं इयोरिवमुद्रः परस्पर
वधैषितोः ततः कर्णमहाराजभीमसेनत्रिभिः शरैः १५ आकर्णमूलं विद्याधरमायमका
र्मुकं सोतिविह्वलमहेष्वासः कर्णनवलिनो वरः १६ चोरमास्तविशितं कर्णकायावदारणं त
स्य भित्तातनुत्राणं भित्ताकायं च सायकः १७ प्राविशदृशणी राजन्वल्मीकमिव पेनगः सतेनाति
प्रहारेण व्यथितो विह्वलनिव १८ संचालरथे कर्णः लितिकेपे यथाचलः ततः कर्णमहा
राजरोषामर्षसमन्वितः १९ पाण्डवंपेचविंशत्यानाराचानां समार्पयत् आज्ञे बद्धभिर्बाणैर्ध
जमेकेषुणाहनत् ४० सारथिं चास्य भलेन प्रेषयामास मृत्यवे क्षित्वा च कार्मुकं कर्णपाण्डव
स्याशुपत्रिणा ४१ ततो मुहूर्त्ताद्राजेंद्रनातिकृच्छ्रादसन्निव विरथं भीमकर्माणं भीमकर्णश्र
कारह ४२ विरथो भरतश्चेष्टप्रहसन्ननिलोपमः गदंगदमहाबादरपतत्स्य दनोत्तमात् ४३
प्रवत्स्य च वेगेन तव सैन्यं विशांपते अथ मद्गदया भीमः शरमेघानि वानिलः ४४ नागास्त
मशताजान्त्रीषादंताश्च हरिणः अथ मत्सहसा भीमः कुङ्कुरूपः परेतपः ४५ दंतवैष्टेषुने
त्रेषुकुंभेषु चकटेषु च मर्मस्वपि च मर्मक्षस्तानागानवधीह्वली ४६ ततस्ते प्राद्वनशीताः

क.री.
१.५

प्रतीपेप्रहिताः पुनः महामात्रैस्तमावब्रुर्महाश्वदिवाकरं ४० तान्ससप्तशतान्नागान्सोरोहायुधकेत
नान् भूमिशोगदयाजत्रेवज्जैर्लोडश्वाचलान् ४१ ततः सुबलपुत्रस्य नागानतिबलान्मुनः पोथ
यामासकौतेयोहिपंचाशदरिंदमः ४२ तथारथशतंसाग्रंपत्नीश्चशतशोपरान् न्यहनतपोडवोयु
हेतापयंस्तववाहिनीं ४३ प्रताप्यमानं सूर्येणभीमेनचमहात्मना तवसैन्यंसेचुकोचचर्मग्रावा
हितंयथा ४४ तेभीमभयसेत्रस्तास्तावकाभरतर्षभ विहायसमरेभीमेडुडुबुर्वेदिशोदश ४५
याः पंचशताश्चान्येद्वादिनश्चर्मवर्मिणः भीममभ्यद्रवन्नुतः शरशूरोः समेततः ४६ तान्ससप्त
शतान्तीरान्सपताकधजायुधान् पोथयामासगदयाभीमोविस्वरिवासुरान् ४७ ततः शकुनि
निर्दिष्टाः सादिनः शूरसेमताः त्रिसाहस्राभ्युभीमंशक्नृष्टिप्रासपाणयः ४८ प्रत्सुद्रुम्पजवेनाशु
सास्योरोहंस्तदारिहा विविधान्विचरन्मार्गानादया ४९ समपोथयत् ५० तेषामासीन्महान्शव
स्ताडितानांचसर्वशः अश्वमभिर्वधमानानां नागानामिवभारत ५१ एवेसुबलपुत्रस्य त्रिसाह
स्वान्हयोत्तमान् हत्वान्यंरथमास्यायकुहोराथेयमभ्ययात् ५२ कर्णोपिसमरेराजन्यर्मपुत्र
मरिंदमं शरैश्छादयामाससारथिंचापपातयत् ५३ ततः सप्रदुतः सत्वेरथं दृष्ट्वा महारथः
अन्वधावत्किरन्वाणैः कंकपत्रैरजिह्वगैः ५४ राजानमभिधावेतंशरैरावृत्त्यरोदसी कुहः प्रच्छा
दयामासशरजालेनमारुतिः ५५ संनिवृत्तस्ततस्तूर्णराथेयः शत्रुकर्शनः भीमं प्रच्छादयामासस

१.५

मन्त्राणि शितैः शरैः ६२ भीमसेनश्च यथेकां भागं सात्यकिः अभ्यर्चयत्तमेयात्मा पार्श्वे ग्रहाणां कारणा
 त ६३ अभ्यवर्तत कर्णं समर्दितोऽपि शरैर्भृशं तावन्नोन्मसमासाद्य बृषभो सर्वधन्विनां ६४ विसृजंतौ
 शरान्नीमान्निभ्राजेतां मनस्विनौ ताभ्यां वियतिराजेंद्रविततं भीमदर्शने ६५ कौंचदृष्टारुणं रौद्रबाण
 जालं व्यदश्यत नैव सूर्यप्रभा राजन्नदिशः प्रदिशस्तथा ६६ प्राज्ञा सिष्म च ये ते वा शरैर्मृकैः सहस्रशः
 मध्याह्ने तपतो राजन्मासुरस्य महाप्रभाः ६७ हताः सर्वाः शरैश्चैस्तेः कर्णपांडवयोस्तथा सौबले
 कृतवर्माणां द्रोणिमाधिरथिं कृपं ६८ संसक्तान्पांडवैर्दृष्ट्वा निबृत्ताः कुरवः पुनः तेषामापततां शत्रु
 स्त्रीत्रासीद्विशोपते ६९ उद्धतानां यथा वृष्ट्या सागराणां भयावहः ते सेनेभ्यः संसक्ते दृष्ट्वा न्योमं म
 हाहवे ७० हर्षेण महता युक्ते परिगृह्य परस्परं ततः प्रवृत्ते युद्धं मध्ये प्राप्ते दिवाकरो ७१ यादृशं न क
 दाचिद्दिरष्टपूर्वेन च श्रुतं बलौ च स्तु समासाद्य बलौ च सहस्राणो ७२ उपासर्पत वेगेन वार्यो घश्व
 सागरं आसीन्निनादः सुमहान्ताणो चानोपरस्परं ७३ गर्जतां सागरौ चाणां यथा स्यान्निःस्वनो महा
 न ते तसेने समासाद्य वेगावत्यौ परस्परं ७४ एकीभावमनुप्राप्ते नद्याविव समागमे ततः प्रवृत्ते यु
 द्धं तोररूपं विशोपते ७५ कुरूणां पांडवानां च लिप्ततां सुमहद्युशः शूराणां गर्जतां तत्र घविष्ठे दकृता
 गिरः ७६ श्रूयंते विविधा राजन्नामास्तु दिशोऽपि भारत यस्य यद्विराटो व्यंगं पितृतो मातृतोऽपि वा ७७
 कर्मतः शीलतोऽपि सततं ह्यावयते युधि तान् दृष्ट्वा समरे शूरो स्तर्जमाना न्यरस्परम् ७८ ॥

क. दो. ११ एकपंचाशतमः तत्रि १२ दृष्टः दृष्टुयः ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

१६ अभवन्मेमतीराजनैषामस्तीतिजीवितं तेषां दृष्टातकुहानां वशेष्यमितनेजसो ११ अभवन्मे
भयंतीब्रंकयमेतद्विष्यति ततस्तेषां इवाराजन्कोरवाश्चमहारथाः ८० ततस्त्रः सायकैस्तीक्ष्णै
निज्जंतोहिपरस्परं ८१ इतिमहाभारतेकर्णपर्वणि १५२ संजयउवाच तत्रियास्तेमहाराजपर
स्परवधैषिणाः अन्योन्यं समरेजघ्नः कृतवैराः परस्परं १ रथौचाश्चहयौचाश्चनरौचाश्चसमेततः
गजौचाश्चमहाराजसंसक्ताश्चपरस्परं २ गरानां परिचाणांचकणपानांचद्विष्यतां प्रासानोभिं
दिपालानां मुमुंशीनांचसर्वशः ३ संपातंचातृपश्यामसंग्रामेभ्यश्चदारुणैश्चलभाइवसंपेतुःश
रदृष्टः समेततः ४ नागानागान्समासाद्यवधमेतपरस्परं हयाहयोश्चसमरेरथिनोरथिनस्तथा
५ पत्तयः पत्ति संघाश्चहयसंघाश्चपत्तयः पत्तयोरथ्यमातंगान्प्रयाहस्पृशमेवच ६ नागाश्चसम
रेव्यंगंममृडः शीघ्रगान्प्रवध्मेततत्रशृणांक्रोशतांचपरस्परं ७ चोरमायोधनंजनेपशूनां
वैशसंयथा रुधिरणसमास्तीर्णाभातिभारतमेदिनी ८ शक्रगोपगणाकीर्णाप्राहृषीवयथाथ
रा यथावावाससीमुक्तेमहारजतरंजिते ९ विभ्रयाद्युवतीष्णामातहदासीहसंधरामांसशोणित
चित्रवशातकुंभमयीवच १० भिन्नानांचोत्तमांगानांबाहूनांचोरुभिः सह कुंडलानांप्रवृहानांभषणा
नांचभारत ११ निष्काणामथशृणांशरीराणांचधन्विनां चर्मणांसपताकानांसंचास्तत्रापतन्नुवि१२

५ नगनिभोपमाः नगेषु नितरो भोतिते नगनिभाः पर्वतोत्तमास्ते उपमायेषामित्यर्थः १८ २३ ॥

गजागजान्समासाद्य विषाणौ गर्दयन्त्यप विषाणाभिहतास्तत्र भ्राजंते हिरदास्तथा १३ रुषि
रेणावसिक्तांगौ रिकप्रसवाश्च यथा भ्राजंति स्मरेतः पर्वतायातमंडिताः १४ तोमरा नभुज
निर्मृक्ता मृतीपाना स्थितान्बहून् दत्तैर्विचेरुस्तेनागावभंज्यापरे तथा १५ नाराचैश्चिन्ना
वर्माणो भ्राजंति स्मराजोत्तमाः हिमागमे यथा राजन्यभ्राश्च महीधराः १६ शरैः कनकपुले
अचिज्जरेज्जर्गजोत्तमाः उल्काभिः संप्रदीप्ताः पर्वताश्च भारत १७ केचिदभ्याहता नारीर्ता
गानगनिभोपमाः विनेयुः समरेतस्मिन् दवंतश्चाद्वयः १८ अपरे प्राद्वन्नागाः शल्यातीव्राणा
पीडिताः प्रतिमानैश्च कुंभैश्च पेतु रूपां महाहवे १९ विनेदुः सिंहवच्चाम्येन दंतो भैरवान् चवान्
बभ्रुः सर्वहवो गजं शुक्लभुज्यापरे गजाः २० ह्याश्च निहता वाणौर्हं मभोऽविभूषिताः निषेड
श्च वमस्तश्च बभ्रुमुश्च दिशोदश २१ अपरे कृष्णमाणाश्च विचेष्टं तोमहीतले भावान्बहुविधां
अकुस्ताडिताः शरतोमरैः २२ नरास्तु निहता भूमौ कजंतस्तत्र मारिष दृष्ट्वा च बांधवानमे पितृनृत्ये
पितामहान् २३ धावमानान् नरोऽप्येह दृष्ट्वा न्येतत्र भारत गोत्रनामानि त्यातानि शशंसुरित
रेतरे २४ तेषां चिन्ना महागजभुजाः कनकभूषणाः उद्देष्टंते विचेष्टंते यतंते चोत्पतंति च
२५ निपतंतितथैवान्मेसुरेति च सहस्रशः वेगांश्चाम्येरणोचक्रुः पंचास्याश्च पन्नगाः २६

क. टी.
१०७

२० २६ २९ ३० धनुःशरगारावभासरत्वाउडवन्नदत्रसदृशीः पांतीसुदृपाः धनुरादिवडुपशोभाया
तेभुजाभोगिभोगाभश्चंदनाक्काविशंपतेलोहिताईभशोरेजसपनीयधजाश्च २० वर्तमाने
तथाचोरेसंकुलेसर्वतोदिशं अविज्ञाताः समुप्यंतेविनिज्जेतः परस्परं २० भौमेनरजसाकी
र्णशस्त्रसंपातसंकुले नैवस्वेनपरेराजन्यज्ञायंततमोहताः २१ तथातदभवपुष्टं चौररूपं
भयानकं लोहितोदामहानघः प्रसस्तुस्तत्रचासकृत २१ शीर्षपाषाणसंकुन्नाः केशशैवा
लशादुलाः अस्थिमीनसमाकीर्णधनुःशरगदोदृपाः २१ मोसशोणितपंकियोचौररू
पाः सुदारुणाः नदीः शवर्जयामासुः शोणितौघविवर्धनी २२ भीरुविज्ञासकारिणः शू
राणां हर्षवर्द्धनाः तानघोचौररूपास्तनयंत्योयमसादने २२ अवगाढान्मज्जयत्यः क्षत्रस्या
जनयन्भये क्रव्यादानोनरव्याघ्रनर्दतोतत्रतत्रह २३ चौरमायोधनेजसेप्रतराजपुरोप
मं उत्थितान्गणोयानिकबंधानिसमेततः २५ नृत्यंतिवैभूतगणाः सुहृत्सामोसशोणि
तैः पीत्वाचशोणितंतत्रवसोपीत्वाचभारत २५ मेरोमजावसामतास्तुप्रामोसस्पचैवह
वमानाः स्मदृश्यंतेकाकग्रप्रवकास्तथा २० शूरास्तुसमरेराजन्ययेत्यक्तासुडस्तजं योधत्र
सोताइति इदपस्तुसवेचंडेप्रतापेस्वेदतेजसोः २१ २४ अगणोयानिगणपितुमशकानि २५ २८ ॥
॥ तेसमाख्याताश्चक्रः ॥

५० ५१ ५२ द्विपंचाशः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

शरशक्रिसमाकीर्णोऽक्रुद्धादगाणसंकुले व्यचरेतरणेशूराः त्वापयेतः स्वपौरुषे ११ अन्योमेशा
वयेतिस्मनामगोत्राणिभारत पितृनामानिचरणोगोत्रनामानिवाविभो ४० आवयानाश्वबह
वस्तत्रयोधाविशोपते शतस्ततश्चबहवस्तत्रयोधाविशोपते ४१ अन्योन्यमवसृङ्मः शक्ति
मरपट्टिः वर्तमानेतथापुहेचोरूपेसुरारुणे असीदत्कौरवीसेनाभिन्नानौरिवसागरे ४२
इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि २५४५ संज्ञपउवाच वर्तमानेतथापुहेह्यत्रियाणोनिमज्जने गोपी
वस्यमहाचोषः श्रूयतेपुथिमारिष १ संसप्तकानांकदनमकरोद्यत्रपांडवः कोशलानांतथागत
नारायणबलस्यच २ संसप्तकास्तसमेशरवृष्टीः समंततः अपातयन्पार्थमर्ध्रिजपट्टहाः
प्रमत्तवः ३ तावृष्टीः सहसाराजंस्तरसाधारयन्प्रभुः व्यगाहतरणोपार्थोविनिवृत्तयिनांब
रान् ४ विगाह्यतद्व्यानीकंकंकपत्रैः शिलाशितैः आससादततः पार्थः सुशर्माणोवरायुधे
५ सतस्पर्शरवर्षाणिववर्षरयिनांबरः तथासंसप्तकाश्चैवपार्थबाणैः समार्पयन् सुशर्मात
ततः पार्थविध्वादशभिगशुगैः जनार्दनं त्रिभिर्बाणैरहनदक्षिणेभुजे ६ ततोपरेणभले
नकेतंविद्याधमारिष सवानरवरोराजन्विषकर्मकृतोमहान् ७ ननादसुमहान्नादंभी
षयानोजगर्जच कपेस्तुनिनदंशुत्वासंत्रस्तातववाहिनी ८ भयंविपुलमाधायनिश्चेष्टासम

पद्यत ततः साशुशुभेमेनानिश्रेष्टावस्थितान्प २ नानापुष्पसमाकीर्णयथाचैत्रयंवनं प्रतिलभ्यत
 तः संज्ञोयोधास्तेकुरुसन्नम १० अर्जनेमिषिचुर्वाणैः पर्वतेजलदाश्च परिवव्रुस्ततः सर्वपांडवस्यम
 हारयं ११ निगृह्यतेप्रचुक्रुशुर्वधमानाः शितैः शरैः तेहयान्नयचक्रेचरथेषांचापिमारिष १२ नि
 गृहीतमुपाक्रामक्रोधाविष्टाः समेततः निगृह्यतेरथेतस्ययोधास्तेतसहस्रशः निगृह्यबलव
 त्सर्वसिंहनादमयानदन् अपरेजगद्भ्यैवकेशवस्यमहाभुजो १३ पार्थमन्येमहाराजरथस्थे
 जगद्भुमदा केशवस्तततोबाहुविधुन्वन्नामर्थनि १४ पातयामासतान्सर्वानुष्टहस्तीवहस्ति
 पान् ततः कुहोरणोपार्थः संवृतस्तेर्महारथैः १५ निगृहीतेरथेदृष्टाकेशवंचाप्यभिद्रुतं रथारू
 ढंस्तसुबहून्यदातींश्चाप्यपातयत् १६ आसंनोश्चतथायोधोर्छुरैरासन्नयोधिभिः छादयामास
 समरेकेशवंचेदमब्रवीत् १७ पश्यकुरुस्यमहाबाहोसंसप्तकगणान्वहन् कुर्वाणान्द्रारुणक
 र्मवधमानान्सहस्रशः १८ रथबंधमिमंघोरंरथियोनास्तिकश्चन यः सहेतुपुमोलोकेमदनो
 यडपुंगव १९ इत्येवमुक्त्वावीभत्सर्देवदत्तमथोधमत् पांचजमेचक्रलोपिपूरयन्निवरोदसी २०
 तंतशोखसनेश्रुत्वासेसप्तकवरुथिनी संवचालमहाराजवित्रस्ताचाइवद्रुशं २१ पादबंधेततश्चक्रे
 पांडवः परवीरहा नागमत्संमहाराजसंप्रकीर्यमुद्भुम्भुः २२ तेवहाः पादबंधेनपांडवेनमहात्मना
 निश्रेष्टाश्चाभवन्नाजन्मसारमयाश्च २३ निश्रेष्टास्तततोयोधानवधीत्यां दुनेदनः यथेन्द्रः सम

रैस्योस्त्वारकम्पवधेपरा २४ तेवधमानाःसमेसुसुचुस्तेरथोत्रमे आयुधानिचसर्वाणिविसृष्टमुप
 चक्रुः २५ तेवहाःपादबंधेननशोकुश्चेष्टितेनप ततस्नानवधीत्यार्थःशरैःसेनतपर्वभिः २६ स
 वयोधादिसमेभुजगैर्वेष्टिताभवन् यानुरिषपरलोपार्थःपादबंधेचकारह २७ ततःसुशर्मा राजेद
 रहीतांवीसवाहिनीं सौपर्णमसुंत्वरितःप्राडश्चक्रेमहारथः २८ ततःसुपर्णाःसंवेतर्भक्षयंतोभुजे
 गमान् तेवेविडुडुवुर्नागादृष्टातोवचरान्प २९ बभौबलेतदिसुक्रंपादबंधाद्विशापते मेचुष्टंदा
 यथामुक्रोभास्करस्तापयन्त्रजाः ३० विप्रमुक्रास्ततेयोधाःफाल्गुनस्परथं प्रति सरजुर्वाणामेवांश्च
 शस्त्रमेवांश्चमारिष ३१ विविधानिचशस्त्राणिप्रत्यविध्यंतसर्वशः तामहास्रमयींवृष्टिंसंछिद्यशर
 वृष्टिभिः ३२ न्यवधीचुततोयोधान्वासविःपरवीरहा सुशर्मातुततोरान्वाणानानतपर्वणा ३३
 अर्जुनेहृदयेविध्वाविद्याधान्येस्त्रिभिःशरैः सगादुविहोवायितोरथोपस्यउपाविशत् ३४ ततः
 चुक्रुःसर्वहतःपार्थस्तिस्मह ततःशोखनिनादाश्चभेरीशब्दाश्चपुष्कलाः ३५ नानावादित्रनिन
 दाःसिंहनाराश्चजतिरे प्रतिलभ्यततःसंज्ञासेताश्चःकृष्णसारथिः ३६ ऐंद्रमसुममेयात्माप्राडश्च
 क्रतुरान्वितः ततोवाणसहस्राणिसमुत्पन्नानिमारिष ३७ सर्वदिस्यदृष्टं तनिज्जेतितववाहिनी
 हयान्वांश्चसमेरेशसैःशतसहस्रशः ३८ वधमानेततःसैन्येभयंसुमहदाविशत् संसप्तकगणानां
 चगोपालानांचभारत ३९ नहितवपुमान्कश्चियोजनंप्रतिविध्यत पश्यतांतत्रवीराणामहन्यतबलेतवधे

क.री.

१२

हममानमपश्यंश्च निश्चेष्टं सपराक्रमे अयुतं तत्र यो धानां हत्वा पांडुसुतो रणे ४१ व्यभ्राजत महाराज वि
धूमो गिरिवज्जलन् चतुर्दशसहस्राणि यानि दृष्टानि भारत ४२ रथानामयुतं चैव त्रिसाहस्रांश्च देति
नः ततः संसप्तकाभूयः परिवव्र्यर्थने जयं ४३ मर्तव्यमिति निश्चित्य जयं वाप्यनिवर्तनं तत्र युद्धं म
हद्वासीनां वकानां विशोपते ४४ शूरेण बलिना साह्रं पांडवेन किरीटिना ४५ इति श्रीमहाभारते
कर्णपर्वणि २५१० संजय उवाच कृतवर्मा कृपो द्रोणिः सूतपुत्रश्च मारिष उल्लूकः सौबलश्चैव रा
जा च सहस्रो दैः १ सीदमानां च मे दृष्ट्वा पांडुपुत्रभयार्दितो समुज्जहः स्मवेगेन भिन्नो नावमिवारो
वे २ ततो युद्धमतीवासीन्मूर्ध्नि मिव भारत भीरूणां त्रासजनने शूराणां हर्षवर्धने ३ कृपेण शरव
र्षाणि प्रतिमुक्त्वा निमं पुगे स्तेजसां स्त्रुदयामासुः शालभानां व्रजाश्च ४ शिखंडी च ततः कुहो गौ
तमे त्वरितो ययौ बवर्षशरवर्षाणि समं तादृजपुंगवं ५ कृपस्तशरवर्षतद्विनिहत्य महासुवित् शि
खंडितं रणे कुहो विव्याध दशभिः शरैः ६ ततः शिखंडी कुपितः शरैः सप्तभिराहवे कृपे विव्याध कु
पितं कंकपत्रै रजिह्नैः ७ ततः कृपः शरैस्तीक्ष्णैः सोतिविहो महारथः ययसुतरं च क्रे शिखंडि
नमथो हिजः ८ हतासा ततो यानां दवसुतमहारथः त्वं चर्म तथा रससत्वरं वा स्यात्तं ययौ ९
तमापतंतं सहसा शरैः सन्नतपर्वभिः स्त्रुदयामास समरे तदद्भुतमिवाभवत् १० तत्राद्भुतमप्यणाम
शिलानां सवनं यथा निश्चेष्टस्तराणो राजंश्चिखंडी समतिष्ठत् ॥ कृपेण स्त्रुदितं दृष्ट्वा नृपो तमक्षि

दिने प्रसूययौकृपंतर्णी ५४ पुत्रो महारथः ५५ पुत्रो महारथः ५६ पुत्रो महारथः ५७ पुत्रो महारथः ५८ पुत्रो महारथः ५९ पुत्रो महारथः ६० पुत्रो महारथः ६१ पुत्रो महारथः ६२ पुत्रो महारथः ६३ पुत्रो महारथः ६४ पुत्रो महारथः ६५ पुत्रो महारथः ६६ पुत्रो महारथः ६७ पुत्रो महारथः ६८ पुत्रो महारथः ६९ पुत्रो महारथः ७० पुत्रो महारथः ७१ पुत्रो महारथः ७२ पुत्रो महारथः ७३ पुत्रो महारथः ७४ पुत्रो महारथः ७५ पुत्रो महारथः ७६ पुत्रो महारथः ७७ पुत्रो महारथः ७८ पुत्रो महारथः ७९ पुत्रो महारथः ८० पुत्रो महारथः ८१ पुत्रो महारथः ८२ पुत्रो महारथः ८३ पुत्रो महारथः ८४ पुत्रो महारथः ८५ पुत्रो महारथः ८६ पुत्रो महारथः ८७ पुत्रो महारथः ८८ पुत्रो महारथः ८९ पुत्रो महारथः ९० पुत्रो महारथः ९१ पुत्रो महारथः ९२ पुत्रो महारथः ९३ पुत्रो महारथः ९४ पुत्रो महारथः ९५ पुत्रो महारथः ९६ पुत्रो महारथः ९७ पुत्रो महारथः ९८ पुत्रो महारथः ९९ पुत्रो महारथः १०० पुत्रो महारथः

क. रो.
११

पेनादृतमिवामिषं ततोऽस्य कायो वसुधां पश्चात् प्रापतदच्युत ॥ तस्मिन्नेते महाराजत्रस्तास्तस्य पुरो
गमाः गौतमं समरेऽप्यक्राडदुबुद्धेदिशोदश ॥ ५८ ॥ एषु सन्त समरे संनिवार्य महारथः कृतवर्मा ब्रवीह
ष्टस्मिष्टतिष्ठेति भारत ॥ तदभूत्तमुल्लेखुं हस्मिषा र्धतयोरगो ग्रामिषार्थे यथा पुहं शपेनयोः कुहयो
र्नृप ॥ ५९ ॥ एषु सन्त समरे हार्दिकं नवभिः शरैः प्राजहानो रसि कुहः पीडयन् दिकात्मजं ॥ कृत
वर्मा तु समरे पार्षतेन दृढाहतः पार्षते सरथं सांख्यं सुदयामासमायकैः ॥ ६० ॥ सरथं प्रादितो राजन्य
एषु सन्त दृश्यते मेघैरिव परिछन्नो भास्करो जलधारिभिः ॥ विधूयते वाणागणैः शरैः कनकभूष
णैः खरो चतुरागो राजन्य एषु सन्तः कृतव्रणः ॥ ६१ ॥ ततस्तु पार्षतः कुहः शस्त्रवृष्टिं सरारुणं कृतवर्मा
णमासाद्य सृजत् तनापतिः ॥ ६२ ॥ तामापते तीक्ष्णं सहसा शस्त्रवृष्टिं सरारुणं शरैरनेकसाहसैर्हर्ष
दिको व्यधमद्युधि ॥ ६३ ॥ दृष्ट्वा तु वारितां युद्धे शस्त्रवृष्टिं सरारुणं कृतवर्माणमासाद्य वारयामास पार्ष
तः ॥ ६४ ॥ सारथिं चास्पतरमाश्रितो घमसादने भलेन शितधारेण सहतः प्रापतद्रथान् ॥ ६५ ॥ एषु सन्त
स्तबलवान् जित्वा शत्रुं महाबलं कौरवान्समरे तर्णं वारयामासमायकैः ॥ ६६ ॥ ततस्ते तावका योधाः
५८ ॥ एषु सन्त मुपाद्रवन् सिंहनादरवं कृत्वा ततो युद्धमवर्तत ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णापर्वणि ॥ ११ ॥
संजय उवाच द्रौणिर्गुपिष्ठिरं दृष्ट्वा शौनेयेनाभिरक्षितं द्रौपदेयैस्तथा शूरैरभ्यवर्तत दृष्ट्वा तु ॥ किं न्नि
पुगणान्नो रात्रिर्गुपिष्ठान् शिलाशितान् दर्शयन्ति विधान् मार्गान् शिलाश्चलचुहस्तवन् ॥ १२ ॥ ततः खं

११

रणामासशौरेर्दिवास्वमेवितैः युधिष्ठिरं च समोपरिवार्य महास्रवित् १ द्रोणायतिः शरच्छन्नं न प्राजा
 यत किंचन बाणभूतमभूत्सर्वमायोधनशिरोमहत ४ बाणजालेदिविच्छन्नं सर्वाजालविभूषि
 तं युयुभेभरतश्रेष्ठवितानमिव धिष्ठितं ५ तेन छन्नं न भोजनान् बाणजालेन भासता अभ्रष्टायेवं
 जज्ञे बाणरुहेन भस्मले ६ तत्राश्रयं पश्यामबाणभूतेन याविये न स्म संपतते भूते किंचिदेवांत
 रित्वा ७ सात्यकिर्यतमानस्तु धर्मराजश्रुपांडवः तथेतराणि सैन्यानि न स्म चक्रुः पराक्रमे ८ लाच
 वंदोणपुत्रस्य दृष्टातत्र महारथाः यस्म्येतमहाराजनचेने प्रत्सरीदितुं ९ शोकस्ते सर्वराजानस्तपे
 तमिव भास्करं बध्यमाने ततः सैन्ये द्रोपदेयामहारथाः १० सात्यकिर्धर्मराजश्रुपांचालाश्रापि संग
 ताः सक्तास्तुभयं चोरे द्रोणाय निमुपाद्रवन् ११ सात्यकिः सप्तविंशत्या द्रोणिं विधाशिलीमुखैः
 पुनर्विद्याधनराचेः सप्तभिः सर्वाभूषितैः १२ युधिष्ठिरसि सप्तत्या प्रतिविंध्य श्रुतकर्म
 त्रिभिर्वाणैः श्रुतकीर्त्तिश्रुतसप्तभिः १३ सुतसोमस्तु नवभिः शतानीकश्रुतसप्तभिः श्रुतचवहवः श्रुत
 विद्यधुस्ते समंततः १४ सतक्रुद्धस्तो राजन्नाशीविषश्च समन् सात्यकिं पंचविंशत्याश्रविध्यतशि
 लीमुखैः १५ श्रुतकीर्त्तिचनवभिः सुतसोमं च पंचभिः श्रुतभिः श्रुतकर्मणो प्रतिविंध्यं त्रिभिः शौरेः १६
 शतानीकं च नवभिर्धर्मपुत्रं च पंचभिः तथेतरास्ततः श्रुतान्द्राभ्यां द्वाभ्यामताडयत् १७ श्रुतकीर्त्तिसया
 चापं चिच्छेद निशितैः शरैः श्रुतान्द्राभ्यां द्वाभ्यामताडयत् १८ द्रोणाय नित्रिभिर्विधाविद्या
 धाम्यैः शितैः शरैः ततो द्रोणिर्महाराजशरवर्षणमारिष १९ हादयामास तस्यैवं समंताद्भरतर्षभ त

तः पुनरमेयात्मा धर्मराजस्य कार्मुके २० दौणिश्चिच्छेदविहसन्निव्याधचशौस्त्रिभिः ततो धर्मसुतो
 राजन्मृगस्यात्महृदनुः २१ दौणिं विव्याध सप्तत्यावाहोरुमिचार्ययत् सात्यकिसुततः कुहोदौ
 णोः प्रहरतोरणो २२ अर्द्धचंद्रेण तीक्ष्णो नयनस्थित्वानदद्भुतं छिन्नधन्वा ततो दौणिः शङ्खाशक्तिमतो
 वरः २३ सारथिपातयामास शौनेयस्परयातकुतं अथात्महृदरायदोणपुत्रः प्रतापवान् २४ शौने
 यं शरवर्षेण छादयामास भारत तस्याश्वाः प्रदुताः संत्येपन्ति ते रथसारथौ २५ तत्र तत्रैव धावतः समदृष्टं
 भारत युधिष्ठिरपुत्रो गस्तु दौणिं शस्त्रभृतां वरं २६ अभ्यवर्षत वेगेन विस्मजंतः शितां चुरान् आगच्छमानां सा
 नदृष्टा कुहूपात्पतन् २७ प्रहसन् प्रतिजग्राह दोणपुत्रो महारणो ततः शरशतज्वालः सेनाकक्षे महारथः २८
 दौणिर्ददाह समरे कक्षमग्रिर्यथावने तद्वले पांडुपुत्रस्य दोणपुत्रप्रतापितं २९ चुल्लभे भरतश्रेष्ठतिमिने वन
 हीमुखं दृष्ट्वा चैव महाराजदोणपुत्रपराक्रमं ३० निहतात्मे निरेसर्वाभ्योऽङ्गोऽणसुतेन वै युधिष्ठिरस्तत्वरितो
 दोणशिष्यो महारथः ३१ अब्रवीदोणपुत्राय रोषामर्षसमन्तितः नैव नाम तव प्रीतिर्नैव नाम कृतज्ञता ३२
 यतस्त्वं पुरुष व्याघ्रमामेवाद्यजिघांससि ब्राह्मणेन तपः कार्यदानमभ्ययनतया ३३ क्षत्रियेण धनुर्ना
 म्पंसभवान् ब्राह्मणब्रुवः मिषतस्ते महाबाहो युधिष्ठेष्णामिकौरवान् ३४ कुरुष्व समरे कर्मब्रह्मबंधुरसि
 भुवं एवमुक्त्वा महाराजदोणपुत्रः स्मयन्निव ३५ पुङ्गव त्वेव संचित्मनो वरं किंचिदब्रवीत् अनुक्ता च ततः
 किंचिच्छरवर्षेण पांडवं ३६ छादयामास समरे कुहोतकश्च प्रजाः स छाद्यमानस्तदा दोणपुत्रेण मारिष
 ३७ पार्थोपयातः शीघ्रैर्वै विहाय महतीं चमूं अपयाते ततस्तस्मिन् धर्मपुत्रे युधिष्ठिरे ३८ दोणपुत्रस्ततो राज।

अथगात्समहामनाः ततोपुथिष्ठिरोगाजंस्मृत्तादौणिमहादेवे प्रययोतावकं सैमं युक्तः कृण्वकर्मणे ११ ३
 ति श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि ११०१ संजयः उवाच भीमसेनचपांचालं चेदिकैकयसंवृतं वैकर्त्तनः सयं
 द्वावारयामासमायकैः १ ततस्तुचेदिकारूषान् संजयांश्च महारथान् कर्णो जज्ञानसमरे भीमसेनस्य पश्य
 तः २ भीमसेनस्ततः कर्णं विहाय रथसत्रमे प्रययौ कौरवं सैमं कलमग्निरिव ज्वलन ३ सतपुत्रोपि सम
 रेपांचालान्कैकयांस्तथा संजयांश्च महेश्वासानि जज्ञानसहस्रशः ४ संसप्तकेषु पार्थश्च कौभवेषु वृको
 दरः पांचालेषु तथा कर्णः तथैव कुर्महाराथाः ५ तेक्षत्रियादृष्टमानास्त्रिभिस्तैः पावकोपमैः जगमु
 र्विनाशं समरे राजन्मुर्मत्रितेतव ६ ततोऽर्यो धनः कुहो न कुलं न वभिः शरैः विद्याधभरतश्च पृथुवत
 रश्च सवाजिनः ७ ततः पुनरमेयात्मा तव पुत्रो जनाधिप क्षीरेणा सह देवस्य ध्वजं चिह्नं दकांचनं न
 कुलस्ततः कुहस्तव पुत्रं च सप्तभिः जज्ञानसमरे राजन्सह देवश्च पंचभिः ८ तावुभौ भरतश्च पृथु
 जेष्टौ सर्वधनुष्मतां विद्याधोरसि संकुहः पंचभिः पंचभिः शरैः ९ ततोपराभ्यां भलाभ्यां धनुषी सम
 कृतत यमयोः सहसाराज निद्याधचत्रिसप्तभिः १० तावत्पेधनुषीश्च पृथुश्च कचापनिभेभ्युभे प्ररुद्य
 रेजतः शूरो देवपुत्रसमौ युधि ११ ततस्तौरभसौ युद्धे भ्रातरौ भ्रातरं युधि शरैर्वधत्तुर्होरैर्महामेवौ
 यथाचल १२ ततः कुहो महाराज तव पुत्रो महाराथः पांडुपुत्रो महेश्वासौ वारयामास पत्रिभिः १३ धनु
 र्मंडलमेवास्य दृश्यते युधि भारत सायकाश्चैव दृश्यन्ते निश्चुरंतः समंततः १४ ग्राह्यादयस्त्रिंशः सर्वाः
 सूर्यसेवांशवो यथा बाणभूते ततस्तस्मिन्संख्ये च न भस्मल १५ यमाभ्यां दृष्टोरूपं कालांतक यमोप

मे पराक्रमे ततः दृष्ट्वा तव सूनोर्महारायाः १० तस्योरुपांतिकं प्राप्नोमादीपुत्रोऽस्ममेतिरे ततः सेनापती राज
 म्नां इव समहारयः १० पार्श्वतः प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः मादीपुत्रो ततः शूरो व्यतिक्रम्य महारायो
 ११ धृष्टद्युम्नस्तव सूनोर्वारयामास मायकैः तमविधाय मेयात्मा तव पुत्रोऽयमर्षणः २० पांचालं पंच
 विंशत्या ब्रह्मपुरुषर्षभः ततः पुनरमेयात्मा तव पुत्रोऽयमर्षणः २१ विधाननारपांचालं पंचायुषं
 च भिरेव च तथा समशरं चापं हस्तावापंचमारिष २२ क्षारप्रेणा सुतीक्ष्णो न राजा चिच्छेद संयुगे तद
 पास्यथ नृस्थिन् पांचालः शत्रुकर्षूनः २३ अमरादत्तवेगो न धनुर्भीरुसहं न वं प्रज्वलन्निव वेगेन
 संरंभादधिरेक्षणाः २४ अशोभत महेश्वासो धृष्टद्युम्नः कृतव्रणः स पंचदशनागचोक्षुः सतः पन्नगा
 निव २५ जिह्वां सुभरतश्चेष्टं धृष्टद्युम्नोऽयं स जत तेवर्महेम विक्रान्तं भित्वा राक्षः शिलाशिताः २६
 विविशुर्वसु पांचवेगात्कंकवर्हिणवांससः सोतिविद्धो महाराज पुत्रस्तेति यराजत २७ वसंतका
 ले सुमहाश्रुफल इव किंशुकः संछिन्नवर्मानागच प्रहारैर्जर्जरीकृतः २८ धृष्टद्युम्नस्य भलेन कुट्ट
 शिच्छेद कार्मुकं अथैनं छिन्नधन्वानं त्वरमाणं महीपतिः २९ सायकैर्दशभीराजन्भुवोर्मध्ये समार्ष
 यत् तस्य तेशोभयन्वक्रं कर्मरिपरिमार्जिताः ३० प्रफुल्लं पंकजं यद्दुग्धमगमधुलिप्तवः तदपास्यथ
 नृस्थिन् धृष्टद्युम्नो महामनाः ३१ अमरादत्तवेगो न धनुर्भलांश्च षोडश ततोऽर्याधनुस्पाशान्कृत्वा स
 तं च पंचभिः ३२ धत्त शिच्छेद भलेन जातरूपपरिष्कृतं रथं सोपसृज्य त्रैशक्तिं त्वङ्गदधत् ३३ भले
 शिच्छेद दशभिः पुत्रस्य तव पार्श्वतः तपनीयां गदं चित्रं नागं मणिमयं शुभं ३४ धत्त कुरुपतेः चिन्तं

३५ सर्वपार्थिवः दुर्योधनेन विरथेच्छिन्नवर्मायुधैः ३५ भ्रातरः पर्यरक्षन्त सो दशभरतर्षभ तमारोप्य रथे
 राजन् दंडधारो जनाधिपः ३६ अपाहरद संभ्रातो धृष्टद्युम्नस्य पश्यतः कर्णस्तु सात्प किं जित्वा राजरट्टीम
 हाबलः ३७ द्रोणहन्तारमुपेष्टुं ससाराभिमुखो रथो तं दृष्टो भूयात् पूर्णशौने यो वितुर्देहि रैः ३८ वाराण
 जघ्नो पांते विषाणाभ्यामिव दृष्टिः सभारतमहनासी शोथानां समहात्मनां ३९ कर्णपार्षतयोर्मध्ये त्व
 दीयानां महारणः नपांडवानां नास्माकं योयः कश्चित्पराद्भुतः ४० प्रत्यदृश्यततः कर्णः पांचालां स्वरि
 तोययौ तस्मिन् लोने रथेष्ट राजवाजिजनद्वयः ४१ प्रादुरासीदुभयतो राजन्मथ्यगते हनि पंचालास्त
 महाराजत्वरिता विजिगीषवः ४२ ते सर्वे भूद्वक्कर्णोपतत्रिण इव दुर्मं तांस्तथाधिरथिः कुहोपतमा
 नात्मनस्विनः ४३ विचित्रन्निववाणोद्यैः समासादयदगुणान् व्यावृत्ते सुशर्माणं चित्रचोग्रायुधं
 जयं ४४ युक्त्रचोचमानं च सिंहसेनं च दुर्जयं ते वीराश्च मार्गेण परिवव्रुर्नरोत्तमं ४५ सृजेतं साय।
 कान् कुहं कर्णमाहवशोभिनं युधमानांस्ततानूरात्मन जेदः प्रतापवान् ४६ अष्टाभिरष्टौ राधेयो
 भ्यर्दयन्निशितैः शरैः अथापरात्महाराजसूतपुत्रः प्रतापवान् ४७ जज्ञानवदसाहस्यो धान्युद्वि
 शारदान् जिह्मं च जिह्मकर्मणां देवापि भद्रमेव च ४८ दंडं च राजन्समरे चित्रं चित्रायुधं हरिं सिंहकं
 रोचमानं शलभं च महारथं ४९ निजवानसुसंकुहश्चेदीनां च महारथान् तेषामादृतः प्राणानासी
 दधिरथेर्वपुः ५० शोणिताभुक्षितांगस्य रुद्रस्यैवोर्जितं महत् तत्र भारतकर्णेन मानं गास्ताडिताः शरैः
 ५१ सर्वतोभ्यद्वन्भीताः कुर्वन्तो महदाकुलं निपेतरुर्वा समरे कर्णसायकताडिताः ५२ कुर्वन्तो विवि

धान्नादान्नुन्नन्नाश्वाचलाः गजवानिमनुष्यैश्च निपतद्भिः समंततः ५१ रथेष्वाधिरथेर्मार्गे समास्ती
 र्यतमेदिनी नैवंभीष्मो न च द्रोणो नाप्यमेयुथितावकाः ५४ चक्रुः स्मता दृशं कर्मणा दृशं वै कृतं रणे
 सतपुत्रेणानागेषु हयेषु च रथेषु च ५५ नरेषु च महाराजकृते समकदने महत् मृगमध्ये यथा सिंहो
 दृष्टपते निर्भयश्चरन् ५६ पंचालानां तथा मध्ये कर्णो च रदभीतवत् यथा मृगगणान् संव्रज्ज्वांसिहो
 द्रावयेते दिशः ५७ पंचालानां रथवाता कर्णो व्यद्रावयत् तथा सिंहा सं च यथा प्राप्य न जीवन्ति मृगाः
 क्वचित् ५८ तथा कर्णो मनु प्राप्य न जिजीवुर्महाराथाः वैश्वानरे यथा प्राप्य प्रतिदहन्ति वै जनाः कर्णो
 पिनावनेतद्दृग्वाभारतसंजयाः कर्णो न चेदि कैकेयपंचालेषु च भारत ६० विश्राच्यानामनिहता
 बहवः शूरसंमताः समवासीन्मतीराजन् दृष्ट्वा कर्णो स्पविक्रमं ६१ नैकोप्याधिरथेर्जीवन्त्या चालो
 मोक्ष्यते युधि पंचालान्यधमसंख्ये सतपुत्रः पुनः पुनः ६२ पंचालानथ निवृत्तं कर्णो दृष्ट्वा महार
 णे अभ्यधावत्स संकुहो धर्मराजो युधिष्ठिरः ६३ ४२ पुनश्च राथे यदौपदेयाश्च पारिष परिववुर
 मित्रघ्नं शतशश्चापरेजनाः ६४ शिखंडी सहदेवश्च नकुलो नाकुलिसुथा जनमेजयः शिनेर्नसा
 बहवश्च प्रभद्रकाः ६५ एते पुणोगमाभूता ४२ पुनश्च संयुगे कर्णो मसंतमिषसु विरेजरमितौज
 सः ६६ तांस्तत्राधिरथिः संख्ये चेदि पंचालपांडवान् एको बहून्भ्यपतद्गुरुत्मान्मन्त्रगानिव ६७ तैः
 कर्णोऽप्यभवद्युद्धं चौररूपं विशोपते तादृग्पादकुरावने देवानां दानवैः सह ६८ तान् समेतान् महेशा
 सान् शरवर्षो च वर्षिणः एकोऽप्यभवद्व्यग्रस्तमोसीव दिवाकरः भीमसेनस्तु संसक्तं राथे यो पांडवैः

मरु सर्वतोभद्रतकुहोयमदंशनिभैः शरैः बाहीकालेकयात्मस्यात्वासात्पामदसैंधवान् ६१ एकः से
 त्वमेदृशसोयोधयन्वदृशोभत तत्रमर्मसुभीमेननाराचैस्ताडितागजाः ७० प्रपतंतोहतारोहाः कंपये
 तिस्रमेदिनीं वाजिनश्चहतारोहाः पतयश्चगतासवः ७१ शरतेयुधिनिर्भिन्नावमंतोरुधिरंबुद्ध सहस्र
 शश्चरयिनः पातिताः पतितापुधाः ७२ तेजताः समदृश्यंतभीमभीतागतासवः रथिभिः सादिभिः स
 तैः पारातैर्वाजिभिर्गजैः ७३ भीमसेनशरैश्चित्रैराद्यन्नावसुधाभवत् तत्संभितमिवातिष्ठद्भीम
 सेनभयार्दितं दुर्योधनबले सर्वे निरुत्साहं कृतव्रणं निश्चेष्टं तमुलेदीनं बभौ तस्मिन्महारणे ७४
 प्रसन्नमलिलेकालेयथासात्सागरोन्मत्तं तद्वज्रवबले तद्वैनिश्चलं समवस्थितं ७५ ममुवीर्यव
 लोपेतं दृष्ट्वा तस्यवोपितं अभवत्तवपुत्रस्य तस्मै संनिष्प्रभंतदा ७६ तद्वलं भरतश्चेष्टवध्यमानं परस्य
 रं रुधिरौ चपरिक्लिन्नं रुधिराई बभूवह ७७ जगाम भरतश्चेष्टवध्यमानं परस्यं सतपुत्रोरणो कुहः
 पोरवानामनीकिनीं ७८ भीमसेनः कुरुंश्चापिद्रावयंतौ विरेजतः वर्तमाने तथारौ द्रुमे संप्राप्ते द्रुतद
 र्शने ८० निहत्य हतनामधेयं सप्तकगणान् बहून् अर्जुनो जयतां श्रेष्ठो वासुदेवमथाब्रवीत् ८१
 प्रभयं बलमेतद्विद्योत्समानं जनार्दन एते इवेति सगणाः संसप्तकहारयाः ८२ अपारयन्तो महाणा
 म्निहशब्दं मगा इव दीर्यते च महत्सैन्यं संजयानां महारणे ८३ हस्तिकलाशसौ कलकैतः कर्णस्य
 धीमतः दृष्ट्वा ते राजसैन्यस्य मध्ये विचरतो मुदा ८४ न च कर्णारणो शक्नोते तन्महामहारथाः जानी
 ते हि भवान्कर्णवीर्यवते पराक्रमे ८५ न त्रयादिपतः कर्णो द्रावयत्येष नो बलं वर्जयित्वा रणो याहि

६. ३.

वतपुत्रं महारथं ८८ एषमेरोचते कृष्णयथावातवरोचते एतच्छ्रुत्वा च वस्तस्य गोविंदः प्रहसन्निव ८९ अ
प्रवीरर्त्तनेन तूष्णीं कौरवान् जहि पांडव ततस्तव महासैन्यं गोविंदप्रेरिता हयाः ९० हंसवर्णाः प्रविष्टि
सुर्वहंतः कृष्णपांडवौ केशवप्रेरितैरश्वैः श्वैतैः काचन भूषणैः ९१ प्रविष्टास्त्रिवल्लं चतुर्दिशम
भियत मेघस्तनितनिर्द्वादः सरयो वानरध्वजः ९२ चलत्पताकस्तोमेनो विमानेष्वा मिवा विशत ।
तौ विदार्य महासेनो प्रविष्टौ केशवार्जुनौ ९३ कुहौ संभरक्कादौ व्यभ्राजेतां महाघुनी युद्धयौ शौस ।
माहूता वागतौ तौरणाधरौ ९४ यत्तु भिर्विधिना हूतौ मते देवा विवाश्विनौ कुहौ तौ तु नरव्याघ्रौ योगवे
तौ बभूवतः ९५ तलशब्देन रुषितौ यथानागौ महाबने विगाद्यतुरथानीकमश्वसंघाश्रुफाल्गुनः
९६ व्यचरन्त्यतनामथे पाशहस्तश्वांतकः तं दृष्ट्वा युधिविज्रंते सेनायांतवभारत ९७ संसप्तकगणा
त्रयः पुत्रस्ते समचचुदत ततोरथसहस्रेण हि रदानां त्रिभिः शतैः ९८ चतुर्दशसहस्रैस्तुरगाणां
महाहवे हाभ्यो शतसहस्राभ्यो परातीनां च धनिनां ९९ शूराणां लघुलक्षणां विदितानां समंत
तः अभ्यवर्त्तत कौंतेय छादयंतो महारथाः १०० शरवर्षेर्महाराज सर्वतः पांडुनेदने सक्राद्यमानः
समरेशरैः परबलार्दनः १०१ दर्शयन्तोऽमात्मानं पाशहस्तश्वांतकः निज्जन्तं सप्तकाचार्यः प्रेक्ष ।
लीयतरो भवत १०२ ततो विद्युत्प्रभैर्वाणैः कार्तस्वरविभूषितैः निरंतरमिवाकाशमासीच्छन्नं किरीटि
ना १०३ किरीटिभुजनिर्मकैः संपतद्भिर्महाशरैः समाशुनं वभौ सर्वकाद्रवेयैरिव प्रभो १०४ रुक्मपुत्राश्च
सन्नाशं कुरात्सन्नतपर्वणः अवा सृजदमेयात्मा दित्सर्वा सुपांडवः १०५ महीविपदिशः सर्वाः समुद्रा

११४

निरयोपिवा स्फुटंतीति जनाजसः पार्थस्य तलनि सनात् ४ हत्वा दश सहस्राणि पार्थिवानां महारथः
 संसप्तकानां कौन्तेयः प्रत्यक्षं त्वरितो भूयात् ५ प्रसक्तं च समासाद्य पार्थः कौबोजरहितं प्रसमाद्य बला
 द्वाणोर्दानवानिववासवः ६ प्रचिक्षेदाशुभलेन द्विषतामाततापिनो शस्त्रपाणिं तथा बाहुं तथापि च
 शिरांसुत ७ श्रेणो गावयवैश्चिन्नैर्वायुधास्ते पतनद्रुवि विस्मृताभिर्मभग्रावद्गणात्वाश्च द्रुमाः
 ८ हस्तस्य रथपतीनां ज्ञातान्निजं तमर्जनं सुदक्षिणादवरजः शरहृष्टा भव्यी वृषत् ९ तस्यास्पतो ह
 चंद्राभ्यो बाहू परिचसन्निभौ पूर्णा चंद्राभवकुंचत्तरेणाभ्यहरश्चिरः १० सपपातततो वाहात्सलोहि
 तपरिस्त्रवः मनःशिलागिरिः श्रेणो वज्रेणो वावदारितं ११ सुदक्षिणादवरजं कौबोजं ददशुर्दत्ते प्रा
 युक्तमलपत्राक्षमत्यर्थं प्रियदर्शनं १२ कौचनस्तभसदृशं भिन्ने हेमगिरिं यथा ततो भवसु नयुं
 चोरमत्यर्थमद्भुतं १३ नानावस्थाश्रयो धानां बभूवुस्तत्र युध्यतां पक्षेभुनिहतैरसैः कौबोजैर्यवनैः
 शकैः १४ शोणितकैस्तदारक्तं सर्वमासीद्विशपते रथे हताश्च सैन्ये हतारो ह्येव वाजिभिः १५ हि
 रदशुर्हतारो ह्येव हामात्रे हतद्विपैः श्रेणो मेन महाराजकृतो चोरो जनतयः १६ तस्मिन् पक्षे पक्षे च
 निहते सद्यसा चिना अर्जनं जयतो श्रेष्ठं त्वरितो द्रोणि रभयात् १७ विधुन्वानो महद्वापेकार्ष्णस्य वि
 भूषितं आददानः शरान् चोरान् सारथीनि वभास्करः १८ क्रोधामर्षविह्वलास्पोलोहितादो वभो वली
 श्रंतकाले यथा कुहोरसुः किं करदं भूत १९ ततः शरजडग्राणि शरवर्षाणि संचशः तैर्विस्मृ
 र्महाराजय इव त्वा इवीचमः २० सदृष्टे वत्तदाशार्हस्य दनस्य विशापते पुनः शरजडग्राणि शरव

धौणिमारिष १ तैः पतद्भिर्महा राजदौणिमुक्तैः समंततः संछादितौ रथस्थौ तावुभौ क्लृप्तधने जयौ २२ त
 तः शरशतैस्तीक्ष्णैश्च स्यामाप्रतापवान् निश्चेष्टौ तावुभौ पुद्गे कृत्वा माधवपांडवौ २३ हाहा कृतमभूत्
 सर्वस्यावरं जंगमं तथा चराचरस्य गोमा रौहृष्टा संछादितौ शरैः २४ सिंहचारणसंचाश्रमं पेतस्ते समं
 ततः चिंतयंतो भवेदद्य लोका नां स्वस्वपीति च २५ नमयाता दशो राजन हृष्टश्च पराक्रमः संग्रामो
 यादृशो दौणोः क्लृप्तौ संछादयिष्यतः २६ दौणोः सुधनुषः शब्दमहितत्रासनं रणो अश्रौषं बद्धशो राज
 सिंहासनि न दौयथा २७ ज्वालास्य चरतो पुद्गे सद्यदक्षिणामस्यतः विद्यदंबुदमध्यस्था भ्राजमानेव
 सा भवत् २८ सतथा सिप्रकारी च दृढहस्तश्च पांडवः प्रमोदं परमं गत्वा प्रेक्षते दौणा जेततः २९ विक्र
 मं विहितं मेने ग्रात्मानः समहायशाः तस्यासंममे राजन्व पुरामीत्सु दुर्दशं ३० दौणि पांडवयोरेवं व
 र्जमाने महारणो वर्द्धमाने च राजेन्द्रोण पुत्रे महाबले ३१ हीयमाने च कौंतेये क्लृप्ते रोषः समाविशत्
 सरोषा त्रिःश्वसन् राजनिर्दहन्निव चक्षुषा ३२ दौणिं ह्यपश्यत्संग्रामे फाल्गुनं च मुद्गमुद्गः ततः कुहो ब्र
 वीत्कृष्णः पार्थ सप्रणयंतदा ३३ अत्यद्भुतमिदं पार्थ तव पश्यामि संपुगे अतिशेते हियं त्रत्वा दौण पुत्रो
 यभारत ३४ कञ्चिद्दीर्यं यथा पूर्वं भुजयोर्वा तलंतव कञ्चित्तेगां दिवं दस्ते रथेति श्रुतिचारुन ३५ क
 चित्कुशलि नौ बाहू मुष्टिर्वा नवा प्रीर्यत उदीर्यमाणं हि राणो पश्यामि दौणिमा हवे ३६ गुरुपुत्र इति ह्ये
 नं मानयन् भरतर्षभ उपेक्षां कुरु पार्थ नायं काल उपेक्षिते ३७ एवमुक्त्वा क्लृप्तेन गृह्यभलांश्चतुर्द
 शं त्वरमाणस्त्वं राकाले दौणो र्धनुरथा छिनत् ३८ ध्वजं च पताकां च शशं क्रिगदं तथा जंबुदं शोच

समशोचत्सदं तैरताडयत् ॥ समं ह्युपरमंगत्वा ध्वजयष्टिं समाश्रितः तं विसेजं महा राजशत्रुणा भूषणी
रितं ४० अथोवाहरणात्स तोरतमाणो धनं नपात् पतस्मिन्नेव काले च विजयः शत्रुतापनः ४१ यद्दन्ता
वकं सैमं शतशो यमहस्रशः पश्यतस्तस्य वीरस्य तव पुत्रस्य भारत ४२ एवमेव तयो वृत्तस्तावकानां प
रैः सह क्रूरो विशासनो चोरो राजन्मुर्मजिते तव ४३ संसप्तकांश्च कौंतेयः कुरुंश्चापि वृकोदरः वसुधेना
अपांचालात्तोनयधमद्रो ४४ वर्जमाने तथा रौद्रे राजन्वीरवरत्ने ३ स्थिताम्यगणो यानिकवंधानि
समंततः ४५ युधिष्ठिरोपि संग्रामे प्रहारेण ठवेदनः क्रोशमात्रमपक्रुष्य तस्योभरतसत्तमः ४६ इति
श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि २५७ संजय उवाच इर्योधनस्ततः कर्णमुपेत्य भरतर्षभ अब्रवीन्मद्रा
जं च तथेवायां अणार्थिगान् १ यदृक्ष्येत तसं प्राप्ते स्वर्गहारमपावृतं सुखिनः क्षत्रियाः कर्णलभंते पु
रुमीदृशं २ सदृशैः क्षत्रियैः शूरैः शूराणां युधतां युधि इष्टं भवति राधेय तदिदं समुपस्थितं ३ हत्वा च
पांडवान्युद्धे स्फीतामूर्वीमवाप्स्यथ निहतावापैर्युद्धे वीरलोकमवाप्स्यथ ४ इर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा क्व
ने क्षत्रियर्षभाः दृष्ट्वा नादानुदक्रोशन्वादिजालिचमर्षशः ५ ततः प्रमुदिते तस्मिन् इर्योधनबले तदा
हर्षयं स्तावकान्यो धादौ लिर्वचनमब्रवीत् ६ प्रत्यक्षं सर्वसैम्यानां भवतां चापि पश्यतां मस्तशस्त्रो मम
पिता ७ दृष्टुमेन पातितः ८ सतेनाहममर्षेण मित्रार्थं चापि पार्थिवः सत्यं वः प्रतिजानामि तद्वाक्यं मे
निबोधत ९ ७ दृष्टुमम हत्वा न विमोक्षामि दंशने अनृतायां प्रतिज्ञायां नाहं स्वर्गमवाप्नुयो ८ अर्जुनो
भीमसेनश्च यो यो रक्षितारणो ७ दृष्टुमस्य तं संख्ये निहनिष्यामि सायकैः ९ एवमुक्ते ततः सर्वासदि

ताभारतीचमः प्रभ्यद्वतकौंतेयांस्तथातेवापिपांडवाः ११ समं निपातो रथयथपानां वभवरान्नतिभी
 मरूपः जनद्वयः कालपुगांतकल्पः प्रावर्तताग्रे कुरुसंजयानां १२ ततः प्रवृत्ते युधिसंप्रहारे भूतानि स
 र्वाणि सदैवतानि आसन्समेतानि सहास्रेभिर्दिदत्तमाणानि नरप्रवीरान् १३ दिव्यैश्चमालैर्विविधैश्च
 गंधैर्दिव्यैश्चरत्तैर्विविधैर्नगराग्रान् रणे स्वकर्माहृतः प्रवीरान्वाकिरन् सरसः प्रहृष्टाः १४ समी
 णस्तांश्च निषेद्य गंधान्निषेव सर्वानपि योधसुराग्रान् निषेद्यमाणान्स्वनिलेन योधाः परस्परं द्वाधराणी
 निपेतुः १५ सा दिव्यमालैश्च वकीर्यमाणान् सुवर्णपुंखैश्च शरैर्विचित्रैः नक्षत्रसंघैरिव चित्रिता योः हिति
 र्वभो योधवरेर्विचित्रा १६ ततो तं रितादपि साधुवादेर्वादित्रतोषैः समुदीर्यमाणः ज्ञात्वा घनेमिस्त्रन
 नादचित्रः समाकुलः सो भवत्संप्रहारः १७ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैष्णविकां क
 र्णपर्वणि २८ १४ संजय उवाच पवमेव महानासीत्संग्रामः पृथिवीदितो कुहेर्जने तथा कर्णे भीमसे
 ने च पांडवे १ द्रोणपुत्रं पराजित्य जित्वा चात्मानमहारथान् अब्रवीदर्जुनो राजन्वा सदैव मिदं वचः २ प
 ण्यकृष्णमहाबाहो द्रुवंती पांडवी चमं कर्णपश्य च संग्रामे कालयंते महारथान् ३ न च पश्यामि दाश
 र्धधर्मराजे युधिष्ठिरं नापि केतुर्धुधं प्रष्टुधर्मराजस्य दृश्यते ४ त्रिभागश्चावशिष्टो यदि वसस्य जनार्द
 न न च मोधार्तराष्ट्रेषु कश्चिद्युध्यति संपुरे ५ तस्मात्वं मत्त्रियं कुर्वन्माहियत्र युधिष्ठिरः दृष्ट्वा कुशलि
 ने पुच्छे धर्मपुत्रं सहानुजं ६ पुनर्योहास्मि वार्त्स्यशत्रुभिः सह संपुरे ततः प्रायाद्वयेनाशुवीभक्तोर्व
 चना हरिः ७ ततो युधिष्ठिरो राजा संजयाश्च महारथाः अयुधं स्तावकैः सार्द्धं मत्सं कृत्वा निवर्तते ८

ततः सग्रा मभूमितो वर्तमाने जनदये अवेस्यमाणो गोविंदः सद्यसाचिनमब्रवीत् १ पश्य पार्थ महारौद्रो
 वर्तते भरतदयः पृथिव्यं त्रिपाणां वैदुर्यो धनकृते महान् ॥ पश्य भारत चापानि रुक्मपृष्ठानि धनि
 नां सज्जानामपविहानिकपालांश्च महाधनान् ॥ जातरूपमयैः पुं वैः शरांश्चानतपर्वणाः तैलधौतो
 अनाराचान्निर्मृक्तामन्त्रागानिव ॥ हस्तिदंतसरुनवहान् जातरूपपरिष्कृतान् चर्मणिचापविहानि
 रुक्मगर्भाणि भारत ॥ सुवर्णाविकृतान्यासान् शक्तीः कनकभूषणाः जावूनदमयैः पट्टैर्वहन् अवि
 पुलागदाः ॥ ४ जातरूपमपीश्वर्यैः पट्टिगान्हेमभूषणान् दंडैः कनकचित्रैश्च विप्रविहान् मरुथपा
 न् ॥ ५ अयः कुंठांश्च पतितान्सुसलानि गुरुणि च शतघ्नीः पश्य चित्राश्च विपुला मरिचोत्तया ॥ ६ चक्रा
 णिचापविहानितो मरुश्च महारौद्रो नानाविधानि शस्त्राणि प्रगृह्य जयगृहिनः ॥ जीवेत इव हस्तेनेग
 तसत्वास्त्रस्त्रिनः गदाविमयितैर्गात्रैर्मशालैर्भिन्नमस्तकान् ॥ ७ गजवाजिरथस्य साम्यप्रयोधान् सह
 स्रशः मनुष्या हयनागानां शरशस्त्रार्ष्टिपटिशैः ॥ ८ परिचैरायसैर्जौरैरयस्कृतैः परस्वधैः शरीरैर्वद्भि
 स्त्रिभैः शोणितैश्च परिलुप्तैः ॥ ९ गतासुभिरमित्रघ्नसंघतारणभूमयः बाहुभिश्च दनादिगैः सो गदैर्ह
 मभयितैः ॥ १० सतलत्रैः सकेयूरैर्भाति भारत मेदिनी सो गूलित्रैर्भुजाग्रैश्च विप्रविहैरलंकृतैः ॥ ११ ह
 स्तिहस्तापमेहित्रैरुरुभिश्च तस्त्रिनां बहुवृक्षमणिवैः शिरोभिश्च सुकुंडलैः ॥ १२ पतितैर्जवभा
 ताणां विराजति वसंधरा कबंधैः शोणितादिगैश्चित्रगात्रशिरोधरैः ॥ १३ भर्भाति भरत प्रेष्टृणां ता
 विभिरिवाग्निभिः ॥ १४ अंबुधराभग्राहे मकिं किणिनः शुभान् ॥ १५ वाजिनश्च हताम्यपनिष्क्रीणां श

क. यो.
११०

नशागहतान् अनुकर्षान्पासेगान्ताकाविविधध्वजान् ॥ यथिनोचमहाशोवात्पादुरोअप्रकीर्णका
न निरस्तनिहान्मातेगान्पापानान्यवतोपमान् ॥ वैजयेतीविचित्रोअहतोअगजवाजिनः वारणा
नोपरिलोमोस्तथैवान्जिनकेवलान् ॥ विपाटितविचित्रोअरूपचित्रान्कुयोकुशान् भिन्नाअवड्ड
धाचेरामहद्भिः पतितैर्गजैः ॥ वैदूर्यदंशंअशुभान्यतितानंकुशान्भुवि वहाः सादिभुजाप्रेषुसुव
र्णविक्रताः कशाः ॥ विचित्रमणिचित्रोअजातरूपपरिष्कृतान् अस्मात्परिलोमानोकवान्यति
तान्भुवि ॥ चण्डमणीन्प्रेडाणोविचित्राः कांचनस्रजः सुत्राणिचापविहानिचामरव्यजनानिच ॥
चंडनक्षत्रभासेअवदनैश्चारुकुंडलैः ॥ अश्वमशुभिरत्यर्थवीराणोसमलेकृतैः ॥ बदनैः पश्यसं
छन्नामहीणोणितकर्मो सजीवांआपराधप्रकृजमानान्समंततः ॥ ३५ ॥ उपास्यमानान्द्रुशोन्मस
शसैर्विशोपते तातिभिः सहितोस्तत्रोदमानैर्मुद्मुद् ॥ ३६ ॥ युक्तोतानपराधोधाच्छादयित्वातर
स्त्रिनः पुनर्पुहायगच्छेतिजयग्रहाः प्रमन्यवः ॥ अपरेतत्रतत्रैवपरिधावेतिमानवाः तातिभिः पति
तैः अरैर्याच्यमानास्तथोदके ॥ जलायं चगताः केचिन्निः प्राणाबहवोर्जन सन्निवृताश्चुतेष्वरास्ता
नैदृष्टाविचेतसः ॥ जलं त्यक्त्वा प्रधावेति कोशमानाः परस्परं जलं पीत्वा मृता मप्यपि वंते न्यां अमा
रिष ॥ परित्यज्य प्रियानमेवांधवान्धांधवप्रियाः युक्तोताः समदृश्येत्तत्रतत्र महारणे ॥ ४० ॥ तथापरा
न्तरश्रेष्ठसंदष्टौघपुरा मुनः भकुटीकुरिलैर्वज्रैः प्रेत्यमाणा न्समंततः ॥ ४१ ॥ एवं वृक्षदाकृलोपयोय
त्रयुधिष्ठिरः अर्जनश्चापि नृपतेर्दर्शनार्थं महारणे ॥ ४२ ॥ याहियाहीति गोविंदं मुद्मुद् रचोदयत् तां

११०

पुद्गभमिपार्यस्पदर्शयिताचमाधवः ४१ त्वरमाणस्ततः कृष्णः पार्यमाहृशनैरिदे पश्यपोडवराज्ञान
 मुपयातोअपार्थिवान् ४४ कर्णपश्यमहारंगोज्ज्वलतमिवपावकं ग्रसौभीमोमहेष्वासः सेनिवृत्तो
 लोप्रति ४५ तमेतेविनिवर्ततेऽष्टयुम्नपुरोगमाः पंचालसंजयानांचपोडवानांचयेसुखे ४६ नि
 वृत्तैअपुनः पार्यैर्भगुंशत्रुबलेमहत कौरवान्दवतोहोषकर्णोरोधयतेर्जन ४७ अंतकप्रतिमोयो
 गेशकृतत्पराक्रमः ग्रसोगच्छतिकौरव्यद्रोणिः शास्त्रभृतांबरः ४८ तमेवप्रदुतेसेत्येऽष्टयुम्नोम
 हारयः अनप्रयातिसंग्रामेहताम्यप्रचसंजयान् ४९ सर्वमाहसुडर्द्धर्षोवासुदेवः किरीटिने ततोरा
 जन्महाचोरः प्राडरासीन्महाराणाः ५० सिंहनादरवाश्रैवप्राडरासन्समागमे उभयोः सेनयोराजन्मत्सु
 कृत्वानिवर्तनं ५१ एवमेषदयोवृत्तः पृथिव्यां पृथिवीपते तावकानांपरोषांचराजन्मन्त्रितेतव ५२ ३
 तिग्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि २८९ संजयउवाच ततः पुनः समाजमुरभीताः कुरुसंजयाः पुथिष्टि
 रमुखाः पार्याः सतपुत्रमुखावयं १ ततः प्रवृत्तेभीमः संग्रामोलोमहर्षणः कर्णस्पपोडवानांचयम
 राष्ट्रविवर्द्धनः २ तस्मिन्वृत्तेसंग्रामेतमुल्लेखोणितोदके संसप्तकेषुपूरेषुकिंचिच्छिष्टेषुभारत ३
 ऽष्टयुम्नोमहाराजसहितः सर्वराजभिः कर्णमेवाभिड्वावपोडवाश्चमहारायाः ४ आगच्छमानोलासे
 त्येप्रहृष्टान्निजयैषिणः दधौरेकोरणेकर्णोज्ज्वलानिवपर्वतः ५ समासाद्यतुतेकर्णोअशीर्यंतमहा
 रयाः पयाचलेसमासाद्यवार्योद्याः सर्वतोदिशं ६ तयोरासीन्महाराजसंग्रामोलोमहर्षणः ऽष्टयुम्न
 त्वरापेयंशरेणान्तपर्वण ७ ताडयामासममरेतिष्ठतिष्ठतिचाव्रवीत् विजयंचयन्तुः श्रेष्ठेविधुन्वा

क. दी.
१८

नोमहारथः ८ पार्षतस्य धनुस्थिताशरां आशीविषोपमान ताडयामास संकुहः पार्षतेन वभिः शरैः १ तेवर्म
हेमविकृतं भित्वा तस्मै महात्मनः शोणिताक्रायराजं तशक्रगोपाश्वानच १० तदयास्य धनुस्थिन्धृष्टु
नोमहारथः ११ ग्रथान्महानुराद्यशरां आशीविषोपमैः द्रोणशत्रुर्महेष्वा सो विद्याधनिशितैः शरैः १२
तस्य कर्णो महाराजशरं कनकभूषणं प्रेषयामास संकुहो मृत्युदंडमिवापरं १३ तमापतंतं सहसा चो
रूपं विष्णोपते चिच्छेद शतधाराजनशौनेयः कृतहस्तवत् १४ दृष्ट्वा विनिहतं बाणेशरैः कर्णो विष्णोप
ते सात्यकिं शरवर्षेण समं तात्पर्यवारयत् १५ विद्याधचैने समरे नाराचैस्तत्र सप्तभिः तं प्रत्यविध्यैरुने
यः शरैर्हेमपरिष्कृतैः १६ ततो पुहं महाराजचक्षुः श्रोत्रभयानकं आसीद्वोरंच चित्रंच प्रेक्षणीयं समं
ततः १७ सर्वेषां तत्र भूतानां लोमहर्षो भूजायत् तदृष्ट्वा समरे कर्मकर्णशौनेययोर्नृप १८ पतस्मि
न्नतरे द्रौणिर्भूयात्स महाबलं पार्षतं शत्रुदमने शत्रुवीर्यासनाशने १९ अभ्यभाषत संकुहो द्रौणिः
परपुरं जयः तिष्ठतिष्ठाद्य ब्रह्मघ्नं न मे जीवन्ति मोक्षमे २० इत्युक्त्वा सुभ्रं वीरं शीघ्रं कृन्निशितैः शरैः
पार्षतं छादयामास चोत्तररूपैः सुतेजनैः २१ यतमानं परं शक्राय तमानो महारथः यथा हि समरे द्रो
णः पार्षतं वीक्ष्य मारिष २२ तथा द्रौणिं रणे दृष्ट्वा पार्षतः परवीरहानाति दृष्ट्वा मनाभत्वा मम ते मृत्यु
मात्मनः २३ सज्जात्वा समरे तमानं शस्त्रेणावध्यमेव त जवेनाभ्याययौ द्रौणिकालः कालमिव तये २४
द्रौणिस्तदृष्ट्वा राजेन्द्रधृष्टुन्मम वस्थितं क्रोधेन निःस्वसन् वीरः पार्षतं समुपाद्रवत् २५ तावन्मोक्षं तदृष्ट्वा
वसं रंभं जगमतः परं ग्रथाव्रवीन्महाराज द्रोणपुत्रः प्रतापवान् २६ धृष्टुन्मम समीपस्थं त्वरमाणो विष्णो

१८

ते पांचालासदाद्यत्वां प्रेषयिष्यामि मत्सवे २८ पापं हि यत्तया कर्म ज्ञाता द्रोणोऽपराकृतं अयत्नांतस्य
 तेन हेययानकुशलं तथा २९ अरक्षमाणः पार्थेन यदि तिष्ठसि संयुगे नापक्रामसि वामं न सत्यमेत
 इवीमि ते १० एवमुक्त्वा प्रत्युवाच ॥ २८ ॥ युष्मत्प्रतापवान् ॥ २९ ॥ युष्मत्प्रतापवान् प्रतिवाको मया वासिर्मासिको
 दस्यते तव ॥ येनैव ते पितुर्दत्तं यतमानस्य संयुगे यदि तावन्मया द्रोणो निहतो ब्राह्मणब्रुवः १२ त्वामि
 दानीं कथं युद्धेन हनिष्यामि विक्रमात् एवमुक्त्वा महाराज सेनापतिरमर्षणः १३ निशितेनातिबाणो न
 द्रोणिं विव्याध पार्थतः ततो द्रोणिः सुसंकुटः शरैः सन्नतपर्वभिः १४ आह्लादयद्दिशो राजन् ॥ २९ ॥ यु
 न्नस्य संयुगे नैवांतरिक्षेन दिशो नापियोधाः समंततः १५ दृष्टं ते वै महाराज शरैः स्फुटैः सहस्र
 शः तथैव पार्थ तोराज द्रोणिमाहवणोभित् १६ शरैः संह्लादयामास सूनपुत्रस्य पश्यतः राधेयो
 विमहाराज पांचाला सहपांडवैः १७ द्रोपदेया सुधामसंसात् किंच महारथे एकः संवारयामास प्रेत
 णीयः समंततः १८ ॥ २९ ॥ युष्मत्सु समरे द्रोणोऽश्रिच्छेदकर्मकं तदपास्य धनुर्द्रोणि रन्यदाराय कर्मकं
 २९ वेगवान्समरे तोरेशांश्चाग्नीविषोपमान् सपार्थतस्मिन् जेडधनुः शक्तिं गरोध्वजे ३० हयान् सतुरा
 यंचैव निमेषाद्यधमहुरैः सचिन्मथन्नाविरथो हताशो हतसारथिः ३१ त्वद्गमादत विपुलं रातचंद्र
 चभानुमत द्रोणिस्तदपिराजेंद्रभलैः क्षिप्रं महारथः ३२ विच्छेद समरे वीरः क्षिप्रहस्तो हृदापुधः रथाद
 नवरुदुस्य तदद्भुतमिवाभवत् ३३ ॥ २९ ॥ युष्मद्दिविरथं हतासं चिन्मथन्मथं कर्मकं शरैश्च बद्धा विहसत्संश्र
 शकलीकृतं ३४ नाशकं द्रुतं प्रेष्टयतमानो महारथः तस्मात्तमिषु भीराज न्यरा द्रोणिर्न जमिवात् ३५

क. ३.
११६

प्रथमक्राथनुर्वीरः पार्षतं त्वरितो नृगात् आसीदस्रवतो वेगस्तस्मिन्महात्मनः ४६ गरुडस्येव पततो नि
हृतोः पन्नगोत्तमं एतस्मिन्नेव काले तस्माद्युवोर्जनमवव्रीत् ४७ पश्य पार्षथ्यया दौणिः पार्षतस्य श्रेष्ठ
ति यत्नं करोति विपुलं हन्याच्चैनं न संशयः ४८ तं मोचय महाबाहो पार्षतं शत्रुकर्शनं दौणो रास्यमनुप्रा
संस्तुता रास्यगते यथा ४९ एवमुक्ता महा राजवा सुदेवः प्रतापवान् प्रेषयत्तुराणां सत्रयत्र दौणिं यवस्थि
तः ५० ते ह पाञ्चद्वसंकाशाः केशवेन प्रचोदिताः आपित्वं तं स्वयो मज्जगमुदौणिं श्रेष्ठं प्रति ५१ दृष्ट्वा यो तौ
महावीर्या बुभौक्षु सधने जयौ ५२ एषु मन्त्रवधे यत्ने च के राजन् महाबलः ५३ विरुध्यमाणं दृष्ट्वैव ५४ एषु म
नरेभ्यः शरोश्चिद्वैपैषार्थो दौणिं प्रति महाबलः ५५ तेषां हेमविकृता गोरीवप्रेषिता भृशं दौणिः
मासाद्य विविशुर्वल्मीकमिव पन्नगः ५६ सविहृलैः शरैर्वीरैर्द्रोणपुत्रः प्रतापवान् उत्सृज्य समरे राज
स्यां चाल्पममितौ जसे ५७ रथमारुरुहे वीरो धने जयशरार्दितः प्रगृह्य च धनुः श्रेष्ठं पार्षथ्यं विद्याथ सायकैः
५८ एतस्मिन्नेतरे वीरः सहदेवो जनाधिपः अपोवाहरथेनाजौ पार्षतं शत्रुतापने ५९ अर्जुनोऽपि महा राज
दौणिं विद्याथ पत्रिभिः तं द्रोणपुत्रः संकुहो बाहो हरसि चार्पयत् ५८ क्रोधितस्तुरो पार्षथो नाराचं का
लसंमितं द्रोणपुत्राय चित्ते पकालदं इमिवापरं ५९ ब्राह्मणस्योऽसदृशे सनिपपात महायुतिः सविहृः
लो महा राजशरवगेन संयुगे ६० निषसाद रथोपस्थे क्रुध्यं च परं ययौ ततः कर्णो महा राजयादिपहिजय
यतः ६१ अर्जुनं समरे कुहः प्रेक्षमाणो मुहुर्मुहुः हरं चोपि पार्षथं न कामयानो महा राजो ६२ विहृलं ते तवी
स्याथ द्रोणपुत्रं च सारथिः अपोवाहरथेनाजौ त्वरमाणो रणान्जिरात् ६३ अथोत्कुष्टं महा राजपाचालैर्जितं।

वे ३

क.री.

१२

॥ १२ ॥ तस्य युधिष्ठिरस्य कर्मकर्तव्यं पराजयात् खेपभिर्दुर्योधनादिभिः कृतं निष्पादितं २५ तत्र हेतुः ब्राह्मेवले
नः बलवान् लघुहस्तश्च कृतो युद्धविशारदः २६ राधेयः पांडवश्चेष्टेशक्रः पीडयितुं शो संहितोऽथ न
राष्ट्रस्य पुत्रैः शूरैर्महाबलैः १५ तस्मै भिर्युधमानस्य संग्रामेशो सितात्मनः श्रमैरपि च पार्थस्य कृ
तं कर्म महारथैः १६ उपवासकृतो राजा भृशं भरतसत्तमः ब्राह्मेवले स्थितो ह्येष न तात्रे द्विबले
विभुः १७ कर्णो न चाभियुक्तो यं भूपतिः शत्रुतापनः संशयं समनुश्रामः पांडवो वै युधिष्ठिरः १८
न जीवति महाराजो मत्पार्थ युधिष्ठिरः यद्भीमसेनः सह ते सिंहनादममर्षणाः १९ नर्दतां या
तं राष्ट्राणां पुनः पुनरिदमः यमतांश्च महाशंखान् संग्रामे जितकाशिनः २० युधिष्ठिरं पांडवे यं
हतेति भरतर्षभ संचोदय त्वमौ कर्णो धार्तराष्ट्रान् महाबलान् २१ स्थणाकर्णोऽज्ञालेन पार्थपा
शुपतेन च प्रह्लादयंति राजानं शस्त्रजालैर्महारथाः २२ आतरो द्विकृतो राजा संनिष्ठसश्वभार
त यथैनमनुवर्त्तते पांचालाः सह पांडवैः २३ तस्मात्पाण्डवकाले सर्वशस्त्रभृतां वराः मज्जे
तमिव पाताले वलिनो मृज्जिहीर्षवः २४ न केवदृश्यते रातः कर्णो न निहतः शरैः पश्यतोऽर्थ
मयोः पार्थसात्पक्षे शिखंडिनः २५ ॥ ४८ ॥ युष्मत्सभीमस्य शतानीकस्य वा विभो पांचालानां च
सर्वेषां चेदीनां चैव भारत २६ ॥ तस्मात्पांडवात्रेवले निष्ठुरत्वे १७ २० हतनाशयतेति कर्णोऽथो
दयतीति संबंधः २१ स्थणाकर्णोऽर्थवः तस्मात्स्थणाकर्णोऽर्थव इदं जालमयं तत् २२ २६

१२

निषेधः चिकित्सकैराध्यः संनिघस्म इति पाठे वसेनः १० हस्तिकदोके त्वमिति संबंधः ११ १२ १३ ४०

एष कर्णो रणो पार्थ पांडवानां मनी किनी शरैर्विध्वंसयति वेन लिनी मिव कुंजः १० एते द्रवन्ति र
थिनस्त्वरीयाः पांडुनेदन पश्य पश्य यथा पार्थ गच्छन्त्येते महारथाः ११ एते भारत मातंगाः कर्णो
नाभिहताः शरैः शार्तनादात्तिकुर्वीणा विद्रवन्ति दिशो दश १२ रथानां द्रवते हृदमेतच्चैव समेत
तः द्वायमाणो रणो पार्थ कर्णो नामित्र कर्षिणा १३ हस्तिकदो रणो पश्य चरन्तीं तत्र तत्र ह रथस्य स
तपुत्रस्य केतुं केतुमतो वर १४ असौ धावति राधेयो भीमसेन रथं प्रति किरन् प्रारणात्ता न्येव विनि
घ्नं सवर्द्धिनीं १५ एतां पश्य च पांचालान्द्रवमाणान् महारथान् शक्रेण वयथा दैत्यान् हन्यमानान्
महाहवे १६ एष कर्णो रणो जित्वा पांचालान् पांडुसंजयान् दिशो विप्रेक्षते सर्वस्वदर्थमिति मे म
तिः १७ यथा पार्थ धनुः श्रेष्ठं विकर्षन्नाधुशोभते शत्रुं जित्वा यथा शक्रो देवसंघैः समावृतः १८
एते नर्दन्ति कौरव्या दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमं त्रासयन्तो रणो पांडुसंजयोश्च समेततः १९ एष सर्वा
त्मना पांडुन त्रासयित्वा महारणो अभिभाषेत राधेयः सर्वसैन्यानि मानद २० अभिद्रवत भद्रं वोढु
तं द्रवत कौरवाः यथा जीवन्नवः कश्चिन्मुच्येत युधिसेजयः २१ तथा कुरुत संयन्ता वयं यास्याम
दृष्टतः एवमुक्त्वा गतो ये घट्टतो विकिरं हुरान् २२ पश्य कर्णो रणो पार्थ सेतुं त्रविशजिते
उदये पर्वते यद्दृष्ट्वा केनाभि शोभिते ४० पूर्णा चंद्रनिकाशेन मूर्ध्नि सुत्रेण भारत धियमाणेन

क. टी.

१२१

छत्रेणोपलक्षितः ४१ प्रार्थयन्मुहुमिति शेषः ४४ ४६ ॥

समरे श्रीमच्छतशालाकिना ४१ पृथक्प्रेक्षते कर्णः सकरादेविशोपते उन्नमेजवमास्यायधुवमे
ष्वतिसंयुगे ४२ पश्येद्येनं महाबाहो विधुन्वानं महद्भुजः शरोश्चाशी विषाकारानि सृजते महार
ण ४३ असौ निवृत्तोरथेयो दृष्टानेवानरध्वजं प्रार्थयन्समरे पार्थ त्वया सह परंतप ४४ वधाय
चात्मनोभ्येति दीप्तसंश्लभो यथा कर्णमेकाकिनं दृष्ट्वा रथानीकेन भारत ४५ रिरक्षिषुः सु
संवृत्तो धार्तराष्ट्रो निवर्तते सर्वैः सहैभिर्दृष्टात्मा वध्यातां च प्रयत्नतः ४६ त्वया यथा शराभ्यं च सु
खं चोत्तममिच्छता अदीनयोर्विद्युतयोर्युवयोर्योत्समानयोः ४७ देवासुरेणार्थस्येदेव दानवयो
रिव त्वांच दृष्ट्वा तिसंख्यं कर्णं च भरतर्षभ ४८ असौ दुर्योधनः कुहो नोतरं प्रतिपद्यते आत्माने
च कृतात्मानं समीक्ष्य भरतर्षभ ४९ कृतागसंचराथेयं धर्मात्मनि युधिष्ठिरे प्रतिपद्यस्व कौंते
य प्राप्तकालमनंतरं ५० आर्या युद्धे मतिं कृत्वा प्रत्येहिरथ यूपं पंचद्येतानि मुख्यानि रथानां र
थसज्जम ५१ शतान्यायं तिसमरे बलिनां तिग्मतेजसां पंचनागसहस्राणि द्विगुणावाजिनस्तथा
५२ अभिसंहत्य कौंतेय पदातिप्रयुतानि च अन्योन्यं रक्षितं वीरबलं त्वामभि वृज्जते ५३ सप्तपु
त्रं महेशासं दर्शयात्मानमात्मना उन्नमेजवमास्याय प्रत्येहि भरतर्षभ ५४ ॥

१२१

असौकर्णः सुसंख्यः पंचालानभिधावति केतुमस्य हि पश्यामि धृष्टद्युम्नस्य प्रति ५५ समुपैष्यति पं
 चालानिति मन्त्रे परंतप आचक्षते प्रिये पार्थ तवेदे भरतर्षभ ५६ राजा सौकुशली श्रीमान् धर्मपुत्रो
 युधिष्ठिरः असौ भीमो महाबाहुः संनिवृत्तश्च मम सुखे ५७ वृत्तः संजय सैन्येन शौनेयेन च भारत वधे
 तपते समरे कौरवानि शितैः शरैः ५८ भीमसेन न कौंतेय पांचालैश्च महात्मभिः सेना हि धार्तराष्ट्र
 स्य विमुखा विदारद्गणा ५९ विप्रधावति वेगेन भीमस्याभिहता शरैः विपन्नसंख्येव महीरुधिरेण स
 मुहिता ६० भारती भरतश्रेष्ठ सेना कृपणदर्शना निवृत्ते पश्य कौंतेय भीमसेने युधोपतिं ६१ आशी
 विषमि च कुहेद्रावयंतं वरूथिनीं पीतरक्तासितसितासारा चंद्रार्कमंडिताः ६२ पताका विप्रकी
 र्यंते छत्राण्येतानि चार्जन सौवर्णा राजताश्चैव तैजसाश्च शृण्विधाः ६३ केतवो भिनिपात्यंते हस्त
 श्वच प्रकीर्यंते रथेभ्यः प्रपतंत्येते रथिनो विगतासवः ६४ नानावर्णैर्हिता बाणैः पंचालैरपलायिभिः
 निर्मनुष्यान् राजानश्चान्तराणां श्रेवधने जय ६५ समाद्रवेति पंचाला धार्तराष्ट्रां स्तरस्त्रिनः विमृडं
 तिन रथाब्जा भीमसेन बलाश्रयात् ६६ बले परेषां दुर्धर्षा स्मक्ता प्राणान् रिंदम एते नर्दंति पंचाला
 धाप्रयंति च वारिजान् ६७ अभिद्रवेति चरणे मृडंतः सायकैः परान् पश्य सैषां च महात्म्यं पंचाला
 हि पराक्रमात् ६८ धार्तराष्ट्रान् निज्जेति कुहासिंहारवहिषान् शस्त्रमाश्लिष्य शत्रूणां मायुधानो नि
 रायुधाः ६९ तेनैवैतान् मोचास्त्रान् निज्जेति च तदेति च शिरां स्पेतानि पात्यंते शत्रूणां बाहवोऽपि च ७०
 रथनागद्वयावीरायशस्वाः सर्व एव च सर्वतश्चाभिपन्नेषां धार्तराष्ट्री महाचमः ७१ पंचालै

क. सी.

१२२

मोनसादेतहसैर्गोवेवेगितैः सुभशंचपराक्रांताः पंचालानोनिवारतो ॥ २ ॥ रूपकर्णीदयोवीराञ्च
षभाणामिवर्षभाः भीमास्त्रेणसुनिर्भगान्यार्तगणान्महारथान् ॥ ३ ॥ धृष्टद्युम्नसुखावीराञ्चेतिश
त्रसहस्रशः पंचालेष्वभिभूतैषुहिषद्विरपभीर्नदन् ॥ ४ ॥ शत्रुपक्षमवस्कृष्टशरानस्पतिमारुतिः
विषसम्भविष्टतरथार्तगण्डीमहाचमः ॥ ५ ॥ रथाञ्चैतेसुविप्रस्ताभीमसेनभयार्दिताः पश्यभीमेन
नाराचैर्भिन्नानागाः पतंत्यमी ॥ ६ ॥ वज्रिवज्राहतानीवशिवराणिधराभूतं भीमसेनस्पनिर्विह्व
वाणैः सेनतपर्वभिः ॥ ७ ॥ स्वान्पनीकानिमृदंतोद्वंतेतेमहागजाः अभिजानीहिभीमस्यसिंहना
दंसुडः सह ॥ ८ ॥ नदतोर्जनसंग्रामेवीरसजितकाशिनः पृथनेषादिरभ्येतिहिपमुखेनपोडवं ॥ ९ ॥
जिह्वांसुस्तोमरैः कुहोदंडपाणिरिवोतकः सतोमरावस्यभुजौछिन्नौभीमेनगर्जनः ॥ १० ॥ तीक्ष्णै
रिविप्रत्यैर्नाराचैर्दशभिर्हतः हतैर्नपुनरायातिनागानन्यात्प्रहारिणः ॥ ११ ॥ पश्यपतीलांबुदनि
भान्महामात्रैरधिष्ठितान् शक्तितोमरसंचातैर्विनिघ्नंतेवृकोदरं ॥ १२ ॥ समसमचनारोस्तान्वैजयं
तीश्वसध्वजाः निहत्यनिशितैर्बाणैस्त्रिन्नाः पार्थाग्रजेनते ॥ १३ ॥ दशभिर्दशभिश्चैकोनाराचैर्निह
तोगजः नचासौधार्तराष्ट्राणांश्रूयतेनिनदस्यथा ॥ १४ ॥ पुरंदरसमेकुहेनिहृत्तेभरतर्षभ अक्षोहिण
स्तयातिस्त्रोधार्तराष्ट्रसंहताः ॥ १५ ॥ कुहेनभीमसेनेननरसिंहेनवारिताः संजयउवाच भीमसेने
नतकर्मकृतं दृष्ट्वासुडकरे ॥ १६ ॥ अर्जुनोवधमच्छिष्टानहितान्निशितैः शरैः तेवधमानाः समरेसं
सप्तकगणाः प्रभो ॥ १७ ॥ प्रभगाः समरेभीतादिशोदशमहाबलाः शक्रस्यातिथितोरात्वाविशोका

१२२

सभवेस्तदा ८८ पार्थश्रुपुरुषव्याघ्रशरैः सेनतपर्वभिः जज्ञानधार्तराष्ट्रस्य चतर्विधबलोचमे ८९ इति
 श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि ९० १४२ ४८ तराष्ट्रवाच निर्वृत्तिभीमसेने च पाण्डवे च युधिष्ठिरे वधमाने ।
 बले चापि मामके पाण्डुरंजयैः १ इव माणो बलौ चे च निगान् दे मुद्गमुद्गः किमकुर्वत कुरवस्तन्मा च
 त्वमेजय २ संजय उवाच दृष्ट्वा भीमं महाबाहूस्तपुत्रः प्रतापवान् क्रोधरक्तेक्षणो राजन् भीमसेनम्
 पादवत् ३ तावकं त्वं बलं दृष्ट्वा भीमसेनात्पराङ्मुखं यत्नेन महताराज न्ययं वस्थापय हली ४ अथ
 स्थाप्य महाबाहूस्तपुत्रस्य बाहिनीं प्रत्सुद्यौ तदा कर्णः पाण्डवान् मुद्गमुद्गान् ५ प्रत्सुद्युस्तुराये
 यं पाण्डवानो महारथाः धुन्वानाः कार्मुका न्याजौ बिलिपे तश्चापकान् ६ भीमसेनः शिनेर्नम्रा शिवे
 रीजनमेजयः ७ दृष्टुमश्रु बलवान्सर्वे चापि प्रभद्रकाः ८ जिह्वासेनो नरव्याघ्राः समेता तव बाहि
 नीं अभ्यद्रुवन्त संकुहाः समरेजितकाशिनः ९ तथैव तावका राजन्याः पाण्डवानामनीकिनीं अभ्यद्रुवन्त
 त्वरिता जिह्वासेनो महारथाः १० रथनागाश्च कलिले पतिध्वजसमाकुले बभूवुः पुरुषव्याघ्रसैन्यमद्भुतदर्शनं ११
 शिवेरी च ययौ कर्णो दृष्टुमः सुतं तव इः शासनं महाराज महत्यासेनया हृतं १२ नकुलो वृषसेनं तु चित्रसेनं
 युधिष्ठिरः उलकं समरे राजन्सहदेवः समभ्ययात् १३ सात्यकिः शकुनिं चापि द्रौपदेयाश्च कौरवान् अर्जुने च
 णो यतो द्रोणपुत्रो महारथः १४ युधामन्युं महेश्वरं गोतमो भ्यपतद्राणो कृतवर्मा च बलवान् तमौ जसमाद्रुव
 त् १५ भीमसेनः क्रूरस्वर्गान्मुञ्चतवमारिष सहानीकान् महाबाहूरेक एव न्यवारयत् १६ शिवेरी ततः
 कर्णं विचरन्त मभीतवत् भीष्महन्ता महाराज वारयामास पत्रिभिः १७ प्रतिरुद्धस्तः कर्णो रोषात्प्रसुरिता

५१: शिवेति नं विभिर्वाणोर्ध्वोर्मध्ये भूता इयत् ॥ ५२: धारयेत्सुसुतात्वाणान् शिवेरीव दृशो भूत राजतः पर्वतो यद्
 विभिः शृंगैरिवोत्थितैः ॥ ५३: सोतिविहो महेश्वरः सत्पुत्रेण संयुगे कर्णविद्याधममरेन वत्पानि शितैः शरैः
 ५४: तस्मै कर्णो हयात्स्वामाशयि च विभिः शरैः उन्ममाय ध्वजं चास्पृक्षुरप्रेण महारथः ॥ ५५: हताश्वात्ततो याना
 दवस्तुत्य महारथः शक्तिं चित्ते पकर्णाय संकुहः शत्रुतापनः ॥ ५६: तं छित्त्वा समरे कर्णसिभिर्भरतसायकैः शि
 त्वेति न मया विध्यन्त्रवभिर्निशितैः शरैः ॥ ५७: कर्णो चापच्युतात्वाणान् वर्जयेत्सुनरोत्तमः अप्रयातस्ततस्तर्ण
 शिवेरीभ्यः शिवितः ॥ ५८: ततः कर्णो महाराजपोडुसैन्यान्प्रातयत् तल्लराशिं समासाद्य यथा वायुर्महा
 बलः ॥ ५९: धृष्टद्युम्नो महाराजतव पुत्रेण पीडितः दुःशासनं विभिर्वाणैः प्रत्यविध्यत्सनांतरे ॥ ६०: तस्मै दुः
 शासनो बाह्वुः सद्ये विद्याधमारिष सतेन रुक्मपुत्रेण भलेनानतपर्वणा ॥ ६१: धृष्टद्युम्नस्तु निर्विहः शरै
 र्वायममर्षणः दुःशासनाय संकुहः प्रेषयामास भारत ॥ ६२: आपतंतं महावेगं धृष्टद्युम्नसमीरितं शरै
 र्निछेदपुत्रस्ते विभिरेव विशोपते ॥ ६३: ग्रथापरेः समदशैर्भलैः कनकभूषणैः धृष्टद्युम्नं समासाद्य वा
 ह्नोरुसि चार्पयत् ॥ ६४: ततः सपार्षतः कुहोय न शिछेदमारिष क्षुरप्रेण सती हो न तत उच्युः कशुर्जनाः
 ६५: अथान्यद्दुर्गं रादापुत्रस्ते प्रहसन्ति व धृष्टद्युम्नं शरवातैः समेतात्पर्यवारयत् ॥ ६६: तव पुत्रस्य ते ह
 ष्ठा विक्रमं मुमहात्मनः यस्म्यंतराणो योधाः सिद्धाश्चास्मरसांगणाः ॥ ६७: धृष्टद्युम्नेन पश्यामस्तुटमाने
 महाबलं दुःशासनेन संकुहं सिंहैर्नेव महागजे ॥ ६८: ततः सरथनागायाः पांचालाः पांडुपूर्वज सेना
 पतिपरीसंतोरु रुरुधुस्तनयतव ॥ ६९: ततः प्रववत्ते पुहता वकानां परैः सह शौराणां भूता कालेभी

महोपपत्तय १५ नकुलेद्युषसेनस्तमित्वापंचभिः शयैः पितुः समीपेतिष्टुत्वेतिभिः शयैः विध्यत १६ न
कुलस्तततः शरोद्युषसेनहसन्निव नागचेनसतीदो नविद्याधरदयेभ्यः १७ सोतिविद्योबलवता।
शत्रुणाशत्रुकर्षण शत्रुविद्याधविंशत्यासचनेपंचभिः शरैः १८ ततः शरसहस्रेणाताबुभौपुरुषर्षभौ
अयोन्ममाछादयतमयोभज्यतवाहिनी १९ सहस्राप्रदुतांसेनाथार्तराष्ट्रस्यसूतजः निवारयामासव
लादनुसृत्यविशांपते ४० निवृत्तेतततः कर्णेनकुलः कौरवाभ्यौ कार्णपुत्रस्तुसमरेहित्वानकुलमेव
त ४१ जगोपचक्रंतवरितोराधेयस्यैवमारिष उलकस्तुरणोजुहः सहदेवेनवारितः ४२ तस्याश्वोश्चत
रोहत्वासहदेवः प्रतापवान् सारथिंप्रेषयामासयमस्यसदनंप्रति ४३ उलकस्तुततोयानादवस्तुवि
शांपते त्रिगर्ज्ञानोबलेतर्णजगामपितृनंदनः ४४ सात्यकिः शकुनिंविध्याविंशत्यानिशितैः शरैः ४५
जंविद्येदभलेनसौबलस्यहसन्निव ४५ सौबलस्तस्यसमरेकुहोराजाप्रतापवान् विदार्यकवचंभयो
धजंविद्येदकांचनं तथैनेनिशितैर्बाणैः सात्यकिः प्रत्यविध्यत सारथिंचमहाराजत्रिभिरेवसमार्य
यत् ४६ अथास्यवाहोस्वरितः शरैर्नित्येयमदायं ततोवस्तुसहसाशकुनिर्भरतर्षभ ४७ आरु
रोहरथं तर्णोऽलकस्तमहात्मनः अपोवाहाथशीघ्रं सशैनेयायुहशालिनः ४८ सात्यकिस्तुरणोरा
जंस्त्वावकानामनीकिनी अभिद्राववेगेनततोनीकमभज्यत ४९ शैनेयशरसंछुन्नेतवसैन्यंवि
शांपते भेजेदशदिशस्तर्णोऽपतच्चगतासवत् ५० भीमसेनंतवसुतोवारयामाससंयुगे तंतभीमो

क.री.

१२४

सुहृत्तेन यश्च सतरथध्वजे ५१ चक्रे लोके सरेतत्र तेनातुष्यंत वैजनाः ततोपायान्नपस्तत्र भीमसेनस्य गो-
चरात् ५२ कुरुसैन्ये ततः सर्वे भीमसेनमुपाद्रवत् तत्र नादो महानासीद्भीमसेने जिह्वांसतो ५३ पुधाम-
सुः कपे विधाय नुरस्याशुचिष्ठिदे अथामह नगराय कृपः शस्त्रभृतां बरः ५४ पुधामन्योर्ध्वजं सते-
तत्र चापातयद्वितौ ततोपापाद्रथेनैव पुधामसुर्महारथः ५५ उन्नमौ जाश्रु हार्दिकं भीमं भीमपरा-
क्रमं छादयामास सहसामेवो वृष्ट्येव पर्वतं ५६ तद्युद्धमासीत्समहसोररूपं परंतप यादृशां नमयापु-
हं दृष्टुं पूर्वं विशांपते ५७ कृतवर्मतितो राजन्नुतमौ जसमाहवे हृदिविधाय सहसाराथोपस्थ उपाविश-
त् ५८ सारथिस्तमयोवाहरथेन रथिनां बरं कुरुसैन्ये ततः सर्वे भीमसेनमुपाद्रवत् ५९ दुःशासनः सौ-
बलश्च गजानीकेन पोंडवे महता परिवार्ये चत्सुद्रकैरभ्यता उयत् ६० ततो भीमः शरशतैर्दुर्योधनमम-
र्षणं विमृषीकृत्य तरसा गजानीकमुपाद्रवत् ६१ तमापतेतं सहसा गजानीकं हृकोदरः दृष्ट्वैव सुभ-
शं क्रुद्धो दिव्यमस्त्रमुदीरयत् ६२ गजैर्गजानभ्यहनहृजेणो द्रुवात्सरान् ततो त्रिदोवाणौ चैः शलभैः
रिव पावकं ६३ छादयामास समरे गजान्निवृत्तकोदरः ततः कुंजरपृथानि समेतानि सहस्रशः ६४
अथ मत्तरसा भीमो मेघसेनानिवानिलः सुवर्णजालापिहितामणिजालैश्च कुंजराः ६५ रेजुरभ्यधिकं
संख्ये विद्युत्तंत इवांबुराः तेव धमाना भीमेन गत्वा राजन्निडुडुः ६६ केचिदिभिन्नहृदयाः कुंजरा न्यपत-
न्मुवि पतितैर्नियतदिग्गजैर्हैमविभूषितैः ६७ अशोभतमहीतत्र विशीर्णैरिव पर्वतैः दीप्ताभैर

लवद्विप्रपतितैर्गजयोधिभिः ६८ राजभूमिः पतितैः दीणापुणैरिवग्रहैः ततोभिन्नकदानागाभि
 न्त्रकुम्भकरास्तथा ६९ उडुवुः शतशः सैव्ये भीमसेनशराहताः केचिद्वसंतोरुधिरभयात्रीः पर्वतोप
 माः ७० विद्रवंधुरविहंगाधातुवित्राश्वाचलाः महाभुजगसंकाशौ चंदनागरुरूषितौ ७१ अपश्ये
 भीमसेनस्य धनुर्विद्विपतौ भुजौ तस्य न्यातलनिर्घोषं श्रुत्वा शानि समस्वनं ७२ विमुंचंत शक्रन्त्रं
 गजाः प्राडुडुवुर्भृशं भीमसेनस्य तत्कर्म राजने कस्य धीमतः ७३ निघ्नतः सर्वभूतानि रुद्रस्येव च नि
 र्वभौ ७४ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि ११६ संजय उवाच ततः श्वेताश्वसंयुक्तेनारायणसमाहि
 ते निष्टव्यवरे श्रीमानर्जुनः समपद्यत १ तद्वलं नृपतिश्रेष्ठ तावकं विजयाशौ व्यदोभयदरीणी
 श्वेमहोदधिमिवानिलः २ दुर्योधनस्तव सतः प्रमत्ते श्वेतवाहने अभ्येत्य सहसा कुहः सैन्याहं नाभि
 संघतः ३ पर्यवारयदा यो तं युधिष्ठिरममर्षणं क्षुरप्राणं त्रिसप्तत्या ततो विध्यत पांडवं ४ अकुप्यत
 भृशं तत्र कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः सभलां शिशुं शतस्त्रां तव पुत्रे न्यवेशयत् ५ ततो धावेत कौरवाजितु
 त्तो युधिष्ठिरं दुष्टभावा नृगज्जात्वा समवेता महारथाः ६ आजगमुस्तं परीक्षितः कुंती पुत्रं युधिष्ठिरं न
 कुलः सह देवश्च ७ पुत्रश्च पार्श्वतः ८ अदौ हि ण्णा परिहृता स्ते भ्यधावन् युधिष्ठिरं भीमसेनश्च समरे
 मृदं सव महारथान् ९ अपथावदभिप्रेक्ष्य राजानं शत्रुभिर्वृतं तांस्तु सर्वान्महेष्टास्मात्कर्णो वैकर्तनो
 नृप १० शरवर्षणमहता प्रत्यवारयदा गतान् शरौ चान्विस्सृजंत स्ते प्रेरयंत श्रुता मरान् ११ न शो कुर्यत्

क. रो.

१२५

वंतोपिगधेयंप्रतिवीक्षितं तांश्चसर्वात्महेष्टासान्सर्वशस्त्रास्त्रपाराः ॥ सहताशरवर्षणारथेयःप्रत्यवार
यत्तु डुर्योधनेचविंशत्याशीघ्रमस्त्रमुदीरयत् ॥ अविध्यतर्णमभ्येत्यसहदेवःप्रतापवान् सविहःसह
देवेनराजाचलसंनिभः ॥ प्रभिन्नश्चमातेगोरुधिरेणपरिसृतः दृष्ट्वातवसुतंतत्रगाढविहंसतेजनैः
॥ अभ्यधावदुहंजुहोराथेयोरधिनांवरः डुर्योधनेतदादृष्ट्वाशीघ्रमस्त्रमुदीरयत् ॥ तेनयोधिष्ठिरंसे
ममवधीत्यार्घितंतथा ततोयोधिष्ठिरंसेन्यवध्यमानंमहात्मना ॥ सहसाप्राद्वज्जन्तुपुत्रशरार्दि
तं विविधाविशिखास्तत्रसंपतंतःपरस्परं ॥ फलैःपुंखान्समाजघ्नःसूतपुत्रधनुश्श्रुताः अंतरिक्षे
गैश्चाणोपततांचपरस्परं ॥ संवर्षणमहाराजपावकःसमजायत ततोदशदिशःकर्णःशलभैरि
वणयिभिः ॥ अभ्यघ्नंस्तरसाराजनशरैःपरशरीरैः रक्तचंदनसंदिग्धौमणिहेमविभूषितौ ॥
बाहूव्यत्यदिपत्कर्णःपरमास्त्रंविदर्शयन् ततःसर्वादिशोरान्सायकैर्विप्रमोहयन् ॥ अपीडय
इशंकर्णोधर्मराजंयुधिष्ठिरं ततःकुहोमहाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ निशितैरिषुभिःकर्णोपे
चाशद्भिःसमार्षयत् बाणोधकारमभवत्तपुहंचोरदर्शनं ॥ हाहाकारोमहानासीत्तावकानांवि
शांपते वध्यमानेतदासैन्येधर्मपुत्रेणमारिष ॥ सायकैर्विविधैस्त्रीणैःकंकपत्रैःशिलाशितैःभ
लेरनेकैर्विविधैःशस्त्रैश्चशलेरपि ॥ यत्रयत्रसधर्मात्मादृष्टोदृष्टिंयसर्जयत् तत्रतत्रवशीर्य
ततावकाभरतर्षभ ॥ कर्णोपिभ्रशंसंकुहोधर्मराजंयुधिष्ठिरं नाराचैरर्द्धचंद्रैश्चवत्सदंतैश्चसंपुगैः ॥

१२५

प्रमर्षोक्तो धनश्रेयो वरोषप्रस्फुरिताननः सायकैरप्रमेयात्मा युधिष्ठिरमभिद्रवत् २८ युधिष्ठिरश्चापिशते
 स्वर्णपुंखैः शितैः शरैः प्रहसन्निवर्तते कर्णः कंकपत्रैः शिलाशितैः २९ उरस्यविध्वज्जाने त्रिभिर्भलैश्च
 पांडवं सपीडितो भूशोतेन धर्मराजो युधिष्ठिरः ३० उपविप्रपरयोपस्थे सुते याहीत्यनोदयत् प्राक्रोशतत
 तः सर्वधार्तराष्ट्राः सराजकाः ३१ गृहीधमिति राजानमभ्यधावेत सर्वशः ततः शताः सप्तदशकैके
 यानां प्रहारिणो ३२ पांचालैः सहिताराजन्वार्तराष्ट्रान्प्रवारयन् तस्मिन्सुतमुले पुद्गेवर्तमाने जनह
 ये ३३ दुर्योधनश्च भीमश्च समेपातां महाबलौ ३४ इति श्रीमहाभारते शान्तसाहस्रं संहितायां वैपा
 सिकोत्कर्णपर्वणि ३५ संजय उवाच कर्णोपिशरजालेन कैकेयानां महारथान् अधमत्परमे
 श्वामानुतः पर्यवस्थितान् १ तेषां प्रयतमानानां राधेयस्य निवारणे रथान्येव शतान् कर्णः प्राहिणो
 एव सादने २ अविषद्यंत तो दृष्ट्वा राधेयं युधियोधिनः भीमसेनमुपागच्छन् कर्णो बाणप्रपीडिताः ३
 रथानीकं विदार्यैव शरजालैरेकधा कर्णो एकस्थेनैव युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ४ सेनानिवेशमाश्रितं
 मार्गणैः सतविलसत् यमयोर्मध्यगं वीरं शनैर्योतं विचेतसं ५ समासाद्य ताराजानं दुर्योधनहितेन
 या सतपुत्रस्त्रिभिस्त्रीसौर्विद्याधरमेवुभिः ६ तथैव राजाराधेयं प्रत्यविधात्स नोत्तरे शरैस्त्रिभि
 श्रयंतारं च तर्भिश्चतुरो हयान् ७ चक्ररत्नौतपार्थस्य माद्रीपुत्रौ परंतपौ तावप्यधावतां कर्णो राजा
 नं मावधीरिति ८ तौ पृथक् शरवर्षाभ्यां राधेयमभ्यवर्षतां नकुलः सहदेवश्च परमेयत्नमास्थि

क. टी.
१२६

तौ १ तथैव तौ प्रत्यविधास्तत्तुत्रः प्रतापवान् भलाभ्यां शितधाराभ्यां महात्मानावरिंदमौ १० दंतवर्णी
स्तुगधेयो निजज्ञानमनोजवान् युधिष्ठिरस्य संग्रामे कालवालान् योजमान् ११ ततोपरेण भलेन शि
रस्त्राणामपातयत् कौंतेयस्य महेश्वासः प्रहसन्निवसूतजः १२ तथैव नकुलस्यापि हयान् कृत्वा प्रता
पवान् शिंघनश्च विच्छेदमाद्रीपुत्रस्य धीमतः १३ तौ हताशौ हतरथौ पौंड्रवौ शरविल्लतौ श्रुतवावरु
रुहतः सह देवरथं तदा तौ दृष्ट्वा मातुलस्तत्र विरथौ परवीरहा १४ अभ्यभाषत राधेये मद्राजो नृकं
पया यो हव्यमघपार्थेन फाल्गुनेन त्वया सह किमर्थं धर्मराजेन युधामन्युः शरो धितः क्षीणशस्त्रा
स्तकवचः क्षीणबाणो विवाणधिः १५ श्रुत्वा शरिवाहश्च हनुः सैरिभिस्तथा पार्थमासाद्य राधे
पः पहास्यो भविष्यसि १६ एवमुक्त्वा पिकर्णस्तु मद्राजेन संयुगे तथैव कर्णः संख्यो युधिष्ठिरम्
ताडयत् १७ शरैस्तीक्ष्णैः पराविधात् माद्रीपुत्रौ च पौंड्रवौ प्रहस्य समरे कर्णश्चकार विमुखं शरैः १८
ततः शल्यः प्रहस्य दं कर्णं पुनरुवाच ह २० यस्य मतिः संख्यं युधिष्ठिरवधे भूते २१ यदर्थं धार्तराष्ट्रे
ण सततं मानितो भवान् तं पार्थं जहिराधेय किं ते हत्वा युधिष्ठिरं २२ शंखयोर्ध्मयतोः शब्दः सुम
हो नैष कृष्णयोः श्रूयते चापघोषो यं प्राहृषीवांबुदस्य ह २३ अमो निब्रुन्वथो दारानर्जनः शरवृष्टि
भिः सर्वाग्रसन्ति नः सेनां कर्णपश्यैनमाहवे २४ एतौ च शूरस्य पुथामसूत्रमौ जमौ उत्तरं वा
स्य वै शूरश्चक्रं रत्नं तिसात्यकिः २५ एतुमस्तथा चास्य चक्रं रत्नं तिसात्यकिः भीमसेनश्च वैराज्ञा

१२६

धार्तराष्ट्रेण युधते २४ यथानहम्यात्तेभीमः सर्वेषां नोद्यप्यपतो तथाराधेयक्रियतो राजा मुचेतनो
 यथा २५ पश्यैनेभीमसेनेन गुल्ममाहवशोभिने यदित्वासाद्यमुचेतविस्मयः सुमहातभूत २६
 परित्रायेन मभ्येत्य संप्राप्य परमंगतं किंतमाद्रीसुतौ हत्वा राजानं च युधिष्ठिरं २७ इति शल्यवचः शु
 त्वाराधेयः पृथिवीपते दृष्ट्वा दुर्योधनं चैव भीमप्रसूतं महाहवे २८ राजगृहीभृशं चैव शल्यवा
 क्यप्रचोदितः अजातशत्रुमुत्सज्यमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ २९ तव पुत्रं परित्रातमभ्यधावतवीर्यवान्
 मद्राजप्रणदितैश्चैराकाशगौरिव ३० गते कर्णो तू कौंतेयः पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः अपायाज्जवनैरश्वैः
 सह देवश्रुमारिष ३१ ताभ्यां सहितस्त्वं वीर्यवान्नरेश्वरः प्राप्य सेनानिवेशं च मार्गतोः सतवि
 दतः ३२ अवतीर्णो रथात्तूर्णमाविश सुयनं शुभं अपनीतशल्यः सुभृशं हृच्छल्यभिनिपीडितः ३३
 सो ब्रवीद्वातरो राजा माद्रीपुत्रौ महारथौ अनीकं भीमसेनस्य पांडवावाशुगच्छतो ३४ जीमूतश्वनदं
 लघुयुधते सवृकोदरः ततो मंथमास्थाय नकुलोरथपुंगवः ३५ सह देवश्रुते जस्रीभ्रातरौ प्रात्रु
 कर्षणौ तरंगैरग्ररहोभिर्यात्वा भीमस्य शुक्तिगो ३६ अनीकैः सहितौ तत्र भ्रातरौ समवस्थितौ ३७
 इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि ॥८॥ सैन्यवाच इति स्तरथवेशेन महता परिवारितः अपतत्स
 हसाराजस्य त्रपायो व्यवस्थितः १ तमापतंतं सहसा शरैः शौरि सहायवान् दधार सहसा पायो वे।
 लेवमकरालयं २ ततः क्रुद्धो महाराजोऽणुपुत्रः प्रतापवान् अर्जुनं वासुदेवं च छादयामास सा

क. टी.

१२०

यकैः १ अथ वृत्तौ ततः क्लृप्तौ दृष्टान्तमहाशयाः विस्मये परमंगता प्रेक्षितकुरवस्तदा ४ अर्जुनस्तु त
तो दिव्यमसंचक्रे हसन्निव तदसंवारयामास ब्राह्मणो पुधिभारत ५ यद्यद्विद्याति पद्युद्धे पांडवो संनि
हांसया तन्न दसं महेश्वरमो द्रोणपुत्रो व्यणातयत् ६ अस्य पुद्गेत तो राजन्वर्त्तमाने महाभये अपणाम
रतो द्रोणिं याज्ञाननमिवांतकं ७ सदृशः प्रदिशश्चैव स्यादयित्वा यन्निमग्नैः वासुदेवं त्रिभिर्वाणैः
विधदक्षिणो भुजे ८ ततोर्जनो दृष्ट्वा नृत्वा सर्वास्त्रसमहात्मनः चकार समरे भूमिं शोणितौ चतरे
गिणी ९ सर्वलोकवहां गौरी परलोकवहां नदीं सरयान्नयिनः सर्वान् पार्थ चापच्युतैः शरैः १० द्रो
णो रप हतान् संख्ये दृष्ट्वा सच तां तथा प्रावर्तयन् महाहोरो नदीं परवहां तथा ११ तयोस्तु व्याकुलेषु
हृदोऽणोः पार्थ स्पृशरुणो अमरीं दं यो धयेतः पर्यधावेत पृष्टतः १२ रथैर्हतासु सतैश्च हतारो ह
अवाजिभिः हिरदैश्च हतारो हर्महामात्रैर्हत हि पैः १३ पार्थ न समरे राजन्कृतो ह्योरो जनक्षयः नि
हतारयिनः पेतः पार्थ चापच्युतैः शरैः १४ हृष्टा अपर्यधावेत मुक्तयोक्तास्ततस्ततः तदृष्ट्वा कर्म
पार्थ स्पृशो गिराहवशोभिनः १५ अर्जुनं जयतां प्रेष्टुं त्वमितो भ्येत्य वीर्यवान् विधुन्वानो महद्भ्या
पंकार्तस्वरविभूषितं १६ अवाकिस्ततो द्रोणिः समं तान्निशितैः शरैः भूयोर्जनं महाराज द्रोणि
रायस्य पत्रिणा १७ वत्सो देशे भूषो पार्थ तादृशमास निर्दये सोतिविहोरो तेन द्रोणपुत्रेण भारत
१८ गोदीवधन्वा प्रसभं शरवर्षैरुधारथीः संछाद्य समरे द्रोणिं चिच्छेद्यस्य चकार्मुकं १९ ॥

१२१

सखिन्धन्वापरिचैव नृसर्गसमंयुधि आशयचित्तेपतदाशेषपुत्रः किरीरितं २० तमापतेतेपरिचै
जोवनदपरिष्कृतं विष्ठदसहसाराजन्महसन्निवपोडवः २१ सपयानततराभसौ निरुक्तः पार्थसा
यकैः विकीर्णः पर्वतोराजन्मयावन्नेताडितः २२ ततः कुहोमहाराजशेषपुत्रोमहाराजः ऐं
गाचासुवेगेनवीभत्संसमवाकिरत् २३ तस्येन्द्रजालावततंसमीत्यपार्थराजनृगोरीवमाददेसः
ऐंन्द्रजालेप्रत्यहनतरसीवरासुमादायमहेन्द्रसृष्टं २४ विदार्यतज्जालमहेन्द्रपुङ्गवपार्थस्ततोदो
गिरयंसलोने प्रच्छादयामासततोभुपेत्यदौगिस्तदापार्थशराभिभूतः २५ विगाद्यतोपोडववा
णवृष्टिशरैः परं नामततः प्रकाश्य शतेनकृत्संसहसाभ्यविधात्रिभिः शतैर्जनेत्सुइकाणां २६
ततोर्जनः सायकानां शतेनगुरोः सतंसर्मसुनिर्विभेद अस्त्रांश्चतुस्तथाधनुर्ज्यामवाकिरत्प्रपत्तांता
वकानां २७ सविध्यामर्मसुदौगिंपोडवः परवीरहा सारथिंचास्यभलेनरथनीशदयातयत् २८ ससं
रससंयवाहान्कलौ प्राच्छादयच्छरैः तत्राद्भुतमपपयामदौगोराशुपराक्रमं २९ प्रायच्छतरागाम्यञ्च
फाल्गुनं चाप्यपोधयत् तदस्यसमरेराजन्सर्वयोधाः प्रशृजयन् ३० ततः प्रहस्यवीभत्सुदौगपुत्रस्य
संयुगे लिप्रंरश्मीनयासानां तस्यैश्विच्छिदेजयः ३१ प्राद्वंस्तुरगास्तेतशरवेगप्रपीडिताः ततोभू
न्निनरोत्तोरस्तवसैन्यस्यभारत ३२ पोडवास्तुजयंलुब्धातवसैन्यसमाद्वयन् समंतान्निशितान्वाण
निमुंचंतोजयैविणः ३३ पोडवैस्तुमहाराजपार्तराष्ट्रीमहाचमः पुनःपुनरयोवीरैः संयुगेजितका

शिभिः ३४ पश्यतांतेमहाराजपुत्राणोचित्रयोधिनां शकुनेः सौबलेयस्यकर्णस्यचविशोपते ३५ वार्यमा
 णामहासेनापुत्रैस्तवजनेश्वर नचातिष्ठतसंग्रामेपीडमानासमेततः ३६ तयोर्योधैर्महाराजपलाय
 द्विःसमेततः अभवद्वाकुलंभीतंपुत्राणोतेमहद्वले ३७ तिष्ठतिष्ठेतिचततःसूतपुत्रस्यजन्मतः
 नावतिष्ठतिसासेनावध्यमानामहात्मभिः ३८ अथोत्कृष्टमहाराजपांडवैर्जितकाशिभिः धार्तराष्ट्र
 बलदृष्टाविदुतेवैसमेततः ३९ ततोऽयोधिनःकर्णमब्रवीत्प्रणयादिव पश्यकर्णमहासेनापांचा
 लैरर्दितंभ्रंशं ४० त्वयितिष्ठतिसंग्रामात्पलायनपरायणा एतत्तात्त्वामहाबाहोकुरुशत्रुमरिंदम
 ४१ सहस्राणिचयोधानांत्वामेवपुरुषोत्तम कोशतिसमरेवीरशायमाणानिपांडवैः ४२ एतच्छ्रुत्वा
 पिगयेयोऽयोधिनवचोमहत महाराजमिदंवाक्यमब्रवीत्प्रहसन्निव ४३ पश्यमेभुजयोर्वीर्यमस्त्रा
 णांचजनेश्वर अद्यहन्मिराणोसर्वान्पांचालान्पांडुभिःसह ४४ बाह्यास्त्रान्त्रयाक्षभट्टेणैव न संश
 यः एवमुक्तामहाराजसूतपुत्रःप्रतापवान् ४५ प्ररुह्यविजयंवीरोधनःश्रेष्ठपुरातनं सज्जं कृत्वा
 महाराजसंगरुह्यचपुनःपुनः ४६ सन्निवार्यचयोधान्समयेनशपथेनच शयोजयदमेयात्माभा
 र्गवास्त्रमहाबलः ४७ ततोराजसहस्राणिप्रपुताम्यर्बुदानिच कोटिशश्चशरास्तीक्ष्णानिरागच्छ
 न्महामये ४८ ज्वलितैस्त्रैःशरैर्वीरैःकुंकवर्दिणवाजितैः सेरुनापांडवीसेनानप्राज्ञायतकिंचन ४९
 हाहाकारोमहानासीत्पांचालानोविशोपते पीडितानांबलवताभार्गवास्त्रेणमंयुगे ५० निपतद्भिः

गीजैराजन्त्रस्यैवापि महस्रशः रथेयापिनरयाञ्जनैश्चैव समंततः ५१ प्राकंपतमहीराजन्त्रितैस्तैः समं
 ततः आकुलं सर्वमभवत्पांडवानो महद्वले ५२ कर्णस्तेकोपुथोश्चेष्टोविधुमश्चपावकः दहनश
 च्चनरयाञ्जुमुभेसपरंतपः ५३ तेवध्यमानाः कर्णेन पांचालाश्चेदिभिः सह तत्र तत्र व्यसृजंतव
 नराहेययादिपाः ५४ चुक्रुशुश्चनरयाञ्जयायाञ्जानरोत्तमाः तेषां तत्रोशतामासीद्भीतानोरण
 मूर्धनि ५५ धावतोचततोरजं सस्तानां च समंततः शार्त्तनारो महोत्तत्रभूतानामिव संस्रवे ५६ व
 ध्यमानांस्ततान् दृष्ट्वा सतपुत्रेण मारिष विव्रेत्सुः सर्वभूतानि तिर्यग्योनिगतामपि ५७ तेवध्यमानाः
 समरे सतपुत्रेण संजयाः अर्जुनं वासुदेवं च क्रोशंति च मुहुर्मुहुः ५८ प्रेतराजपुरे यद्वत्प्रेतराजं विचे
 तसः श्रुत्वा तन्निनदं तेषां च ध्यतो कर्णसायकैः ५९ अथाब्रवीद्वासुदेवं कुंतीपुत्रो धनंजयः भार्गवा
 स्तं महावीरं दृष्ट्वा तत्र समीरितं ६० पश्य कृष्णमहाबाहो भार्गवास्तस्य विक्रमं नैतदस्मिं हि समरे शक्यं
 हंतं कथंचन ६१ सतपुत्रं च संख्यं पश्य कृष्णमहाबाहो प्रेतकप्रतिमं वीर्यं कुर्वीत कर्मदारुणं
 ६२ अभीक्ष्णं द्यौर्दयन्त्रसां प्रेक्षते मां मुहुर्मुहुः न च पश्यामि समरे कर्णं प्रतिपलायितं ६३ जीवन्ना
 प्रीतिपुरुषः संख्येजयपराजयो मृतस्य तदृषीकेशाभंग एव कुतो जयः ६४ एवमुक्त्वा स पार्थ न कृ
 स्लोमतिमतां वरं धनं जयमुवाचे दंष्ट्राप्रकाशमरिदम ६५ कर्णेन हि दृष्टं राजा कुंतीपुत्रः परितप्तः तं
 दृष्ट्वा सास्य च पुनः कर्णं पार्थ वधिष्यसि ६६ एवमुक्त्वा पुनः प्रायात द्रष्टुमिच्छन् युधिष्ठिरं अमेण प्राहपि

क. री.

१२५

षष्ठ्यपुहेकर्णविशोपते ६ ततो धनेन जयोऽंराजानेवाणापीदितं रथेन प्रययौ तिस्रं संग्रामात्केशवाजया
६८ गच्छन्नेव तर्कौ तेयो धर्मराजदिदृक्षुः सैन्यमालोकयामासनाय प्रपन्नचचाग्रजे ६९ पुहेकर्णान्तर्को
तेयो द्रोणपुत्रेण भारत दुःसहं वज्रिणा संख्ये पराजित्यगुरोः सुते ७० शतिकर्णपर्वणि सैन्ययउवाच शै
लिंपराजित्यततो प्रयत्ना कृत्वा महदुक्तरं शूरकर्म आलोकयामास ततः स्वसैन्ये धनेन जयः शत्रुभिरप्रथ
मः १ अयुधमाना नृतना मुखस्यान्मुरैः शूरान् हर्षयन्त्यसाचीं शूर्वप्रहारैः प्रथितः प्रशंसन् स्थिता
महात्मा सरथाननेकान् २ अपश्यमानस्तु किरीटमालीपुथिष्ठिरं भ्रातरमाजमीदं उवाच भीमं तत्र
साभुपेत्य राज्ञः प्रवृत्तिं तिहकुत्राज्ञा ३ भीमसेन उवाच अपयात शत्रो राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः क
र्णवाणाभितसंगो यदि जीवेत्कथंचन ४ अर्जुन उवाच तस्माद्भवान् शीघ्रमिति प्रयातराजः प्रवृत्त्यै
कुरुसत्रमस्य नूनं स विहोति भ्रशं पृथक्कैः कर्णेन राजा शिविरं गतो सौ ५ यः संप्रहारैर्निशितैः पृथ
क्कैर्द्रोणेन विहोति भ्रशं तस्वी तस्यो स तत्रापि जयप्रतीक्षो द्रोणोऽपि यावन्नहतः किलासीत् ६ स सं
शयं गमितः पांडवाग्रः संख्येय कर्णेन महानुभावः ज्ञाते प्रयाद्याश्रुतमद्य भीमस्यास्यामहे शत्रुग
णान् निरुध्य ७ भीमसेन उवाच त्वमेव जानीहि महानुभावराजः प्रवृत्तिं भरतर्षभस्य अहं हि यद्यर्ज
नयाम्यमित्रावदंति मां भीतश्चिप्रवीराः ८ ततो ब्रवीद र्जनो भीमसेनं संसप्तकाः प्रत्यनीकास्थिता मे
पतानरुत्वाद्यमयानशक्यमितो पयांतं रिपुसंच गोष्ठान् ९ अथा ब्रवीद र्जनं भीमसेनः सर्वीर्यमा

१२५

॥ चतुःषष्टिः द्यौर्णि ततोऽग्रथत्वाविस्तारितोऽग्रचापः ॥ नैकान्द्रहन् २ उवाच न पप्रच्छ १८ गोशतस्य

सायकुरुप्रवीर संसप्तकाश्च तियास्यामि संख्ये सर्वानहं यादियते जयते १० तद्भीमसेनस्य वचो निरा
मसुडकरं भ्रातर मित्रमध्ये संसप्तकानीकमसद्यमेकः सुडकरं धारयामीति पार्थः ११ उवाच नारा
यणमप्रमेयेकपि ध्वजः सत्यपराक्रमस्य श्रुत्वा वचो भ्रातर रीनसत्त्वस्तदा हवे सत्यवचो महात्मा १२
इष्टुं कुरुश्रेष्ठ मभिप्रयास्य नोवाच हस्मि प्रवरं तदानीं प्रज्जित उवाच चोदयाश्चान्द्रपीकेण विहाये
तद्वलार्णवं अजातशत्रुं राजानं द्रष्टुमिच्छामि केशव १३ संजय उवाच ततो हयान्सर्वदाणार्हसु
ख्यः प्रचोदयन् भीमसुवाच चेरं नैतच्चित्रं तव कर्माद्यभीमयास्याम्यहं जहि पार्थारिसेनान् १४ त
तो ययौ द्रुपीकेण यत्र राजायुधिष्ठिरः श्रीकृष्णोऽत्र तं राजन्वाजिभिर्गुरुशोभैः १५ प्रत्यनीकेषु
वस्थाय भीमसेनमरिंदमं संदिश्य चैनं राजेन्द्र युद्धं प्रतिवृकोदरं १६ ततस्तु गत्वा पुरुषप्रवीरौ रा
जानमासाद्य शयानमेकं रथाडभौ प्रत्यवरुद्यतस्माद्वंदतर्धर्मराजस्य पारौ १७ ते दृष्ट्वा पुरुषय्या
व्रंते मितां पुरुषर्षभं मुराभ्युपगतौ कृष्णावसिना विववासव १८ तावभ्यनेद राजापि विवस्ता
नसिनावपि हते महासुरे जंभेशक विस्मयथा गुरुः १९ मम मानो हतं कर्णं धर्मराजो युधिष्ठिरः रु
र्षगद्वयावाचा प्रीतः प्राह परंतपः २० ॥

नात् २१ ॥ भ्रातर्वचः श्रुत्वा तदेव सत्यं वचो नारायणं प्रतिकपि ध्वज उवाचे तत्त्वयः १२ १३ १४ २१

५ ६ अनिलानिलयोरितिक्रमात्तेजोबलाभ्यां ७ ८ ९ १० ११ ॥

संजय उवाच अथोपपातौष्ट्युलोहितादौ प्राग्विज्ञां गौरुधिरप्रदिग्धौ समीक्ष्यसेनाग्रनरप्रवी
 रौ युधिष्ठिरौ वाक्यमिदं बभाषे ॥ महासत्त्वोदितौ हृष्टा सहितौ केशवार्जुनौ हतमाधिरथिमे
 नेमं त्येगां हीवधन्ना ॥ तावभ्यनंदत्कौंतेयः साम्रापरमवल्लभा स्मितहर्षममित्रघ्ने
 जयद्वरतर्षभ ॥ इति श्रीकर्णपर्वणि ॥ १२० ॥ युधिष्ठिर उवाच स्वागतं देवकीमातः स्वागतं ते
 धनं जय प्रियं मे दर्शनं गाढं युवयोरच्युतार्जुनौ ॥ अतताभ्यामरिष्टाभ्यां हतः कर्णो महारथः
 प्राणी विषमं युद्धं सर्वशस्त्रविशारदं ॥ अग्रगंधार्जराष्ट्राणां सर्वेषां शर्मवर्मच रतिते ह
 वसेनेन सघेणेन च धनिना ॥ अनुज्ञातं महावीर्यशमेणास्त्रे सुदुर्जयं अग्रं सर्वस्य लोकस्य
 रथिनं लोकविश्रुतं ॥ ज्ञातारं धार्तराष्ट्राणां गंतारं वाहिनीमुखं हंतारं परमैरन्यानाममित्ररा
 णमर्दनं ॥ दुर्योधनहिते युक्तमस्माद्वायचोद्यते अप्रथमं महायुद्धं देवैरपि सवासवैः ॥
 अनलानिलयोस्तल्पते जसा च वलेन च पातालमिव गंभीरे सुहृदो नंदिवर्द्धन ॥ अंतकं मम मि
 त्राणां हत्वा कर्णो महामथे दिष्ट्वा युवामनुप्राप्तौ जित्वा सुरमिवामगौ ॥ द्यौरं युद्धमरीनेन मया हृष्टा
 च्युतार्जुनो कृतं तेनांतकेनैव प्रजाः सर्वा जित्वा सता ॥ तेन केतुश्च मे छिन्नो हतौ च पार्श्वसाराथी हत
 बाहूस्तप्राप्तिमुपधानस्य पश्यतः ॥ ११ ॥

॥ मरणोऽपस्थिते सति यातः पलापितोऽस्मि बाध्रीणासः मेघविशेषः यस्य नासा पुटयोर्वधी सहशोचर्मभव
 ५८ पुत्रस्य मयोर्वीरस्य च शिखिदिनः पश्यतां द्रौपदेयानां पांचालानां च सर्वशः ॥ एतान्निताम
 हावीर्यः कर्णः शत्रुगणान्बहून् जितवान्मो महाबाहो यतमानो महारणे ॥ अभिरुच्य च मोपुद्ग
 रुषाण्पुत्रवान्बहून् तत्र तत्र युधौ श्रेष्ठपरिभूय न संशयः ॥ भीमसेनप्रभावात्तपजीवामिधने जय
 वदनात्र किमुक्तेन नाहंतस्मो दुमुत्सहे ॥ त्रयोदशाहं वर्षाणि यस्माद्भीतो धने जय नस्मनिद्रो ल
 भेरात्रौ न चाहन्ति स्तुतिं क्वचित् ॥ तस्य हेघेण संयुक्तः परिदह्ये धने जय आत्मनो मरणो यातो बाध्री
 णसश्च हि जः ॥ तस्यायमगमत्कालश्चित्तयानस्य मेचिरं कथं कर्णो मया शक्यो पुद्गल्ययितुं
 भवेत् ॥ जाग्रन्संयंश्च कौन्तेय कर्णमेव सदा सहे पश्यामि तत्र तत्रैव कर्णो भूतमिदं जगत् ॥
 यत्र यत्र हि गच्छामि कर्णो दीतो धने जय तत्र तत्र हि पश्यामि कर्णमेवाग्रतः स्थितं ॥ सोहं तेने
 व वीरेण समरेषु पलापिना सहयः सरथः पार्थ जित्वा जीवन्ति सर्जितः ॥ को नु मे जीवितेना
 र्थो राज्येनार्थो भवेत्सुतः समैवं विदुस्तस्याद्य कर्णो नाहवशो भिना ॥ न प्राप्तुं पूर्वयद्भीष्मात्क
 पाद्द्रोणाच्च संयुगे तस्याप्तमद्य मे पुद्गलस्य पुत्रात्सहारायान् ॥ सत्वाष्ट्रं चामि कौन्तेय यथाद्य कुश
 लस्तथा तन्ममाचक्ष्वकात्सर्पेन यथा कर्णो हतस्तथा ॥ शक्यं तस्य वलोपुद्गलमप्यतः पराक्रमे
 ति हि जशति पाठे कृष्णग्रीवोरक्तशिखिं च तपलो विद्मः स वै बाध्रीणासः प्रोक्तो यातिकैः पितृकर्मणीति ॥

रामतल्पसयास्त्रेण सकथं वै निष्कृतः २५ महारथः समाख्यातः सर्वपुरुषविशारदः धनुर्धराणो प्रवरः ॥
 सर्वेषामेकः पुरुषः २६ पूजितो धृतराष्ट्रेण स पुत्रेण विशोपते त्वदर्थमेव राधेयः सकथं निहतस्त्वया
 २७ धार्तराष्ट्रो हि यो येषु सर्वेष्वेव स दार्जन तव मृत्युं रणो कर्णो मन्यते पुरुषर्षभ २८ स त्वया पुरुषया
 प्रकथं पुद्गे निष्कृतः तन्ममाचक्ष्व कौन्तेय यथा कर्णो हतस्त्वया २९ युधामातस्य च शिरः पश्य।
 तौ सह दारुते त्वया पुरुषशार्ङ्गलसिंहे नैव यथा रुरोः ३० यः पर्युपासीत् त्रिदशो दिशश्च त्वोस्तपु
 त्रः समरे परीक्षन् दिव्यः कर्णः समरे हस्तिषट्कं वयः स हीदानीं कैकपत्रैः सुतीक्ष्णोः ३१ त्वया रणो
 निहतः स तपुत्रः कञ्चिच्छेते भूमितले दुरात्मा प्रियश्च मे परमो वै कृतो यं त्वया रणोस्तपुत्रे निहतः
 ३२ यः सर्वतः पर्यपतत त्वदर्थं स दार्चितो गर्वितः स तपुत्रः सश्रमानी समरे समेत्य कञ्चित् त्वया निह
 तः संयुगे सौ ३३ गौकं वरं हस्तिगवांसपुङ्गे रथं प्रदित्सुर्यः परेभ्यस्त्वदर्थं स दारणो स्पर्धते यः स पापः
 कञ्चित् त्वया निहतस्मात्तपुद्गे ३४ यो सौ स दारश्चरमदेन मत्तो विकस्यते संसदिकोरवाणां प्रियोत्तर्यत
 स सुयोधनस्य कञ्चित् स पापो निहतस्त्वया घ ३५ कञ्चित्समागम्य धनुः प्रयुक्तैस्त्वत्प्रेक्षितैर्लोहिना
 गैर्विहंगैः शेते स पापः स विभिन्नगात्रः कञ्चिद्ग्रीधार्तराष्ट्रस्य बाहू ३६ यो सौ स दारश्चातते राजस
 थ्ये दुर्वो धनं हर्षयन् र्षणाः ग्रहं हन्ता फाल्गुनस्येति मोहात् कञ्चिद्दक्षस्त्वयैव तया तत ३७ नाहं पा
 दौ धावयिष्ये कदाचिद्यावस्थितः पार्थ ३८ त्वत्पुद्गेऽवतत सैतत्सर्वदाशक्रसूक्तं कञ्चिन् त्वया निह

तः सोऽयं कर्णः १८ योऽसौ कृष्णामववीहृष्टबुद्धिः कर्णः सभायोऽकुरुवीरमध्ये किं पण्डितोऽस्त्वजहासि कृ
 स्मे सुदुर्बलायति तान्दीनसत्त्वान् १९ योऽसौ कर्णः प्रत्यजानात्तदर्थेनाहं हत्वा सह कृष्णेन पार्थ २० यो
 यातेति स पापबुद्धिः कश्चिच्छेते शरमेभिन्नगात्रः ४० कश्चित्संग्रामो विदितो वै तवायं समागमे संजयको
 रवाणो यत्रावस्थामीदृशीं प्रापितो हं कश्चित्त्रया सोऽद्य हतो दुरात्मा ४१ कश्चित्त्रया तस्य समेदबुद्धेर्गो
 रीव समैर्विशिष्टैर्जलद्भिः सकुण्डले भानुमदुतमोगो कायात्प्रकृते पुथि सव्यसाचिन् ४२ यतस्त्वया वा
 णसमर्पितेन ध्यातोऽसि कर्णस्य वधाय वीर तस्मे त्वया कश्चिदमोक्षमद्य ध्याने कृते कर्णनिपातनेन
 ४३ यदृष्यः स सुयोधनोऽस्मान् दीतते कर्णसमाश्रयेण कश्चित्त्रया सोऽद्य समाश्रयोऽस्य भग्नः पराक्रम
 स्य सुयोधनस्य ४४ योनः पुरा घट्टितिलानवोचत्सभामध्ये कौरवाणो समदो सुदुर्मतिः कश्चिदप्येतस्य
 त्वेत्त्रया हतः सूतपुत्रोऽयमर्षी ४५ यः सूतपुत्रः प्रहसन् दुरात्मा पुरा ब्रवीन्निर्जितां सोऽबलेन स्वयंप्र
 सयानययात्तसेनीमपीह कश्चित्सहतस्त्वयाद्य ४६ यः शस्त्रं कथं प्रयत्नं मंथयिष्यामि तां महं व्या
 दिपदल्यचेताः संख्यायमानोऽहं यः सकश्चित्त्रया हतो वाधिरथिर्महात्मन् ४७ अमर्षं जेनिकृति समी
 रणोरितं हृदि स्थितं ज्वलनमिमं सद्यमम हतो मया सोऽद्य समेत कर्ण इति ब्रुवन्मशमयमेव फाल्गुन ४८
 ब्रवीहि मे दुर्लभमेतदद्य कथं तयाभिहतः सूतपुत्रः अनुध्यायेत्वा सततं प्रवीरवृत्ते हते सोऽभगवानिवेदः
 ४९ इति कर्णपर्वणि ११२५ संजयः तदुर्मशीलस्य वचो निशम्य राजः क्रुद्धस्त्यागि रथो महात्मा उवाच ३६

क. दो.

१२

त्वगमानवाणान् १२ वधतां वधमानानां कौरवाणां उज्जिहीर्षोऽर्हन्मिच्छामकार्षीत् ४ ५ अष्टौ गवो य
मदीनसत्तं पुथिष्ठिरेजिस्वरनेतवीर्यः १ अर्जन उवाच संसप्त कैर्युधमानस्य मेघसेनाप्रयाणी कुरु
सैन्येषु राजन् आशीविषाभान् वगमास्य मुंचदौलिः पुरस्तात् सहसा भ्यतिष्ठत् २ दृष्ट्वा रथं मेघ
वंसमैव समस्तसेना वशो भ्यतिष्ठत् तेषामहं पंचशतानि हत्वा ततो दौलिमगमं पार्थिवाग्रं स
मां समासाद्य नरेन्द्रयतः समभ्ययात्सिंहमिव हि पेंद्रः अकार्षीच्चुरथिना सुज्जिहीर्षो महा राजवध
तां कौरवाणां ४ ततो रणे भारतः प्रकण्य आचार्यपुत्रः प्रवरः कुरुणां मामर्दयामास शितैः पृष्ठा
कैर्जनार्दनं चैव विषाग्रिकलैः ५ अष्टौ गवामष्टशतानि बाणान्मया प्रयुह्य स्वहंति तस्य तांस्तेन
सुक्रानहमस्य बाणैर्यनाशयेवापुरिवाभुजालं ६ ततो परान्वाणसेनानेकानां कार्पाशणीयतवि
प्रसुक्रान् समर्जयित्वा स्वबलप्रयत्नैस्तथा यथा प्रावृषिकालमेघः ७ नैवादरानेन च संदधाने
जानीमहे कतरेण सतीति वामेन वा यदि वा दक्षिणेन सद्रोणपुत्रः समरे पर्यवर्तन् ८ तस्या तते मे
इलमेव सज्यं प्रदृश्यते कार्मुकद्रोणसूतोः सो विधन्मां पंचभिर्द्रोणपुत्रः शितैः शरैः पंचभिर्वा सु
देवं ९ अहं हितं त्रिंशता वज्रकलैः समार्दये निमिषस्योतरेण क्षणात् स्वावित्समरूपो बभूव सा
मार्दिनो महि सृष्टैः पृष्ठकैः १० ॥
स्मिन्नतन् अष्टौ गवंशकटं तेषामष्टगवामष्टसंख्यानिशकरानि शतानि बाणान् अनेकशतसंख्यानव

१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५
२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

१२

सवितरनुधिरेसर्वगात्रैरथानीकेसतसूनोर्विवेश मयाभिभूतानैतिकानोप्रवर्हानसौप्रपश्यन्नरुधिरप्रदि
 गान् ११ ततोभिभूतेयुधिवीक्ष्यैमेवित्रस्तयोधेदुतवाजिनागं पंचाशतारथमुखैः समेत्यकर्णस्वरत्ना
 सुपयात्प्रमाथी १२ तान्मुदयित्वाहमयास्यकर्णोद्वृम्भवेतत्तरयाभियातः सर्वपंचालासुहिजेतेस्मकर्ण
 दृष्ट्वागवः केसरिणोयथैव १३ मृत्योरास्येयात्रमिवाभ्यपद्यप्रभङ्काः कर्णमासाधराजन रथोत्तता
 त्समशान्निमग्नोस्तदाकर्णः प्राहिणोन्मृत्युसम १४ नचापभूक्तातमनाः सराजन्यावन्नास्मान्दृष्ट
 वान्स्तनपुत्रः श्रुत्वातत्त्वांतेनदृष्टेसमेतमस्यस्याम्राएवतरेततेच १५ मनेकालमपयानस्यराजकु
 रात्कर्णतिहसचित्पकर्मन् मयाकर्णस्यासुमिदंपुरस्ताद्युद्धेदृष्टेपोडवचित्ररूपे १६ नद्यन्ययोद्वावि
 यतेसंजयानांमहाराथयोद्यसहेतकर्णो शौनेयोमेसात्यकिञ्चकरत्तौधृष्टयुम्नश्चापितथैवराजन १७
 युधामन्युश्चात्रमौजाश्चशूरोदृष्टोमोरत्ततोरजपुत्रो रथप्रवीरेणमहानुभावदिषत्सैन्येवर्जतादुस्ते
 ण १८ समेत्याहेसतपुत्रेणसंख्येवत्रेणवजीवन्तरेदमुख्योत्स्यामहेभारतसूतपुत्रमस्मिन्संग्रामेयदि
 वेदृश्यतेद्य १९ आयाहिपश्याद्ययुत्समानंमोसूतपुत्रंचरणोजयाय महर्षभस्येवमुखेप्रपन्नाःप्रभ
 ङ्काःकर्णमभिद्वेति २० वहवो हताभारतराजपुत्राःसर्गापिलोकायरणोनिमग्नाः कर्णनचेदघनिह
 न्मिराजन्सबोधवपुधमानेप्रसद्य २१ प्रतिश्रुत्वाकुर्वतोवैगतिर्योकथायातातामहेराजसिंह ग्रामेत्र
 यत्वां ब्रह्मिजयंरणोमेपुराभीमंधार्तराष्ट्राग्रसेते २२ सौतिहनिष्यामिनरेन्द्रसिंहसैन्यतथाप्रात्रुगणंश्च
 सर्वात् २३ धृतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि ३३ ५२ संजयउवाच श्रुत्वाकर्णकल्पमुदारवीर्यंकुहपा

क.सो.
१३३

यः फाल्गुनस्यामितौजाः धनेजयेवाकामुवाचचेदेषुधिष्ठिरः कर्णशराभितप्तः १ विप्रदुतातातचमूल
रीयातिरुक्ताचाघयथानसाधु भीतोभीमस्यस्वायास्तयात्वेनाशकः कर्णमथोनिहंतं २ स्नेयः
स्तयापार्थकृतः पृथायागर्भसमाविश्यथानसाधु तस्मात्ततोयद्यायाः स भीमं यन्नाशकः स तपु
त्रेनिहंतं ३ यतहाकं हैतवनेत्वयोक्तं कर्णहंता स्म्यकरणेन सत्यं तस्मात्तदैकयमप्रापयानः क
र्णहंता भीमसेने विहाय ४ इदं यदि हैतवने पचतः कर्णयोः पुनप्रशस्तेन पेति वयंततः प्राप्ता
काले च सर्वे कृत्यान्पेषामतथैव पार्थ ५ मयि प्रतिशुभं वधं हितं स न वै कृतं तच्च तथैव वीर आ
नीयतः शत्रुमध्यं सकृत् सत्सु लिप्यस्यं रिले प्रत्यपि ६ अथाशिष्मवयमर्जनत्वयि चियास
वो बहू कल्याणमिष्टं तत्रः सर्वं विफलं राजपुत्रफलार्थिनामफलं वाति पुष्पः ७ प्रकृदितं बहिरा
मिवा मिषेण संछादितं गरलमिवा शनेन अनर्थकं मे दर्शितवानसित्वं राजार्थिनो राजरूपं विना
शं ८ त्रयोदशमाहिसमाः सदा वयं त्वामनुजीविष्यधनेजयाशया काले वधं देवमिवोन्नवी जंत
नः सर्वान्तरके त्वन्यमजः ९ यतश्च यां वागुवाचां तरिसे सप्ताह जाते त्वयि संदुहो जातः पुत्रो
वासव विक्रमो यं सर्वान् शूरान् प्रात्रवान् जेष्यतीति १० अयं जेता त्वोऽवे देव संचान् सर्वाणि भूता मपि
चातमौजाः अयं जेता मद्रकलिंगके कथानये कुरुत्वा जमये निहंता ११ अस्मात्परो नो भविता धनुर्धरो नै
ने भूतं किंच न जात जेता १२ अत्र यं सर्वभूतानि कुर्यादृशे वशी सर्वं समाप्रविद्यः १३ कोत्याशशोकस्य जवेन
वायोः स्थैर्येण मेरोः समयाश्चिद्याः सूर्यस्य भासा धनदस्य लक्ष्मणो र्येण शक्रस्य बलेन विमोः १४

१३३

तस्यैव महात्मा तव कुंति पुत्रो जातो दितेर्विस्मुरि वारिहेता स्वेष्टो जयाय दिष्टतां वधाया व्यातो मितौ जाः कुलं ते
 कर्त्ता १४ इत्येति तेषां तस्यैव मूर्ध्नि तपस्विनां एव तां वागुवाच एवं विधेयं च न भूतया च देवापि न मनसं
 वदन्ति १५ तथा परेषामपि सत्तमानां शुक्लागिरः पूजयतां सरातां नमनंति प्रेमिसुयोधनस्य तत्तां जानाम्या
 धिरयेर्भयात् १६ त्वष्टा कृतं वाहमकूजनालं शुभं समास्थाय कपि ध्वजेन त्वं गृहीत्वा हेमपदानुबद्धं धनु
 श्च दं गीदिवं तालमात्रं १७ सकेशवेनोद्यमानः कथं त्वं कर्णाद्रीतो व्यपयातो सिपार्थ धनुश्चतकेशवाय
 प्रयच्छंता भविष्यस्त्वं शोके शवस्य १८ तदा हनिष्यते शवः कर्णमुग्रं मरुत्पतिर्वृत्रमिवान्नवज्रः राये
 यमेतं यदि नाद्यशक्रश्चरेत् मुग्रं प्रति बाधनाय १९ प्रयच्छान्मस्मै गोरीवमेतदद्य त्वतो योऽत्रैरभ्यधिको
 वानरैर्द्रः अस्मान्नेवं पुत्रदौरेविहीनान् सुखाद्दुष्टान्मात्पनाशाच्च भयः २० दृष्टालोकः पतितानप्यगाथे
 पापैर्जष्टेन रेके पांडवेय मासे पतिष्यः पंचमेतं सुकृतेन वागर्भे प्राभविष्यः पृथायाः २१ तत्रेये यो राज
 पुत्रा भविष्यन्त्यचेत्सं ग्रामादपयानं उरात्मन् धिरगोरीवं धिक् च ते वाङ्मवीर्यमसंख्येयान् बाणगणान्
 धिक्ते धिक्ते केतः केशरिणः सुतस्य कृशानुदने चरयेच्च धिक्ते २२ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि
 २३ २४ संजय उवाच युधिष्ठिरौ वसुक्तः कौंतेयः श्वेतबाहूनाः असिंजग्राह संकुहो निचोऽसुर्भरतर्षभ
 २५ तस्य कोपं समुद्दीप्तचित्तः केशवस्तदा उवाच किमिदं पार्थ गृहीतः खड्गश्च २६ नहि पश्यामि यो
 द्यं त्वया किंचिद्वनंजय तेऽस्मादार्तराष्ट्रादिभीमसेनेन धीमता २७ अपयातो सि कौंतेय राजा दृष्ट्वा
 त्वपि मया तां भवता दृष्टः कुशली च युधिष्ठिरः २८ सदृष्टान् पश्याद्दृष्ट्वा त्वं हर्षका

क.री. भवानयत्संभंभ्रगात्तत्कालेनप्रकालेश्चर्यः १६ कर्तव्ययोग्यान्तर्कर्मणोसंयोगंकर्तव्ययोग्यानामपि

१३४

लेचसंप्राप्तेकिमिदंमोहकारितं ५ नतेपपामिकौतेययस्तेवधोभविष्यति प्रहर्तुमिच्छसेक
स्माकिंवातेचित्रविभ्रमः ६ कस्माद्भवाम्हावङ्केपरिरह्णातिसत्वरः तत्वांष्ट्रामिकौतेयकि
मिदंतेचिकीर्षितं ७ पराम्प्रसियतकुहःखड्गमद्भुतविक्रमः एवमुक्तस्तुक्लेनप्रेतमाणो
युधिष्ठिरं ८ अर्जुनःप्राहगोविंदंकुहःसर्पश्चसमन् अन्यस्मैदेहिगोरीवमितिमांयोभिचोदयेत्
९ भिंयामहंतस्पर्शिरश्चुपोशुव्रतंमम तडक्लंममचानेनराज्ञामितपराक्रम १० समक्षंतवगो
विंदनतत्तत्तुमिहोत्सहे तस्मादेनंवधिष्यामिराज्ञानंधर्मभीरुकं ११ प्रतिज्ञांपालयिष्यामिह
त्वेनैनरसत्तम एतदयंमयाखड्गोर्गहीतोयडनंदन १२ सोहंयुधिष्ठिरंहत्वासत्यस्यानृणताग
तः विशोकोविज्वरश्चापिभविष्यामिजनार्दन १३ किंवात्वेमन्यसेप्राप्तमस्मिन्कालउपस्थिते
त्वमस्यजगतस्तातवेत्यसर्वगतागतं १४ ततथाप्रकरिष्यामियथामोवक्ष्यतेभवान् संजय
वाच धिग्विगित्येवगोविंदःपार्थमुक्त्वाब्रवीत्तनः १५ कृष्णउवाच इदानींपार्थज्ञानामिदंब्रूयाःसे
वितास्त्वया कालेनपुरुषव्यावृत्तसंभंभ्रवानगात् १६ नहिधर्मविभागस्तःकुर्यादेवेधनंजय य
थात्वेपांडवाद्येधर्मभीरुरपेक्षितः १७ ॥
अक्रियाणोनिषिद्धक्रियाणोसंयोगंयःकरोतिसपुरुषाधर्मश्चाहप्रकार्यणामिति १८ ॥

१३४

अस्थिताः शिष्यैरनुसृताः गुरुवः ॥ २० ॥ स्ववेग्रनधीयेत्यर्थः अनेन शास्त्रेण ॥ यद्भवान्धर्मरक्षितितद।
ज्ञानान् अधर्ममेव धर्ममनुवेक्ष्यर्थः यतः प्राणिनां वधे रोषकरं इत्येतन्नावबुध्यसे ॥ २१ ॥ अशशोः

अकार्याणां क्रियाणां च संयोगो यः करोति वै कार्याणामक्रियाणां च स पार्थ पुरुषाधमः ॥ २२ ॥ अनुस
सत्ये धर्मकवयः समुपस्थिताः समासविस्तरविशेषान्तेषां वेत्ति निश्चये ॥ २३ ॥ अनिश्चयजो हि नः
कार्याकार्यविनिश्चये अवशो मुह्यते पार्थ यथा त्वं मूढपवत ॥ २४ ॥ न हि कार्यमकार्यवा सुवेज्ञातं क
थंचन अनेन ज्ञायते सर्वतश्च तेनो वबुध्यसे ॥ २५ ॥ अविज्ञानाद्भवान्धर्मरक्षिति धर्मवित् प्राणि
नां त्वं वधे पार्थ धर्मिको नावबुध्यसे ॥ २६ ॥ प्राणिनामवधस्तात सर्वज्यायान्मतो मम अनतो वा वदे
ह च न तद्दिष्वात्कथंचन ॥ २७ ॥ सकथं भ्रातरं ज्येष्ठं राजानं धर्मको विदं ह न्याद्भवान्धर्मरक्षेष्टप्राकृतो
मः पुमानिव ॥ २८ ॥ अयुधमानसवधस्तथा शशोश्च मानद पराङ्मुखस्तद्वतः शरणां चापि गच्छतः
॥ २९ ॥ कृतान्तलेः प्रपन्नस्य प्रमत्तस्य तथैव च न वधः पूज्यते स हि स च सर्वगुरो तव ॥ ३० ॥ त्वया चैवं
व्रतं पार्थ बालेनैव कृतं पुरा तस्मादधर्मसंयुक्तं मौर्ख्यं कर्म वा वसति ॥ ३१ ॥ स गुरुं पार्थ कस्मात्तु
तु कामो भियावसि असंप्रधार्य धर्माणां गतिं सत्सु दुःखिण्यः ॥ ३२ ॥ इदं धर्मरहस्यं च तव वक्ष्यामि पांड
व यद्भूयातव भीष्मो हि पांडवो वा युधिष्ठिरः ॥ ३३ ॥ विदुरो वा तया तता कुंती वा पियशास्विनी तत्रैव सा
मितत्वेन निबोधेनैव न जय ॥ ३४ ॥

अशातनीयस्य वाचास्य ॥ ३५ ॥ सत्यं तत्त्वेन ज्ञायते न सुदुर्ज्ञेयं ॥ ३६ ॥

क.रि.

१२५

पण्यकचित्सत्यमप्यधर्मापेभवतीत्यर्थः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

सत्यस्य वदिता साधुर्न सत्यादिघतेपरं तत्तेनैव सङ्गर्ह्येपपसत्यमनुष्ठितं १० भवेत्सत्यमवक्तव्यं
वक्तव्यमनृतं भवेत् यत्रानृतं भवेत्सत्यं सत्यं चाप्यनृतं भवेत् ११ विवाहकाले रतिसंप्रयोगो प्रा
णात्यये सर्वधनापहारे विप्रस्य चार्थं अनृतं वदेत्तपे चानृतान्याद्गुरपातकानि १२ सर्वसस्याप
हारे तु वक्तव्यमनृतं भवेत् तत्रानृतं भवेत्सत्यं सत्यं चाप्यनृतं भवेत् १३ तादृशेपपपते बालोप
पसत्यमनुष्ठितं सत्यानृते विनिश्चित्य ततो भवति धर्मवित् भवेत्सत्यमवक्तव्यं न वक्तव्यमनुष्ठि
तं १४ किमाश्चर्यं कृतप्रज्ञः पुरुषोऽपि सुदारुणः समहत्याश्रयात्सुखं बलाकोपवधादिव १५
किमाश्चर्यं पुनर्महोद्यमकामोऽप्यपंडितः समहत्याश्रयात्सुखं बलाकोपवधादिव १६ अर्जु
न उवाच आचक्ष्व भगवन्नेतद्यथा विंदाम्यहं तथा बलाकस्यानुसंबद्धं न दीनां कोशिकस्य च
१७ वासुदे उवाच परायाधो भवत्कश्चिद्बलाकोनामभारत यात्रार्थं पुत्रदारस्य मृगान्तेति न
कामतः १८ बृहोचमातापितरौ विभर्त्यन्तांशुं संश्रितान् स्वधर्मनिश्चिंत्य सत्यवागनुसृत्य
१९ सकदा चिन्मगं लिप्सुर्नाभं विंदन्मगं क्वचित् अपःपिबेत्तददृशोऽप्यदं ब्रूयाच्चक्षुषं ४०
अदृष्टपूर्वमपि तत्सत्त्वं तेन हतं तदा श्रेयं हते ततो यो म्रः पुष्यवर्षे पपात च ४१ असुरो गीतवा
दित्रैर्नादितं च मनोरमं विमानमागमत्स्वर्गान्मृगया धनिनीषया ४२ ॥

१२५

यमिव नरकं प्रष्टुं प्रष्टुं नार्हति तत्र धर्मो धर्मयोस्तत्ते निश्चेतये लक्षणस्य उद्देशः वचने भविष्यति ५१
 क्वचित् केनापि धर्मस्वरूपे निर्णयमित्याह इति ५२ न प्रत्यक्षमिति न दृष्टमिति अनुमानतोपि
 तद्गते सर्वभूतानामभावाय किलार्जुन तपस्तप्तावरं प्राप्ते कृतमेधं स्वयं भुवा ५३ तद्गत्वा सर्वभू-
 तानामभावकृते निश्चयं ततो बलाकः स्वर्गादेवं धर्मः सुदुर्विदः ५४ कौशिकोऽप्यभवत्प्रस-
 पस्वीनो बद्धश्रुतः नदीनां संगमे ग्रामादद्गताः किलावसन् ५५ सत्यं मया सदा वाच्यमिति त-
 स्माभवद्गते सत्यवादीति विख्यातः स तदा सीहने जय ५६ अथ दस्युभया क्वचित् दानं हनमा वि-
 शन् तत्रापि दस्यवः कुहस्तानमार्गं तयन्तः ५७ अथ कौशिक मभ्येत्य प्रादुक्षे सत्यवादिने क-
 तमेन पथा याता भगवन् बहवो जनाः ५८ सत्येन दृष्टः प्रवृत्तिरिति तान् चेत्यशंसनः स दृष्टः कौ-
 शिकः सत्यं वचनेनानुवाच ह ५९ बद्धश्च दलतागुल्ममेतद्हनमुपाश्रिताः इति तान् व्यापयामा-
 सते भ्यस्तत्वे स कौशिकः ५० ततस्ते तान् समासाद्य कुराजं चुरिति श्रुतिः तेनाधर्मेण महता वाग्-
 रुक्तेन कौशिकः ५१ गतः सकृदन्तरकं सत्यधर्मेण कौविदः यथा बाल्यश्रुतो मूढो धर्माणाम-
 विभागवित् ५२ दृष्टान् दृष्ट्वा संदेहमहत्कृच्छमिहार्हति तत्र ते लक्षणोद्देशः कश्चिदेवं भविष्य-
 ति ५३ उः करं परमेष्ठानं तर्केणानुव्यवस्यति श्रुतेर्धर्म इति ह्येके वदन्ति बहवो जनाः ५४ तत्रेन
 प्रत्यक्षमिति न च सर्वविधीयते प्रभवार्थाय भूतानां धर्मप्रवचने कृतं ५५ ॥
 धर्मे ज्ञेयस्याशयेनाहनचेति लक्षणोद्देशमाह प्रभवेति ५५ ॥

क. री.

१५५

अहिंसावधारणात्तथर्मश्चाहिंसायायेति ननु संतोषं जनयेत्प्राप्तसुखे देवे सुर पूजनमित्यादि वाक्यावष्टे
भेन प्रत्योक्तसुखे हेतुत्वात्प्राप्त्यर्थादिकमपि धर्मश्चितिवदेतो धर्मापहारमिच्छन्ति ते प्रकृजनेन वेदशा
रुहिंसेन तद्विरुद्धं धर्ममोक्षं वा वेदवाद्यमिच्छन्ति तान्प्रतिनानुक्रुजेत तैः सह संवादमपि न कुर्या
दसंभाष्यात्ते तेन वेदाविरोधे सति यदस्य सुखं करोत हर्मश्च ५८ यत्र तथर्मसंदेहे वेदशाब्दे

यस्माद्धारणासंयुक्तः स धर्मश्चिन्ति निश्चयः अहिंसाया यहिंसायां धर्मप्रवचनं कृते ५९ धारणाह
र्ममित्यादर्थमोधारयते प्रजाः यस्माद्धारणासंयुक्तः स धर्मश्चिन्ति निश्चयः ५० येनान्येन जिहीर्षं
तो धर्ममिच्छन्ति कर्हिचित् प्रकृजनेन मोक्षो वा नानुक्रुजेत्कथंचन ५८ प्रवक्ष्यं कृजितयेवा
शंकेरनुपपन्नः प्रयत्नवान् न तं वक्तुं तत्सत्यमविचारितं ५९ यः कार्येभ्यो व्रतं कृत्वा कर्म
णानोपपादयेत् न तत्फलमवाप्नोति एवमाहुर्मनीषिणः ६० ॥

नास्ति नापि लोकिकी पुक्तिरस्ति तत्र किं कर्तव्यमित्याशंकाह प्रवक्ष्यमिति यत्र ब्राह्मणास्तेन तेन सा
तः तत्रेतेरेषां स्तेनो यमस्तेनो वेति संशये पक्षद्वयेऽपि हिंसाशक्तौ मोक्षमेवाश्रयेत्तौ नानाप्यसिद्धौ अन्
तमपि वदेदित्यर्थः ५९ यश्चिन्ति कार्येभ्यः यत्किंचित्कार्यं मनसि शिष्यव्रतं कृत्वा तत्प्रव्रतस्य नाना प्रमे
रप्रकारेणोपपादने करोति स दाम्भिको व्रतफलं नाप्नोतीत्यर्थः ६० ॥

तेभ्यः स्तेनेभ्यः पीडयेत् नरकं प्रापयेत् ६३ ६० अविदितमिति छेदः ६८ अनुग्रहं प्रवधेन प्रतिज्ञारक्षणं
 प्राणान्तये विवाहे वा सर्वज्ञातिवधात्पथे मर्मण्यभिप्रवृत्ते वा न च प्रोक्तं नृणां भवेत् अथर्मनात्र पश्ये
 ति धर्मतत्त्वार्थदर्शिनः ६१ यस्तेनैः सह संबंधान्मुच्यते शपथैरपि अयस्मिन् ज्ञानं तं वक्तुं तत्सममवि
 चारितं ६२ न च तेभ्यो धनं देये शक्यं सति कथंचन पापेभ्यो हि धनं दत्तं दातारमपि पीडयेत् ६३ त
 स्माह मार्यमनृतमुक्ता नानृतभाग भवेत् एष ते लक्षणो देशो मयोद्दिष्टो यथाविधि ६४ यथा धर्म
 यथा बुद्धिमया यथैव हितार्थिना एतच्छ्रुत्वा ब्रूहि पार्थ यदि वधो युधिष्ठिरः ६५ अर्जुन उवाच यथा
 ब्रूयान्महाप्राज्ञो यथा ब्रूयान्महामतिः ६६ हितं चैव यथा स्माकं तथैतद्दत्तं न तव भवान्मातृसमो
 स्माकं तथापि न समोऽपि च गतिश्च परमा क्लृप्तमेव च परायणं ६७ न हिते त्रिषु लोकेषु विद्यते
 विदितं क्वचित् तस्माद्भवान्मरं धर्मं वेद सर्वं यथा तथं ६८ अवधं पीडयेन्मम धर्मराजे युधिष्ठिर
 अस्मिन्सममसंकल्पे ब्रूहि किंचिदनुग्रहं ६९ इदं वा परमं वैवश्यात् हृत्स्यं विवदितं जानासि द
 शाहं मम व्रतं त्वं यो मां ब्रूयात्कश्चन मानुषेषु ७० अन्यस्मै त्वं गंदि वंदे हि पार्थ त्वतोऽस्त्रैर्वा भविता वा
 विशिष्टः हन्यामहं केशव तं प्रसह्य भीमो हन्यामि ७१ तस्मै राजा प्रोक्तं वा स्ते समं
 धनुर्देही त्वसकृतवृत्तिवीर तं हन्यां चेत्केशव जीव लोके स्थिता नाहं कालमप्यल्पमात्रं ७२ ॥
 ६९ त्वं वरकः बह्मभोजनः तं हन्यामिति स्थातानस्यासे ७२ ॥

क.दी.

१२

एनमासुक्रोपि कृतप्रायश्चित्तोपिनस्यास्येत्यर्थः किं कृतप्रायश्चित्तोपि न स्यात् ॥ १२ ॥ समतं प्रावयोरिति शेषः ॥ १६

प्राप्तान्ननेन साचापि सुक्रोवधं राज्ञो हं भृष्टवीर्यो विचेताः यथाप्रतिज्ञा समलोकबुद्धौ भवेत्सत्वाध
र्मभूतो वरिष्ठ ॥ यथा जीवेत्यां डवो हं च कृत्स्नतया बुद्धिं दातुमर्हसित्वं वासुदेव वाच राजाश्र
तो विद्वतोऽऽवितश्च कर्णेन संख्ये निशितैर्वाणामंघ्रैः यथा निशं सतपुत्रेण वीरशरैर्भ्रंशं ताडितो युध
मानः ॥ ४ ॥ अतस्त्वमेतेन सरोषमुक्रोडः खान्तितेनेदमयुक्तरूपं आक्रोषितो ह्येष यदि स्म संख्ये कर्ण
निद्रत्यादिति चाब्रवीत्सः ॥ जानाति तं पांडुवचनं चापि पापं लोके कर्णमस्य मन्यैः ततस्त्वमुक्रो
भशरो घितेन राज्ञा समतं परुषाणि पार्थ ॥ नित्योद्युक्ते सततं चाप्रसद्ये कर्णे घृतं ह्यशरणं निव
हं तस्मिन्नुते कुरवो निर्जिताः सुरेवं बुद्धिः पार्थिवे धर्मपुत्रे ॥ ततो वधं नार्हति धर्मपुत्रस्त्वया प्रति
ज्ञार्जुन पालनीया जीवन्नयं येन मृतो भवेदितन्मे निबोधे हतवान्तरूपं ॥ यदा मानं लभते मान
नार्हत्सदा सर्वे जीवति जीवल्लोके यदा वमानं लभते महोत्तं तदा जीवन्मृत इत्युच्यते सः ॥ ५ ॥ सेमानि
तः पार्थिवोयं सदैव त्वया च भीमेन तथा यमाभ्यां बृहद्भ्यो लोके पुरुषेभ्यश्च शूरैस्तस्यापमानं कलया
प्रपुंस्त्व ८० त्वमित्यत्र भवंतं हि ब्रुहि पार्थ युधिष्ठिरे त्वमित्युक्ता हि निहतो गुरुर्भवति भारत ८१ एव
माचर कौंतेय धर्मराजे युधिष्ठिरे अयमयुक्तं संयोगं कुरुष्व न कुरु हह ८२ ॥ कर्णे पालीकृते घृतं पुरु
८० अत्र भवंतं मानं च त्वमिति ब्रुहि तावत्तेव तद्वधः कृतो भवतीत्यर्थः ८१ एवं श्लाघ्यमानरूपं सं

॥ १२ ॥

तत्र मानमाह प्रयवेति ८२ यत्तु गुरुत्वमिति प्रोक्तं तत् अवधेन शस्त्रपातनमन्तरेणैव वधः वधकरं भवतीत्यर्थः ८३ अपुङ्गमेवेत्त्वतो वधं वेत्स्यते अनेनाह हत इति साप्यतीत्यर्थः समं वैषम्यपरिहारे उनसन्नतितमः
प्रयवंगिरसीद्येष्वाश्रुतीनामुतमाश्रुतिः अविचार्यैव कार्येषां प्रयत्नामैर्नरैः सदा ८४ अवधेन वधः
प्रोक्तोपगुरुत्वमिति प्रभुः तद्गृहित्वेयं नमोक्तं धर्मराजस्य धर्मवित् ८५ वधं येषां इव धर्मराजस्त
त्रापुङ्गवेत्स्यते चैव मेघः ततोऽस्पादावभिवाद्य पश्चात्समं वृषाः सोत्तयित्वा च पार्श्वं ८६ आताप्रात्
स्तवकोपेन जातकुर्यादज्ञाधर्ममवेत्स्य चापि मुक्तो नृताड्वात्वेव पाञ्चपार्श्वं हृष्टः कर्णोत्तेजसि हस्तपु
त्रं ८७ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि १४० संजय उवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तु जनार्दन नैव पार्श्वः प्रशम्य
सुहृदच सत् ततो ब्रवीदर्जुनो धर्मराजमनुक्तं पूर्वपरुषं प्रसह्य १ अर्जुन उवाच मातंगराज त्वया ह
स्यस्मिष्टमेकोऽशमात्रेण ह वै भीमस्तु मामर्हति गर्हणाय यो युध्यते सर्वलोकप्रवीरैः २ काले हि शत्रू
परिपीड्य संख्येहत्वा च शूराश्चिवीपतीस्तान् रथप्रधानोऽत्र मनागमुत्पान्सादिप्रवेकान् मितोऽश्व
वीरान् ३ यः कुंजराणामधिकं सहस्रं हत्वानंदस्तु मुले सिंहनादे कां वोजानामपुनं पार्वतीयात् शरा
न्सिंहो विनिहत्येव चाजौ ४ सुदृक्करं कर्म करोति वीरः कर्तव्यं यानार्हसि त्वं कदाचित् रथादवस्यत्य
गारं पराश्रयेत्तपानिहत्याश्च रथदिपात्रणे ५ आसिना वाजिरथाश्च कुंजरांस्तथारथो गैर्यनुषादहं
आहाराद्याह वचनं कोऽशमात्रं न तिष्ठेत्तिष्ठति ततोऽपि हरे इत्यर्थः २ ६ ॥ तिष्ठन् प्रगृह्य पश्यामहि तान्निहं
तिष्ठन् सुहो भ्रातृशतमसु विहं ॥

क. टी.
१३८

महाबलो वैश्रवणो तकोपमः प्रसह्यं हेताद्विषतामनीकिनीं स भीमसेनोर्हति गर्हाणं मेन त्वेनित्तरत्नमे
यः सहद्विः ७ महारथान्नागवराहयोश्च परातिमुत्थानपि च प्रमथ्य एको भीमो धार्तराष्ट्रेषु मग्नः
समासुपालधुमरिंदमोर्हति ८ कलिंगवंगो गनिषादमागधान्सरामदानीलबलाहकोपमान
निहंतियः प्राबुजनाननेकान्समामुपालधुमरिंदमोर्हति ९ सपुत्रमास्यापरयंदिकाले धनर्विधु
त्वनशरपूर्णमुष्टिः सृजत्समौ शरवर्षाणि वीरो महाहवे मेघश्वं बुधाराः १० प्राताम्यशो वारणाना
मवश्यं विशाति तैः कुंभकराग्रहस्तैः भीमेनाज्ञो निहताम्यघबाणैः समो कुरेव कुमर्हत्य रिघ्नः ११
बलंतवाचि हि जसत्रमानां तात्र बुधाबाहुबलं वदंति त्वेवाग्वलो भारतनिष्ठुरश्च तमेव मां वेत्स्यथ
थाबलो ह १२ यत्ते हि नित्यं तव कर्तुमिष्टं दारैः सुतैर्जीवितेनात्मना च एवं यत्मां वाग्विशिखेन हंसि
त्वन्नः सुखेन वयं विप्र किंचित् १३ मामावमं स्यादोपदीतस्य संस्थो महारथान्प्रतिहन्मि त्वदर्थं ते
नाभिप्रोक्ती भारतनिष्ठुरोसि त्वन्नः सुखेनाभिजानामि किंचित् १४ प्राक्तः स्वयं सत्यसंघेन मत्सुखव
प्रियार्थं नरदेव युद्धे वीराः शिखेरीदोपदोसो महात्मा मयाभिगुप्तेन हतश्च तेन १५ नचाभिनेरासितवा
थिराजं यतस्त्वमहेष्टहिताय सक्रः स्वयं कृत्वा पापमनार्यं नृष्टमस्माभिर्वर्तत मिहृत्सरींस्तं १६ अत्रेषु
दोषावहवो विधर्माः शुतास्त्वया सह देवो ब्रवीषान् तात्रैषित्वे सङ्गमसाधुजुष्टेन सम सर्वे निरये प्रप ॥

२२ अनुतेपे अनुतापे प्राप्तवान् उत्तववर्हकोशान्निष्काशितवान् २३ २४ ॥

सुखं ततो नाभिजानीम किंचिद्यतस्त्वमदौर्देवितुं संप्रमत्तः सयंकृताय सनेपां इव त्वमस्मीति वाः आ
वयस्य वाचः १८ श्रोतेस्माभिर्निहताशत्रुमेनाच्छिन्नैर्गात्रैर्भूमितलेन दंती त्वया हितकर्मकृतेन शं
संयस्माद्दोषः कौरवाणां वधश्च १९ हताऽदीच्या निहताः प्रतीच्या नष्टाः प्राच्या दक्षिणात्या विशस्ताः
कृतं कर्म प्रतिरूपं महद्भिस्तेषां यो यैरस्मरीयैश्च युद्धे २० त्वं देवि तात्त्वकृते राज्ञा शस्त्रं सभवं नोद्य
सनेमरेण मास्मान्कुरैवीकृतोदैस्तु दंस्व भूयो राजकोपयेत्स्वल्पभाग्यः २१ संजय उवाच एतावाचः
परुषाः सद्यसाची स्थिरप्रजः श्रावयित्वा तुरुताः बभूवामौ विमना धर्मभीरुः कृत्वा प्राज्ञः पातकं
किंचिदेवं २२ तदा अनुतेपे सुरराजपुत्रो विनिष्कसंश्चासिमयो हवर्ह तमाह कृष्णः किमिदं पुनर्भवा
त्तिकोषमाकाशनिभं करोत्यसि २३ ब्रवीहि मां त्वं पुनरुत्तरं वचस्तथा प्रवक्ष्याम्यहमर्थसिद्धये श्वे
वमुक्तः पुरुषोत्तमेन सह त्वितः केशवमर्जुनो ब्रवीत २४ अहं हनिष्ये स्वशरीरमेव प्रसहयेना
हितमाचरं वै निशम्य तत्पार्थ वचो ब्रवीदिदं धनं जयं धर्मभूतां बरिष्ठः २५ राजानमेनं त्वमिती
दमुक्ता किंकर्षमलंशविशः पार्थिवो त्वं चात्मानं हंतुमिच्छस्यस्त्रिभुवनं दंसद्भिः सेवितुं वै किरीटिन
२६ धर्मात्मानं भ्रातरं ज्येष्ठमघातकेन चैनं यदि हन्यान् वीर धर्माद्भीतस्तत्कथं नाम ते स्या किंचो
त्तरं वा करिष्यस्त्वमेव २७

श्रमनस्तवादात्महत्याशरहत्यास्यकुत्सनादित्यध्यायतात्पर्यं २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ॥

सूक्तो धर्मो दुर्विदश्चापि पार्यविशेषतो जैः प्रोचमानं निबोध हत्वात्मानमात्मना प्राप्नुयात्स्ववधाद्वा
 तन्नैरकं वातिहारे २८ ब्रवीद्दिवाचाद्यगुणानि हात्मनस्तथा हत्वात्मा भविता सिपार्य तथा स्तुक्कले
 त्मभिनं घृतहृद्यो धनं जयः प्राहयन्नुर्विनाम्प्युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठेष्टृणाञ्च राजन्निति प्राक्कस्
 नः नमादृशो नो नरे देवविद्यते धन्यं रौदेव मते पिना किने २९ अहं हितेनानुमतो महात्मा दोषो
 न हन्म्यस चराचरे जगत् मया हि राजन्सदिगीष्वादिशो विजित्य सर्वा भवतः कृतावशे ३० सराजस
 यश्च समाप्तदक्षिणः सभाचरिद्या भवतो ममौजसा पाणौ पृषत्कानि शिताममैव धनुश्च सज्ये विततं
 सबाणं ३१ पादौ च मे सरयौ सध्वजौ च नमादृशं पुद्गलं जयेति हता उदीच्या निहताः प्रतीच्याः प्रा
 च्या निरस्ता दक्षिणा त्या निशस्ताः ३२ संसप्तकानो किंचिदेवास्ति शिष्टं सर्वस्य मे मम हते मया हं शो
 ते मया निहता भारतीये च मराजदेव च मप्रकाशा ३३ ये चासृज्जास्तानहं हन्मि चासृज्जास्तान् लोका
 न्नेह करोमि भस्म जैः चरं भीममास्याय क्लृप्तयावः शीघ्रं सप्तपुत्रं निहंतं ३४ राजा भवत्वद्यसुनिर्व
 तोयं कर्णं रणे नाशयितास्मि बाणैः ३५ एवमुक्त्वा पुनराह पार्यो युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठे ३५ अथा
 ज्ञासतमात्मा भवित्री कुंती वा यो वा ते मया न वापि सत्यं वदाम्यद्युन कर्णमाजौ शरैरहत्वा कवचं
 विमोक्षे ३६ ॥ ॥ ॥

संजय उवाच ॥ श्येवमुक्ता पुनरेव पार्थो युधिष्ठिरं प्रोज्जलिभ्युवाच प्रसीद राजन् दमयन्मयोक्ते काले भवान्नेत्य
 तितन्ममस्ये ॥ प्रसाद्य राजानममित्रसाहं स्थितो ब्रवीच्चैव पुनः प्रवीरः नेदं चिरात्प्रमिदं भविष्यत्यावर्त
 तेसावभियामिचैतं ॥ याम्येष भीमं समरात्प्रमोक्तं सर्वात्मना सूतपुत्रे च हेतं तव प्रियार्थं मम जीवितं
 हि ब्रवीमि सत्यं तद्वेदिराजन् ॥ इति प्रयास्यन्नुपगच्छ पारो समुत्थितो दीप्ततेजाः किरीटी एतच्छुत्वा
 पांडवो धर्मराजो भ्रातृव्यं परुषं फाल्गुनस्य ॥ ४१ ॥ अथाप्यतस्माच्छ्रयनाडवाच पार्थ ततोऽऽखरीत
 चेताः कृतं मया पार्थ यथानसाधु येन प्राप्तं व्यसनं वः सुचोरे ॥ ४२ ॥ तस्माद्विरः श्लिथिममेदमद्य कुलां
 तकस्याधमं पुरुषस्य पापस्य पापव्यसनान्वितस्य विमद्वुद्धेरलस्य भीरोः ॥ ४३ ॥ वृद्धा वमेतः पुरुषस्य
 चैव किं ते चिरं मे ह्यनुसृत्य रूतं गच्छाम्यहं बभूवुः सुखं भवान्त्वर्ततां मद्विहीनः ॥ ४४ ॥ योगो
 राजा भीमसेनो महात्मा जीवस्व वाममकिं राज्यकृत्यं न चापि प्राक्तः परुषाणि सोऽहं पुनस्तवे मानि ॥ ४५ ॥
 न्वितस्य ॥ भीमस्तु राजा मम जीवितेन न कार्यमद्यावमतस्म्यवीर ॥ श्येवमुक्ता सहसोत्पपातराजन् त
 तस्तच्छ्रयनं विहाय ॥ ४६ ॥ श्येवनिर्गतमथो वनाय तं वासुदेवः प्रणतो भ्युवाच राजनिदितमेतद्वेद्यः
 यागोऽरीवधत्तनः ॥ ४७ ॥ प्रतिज्ञासत्यसंधस्य गोरीवंप्रतिविश्रुता ब्रूयाद्य एवं गोरीवमन्यस्मै देयमित्युत ॥ ४८ ॥
 वध्योऽस्य पुमां लोके त्वया चोक्तो यमीदृशं ततः सत्यं प्रतिज्ञां तां पार्थ न प्रतिरक्षतां ॥ ४९ ॥ महुं दादवमानो यं
 कृतं स वमही पते गुरुणामवमानो हि वध इत्यभिधीयते ॥ ५० ॥ तस्मात्तवैव महाबाहो मम पार्थ स चोभयोः ॥

४

क. यो.
१५.

५८ ५९ सप्रतितमः धर्मराजस्येति स्पष्टार्थः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८
अतिक्रममिमं राजन्सत्यमेव दाणो प्रति ५१ शराणो त्वो महाराज प्रपन्नो स्वभावपि संतु मर्हसि मेरा
जन्मगतस्याभिधा चतः ५२ राधेयस्याद्यपापस्य भूमिः पापस्यतिशोणितं समं ते प्रतिजानामि हतं वि
द्ययस्तज्जं ५३ यस्येह सुखं यत्तस्य गतमप्यस्य जीवितं इति कुरु सवचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ५४
संभ्रमं हृषीकेशमुत्थाप्य प्राणतंतदा कृतं जलिल्लतो वाक्यमुवाचानंतरं वचः ५५ एवमेव यथा
त्यत्वमस्त्वेषोति क्रमो मम अनुनीतोस्मि गोविंद तारितश्चास्मि माधव ५६ मोचिताय सनाहो राह्य
मद्यत्वा च्युत भवंतं नायमासाद्य द्यावां व्यसनसागरात् ५७ होरादद्य समुत्तीर्णा बुभावजानमो।
हितौ तद्वुद्धिस्तव मासाद्य दुःखेण कार्णीवाहयं ५८ समुत्तीर्णाः सहामात्याः सनाथाः स्मृत्या च्यु
त ५९ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि ३५१ संजय उवाच धर्मराजस्य तद्ब्रुवा प्रीतिपुङ्गव च स्त
तः पार्थ प्रोवाच धर्मात्मा गोविंदो यदुनंदनः १ इति स्म कुरु सवचनात्पुत्रा र्ये युधिष्ठिरं बभूव विम
नाः पार्थः किं चित्कृते वपातके २ ततो ब्रवीद्वासे देवः प्रहसन्निवणोऽवे कथं नाम भवेदेतद्यदित्थं पार्थ
धर्मजं असि नातीक्ष्णधारेण हृन्मा हर्मव्यवस्थितं त्वमित्युक्त्वा यराजानमेवं कथं लसाविशः ४ हत्वा नृप ६
ति पार्थ प्रकरिष्यः किमुत्रं एवं हि दुर्विदो धर्मो मंदप्रज्ञैर्विशोषतः ५ स भगान् धर्मभीरुत्वा दुर्वैषम्यमहत्तमः ६
नरकं चौररूपं च भ्रातर्जं हस्यैव वधात् ८ सत्त्वं धर्मभक्तोऽप्रेक्ष्य राजानं धर्मसंहितं प्रसादय कुरु प्रेक्ष्य मेतद्व्रमः ९

प्रसाद्यभस्मागजानं प्रीते चैव युधिष्ठिरे प्रयावस्वरितौ योऽकुं सतपुत्ररथं प्रति ८ हत्वा तसमरे कर्णोत्तमघ
 निशितैः शरैः विपुलां प्रीतिमायत्सु धर्मपुत्रस्य मानद ९ एतदत्र महाबाहो प्राप्तकालं मते मम एवं कृ
 ते कृतं चैव तव कार्यं भविष्यति १० ततो र्जनो महाराज लज्जया वै समन्वितः धर्मराजस्य चरणौ प्रपद्य शि
 रमानतः ११ उवाच भरत श्रेष्ठं प्रसीदेति पुनः पुनः क्षमस्व राजस्य त्वोक्तं धर्मकामेन भीरुणा १२ दृष्ट्वा
 तपतितं पद्मं धर्मराजो युधिष्ठिरः धनेन जयममित्रघ्नं हृदंते भरतर्षभ १३ उत्थाय भ्रातरं राजा धर्मरा
 जो धनेन जयं समास्त्रिष्य च सस्त्रे हं प्ररुद महीपतिः १४ रुदित्वा सुचिरं कालं भ्रातरो सुमहायुती कृ
 तशौचौ महाराज प्रीतिमंतौ बभूवतः १५ ततः प्रास्त्रिष्यतं प्रेम्णा मर्ध्नि चाद्राय पांडवः प्रीत्या परमया यु
 क्ता विस्मयेन पुनः पुनः अव्रवीत्तं महेश्वासं धर्मराजो धनेन जयं १६ कर्णेन मे महाबाहो सर्वसैन्यस्य
 शपतः कवचं च ध्वजे चैव धनुः शक्तिर्हयाः शराः १७ शरैः कृत्वा महेश्वासं घतमानस्य संयुगे सो हं तात्वा
 रणोत्तम्य कर्म दृष्ट्वा च फाल्गुन १८ व्यवसीदामि दुःखेन न च मे जीवितं प्रियं न चेदयदितं वीरं निहति
 ष्यति संयुगे १९ प्राणानेव परित्यजे जीवितार्थो हि को मम एव मुक्तः प्रसुवाच विजयो भरतर्षभ २० स
 तेन ते शये राजस्य सादेन तथैव च भीमेन च नरश्रेष्ठ यमाभ्यां च महीपते २१ यथा घसमरे कर्णो हनिष्या
 मिह तोपि वामहीतले पतिष्यामि सत्येनायुधमालभे २२ एवमाभाष्य राजानमब्रवीन्माधवं वचः श्रुत्वा
 कर्णो रणोत्कृष्टसहयिष्येन संशयः २३ तव बुधा हि भद्रं ते वयसस्य उरात्मनः एव मुक्तो ब्रवीत्यर्थं केशवो

राजसत्तम २४ शक्नोसि भरतश्रेष्ठ हेतुं कर्णं महाबले पञ्चपि हि मे कामो नित्यमेव महारथ २५ कथं
 भवान्नो कर्णं निहन्त्यादिति सत्तम भूयश्चोवाच मतिमान्माधवो धर्मनेदने २६ युधिष्ठिरे मे वीभत्सं
 तं सो त्वयितुमर्हसि अनुज्ञातं च कर्णं स्वधाया घडुनात्मनः २७ श्रुत्वा ह्यहमयं चैव त्वो कर्णशरणी
 दितं प्रवृत्तिं तात्तु मायाता विहावां पोंडुनेदने २८ दिष्टासि राजन् हतो दिष्टान् ग्रहाण गतः परिसो
 त्वय वीभत्सं जयमाणाधिचानव २९ युधिष्ठिर उवाच पश्येद्विपार्य वीभत्सो मां परिपुन पोंडव वक्तव्य
 मृक्तोऽस्मि हितं त्वया तांते च तन्मया ग्रहेत्वा मनुजानां मिजहि कर्णं धनं जय मन्सु च मा कृशाः पार्य
 यन्मयोक्तोऽसि दारुणं ३० संजय उवाच ततो धनं जयो राजन् शिरसा प्रणातस्तदा पादौ जग्राह पाणिभ्यां
 भ्रातृर्ज्येष्ठस्मारिष ३१ तमुत्थाप्य ततो राजा परिपुन्य च पीडितं मर्धुण द्वाय चैवैनमिदं पुनरुवा
 च ह ३२ धनं जय महाबाहो मानिनोऽस्मि दृढं त्वया महात्स्यं विजयं चैव भूयः प्राप्नुहि शाश्वतं ३३ अ
 र्जुन उवाच श्रयते पापकर्माणां सानुवेधं शोणैः नयाम्येते समासाद्य राधेयं बलगर्वितं ३४ येन त्वेपी
 दितो बाणो दृढमायस्य कर्मणः कर्णः फलमाप्स्यति दारुणं श्रयत्वा मनुपपामि
 कर्णं हत्वा महीपते सभाजयितुमाकं ददिति सत्यं ब्रवीमि ते ३५ नाहत्वा विनिवर्त्तिष्ये कर्णं मघर
 णाजिरात् इति सत्येन ते पादौ स्पृशामि जगतीपते ३६ संजय उवाच इति ब्रुवाणं सुमनाः किरीटिनं
 युधिष्ठिरः प्राह च चोदहतं यशो ह्ययं जीविनमीक्षितं ते जयं सदा वीर्यमरितयेतदा ३७ प्रयाहि ब्रुहि च

दिशंते देवता यथाह मिच्छामित वास्तुतया प्रयाहिशी चेंजहिकर्णमाहवेपुरंदरो वृत्रमिवात्मवृद्धये १
 शिशीमहाभारतेशतसाहस्रां संहितायां कर्णपर्वणि १५५८ संजय उवाच प्रसाद्य धर्मराजानं प्रहृष्टेन
 तगात्मना ॥ पार्थः प्रोवाच गोविंदं सूतपुत्रवयोद्यतः १ कल्पतां मे रथोभूयो पुन्यतां च हयोत्रमाः श्राप
 धानि च सर्वाणि सज्यंतां मे महारथे २ उपावृत्ताश्च तरगाः शिलिताश्चास्रसादिभिः रथोपकरणैः स
 ता उपायोत्ततरान्विताः ३ प्रयाहिशी चेंज गोविंदं सूतपुत्रनिचांसया एव मुक्तो महाराज फाल्गुनेन म
 हात्मना ४ उवाच दारुकं कुरुः कुरु सर्वं यथाव्रवीत् अर्जुनो भरतश्रेष्ठः श्रेष्ठः सर्वथ नृपमाता ५ श्रात
 प्रस्वयं कृस्मेन दारुको राजसूतम योजयामास मरथं वैय्या चेंज शत्रुतापने ६ सजं निवेदयामास पांडव
 समहात्मनः युक्तं तं रथं दृष्ट्वा दारुकेण महात्मना ७ श्राष्टुधर्मराजानं ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च
 सुमंगलं स्वस्मयनमारुहो हरथोत्रमं ८ तस्य राजा महाप्राज्ञो धर्मराजो युधिष्ठिरः आशिषो युक्तसत
 तः प्रायात्कर्णरथं प्रति ९ तमायां तं महेश्वरं दृष्ट्वा भूतानि भारत निहतं मे निरेकर्णो पांडवेन महा
 त्मना १० बभूवुर्विमलाः सर्वादिशो राजन्समेततः चाषाश्च शतपत्राश्च कौचाश्चैव जनेश्वर ११ प्रद
 क्षिणमकुर्वंत तदा वै पांडुनेदने बहवः पतितो राजमुन्नामानः पुभाः शिवाः १२ तरयंतो र्जनं पुद्गेह
 पृरूपाववाशिरे कंकाग्रधावकाः श्रेणावायसाश्च विशापते १३ अग्रतस्तस्य गच्छंति मांसहेतोर्भया
 नकाः निमिजानि च धन्यानि पार्थिवस्य प्रशंसिरे १४ विनाशमरि सैन्यानां कर्णस्य च वधं प्रति प्रयातसा

क. टी.

१५२

यपार्थस्य महान्स्वेदो व्यजायत १५ चिंताचविपुला जेतकथं वेदे भविष्यति ततो गोरीवधत्वात्तमव्रवी
न्मधुसूदनः १६ दृष्ट्वा पार्थं तथा यो तं चिंतापरिगतं तदा वासुदेव उवाच गोरीवधत्वात्संग्रामे त्वया
धनुषाजिताः १७ न ते षोडशानुषोजेता त्वदस्य हविष्यते दृष्ट्वा हि बहवः शूराः प्राकृतस्य पराक्रमाः त्वां
प्राप्य समरे शूरा ये गताः परमं गतिं १८ को हि द्रोणं च भीष्मं च भगदंतं च मारिषं विद्वानुविंशवावं
तौ कांबोजं च सुदक्षिणं १९ श्रुता युधेमहावीर्यमच्युता युधमेव च प्रसुहृन्मभवेत्ते मीयो न स्यात्त
मिव प्रभो २० तव हस्तौ दिव्यानि लाचवे बलमेव च शंसं मोहश्च युद्धेषु विज्ञानस्य च संनतिः
२१ वेधः पातश्च लक्ष्मणयोगश्चैव तवार्जुन भवान् देवान् संगंधर्वा न्हन्यात्सहचराचरान् २२ दृष्ट्वा
यांतरणो पार्थ न यो ह्यत्वात्समः पुमान् धनुर्ग्रीहार्हिये केचित्क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः २३ आ देवा त्वत्स
मेतेषां न पश्यामि शूलोमि च ब्रह्मणा च प्रजाः सृष्ट्वा गोरीवधं च मरुद्वनुः २४ येन त्वं युधमे पार्थ त
स्मान्नास्ति त्वया समः श्रवणं तमया वाचं यत्पथं तव पांडव २५ मावमं स्याम हाबाहो कर्णमाह
वशोभिने कर्णो हि बलवान्दमः कृतास्त्रश्च महारथः २६ कृती च चित्रयोधी च देशकालस्य को
विदः बद्धनात्र किमुक्तेन संक्षेपात्प्राणपांडव २७ त्वत्समं त्वदिशिष्टं वा कर्णमस्य महारथं परमं
यत्नमास्थाय त्वया वधो महाहवे २८ तेजसा वह्नि सदृशो वायुवेगसमोजवे श्रंतकप्रतिमः को
ये सिंहसंहननो बली २९ ॥

१५३

अष्टत्रिंशत्स्य विवराणामहाबाह्व्यङ्गोरस्कः इति तथा हि सर्वस्य पुरुषस्य याममात्रे दैर्घ्यं तच्च पंचदशसंविंश
सधिकशतांगुलं रत्निल्लेखविंशत्यंगुलः अष्टानामरत्नीनां अष्टषष्ट्यधिकं शतं ग्रेगुलानि च भवेति श्रुता
नवाहपुरुषस्य यामं अष्टत्रिंशत्मितं भवति अष्टचत्वारिंशदंगुला तत्र हृदिः तत्रापि पंचमाशेन वक्षसि

अष्टत्रिंशत्महाबाह्व्यङ्गोरस्कः सुदुर्जयः अभिमानी च शूरश्च प्रवीरः प्रियदर्शनः १० सर्वयोधगुणो
युक्ता मित्राणामभयंकरः सततं पण्डितवद्दृष्टी धार्तराष्ट्रहृते रतः ११ सर्वैरवधो गये यो देवैरपि स वा
सवैः श्रुते त्वामिति मे बुद्धिस्तदद्य जहि स तजं १२ देवैरपि हि संपन्नैर्विभुद्रिर्मसंशोणितं अशक्यः सर
था जेतं सर्वैरपि युयुत्सुभिः १३ दुरात्मानं पापघ्नं तं नृशंसे दृष्ट्वा प्रज्जपोऽवेपथुनि तं हीनस्वार्थं पण्ड
वैर्विरोधे हत्वा कर्णं निश्चितार्थो भवाद्य १४ तं स तपुत्रं रथिनो वरिष्ठं निकालिकं कालवशं नयाद्य
तं स तपुत्रं रथिनो वरिष्ठं हत्वा प्रीतिं धर्मराजे कुरुषु १५ जानामि ते पार्थ वीर्यं यथा वददुर्वीरणीयं वसु
रासुरैश्च सदा वज्रानाति हि पण्डुपुत्रानमोदयात् तपुत्रो दुरात्मा १६ आत्मानं मम ते वीरं येन पापः क्षयो
यतः तमद्य मले पापानो जहि सोतिं धनं जय १७ खड्गजिह्वं धनुरासं शरदंष्ट्रं तरसिनं हंसं पुरुषं शा
ईलं जहिकर्णं धनं जय १८ ग्रहं त्वामनुजानामि वीर्यं त्वच्च बलेन च जहिकर्णं शरणं शूरमातंगमिव
केसरी १९ यस्य वीर्यं त्ववीर्यं ते धार्तराष्ट्रो वमयते तमद्य पार्थ संग्रामे कर्णं वै कर्तुं न जहि ४० ॥

अंमार्दभवाद्दोर्बुद्धिरिति ज्ञेयं १० ११ १२ निष्कान्तिकं निर्गतः कालयिता ते तास्येति १५ १६ १७ १८ १९
विशालताशेषं

क. सी.
१५३

इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि १५१८ संज्ञपञ्चाच ततः पुनरमेयात्मा केशवोर्जनमब्रवीत् कृतं मे
कल्पमायांतं बधे कर्णस्य भारत १ अद्य समदशाहानि वर्तमानस्य भारत विनाशाय तिष्ठो रस्य नरवार
णवाजिनो २ भूत्वा हि विपुला सेना तावकानां परैः सह अन्योऽयं समं प्राप्य किंचिच्छेषा विशोपते ३ भू
त्वा वै कौरवाः पार्थ प्रभूतगजवाजिनः त्वां वै शत्रुं समासाद्य विनश्वरमूर्धनि ४ एते ते दृष्टिबीपा
लाः सृजयाश्च समागताः त्वां समासाद्य दूर्ध्वं पांडवाश्च व्यवस्थिताः पांचालैः पांडवैर्मत्स्यैः करुष्वै
श्रदिभिः सह त्वया गुप्तेर मित्रघ्नैः कृतः शत्रुगणतयः ५ कोहि शक्रो रणे जेतुं कौरवांस्तान् संपुगे
अन्यत्र पांडवान्युद्धे त्वया गुप्ता म्हा रथान् ७ शक्रस्त्वहिरणे जेतुं ससुरासुरमानुषान् त्रीं लोकान् सम
रेषु क्त्वा किंपुनः कौरवं बलं ८ भगदत्तं च राजानं कोन्यः शक्रस्त्वया विना जेतुं पुरुषशार्दूलयोपि स्याद्वा
सवोपमः ९ तद्ये मां विपुलां सेनां गुप्तां पार्थ त्वयानघ नशेकुः पार्थिवाः सर्वे च त्वभि रपि वीरिते १० तथै
व सततं पार्थ रतिताभ्यां त्वयारणे ४८ दृष्टुं शिखंडिभ्यां भीष्मद्रोणो निपातितौ ११ कोहि शक्रो रणे पार्थ
भारतानां महारथौ भीष्मद्रोणौ युधा जेतुं शक्रतुल्यपराक्रमौ १२ कोहि शान्तनवं भीष्मद्रोणां वै कर्तनं कृ
पे द्रोणिं च सौमदत्तिं च कृतवर्माणामेव च १३ सैन्धवं मद्राजानं राजानं च सुयोधन वीरान् कृतास्त्रान्
मरे सर्वानेवानि वर्त्तिनः १४ अतौ हिणीपतीनुग्रान् सहतान्युद्धमदान् त्वामते पुरुषया व्रजेतुं शक्रः पु
मानिह १५ श्रेणपश्च बड्गलाः क्षीणाः प्रदीर्णाश्चिरश्रिताः नानाजनपदाश्चोग्राः क्षत्रियाणां समर्षिणां १६

२२ यदित्वं ज्ञातान भवेत्सर्हि धार्तराष्ट्र बलं को नु प्रतीयादिति संबंधः २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०
 गोवासदासमीयानो वशातीनां च भारत प्राच्यानां वा दधानानां भोजानां चाभिमानिनो १० उदीर्णा
 सगजा सेना ब्रह्मक्षत्रस्य भारत त्वं समासाद्य निधनं गता भीमं च भारत १८ उग्राश्च भीमकर्मणा
 सुपागपवनाः खशाः दूर्वाभि सारादराः शक्रा मादरतंगणाः १९ अंधकाश्च पुलिंदाश्च किरा
 ताश्चो प्रविक्रमाः स्नेह्याश्च पार्वतीयाश्च सागरान् पवासिनः २० संरंभितो युद्धशौं डा बलिनो दं
 इपाणयः पुनस्तयो धनस्यार्थं संरथाः कुरुभिः सह २१ नराक्या युधि निर्जेतं त्वदभ्येन परंतप धा
 र्त्रं गच्छ मुदं प्रहियुं दं दृष्ट्वा म हृदले २२ यत्र त्वं न भवेत्ज्ञाता प्रतीया त्को नु मानवः तत्सागरमिवो
 द्भूतं रजसा संवृतं बले २३ विदार्य पांडुवैः कुहैस्तया गुमैर्हतं विभो मागधानामधिपतिर्जयस्तेनो म
 हाबलः २४ अद्य स मेव चाहानिहतः संखे भिमस्युना ततो दशसहस्राणि गजानां भीमकर्मणां २५
 जघान गदया भीमस्तस्य राज्ञः परिहृतं ततो न्येभि हताना गारयाश्च शतशो बलात् २६ तदेवं सम
 रेणार्थवर्जमाने महाभये भीमसेनं समासाद्य त्वां च पांडुवै कौरवाः २७ सवाजिरथमातंगाम् सुलो
 कमितो गताः तथा सेनामुवेतत्र निरुते पार्थ पांडुवैः २८ भीष्मः प्रासृज दुग्धाणि शरजालानि मारि
 ष सचेदिका शिपांचाला कुरुषाम् तस्य केकयान् २९ शरैः प्राह्राद्य निधनमनपत्परमास्रवित तस्य
 वापच्युतैर्बाणैः परदेहविदारणैः ३० शर्णा माकाशमभवदुकापुं वैरजिह्वगैः हन्यादय सहस्राणि एकैकै

क.री.
१४४

लतेनरहिपान्कृतासमेतान्समहाबलान् गत्वा दशम्याते गत्वा जघ्नुर्वाजिरथहिपान् १२ हितानवगती ईष्टाः स
बाणानाहवेत्तजन् दिनानि दशभीष्मेण निवृत्ता तावके बले १३ शून्याः कृतारथोपस्थाहताश्च गजवाजिनः
दर्शयित्वात्मनोरूपं रुद्रोपेन्द्रसमं युधि १४ पांडवानामनौकानि प्ररघ्या मौख्यशातयत् विनिवृत्त्यिवीपालो
श्रेदिपंचालके कथान् १५ अदहत्यां इवीं सेनां रथाश्च गजसंकुलं मजेत मस्त्रवेमंदमुजिहीर्षुः स्वयोधने
१६ तथा चरंते समरे तपंतमिव भास्करं परातिकोटिसाहस्राः प्रवरा युधपाणयः १७ नशेकुः संजयादृष्टु
तथैवान्ये महीक्षितः विचरंते तथा तंतु संग्रामे जितकाशिनं १८ सर्वोद्यमेन महता पांडवान्समभिद्रव
त् सत्तु विद्राव्य समरे पांडवान्संजयानपि १९ एक एव रणे भीष्म एक वीरत्वमारातः तं शिखंडी समासा
द्यत्वा गुप्तेमहाव्रते ४० जज्ञान पुरुष व्याघ्रेश्वरैः सन्नतपर्वभिः सृष्टपतितः शोते शरनल्ये पितामहः
४१ त्वां प्राप्य पुरुष व्याघ्रेश्वरैः प्राप्येव वासवं शोलाः पंचदिनाभ्युग्रो विधम्य रिपुवाहिनीं ४२ कृत्वा ह्यहम
भेद्ये च पातयित्वा महारथान् जयद्रथस्य समरे कृतारत्नामहाभयः ४३ अंतकप्रतिमश्चोग्रात्रिपुङ्गे
दहत्यजाः दग्ध्वा योधांश्चरैर्वीरो भारद्वाजः प्रतापवान् ४४ दृष्टुं स समासाद्य सगतः परमं गतिं
यदि वाद्य भवान्पुङ्गे सप्तपुत्रमूर्खरथान् ४५ नावारयिष्यन् संग्रामेन स्मद्राणो व्यनं दत्तं भवता त्वबले
सर्वधार्तराष्ट्रस्य वारितं ४६ ततो द्रोणो हतो युद्धे पार्थनेन यनं जय एवं वाको रणे कुर्यात्त्वदम्यः त्वि
यो युधि ४७ यादृशं ते कृतं पार्थ जयद्रथ वधं प्रति निवार्य सेनां महतीं हत्वा शूरोऽप्यपार्थिवान् ४८

५१ तंहीनितो न सर्वभस्मीकर्तुं समर्थत्वां प्राप्य पकाहान्नशपमानं तत्र युक्ते बलवत्तरे मन्येयं जानीयां ततो
 निहतः सैधवो राजा त्वया स्वबलतेजसा आश्चर्यं सिंधुराजस्य बधे जानेति पार्थिवः ५२ अनाश्चर्यं हि
 तत्तत्र स्नेहि पार्थ महारथः तं हि प्राप्य रणे तत्र मेकाहादिति भारत ५० न शपमानमहं युक्ते मन्येयमिति
 मेमतिः सेयं पार्थ च मर्त्तुराथार्तं राष्ट्रसंयुगे ५१ हत सर्वस्वी राहिभीष्मद्रोणौ यदा हतौ श्रीर्णप्रवर
 यो धाय हतवानिरयहि पार्थ ५२ हीनासुर्ये इ न तत्रैवैरिवाभाति भारती विध्यस्मादिरणे पार्थ सेने ये भी
 मविक्रम ५३ आसुरीव पुरासेनाशक्रमेव पराक्रमैः तेषां हतावशिष्टास्तु संति पंच महारथाः ५४
 अश्वत्थामा कृतवर्मा कर्णो मदधियः कृपः तांस्तु मघनरयाश्च हत्वा पंच महारथान् हतामित्रः
 प्रयत्नोर्वीरा जेतुं सही पपन्नानां साकाशजलपातालं सपर्वतमहावनं प्राप्नोत्वमितवीर्यं श्रीरघ
 पार्थो वसंधरा ५५ एतां पुराविस्मुरिव हत्वा दैते यपानवान् प्रयच्छ मेदिनीं राजेशाका ये वहरि र्य
 या ५६ अथ मोदंतं पांचालानि हतेष्वरिषु त्वया विस्मृतानि हतेष्वेव दानवे येषु देवताः ५७ य
 दिवा हि पदांशेष्टं द्रोणं मानयतो गुरुं अश्वत्थाम्नि कृपाते सि कृपे चाचार्यगौरवान् ५८ अतं ताप
 चितान् बंधून् मानयन्मातृबंधवान् कृतवर्मा रामासायननेष्वसियमक्षयं ५९ आतरे मातरा
 सायशलं मद्रजनाधिपं यदित्वमरविंदा तदयावान्न निजो मसि ६॥

न नाशपमपि रणैकाहपर्यंतं स्वापयित्वा इति भावः

क.सि.
१४१

संपापमतिस्तदमत्येतेपोडवान्ति कर्णमघनरश्रेष्ठजयाः सुनिशितैः शरैः ६१ एतन्नेसकृते कर्मनात्र किं
चनयुज्यते वयमप्यनुजानीमोनात्र रोषोस्त्रिकश्चन दहनेयत्सपुत्राय निशिमातृसुवानच घृतार्थेयत्रयु
ष्मासुपावर्जतसुयोधनः ६२ तस्य सर्वस्वदृष्टात्माकर्णो वैमूलमिस्तुत कर्णो हिमन्यनेत्राणेनित्यमेव सु
योधनः ६३ ततो मामपि संख्यो निरहीतं प्रचक्रमे स्थिरा बुद्धिर्नरेन्द्रस्य धार्तराष्ट्रस्य मानद ६४ कर्णः
पार्थीनरणे सर्वा विजेष्यति न संशयः कर्णमाश्रित्य कौन्तेय धार्तराष्ट्रेण विग्रहः ६५ रोचितो भवता सा
धं जानतापि बलं तव कर्णो हि भाषते नित्यमहं पार्थान्समागतान् ६६ वासुदेवं च यथा हं विजेष्यामि
महारथे प्रोत्साहय नुरात्मानं धार्तराष्ट्रे सुदर्भति ६७ समितौ गर्जते कर्णोऽस्ममघजहि भारत यच्च युष्मा
सुपापं वै धार्तराष्ट्रः प्रयुक्तवान् ६८ तत्र सर्वत्र दृष्टात्मा कर्णः पापमतिर्मुखं यच्च तद्धारतराष्ट्रस्य क्रूरैः
षड्भिर्महारथैः ६९ अपश्यं निहतं वीरं सौभद्रमृषभेक्षणो द्रोणो द्रोणि कृपा न्वीरा न्कर्षयंते न र्षभान्
७० निर्मनुष्यांश्च मातंगान् निरथांश्च महारथान् यस्मा रोहंश्च तुरगांश्च नृणां पुथजीविनः ७१ कुर्वन्त
मृषभस्कंधं कुरुवृक्षसिपशस्करं विधमन्त मनीकानि व्यथयन्ते महारथान् ७२ मनुष्या वा जिमातंगान्
हि एवेते यमद्वये शरैः सौभद्रमायन्ते दहन्ते मिव वाहिनीं ७३ तस्मै दहति पात्राणि सखे सत्येन ते शपे
यन्त जपि च दृष्टात्मा कर्णो भ्यदुद्यतप्रभो ७४ अशक्नुवंश्चाभिमन्योः कर्णः स्यात्तुरणो गुतः सौभद्रशर
निर्भिन्नो विसेजः शोणितो हितः ७५ निःस्वसङ्कोप संदीप्तो विमुखः सायकादितः अपयानकृतोत्साह
हो निराशश्चापि जीविते ७६ तस्योऽसुविह्वलः संख्योऽप्यहजति तत्र प्रमः अथ द्रोणस्य समरे तत्कालं सट्शतं

१४५

श्रुत्वाकर्णोवचः कुरेततश्चिह्नैरकार्मकं ततश्चिन्नायुधेतेनरलोपेचमहारथाः ०२ तैवैवनिहृतिप्रज्ञाः प्राह नञ्
छरद्विभिः तस्मिन्निनिहृतेवीरेसर्वेषां दुःखमाविशत् ०३ प्राह सत्सतु इष्टात्माकर्णः सचसुयोधनः यच्च क
र्णोव्रवीत्स्लामभायां परुषेवचः ०४ प्रमुत्तेपांडवेयानां कुरुणाचनशंसवत् विनशाः पांडवाः क्रुशे शाश्व
तेनरकंगताः ०५ पतिमन्यंष्टयुशोणिशणीश्चमडभाषिणि पक्षात्तं धृतराष्ट्रस्य रासीभूतानिवेशने ०६ प्र
विशारालपत्मातिनसेतिपतयस्तव इत्युक्तवानथर्मतस्तरापरमडर्मतिः ०७ पापः पापेवचः कर्णः
एवतस्तवभारत अथपापस्यतदाकांसुवर्णविकृताः शराः ०८ शमयंतुशिलाधोतास्त्वयांस्तंजीवित
क्षिप्तः यानिचान्यानिदुष्टात्मापापानिहृतवांस्तस्यि ०९ तान्यद्यजीवितेचास्पशमयंतुशरास्तव गोदीवप्र
हितान्चोरानद्यगात्रैः स्प्रशान्तरान् १० कर्णः स्मरतुदुष्टात्मावचनेद्रोणभीष्मयोः सुवर्णपुंखानाराचाः शत्रु
द्वावैयुतप्रभाः ११ त्वयास्मास्तस्ववर्माणिभित्वापास्यतिशोणिते उग्रास्त्वद्वजनिर्मज्जामर्मभित्वा महाशराः
१२ अद्यकर्णमहावेगाः प्रेषयंत्यमदयं अद्यहाहाकृतादीनाविघत्तास्त्वहुरार्दिताः १३ प्रपतंतंरथा
त्कर्णोपशंतुवसुधाधियाः अद्यशोणितसंमग्नं शयानेपतितेभुवि अपविह्ययुधेकर्णरीनाः पश्येत्तवां
धवाः १४ हस्तिकतोमहानस्यभलेनोन्मथितस्त्वया प्रकंपमानः पतत्तुभूमावपिरथ ध्वजः १५ त्वपाश
रशानैश्चिन्नैरयं हेमविभूषितं हतयोधाश्चमुत्सृज्यभीतः शाल्यः पलायतां १६ ततः सुयोधनोदृष्ट्वा हत
माधिरथित्वया निराशो जीवितेतद्यराजैवैवभवत्तरिः १७ एतेद्वेतिपांचालावध्वमानाः शितैः शरैः
कर्णेनभरतश्रेष्ठपांडवानुजिहीर्षवः १८ पांचालान्नौपदेयांश्चधृष्टद्युम्नपाण्ड्वेडिनौ धृष्टद्युम्नतनजांश्च

क. २०.
५५

शतानीकेचनाकुलि २५ नकुलं सहेदेवेच उर्मवज्जनमेजयं सुधर्माणं सात्त्विकं च विदिकारं वशंगतान् २७
अभ्याहतानां कर्णेन पांचालानामसौ शो श्रूयते निनदो चोरस्त्वहं धूनां परंतप २८ नत्वेव भीताः पांचालाः ।
कथंचित्सुः पराश्रुत्वाः न हि मत्सुं महेष्वासा गणयंति महारथो २९ य एकः पांडवी सेनां शरैः समवे
ष्टयत् तं समासाद्य पांचालाभीष्मान्नासम्यराश्रुत्वाः ३० तथा ज्वलंतमस्त्राग्निं गुरुं सर्वधनुष्मतां नि
दहेत्तं च समरे ड्यर्धं द्रोणमोजसा १ ते नित्यमुदिता जेतुं मध्ये शत्रून् रिदम न ज्ञात्वा धिरथे भीताः पांचा
लाः सुः पराश्रुत्वाः २ तेषां मापततां शूरः पांचालानां तरस्मिन् आदत्ता सन् शरैः कर्णः पतंगानामि
वानलः ३ तां स्तथा भिमुत्वा त्वीरा मित्रार्थं त्यक्तजीवितान् लयं नयति राधेयः पांचालान् शतशो शो
धे तद्गारतमहेष्वासानगाथे मज्जतो म्लवे कर्णोर्णवे म्लवो भूत्वा पांचालां स्त्रातमर्हसि ५ अस्त्रं हि रामाक
र्णेन भार्गवा हविस्तमात् यदुपातं महाचोरं तस्य रूपमुदीर्यते ६ तापनं सर्वसैन्यानां चोररूपं सुदा
रुणो समावृत्य महासेनां ज्वलितं स्तेनतेजसा ७ एते चरंति संग्रामे कर्णो चापच्युताः शराः भ्रमराणां
मिव व्रातास्तापयंति स्म तावकान् ८ एते द्रवंति पांचालादित्सु सर्वा सुभारत कर्णोऽसुं समरे प्राप्य डर्नि
वार्यमनात्मभिः ९ एष भीमो हृदक्रोथो द्युतः पार्थ समंततः संजयैर्यथयत्कणो पीडयते निशितैः शरैः
१० पांडवान्संजयोऽश्रुव पांचालांश्चैव भारत हन्यादुपेतितः कर्णो रोगो देहमिवागतः ११ नान्यत्वनो
हि पशूनामिषो यं यो धिष्ठिरेव ले यः समासाद्य राधेयं स्वस्मिन्ना ब्रजेरुहं १२ तमद्य निशितैर्वीरै
र्विनिहत्य न रषभ यथा प्रतिज्ञे पार्थ त्वं कृत्वा कीर्तिमवाप्नुहि १३ ॥

१४ ॥ त्रिसप्ततिः १२ ५ ज्वलन्ते पुंस्त्वमांसे ६ ॥ स्मरन्ते स्मरन्ते ७ मेऽलं घृते शारीर्यापनपदं डोदं पाशं १३

तं हि शक्रो रणे जेतुं सकर्णानपि कौरवान् नान्यो युधि युधं श्रेष्ठसत्पमेतद्वीमिते १४ एतत्कृत्या मह
कर्म हत्वा कर्णं महारथे कृतास्तुः सफलः पार्थ सुखी भवनरोत्तम १५ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व
णि संजय उवाच सकेशवस्य वीभत्सुः श्रुत्वा भारतभाषितं विशोकः संप्रहृष्टश्च दण्डेन समपद्यत
१ ततो ज्यामभिरुज्याशु व्यालिपद्गोदिवंधनुः दधे कर्णं विनाशाय केशवंचाभ्यभाषत २ त्वयाना
थेन गोविंद ध्रुव एव जयो मम प्रसन्नो यस्य मे घृते लोके भूत भविष्य कृत ३ तत्सहायो हं हं कृष्ण
लोका त्वै समागतान् प्रापयेयं परं लोकं किमु कर्णं महाहवे ४ पश्यामि द्रवतीं सेनां पांचालानां ज
नार्दन पश्यामि कर्णं समरे विचरन्तं मभीतवत् ५ भार्गवास्ते च पश्यामि ज्वलन्ते कृष्ण सर्वशः सृष्टं
कर्णेन वार्ष्णेय शक्रो वयं याशानि ६ अये बलसंश्रमो यत्र कर्णं मया हतं कथयिष्यंति भूता
नियावद्भूमिर्हरिष्यति ७ अथ कृष्ण विकर्णं मे कर्णं नेष्यंति मृत्यवे गोदीवमुक्ताः त्रिंशो मम ह
स्तप्रचोदिताः ८ अथ राजा धृतराष्ट्रः सौबुद्धि मवमं स्पृते इर्यो धनमराज्या हं यया राज्ञे भविष्यति ९ अथ इर्यो
अथ राजा तत्सखा चैव प्रियो राष्ट्रानया पुरात् पुत्रेभ्यश्च महाबाहो धृतराष्ट्रो विमोक्षति १० अथ इर्यो
धनराज्या जीविताच्च निराशकः भविष्यति हते कर्णे कृष्ण सत्पुत्रवीमिते ११ अथ दृष्ट्वा मया कर्णं शौरेर्वि
शकलीकृतं स्मरन्तं तव वाक्यानि शमं प्रतिजनेश्वरः १२ अथासौ सौबलः कृष्ण तदा ज्ञानात्तु वैशरान् डो

क. सी.
१४०

अथ कुंती सुतस्याहं हरेराज्ञः प्रजागरे व्यपनेष्यामि गोविंद हताकर्णो शितैः शरैः ॥ अथ कुंती सुतो राजा
हते सुत सुते मया सुप्रदृष्टमनाः प्रीतश्चिरं सुखमवाप्स्यति ॥ अथ चाहमनाध्वं केशवा प्रतिमं शरं
उत्स्रस्यामीदृशः कर्णो जीवितो देशयिष्यति ॥ यस्य चैतद्भुतं मद्यं वधे किल डरात्मनः पादौ न धावयेत्ता
वशावहस्यो न फालाग्नं ॥ मृषा कृत्वा ब्रूते तस्मात्पश्य मधुसूदन पातयिष्ये रथात्कापं शरैः सन्नतप
र्वभिः ॥ यो सौराणो नरेनामंष्ट्रियामनुमन्यते तस्याद्य सुतपुत्रस्य भूमिः पास्यति शोणितं ॥ अथ
तिर्यसि कृस्तेति सुतपुत्रो यदा ब्रवीत् ॥ उत्तराष्ट्रमते कर्णः श्लाघमानः स्वकान् गुणान् २० अनृतं त
त्करिष्येति मामका निशिताः शराः आशी विषाडवकुहास्तस्य पास्यति शोणितं २१ मया हस्तवता मु
क्ता नाराचा वैद्युतविषः गांरी वस्त्रादास्यंति कर्णस्य परमां गतिं २२ अथ तस्मिन्तिराधेयः पांचालीय
तदा ब्रवीत् सभामध्ये वचः कुरुं कुत्सयत्यां डवान्यति २३ ये वैषं दृष्टिं लास्यन्त भवितारो घते तिलाः हते
वैकर्तने कर्णो सुतपुत्रे डरात्मनि २४ अहं वः पांडुपुत्रेभ्यस्त्वास्मीति यदब्रवीत् ॥ उत्तराष्ट्रसता क
र्णः श्लाघमानोत्मनो गुणान् २५ अनृतं तत्करिष्येति मामका निशिताः शराः हेताहं पांडवान्सर्वा
न्सपुत्रानिति यो ब्रवीत् २६ तमद्य कर्णो हेतास्मि मिषतो सर्वधन्विनां यस्य वीर्यं समाश्वास्य धार्तराष्ट्रो
महामनाः २७ अथ मन्यत दुर्बुद्धिर्निरामसान् डरात्मवान् अथ कर्णो हते कृत्स्न धार्तराष्ट्राः सराजकाः २८
विद्रवं तदिशो भीताः सिंहत्रसामृगा इव अथ दुर्योधनो राजा ग्रात्मानं चानुशोचतां २९ हते कर्णो मया

मंखेसपुत्रेससहजने अघकर्णहतेहृष्टाधार्तराष्ट्रोत्पमर्षणः १० जानातमोरणोक्तप्रवरं सर्वधनि
 नो सपुत्रपौत्रसामात्यं सभृत्यंचनिराशिषे ११ अघराजोकरिष्यामिधजराष्ट्रेजनेष्वरं अघकर्णस्य
 चक्राणाः क्रव्यादाश्चष्टयविधाः १२ शौरेस्तुन्नानिगात्राणिविचरिष्यंतिकेशव अघराधासतस्याहे
 संग्रामेमधुसूदन १३ शिरश्चेत्सामिकर्णस्यमिधतोसर्वधनिनो अघतीक्ष्णोर्विपाटैश्चक्षुरैश्चमधुसू
 दन १४ शोकेत्सामिगात्राणिरायेयस्यदुरात्मनः अघराजामहत्कृच्छ्रं संप्रत्यस्यतिपुथिष्ठिरः १५ संप्र
 पंमानसंवीरश्चिरसंभृतमात्मनः अघकेशवरायेयमहेहत्वासंबोधव १६ नेदयिष्यामिगात्रानेध
 र्मपुत्रं पुथिष्ठिरं अघाहमनुगान्कृष्णकर्णस्यकृपणान्युधि १७ हंताज्वलनसंकाशैः शौरेः सर्पवि
 षोयमैः अघाहंहेमविकचैर्गाईपत्रैरजिह्वगैः १८ संस्तरिष्यामिगोविंदवसुधावसुधाधिपैः अ
 घाभिमन्योः शत्रूणां सर्वेषां मधुसूदन १९ प्रमथिष्यामिगात्राणि शिरसिचशितैः शौरेः अघनि
 र्धातराष्ट्रांचभ्रात्रेरास्यामिमेदिनीं ४० निरर्जुनांवाष्ट्रिर्वीकेशवानुचरिष्यसि अघाहमन्युः कृ
 ष्णभविष्यामिधनुर्भृतां ४१ कोपसचक्रुरुणांचशराणां गांडिवस्यच अघडः खमहंमोक्षेत्रयोदश
 समार्जितं ४२ हत्वाकर्णोक्तप्रवरं मघवातिव अघकर्णहतेपुहेसोमकानोमहारथाः ४३ कृतं
 कार्यंचमन्यतां मित्रकार्यं सवोपुधि ममचैवकथेप्रीतिः शौनेयस्यायमाथव ४४ भविष्यतिहतेकर्णस्य

क. सी.
१५८

विचापि जपाधिके ग्रहे हतारो कर्णो पुत्रे चास्म महारणे ४५ त्रीतिंशत्सामिभीमस्य यमयोः सान्धकस्य च
धृष्टपुत्रशित्वे दिभ्यो पांचालानां च माधव ४६ अद्यान्तापंगमिषामिहत्वा कर्णो महाहवे अथ पश्ये
तसंग्रामे धनं जयममर्षणं ४७ पुथ्यं तं कौरवान् संत्योपातयंतं च सूनने भवत्सकाशे वत्से च पुनरेवा
त्स संस्रवं ४८ धनुर्वेदे मत्समो नास्ति लोके पराक्रमे वाममकोस्ति तुल्यः को वाप्यन्यो मत्समोस्ति
मावांस्तथा क्रोधे सदृशो न्योन मेस्ति ४९ ग्रहे धनुष्मानसुरान् सुरांश्च सर्वाणि भूतानि च संगतानि स
बाहुवीर्याङ्गमये पराभवं मत्स्यै हर्षं विहि परंपरेभ्यः ५० शरार्चिषाणां दिवेनाहमेकः सर्वाङ्गुलान्नास्ति
कोऽप्यभिहत्स हि मात्स्ये कदा गतो यथाग्रिस्तथा दरेपे संगणान्प्रसह्य ५१ पाणौ शृषत्कालिखिता
ममेते धनुश्च दिव्यं विततं सबाणं पादौ च मे सरथौ सध्वजौ च न माहृशं युद्धान्ते जयेति ५२ इत्येवमु
क्ता नैकैकवीरः तिष्ठन्ति पुत्रः क्षतजोपमातः भीमं सुमुत्तः समरे प्रयातः कर्णस्य कायाच्च शिरो जि
हीर्षुः ५३ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि ३० ६६ अतः पृथुवाच समागमे पांडवसंजयानां महा
भये मामकानामगाधे धनं जयेतातरणाय पाते कर्णेन तद्युद्धमष्टोत्रकीटक १ संजय उवाच तेषाम
नीकानि वृद्धजानि शो समुद्रानि समागतानि गर्जन्ति भेरीनि नरोन्मुखानि नादैर्यथा मेघगणस्त
पाते २ महागुणा भ्रातृकुलमस्ततोपवादित्रनेमीतलशवृक्ष हि राण्यचिन्नापुधविद्युतं च शरासिनाग
च महासुधार ३ तद्भीमवेगं रुधिरैश्च बाहिरवद्भाकुलक्षत्रियजीवताति अनार्त्रवैरुमनिष्टवर्षं

१५८

भवतस्संहरणं प्रजानां ४ एकं रथं संपरिवार्य मृत्युं नयंत्यनेके चरणाः समेताः एकस्तथैकं रथिने रथाग्रसया
 रथश्चापिरथाननेकान् ५ रथं ससृतं सहयं चकंचित्कश्चिद्वशी मृत्युवशं निनाय निनाय चाप्येकगतेन कश्चि
 द्रथान्बह्वन्मृत्युवशं तथाश्चान् ६ रथान्ससृतात्सहयानां जांश्च सर्वानरीन्मृत्युवशं शरीरैः निम्ने हयोश्चैव
 तथा समादीन्यदाति संचांश्च तथा वपार्यः ७ कृपः शिवं दी चरणो समेतौ डुर्योधने मात्पकिरधराक्षत शु
 तस्तथा द्रोण पुत्रेण साहं युधामन्युश्चित्रसेनेन साहं ८ कर्णोऽप्युत्रैरथी सुषेणो समागतं संजयश्चोत्तमो
 जाः गांधारराजं सहदेवः स्वयं भीमसिंह इवाभधावत् ९ शतानीकोनाकुलिः कर्णोऽप्युत्रैरुपुधानं
 वृषसेनं शरीरैः समार्षयत्कर्णोऽप्युत्रैश्च शूरः पांचाले यं शरवर्षे रनेकैः १० रथर्षभः कृतवर्मीणामार्जुना
 द्रीपुत्रेन कुलश्चित्रयोधी पांचालानामधिपो याज्ञसेनिः सेनापतिः कर्णो मार्जुनसैन्यं ११ दुःशासनो भार
 तभारती च सप्तमकानां दृतनाः समृद्धाः भीमं रणे शस्त्रभृतो वरिष्ठं भीमं समार्जुनमसहवेगं १२ कर्णोऽप्यु
 त्तमत्र जज्ञानवीरस्तथाश्चित्रश्चोत्तमो जाः प्रसह्य तस्योत्तमो गनिपपातभूमौ निनादयन्नां निनदेन त्वं च
 १३ सुषेणोऽपि पतितं दृष्टिं यां विलोक्य कर्णोऽप्यतदार्तं रूपः क्रोधाह्वं स्तस्परयध्वं जंच बाणैः सुधारे
 निशितैरकृतैः १४ सत्तमो जानि शितैः दृष्टकैर्विद्याधत्वेन च भास्वरेण पार्श्विग्रहंश्चैव कृपस्य हस्त
 शिवं डिवाहं सततो धरो हत् १५ कृपं तदृष्ट्वा विरथं रथस्यो नैरुच्छरेत्ताडयितुं शिवं दी तं द्रोणिगवर्षं रथं
 कृपस्य समुज्जद्रे पंकगतो यथागां १६ हिरण्यवर्मानि शितैः दृष्टकैस्तवात्मजानामनिलात्मजो वै अतापयसे
 नमतीव भीमः कालेषु चो मधगतो यथाकः १७ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि १०८३ ॥

१० पंचमप्रतिः अथ १२३

क. री.
१५२

संज्ञयवाच अतिदानीं तमुलेविमर्दे हि षड्विरेको बहुभिः समावृतः महारणोसारथिमित्रवाचभीम
श्रुमं बाह्वयार्तग्राही १ तं सारथे पादिवेन वाहैर्नयामेताभ्यां तं ग्राह्यमाय संवेदितो भीमसेनेन
चैवं ससारथिः पुत्रबले तदीयं २ प्रायाजतः सत्वरमुग्रवेगो यतो भीमस्तद्वले गंतुमैच्छत् ततो परे नाग
रथाश्च पत्निभिः प्रत्युद्युस्तं कुरवः समंतात् ३ भीमस्य बाहाग्रमुदारवेगं समंततो बाणागतौ निजघ्नूः
ततः शरानापततो महात्मा चिच्छेद बाणौ स्तपनीयपुंरैवः ४ तैवै निवेतस्तपनीयपुंरवाहिधा त्रिधा भी
मशरैर्निहृताः ततो राजन्नागरथाश्च यूनां भीमाहूतानां वरराजमध्ये ५ ज्योते निनादः प्रवभौ नरेन्द्र
वज्राहतानामिव पर्वतानां तेव धमानाश्च नरेन्द्रमुत्थानिर्भिद्यंतो भीमशरप्रवेकैः ६ भीमं समंतात्स
मरेभ्यो रोहन् वृक्षं शकुन्तां वपुष्पहेतोः ततो भियाते तव सैन्ये स भीमः प्राडश्चक्रे वेगमनंतवेगः ७
यथांतकाले दपयन् दिधत्तर्भूतो तक्रुत्कालश्वात्तदंडः तस्यातिवेगस्परणोति वेगं नाशकं वन्यार
पितुं तदीयाः ८ व्याजाननस्यापततो यथैव कालस्य काले हरतः प्रजावै ततो बलं भारतभारतानां
प्रदयमानं समरे महात्मना ९ भीतं दिशो कीर्यत भीमनुन्नं महानिलेनाभ्रगणायथैव ततो धीमा
त्सारथि मब्रवी हली स भीमसेनः पुनरेव हृष्टः १० सूताभिजानी हि स्वकामरात्वारणान्धजो आपततः
समेतान् पुष्पैश्च हं नाभिजानामि किंचिन्मासैन्यं स्वेच्छादयिष्येष्टवक्तैः ११ श्रीनिशोकाभिनिरीक्ष्य
सर्वतो रथो धजाग्राणि धुनोति मे भ्रष्टं राजा तुरो नागमद्यत्किरीरी बहूनि डः खान्भियातो स्मिस्त १२

एतद्दुःखं सारथे धर्मराजो यन्मां हितव्यात् तवान् शत्रुमध्ये नैनं जीवं नाद्यजानां मजीवे वीभत्सं वा तन्ममा
 घातिडः खे १३ सोहं द्विषन्मम मुदग्रकलं विनाशयिष्ये परमप्रतीतः एतन्निहत्या निमध्ये समेतं प्रीतो
 भविष्यामि सदृशयाद्य १४ सर्वस्मृणां सायकानामवेत्यकिं शिष्टं स्यात्सायकानोरथे मे कावाजातिः
 किंप्रमाणं च तेष्वां ज्ञात्वा यत्कृतं तस्माच्च त्वसूत १५ विशेषः कः उवाच परमार्गणानामयुतानि वीरत्सरा
 अभलाश्च तथा युताख्याः नाराचानां हेमहस्ते च वीरत्रीण्येव च प्रदराणां स्मपार्थ १६ अस्यायुधेषां
 वेयावशिष्टं नयद्देहं कटं घट्टवीर्यं एतद्दिदृक्षुः च महस्त्रणोपि गरासि बाहुद्विगुणं च ते स्ति १७ प्रासा
 अमुद्गराः शक्रयस्त्रो मराश्च माभैषीस्त्वं संलयायुधानां १८ भीमसेन उवाच सताद्यैर्न पश्य भीमप्रपु
 त्रैः सहिंद्रिः पार्थिवानां सुवैरैः कुन्तबाणैराहवंचाररूपं नष्टादित्यं मत्सुलोके न तत्सं १९ अथैतद्दे
 विदितं पार्थिवानां भविष्यति स्यात्कुमारं च सत निमग्नो वा समरे भीमसेन एकः कुरुत्वा समरे व्यजेषीत्
 २० सर्वसंख्ये कुरवो निःपतंतु मां बालोकाः कीर्तयंतु कुमारं सर्वानेकस्तान् देवातपिष्येते वा सर्वभी
 मसेनं तदंत २१ आशास्तारः कर्मचाप्युतमं पेत्तन्मे देवाः केवलं साधयंत आयाति हाह्यार्जुनः शत्रुचा
 ती शक्रसर्पयत्तः बोधयतः २२ इत्येतान् भारती दीर्यमाणमेते कस्माद्दिदृक्षुर्वेते नरेन्द्राः अक्रुधीमांस्य
 साची नराग्रः सैन्यं ह्येतच्छादयत्याशुबाणैः २३ पश्य धृजो अद्वितो विशेषः कनागान् नृयान् नृसिंहांश्च
 त्वे रथानि कीर्णान् शरशक्तिताडितान् पश्य सैतान् यिनश्चैव सत २४ आश्चर्यते कौरवी चाप्यभीक्ष्णं से

क. टी.

१५

नाद्यसौसुभ्रशोहन्यमाना धनंजयस्याशानितल्लवेगैर्ग्रस्ताः शरैः कोचनवर्हिजालैः २५ एतेद्वेतिस्म
रथाश्च नागाः पदातिसंचानतिमर्दयेतः संमुद्यमानाः कौरवाः सर्वपवद्वेतिनागाश्च दहभीताः
२६ सदाकृताश्चैव शो विप्रो कमुंचेति नादानि पुलाना जेंद्राः २७ विप्रो कउवाच किंभीमनै नंतमि
हाश्रुतोषिविस्फारितंगोरीवस्पातिचोरे कुहेन पार्थेन विरूष्यतोद्य कश्चिन्नेमौ तव कर्णौ विनश्ये २८
सर्वकामाः पांडवते समृद्धाः कपिर्ह्यसौ दृश्यते हस्तिसेन्ये नीलादुना हिद्युतमुच्चरंतीं तथा पश्य वि
स्फुरंतीं धनुर्ज्या २९ कपिर्ह्यसौ वीर्यते सर्वतो वै ध्वजाग्रमारुह्य धनंजयस्य विश्रमयन्निष्ठसंचानि
मर्दं विभेस्यस्मादात्मनैवाभिवीर्य ३० विभ्राजते चातिमात्रे किरीटं विचित्रमेतच्च धनंजयस्य दिवा
कराभो मणिरेष दिव्यो विभ्राजते चैव किरीटसंस्थः ३१ पार्थभीमं पांडुराभ्रप्रकाशं पश्य स्वशोवं
देवदत्तं सुचोषं श्रीपुहस्तस्य जनार्दनस्य विगाहमानस्य च मूं परेषां ३२ रविप्रभं वज्रनाभं त्वरांतं
पार्थस्थितं पश्य जनार्दनस्य चक्रं यशोवर्धनं केशवस्य सदा चितं यदुभिः पश्य वीर ३३ महाहिपाज्ञा सर
लदुमोपमाः करानि कृत्वाः प्रपतंत्य मीक्षरैः किरीटिना तेन पुनः सप्तादिनः शरैर्निहंताः कुलिशैरिवा
द्रयः ३४ तथैव कृत्स्नस्य च पांचजन्यं महार्हमेतद्विजराजवर्णं कौंतेय पश्य शसिकौस्तुभं च जाज्वल्यमा
नं विजयांस्तु जेच ३५ भुवं रथाग्रः समुपैति पार्थो विद्रावयन् सैन्यमिदं परेषां सिताभ्रवर्णैरसितप्रयुक्तैर्ह
येर्महार्हैरयिनां वरिष्ठैः ३६ रथान् दयान्यतिगणं प्रसायकैर्विदारितान्यप्यपतंत्य मीयथा तवानुजे

१५

नामराजतेजसामहावनानीवसुपर्णवायुना १० चतुःशताम्शपर्यानिमान्कृतान्सवाजिसूतान्समरे।
 किरीटिना महेषुभिः सप्तशतानिदंतिनोपदातिसादीश्वरशाननेकशः १८ अयंसमभ्येतितवांतिकेव
 लीनिघ्नकुहंश्चित्रश्वग्रहोर्जनः समरुक्कामोसिहतास्तवाहिताबलेतवायुश्चिरायवर्द्धतां १९ भीम
 सेनउवाच ददानितेग्रामवरोश्चतुर्दशप्रियाख्यानेसारथे सुप्रसेनः दामीशतंचापिरथांश्चविंशतिं
 यदर्जनंवेदयसेविशोक ४ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि सेनउवाच श्रुत्वातुरथनिर्घोषंमिह
 नादंचसंयुगे अर्जनः प्राहगोविंदंशीघ्रंनोदयवाजिनः १ अर्जनस्यवचः श्रुत्वागोविंदोर्जनमब्रवीत्
 एषगच्छामिसुदिप्रपन्नभीमोद्यवस्थितः २ तंयांतमस्यैहिमशंखवर्णैः सुवर्णमुक्तामणिजालनदैः
 जंभंजिघांसेप्रग्रहीतवज्रंजपायदेवेंद्रमिवोग्रमसुं ३ रथासमातेगपदातिसंचाबाणास्वनैर्नमितु
 रस्वनैश्च संनादयंतोवसुधादिशश्चक्रुहान्सिंहाजयमभ्युदीरयन् ४ तेषांचपार्थस्यचमारिषामीदे
 हासुपापलपणंसुपुहं त्रैलोक्यहेतोरसुरैर्यथासीदेवस्यविलोर्जयतांबरस्य ५ तैरस्तमुच्चावचमा
 युयंतदेकः प्रविष्टेदकिरीटमाली सुरार्द्धचंद्रैर्निशितैश्चभलैः शिरांसितेषांबद्धाचबाहून् ६ अत्रा
 णिबालयजनानिकेतूनसान्प्रथान्यतिगणान्दिपांश्च तेपेतुरुर्वाबद्धाविरूपावातप्रणान्नानियथा
 वनानि ७ सुवर्णजालावततामहागजाः सवैजयंतीध्वजयोधकलिताः सुवर्णपुंखैरिषुभिः समाचि
 ताश्चकाशिरेप्रज्वलितायथाचलाः ८ विदार्यनागास्वरथान्धनंजयः शरोन्मैर्वासववज्रसन्निभैः इतं

४. षडसप्ततिः श्रुत्वा तुरयनिर्घोषमिति स्पष्टार्योष्टसप्ततिः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

ययौ कर्णान्निचोसयातयायथामरुत्वा त्वलभेदनेपुरा १ ततः सपुरुषव्याघ्रस्तवसैन्यमरिंदमः प्रविवे
 शामहाबाद्धर्मकरः सागरं यथा २ तेरुशस्त्रावकाजन्त्रयपतिसमन्विताः राजाश्चसादिबद्धलाः पांड
 वंसमुपाद्रवन् ३ तेषामापततोपार्यमागवः सुमहानभन् सागरस्येव ह्युस्ययथा स्यात्सलिलस्वनः
 ४ तेततंपुरुषव्याघ्रं व्याघ्राश्च महारथाः अभ्यद्रवन्तं संग्रामे त्यक्त्वा प्राणाकृतेभयं ५ तेषामापतंतत्र
 शरवर्षाणि मुंचतां अर्जुनो व्यथमत्सैन्यं महाबातो घृणानिव ६ तेर्जुनं सहिता भूतारथवैशैः प्रहारिणः
 अभियायमहेष्वासा विचधुर्निशितैः शरैः ७ ततोर्जनः सहस्राणिरथवारणावानिनां प्रेषयामास वि
 शिखैर्यमस्य सदने प्रति ८ तेव ध्यमानाः समरे पार्यचापच्युतैः शरैः तत्र तत्र स्मलीयन्ते भये जाते महा
 रथाः ९ तेषांचतः शतानीरान्यतमानान् महारथान् अर्जुनो निशितैर्बाणैरनयद्यमसादने १० तेव
 ध्यमानाः समरे नानालिंगैः शितैः शरैः अर्जुनं समभित्यज्जुहुवुर्वैदिषोदश ११ तेषां शब्दो महा
 नासीदुद्रवतो वाहिनीमुखे महौघस्येव जलधेर्गिरिमासाद्यदीर्यतः १२ तांतुसेनां भृशं विधाद्रावयि
 त्वा र्जुनः शरैः प्रायादभिमुखः पार्यः सूतानीकं हि मारिष १३ तस्य शब्दो महानासीत्परा नभिमुखस्य वै
 गरुडस्येव यततः पन्नगार्धमथापुरा १४ तेतुशब्दमभिश्रुत्य भीमसेनो महाबलः बभूव परमप्रीतः पा
 र्यदर्शनलालसः १५ श्रुत्वैव पार्यमायोतं भीमसेनः प्रतापवान् त्यक्त्वा प्राणात्सहाराजसेनोतवममर्दह १६

सवायुवीर्यप्रतिमोवायुवेगसमोजवे वायुवद्यचरद्भीमोवायुपुत्रः प्रतापवान् २५ तेनार्चमानाराजेंद्रसे
नातवविशोपते अभ्युपतमहाराजभिन्नानौरिवसागरे २६ तांतुसेनांतदाभीमोदर्शयन्नाणिल्लाचवे शरै
रवचकर्तौगैः प्रेषयिष्यन्ममक्षये २७ तत्रभारतभीमसबलेदृष्टातिमानुषे अभ्रमेतराणोयोधाः काल
स्येवपुगतये २८ तयार्दिताभीमबलान्भीमसेनेनभारत दृष्टादुर्योधनोराजाइदं वचनमब्रवीत् २९
सैनिकांश्चमहेष्ठासान्योधांश्चभरतर्षभ समादिशद्रणेसर्वान्भूतभीममितिस्मह ३० तस्मिन्नुतेहतेम
न्येपांडुसैन्यमशेषतः प्रतिरस्यचतामातांतवपुत्रस्यपार्थिवाः ३१ भीमेप्रह्लादयामासुः शरवर्षैः स
मेततः राजासबदलाराजनूनराश्चजयरहिनः ३२ रथेस्थिताश्चराजेंद्रपरिवव्रुर्वकोदरे सतैः परि
वृतः शूरैः शूरोराजनसमेततः ३३ सुशुभेभरतश्रेष्ठेनलत्रैरिवचंद्रमाः परिवेधीयथासोमः परिपू
र्णो विराजते ३४ सराजतथासंख्येदर्शनीयो नरोत्तमः निर्विशेषो महाराज यथाहिविजयस्तथा ३५
तस्यतेपार्थिवाः सर्वशरवृष्टिंसमासृजन क्रोधरक्तेक्षणाः शूराहेतुकामावृकोदरे ३६ तांविदार्थम
हासेनांशरैः संनतपर्वभिः निश्चक्रामरणाद्भीमोमत्स्योजालादिवोभसि ३७ हत्वा दशसहस्राणि।
राजानामनिवर्तिनां नृणां शतसहस्रे देहेशते चैवभारत ३८ पंचचासुसहस्राणि रथानां शतमे
वच हत्वा प्रास्यंदयद्भीमो नदीं शोणितवाहिनीं ३९ शोणितोदारायावर्ताहसिग्राहसमाकुलां नर
मीनाश्चनक्रातां केशशैवलशाडुलां ४० संछिन्नभुजनागेंद्रांबद्धरत्नापहारिणीं कुरुग्राहामजप
काशीर्षोपलसमावृतां ४१ धनुः काशांशरावापांगदापरिचकेतनां हंसचक्रधजोपेतामुत्सीधवा।

रफेनिलो ४२ हापयाकरोवैवभूमिरेणर्मिमालिनीं आर्यवृत्तवर्तीसंख्येसुतरांभीरुदुस्तरां ४३ योथग्राह
 वर्तीसंख्येवहंतीपितृमादने दणोनपुरुषयात्रुःशवर्जयतनिम्नगां ४४ यथावैतरणीमुग्रोदुस्तरामक
 तात्मभिः तयादुस्तरणींघोरंभीरुणांभयवर्हिनीं ४५ यतोयतःपांडवेयःप्रविशोरयसन्नमः ततस्ततो
 द्यातयतयोधोद्युतसदस्रशः ४६ एवंदृष्ट्वाकृतंकर्मभीमसेनेनसेपुगे डुर्योधनोमहाराजशकुनिंवा
 क्यमब्रवीत् ४७ जयमातुलसंग्रामेभीमसेनेमहाबलं अस्मिन्नजितेजितंमन्येपांडवेयंमहाबलं ४८
 ततःशयान्महाराजसौबलेयःप्रतापवान् रणायमहतेयुक्तोभ्रातृभिःपरिवारितः ४९ ससमासा
 द्युसंग्रामेभीमंभीमपराक्रमं वारयामासतेवीरोवैलेवमकरालयं ५० सन्ववर्तततेभीमोवार्यमाणः
 शिखैःशरैः शकुनिसस्यराजेंद्रवामपार्श्वेस्तनोतरे ५१ प्रेषयामासनाराचान्मुक्तापुंत्वान्शिलाशिता
 न् वर्मभित्वाततेघोराःपांडवस्यमहात्मनः ५२ न्यमज्जतमहाराजकंकवर्हिणवाससः सोतिविहोर
 लोभीमःशरंरुक्मविभूषितं ५३ प्रेषयामासमरुषासौबलंप्रतिभारत तमायांतंशरंघोरंशकुनिः
 शत्रुतापनः ५४ विछेदसप्तथाराजकृतहस्तोमहाबलः तस्मिन्निपतितेभूमौभीमः कुहोविशाप
 ते ५५ धनुश्छिद्येदभलेनसौबलस्यहसन्निष तदपास्यधनुश्छिन्नंसौबलेयःप्रतापवान् ५६ अमर
 रायवेगेनधनुर्भलांश्रुषोडश तैस्तस्यतमहाराजभलैःसन्नतपर्वभिः ५७ हाभ्योससारथिंसर्धुंभीमे
 समभिरेवच ध्वजमेकेनविछेदहाभ्योद्युवेविशोपते ५८ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्निघ्रायसुबलात्मजः
 ततःकुहोमहाराजभीमसेनःप्रतापवान् शक्तिंविद्येपसमरेरुक्मरेणमयस्ययी साभीमभुजनिर्मका।

नागजिह्ववचंचला ६० निपपातरणोत्तर्णसौबलस्यमहात्मनः ततस्तामेवसेरगशक्तिंकनकभूषणो ६१
 भीमसेनायचिह्नपकुङ्कुनूपोविशोपते सानिर्भिद्यभुजेसयंपोडवस्यमहात्मनः ६२ निपपाततदाभूमौ
 यथाविघ्नभङ्गुता अथोत्कुष्टमहाराजधार्तराष्ट्रैः समेततः ६३ नततेममृषेभीमः सिंहनादंतरसि
 नां अमद्गरुधनुःसमेततरमाणोमहाबलः ६४ मुहूर्तादिवराजेदंछादयामाससायकैः सौबलस्य
 बलेसंख्येयक्रात्मानंमहाबलः ६५ तस्याश्वोश्चतरोहत्वासूतेचैवविशोपते ध्वजेचिह्नेदभलेनत्व
 रमाणःपराक्रमी ६६ हताश्वेरथमुत्सृज्यत्वरमाणोनरोत्तमः तस्यैविस्फारयेन्नापंकोधरकैलाशः।
 स्वसन् ६७ शौरेश्चबद्धधाराजन्भीममार्छत्समेततः प्रतिहत्यतवेगोनभीमसेनःप्रतापवान् ६८ धनुश्चि
 ह्नेदसंकुष्टोविद्याधचशितैःशौरेः सोतिविहोबलवताशत्रुणाशत्रुकर्शनः ६९ निपपाततदाभूमौकिं
 चित्प्राणोनराधिपः ततस्तंविह्वलेत्तात्वापुत्रस्तवविशोपते ७० अपोवाहरयेनाजौभीमसेनस्यपश्य।
 तः ७१ स्थितनरयात्रेधार्तराष्ट्राःपराङ्मुखाः ७२ प्रडुबुर्दिशोभीताभीमाज्ञातेमहाभये सौबले।
 निर्जितेराजन्भीमसेनेनयन्विना ७३ भयेनमहताविष्टःपुत्रोदुर्योधनस्तव अयायाजवनेरथैःसापे
 क्षामातलेप्रति ७४ पराङ्मुखितराज्ञानेदृष्ट्वासेन्यानिभारत विप्रजगुःसमुत्सृज्यदूरयानिसमेततः ७५
 तानदृष्ट्वाविदुतान्सर्वान्धार्तराष्ट्रान्पराङ्मुखान् जवेनाभ्यापतद्भीमः किरन्शरशतान्वहन् ७६ तेवथ
 मानाभीमेनधार्तराष्ट्राःपराङ्मुखाः कर्णामासाद्यसमरेस्थिताराजन्समेततः ७७ सहितेषांमहीवीर्योद्दी

पोभत्समहाबलः भिन्ननौकायथाराजन्दीपमासायनिर्हताः ७ भवेति पुरुषव्याघ्रनाविकाः कालपर्यये
 तथाकर्णसमासायतावकाः पुरुषर्षभ ८ समाश्रिताः स्थिताराजन्संप्रहृष्टः परस्परं समजिगमश्चपुष्ट
 यस्तुं कृतानि वर्तनं ९ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि १० २ उत्तराष्ट्रवाच ततोभयेषु सैमेषु भीमसे
 नेन संयुगे दुर्योधनो ब्रवीत् किंतु सौख्यलोवापि संजय १ कर्णो वा जयतां त्रेष्टो यो धावामामका युधि कृपो वा
 कृतवर्मा च द्रोणिर्दुःशासनोऽपि वा २ अत्यद्भुतमहं ममेपां दवेयस्य विक्रमं यदेकः समरे सर्वान्यो धया
 मास मामकान् ३ यथा प्रतिज्ञे यो धानो राधेयः कृतवानपि कुरूणामथ सर्वेषां कर्णः शत्रुनिष्पदनः
 ४ शर्मवर्म प्रतिष्ठा च जीविताशा च संजय तत्प्रभृत् बलं दृष्ट्वा कौन्तेये नामितौ जसा ५ राधेयो वाप्याधि
 राधिः कर्णः किमकरो युधि पुत्रा वाममर्द्धपां राजानो वामहाराः ६ एतस्मै सर्वमाचक्षुः कुशलो ह्यसि सं
 जय ६ संजय उवाच अपराह्म महा राजसूतपुत्रः प्रतापवान् जघान सोमकाः सर्वान् भीमसेनस्य पश्यतः
 ७ भीमोऽप्यतिबलं सैमं धार्तराष्ट्रं योऽपश्यत् अथ कर्णो ब्रवीत् कुरुक्षेत्रे पांचालाः प्रापयस्व मां ८ द्रावमानं ब
 लं दृष्ट्वा भीमसेनेन धीमतां यं तारम ब्रवीत् कर्णः पांचालानेव मां वरु ९ मदराजसूतः शाल्यः सेतानश्वा
 महाराजवान् प्राहिणो ज्ञेदि पांचालाः कुरुक्षेत्रे महाबलः १० प्रविश्य च महत्सैमं शाल्यः परबलार्दनः स
 यस्तु रगान् दृष्ट्वा यत्र यत्रैरुदग्रणीः ११ तं शं मेव संकाशं वैयाघ्र परिवारणं संहृष्य पांडु पांचालाः स्नाया
 सन्ति शोपते १२ ततो रथस्थ निनदः प्रादुरासीन् महा राणे पर्वतस्य समनिर्घोषः पर्वतस्येव दीर्यतः १३ ततः श

रशतैस्तीक्ष्णैः कर्णग्राकर्षणैः सूर्यैः जज्ञानपांडवबलेशतशोयसहस्रशः १४ तत्रयासमरेकर्मकुर्वाणाम
 परानितं परिवव्रुर्महेशासाः पांडवानामहारयाः १५ तंशित्वेदीचभीमश्चष्टष्टयुम्नश्चपार्षतः नकुलः स
 हदेवश्चद्रौपदेयाश्चमात्यकिः १६ परिवव्रुर्जिह्वासेनोराधेयेशरुष्टिभिः सात्यकिस्तुतदाकर्णविंशत्या
 निशितैः शरैः १७ अताडयद्रौप्येजत्रुदेशेनरोत्रमः शित्वेदीपंचविंशत्याष्टष्टयुम्नश्चसप्तभिः १८ द्रौप
 देयाश्चतःषष्ट्यासहदेवश्चसप्तभिः नकुलश्चशतेनाज्ञौकर्णविद्याधसायकैः १९ भीमसेनस्तुराधेयेन
 वत्पानतपर्वणां विद्याधसमरेकुहोजत्रुदेशेमहाबलः २० अथप्रहस्याधिरथिर्वीरिपइतुरुत्तमं मु
 मोचनिशितान्वाणात्पीडयन्समहाबलः २१ तान्प्रत्यविध्यद्राधेयः पंचभिः पंचभिः शरैः सात्यकेस्तथ
 नृक्षित्वाध्वजं च भरतर्षभ २२ तंतथानवभिर्बाणैराजज्ञानस्तनोतरे भीमसेनेततः कुहोविद्याधत्रिंशता
 शरैः २३ सहदेवस्यभलेनध्वजंविद्येदमारिष सारथिंचत्रिभिर्बाणैराजज्ञानपरंतपः २४ विरथानद्रौप
 देयंश्चकारभरुतर्षभ अक्षोर्निमेषमात्रेणतदङ्गतमिवाभवत् २५ विमुक्तीकृत्यतानसर्वानशरैः
 सन्नतपर्वभिः पांचालानह्नन्छुरांश्चेदीनांचमहारथान् २६ तेवध्वमानाः समरेचेदिमत्स्याविशोपते
 कर्णमेकमभिदुत्यशरसंचैः समर्पयन् २७ तान्जज्ञानशितैर्बाणैः सतपुत्रोमहारथः एतदत्यद्भुतं क
 र्मदृष्टवानस्मिभारत २८ यदेकः समरेषुरान्सतपुत्रः प्रतापवान् यतमानात्परंशक्त्यायोधयानो।
 अधत्तिनः २९ पांडवेयान्महाराजशरैर्वारितवान्नरो तत्रभारतकर्णस्यलाघवेनमहात्मनः ३० ॥

तत्पुत्रदेवताः सर्वाः सिद्धाश्च सहचारणैः प्रपूजयन्महेष्टासाधारतारान्नरोत्तमं ११ कर्णारथवरश्रेष्ठश्रेष्ठ
 सर्वधनुष्मतां ततः कर्णो महाराजदराहरिपुत्रादिनीं १२ कर्णमिहो महावह्निर्निदाघे ज्वलितो महान् ते
 वध्यमानाः कर्णो नपांडवेण स्तनस्तनः १३ प्राद्वेतरणो भीताः कर्णो दृष्ट्वा महारथं तत्राकंदो महानासीत् ॥
 चालानां महारणो १४ वध्यतां सायकैस्तीक्ष्णैः कर्णो चापवरच्युतैः तेन शब्देन विप्रस्तापांडवानां महाचमः
 १५ कर्णो मेकरणो यो धं मे निरेत तत्राश्रयाः तत्राहुतं पुनश्च केराधेयः शत्रुकर्शनः १६ यदेतं पांडवाः स
 र्वे नरो कुरभि वीहितं यथौघः पर्वतश्चेष्टमासाद्याभिप्रदीर्यते १७ तथा तत्पांडवैर्सेन्यैः कर्णो मासाधरी
 र्यते कर्णो पिसमरे राजनिधुमो गिरिवज्रलन १८ दहनतस्यो महाबाहुः पांडवानां महाचमं शिरो
 सिच महाराज कर्णो शैव सकुंडलान् १९ बाहूंश्च वीरो वीराणां विछेदलवुचेषुभिः हस्तिदंततत्रत
 त्वद्भान्धजात्कुक्तीर्हयानूगजान् ४० रथोश्च विविधान् राजन्यताकायजनानि च अलं च युगयोक्ताणि
 चक्राणि विविधानि च ४१ विछेदवदुधा कर्णो यो धव्रतमनुष्ठितः तत्र भारत कर्णो न निहतैर्गजवाजि
 भिः ४२ अगम्य रूपाष्टिवीमो मशो गितकर्दमा विषमं च समं चैव हतैरस्य पदातिभिः ४३ रथैश्च कुंज
 रे श्वे वनप्राप्ता यत किंचन नापि स्तेनपरे योधाः प्राप्ता ये तपरस्परं ४४ शोरे शरं धकारे तत्कर्णो स्तेच वि
 ज्भते राधेय चापनिर्मुक्तैः शरैः कांचन भूषणैः ४५ सेह्यदिता महाराज पांडवानां महारथाः ते पांड
 वेयाः समरे राधेयेन पुनः पुनः ४६ अभ्येत महाराज यतमाना महारथाः मृगसंघान् यथा कुहः सिंहो

द्रावयेतेवने ४० पंचालानोरथश्रेष्ठान्द्रावयन्प्रात्रवांस्यथा कर्णस्तु समरेयोधोस्त्रासयन्समहायथाः ४१
 कालयामासतस्तेन्यथापशुगणान्चकः दृष्ट्वातपोडवीसेनोधार्यराष्ट्राः पराङ्मुखा ४२ तत्राजगमुर्महेष्वा
 मारवेतोभैरवान्नवान् दुर्योधनोहिराजेंद्रमुदापरमप्रायुतः ४३ वादयामाससैहृष्टोनानावाद्यानिसर्वशः
 पंचालापिमहेष्वासाभग्रास्तत्रनरोत्तमाः ४४ स्ववर्जितयथाशूरैर्मत्संक्रुत्वानिवर्जने तान्निघ्नान्नोश्रुण
 नाधेयः शत्रुतापनः ४५ अनेकशोमहाराजवभंजपुरुषर्षभः तत्रभारतकर्णेनपंचालाविंशतीरयाः
 ४६ निहताः सायकैः क्रोधात्चेदयश्चपरंशताः कृत्वाशून्यान्त्रयोपस्यान्वाजिष्टृष्टाश्रभारत ४७ निर्मनु
 ष्यानाजस्कंधामयातांश्चैवविदुतान् आदित्यश्चमथ्यानेदुर्निरीक्ष्यः परंतपः ४८ कालांतकवपुःशूरःस
 तपुत्रोभ्यराजत एवमेतन्महाराजनरवाजिरथद्विपान् ४९ हत्वातस्योमहेष्वासःकर्णेगिरिगणसदनः यथा
 भूतगणान्कृत्वाकालस्तिष्ठेन्महाबलः ५० तयाससोमकान्कृत्वातस्यावेकोमहारथः तत्राद्भुतमपश्या
 मपंचालानांपराक्रमे ५१ वध्यमानापियत्कर्णेनाजहूरणामूर्ध्नि राजादुःशासनश्चैवक्रपःशारहत
 स्तथा ५२ अश्रुत्यामाकृतवर्माशकुनिश्चमहाबलः न्यहनन्त्यां डवीसेनांशतशोयसहस्रशः ५३ कर्ण
 पुत्रोत्तराजेंद्रभ्रातरौसत्यविक्रमौ निजघातेबलंकुहौपांडवानामितस्ततः ५४ तत्रगुहंमहच्छासीकुरेविशस
 नेमहत तथैवपांडवाःशूराधृष्टद्युम्नशिखंडिनो ५५ द्रोपदेणश्चसंकुहाश्रभ्यंघ्नस्तावकंबले एवमेषत्
 योवज्रःपांडवानांततस्ततः ५६ तावकानामपिरणोभीमेषाप्यमहाबले ५७ श्तिमहाभारतेकर्णपर्व।

णि १६६ संजय उवाच अर्जुनस्समहाराज हतासौ चतुर्विधं सतपुत्रं च संकुहं दृष्ट्वा चैव महारणे १ शोणि
 तो दं महीकृत्वा मांसमज्जास्थिपंकिलां मनुष्यशीर्षपाषाणां हस्त्यश्वाकृतरोधसं २ शरास्थिचयसंकीर्णं
 काकगृध्रानुनादितां कुत्रहंसप्रकोपेतां वीरवृत्तापहारिणीं ३ हारपद्माकरचतीमुल्लीषवरेनिलोभ
 नुः शरध्वजोपेतानरत्नद्रुकपालिनीं ४ चर्मवर्मभ्रमोपेतारथोदुपसमाकुलां जयैषिणां च सतरोभी
 रूणां च सुदुस्तरां नदीं प्रावर्त्तयित्वा च वीभत्सः परवीरहा वासुदेवमिदं वाक्यमब्रवीत्सुरुषर्षभः ५
 अर्जुन उवाच एष केतुरणो कृत्स्नसतपुत्रस्य हृष्यते भीमसेनादयश्चैते यो धरंति महारथं ६ एते इवेति
 पांचालाः कर्ण उवाच जनार्दन एष दुर्योधनो राजा श्वेतछत्रेण धार्यता ८ कर्णेन भग्नान् पांचालान्द्रावय
 त्वद्गुणोभते कृपश्च कृतवर्मा च द्रोणिश्चैव महारथः ९ एते रक्षन्ति राजानं सतपुत्रेण रक्षिताः श्रवण्य
 मानास्ते स्माभिर्चातपिष्यंति सोमकान् १० एष शल्यो रथोपस्थश्चिसे चारको विदः सतपुत्ररथं कृत्वा
 हयत्वंद्गुणोभते तत्र मे बुद्धिहृत्यन्नाबाह्यात्त्र महारथं नाहता समरे कर्णे निवर्तिष्ये कथंचन १२ राथे
 यो ह्यन्यथा पार्था नृजयोश्च महारथान् निःशेषान् समरे कुर्यात्पश्यतां नो जर्दन १३ ततः प्रायाद येन स
 केशवस्तव वाहिनीं कर्णं प्रतिमहेष्वासे दृश्ये सद्यसा चिना १४ प्रयातश्च महाबाहुः पांडवानुत्तया हरिः
 आश्वासयन्न येनैव पांडुसैन्यानि सर्वशः १५ रथजोघः स संग्रामे पांडवे यस्य सेवभौ वासवाशानितस्य
 समहौघस्यैव मारिष १६ महतारथजोघेण पांडवः सत्यविक्रमः अभ्ययादप्रमेयात्तानिर्जयं सववा

हिनीं १० तमायांतं समीक्ष्यैव सेता संकलसारथिं मद्राजो ब्रवीत्कर्णकेतं दृष्ट्वा महात्मनः १० अयं सरथ
 आयाति सेतासः कलसारथिः ॥ निवृत्तमित्रात्समरेयं कर्णपरिदृक्षुषि ॥ एषतिष्ठति कौंतेयः संस्
 शनो दिवं धनुः तं ह निष्पत्तिं चेदद्यतनः श्रेयो भविष्यति ॥ त्वामभिप्रेत्यायाति कर्णनिवृत्तान्नयान् अ
 सद्यमानो राधेयं तं याहि प्रतिभारत ॥ एषा विदीर्यते सेना धार्तराष्ट्री समंततः अर्जुनस्य भगवत्कर्णनिवृत्तः
 शात्रवान् बहून् ॥ वर्जयन् सर्वसैन्यानि त्वरते हि धनंजयः तदर्थमिति मन्येह यथा स्यो दीर्यते वपुः ॥
 न ह्यवस्थास्यते पार्थ युयुत्सुः केनचित्सह त्वामृते क्रोधदीप्तो हि पीडमानो नृकोदरे ॥ विरथं धर्मराजं
 तदृष्ट्वा स द्रुपद्वित्तं शिखंडिनं सात्यकिं च ॥ दृष्टुमंच पाषातं ॥ द्रौपदेया न्युधामन्युमुत्तमौजसमे
 व च नकुलसहदेवं च भ्रातरौ हौ समीक्ष्य च ॥ सहसैकरथः पार्थस्त्वामभ्येति परंतपः क्रोधरक्तेक्ष
 णः क्रुद्धो जिह्वांसुः सर्वपार्थिवान् ॥ त्वरितो भिषतस्य स्मोत्स्य क्त्वा सैन्यान् संशयं त्वं कर्णं प्रतियाद्येनं
 नास्म्यो हि धनुर्हृदः ॥ न तं पश्यामि लोके स्मिंस्त्वतो ह्यन्यं धनुर्हृदं अर्जुनं समरे क्रुद्धं यो बलामिव
 धारयेत् ॥ न चास्परक्षो पश्यामि पार्थ न च दृष्टुः एक एवाभियानित्वां पश्य साफल्यमात्मनः ॥
 तं हि कुलौरो शक्रः संसाधयितुमाहवे तवैव भारो राधेय प्रसूया हि धनंजय ॥ समानो ह्यसि भीष्म
 णो द्रोणो दौणिकेण च सद्यसा चिनमायांतं निवारय महारथो ॥ लेलिहानं यथा सर्पं गर्जतमृषं
 यथा वनस्थितं यथा बाघं जहिकर्ण धनंजय ॥ एते द्वे तिसमरे धार्तराष्ट्रमहारथाः अर्जुनस्य भगव

क. टी.
१५५

त्तर्णानिरपेक्षानाधिपाः इवतामथतेषां तनात्पोस्तिपुधिमानवः भयहायो भवेद्दीरस्तामते सतनंदन
पतेतांकुरवः सर्वदीपमासायसंपुगे १५ धिष्टितांपुरुषयावृत्तः शरणकांतिनाः वैदेहांवष्टकोवो
जास्तथानप्रजितस्तथा १६ गोधाराश्रयपाथसाजिताः संत्येसुडर्जयाः तां धृतिंकुरुगधेयततः प्रमे
दिपांडवं १७ वासुदेवं च वार्ष्णेयं प्रीयमाणं किरीटिना प्रसुधाहिमहाबाहो पौरुषे महति स्थितः १८
कर्ण उवाच प्रकृतिस्थो सिमेशाल्यशरणीं समतस्तथा प्रतिभासिमहाबाहो मा भैषीस्त्वंधने जयात् १९
पश्य बाहोर्वलं मे घृणितं स च पश्य मे एको घनिहनिष्णामि पांडवानां महाचमे २० कृस्मो च पुरु
ष व्याप्रोततः सत्यं ब्रवीमि ते नाहत्वा पुथितौ वीरौ व्यपयास्ये कथंचन ४० शिष्ये वा निहतस्त्राभ्याम
नित्यो हिरण्यजयः कृतार्थो घमविष्णामि हत्वा वाप्यशवाहतः ४१ शल्य उवाच अजय्य मे न प्रवदंति
पुष्टे महारथाः कर्ण रथप्रवीरं एकाकिनं किमु कृस्माभिर्गुप्ते विजेतु मे न कश्चिद् होतु सहेत ४२ कर्ण उवा
च नैतादृशो जातवत् भूवलोके रथोत्तमो यावदुपश्रुतेनः तमीदृशे प्रतियोत्स्यामि पार्थ महाहवे पश्य
च पौरुषं मे ४३ रणचरत्पथरथप्रवीरः सितैर्हयैः कौरवराजपुत्रः सवाद्यमानो नृपति कृच्छ्रमेतत् क
र्णस्योत्तादेतदंतास्तु सर्व ४४ अत्रेदिनौ राजपुत्रसहस्ताववेपमानौ जातकिणौ वृहंतौ रक्षापुथः
कृतिमान् दिप्रहस्तौ नपांडवे येन समोस्ति योधः ४५ गृह्णात्यनेकानपि कंकपत्रानेकं यथा तान्प्रतियो
ज्यकाशु ते कोशमात्रे निपतंत्य मोक्षः कस्तेन यो योऽसि समः पृथिव्यो ४६ अतोऽप्यतस्त्वं पांडवे योऽज्ञातः

कृष्णहितीयोतिरयस्तरसी लेभेचक्रं यत्र कृष्णो महात्मा धनुर्गोरी वेंपोडवः सद्यसावी ४० सेतासपुङ्गव
 सजोषमुग्रं रयं महाबाहुररीनसतः महेशुधीचातयेदिवारूपेशस्त्राणि दिव्यानि च हयवाहात् ४१
 तयेंद्रलोके निजज्ञानदैत्यान संखेयान्कालकेयोश्च सर्वानलेभे शंखे देवदत्तं स्मृतत्रकोनामतोनाभ
 थिकः दृष्टियां ४२ महादेवं तोषयामास योसैः साक्षात्सुपुहेन महानुभावः लेभेततः पाशुपतं सुवो
 रत्रैलोक्यसंहारकरं महासं ४३ एथक एथक लोकपालाः समेता दडुर्महास्त्राण्यप्रमेयाणि संखेये
 स्नानचानाशुराणो नृसिंहः सकालकेयानसुरास्समेतान् ४४ तथा विराट्स्थपुरे समेतान्सर्वानस्मानेक
 रयेन जित्वा जहार तद्गोधनमाजिमध्ये वस्त्राणि चादत्त महारथेभ्यः ४५ तमीदृशं वीर्यगुणोपपन्नं कृ
 ष्णहितीयं परमं नृपाणां तमाहूयन्साहसमुन्नमं वैजाने स्वयं सर्वलोकस्य शल्प ४६ अनेन वीर्येण
 चक्रे शचेन नारायणो नाप्रतिमेन गुप्तः वर्षायुतैर्यस्य गुणानशक्वा वक्तुं समेतैरपि सर्वलोकेः ४७ म
 शे समेतौ ४८ अतीव पार्श्वयुधिकार्युकेभ्यो नारायणाश्चाप्रतिचक्रुः पुहे एवं विधौ पांडवस्य सुदेवो चले
 त्सदेशादिमवान्न कृष्णो ४९ भौहिष्यगोबलिनौ हटापुधौ महारथौ सनहनोपपेनौ पतादृशौ फाल्गुन
 रादाशुभविष्यतीदमत्पुत्रं विप्रमतस्वरूपं ५० एतौ च हत्वा पुधिपातयिष्ये मां वापि कृष्णो निहनिष्यतो
 य इति वृत्त्यालममिहं ताकर्णो रणे मेघश्वोन्नतः ५१ अग्रेत्यपुत्रेण तवाभिनेदितः समेत्य चोवाच

क.सं.
१५७

कुरुप्रवीरे रूपं च भोजनं च महाभुजा बुभोतथैव गांधारपतिं सहानुजे ६० गुरोः सुते चावरजं तथात्मनः पराति
नोयद्विपसादिनश्चतान् निरुध्यतामिद्वता चतार्जुनौ प्रमेण संयोजयतां सुसर्वशः ६१ यथाभवद्भिर्भ
शवितता बुभो सुखेन हन्तामहमद्यभूमिपाः तथेति चोक्ता त्वरितास्मतेर्जनं जिह्वां सवो वीरतगः समा
ययुः ६२ शरैश्च जघ्नुर्धुधितं महारथा धनं जयं कर्णनिदेशकारिणः नदीनदं भूरिजलो महार्णवो यथा
तथा स्तै समरेर्जनो प्रसत् ६३ न संदधानो न तथा शरोत्रमांश्च मानोरिषुभिः प्रदृश्यते धनं जया स्तै
स्मृशरैर्विदारिता हतानि पेतर्नरवाजि कुंजराः ६४ शरार्चिषं गोडिवचारु मेडले युगांतसूर्यप्रतिमान
तेजसे न कोरवाः शोकुरुदीलितं जयं यथा रविं व्याधित चक्षुषो जनाः ६५ शरोत्रमांश्च प्रहितांस्महा
रथैश्चिच्छेदपार्थः प्रहसंश्चरौ चैः भयश्चतान् हनन् हाण संचान् गोरीवधन्वा यत शर्मा मेडले यथोग्र
रश्मिः सुचिपुक्रमधगो सुखं विवस्वान् हरते जलोचान् तथार्जनो वाणागणान् निरस्य ददाहमेनो तव
पार्थिवे ६६ तमभ्यधावद्विस्जन्तुपः शरोः स्तथैव भोजस्तव चात्मजः स्वयं महारथो द्रोणस्तथा
सायकैरवाकिरे स्तोपधरा यथाचले ६७ जिह्वां सुभिस्तान् कुशलः शरोत्रमान् महाहवे संजयिता
म्रयत्ततः शरैः प्रचिच्छेद स पांडवस्त्वनपराभिनहत् स चिच्छेदुभिस्त्रिभिः ६८ संगोडिव व्यायत शर्मा
मेडलस्तपन्निवृत्त नर्जनभास्करो वभौ शरोग्ररश्मिः सुचिपुक्रमधगो यथैव सूर्यः परिवेष्वोक्तया
६९ अथाप्रवागोर्दशभिर्हृन् जयं पराभिनहत् द्रोणस्ततो चतुर्त्रिभिः चतुर्भिरेवांश्चतुर्ः कपिततः श
रैश्च नाराचवरैरवाकिरत् ६९ ॥ ६९ ॥ सुचिपुक्रमधगोः सायाठजोऽप्योर्मध्ये गतः ६७ ६८ ॥

१५७

॥ श्राव्यं श्राव्यं ज्ञातं उपनि कीर्य निषेगकोशादिभ्यो निष्कास्य भूतले भूतलतले हतास्य सारथि ध्वजस्य सोपस्थे ॥
 तथापि तं प्रस्फुरदन्तकामुकं त्रिभिः शरैर्यत् शिरःक्षरेण हृणोश्च तर्भिश्च पुनस्त्रिभिर्ध्वजं धनं जयोदौ गिरया
 दयातयत् ॥ सरोवपूतो मणिवज्रहाटकैरलंकृतं तत्तत्कमो गवर्चसं महाधनं कामुकं सम्यग्दादयथा
 महाहिप्रवरं गिरिस्तयात् ॥ समाश्रुयं चोपनि कीर्य भूतले धनं श्रुत्वा सगुणं गुणाधिकः समार्दयत् ॥
 वज्रितौ नरोत्तमौ शरोत्तमौ द्वौ गिरिविध्यदंतिकात् ॥ कृपश्च भोजश्च तवात्मजश्च ते शरैरनेकैर्युधिषांश्च
 र्धमं महारथाः संपुगमर्थं निस्थितास्तमो नुदंवारिथारवापतन् ॥ कृपस्य पार्थः स शरं शरासनं हयाध्वं
 ज्ञात्सा रथिमेव पत्रिभिः समार्पयद्वाहसहस्रविक्रमस्तथा यथावज्रधरः पुराबलेः ॥ स पार्थ बाणैर्वि
 निपातिता युधो ध्वजावमर्दं वक्रते महाहवे कृतः कृपो वाणसहस्रं त्रितोयथापोगयः प्रथमं किरीटि
 ना ॥ शरैः प्रविष्टे दत्तवात्मजस्य ध्वजं धनं श्रुत्वा प्रवक्तुं नर्दतः जज्ञानवासा कृतवर्मणः सुभान् ध्वजे
 च विष्टे दत्ततः प्रतापवान् ॥ सवानि सूते च सनात्स केतनात् जज्ञाननागाश्च रथास्वरश्च सः ततः प्र
 कीर्णं सुमहद्वलं तव प्रहरितं सेतुमिवांभसा यथा ॥ ततोर्जनस्याश्रयेन केशवश्चकार शत्रून्
 पसव्यमात्रान् ततः प्रयातं त्वरितं धनं जयं शतकृतं ह्यत्र निजमुषयथा ॥ समन्वधावत्सु न रुद्धि
 तैर्ध्वजैरथैः सुपुङ्गवैरपरेषु पुत्सवः श्रयाभिस्त्य प्रतिवार्यतानरीन् धनं जयस्याभिमुखं महारथाः ॥ शिते
 दिशौ नेपथ्याः शितैः शरैर्विदारयंतो व्यनदन्तु भैरवं ततोभिजघ्नः कृपिताः परस्परं शरैस्तदंजोगतिभिः सुते ।

जनेः ८० कुरुप्रवीराः सहस्रे जपैर्यथासुगः पुरादेव गणैस्तथा हवे जये सवः सर्गमनाय चोत्सुकाः प्रतेतिना
 गास्वरथाः परंतप ८१ जगर्जुरुच्चैर्वलवच्चविद्यधुःशरैः समुक्तेरितरेतरं दृष्टक श्रांथकोरेतमहात्मभिः
 कृते महामये योयवैरैः परस्परं ८२ चतुर्दिशो वै विदिशश्च पार्थिवप्रभाचसूर्यस्य तमो ह्यतो भवत् ८३ इति
 कर्णपर्वणि ४०४ संजय उवाच राजकुलूणो प्रवरैर्वलैर्भीममभिदुते मज्जेतमिव कौन्तेय सुजिहीषु
 ईतं जयः १ विमृश्य स तपुत्रस्य सेनां भारतमायकैः प्राहिणो नृसुलोकाप्यपरवीरान्यनेजयः २ ततो
 सांवरमाश्रित्य शरजालानि भागशः श्रष्टुं ततश्चान्ये च निजजुस्तववाहिनीं ३ सपत्तिं संचाचरित
 माकाशं शूरयत्प्रशनैः धनेजयो महाबाहुः कुरुणामंतको भवत् ४ ततो भलैः क्षुरप्रैश्च नाराचैर्विमलैः
 रपि गात्राणि प्राञ्चिनत्पार्थः शिरांसि च वकर्त्तह ५ छिन्नगात्रैर्विकवचैर्विशिरक्तेः समंततः पतितैश्च प
 तद्भिश्च यो धैरासीत्समावृता ६ धनेजयशराभ्यस्तैः स्पंदनाश्चरयद्दिपैः संछिन्नभिन्नविध्यस्तैर्वीरैः
 गावयवैस्तृता ७ सुदर्गमासु विषमाचोरात्पर्यसुदर्शना रणभूमिरभद्रा जन्महावैतरणी यथा ८ ई
 षाचक्रात्समलैश्च ययैः सासैश्च प्रयतो ससत्तैर्हतसत्तैश्च रथैः सीर्णा भवन्मही ९ सुवर्णावर्णासनाहैर्यो
 यैः कनकभूषणैः आस्थिताः क्रूरवर्माणो भद्रानित्यमराट्पिपाः १० क्रूराः क्रूरैर्महामात्रैः पार्श्वगुष्टैश्चोदितः
 चतुःश्रताः शरवैर्हताः पेतुः किरीटिता ११ पर्यस्तानीव शृंगाणि समुद्रानि महागिरैः धनेजयशराभ्यस्तैस्ती
 र्णाभैर्वरवारणैः १२ समंताजलदप्रत्यान्वारणान्मदवर्षिणः अभिघेदेर्जनरथोचनाभिर्दन्तिवोशुमान् १३ ॥

हतैर्गजमनुष्याद्यैर्भिन्नैश्च वद्व्यधारेणः विशस्येत्तत्र कवचैर्युद्धशौङ्गेर्गतासुभिः ॥ अपविद्यायुधैर्मार्गस्त्री
 लोभित्फाल्गुनेन वै विस्फारयन्नेगां गीवंसुमहद्भैरवेरवं ॥ चोरवज्रविनिषेधस्तनयितोरिवोवरे
 ततः प्रादीर्यतचमूर्ध्वनेजयशराहता ॥ महाबातसमाविहामहानौरिवसागरे नानारूपाः प्राण
 दूराः शरागां गीवचोदिताः ॥ अलातोल्काशनिप्रायास्तवसैम्यं विनिर्दहत महागिरौ वेणुवनं
 निशिप्रज्वलितं यथा ॥ तथातव महासैम्यं प्रासुररुपीदितं संपिष्टदग्धविध्वंसितवसैम्यं कि
 रीटिना ॥ कृतं प्रविहतं बाणैः सर्वतः प्रदुर्गतिशः महावने मृगागणारावाग्रिजसिता यथा ॥ कु
 रवः पर्यवर्तत निर्दग्धाः सद्यसाचिना उत्सृज्य च महाबाहुं भीमसेनं तथारणो ॥ बलं कुरुणा मुहिमे
 सर्वमासीत्पराङ्मुखं ततः कुरुषुभयेषु वीभत्सरपराजितः ॥ भीमसेनं समासाद्य मुहूर्तं सोभ्यवर्तत
 समागम्य च भीमेन मंत्रयित्वा च फाल्गुनः ॥ विशाल्यमनुजं चास्मै कथयित्वा युधिष्ठिरं भीमसेनाभ्य
 नुज्ञातस्ततः प्रायाहनेजयः ॥ नादयन् च यतो वेणुशृङ्गिणीं च भारत ततः परिहृतो वीरैर्दशभिर्यो
 धपुंगवैः ॥ इः शासनादवरजैस्तव पुत्रैर्धनेजयः ततमभ्यर्दयत्वा गौरुल्काभिरिव कुंजरं ॥ आत
 तेष्टसनाः शूरान् त्यजेत्तव भारत अपसव्यास्ततोश्चक्रे रथेन मधुसूदनः ॥ निपुक्कान् हि सतामेनेयमा
 याशुकिरीटिना ततस्ते प्राद्वनमराः पराङ्मुख्येर्जने ॥ तेषामापततां केतूनं चापानि सायकान्
 नाराचैर्भुजैश्च द्रुतिप्रपायो न्यपातयत् ॥ अथासौ दशभिर्भलैः शिरां स्पेषामपातयत् गोघंसरज्जुनेन
 ग्निं संहृष्टो ह्यनिभतले ॥ तानिव द्वाणि विवभुः कमलानीव भरिषाः तांस्तु भलेर्महावेगे दशभिर्दशकौ

क.टी.

१५६

हस्मांगदानुक्रमपुंखैर्हताप्राणमित्रहा ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संजयवाच ते प्रयोतं महावे
गैरस्यैः कपिवरध्वजे यदायाभ्यवन्तीराः कुरुणां नवतीरथाः १ कृत्वा संसप्तकाक्षोरशपथं पारलौकि
के परिववृर्नरयाज्ञानरयाञ्चरणेर्जने २ कृत्वा स्येतामहावेगान् स्यान्काचनभूषणान् मुक्ताजालप्र
तिष्ठन्तान्मेषीत्कर्णरथे प्रति ३ ततः कर्णरथे योतमरिञ्चेतं धनं जयं वाणवर्षैरभिञ्चेतः संसप्तकरथा
ययुः ४ त्वरमाणां स्फुटान् सर्वास्मत्तेषु सनध्वजान् जज्ञाननवतिं वीरानर्जने निशितैः शरैः ५ तेषु
नेतृहताबाणैर्नाना रूपाः किरीटिना सविमाना पथासिद्धाः स्वर्गात्सुणपत्येतथा ६ ततः सरथनागा
द्याः कुरवः कुरुसत्तमं निर्भयाभरतश्रेष्ठमभ्यवर्तत फाल्गुनं ७ तदा यस्मिन्नुष्णाय मुदीर्णवरवा
राणं पुत्राणां ते महासैन्यं समरौत्सी हनं जयं ८ शङ्खश्चित्तो मरुग्रासैर्गदानिस्त्रिंशसायकैः प्राच्यादय
न्महेष्वासाः कुरवः कुरुनन्दनं ९ तामेतरिक्षे विततांशस्त्वष्टिं समंततः अधमस्योऽवोवाणौ स्तमः
सूर्यश्चांशुभिः १० ततो म्लेच्छास्थितैर्मतैस्त्रयोदशशतैर्गजैः पार्श्वतोऽग्रहन्त्यार्थं तव पुत्रस्य शासना
त् ११ कर्णनालीकनाराचैस्सोमरप्रासशक्तिभिः सुसलैर्भिर्दिपालैश्चरथस्य पार्श्वमाईयन् १२
तांशस्त्वष्टिमतलां हि पद्मैः प्रवेरितां विच्छेदनिशितैर्भलैर्हृच्चैर्द्व्यफाल्गुनः १३ अथ तान् हि रक्ष
न्सर्वान् नालिगैः शरोन्मैः सपताकध्वजारोहान्निरीन्वजैरिवाहनत् १४ ते हेमपुंखैरिषुभिरर्दिता हेम १५
मालिनः हताः पेतुर्महानागाः साग्निज्वालाश्वा इयः १५ ततो गांरीवनिर्घोषो महानासीद्विशोपते स्म १६
तं कृजतो चैव मनुष्यगतवाजिनो १७ कुंजराश्च हतारयन्तुऽवुत्से समंततः अथाश्वपर्यधा वन्त हतारोहादि १८

१५६

रथादीनामहाराजराशिभिर्वाजिभिस्तथा गंधर्वनगराकारादृश्यंतेस्मसहस्रशः ॥ अथारोहामहाराज
 धावमाना इतस्ततः तत्रतत्रैवदृश्यंतेनिहताः पार्थसायकैः ॥ तस्मिन्ततोपोडवस्यवाहोर्वलमदृश्यत
 यत्सादिनोवारणंश्चरयांश्चैकोजययुधि ॥ ततस्त्रंगेणामहताबलेनभरतर्षभ दृष्टापरिवृत्तराजन
 भीमसेनःकिरीटिनं ॥ हतावशेषानुत्सृज्यतदीयान्कतिविद्रुयात् जवेनाभ्युदयतराजनधनंजयर
 शं प्रति ॥ ततस्ततसाद्वतैर्महत्तमपिष्टमातुरं दृष्ट्वा र्जनंतदाभीमोजगामभ्रातरं प्रति ॥ हताव
 शिशोस्तुरगानर्जनेनमहाबलान् भीमोव्याधमदश्रोतोगदापाणिर्महाहवे ॥ कालरात्रिमिवात्सृगं
 नरनागाश्चभोजनं प्राकारादृपुरद्वारद्वारणीमतिदारुणं ॥ ततो गदोन्नागाश्चेष्टाशुभीमोव्या
 रजत साजघानबहूनघानश्चारोहांश्चमारिषः ॥ कार्त्तवीर्यसतनुत्राणान्नरान्घोश्चपोडवः पोथ्य
 यत्मासगदयामशवृतेपतद्गताः ॥ दंतैर्दंशंतोवसुंधाशेरतेहतजोहिताः भग्नमूर्द्धास्थिचरणाः क्रत्या
 दगताभोजनाः ॥ अस्त्रं सवसाभिश्चभयसःभीमोभ्यधावत्संकुहो गदापाणिरितस्ततः ॥ गदापा
 णिततोभीमेदृष्ट्वाभारततावकाः मेनिरेसमनुप्राप्तंकालदंशेयंतयमं ॥ समतश्चमातंगः संकुहः
 पांडुनेदनः प्रविवेशगजानीकंमकरः सागरं यथा ॥ विगाह्यचगजानीकंप्रहस्यमहतीं गदं दण्डेन
 भीमः संकुहस्तन्निषेयमसादनं ॥ गजान्मकंकरान्मतासांरोहान्सपताकिनः पततः समपश्यामस
 पताम्यवतानिव ॥ हत्वाततङ्गजानीकंभीमसेनोमहाबलः पुनःस्वरथमास्थापयष्टुतोर्जनमभ्यधात् ॥

: तस्मिन्भागता गदा अस्थीत्यप्यश्वतीतस्थो कालगरीवर्द्धणः ॥ सहस्राणि दंशाश्चानो हत्वा पत्नीं च ॥

क. २.

१६.

हन्तं पराध्यावप्रापेनिरुत्साहं परं बले बाले वत्तमहाराजपायशः शस्त्रवेष्टिते ५५ विलंबमाने तत्सैन्यमप
गल्भमवस्थितं दृष्ट्वा प्राच्छादयद्वाणै रर्जनः प्राणतापनैः ५६ नराश्चरयमानं गापुथिगोरीवधन्वनाश
रञ्जातैश्चित्तोरजः कटे वा श्वके मरैः ५७ ततः कुरुणा मभवदार्तनादो महानूप नराश्च तागा सुहरे र्वथ
तामर्जुनेषुभिः ५८ हाहा कृतं भृशं त्रसं लीयमानं परस्परं अलातचक्रवत्सैन्यं तदा प्रमततावकं तत
स्तद्युद्धमभवत्कुरुणां समहहलेः नद्यत्रासीदनिर्भिन्नोरथः सारी हयोगजः आरीममिव तत्सैन्यं
शक्तिव्रतनद्युदे आसीत्सुशोणितक्लिन्नकुलाशोकवनं यथा ५९ तं दृष्ट्वा कुरुवत्सत्रविक्रान्तं सद्यसा
चिन्तं निराशाः समपद्यंत सर्वे कर्णस्य जीविते ६० अविषद्यंत पार्थस्य शरसंपातमाहवे मत्वा न्यवर्त
न्कुरवो जिता गोरीवधन्वना ६१ ते हित्वा समरे कर्णं वधमाना असायकैः प्रडुडुवदिशो भीताश्चुक्रु
शुष्मापि स्रुतजं ६२ अभ्यद्रवत तात्पार्थः किरनशरशतान्बहून् हर्षयन् गोडवान्यो धात्रीमसेनपुरो
गमान् ६३ पुत्रास्त्रुते महाराजजग्मुः कर्णारथं प्रति अगाधे मज्जतांते षोडशीपः कर्णो भवन्नदा ६४ कु
रवो हि महाराजनिर्विषाः पन्नगाश्च कर्णमेवोपलीयंत भयाङ्गा गोरीवधन्वनः ६५ यथा सर्वाणि भू
तानि मृत्योर्भीतानि मारिष धर्ममेवोपलीयंत कर्मवेति हियानि च ६६ तथा कर्णो महेश्वासं पुत्रास्तव
नराधिप उपालीयंत संत्रासात् गोडवस्य महात्मनः ६७ तं दृष्ट्वा तपरिक्लिन्ना निषमस्योऽक्षरात्तरान् मा
मैष्टे त्वव्रवीत्कर्णो ह्यभितो मामिति च ६८ संभ्रमं हि बलं दृष्ट्वा बलात्पार्थनतावकं धनुर्विस्फारयन् कर्ण
स्तस्यो शत्रुजिह्वांसया ६९ तान्प्रडुतान् कुरुन् दृष्ट्वा कर्णः शस्त्रभृतां वरः सचिंतयित्वा पार्थस्य वधे दद्रे

मनःसुसन् ५१ विस्मयसुमहद्वापंततश्चाधिरथिर्द्वयः पांचालान्मुनराधावत्पश्यतः सद्यसाचिनः ५४
ततः ततो न तितिपाः ततजप्रतिमेतानाः कर्णववर्षुर्वाणौ चैर्यथामेवामहीधरे ततः शरहस्वाणिकर्ण
मुक्कानिमारिष ययोजयंत पांचालान्वाणौः प्राणभृतांवर ५६ तत्र शश्वोमहानासीत्पांचालानां महाम
ते वधतां सतपुत्रेण मित्रार्थे मित्ररहिना ५७ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि ५११८ संजय उवाच त
तः कर्णः कुरुषु प्रदुतेषु वरूयिना स्येत हयेन राजन् पांचालपुत्रान्वाधमत्स्यतपुत्रो महेषुभिर्वीतश्वा
ध्रुमेवान् १ सत्तेरयादंजलिकैर्निपात्य जघान चाखान्जनमेजयस्य शतानीकं सुतसोमेचभलैरवा
किरुतुषाचापकृतत् २ ५८ पुम्रे निर्विभेदा यषद्विजघानायां स्तरसातस्य सत्ये हत्वा चाखान्मा
त्यकैः सतपुत्रः कैकेयपुत्रं यवधीहि शोकं १ तमभ्यधावन्निहते कुमारे कैकेयसेनापतिरुग्रकर्माश
रैर्विधुत्वन् भ्रशमुग्रवेगैः कर्णात्मजं चापहनत्प्रसेनं ५ तस्याहं चैद्विभिरुच्चकर्त्तृप्रहस्य बाहू च
शिरश्च कर्णः ससंदर्भाद्गमिगमद्गतासुः परस्यैः शालश्वाचरुगाः ५ हतासुमेजोगतिभिः प्र
सेनः शिनिप्रवीरे निशितैः श्वत्कैः प्रह्लाद्यन्त्यन्निव कर्णपुत्रः शौनेयवाणाभिहतः पपात ६
पुत्रे हते क्रोधपरीतचेताः कर्णः शिनीनाम्षभं जिह्वासुः हतो सिशौनेय इति ब्रुवन्स्यवास्यजहा
णममित्रसाहं ७ तमस्य चिच्छेदशरं शिवं गीत्रिभिस्त्रिभिश्च प्रतप्तोदकर्णं शिवं दिनः कार्मुकं च
ध्वजं च छित्वा तस्य भागं यत्नन्सुजाताः ८ शिवं दिनं षड्विधं धुगो धार्ष्ट्युमेः सशिरश्चोच्चक
र्त्तं तथाभिनत्सुतसोमेशोरेणसुसंशितेनाधिरथिर्महात्मा ९ अथाकंदे तु मुले वर्तमाने धार्ष्ट्युमेति

क. रि.
१६१

हतेतत्रकुलः प्रपंचालेक्रियतेपारिपार्थकार्णजहीत्यत्रवीडाजसिंह १० ततःप्रहस्याधुनप्रवीरोरथं
रथेनाधिरथेर्जगाम भयेतेषांत्राणमिच्छन्सबाहुभ्याहृतानांरथयथेन ११ विस्फार्यगोदीवमथो
ग्रहोषंजपासमाहृतलेभ्रशंच वाणायकारंसहसैवकृत्वाजज्ञाननागास्यध्वजोश्च १२ प्रति
श्रुतः प्राचरन्तंरितेगुहागिरीणामथतनवयामि यन्मंडलेनविर्भमाणोरोदेमुहूर्तेभ्यपतत्कि
रीटी १३ तंभीमसेनोनुययोरथेनष्टष्टेरत्नमंडवमेकवीरः तौराजपुत्रौत्वरितौरथाभ्योकार्णययाता
वरिभिर्विषक्तौ १४ तज्जंतरेसमहास्तुतपुत्रश्चक्रेपुहंसोमकामेप्रगृह्य रथासमातेगगणानज्जवा
नप्रह्लादयामासशरैर्दिशश्च १५ तमुज्जमौजाजनमेजयश्चकुहौयुधामन्युशिवेदिनौच कार्णविभे
डःसहिताःष्टषट्कैःसंमर्दमानाःसहपार्षतेन १५ तेपंचपंचालरथप्रवीरावैकर्त्तनंकार्णमभिद्रवतः
तस्माद्रथात्त्रयावयितेनशकुहैर्यात्कृतात्मानमिवेन्द्रियार्थाः १६ तेषांधनेषिध्वजवाजिसूतांस्तृणं
पताकाश्चनिकृत्यबाणैःतान्नेचभिस्तृणहृतष्टषट्कैःकार्णस्ततःसिंहश्चोन्नताद १७ तस्यास्यत
स्तानभिनिव्रतश्चज्याबाणहस्तस्यधनुःस्वनेन साद्रिडुमास्यात्स्थिवीविशीर्णोत्पतीवमत्वाज
नताव्यसीदत् १८ सशक्रचापप्रतिमेनधनुनाभ्रप्राप्यतेनाधिरथिःशरान्स्वजन वभोरतोदीप्तमरी
चिमंडलोपथांशुमालीपरिवेषवांसया १९ शिवेदिनेहादशभिःपराभिनक्षितैःशरैःषड्विरयोत्र
मौजसं त्रिभिर्युधामन्युमविधदाशुगैस्त्रिभिस्त्रिभिःसोमकपार्षतात्मजौ २० पराजिताःपंचमहार
थास्तुतेमहाहवेस्तुतस्तेनमारिष निरुधमास्तस्युरमित्रनंदनाययेन्द्रियार्थास्त्वतापराजिताः २१

१६१

निमज्जतस्नानयकर्णमागरेविपन्नतावोवणिजोयथार्णवे उद्धिरेनौभिरिवार्णवाद्यैः सकल्पितैः
 ह्यपरिजाः समातलान् २२ ततः शिनीतामृषभः शितैः शरैर्निहन्त्यकर्णप्रहितानि शून्यहन् विदा
 र्यकर्णनिशितैरयस्मयैस्तवात्मजं जेष्टमविध्यदृष्टिभिः २३ कृपोयभोजश्चतवात्मजस्तथा स्वपंच।
 कर्णनिशितैरताडयत् सतैश्चतुर्भिर्पुष्टुयेयहन्मोदिगीसुरैर्दंष्ट्रपतिर्यथा तथा २४ समाततेनेष्ट
 सनेन कृजताभ्यशयतेनामितवाणावर्षिणावभूवदुर्ध्वतरः समात्यकिः प्राश्नभोमध्यगतो यथा
 रविः २५ पुनः समास्यायथानुदंशिताः शितिप्रवीरं जगुः परंतपाः समेत्य पांचालमहारथारणे
 मरुद्गणाः शक्रमिवारिनिग्रहे २६ ततोभवद्युहमतीवदारुणं तदाहितानोतवसैनिकैः सह रथा
 समातंगविनाशनं तथा यथासुराणामसुरैः पुराभवत् २७ रथहिपावानिपदातयस्तथा भवेति ना
 नाविधशस्त्रवेष्टिताः परस्परेणामिहताश्च सवलुर्विनेडगर्जाश्च सवो पतंतस्तथा २८ तथागतेभी
 समभीस्तवात्मजः समारगजावरजः किरेक्षुरैः तमभ्यधावत्वरितो ब्रह्मकोदरो महारुरुं सिंहश्वाभि
 पेदिवान् २९ ततस्तयोर्द्युहमतीवदारुणं प्रदीयतोः प्राणादुरोदरं हयोः परस्परेणामिनिविष्टरोषयो
 रुदग्रयोः शंवरशक्रयोर्यथा ३० शरैः शरीरार्त्तिकरैः सुतेजनैर्निजघ्नतुस्तवितरेतरं भ्रष्टं सकृत्त्रभि
 त्वाविववासितोतरे महाराजौ मन्मथसक्रचेतसौ ३१ तवात्मजस्याश्वकोदरस्वरन्यनुः क्षराभ्यो।
 ध्वजमेव चाछिनत् ललाटमप्यस्य विभेदपत्रिणा शिरश्च कायास्रजहारसारथेः ३२ स राजपुत्रो
 मरुदाप्यकार्मुकं ब्रह्मकोदरं हृदयमभिः पराभिनत् स्वपेति यच्छत्ररगतं जिह्मगैः शरैश्च भीमैः पुन

क. रि.
१६१

हनेतत्रकलः प्रपंचालेक्रियतेपारिपार्थक्यं जहीत्यब्रवीद्राजसिंह ॥ ततः प्रहस्य सुनरप्रवीरोरथं
रथेनाधिरथेर्जगाम भयेतेषां त्राणमिच्छन्स्वबाहुरभ्याहतानां रथयथेन ॥ विस्फार्य गोदीवमथो
प्रघोषं जपा समाहृत्य तलेभ्रं च बाणायकारं सहसैव कृत्वा जघान नागांश्चरथध्वजं च ॥ प्रति
श्रुतः प्राचरन्त रिते गृहागिरीणामथ तन्वयं सि यन्मंडलेन विर्जभमाणौ द्वे सुहर्तेभ्यो पतत्कि
रीटी ॥ तं भीमसेनो नुययौ रथेन पृष्टे रत्नमंडवमेकवीरः तौ राजपुत्रौ त्वरितौ रथाभ्यां कार्णीययाता
वरिभिर्विषक्रौ ॥ तत्रांतरे समहान्स्ततः पुत्रश्चक्रे पुटं सोमकान्से प्ररह्य रथाश्च माते गगणान्न जघा
न प्रह्लादयामास शौरेर्दिशश्च ॥ १४ ॥ तमुन्नमौ जाजन मेजयश्च कुहौ युधामन्युश्चिं विडिनौ च कार्णी विभे
डः सहिताः पृषत्कैः संमर्दमानाः सहपार्षतेन ॥ १५ ॥ ते पंचपंचालरथप्रवीरा वैकर्त्तनं कार्णमभिद्रवतः
तस्माद्गयात्त्र्यावयिते न शकुर्द्वैर्यात्कृतात्मानमिवेंद्रियार्थाः ॥ १६ ॥ तेषां धनं विध्वजवानि सतां स्त्राणं
पताकाश्च निरुक्त्य बाणैः तान् च भिस्तभ्यहनत् पृषत्कैः कार्णीस्ततः सिंहश्चोन्नताद ॥ तस्यास्य त
स्तानभि निघ्नतश्च जघाणा हस्तस्य धनुः स्वनेन साद्रिडुमा स्यात्पृथिवी विशीर्णोत्पतीवमत्वा ज
नता व्यसीदत् ॥ १७ ॥ सशक्रचापप्रतिमेन धन्वनाभ्यगच्छते नाधिरथिः शरान्स्वजनं बभौ रतो दीप्तमरी
चिमंडलो यथां शुमाली परिवेषवांस्तथा ॥ १८ ॥ शिखिं विनं हादशभिः पराभिनक्षितैः शरैः घट्टिरयोत्र
मोजसे त्रिभिर्बुधामन्युमविधदायुगैस्त्रिभिस्त्रिभिः सोमकपार्षतात्मजौ ॥ पराजिताः पंचमहार
थास्तते महाहवेस्ततस्ततेन मारिष निरुधमास्तस्युर्मित्रं न दनायथेंद्रियार्थास्तवता पराजिताः ॥ २१ ॥

१६१

निमज्जतस्नानयकर्णसागरेविपन्ननावोवणिजोयथार्णवे उदधिरेनोभिरिवार्णवाद्भ्यैः सकल्पितैः
 ह्यपरिज्ञाः समातलान् २२ ततः शिनीतामृषभः शितैः शरैर्निहन्तकणप्रहितानि शूलहन् विदा
 र्यकर्णनिशितैरयस्मयेस्तवात्मजं जेष्ठमविधदृष्टमिः २३ कृपोयभोजश्चतवात्मजस्तथा स्वपंच।
 कर्णनिशितैरताडयत् सतैश्चतुर्भिर्पुष्पुधेयहृन्मोदिगीस्यैर्दंष्ट्रपतिर्यथा तथा २४ समाततेनेष्ट
 सनेन कूजताभ्रशायतेनामितवाणावर्षिणावभूवदुर्ध्वतरः समात्यकिः प्राश्नभो मध्यगतो यथा
 रविः २५ पुनः समास्या यथान्मुदंशिताः शितिप्रवीरं जगुः परंतपाः समेत्य पांचालमहारथारणो
 मरुद्गणाः शक्रमिवारिनिग्रहे २६ ततोभवयुद्धमतीवदारुणं तदाहितानो तव सैनिकैः सह रथा
 समातंगविनाशने तथा यथासुराणामसुरैः पुराभवत् २७ रथहिपावानिपदातयस्तथा भवेति ना
 नाविधशस्त्रवेष्टिताः परस्परेणामिहताश्च सखलुर्विनेडगर्जाश्च सवोपतेस्तथा २८ तथागतेभी
 ममभीस्तवात्मजः समारराजा वरजः किरेक्षुरैः तमभ्यधावत्वरितो वृकोदरो महारुरुं सिंहश्वाभि
 पेरिवान् २९ ततस्तयोर्पुद्गमतीवदारुणं प्रदीयतोः प्राणदुरोदरे हयोः परस्परेणामिनिविष्टरोषयो
 रुदययोः शंखशक्रयो र्यथा १ शरैः शरीरार्त्तिकरैः सुतेजनैर्निजज्ञतस्त्रावितरेतरं भ्रष्टं सकृत्त्रभि
 लाविववासितो तरे महागजौ मन्मथसकृचेतसौ १ तवात्मजस्याश्ववृकोदरस्वरथानुः क्षराभ्यो।
 ध्वजमेव चाछिनत् ललाटमप्यस्य विभेदपत्रिणा शिरश्चक्रायास्त्रजहार सारथेः २२ स राजपुत्रो
 न्यदवाप्य कार्मुकं वृकोदरे ह्यदशभिः पराभिनत् स्वपेनियच्छत्रुगान् जिह्मगैः शरैश्च भीमैः पुन

रु. टी.

१८२

१५ वी वृषतः ११ ततः शोभस्यमरीचिसप्रभं सुवर्णं वज्रोत्तमं तभषितं महेंद्रवज्राणि पातडः सह
सुमोचभीमांगविरारण तमे १४ सतेन निर्विदुतनुर्व कोदरो निपातितः सुसतनुर्गता सुवतप्रसा
वद्वाहुर्यव्ययमाश्रितः पुनः समेता सुपलभ्य चानदत १५ शिप्रीकर्णपर्वणि संजय उवाच त
शक्रोऽङ्कुरं राजपुत्रोऽः शासनस्तु मुले पुथ्यमानः विछेदभीमस्य धनः शोरेण घष्या शारैः सारथिम
पविध्यत १ सतत्कृत्वा राजपुत्रस्तस्वी विद्याथभीमेन वभिः पृषत्कैः ततो भिनद्धभिः दिप्रमेव
वरेषुभिर्भीमसेनं महात्मा २ ततः कुहोभीमसेनस्तस्वी शक्तिं चोप्राश्रितो ज्ञेयताय तामापते
तीं सहसा तिष्ठोरो दृष्ट्वा सतस्तेजस्विनामिवोल्का ३ आकर्णशो रेषुभिर्महात्मा विछेदपुत्रोद
शभिः पृषत्कैः दृष्ट्वा तत्कर्मकृतं सुडङ्करं प्रपूजयन् सर्वयोधाः प्रहृष्टाः ४ अथाशुभीमं च श
रणभूयो गाढं सविद्याथ सुतस्तदीयः चुक्रोधभीमः पुनराशुतस्मै भृशं प्रजज्ञाल रुषाभिर्वीर्य
विहोस्मि वीराशुभ्रं शतयाय सहस्रभूयो पिगदा प्रहारं उक्ते वसुधैः कुपितो यभीमो जग्राह तां भीम
गदो वधाय ५ उवाच चाद्याह महेंद्रात्मनूपास्यामिते शोणितमामि मध्ये अथैव मुक्रुस्तनयस्त
तोप्राश्रितं वेगात् प्राहिणोत्स्वरूपं ७ अविद्याभीमो पिगदां सुचोरो विचित्रिपेरो घपरीतमूर्तिः
सातस्य शक्तिं सहसा विरुज्य पुत्रं तवा नो ता इयामास मूर्ध्नि ८ सविदारनागवप्रभिनो रादामसै
तमुले प्राहिणो ह तया हरदशधन्वंतराणि डः शासनं भीमसेनः प्रसह ९ तया हतः पतितो वेप
मानो डः शासनो गदया वेगवत्या हयाः समुत्तानि हतानरेन्द्रचूर्णीकृतश्चास्यथः पतंत्वा १० विध्य

सवर्माभरणं वरस्त्रकविचेष्टमानो भूषावेदनात्तरः ३ः शासनं पोडवाः प्रेक्षसर्वे दृष्टाः पांचालाः सिंदना
 दानमुंचन ॥ तं पातयित्वा च वृकोदरो यजगर्जहर्षणविनादयति शः नादेन तेनाविलपाश्वर्त्ति ।
 नाम्नीकुलाः पातिताश्चाजमी ४ ॥ भीमोपिवेगादवतीर्यमानादुडः शासनं वेगवानभ्यधावत् ततः
 स्रज्वाभीमसेनसरस्तीमापत्तकं यत्प्रयुक्तं सुतैस्ते ॥ तस्मिन्सुचोरेतमुलेवर्त्तमाने प्रधानभूमिष्ठ
 तैः समंतात् ३ः शासनं तत्र समीपराजन्भीमो महाबाहुश्चिन्त्यकर्मा ॥ स्रज्वाचकेशग्रहाण च दे
 व्यावस्त्रापहारं चरजस्रलायाः अनागसो भर्तृपराङ्मुखापाडः त्वानिदन्नामपिविप्रचित्स ॥ जज्ञान
 क्रोथामर्षणभीमग्राज्यप्रसिद्धो हियथाद्रुताशः तत्राहं कर्णं च सुयोधने च कृपं द्रौणिं कृतवर्माणां मेव
 ॥ निदन्मिडः शासनमघपापं संरत्तामघसमस्तयोधाः इत्येवमुक्ता सहसाभ्यधावत् निहंतु कामेति
 बलसरस्ती ॥ तथातु विक्रमरणो वृकोदरो महागजं केसरिणं यथैव निगृह्य ३ः शासनमेकवीरः सुषे
 धनस्याधिरथेः समं ॥ रथादवसृत्य गतः स भूमौ यत्नेन तस्मिन्निधाय च तः अस्मिन्समुद्यम्य सिते
 सुधारं कंठे पराक्रम्य च वेपमाने ॥ उक्त्यवतः पतितस्य भूमावयापिवह्नीति तमस्य कोलं आस्ताद्यचा
 स्ताद्यचवीक्षमाणः कुहोद्विचेने निजगादवाकं ॥ सत्यसमातर्मयुसर्पिषोर्वामाधीकपानस्य च सत्क
 तस्य दिव्यस्य वातो यस्मिन्पानात्स योदधिभ्यो मणितो च सुखात् ॥ अन्यानि पानानि च यानि लोके सुधा
 मृतसाडरसानि तेभ्यः सर्वेभ्य एवाभ्यधिको रसो यं ममाद्यचासादितलोहितस्य ॥ अथाह भीमः पुनरु

क.री.

१२३

प्रकर्माङ्गः शासनं क्रोधपरीतचेताः गतासुमालोकविहस्यसुखं किं वा कुर्यात्सुखं नारहितोसि ॥ एवं
ब्रुवाणं पुनराद्वेत्तमास्वाद्यमानं तमतिप्रहृष्टं येभीमसेनं दृष्टुं सदा नींभयेन तेपि अथितानिपेतः ॥
येवापि नामन्यथितामनुष्ठास्तेषां करेभ्यः पतितं हि शास्त्रं भयाच्च सेचुकुचुरस्वरेत्ते निमीलितात्ताद
दृष्टुः समंततः ॥ तेतत्रभीमं दृष्टुः समंताद्दोः शासनं तदुधिरं पिवंतं सर्वपलायं तभयाभियन्तान
वैमनुष्योयमिति ब्रुवाणः ॥ तस्मिन्नुत्तेभीमसेनेन रूपे दृष्टाजनाः शोणितं पीयमानं संप्राद्वंश्चि
त्रसेनेन सार्द्धं भीमं रक्षोभाषमाणं भयार्त्ताः ॥ युधामन्युः प्रदुतं चित्रसेनं सहाती कस्तभ्ययादाज
पुत्रः विद्याय चैनं निशितैः दृष्टकैर्वापेतभीः सप्तभिगण्युसुक्तेः ॥ संक्रांतभोगाश्चलेलिहानो महो
राः क्रोधविषं सिसृक्षुः निवृत्त्यप्यंचालजमभ्यविधुत्रिभिः शरैः सारथिमस्य घडिः ॥ ततः सुपुंते
नस्य यंत्रितेन सुसंशिताग्रेण शरेण मूरः आकर्णमुक्तेन समाहितेन युधामन्युस्तस्य शिरोजहार
॥ तस्मिन्नुत्तेभ्रातरि चित्रसेने कुहः कर्णः पौरुषं दर्शयानः व्यद्रावयत्पादवानामनीकं प्रसूयातो
नकुलेनामितौजाः ॥ भीमोपि हत्वा तत्रैव दुःशासनममर्षणं पूरयित्वांजलिं भयो रुधिरस्यैव प्रति
स्वनः ॥ अएव तं लोकवीराणामिदं वचनमब्रवीत् एष ते रुधिरं कंठमिवामि पुरुषाधम ॥ ब्रूही
दानीं तु संहृष्टः पुनर्गौरिति गौरिति येन रास्मान्मृत्युंति पुनर्गौरिति गौरिति तान्वयं प्रतिनृत्यामः पु
नर्गौरिति गौरिति प्रमाणकोऽङ्गं शयने कालकूटस्य भोजनं ॥ देशं च हिभिः कृत्स्नं दारुचर्मं तवैव शनि

१२३

एतेनान्यहरणमरणेवसतिश्रया २५ द्रौपद्याः केशपक्ष्मप्रहरणं च सुदारुणं १६ सुखाणि च संग्रामेषु
 सुखानि च वैश्रमनि १७ विराट् भवने यश्च क्लेशोऽस्माकं पृथग्विधः शकुनेर्हार्त्तराष्ट्रस्य राधेयस्य च मंत्रि
 ने १८ अनुभूतानि दुःखानि तेष्वां हेतुस्तमेव हि दुःखान्येता निजानीमो न सुखानि कदाचन १९ धृतरा
 ष्ट्रस्य दौरात्म्यात्स पुत्रस्य महावयं १९ सुजावचने राजन जयं प्राप्स्यस्व कोटरः २० पुनराह महा राजस्य यं सौके
 शो वार्त्तनो अस्मिन् दिग्धो विस्त्रवलो हितास्यः कुहोत्सर्प्य भीमसेनस्तरसी दुःशासने यद्रणो संश्रुते मेतद्दे
 ससंक्रतमद्येदवीरो २१ अत्रैव दास्याम्यपरे हि तीर्यं दुर्योधने यत्तपश्च विशस्य शिरो मृदित्वा च परादु
 रात्मनः शोतिलं स्पेकौ रवाणो समदं २२ एतावदुक्तावचने प्रहृष्टो न नादचोच्चैरुधिराङ्गवः न नर्द
 चेवातिवलो महात्मा वृत्रनिहन्त्येव सहस्रनेत्रः २३ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि दुःशासनवधः स
 जय उवाच दुःशासनेन निहतेन वपुत्रा महा रथाः महाक्रोधविषावीरा समरेषु पलायिनः २४ दश
 राजन्महावीर्यभीमप्राज्ञादयं छुरैः कवचीनि घंटीपाशी दंडधारो यत्तुर्गृहः २५ अलोलपः सहः
 दोवातवेगसुवर्चसो एते समेत्य सहिता भ्रातृव्यसन कर्षिताः २६ भीमसेने महाबाहुं मार्गीणोः समवा
 रयन् सवार्यमाणो विशिखैः समतात्रैर्महारथैः २७ भीमः क्रोधाग्निरक्तातः क्रुद्धः कालश्चावभौ तां
 क्लभलैर्महावेगैर्दशभिर्दशभारतान् २८ रुक्मांगदानरुक्मपुत्रैः पार्थो निर्येयमतये हतेषु तेषु वी
 रेषु प्रदुद्राव वलंतव २९ पश्यतः स्तनपुत्रस्य पांडवस्य भयार्हितं ततः कर्णो महाराजप्रविवेश मह
 द्रय ३० दृष्ट्वा भीमस्य विक्रान्तमंतकस्य प्रजासिव तस्यत्वाकारभावज्ञः शस्त्रः समिति शोभनः ३१

क. दी.

१५५

उवाच वचने कर्णं प्राप्ता कालमरिंदमं मायया कुरु राधे यनैर्वत्सपुपपद्यते ॥ एते इवेति राजानो भीमसे
न भयार्दिताः दुर्योधनश्च संमूढो भ्रातृव्यसनकर्षितः ॥ १० ॥ इः शासनस्मरुथिरेपीयमाने महात्मना आ
पन्नचेतसश्चैव शोकोपहतचेतसं ॥ दुर्योधनमुपासते परिवार्य समेततः कृपप्रभृतयश्चैते हतशेषाः
सहोदराः ॥ ११ ॥ पांडवानां ललाश्च धनं जयपुरोगमाः त्वामेवाभिमुखाः शरापुद्गायसमुपस्थिताः ॥
सत्पुरुषाणां हृत्पौरुषेण समास्थितः सत्रधर्मपुरस्कृत्य प्रत्युद्यद्दिधनं जयं ॥ १४ ॥ भारो हि धार्तराष्ट्रे
एतव्यसि सर्वः समाहितः तमुद्धर महाबाहो यथाशक्तियथाबलं ॥ १५ ॥ जयेस्यादिपुलाकीर्तिर्भवः
स्वर्गः पराजये व्यथसे न श्रुत्वा येयसं कुहलनयस्तव त्वयि मोहे समापन्ने पांडवानां भिधावति एत
द्युक्ता तव वचने शल्यसामिततेजसः ॥ १७ ॥ हृदि वावश्यं कं भावं चक्रे पुद्गायसु स्थिरे ततः क्रुद्धो व्यथसे नो
भयाद्यदवस्थितं प्रभुत्वे पांडवे तं ॥ १८ ॥ एकोदरं कालमिवातदं दं गदाह संयोधयेत त्वदीयान् तमुभ्य
धावन् कुलः प्रवीरो गोपादमित्रं प्रजदम्य षट्कैः ॥ १९ ॥ कर्णस्य पुत्रसमरे प्रहृष्टं पुरा निचांसुर्मधुवैवजं भं
ततो ध्वजं स्फुरिकचित्रकंचुकं चिह्नं दवीरो न कुलः क्षुरेण ॥ २० ॥ कर्णात्मजस्येष्टसने च चित्रं भलेन जौबु
नदचित्रं न हं श्रयाम्यरायधनुः सशीघ्रं कर्णात्मजः पांडवमभ्यविध्यत ॥ २१ ॥ दियैर्महासैनैर्न कुलं कृता
स्त्रोऽः शासनस्यापचितिं प्रियासुः ततः क्रुद्धो न कुलसं महात्मा शरैर्महोल्का प्रतिमैरविध्यत ॥ २२ ॥ दियैरस्त्रै
रभ्यवर्षञ्च सोपि कर्णस्य पुत्रो न कुलं कृतासुः शराभिघाताच्च रुघाचराजन् स्वपाचभासासु समीरणाच्च ॥
जज्वाल कर्णस्य सुतोतिमात्रमिहो यथा ज्वा इतिभिर्दंताशः कर्णस्य पुत्रो न कुलस्य राजन् सर्वानखानसिणो दुतमा

१५५

सुः २५ वनामुजान्वेनकुलस्युभानुदग्रगानहेमजालावनहान् ततोहताष्टादवरुघयानादादायचर्मम
लरुक्मचेदं २५ आकाशसंकाशमसिंप्ररुहोध्यमानः त्वगवच्चचार ततोतरितेचरयासनागांश्चिहेद
तर्णनकुलश्चित्रयोधो २६ तेषांपतन्मिनागां विशालाययासमेधपशवः शमित्रा हिसाहस्ताः पातिता
युद्धशौडानानादेशाः सुभृताः सत्यसेधाः २७ एकेनसेत्वेनकुलेनकुत्ताजयेसनानुत्तमचंदनागाः तमा
पतंतनकुलेसोभिपत्यसमेतनः सायकैः प्रत्यविध्यन् २८ सत्तयमानोनकुलः शृषत्कैर्विद्यायवीरेसत्तु
कोपविहः महाभयेरत्तमागोमहात्माभ्रात्राभीमेनाकरोतत्रभीमं तंकार्णपुत्रोव्यथमेतमेकंनरासमा
तेगरयाननेकान् २९ कीरेतमश्वदशभिः शृषत्कैर्विद्यायवीरेनकुलेसरोषः सतेनविहोतिभ्रंशत
स्त्रीमहाहवेवृषसेनैरराजन् ३० कुहेनधावत्समरेजिज्ञोसुः कर्णात्मजेपांडुसुतोवृवीरः वितत्यप
त्तौसहसापतंतंशेनेयथैवामिषलुथमाजौ ३१ अवाकिरहृषसेनस्तनस्नेशितैः शौरेनकुलमुदावी
र्यं सतान्मोघांस्तस्यकुर्वन्छरौचानचचारमार्गान्कुलश्चित्ररूपान् ३२ अथास्यतर्णचरतो नरेदंश्वरे
नचित्रंनकुलस्यतस्य महेषुभिर्यथमत्कार्णपुत्रोमहाहवेचर्मसहस्रतारं ३३ तंवायसेनिशितंतीक्ष्ण
धारंविकोशसुग्रेगुरुभारसाहं द्विषच्छरीरांतकरंसुचारमायुन्वतः सर्वमिवोग्ररूपं ३४ लिप्रंशौरेः च
द्विरमित्रसाहश्चकर्तवहंनिशितैः स्ववैरैः पुनश्चदीपैर्निशितैः शृषत्कैस्सनांतरेगाढमथाभ्यविध्यन् ३५ कृ
त्वाततदुकरमार्यजष्टमन्यैरैः कर्मणोमहात्मा ययोरथेभीमसेनस्यराजन्पराभितप्तोनकुलस्त्वरावान्
सभीमसेनस्यरथं हताशोमाद्रीसुतः कार्णिपराभितप्तः आपुल्लवेसिंहश्वाचलाग्रं संप्रेक्षमाणस्यधनंजयस्य ३६

क.री.
१५

ततः कुहो ब्रह्मसेनो महात्मा ववर्षत विषुजालेन वीरः महारथावेकरथे समेतौ शरैः प्रभिन्दन्निवृण्डवेयौ १
तस्मिन् रथे निहते पाण्डवस्य त्रिप्रचवे द्वे विशिखेर्विकृते अन्ये च संहृत्य कुरुप्रवीरास्ततो निघ्नैश्चैव रथैरुपे
त्य १८ तौ पाण्डवेण परितः समंतात्संहृत्य माना विवहयवाहौ १९ भीमार्जुनौ ब्रह्मसेनाय कुहो ववर्षतः श
खं रथं चोत्तरे अथाब्रवीन्मार्कटिः फाल्गुने च पश्यसेनेन कुलेपीठमाने २० अयं च नो बाधते कर्णपुत्रस्त
स्माद्भवात्प्रसुपयात्तु कर्णो सतन्निशमैव वचः किरीटी रथं समासाद्य ह्यकोदरस्य २१ अथाब्रवीन्चक्र
लोवीरस्य वीरसुपागतं शातयशीघ्रमेनं श्येव मुक्तः सहसा किरीटी भ्रात्रा समलेन कुलेन संत्ये २२
कपिध्वजे केशवसंगरहीतं प्रेषी दुदयो ब्रह्मसेनस्य बाहान् इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि ब्रह्मसेनयुद्धे
नकुलः पराजयः संजय उवाच नकुलमथ विदित्वा छिन्नबाणासनासि विरथमरि शरार्तं कर्णपु
त्रास्त्रभयं पवनधुतपताकाद्गदिनो वलिताश्चावरपुरुषनिपुक्तास्ते रथैः शीघ्रमीषुः १ दुपदसुतव
रिष्ठाः पंचशेने यवशुः दुपद इति पुत्राः पंचचामित्रमाहाः हिरदरथनराशान्सदयंतस्त्वदीयान्
भुजगपतिनिकाशैर्मार्गैरातशस्त्राः २ अथ तवरथमुत्थात्ताश्च तीपुस्त्वरंतः कूपहृदिकस्तौ च
द्रोणिदुर्योधनौ च ३ शकुनिसुतह्यकोचक्राय देवाद्युधौ च हिरदजलदत्तो धैः स्पंदनैः कार्मुकैश्च तव
नपरथिवीरास्ते दशैकं च वीरान् तवरशरवराग्रैस्तदयंतो भूरुधन नवजलदसवर्गो हस्तिभिस्तानुरीपु
र्गिरिशिवरनिकाशैर्भीमवैगैः कुलिंदाः ४ सुकलिता हैमवतामरोत्तराणां भिकामैः कृतिभिः समास्थिताः
सवर्णजालैर्वितता बभ्रुर्गजास्तथा खेजलराः सविद्युतः कुलिंदपुत्रो दशभिर्महायसैः कूपं ससृताश्च मपीड

यद्गो ६ ततः शरदस्तत्तमायकैर्हतः सहैवतागेन पपात भूतले कुलिंदपुत्रावरजस्ततो मरैर्दिवाकरोमुप्र
 तिमैरयस्मयैः ७ रथंचविदोभ्यननादनर्हतस्ततो मर्याधारपतिः शिरोहरत ततः कुलिंदेषु हतेषु तेष्वथ
 प्रहृष्टरूपास्तवते महारथाः ८ भृशंप्रदध्नुर्लवणांबुसंभवान्मर्यादवाणासनपाणयोभ्युः अथामवधु
 इमतीवदारुणां पुनः कुरुणां सहपांडुसंजयैः ९ शरसि शरद्विगदापरसंधेर्नरासनागासुहोभ्रशाकु
 ले रथासमांतगपदातिभिस्ततः परस्परं विप्रहताः पतनक्षितौ १० यथासविद्युत्स्तनिताबलाहकाः स
 माहतादिगभ्योऽवोग्रमारुतैः ततः शतानीकमताम्रहागजोस्तथारथान्यत्रिगणां श्रतानवहून् ११
 जघान भोजस्तुहयानथापतनक्षणादिशस्त्राः कृतवर्मणाः शरैः अथापरे द्यौर्णिहतामहर्हिणस्त्रयः
 समर्वायुधयोधकेतनाः १२ निपेत रुक्मांश्चमवो निपातितास्तथा यथावज्रहतामहाचलाः १३ कुलिं
 दराजावरजादनंतरः स्तनोतरे पत्रिवरैरताडयत् तवात्मजे तस्मै तवात्मजः शरैः शितैः शरीरं व्यहन
 द्विपंचत् १४ सनागराजः सहाराजस्तुनापपातरक्ते बद्धसर्वतः सरन्महेन्द्रवज्रप्रहतो बुदागमे यथा
 जलंगैरिकपर्वतस्तथा १५ कुलिंदपुत्रप्रहितो परो द्विपः क्रथं ससृतास्त्रयं च पोथयत् ततो पतत्का
 यशरभिघातितः शकेश्वरो वज्रहतो यथा गिरिः १६ रथी द्विपस्येन हतो पतत्तुरैः कायाधिपः पर्वतजे
 नडर्जयः सवाजिस्तुतेषु सनध्वजस्तथा यथा महाबातहतो महादुमः १७ वृको द्विपस्ये गिरिराजवासि
 ने भृशं शरैर्हृदशभिः पराभिनत् ततो वृकं सास्त्रयं महाद्विपो दुतं चतुर्भिस्त्ररौ र्यपोथयत् १८ सना
 गाराजः सनियंत्तको पतत्तशराहतो वधुस्तुतेषुभिर्भृशं संचापि देवावधस्तु रर्हितः पपात वृत्रः सहदेव

सूत्रना ॥ विषाणागात्रावरणोपपत्तिनागजेन हंतं शकुनिकुलिंदजः जगामवेगेन भ्रष्टार्दयं श्रुतं ततोऽस्य
 गांधारपतिः शिरोहरत् २० ततः कुलिंदेषु हतेषु तेषु प्रहृष्टरूपास्तवते महारथाः २१ अं प्रदधुर्लवणां वु
 संभवान् परोश्च वाणासनपाणयोभ्ययुः २२ अथाभवद्युद्धमतीवदारुणं पुनः कुरूणां सहपांडुरेजयैः
 शरासिंशजृष्टिगदापरस्वधैः रथाश्चनागासुहरंभृणाकुले २३ रथाश्चमाने गपरातयस्ततः परस्परं
 विप्रहताः पतन्ति तौ यथासविद्युत्तनितावलाहकाः समाहतादिभ्यश्चोग्रमारुतैः २४ ततः शा
 तानीकहता महागजाः हयारथाः पतिगणाश्च तावकाः सुपर्णावातप्रहता यथोरगास्तथा गता गां वि
 वशा विचूर्णिताः २५ ततोऽभ्यविध्य दृढभिः शितैः शरैः कुलिंदपुत्रो न कुलात्मजं स्मयन् ततोऽस्य कथा
 द्विचकर्त्त नाकुलिः शिरःक्षेपेण वुजमन्निभाननं २६ ततः शतानीकमविध्य रायमैस्त्रिभिः शरैः कार्पा
 सुतोर्जनं त्रिभिः २७ त्रिभिश्च भीमं न कुले च मन्त्रभिर्जनार्दनं द्वादशभिश्च साय
 कैः २८ तदस्य कर्मातिमनुष्यकर्मणः समीपदृष्टाः कुरवोऽभ्यश्रजयन् पराक्रमज्ञास्क्रुधने जयस्य
 येकतोयमग्रावितिते तमे निरे २९ ततः किरीटी परवीरघाती हताश्चमालोचनरप्रवीरः माद्रीसुतं
 न कुलं लोकमथो समीप्य क्लृप्तं भृशविलतं च ३० समभ्यधावदृष्टेन माहवे ससत्तजस्य प्रमुखांश्चि
 तस्मदा तमापतंतं नरवीरमुग्रं महाहवे वाणासहस्रधारिणं ३१ अभ्यापतत्करी सुतो महारथं यथा महे
 इन्द्रमुचिः पुरा तथा ततोऽनुतो नेकशरेण पाथं शितेन विध्यापुथिकार्पापुत्रः ३२ ननादनादं सुमहानुभा
 वाविधेव शक्रं न मुचिः सवीरः पुनः सपाथं दृष्टेन माहवे वाणासहस्रधारिणं ३३ तथैव क्लृप्तं

नवभिः समार्दयत्सुनश्च पार्थदशभिर्जहान शर्वेयथावृषसेनप्रपुक्कैरभ्याहतः स्येतदयः शौरैः ११ संभमो
षट्मितीवथायुक्कात्सजस्यायमनः प्रदधेततः किरीटीरामर्धिकोपातकृत्वाविशाखाभकुरीलला
टे १२ मुमोचतर्णीविशित्वात्महात्मावयेयतः कर्णसुतस्यसंख्ये आरक्तनेत्रातकशत्रुहताउवाचकर्णः
भशसुत्समयसदा १३ दुर्योधनं द्रौणिमुखांश्च सर्वानहं रणे वृषसेनं तमुग्रं संपश्यतः कर्णतवाद्यसंख्ये
नयामिलोकं निशितैः शूषकैः १४ कुनंचतावद्विजनावदंति सर्वे भवद्भिर्मम सनुर्हतोसौ एकोरथोम
हिहीनस्तस्वीग्रहं हनिष्ये भवतां समलं १५ संरुतोरथसंस्थाः सुतोयग्रहं हनिष्ये वृषसेनमुग्रं प
आह धिष्ये त्वामपि संप्रमदमहं हनिष्ये र्जनग्राजिमथ्ये १६ तमद्यमलंकलहस्यसंख्ये दुर्योधनाया
अयजातरथं त्वामद्यहंतामिरणोप्रसद्यग्रस्येवहंतायुधिभीमसेनः १७ दुर्योधनस्याथमशूषस्य
स्थानपादेषमहान्तयोभूत सपवमुक्ताविनिमृज्यचापं लसं हि कृत्वा वृषसेनमाजौ १८ समर्जवाणा
विशित्वात्महात्मावथायराजन् कर्णसुतस्यसंख्ये विद्याथचैनंदशभिः शूषकैर्मर्मस्वशंकं प्रहसन्कि
रीटी १९ विच्छेदचास्येषमनंभुजौचक्षुरेऽतर्भिर्निशितैः शिरश्चसपार्थवाणाभिहतः पपातरथादि
वाङ्निशिराधरायो ४० सपुष्पितो वृक्षवरोतिकायोवातेरितः शालश्वादिप्रेगात संप्रेत्यवाणाभि
हतं पतंतं रथात्सुतं सतजः क्षिप्रकारी रथं रथेनाशुजगामरोषात् किरीटिनः पुत्रवधाभितप्तः ४१ ततः
समतंससतं विलोक्य कर्णो हतं स्येतदयेन संख्ये संभमागम्य परं महात्मा कृत्वा चैनौ सहसैवाभ्यधाव
त् ४२ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि वृषसेनवधः संजयउवाच तमापोतमभिप्रेत्यवेलोहृजमिवाणीव ॥

क. टी.
१६०

गर्जते सुमहाकायेऽर्निवारे सुगैरपि १ अर्जने प्राहराणार्हः प्रहस्य पुरुषर्षभः अये सरय प्रापाति चेतासः शल्पसा
रपिः २ येन ते सहयो ह्ये स्थिरो भवथ न जय पश्य चैनं समापुङ्क्तं रथं कार्णस्य पांडव ३ श्वेतवानि समापुङ्क्तं पुङ्क्ता
धाम्नुते तच्च नानापताककलिले किं किणी जालमालिनं ४ अस्मानमिवाकाशे विमानं पांडुरहं यैः ५ जं च
यस्य कणासनागकलमहात्मनः ५ आत्वं इत्यथ नः प्रत्यमुल्लिखतमिवाच ६ पश्य कार्णसमायांतं धार्तराष्ट्र
प्रिये धिगो ६ शरधारविमुचंतं धारासारमिवांबुदं ७ यमद्रेस्यो राजारथाग्रैः पर्यवस्थितः ८ नियच्छति
हृयानस्य गये यस्यामितौजसः ९ अण्डं दुभिनिर्जोषं शोखशब्दं च दारुणं ८ सिंहनादांश्च विविधान् ९ अण
पांडव सर्वतः १० अंतर्ह्ययमहाप्राज्ञानकार्णनामित तेजसा ११ दोषयमानस्य भशयन्नुषः १२ अणुनिस्सृतं य
ने दीर्यति स गणः पांचालानां महारथाः १३ दृष्ट्वा केसरिणां कुंडं मृगा इव महाबने सर्वयत्नेन कोतेय
हंतुमर्हसि स तज्जे १४ नहिकर्णशरानमः सोऽमुस्तहते नरः स देवा सुरा गंधर्वा न्दीलोकास्तचराचरात् १५
त्वं हि जेतुं रणो शक्तस्तथैव विदितं मम भीमसुगं महात्मानं अतं शर्वकपर्दिनं १६ न शक्ते द्रुपुमीशानं
किंपुनर्यो धितुं प्रभुं त्वया सात्तात्महादेवः सर्वभूतशिवः शिवः १७ युद्धे नारायितः स्यात्तर्देवाश्च वरदा
स्तव तस्य पार्थ प्रसादेन देवदेवस्य अलिनः १८ अहिकर्णो महाबाहो न मुचिंश्च ब्रह्मण्यथा श्रेयस्तेन सरापा
र्थं युद्धे जयमवाप्नुहि १९ अर्जुन उवाच २० भव एव जयः क्लृप्तममनात्पत्रमंशयः सर्वलोकगुरुर्यस्तेन दृष्टो
सिमधुसूदन २१ चोदयास्मान् हृषीकेश रथं मम महारथं नाहता समरे कार्णो निवर्तिष्यति फाल्गुनः २२ अ
यकार्णो हतं पश्य मम दुरैः शकलीकृतं मोवा इह सिरो विंदकार्णो न निहतं शरैः २३ उपस्थितमिदं चौरं पुहं जैलो
क्यमोहनं यजनाः कथयिष्यति पावद्ममिह रिष्यति २४ एवं ब्रुवन् सरापार्थः क्लृप्तमक्रिष्टकारिणं प्रत्य

योरथेनाशुगजं प्रतिगजो यथा ॥ पुनरप्यारुते जस्त्री पार्थः कलमरिंदमं चोदयाद्यानरुषी केशकालो यम।
 तिवर्त्तते ॥ एवमुक्तस्तदा तेन पांडवेन महात्मना जयेन संशयसंपांडवेन दाप्रचोदयामास हयान्मनोजवा
 न संपांडुपुत्रस्परयो मनोजवः क्षणो न कर्णस्परयाग्रतो भवत् ॥ इति श्री कर्णपर्वणि कर्णार्जुनद्वैरथे वा
 सुदेववाक्यं संजय उवाच वृषसेनं हतं दृष्ट्वा शोकामर्षसमन्वितः पुत्रशोकोद्भववारिनेत्राभ्यां समवाह
 जत् ॥ रथेन कर्णस्तेजस्वी जगामाभिमुखो रिपुं युद्धायामर्षताम्राक्षः समाहूय धनं जय ॥ तौरथो सूर्य
 संकाशो वैपात्रपरिवारितौ समेतौ दृष्ट्वा स्तत्र द्वा विवाकौ समुद्भूतौ ॥ सेतास्यो पुरुषौ दिव्या वास्पिता वरि
 मर्दनौ मुमुभाते महात्मानौ चेद्वा दित्यौ यथा दिवि ॥ तौ दृष्ट्वा विस्मयं जगमुः सर्वसैन्यानिमारिष त्रैलोक्यवि
 जये पता विंद वैरोचना विव ॥ रथज्यातलनिर्झादैर्वाणसिंहरवैस्तथा तौरथावभ्यधावेतौ समालोक्य म
 हीतितां ॥ अजौ च दृष्ट्वा सेसकौ विस्मयः समपद्यत हस्तिकलंच कर्णस्य वानरंच किरीटिनः ॥ तौरथो
 संप्रसक्तौ तदृष्ट्वा भारतपार्थिवः सिंहनादरवांश्चक्रुः साधुवाहोश्च पुष्कलान् ॥ दृष्ट्वा च द्वैरथं ताभ्यां त
 त्रयोधाः सहस्रशः चक्रुर्वा इस्वनांश्चैव तथा चैलावधूतनं ॥ आजब्रुः कुरवस्तत्र वारिजगणिसमंततः
 कर्णप्रहर्षयिष्यंतः शंखान् दधुश्च सर्वशः ॥ तथैव पांडवाः सर्वहर्षयंतो धनं जयेत र्यशं त्वनिनादेन रि
 शः सर्वाभ्यनादयन् ॥ त्वेतितास्कोटितोत्कुष्टैस्तमूलं सर्वतो भवत् बाहुशब्देऽश्वपूराणां कर्णार्जुनसमाग
 मे ॥ तौ दृष्ट्वा पुरुषवाजौ रथस्थौ रथिनां वौ प्रगृहीत महाचापौ शरशक्तिध्वजा युतौ ॥ वर्मिणौ बहूनि सिं
 शौ सेतास्यौ शंखशोभितौ तणीरवरसंपन्नौ हावप्येतौ सुदर्शनौ ॥ रक्तचंदनदिग्भांगौ समदौ गोवर्षविव
 चापविफट्जौ पेतौ शस्त्रसंपन्नौ योधिनी ॥ चामराव्यजनोपेतौ सेतुशूत्रोपशोभितौ कृष्णशस्त्रयोपेतौ

क. शी.
१६८

तस्य रूपौ महारथौ १६ सिंहसंघौ रीर्धभुजौ रक्तौ हेममालिनौ सिंहसंघप्रतीकाशौ व्यूहौ रक्तौ महाव
लौ १७ अग्नौ न्यवधमिच्छता वन्यो न्यजयकांक्षिणौ १८ अग्नौ न्यमभिधावन्तौ गौष्टौ गव्यभाविव प्रभि
न्नाविवमातंगौ सुसंख्याविवाचलौ १९ आशीविषशिषुप्रख्यौ यमकालांतकोपमौ इंद्रवज्रविव।
कुहौ सूर्यचंद्रमसप्रभौ २० महाग्रहाविवकुहौ युगांताय समुत्थितौ देवगर्भौ देवबलौ देवतल्यौ।
चरूपतः २१ यदृच्छया समायातौ सूर्यचंद्रमसौ यथा बलिनौ समरेदमौ नानाशस्त्रधरौ युधि तौ ह
ष्टा पुरुषया द्रौणाईलाविवधिष्ठितौ २२ बभूव परमो हर्षस्तावकानां विशोपते २३ संशयः सर्वभ
तानां विजये समपद्यत समेतौ पुरुषया द्रौपेयकर्णधनंजयौ २४ उभौ वरायुधधरा बुभोराणाकृत
ग्रमौ उभौ च वाङ्मशदेननादयंतौ नभस्तलं २५ उभौ विश्रुतकर्माणौ पौरुषेणाबलेन च उभौ च सह।
शौ युद्धे शंवरामराजयोः २६ कार्तवीर्यसमौ चोभौ तथादाशरथेः समौ विस्रवीर्यसमौ चोभौ तथा
भवसमौ युधि २७ उभौ श्वेतहयौ राजनरथप्रवरवाहिनौ सारथीप्रवरौ चैव तयोरास्त्रां महारणौ २८
ततौ दृष्ट्वा महाराजराजमानौ महारथौ सिंहचरणसंचानां विस्मयः समपद्यत २९ तव पुत्रास्ततः कर्ण
सबलाभरतर्षभ परिवबुर्महात्मानं तिप्रमाह वशोभिनं ३० तथैव पांडवा दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नपुत्रो गमाः
परिवबुर्महात्मानं पार्थमप्रतिमं युधि ३१ तावकानां रणो कर्णो ग्लहो ह्यर्सी हि शोपते तथैव पांडवे
यानां ग्लहः पार्थो भवन्नरा ३२ तपस्वसभ्यास्तत्रासनप्रेलकाश्चाभवंस्मते तत्रैषां ग्लहमानानां ध्रुवो ज
यपराजयौ ३३ ताभ्यां यतः समासकं विजयायेत रायच अस्माकं पांडवानां च स्थितानां रामर्षनि ३४
नौ त्वस्थितौ महाराज समरे युद्धशालिनौ अग्नौ न्यप्रतिसंख्यावम्यो न्यवधकांक्षिणौ ३५ तावुभौ प्रजि

१६८

हीर्षताविंदुवृत्रविवप्रभो भीमरूपधरावास्तोमहाधूमाविवग्रहो १५ ततोतेरिदोसादेणविवादाभरतर्ष
 ५ मिथोभेदाश्रुभतानामासनकर्णार्जनोतरे १६ अश्रुयंतमिथोभिन्नाः सर्वलोकास्तमारिष देवदान
 वगंधर्वाः पिशाचोरागराक्षसाः १७ प्रतिपद्यहंचक्रुः कर्णार्जनसमागमे द्यौरासीत्सप्तपुत्रस्यपदेमाते
 वधिष्ठिता १८ भूमिर्धनेजयस्यासीन्मातेवजयकांक्षिणी गिरयः सागराश्चैव नृपश्च सज्जलास्तथा १९
 वृक्षाश्चौषधयश्चैव व्याश्रुयंतपरस्परं असुरायातुधानाश्च गृह्यकाश्च परंतप ४० ते कर्णो समपद्यंत हृष्ट
 रूपाः समंततः मुनयश्चारणाः सिद्धा वै न ते यावयांसि च ४१ रत्नानि निधयः सर्वे वै राश्याख्या न पंचमाः
 सोपवेदोपनिषदः संहरेत्याः समग्रहाः ४२ वासुकिश्चित्रमेनश्च तत्तकोमणिकस्तथा सर्पाश्चैव त।
 या सर्वे काडवेयाश्च सान्त्वयाः ४३ विषवंतो महाराजनागाश्चार्जुनतो भवन् ऐरावताः सौरभेयाः वै
 शालेयाश्च भोगिनः ४४ एते भवन् नर्तनतः क्षुद्रसर्पाश्च कर्णातः ईहामृगा व्यालमृगाः मृगल्याश्च मृगहि
 जाः ४५ पार्यस्य विजये राजन् सर्व एवाभिसंस्तुताः वसवो मरुतः साध्या रुद्रा विश्वेधिनौ तथा ४६ अग्नि
 रिंद्रश्च सोमश्च पवनो यद्विशो दशधने जयस्यते पक्षे प्रादित्याः कर्णातो भवन् ४७ विशाः पृथाश्च सृता
 श्रये च संकरजातयः सर्वशस्त्रे महाराजराये यमभजंस्तथा ४८ देवास्तपिरुभिः सांई सगणाः सप
 राष्ट्रे दानवाः यमो वैश्रवणश्च रुद्राश्च यतोर्जनः ४९ ब्रह्मक्षत्रं च यज्ञाश्च दक्षिणाश्चार्जुने प्रिताः प्रेताश्चैव पि
 शाचाश्च क्रव्यादाश्च मृगां इजाः ५० राक्षसाः सहपादोभिः सुष्ट्रगालाश्च कर्णातः देवब्रह्मरूपर्षीणां गणाः
 पंडितवतो भवन् ५१ तं ब्रुहस्पतिराजन् गंधर्वाश्च यतोर्जनः प्रायेयाः सहस्रो नेया गंधर्वा सरसंगणाः ५२

शिरसाः पद्मिगणादिपाशरथपतिभिः ३ द्यमानास्तथामेवैवायुनाचमनीविणः ५३ दिहृदवः समाजः।
 त्वः कर्णार्जुनसमागमे देवदानवगंधर्वाणागायताः पतत्रिणः ५४ महर्षयो वैदविदः पितरश्च तथा
 भुजः तपोविद्यास्तथोषधोनानारूपबलान्तिताः ५५ अंतरिक्षे महागजविनदेतोवतस्थिरे ब्रह्माव
 स्पर्धिभिः सां ई प्रजापतिभिरेव च ५६ भवश्चैव स्थितो याने दिव्यं तं देशमागमत् समेतौ तौ महात्मा।
 नौ दृष्ट्वा कर्णधने जयौ अर्जुनो जयतां कर्णमिति शक्रो ब्रवीत्तदा जयतामर्जुने कर्ण इति सूर्यो भ्यभा
 षत् ५७ हत्वार्जुने मम सुतः कर्णो जयत्तु संयुगे हत्वा कर्णो जयत्तु यममपुत्रो धने जयः ५८ इति
 सूर्यस्य चैवासीद्विवा रो वा स वाच पदं संस्थितयोस्तत्र तयोर्विबुधसिंहयोः ५९ विपक्षमासीदेवा
 नाम सुगणं च भारत ६० समेतौ तौ महात्मानौ दृष्ट्वा कर्णधने जयौ अकंपतत्रयो लोकाः सह देवर्षि
 वाराणाः ६१ सर्वे देवगणाश्चैव सर्वभूतानि यानि च यतः पार्थस्ततो देवा यतः कर्णस्ततो सुगः ६२ रथ
 पथयोः पत्नौ कुरुपांडववीरयोः दृष्ट्वा प्रजापतिं देवाः स्वयं भुवमचोदयन् ६३ कौनयोर्विजयी
 देवकुरुपांडवयोः ययोः समोस्तु विजयो देव एतयोर्नरसिंहयोः ६४ कर्णार्जुनविवादेन सर्वे संशयि
 ते जगत् स्वयं भो ब्रह्मिन् स्तथामेतयोर्विजयं प्रभो ६५ स्वयं भो ब्रह्मिन् हाकं समोस्तु विजयोनयोः तड
 पश्रुत्वा मनुवा प्रणिपत्य पितामहे ६६ विज्ञापयत देवेश मिदं मतिमतां वरं पूर्वभगवता प्रोक्तं कुरुयो
 र्विजयो प्रवः ६७ तत्र यास्तु नमस्तेस्तु प्रसीद भगवन्मम ब्रह्मेशाना वयोवाक्यमचुतसिदधो ६८
 विजयो भवमेवास्मि विजयस्य महात्मनः त्वां देवेन इत भुक्त्वोचितः सद्यसाचिना ६९ स्वर्गं च सम

नृणां साहाय्यं शक्ते कृते कर्णश्च दानवः पक्ष्यतः कार्यः पराजयः ॥ एवं कृते भवेत्कार्यं देवानामेव नि
 श्रितं आत्मकार्यं च सर्वेषां गरीयस्त्रिदशेश्वर ॥ महात्मा कालान् अवापि सत्यधर्मतः सदा विजयस्तस्य नि
 यते जायते नात्र संशयः ॥ तोषितो भगवान् येन महात्मा ब्रह्मभक्षः कथं वा तस्य न जयोजायते शतलो
 चन ॥ यस्य चक्रे स्यं विष्णुः सारथ्यं जगतः प्रभुः मनस्वी बलवान् ह्यरुः कृतास्त्रो यतपो धनः ॥ विभर्ति च
 महातेजा यन्नुर्वेदमशेषतः पार्थः सर्वगुणो येतो देवकार्यमिदं यतः ॥ क्लिश्यंते पांडवानि तं वनवास
 दिभिर्भृशं संपन्नस्तपसा चैव पर्याप्तः पुरुषर्षभः ॥ अतिक्रमेच्च महात्मा दिष्टमर्थं स्पृश्यं प्रति क्रो
 ते च लोकानामभावो नियतं भवेत् ॥ न विद्यते वाचस्पानं कुक्षुः क्लृप्तयोः कुचित् सशरीरं जगतश्चै
 व सततं पुरुषर्षभ ॥ नरनारायणा वेतौ पुराणा ब्रह्मि सन्नमौ अनियमो नियता वेतौ तस्मात्परेतौ ॥
 नेतयोस्ति समः कश्चिद्विविधमानुषेषु वा अनुगम्यत्रयो लोकाः सह देवर्षिचारणोः ॥ सर्वदेवगणाश्चा
 पिसर्वभूतानि पानि च ग्रनयोऽस्तु प्रभावेन वर्तते निखिलं जगत् ॥ कर्णो लोकानयेमुत्थानां प्रोतपुरुष
 र्षभः कर्णो वैकर्त्तनः शूरो विजयस्तुक्तकृत्स्नयोः ॥ वसन्तं समलोकत्वं मरुतां वासमानुयात् सहितो द्रो
 णभीष्माभ्यां नाकलोकमवाप्नुयात् ॥ इत्युक्तो देवदेवाभ्यां सहसा तोव्रवीहवः ग्रामेऽस्य सर्वभूतानि ब्र
 ह्मणानानुशासते ॥ अतं भवद्विर्यत्प्रोक्तं भगवद्भोजगच्छितं तत्तथानाम्यथा तद्विनिष्टं विगतज्वराः
 ॥ इति कृत्वं द्रवचनं सर्वभूतानि मारिष विस्मिता न्यभवन्ना जनपूजयं चकिरे तदा ॥ असृजं प्रसृगं
 भीनिपुष्यवर्षाणि हर्षिताः नानारूपाणि विबुधा देवतूर्या एष वा दयन् ॥ दिदृक्षु वश्चाप्रति मेहैरथेन

रसिंहयोः देवदानवगोधर्वाः सर्वेष्ववतस्थिरे ८८ श्यौतयोः श्वेतद्वयौ दिव्यौ पुत्रौ महात्मनोः यौतौ कर्ण
 र्जनौ राजन्मरुदौ यवतिष्ठतौ ८९ समागता लोकवीराः शांवानदधुः पृथक् पृथक् वासुदेवार्जुनौ वीरौ क
 र्णशाल्यौ च भारत ९० तद्भीरुसंज्ञासकरं युद्धं समभवत्तदा अमोमस्यर्द्धिनोरुग्रंशक्रशंवरयोरिव ९१ तयो
 र्ध्वजौ वीतमलौ शुशुभाते रथे स्थितौ राड्केतयथाकाशेऽदितौ जगतः क्षये ९२ कर्णस्पर्शी विघनिभार
 तसारमयी दृष्टा पुरंदरधनुः प्रख्याहस्तिकला विराजते ९३ कपिश्रेष्ठस्तु पार्थस्य खादिना स्पृशेत्तदः
 दंष्ट्राभिर्भीषयन्माभिर्दुर्निरीत्योरविधया ९४ युद्धाभिलाषु को भूत्वा ध्वजो गांरीवधन्वनः कर्णध्वजमुपा
 तिष्ठत्सस्यानाह्वेगवान्कपिः ९५ उत्पन्नमहावेगः कलाभम्भाहनत्रदा नवैश्वदशमैश्वैवगरुडः प
 न्नगंधया ९६ साकिं किणीकाभरणकालपाशोपमायसी अभ्यद्वत्सु संख्याहस्तिकलायतं कपिं
 ९७ तयोर्चरितरे युद्धे ह्येष्टतग्राहिते प्राकुर्वतां ध्वजौ युद्धं पूर्वपूर्वतरे तदा हयाह्वानभ्यह्वेषं स्पृ
 शन्नाः परस्परं ९८ अविध्यत्सेदरीकालः शाल्यनयनसायकैः शाल्यपुंरीकाले तथैवाभिसमैस्तत ९९
 तत्राजयद्वासुदेवः शाल्यनयनसायकैः कर्णचाप्यजयद्दृष्ट्वा कुंतीपुत्रो धनेन जयः १०० अथाब्रवीत्सतपु
 त्रः शाल्यमाभाष्य सस्मितं यद्विपार्यो रणो हन्यादद्य मामिह कर्हिचित् १ किं करिष्यसि संग्रामे शाल्यस्य
 मयोच्यतां शाल्य उवाच यद्विपार्यो रणो हन्यादद्य त्वं श्वेतवाहनः उभावेकरथेनाहं हन्यां माधवपोऽयौ २ सं
 जय उवाच एवमेव त गोविंदमर्जनः प्रत्यभाषत तं प्रहस्या ब्रवीत्कृष्णः सत्पार्थमिदं वचः ३ पतेदिवा क
 रः स्यान्नात्तु ष्येदपि महोदधिः शौत्यमग्निरियात्र त्वाह्न्यात्कर्णो धनेन जय ४ यदि चैतत्कथंचित्स्यात्लोक

पर्यासनं भवेत् हन्यां कर्णोत्तया शालं वाद्भ्यामेव संयुगे ५ इति क्लृप्तवचः श्रुत्वा प्रहसन्कपिकेतनः अर्जु-
नः ॥ प्रत्युवाचे देहकृष्णमक्लिष्टकारिणं ६ मम तावदपर्याप्तो कर्णशाल्यो जनार्दन सपताकध्वजे क-
र्णसशाल्यरथवाजिनं ७ सख्यत्रकवचं चैव सशक्तिशरकर्मकं द्रष्टा स्पर्शरणे क्लृप्तपारैश्चिन्नसनेक-
धा ८ अद्यैव सरथं सास्यं सशक्तिकवचायुधं संचर्णितामिवारणे पादपेदेति नायथा ९ अघराथेय
भार्याणां चैथयं समुपस्थितं भ्रवं स्वप्रेयनिष्ठानिताभिर्दृष्टानि मायव ११ इष्टासि भ्रुवमद्यैव विधवाः कर्णा-
योषितः न हि मे शाम्यते मत्सुर्यदनेन पुरा कृतं १२ क्लृप्तां सभागां तां दृष्ट्वा मूढेनादीर्घदर्शिना अस्मांस्तथा
वहसतात्तिपताच पुनः पुनः १३ अद्य द्रष्टासि गोविंद कर्णमुन्मथितं मया वारणेनैव मत्तेन पुष्पितं जग-
तीरुहं १४ अद्य तामथुरावाचः श्रोतासि मधुसूदन दिष्ट्या जयसि वार्सेय इति कर्णो निपातिते १५ अद्यापि
मत्सुजननीं प्रहृष्टः सात्वयिष्यसि कुंतोपितृवसारे च प्रहृष्टः स न जनार्दन १६ अद्य वाष्पमुखीं क्लृप्तां सां-
त्वयिष्यसि मायव वाग्भिश्चा मृतकल्याभिर्धर्मराजं च पांडवं १७ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णोत्त-
नसमागमे द्वैतये संज्ञय उवाच तं देवनागा सुरसिंहपदौर्गंधर्वरत्नोत्तमसं च संज्ञैः ब्रह्मर्षिराजर्षि सुप-
र्णानुष्टंभौ वियद्विस्मयनीयरूपं १ नानद्यमानं निनदैर्मनो जैर्वादित्रागीतस्तुतिरुत्पहासैः सर्वैरितं
ददृशुर्मनुष्याः तव स्थाश्रुतद्विस्मयनीयरूपं २ ततः प्रहृष्टाः कुरुपांडुयोधा वादित्रशोखस्वनसिंहनादैः वि-
नादयंतो वसुधां दिशश्च सुनेन सर्वान् द्विषतो निजज्जुः ३ नराश्च मानं गच्छेः समाकुलं शरासि शक्रश्चिनिपातः
सहं प्रभीरुज्जुष्टं हतदेहं संकुलं राणाजिरं लोहितमावभौ तदा ४ वभ्रवपुष्टं कुरुपांडवानां पथा सुराणामसुरैः

श्री.
११

दिषतः शक्यः १६ एकौ सुख्योरथोरथिनौ कर्णार्जनौ एकौ चतोरथौ चेति विग्रहः ॥ तमो नदौ सूर्यचंद्रौ च
सह भवतु तथा प्रवृत्ते तस्य लेख्यारुणो यनं जयस्याधिरथेयमायकैः ॥ दिशश्च सैन्यं च शितैरजिह्वैः
परस्परं प्रावृणतां सुदंशितैः ततस्तदीयाश्च परे च मायकैः कृते थकारे दृष्टुर्म किंचन १६ भयात्त रावे
करथौ समाश्रयस्ततो भवत्तु तमेव सर्वतः ततोस्तु मस्त्रेण परस्परं तौ विधूय वाता विवर्ष्वपश्चि।
मौ ॥ चनो थकारे वितते तमो नदौ यथोदितौ तद्दृतीवरे जतः नचाभिसर्जयामिति प्रहर्षिताः पोत
दीयाश्च तथा वतस्थिरे ८ महारथौ तौ परिवार्य सर्वतः सुरासुराः शंखरवासवा विव मृदेगभेरीपण
वानकस्त्रनैः समिहनादैर्नदतुर्नरोत्तमौ ९ शशांकसूर्या विवमेच निस्त्रनैर्विरजतस्तौ पुरुषर्षभौ
तदा महाधनुर्मंडलमध्यागाबुभौ सुवर्चसौ वाणसहस्रदीयिनी १० दिधक्षमाणौ सचराचरे जगद्युगौ
तसूर्या विवडः सहोरणो उभावजेया बहितांतकाबुभावुभौ जिघांसकृतिनौ परस्परं ११ महाहवेवीत
भयौ समीयतर्महेंद्रजं भावि वकर्णपांडवौ ततो महास्त्राणि महाधनुर्द्वौ विमुंचमाना विधुभिर्भया
नकैः १२ नराश्च नागानमितान्त्रिजघ्नतः परस्परं चापिमहारथौ नृप ततो विसस्तुः पुनरर्दितान
रानरोत्तमाभ्यां कुरुपांडवाश्च १३ सनागयत्पशुरथादिशो दशतथा यथा सिंहहतावनौकसः
ततस्तु ड्यो धनभोजसौ वलाः कृपेण पारहतस्तनुना सह १४ ॥ भिसर्जयं नापयातयामिति
नियमेन प्रचोदिताः प्रेरिताः ८ १२ विसक्तः विप्रदुताः १३ पंचैवावशिष्टा इत्याहतत इति १४ ॥

११

महाराः पंचयने जयाच्युतौ शरैः शरीरार्त्तिकरैरताडयन् धनं धितेषामिषु धीनध्वजान् हयान् त्रयोऽस्रसंतोऽश्व
यने जयः शरैः ॥ समं प्रमथ्याशु परात्समंततः शरोत्तमैर्द्वादशभिश्च सूतजं अथाभ्याधावेत्स्वरिताः शान्तेः।
याः शान्तं गताश्चार्त्तनमाततायिनः ॥ प्राकास्तुषारायवनाश्च सादिनः सहैव कां वोजवरेर्जिह्वोऽसवः वा
बुधानपाणिगतैः शरैः सहस्रैर्न्यकृतम्पतनशिरोसिच ॥ हयोऽश्वाणांश्च रथांश्च युधतोयने जयः श
त्रुगणान्तिनौ सिंहात् ततोऽन्तरिक्षे सुरत्तर्यनिः स्वनाः ससाधुवादाद्वधितैः समीरिताः ॥ निपेत्य पुत्रम
पुष्पवृष्टयः सुगंधिगंधाः पवनेरिताः शुभाः तदद्भुतं देवमनुष्यसाक्षिकं समीक्ष्य भूतानि विस्मिन्पुस
दा ॥ तवात्मजः सूतसुतश्च नययान् विस्मयेन गमत्तरेकनिश्चयौ अथाब्रवीदृणास्तस्य चात्मजं करं क
रणं प्रतिपीडयन् ॥ प्रसीददुर्योधनशास्यपांडवैरलं विरोधेन धिगस्तु विग्रहं हतो गुरुर्ब्रह्मसमो
महास्रवितथैव भीष्मप्रसूता महाराथाः ॥ अहं तव ध्यो मम चापि मातुलः प्रशाधिराज्यं सहपांडवै
श्चिरं धने जयः शास्यति वारितो मया जनार्दनो नैव विरोधमिच्छति ॥ युधिष्ठिरो भूतहिते रतः सराव
कोदरोऽसहशगस्तथायमौ तया तपार्थं श्रुत्वा ते च संविदे प्रजाः शिवं प्राप्नुपुरिच्छया तव ॥ ब्रजे तपोषाः स
पुराणि बांधवानि हतयुद्धाश्च भवंतु सैनिकाः न चेद्द्वयः शोषसि मे न राधियं भ्रवं प्रतप्तासि हतो रिभिर्गुणि
॥ इदं वदं जगता सह तया कृतं पदे केन किरीटमालिना यथानकुर्याद्दलभिन्नां तको न चापि धाता भ
गवान्मप्यत राट् ॥ अतोऽपि भूयान् स्वगुणैर्धने जयो न चातिवर्त्तिष्यति मे वनोऽखिलं तवानुयात्रो च सराकरि
ष्यति प्रसीद राजेंद्रशमंतमा मुहि ॥ ममापि मानः परमः सदा त्वयि ब्रवीम्यतस्त्वां परमाच्च सोऽहं रात ॥

॥ निमर्गतः सति सहजमित्रतोपपादने साम्राज्या प्रसन्नो राजार्थदानेन ॥ हितं शर्जनकोपशमनेनेति च

निवापिष्यामि च कर्णमप्यहं यदा भवान्प्रणयो भविष्यति ॥ वदेति मित्रं सहजं विचक्षणं सत्येव साम्रा
ज्येनेन चार्जिते प्रतापतश्चोपनते चतुर्विधं तदस्ति सर्वतव पोद्वेषु ॥ निमर्गतस्तेन ववीरवांधवाः ७
नश्च साम्राज्यमवाप्तुं हि प्रभो त्वयि प्रसन्ने यदि मित्रतो गता हितं कृतं स्यात्तु गतस्तथा तुल्यं ॥ स एव मुक्तः
सहस्रवचो हितं विचिंत्य निष्पद्यते च दुर्मना ब्रवीत् यथा भवानाह स तेन यैव तन्ममापि विज्ञापयतो व
चः ॥ ५ ॥ निहत्य दुःशासनमुक्तवान् वचः प्रसन्नो गार्हस्त्यवदेष्टुं दुर्मतिः वृकोदरस्तद्दये मम स्थि
तेन तत्परोक्षं भवतः कुतः शमं ॥ न चापि कर्णं प्रसहेदोर्जनो महागिरिं मेरुमिवो ग्रमारुतः न चास्य
सिष्यं तिष्ठतात्मजामपि प्रसद्यैवं बद्धो विचिंत्य ॥ न चापि कर्णं पुरुषं संपुगादुपारमेत्यर्हसि वक्तुम
शुतं श्रमेण युक्तो महता घफाल्युनस्तमेव कर्णः प्रसभं हनिष्यति ॥ न मेव मुक्ताप्यनुनीय चासक्त
न वात्मजः स्वाननुशास्तिमैतिकान् समाहिताभिद्रवता हितान्मम सखाणहस्ताः किमु जोषमासत ॥
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि श्रुत्यामवाक्यं संजय उवाच तौ शोखभेरीनिनदे सखे समीपतः ॥
तद्वयौ नराग्रौ वैकर्जनः सतपुत्रोर्जनश्च दुर्मित्रितेन वपुत्रस्य राजन ॥

तुर्थापक्षोपि विवृतः वचः दुर्योध

नस्य हतस्य शिरः पदा ताडयिष्यामीत्येवं रूपं ॥ यथार्जनः कर्णेन प्रसहेत्तदपि भवतः परोक्षेनेति शर्वणा

॥ ५ ॥ निहत्य दुःशासनमुक्तवान् वचः प्रसन्नो गार्हस्त्यवदेष्टुं दुर्मतिः वृकोदरस्तद्दये मम स्थि

यथागतौ हेमवतौ प्रभिन्नौ प्रवृद्धदेता विववा सितार्थे तथा समाजमत्त रुग्रवीर्यो धने जयश्चाधिरथिश्च
वीरौ २ बलाहकेनेव महाबलाहको यदृच्छया वागिरिणा यथागितिः तथा धनुर्मातलनेमितिः स्वनेः स
मीयतस्मा विषुवर्षवर्षिणौ ३ प्रवृद्धं गडुमवीर्यो घधी प्रवृद्धना नाविधनिर्गोकसौ यथाचलावचलि
तौ महाबलौ तथा महासुरितेरेतरं दत्तः ४ समं निपातस्तयोर्महानभूत्सेरशवैरोचनयो र्यथापुरा श
र्विनृणां गनियं तवाहयोः सडः सहस्रैः कटुशोणितोदकः ५ प्रभूतपद्मात्पलमत्स्यकरुणौ महाद्रौप
तिगणोरिवावृतौ समं निष्कृष्टावनिलो हतौ यथा तथा यौतौ धनिनौ समीयतः ६ भौमहेन्द्रस्य समानवि
क्रमावुभौमहेन्द्रप्रतिमौ महारथौ महेन्द्रवज्रप्रतिमैश्च सायकैर्महेन्द्रवज्राविवसेप्रजज्ञतः ७ सुनागापत्य
सुरथे सुभेवले विचित्रवर्माभरणं वरायुधे चकंपतुर्विस्मयनीयरूपे विद्युताश्चार्जनकर्णसंयुगे ८
भुजाः सवस्त्रागुलयः समस्त्रिताः समिहनादैर्हृषितैर्दिदृक्षुभिः यदर्जुनो मत्तश्च हिपोहिपे समभयारा
धिरथिं जिह्वां मया ९ उदकोशसोमकास्तत्रपार्थ १० सराश्चार्जनमिंधिकर्णं किं धर्ममूर्धनमलेचिरे
ण अहोचरात्पादुतराश्च सुनोः ११ तथास्माकं वदस्व त्रयोधाः कर्णं तथा यादियाहीत्यवोचन् जयर्जु
नं कर्णपारैः सतीतौः पुनर्वनेपांतु विरायपार्थाः १२ ततः कर्णः प्रयमेतत्रपार्थं महेषुभिर्दशभिः प्रसवि
धत तंचार्जुनः प्रत्यविधुतायैः कलांतरेदशभिः संप्रहस्य १३ परस्परं तौ विशितैः सुपुंतेस्ततस्ततः सतप
त्रोर्जनश्च परस्परं तौ विभिर्दुर्विमर्दसुभीममभापततश्च हृष्टौ १४ ततोर्जनः प्रासृज्युग्रधन्वा भुजावुभौगो
दिवंचानमृज्यताराचनलीकवराहकर्णान् द्वागस्तथासोजलिकार्हचंद्रान् १५ ॥

केतार्थे स्थानार्थे नीडे पत्तिगणाश्च देहे वाणालीयेतश्मर्थः ॥ संज्ञान्वाणसंज्ञान् ॥

ते सर्वतः समकीर्येतराजनपार्थे षवः कर्णार्थे विशंतः श्रवाश्रुवाः पत्तिगणादिनां ते विशंतिकेतार्थमि
वाश्रुवत् ॥ यानर्जनः सभृकुरीकराक्षकर्णपराजन्मसृजजितारिः तान्मायकैर्ग्रसते सतपुत्रः क्षिप्रान्
क्षिप्रान्पांडवस्येषु संज्ञान् ॥ ततोस्त्रमाग्रेयममित्रसाधनं मुमोच कर्णाय महेंद्रसुतः भूम्यंतरिक्षे च
दिशोर्कमार्गं प्रावृत्त्य देहोऽस्य बभूव रीमः ॥ योधाश्च सर्वे जलितो वराभृशं प्रडुडुबुस्तत्र विदग्धवृद्धाः
प्रावृत्त्य चोरोतिव भवतत्र यथावने वेणुवनस्य दद्यतः ॥ तदीत्यकर्णजलनासु मुद्यतं सवारुणांतत
प्रशमार्थमाददे समुत्सृजत्सुतसुतः प्रतापवान् स तेन वन्निशमया बभूव ॥ बलाहकौ च श्रुदिशसः
स्वीचकार सर्वास्तिमिरेण संज्ञताः ततो धरित्री धरतुल्यगोयसः समंततो वै परिवार्यवारिणा ॥ तैश्चातिवे
गात्सतथा विधोऽपि नीतः शमं वन्दिरति प्रचंडः बलाहकैश्चैव दिगंतगणि व्याप्तानि सर्वाणि यथानभश्च
॥ तथा च सर्वास्तिमिरेण वै दिशो मेघैर्वृत्तान प्रहृष्येत किंचित् अथापोवाहादसु संज्ञां स्तनस्नात्वा य
वास्त्रेण ततः सकर्णान् ॥ ततोऽप्यसुंदरयिते देवराजः प्राडश्रुके वज्रमतिप्रभावं गोरीवंशं विशिखं च
नुमंत्रयतं जयः शत्रुभिरप्रधृष्यः ॥ ततः क्षुरप्रोजलिकार्हचंद्रमालीकनाराचवराहकर्णाः गोरी
वतः प्राडरासस्तुतीहणः सहस्रशो वज्रसमानवगाः ॥ ते कर्णमासाद्य महाप्रभावाः सुतेजनागार्हप
त्रः सुवेगाः गात्रेषु सर्वेषु हयेषु चापिशरासनेषु गचक्रे धजे च ॥ ॥

निर्भियतर्णो विविधः सुतीक्ष्णस्तार्यत्रस्ताभूमिमिवोरागस्ते प्रागचित्तो गोरुधिगर्दगात्रः कर्णस्यारो
षविश्रुतनेत्रः २९ दृष्ट्यमानास्य समुद्रचोषे प्रादुश्यक्रेभार्गवासं महात्मा महेंद्रशस्त्राभिमुवाविमुक्ता
नक्षिताकर्णः पांडवस्ये पुसंचान् ३० तस्यास्त्रमस्त्रेण निहत्य सो यज्ञज्ञानसंख्ये रथनागपत्नीन् अमृष्य
माणश्च महेंद्रकर्म महारथो भार्गवास्तु प्रतापान् ३१ पांचालानां प्रवरांश्चापियो धान् क्रोधाविष्टः सतपु
त्रस्तरसीवाणोर्विद्याया हवे सुप्रसुक्तैः शिलाशितैरुक्मपुंखैः प्रगृह्य ३२ तत्पांचालाः सोमकाश्चापिरा
जनकर्णेनाजौपीड्यमानाः शरैश्चैः क्रोधाविष्टा विद्यधुस्तं समं तातीहोर्वाणोः सतपुत्रं समेताः ३३ तान्
तपुत्रो निजज्ञानवाणैः पांचालानां रथनागाश्च मेचान् अभ्यर्दयद्वाणागणैः प्रसद्य विधाहर्षी संगरे स
तपुत्रः ३४ तेभिन्ने देहाय सवो निपेतः कर्णोऽपुभिर्भूमितले स्वेनेतः कुहेन सिंहैर्नयथे भयं मया महाब
नेभीमबलेन तदहत् ३५ पांचालानां प्रवरान् संनिहत्य प्रसद्य यो धान् विलानदीनः ततः सराज निरराज
कर्णो यथां वरेभास्कर उग्ररश्मिः ३६ कर्णस्य मत्ता त्वजयेत्तदीयाः परं मुदे सिंहनादोश्च चक्रुः सर्वे ह्यम
न्यंत भृशहृतौ च कर्णेन क्लृप्ता विति कौरवेन्द्र ३७ तत्राहं प्रेक्ष्य महारथस्य कर्णस्य वीर्यं च परैरसह्य
द्वाच कर्णेन धनं जयस्य तथा निमये निहतं तदसं ३८ ततस्त्वमर्षी क्रोधसे दीप्तनेत्रो वातात्मजः पाणि
नापाणिमार्हत भीमो ब्रवीदर्जुने सत्यसंध ममर्षितो निस्वसन्न जातमनुः ३९ कथं नृपापो यमपेतधर्मः
सुतात्मजः समरेद्य प्रसद्य पांचालानां योधसुत्यानने कान्निजं त्रिवोस्तव जिह्वोसमत् ४० एवं देवैरिति
नेकालकेयैः साक्षात्स्याणोर्वाद्गुं संस्पर्शमेत्य कथं नृत्वां सतपुत्रः किरीटिनो योऽपुभिर्दशभिः प्रागविध्यत ४१

क. टी.
१५

तथा तिस्रोऽग्राग्रसद्धानां संचान् आश्चर्यमेतत्प्रतिभाति मेघ कृष्णपरिक्रेशमनुस्मरन्त्यथा ब्रवीत्संदुति
लांस्मवाचः ४१ रुक्ताः सुतीक्ष्णाश्चिह्नापबुद्धिः सूतात्मजोयंगतभीर्इरात्मा संस्मृत्य सर्वतदिहाद्यपा
पंजस्याशुकर्णायुधिसव्यसाविन् ४० कस्मादपेक्षां कुरुष्वेकिरीटिन उपेक्षितं नायमिहाद्य कालः य
याधृत्वा सर्वभूतान्यजैषीर्ग्रासंददत्तं वाडवेपावकाय ४१ तथा धृत्वा सूतपुत्रं जहत्त्वं अहं चैनं गद
यायौ यपिष्ये अथा ब्रवीद्वासुदेवोऽपि पार्थं दृष्ट्वा रथे पृथग्निहन्मानान् ४२ प्रसीदन् सर्वथा तेन
कर्णो ह्यसौ रस्त्रं किमिदं भो किरीटिन सवीर किं मुह्यसि नावयस्तेन दत्ते ते कुरवः संप्रदृष्टाः ४३ क
र्णपुरस्कृत्य विडुर्दिसर्वतवास्त्रमसौ विनिपातमाने यथा धृत्वा निहतं तामसां संपुगेषु गोरक्षसा
श्चापि क्षोराः दंभोद्भवाश्चासुराश्चाहवेषु तथा धृत्वा जहत्कर्णं त्वमद्य ४४ अनेन चास्य क्षुरनेमिना
द्यसंछिंथि मूर्खानमरेः प्रसह्यं मया विरुष्टेन स्रग्दर्शनेन वज्रेण प्राक्कोनमुचेरिवारेः ४५ किं गतं रूपी
भगवान्सुधृत्वा त्वयामहात्मा परितोषितो भूत् तान्ते पुनर्वीर्यं धृतिं गृहीत्वा सहानुबोधं जहत्सूत
पुत्रे ४६ ततो महीसागरमेतल्लोत्वे सपत्ननां ग्रामवतीं समुद्रं प्रयच्छात्ते निहतारि संचो यशश्चापा
र्यात्तलमाप्तुं हित्वं स एव मुक्तोतिबलो महात्मा चकार बुद्धिं हिव धाय सौतेः सचोदितो भीमजनार्दन
नाभ्यां स्मृत्वा तथात्मानमवेक्ष्य सर्वं शहात्मनश्चागमने विदित्वा प्रयोजनं केशवमित्युवाच ४८ ॥

टी. ४० आत्मनो नरस्य चात् नारायणस्य च इह भूमौ प्रयोजनं भूभावावतरणं विदित्वा स्मृत्वा ४८ ४९ ५०

१७४

प्राङ्मुखोऽप्येव महासुमुपे शिवाय लोकस्य वथा यमौतेः तन्मे न जानातु भवान् सुराश्च ब्रह्मा भवो वेदविदश्च
 सर्वे ५१ इत्युच्यते देवमनुसव्यसाची नमस्कृत्वा ब्रह्मणे सोमितात्मा तदुत्तमं ब्राह्मणमसह्यमसं प्राङ्मुखोऽप्येव
 नसाय हि धेयं ५० तदस्य हत्वा विराजकणो मुक्ताशरान्मे च शोचो धाराः समीक्ष्य कर्णेन किरीटिनस्तुत
 यानि मध्ये निहतं तदस्त्रं ५१ ततो मर्षी बलवान् क्रोधदीप्तो भीमो ब्रह्मर्षेण सत्यसंधं ननु त्वा इवेदितारं म
 हासं ब्राह्मणं विधेयं परमं जनास्तु ५२ तस्मादम्यो जयसव्यसाची विनित्तिस्मो ज्ञेयो जयसव्यसाची ततो रि
 शः प्रदिशश्चापि सर्वाः समावृणोत्सायकैर्भूरितेजाः ५३ गोरीवमुक्तेर्भुजगौरिवो ग्रैर्दिवा करं शुप्रतिमैर्ज
 लद्भिः सृष्टां कृत्वाणा भरतर्षभेण शतं शतानीव सुवर्णपुष्पाः ५४ प्राञ्चादयत्कर्णरथं द्रोणेन युगांतवन्
 कंकरप्रकाशः ततश्च शूलानि परस्वधानि चक्राणि नाराचशतानि चैव ५५ निश्चक्रमुर्ध्वं रतगणियो धा
 स्ततो ह्यहम्यंत समंततोऽपि क्षिप्रं शिरः कस्यचिदनि मध्ये पपात यो धस्य परस्वकायात् ५६ भयेन सोऽथाशु
 पपात भूमावम्यः प्रनष्टः पतितो वि लोकाः अन्यस्य मासि निर्णपातकृतो यो धस्य बाहुः करिहस्ततलः ५७
 अन्यस्य सव्यः सह चर्मणा चक्षुरप्रकृतः पतितो यो राणो एवं समस्तानपि यो धमुत्थान्निधं सव्यामास किरी
 टमाली ५८ शौरैः शरीरं तकरैः सुहो रैर्हैर्यो धने सैन्यमशेषमेव वैकर्तनेनापित यानि मध्ये सहस्रशो वा
 णाणां विस्फुटः ५९ ते ह्योषिणाः पांडवमभ्युपेयुः पर्जन्यमुक्ताश्च वारिधाराः ततः सकृत् संच किरीटिनं च
 ब्रूवन् कोटं चाप्रतिमप्रभावः ६० त्रिभिस्त्रिभिर्भूमिबलानि हृत्य न तादृशो रं महता स्वरेण सकर्णबाणाभिह
 तः किरीटी भीमं तथा प्रेत्य जनार्दनं च ६१ अमृष्यमाणः पुनरेव पार्थः शरान् दृष्ट्वा शौचं समुद्धवई सके

क. टी.

१०५

तमेकेनशरेणविधाशाल्येचतुर्भिस्त्रिभिरेवकर्णं ६२ ततःसमुक्तैर्दशभिर्जज्ञानसभापतिर्कोचनव
र्मनहं ६३ सगजपुत्रोविशिराविवाहविवाहिसूतोविधनुर्विकेतः हूतोरथाग्रादपतत्सरुगाः पर
स्यथैःशालशवावकृत्तः ६४ पुनश्चकर्णंत्रिभिरष्टभिश्चदाभ्यांचतुर्भिर्दशभिश्चविधाचतुःशतान्
हिरान्मायुधानैहत्वारथावष्टशतान्जज्ञान ६५ सहस्रशोष्वांश्चपुनःसमादीनष्टौसहस्राणि
चपत्तिवीरान् कर्णंससूतंसरथंसकेतुमदृश्यमंजोगतिभिःप्रचक्रे ६६ अथाक्रोशानकुरवोवथ
मानाथनंजयेनाधिरथिंसमंतात् सुंचाभिविधार्जुनमाशुकर्णबाणैःपुराहंतिकुरुसमग्रान् ६७
सचोदितःसर्वयत्नेनकर्णोसुमोचबाणान्सुबहूनभीष्टान् ६८ तेषांरुपांचालगणान्निजज्जुर्मर्म
छिदःशोणितपांसुदिरथाः ताचुतमौसर्वयत्नेनहंराणांमहाबलौसर्वसपत्नसाहौ ६९ निजज्जुत
आहितसैन्यसुग्रमन्योन्यमप्यसुविदौमहासूः अथोपयातस्वरितोदिदत्तमंत्रौघधीभिर्निहजो
विशाल्यः ७० नासत्पदसात्रिसूतोभवाद्यैरष्टौगविद्यासनमुदहृद्भिः आवहपृष्टप्रणवच्चवेतायथा
सुरेशोदितिजैःक्षतांगः ७१ कृतःसकृद्भिर्भिषजोवरिष्टैर्धुधिशिरस्तत्रसुवर्णवर्मा तथोपयातं
यिधर्मराजंदृष्ट्वासुदासर्वभूतात्पनंदन् ७२ राहोर्विसुक्तंविमलंसमग्रंचंद्रयथैवाभ्युदितंतथैव
दृष्ट्वातस्यावययुधमानौदिदत्तवःपूरवरावरिजौ ७३ कर्णंचपार्थंचविलोकयंतःखस्यामहीस्या
अजनावतस्युःसकार्मुकज्यातलसंनिपातःसमुक्तबाणस्तमुलोबभूव ७४ ज्ञतोस्तथान्योन्यमिषु
प्रवेकैर्हंनंजयस्याधिरथेअतत्र ततोपनुर्ज्यासहसातिक्कृष्टासुचोषमश्छिद्यंतपांडवस्य ७५ ॥

१०५

तस्मिन्तोपोपां इव सतपुत्रः समाचिनोत त्वद्दकाणां शतेन निर्मुक्तसर्पप्रतिमैरभीक्ष्णं तैलप्रथौतैः खराप
 उवाचैः ५८ षष्ठाविभेदाशुचवास्तु देवमनंतरे फाल्गुनमष्टमिश्च एषात्मजो मर्मसु निर्विभेदमरुतः
 तच्चायुतशः शराग्रैः ५९ क्लृप्तं च पार्थ च तथा ध्वजं च पार्थानुजानसो मकानपातयेच्छ प्राज्ञादयेस्ते वि
 शित्वैः शृषत्कैर्जीमूतसंज्ञानभसीवसूर्य ६० आगच्छतस्मान्निशित्वैरनेकैर्बभूवुस्तपुत्रः कृता
 सुः तेरसुमसुर्विनिहत्य सर्वजज्ञानतेषां शयवाजिनागात् ६१ तथा त्वमेव प्रवरांश्च राजन् भर्षय
 त्मार्गणैः सतपुत्रः तेभिन्ने देहाद्यसवो निपेतः कर्णेषुभिर्भूमितले स्वनेतः ६२ सिंहेन कुहेन य
 यास्य यस्या महाबलाभीमवल्लेन तद्वत् पुनश्चापो चालवरास्तथा म्येतदंतरे कर्णं धनं जयाभ्यां प्रसू
 दंतो बलिना साधुमुक्तेः कर्णं नवाणोर्निहताः प्रमद्य ६३ जयं मत्वा विपुलं वै त्वरीयास्तलान्निजघ्नः सि
 हनारोश्च नेडः सर्वस्य मत्तव शं कृतौ तौ कर्णं न क्लृप्ताविति ते विमर्दे ६४ ततो धनुर्ज्या मवनाम्परी
 वेशरानस्तानाधिरये विधाय सुसंरथः कर्णं शरदत्तांगोरोपायः कौरवान् प्रत्यग्रहत् ६५ ज्ञांचान
 मज्जाभ्यहनत्र लत्रे वाणां धकारं सहसा वचके कर्णं च शालं च कुरुंश्च सर्वान् बाणैश्च विधाय सभं कि
 रीरी ६६ नपतिणो बभूवुस्तं तस्मिन् तदा महास्त्रेण कृतो धकारे वायुर्विपतस्थे रीरितो भूतसंचैरुवाह दि
 यः सुरभिस्तदानीं ६७ शालं च पार्थ दशभिः शृषत्कैर्भृशं तनुत्रे प्रहसन् विधत् ततः कर्णं द्वादशभिः सु

स्नाते सनेन पाताल गंगायाः सलेशा पतदभिषातेन परावृताः स्मर्यः ॥ ततः कपुत्रयदाऽस्ति ते सर्पवाणाः कतमे
 मुक्तेर्विधा पुनः सप्तभिर्भविष्यत ८८ सपार्थवाणाः सनवेगमुक्तेर्हराहतः पत्रिभिरुग्रवेगैः ॥ न प्रमुक्ताः
 विभिन्ना गात्रः ततः जौलितो गः कर्णो बभौ रुद्रश्वाते तेषुः ८९ प्रक्रीडमानो यस्मिन् शानमथ्ये रोदे मुहूर्ते रु
 धिराद्रगात्रः ततः सिभिसंविदशाधिपोपमं शरैर्विभेदाधिरथिर्हनेन जयं ९० शरंश्च पंच ज्वलितानि वो
 गान प्रवेशयामास जिह्वां सयाचुतं तेवर्मभित्वा पुरुषोत्तमस्य सुवर्णवित्रान्यपतन्तु मुक्ताः ९१ वोन
 गमाविविधुः सुवेगाः स्नात्वा च कर्णादिमुत्वाः प्रतीपुः ज्ञानपंच भलैर्दशभिः समुक्तेः सिधात्रियैकै
 कमथोऽनुकर्त ९२ धनं जयस्तेऽपतन्तु पृथिव्यां महाहयस्ततः कपुत्रयदाः ॥ ततः प्रज्जालकिरीट
 मालीकैश्चैनकदं प्रदहन्निवाग्रिः ९३ तथा विनुन्नागमवेत्स क्लृप्तसर्पेषुभिः कर्णभुजप्रसृष्टैः सक
 र्णमाकर्णविकृष्टसृष्टैः शरैः शरीरांतकरैर्ज्वलद्भिः ९४ मर्मसुविधत्स च चालडः त्वाद्देवा दवातिष्ठ
 तथैर्यबुद्धिः ९५ ततः शरौ चैः प्रदिशो दिशश्च भवेः प्रभाः कर्णायश्च राजन् ग्रहणमासीत् कुपिते धने
 जयेतुषारनीहारवृत्तं यथानभः ९६ सच करत्नानथ पादरत्नानपुः सरानष्टृगोपांश्च सर्वान् ड
 र्यो धनेनानुमतान रिचुः समुद्यतात्सरयानसारभूतान् ९७ हिमाहस्वान्समरे सयसाची कुरु प्रवीरान्
 श्रुषभः कुरुणो ह्येन सर्वान्सरयाश्च सतान्निनाय राजन् हयमेकवीरः ९८ ततो पलायंत विहाय क
 र्णं तवात्मजाः कुरुवो ये च शिष्टाः हतानपाकीर्य शरततोऽश्वलालपमानोस्तनयान् पितृंश्च ९९ ॥

समस्तः प्रेक्षारिणो विष्णुभयावरीणः कुरुभिर्विहीनाः न विद्यथे भारत तत्र कर्णः प्रहृष्टवार्त्तनमभ्य
धावत् ११ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संज्ञय उवाच ततः प्रयाताः शरपातमात्रमवस्थिताः कुरवो
भित्तमेनाः विद्युत्काशो दृश्यः समन्ताद्दनेन पास्त्रं समुदीर्यमाणं १ तदर्जनास्त्रं प्रसृज्य कर्णो विद्य
कृतं चौरतैः शरैस्तत्र कुहेन पार्थेन भृशमिष्टं वधाय कर्णोऽस्य महाविमर्दं २ उदीर्यमाणं स कुरुक्षेत्रे
तं सुवर्णं पुंस्त्वे विंशित्वैर्ममर्दं कर्णोऽस्त्वमोक्षेष्टं स न हृदयं विस्फारयित्वा विसृजं ह्युद्यमानः ३ यमाउपा
नेन महामहिम्ना सायवर्णेनारिविनाशनेन तदर्जनास्त्रं यथमदहंते कर्णोऽस्तवाणौ निशितैर्महात्मा
४ ततो विमर्दः सुमहान् बभूव तत्रार्जुनस्याधिरथे शूरजनेन ग्रस्योत्पन्नामादयतोऽष्टैर्विष्णुणा च
तैर्हि पणोरिवोग्रैः ५ तत्रासुसंपातसमावृतं तदा बभूव राजन् तमुलेऽस्य सर्वतः तत्कर्णपार्थो शरज्जु
ष्टिसंचैर्निरेतरं चक्रत रं बरंतदा ६ ततो जालं बाणमयं महेतं सर्वं द्राक्षः कुरवः सोमकाश्च नाम्ने च भूत
दृष्टुं सारते बाणं धकारे तमुलेय किंचित् ७ तौ संदधानावनिशं च राजन् समस्यं तौ चापिशरानने
कान् संदर्शयेतां युधि मार्गानि विजान् धनुर्ह्यौ तौ विविधैः कृतास्त्रैः ८ तयोरेव युध्यतो राजनि मध्ये स
तात्मजो भूदधिकः कदाचित् पार्थः कदाचित् अधिकः किरीटी वीर्यास्तु मायाबलपौरुषेण ९ दृष्ट्वा तयो
स्त्रं युधि संप्रहारं परस्परस्मांतरमीक्षमाणयोः चौरंतयोर्दुर्विघट्टे रणे मेयोधाः सर्वे विसृज्य मभ्यगच्छन् १०
ततो भूताम्यंतरितस्थितानि तौ कर्णपार्थो प्रशशंसुर्नरेन्द्र भो कर्णो माध्वर्जुनसायुचेति विद्यत्सु बाणौ
श्रूयते सर्वतोपि ११ तस्मिन्निमर्दं रथवाजिनौ गैस्तदाभिचातैर्दलितैर्भूतलेच ततस्तपातालतलेश।

पानोनागोः ससेनः कृतवैरोर्जनेन ॥ राजेस्तदावां इव दाहमुक्तो विवेश कोपाहसुधातलेयः प्रथोर्ध्व
 पातोर्ध्वगतिर्जवेन संदृष्टकर्णार्जनेन योर्विमर्दं ॥ अयं हि कालोऽस्मदरात्मनो वै पार्थस्य वैरप्रतिपात
 नाय संचित्तत्वाणं प्रविवेश चैव कर्णस्य राजनशररूपधारी ॥ ततोऽसु संघातसमाकुलं तदा बभूव
 जालं विततांशुजालं तौ कर्णपार्थो शरसंघट्टिभिर्निरेतरे चक्रतरे वरेतदा ॥ तदा जालैकमये
 महांते सर्वत्र सन कुरवः सोमकाश्च नान्यत किंचिद्दृष्टुः संपतद्देवाणां धकारे तमले निमात्रे ॥ त
 तसौ पुरुष व्याघ्रौ सर्वलोकधनुर्हरो त्वक्रप्राणोरणे वीरो पुह्यममुपागतौ समुत्तेपेर्वीर्यमा
 णौ सिक्रो चंदनवारिणा ॥ सवालस्य जनैर्दिद्यौ दिवि स्थैरसरो गणैः शक्रसूर्यकराब्जाभ्यो प्रमार्जि
 तमुखा बुभौ ॥ कर्णोऽप्यपार्थेन विशेषयद्यदाभशं च पार्थेन शराभितप्तः ततस्तु वीरः शरविततां गो
 दध्रे मनो ह्येकशयस्य तस्य ॥ ततो रिपुघ्ने समधत्त कर्णः सुसंचिते मर्पमुत्वे जलं तं रोद्रे शरैः सैनतमु
 ग्रधौ तं पार्थार्थमत्पर्थचिराभिगुप्तं ॥ सराचिते चंदनचूर्णशायिते सुवर्णतृणी रशये महाचिघं
 आकर्ण्य शरं च विकृष्य कर्णः पार्थोऽन्मुखः सेंदधे चोत्तमौजाः ॥ प्रदीप्तमेरावतवेषा संभवो शिरो जि
 हीर्षुर्गुधिसव्यसाचिनः ततः प्रजज्वालदिशो नभश्च अल्काश्च चोराः शतशः प्रपेतः ॥ तस्मिंस्तु
 रोधनुषि प्रयुक्ते हाहा कृतालोकपालाः सशक्राः नवापिते बुबुधेस्तपुत्रो वाणो प्रविष्टं योगबलेन ना
 गं ॥ दशशतनयनो हि दृष्टवाणो प्रविष्टं निहत इति सुतो मे सुस्तगात्रो बभूव जलजकुसुमयोनिः
 अष्टभावोजितात्मा त्रिदशपतिमवोचत् माययिष्ठा जयेथीः ॥ ततो ब्रवीन्मद्राजो महात्मा ह

द्वाकर्णप्रहितेषु तस्य न कर्णग्रीवमिषुरेचलस्यते समीक्ष्य संयत्सु शरेशिरोद्धे ॥ अथात्र वक्रो यः संरक्त
 नेत्रो मद्राधिपं सतपुत्रस्तरस्वी ॥ न संयत्नेदिः शरेशाल्यकर्णो न माहृशानि स्रगुहा भवेति ॥ शीतमुक्तावि
 समर्जतं शरं प्रयत्नतो वर्षगणाभिर्जितं ॥ हतो सिवै फाल्गुन इत्यवोचत्तरत्सराजन विजयार्थमुद्य
 तः ससायकः कर्णभुजप्रसृष्टो द्रुताशानार्कप्रतिमः सुद्यौरः ॥ गुणचुतः कर्णधनुः प्रमुक्तो वियद्गतः
 प्राज्वलदंत रितैते प्रेसरी मे युधिमाधवस्तत्त्वरात्तितः सत्वरयैव लीलया ॥ पदा विनिष्पिष्य शोत
 मे सः प्रावेशयत्स्थिर्वी किंचिदेव दितिं गता जानुभिस्तेषु बाहाहे मरुन्नाश्रे इमरी चिवर्णाः ॥ संधी
 यमानं भुजगं दृष्ट्वा कर्णेन माधवः आक्रमत्संदनं पद्मो वलेन वलिनां वरः श्रवणारेथे भूमौ जानु
 भ्यामगमन्कृपाः ततोंतरिते सुमहान्निनादः संपूजनायं मथुसूदनस्य दिव्याश्च वाचः सहसा वभूवुः
 दिव्यानि पुष्पाण्यसिंहनादाः ॥ तस्मिंस्तथा वै धरणीं निमग्रे रथे प्रयत्नान् मथुसूदनस्य ततः प्रा
 रः सोभ्यहनत्किरीटं तस्यैव दंतं सुहृदं च धीमतः अथार्जुनस्योत्तमगात्रभूषणं धरा वियधौ ॥ सलिले
 पुविश्रुतं ॥ यानां सुसर्गोत्तमयत्नमनुभिः शरेशामर्षः प्रजहार सततजः दिवाकरेण्डज्वलनप्रभतिष्ठ
 सुवर्णमुक्तामणिचजुभूषितं ॥ पुरंदरार्थं तपसा प्रयत्नतः स्वयंकृतं यद्दिभुना स्वयेभुवा महार्हं
 पंडिषतो भयंकरं विभर्तुमर्थं सुखं सुगंधिनं ॥ जिह्वां सते देवरिष्टसुरेश्वरः स्वयंदरो यत्सुमनाः कि
 रीटिने हरांनुपाखंडलवित्रगोष्ठभिः पिनाकपाशाप्रतिसायकोत्तमैः ॥ सुरोत्तमैरप्यविषयमर्दितं ॥

क. टी.

१७८

अथेतिमर्थः सकाशात् व्यालासस्य सर्गश्चोत्तमयत्तश्च मनुश्चतैः प्रयुक्तेन शोरेणोत्तमो गभूषणो प्रजहा

प्रसन्ननागेन जहार यद्वृषः सडष्टभावे वितथ प्रतिजः किरीटमत्पद्ममर्जनस्य
१४ नागो महादंतपनीयचित्रपार्थोत्तमो गात्रहुरन्नरखी तद्धेमजालावततंसु
होषं जाज्वलमानं निपपात भूमौ १५ तडन्नमेषून्मथितं विषाग्निना प्रदीप्तमर्चि
स्मरथोत्तितो प्रियं पपात पार्थस्य किरीटमुत्तमं दिवाकरास्तादिवरक्रमेडलः
१६ सवै किरीटं बद्धरत्नभूषितं जहार नागो र्जनमूर्द्धतो बलात् तिरेः सुजातो
कुरपुष्पितदुमं महेंद्रवज्रः शिखरोत्तमं यथा १७ महीवियद्यौः सलिलं च वा
युना प्रसन्नमुग्रं विति वर्णितं यथा अतीव शब्दो भुवनेषु वै तदा जनाध्यवस्य
न्यथिताश्च सखलः १८ विना किरीटं शुशुभे स पार्थः प्रणामो युवानीलश्वोच्च
श्रेणः ततः समुद्रयामितेन वा स सास्वमर्थं जानं व्यथितस्त
रा र्जनः १९ ॥

इति हयोः संबधः

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

२०

गोकर्णामुकुटं जहारेत्यन्वयः अर्जुनस्य मुकुटं हारणमपि महत्कर्मेति सूचयन्मुकुटं विशिनष्टि गवि
 चक्षुषिकर्णो यस्याः सा चक्षुःश्रवाः सर्पिली अर्जुनेन खण्डवे निहता सती रहनिमित्रभक्ता तस्य मुकु
 टे मेव जहार हतवती न त शिरः कथं हता या हनननिमित्तं न मनश्चाह स मुखी कृतेन शृणा गोपु
 त्रं संप्रेषिता संधिरविवक्षितत्वात् न भवति शोभने पुत्रजीवनकरं सुखं यस्याः सा स मुखी सा हि पुत्रं
 निगीर्य दत्तमाना त खण्डवा दुत्पतंती शिरोदेशे अर्जुनेन छिन्ना सती स्वयं मृता पुत्रं चरक्षितवतीत्या

विभासितः सूर्यमरीचिना दृष्टं शिरो गते नोदय पर्वतो यथा गोकर्णस्य मुखी कृतेन शृणा
 गोपुत्रं संप्रेषिता गोशब्दात् मजभ्रष्टां सुविहितं सुयक्रगोसुप्रभं दृष्ट्वा गोगतकं जहार सु
 कुटं गोशब्दगोश्रितैर्गोकर्णस्य नमर्दनश्च न यथा वप्राप्य मृत्योर्विशं ४० ॥

दिपर्वण्युपाख्यायते कृतेन स्वयं निर्मितेन पुत्रेण गतेन शृणा शृभावं गतेन आत्मा वै पुत्रनामासी
 ति श्रुतेरिष्टाकारपुत्ररूपेण संपन्ना सती गोमतः रश्मिमतोः कस्य पुत्रेण कर्णेन प्रेषिता शृणातीत्यं
 भावे तृतीया गोपुत्रेति मतस्योपग्राहः किं कृत्वा मुकुटं जहारेत्यत आह स्वयक्रगोसुप्रभं गोगतकं
 दृष्ट्वा स्वयक्राः प्रतिशयेन विर्भूताः गावो रश्मयस्तेज इति यावत् स्वयक्रैर्गाभिरसुभिश्च प्रकर्षणभास
 मानं निरतिशयते जोबलमर्जुनं गोगतकं गोशब्देन ह्यरश्मीनां प्रदेशो लक्ष्यते तत्र गतं विद्यमानं कंशि

क. टी.
१०५

८४

तेयस्मिन् अर्जनस्य ग्रीवादेशं कर्णो न लक्ष्मीकृतं विज्ञाय भगवता स्वभारेण ग्रसेषु जानुभ्यामवनीं ग
मितेषु रश्मिभिः समसूत्रदेशे अर्जनस्य शिरो हृष्टापिवेगा निशयात् स्वयं नीची भवितुमशक्ता सती
तद्देशस्य मुकुटं जहारेत्यर्थः गोशब्दात्सजभूषणं सुविहितमिति गौः पृथिवीतया शाब्दत इति
गोशब्दादितिः इयं वा अदिति रिति पृथिव्या अदिते निर्देशात् तस्या आत्मजस्येन्द्रस्य भूषणं सु
विहितं वेधसेति शेषः तथा चात्रैवोक्तं पुरंदरार्थं तपसा प्रयत्नतः स्वयंकृतं यद्विधिना स्वयं भवे
ति कीदृशं मुकुटं वै निश्चितं प्रसिद्धं वा गोशब्दगोपूरि गोभीरश्मिभिः शाब्दतैरश्मिमानिति कथ्यत
इति सूर्यः तस्यैव भुवनगर्भस्यापि नो गावः किरणाः तैः भुवनं पूरयितुं शीलमस्य तत्रा सूर्यस
मप्रभमित्यर्थः ननु चेत्तनाधिष्ठितो बाणः पुनरेत्यर्जनं कुतो न हतवानित्यत आह गोकर्णो स
नमर्दनश्च न यथावशात्पुनर्योर्वशमिति गोकर्णो सर्पं पुनरर्जनं हतं इच्छंतं असनेन बाणोक्षेपे
ण मर्दयति यः स तथा भूतो अर्जनश्च तमेव सर्पमनवाप्य मृत्योर्वशं नययौ सर्पस्य पुनरागम
ने वथ आत्रैव कीर्त्यते ४ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

५० कर्णेन वाक्येऽक्तः सन्नतहाक्यमसह न असहमानः स्वयंप्रायादित्युत्तरेणान्वयः ५१ ५२ ॥

समायकः कर्णभुजप्रसृष्टोद्गताप्रानार्कप्रतिमो महार्हः महोरगः कृतवैरोर्जनेन किरीटमाहृत्य
तोयतीयात् तंचापि दधातपनीयचित्रं किरीटमाकृष्य तदर्जनस्य ५० शेषगोत्रं पुनरेव तूणं दृष्ट
श्च कर्णेन ततो ब्रवीत् मुक्तस्त्वया हेतुसमीप्य कर्णशिरो हृते यन्मया र्जनस्य ५१ समीप्य मां मु
चरणोत्तमासु हेतास्मि शत्रुं तव चात्मनश्च स एव मुक्तो युधिस्ततः पुत्रस्तम ब्रवीत् को भवान्नुग्रहः
५२ नागो ब्रवीद्दिहिकृतागमं मां पार्थ न मा तव धजातवैरं यदि स्वयं वज्रधरोऽस्यो प्रातथापि या
तापित् राजवेषमनि ५३ कर्णोऽवाच न नाग कर्णोऽप्यरो परस्मै बले समास्या यजयेत्तु भूषेत
न संदध्यां हि शरं चैव नाग यद्यर्जुनानां प्रातमेव हन्यां ५४ तमाह कर्णः पुनरेव नागां तदाजिम
यो रविसत्त्वसत्तमः व्यालाससर्गो तमयत्नमनुभिर्हेतास्मि पार्थ सुखी ब्रजत्वं ५५ शेषेव
मुक्तो युधिनागराजः कर्णेन रोषादसहं सत्यवाक्यं स्वयंप्रायात्पार्थ वधाय राजन कृत्वा स्वरूपं
विजित्वा स्वरुपः ५६ ततः कृष्णः पार्थमुवाच संख्ये महोरगं कृतवैरं जहित्वं स एव मुक्तो मधुसूद
नेन गोद्वीधन्वारिपुवीर्यसाहः उवाच कोऽस्य ममाद्य नागः स्वयं यथायादू रुरुदस्य वक्त्रं ५७ कृष्ण
उवाच यो सौ त्वया त्वां देवि त्रभानं संतर्पयानेन धनुर्हरेण ५८ ॥

क. रो.

१८.

महोल्कामिति षोडशे वेत्तथा ह्येतयोऽप्ये ५५ गते गमिते विभुः समर्थः बर्हिणो बर्हा एव वाजाः पदाः संजा

वियद्गतो जननी गुप्ते होम तै करुपे निहतास्य माता स एष तद्वैर मनुस्मरन् तै तं प्रार्थयत्तात्मव
धाय नूनं ५४ न भश्च्युतां प्रज्जलितामिवोल्कां पश्येन मायां तममित्रसां संजयत्वा च ततः सजिसः
परिवृत्य रोषाच्चिह्ने दष्टिर्निशितैः सुधारैः ५५ नागं विद्यति र्यगिवोत्पते तं तं से छिन्नगात्रो निपपात
भूमौ गते च तस्मिन् भुजगे किरीटिना स्वये विभुः पार्थिव भूतलादथ ५६ समुज्जहाराशु पुनः पते
तैरथ भुजाभ्यां पुरुषोत्तमस्ततः तस्मिन्मूर्ते दशभिः दृष्टकैः शिलाशितैर्बर्हिणा बर्हवाजितैः ५७
विद्याधकर्णाः पुरुषप्रवीरो यत्ने जयंति र्यगवेक्षमाणाः ततोर्जनो ह्यदशभिः समुज्जैर्बराहकैर्गोर्नि
शितैः समर्थ ५८ नाराचमाशी विषतुल्यवेगमाकर्णयन् मुत्समर्ज सचित्रवर्मेषु वरो विद
र्य प्राणात्रिरस्य त्रिवसाधु मुक्तः ५९ कर्णास्पपीत्वारुधिरं विवेश वसंधरो शोणितदिरथ बाजः ततो
ब्रह्मवागानि पातकोपितो महोरगो दंडविच हितो यथा ६० तदाशुकारी व्यसृजच्छुभोत्तमान् महावि
षः सर्पश्चोत्तमं विषं जनार्दनं ह्यदशभिः पराभिनन्ववैर्न वत्याच शरैस्तथार्जुने ६१ शोरेणाचोरेण
पुनश्चापं दंडं विदार्य कर्णो व्यनद जहास च तमस्य हर्षं मम रघे न षोडशो विभेद मर्माणि ततो समर्थ
तायेषां तैर्बर्हिणा बर्हवाजितैः ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ॥ वित् ६२ ॥

६१ अग्रिजः कीर्तिकेयः ॥ ११ ॥ इधिवान्मनसिकृतवान् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

परः शनैः पत्रिभिरिन्द्र विक्रमस्तथा यथेन्द्रो बलमोजसा रणे ततः शराणां नवतिंशदार्जुनः ससर्जकर्णं
तकदंडं संनिभं ६३ तैः पत्रिभिर्विहृतनुः सविद्यथेतथा यथा वज्रविदारितो चलः मणिप्रवेको ज्ञम
वज्रसारकैरलंकृतं चास्पवरो गभस्पाणं ६४ प्रविहसुर्व्यानिपपातपत्रिभिर्धनं जयेनो ज्ञमकुंडलेपि
च महाधनं शिल्पिवरैः प्रयत्नतः कृतं यदस्मो ज्ञमवर्मभास्वरं ६५ सुदीर्घकालेन ततोऽप्यप्युवः क्ष
णानवाणैर्बद्धा यथा शातयत् सतं विवर्माणमशोतमेषुभिः शितैश्चतुर्भिः कुपितः पराभिनत ६६
सविद्यथेत्यर्थमरिप्रताडितो यथा तुरः पित्रकफानिलज्वरैः महाधनुर्मंडलनिःसृतैः शितैः क्रिया
प्रयत्नप्रहितैर्बलेन च ६७ ततस्तकर्णं बद्धभिः शराज्जमेर्विभेदमर्मसपिचार्जुनस्वरत्नं दृष्टाहतः पत्रि
भिरुग्रवेगैः पार्थेन कर्णो विविधैः शिताग्रैः ६८ बभौ गिरिगौरिकथा तुरक्तः क्षणपातैरिव रक्तमेभः
ततोर्जनः कर्णमवक्रगैर्नवैः सुवर्णपुंखैः सुदृढैरयस्मयैः ६९ यमाग्रिदंडप्रतिमैस्तनोतरे पराभिना
त्क्रौंचमिवादिमग्रिजः ततः शरावापमपास्य सूनजो धनुश्चतुर्भुजः शरासनोपमं ॥ ततोऽथ स्याः सा
सुमोहचसवलनप्रशीर्णमुष्टिः सुभ्रूणाहतः प्रभो न चार्जुनस्तस्य सनेतरेऽपि वान्निहेतुमार्यः पुरुषव्रते स्थि
तः ॥ ततस्तमिंद्रावजः सुसंभ्रमाडवाचकिंपोडवहे प्रमाद्यसे नैवाहितानां सततं विपश्चितः क्षाणं प्रतीक्षत्यपि
डुर्बलीयसो ॥ विशेषतो रीत्यसनेषु पंडितो निहत्य धर्मचयं शश्विंदते तदेकवीरेतवचाहितं सदा त्वरसकर्णं
सहसाभिमर्दितं ॥ पुरासमर्थः समुपैति सूनजो विद्यत्त्वमेनेन मुचिं यथा हरिः ततस्तदेवेत्यभिप्रेज्य सत्तरेजनादि

८१ काल इति हेतुपकारावयं प्रभिलस्येति शेषः बुवाणाः चक्रा ८२ ८३ वामे चक्रं प्रसति नवीरेत्यज्ञातिमौतेरी
 शोत्रमैः सर्वकुरुत्रमस्तरनतथा यथाशंखरहापुराबलिं सायेतुर्कोणीमथेकिरीरीसमाचिनोद्गार
 तदेतवक्त्रैः २५ प्रच्छादयामासदिशश्चबाणैः सर्वप्रयत्नात्तपनीयपुत्रैः सवत्सदेतैः पृथुपीनवत्ताः स
 माचितः सौधिरथिर्विभाति २६ सुपुच्छिताशोकपलाशशाल्मलिर्यथाचलश्चदनकाननायुतः शरैः
 शरीरेबद्धभिः समर्पितैर्विभातिकर्णः समरेविशोपते २७ महीरुहेराचितसानुकंदरोयथागिरींद्रः
 स्फुरत्कर्णिकारवान् सबाणसेवान्बद्धधाव्यवास्तजनविभातिकर्णः शरजालरश्मिवान् २८ सलो
 हितोरक्रगभस्तिमंडलोदिवाकरोस्ताभिमुखोयथा तथा बाहूतगराधिरथेर्विमुक्तान्बाणान्महा
 हीनिवदीप्यमानान् २९ विध्वंसयन्नुर्जनबाहुमुक्ताः शराः समासाद्यदिशः शिताग्राः ततः सकर्णः
 समवाप्यथैर्यबाणान्विमंचन्कुपिताहिकल्पान् ३० विद्याथपार्थदशभिः पृष्ठतैः कृष्णचक्र
 द्विः कुपिताहिकल्पैः ततः किरीटीभ्रशमुग्रनिसनेमहाशरैः सर्पविषानलोपमे ३१ अयस्मयैरौ
 इमहास्त्रसंयुतं महाहवेदोमुमनामहामतिः कालोद्यदृशेणानृपविप्रकोपादिदर्शयन्कर्ण
 वयं बुवाणाः ३२ भूमिस्तु चक्रं प्रसतीत्यवोचत्कर्णस्य तस्मिन्वधकालाग्रागते ततस्तदस्त्रमन
 मः प्रनष्टं यद्गार्गवोस्मै प्रददौ महात्मा ३३ चक्रं च वामे प्राग्रसद्भूमिरस्य प्राप्ते तस्मिन्वधकाले नवी
 र ततो रथोद्युर्गितवान् नरेन्द्राणां तदा ब्राह्मणसत्तमस्य ३४ ॥
 तिपोष्टे प्रसमेत्यतिचनतुनिगीर्णमुद्दमतीत्यर्थः ३५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चैत्यः सवेदिको ग्रामसूचको महादुमः ८५ ९१ अभ्युपमर्दयत्तगोरीवमित्युत्तरान्वपि ९२ ॥ ९६

ततश्चक्रमपतत्तस्य भूमौ सविह्वलः समरेकतपुत्रः सवेदिकश्चैत्यश्चातिमात्रः सपुष्पितो भूमितले
निमग्नः चूर्णो रथे ब्राह्मणस्याभिशापाद्रमादुपानेतत्तविभातिचास्त्रे ८५ छिन्नैः शरैः सर्पमुखे च चोरे।
पार्थेन तस्मिन्निघमादकर्णः श्रमस्यमाणो यस्य स नानितानि हस्तौ विधुन्वन्सविगर्हमाणः ८६ धर्मप्र
धाने किल पाति धर्मश्च वृवन धर्मविदः सदैव वयं च धर्मप्रयता मन्ति स्य यथा बलं शक्तियथाश्रुते
च ८७ सचापि निज्जातिनपातिभक्तान् मन्येन नित्यं परिपाति धर्मः एवं वृवन प्रसवलिताश्च सृजो वि
चात्स्यमानो र्जनवाणापातैः ८८ मर्माभिघाताच्छिथिलः क्रियासु पुनः पुनर्धर्ममसौ जगर्ह ततः शरैर्भी
मतैरैरविध्यत्रिभिर्गह्वरे हस्ते क्लृप्तं तथा पार्थम्यविध्यञ्च सप्रभिः ८९ ततो र्जनः सप्तदशतिग्मवेगा
नजिह्मगान् ईडाशानि समानचोरान् सृजत्यावकोपमान् ९० निर्भिद्यते भीमवेगाद्यपतन्त्यपि वीत
ले कं पितात्मा ततः कर्णः शक्राचेशमदर्शयत् ९१ बलेनाथसंस्तभ्य ब्रह्मास्त्रं समुदीरयत् ऐं ईत्
तो र्जनश्चापितं दृष्ट्वा भ्युपमं त्रयत् ९२ गोरीवं ज्ञा च वाणांश्च सो नु मंत्रपरंतपः असृजत्तु रवर्षाणां व
र्षाणां वपुरंदरः ९३ ततस्तेजो मया बाणारथात्पार्थस्य निःसृताः प्रादुरासन् महावीर्याः कर्णस्य रथमे
तिकान् ९४ तान् कर्णस्तृप्तो न्यस्तान् मोचोश्चक्रे महारथः ततो ब्रवीद्दुस्त्रिबीरस्तस्मिन् स्रेविनाशिते
९५ विरजास्त्रं परंपार्थराधेयो ग्रसते शरान् ततो ब्रह्मास्त्रमत्युग्रं संमंत्र समयोजयत् ९६ ॥

क. रि.

१८२

प्रत्यस्यतप्रतिपादित १७ १८ १०२ अभ्यसेपुनः पुनः अभ्यसेतिष्टप्रेरयेत्यब्रवीदितियोजना ॥

छादयित्वा ततो बाणोः कर्णो प्रत्यस्यदर्शनः ततः कर्णः शितैर्वाणैर्ज्योतिर्छेदसुतेजनैः १७ द्वितीयोचत्
तीयोचत्तथोपेचमीतथा षष्ठीमथास्यच्छेदसप्तमीचतथाष्टमी १८ नवमीदशमीचास्यतथावैका
दशीत्रयः ज्योतिर्छेदशतसेधानः सकर्णो नावबुध्यते १९ ततो ज्योतिर्निधाया न्यामभिमेच्यपोडवः शौरे
रवाकिरत्कर्णो दीप्पमानैरिवाहिभिः १०० तस्य ज्योतिर्छेदनं कर्णो ज्योतिर्वधाने च संयुगे नान्वबुध्यतशीघ्रता
तदद्भुतमिवाभवत् १ अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य प्रत्यक्षं सव्यसाचिनः चक्रे चाप्यधिकं पार्श्वीतस्त्ववीर्यमतिद
र्शयन् १२ ततः क्लृप्तोर्जने हृष्टा कर्णस्त्रेण च पीडिते अभ्यसेत्यब्रवीत्पार्श्वमातिशयं ब्रजेति च ३ ततो
प्रिसदृशं चोरे शरं सर्पविषोपमे अशमसारमये दिव्यमभिमेच्य परंतपः ४ रौद्रमस्त्रं समाधाय देहसुकामः
किरीटवान् ततो ग्रसन्महीचक्रं राधेयस्य तदात्प ५ ततो वतीर्य राधेयोरथा दाशुसमुद्यतः चक्रं भुजा
भ्यामालंघ्य समुत्सेसुमियेषसः ६ समुत्सीपावसुमतीं सशोलबनकानना गीर्णचक्रासमुत्तिप्ता कर्णो
नचतुरंगुलं ७ प्रसूतचक्रं क्लृप्तराधेयः क्रोधादश्रूणापवर्तयत् अर्जुनं वीर्यसंरथमिदं वचनमब्रवीत्
१०८ भो भो पार्थ महेश्वासमुहूर्ते परिपालय यावच्चक्रमिदं प्रसूतमुद्धरा
मिमहीतलात् १०९ ॥ ॥ ॥

सद्यचक्रं महीग्रसे दृष्ट्वा देवादिदं मम पार्थका पुरुषाचीर्णमभिसंधिं विसर्जय ॥ नत्वं का पुरुषाचीर्णमा
 गं मास्या तमर्हसि त्वा तस्त्वमसि कौंतेय विशिष्टो रणकर्मसु ॥ विशिष्टतरमेव त्वं कर्तुमर्हसि षोडश
 प्रकीर्णकेशो विमुखे ब्राह्मणेण यकृतां जलौ ॥ शरणागते न्यस्तशस्त्रे पाद्यमाने तथा जनेन श्रवाणे भ्रष्ट
 कवचे भ्रष्ट भग्रायुधे तथा ॥ न विमुंचंति शस्त्राणि शूराः साधुव्रते स्थिताः त्वंच शूरतमो लोके साधुव
 त्र श्रयोऽव ॥ १४ अभिज्ञो युद्धधर्माणो वेदांतावभ्यासतः दिव्यास्त्रविदमेवात्माकार्त्तवीर्यसमो युधि ॥
 यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्धरामि महाभुज नमो रथस्यो भूमिं विह्वलं हंतुमर्हसि ॥ न वा सुदेवात्त्वतो
 वा षोडशेयविभेदं त्वं हितत्रियदायादो महाकुलविवर्द्धनः ॥ अतस्त्वा प्रव्रवीम्येष मुहूर्त्तं त्वमप्यो
 डव ॥ १८ इति श्रीमहाभारते कार्पापर्वणि रथचक्रग्रसनं ४६ ॥ संजय उवाच तमव्रवीद्वासुदेवो रथ
 स्यो गये यदिष्टास्मरसीहधर्मं श्रेयणीनीचाव्यसनेषु मग्नानि दंति देवं कृकृतेन तत्सं १ यत्तदौपदीमे
 कवत्सो सभायामानायये स्त्वं च सुयोधनश्च ३ः शासनः शकुनिः सौबलश्च न ते कार्पापत्यभा त्रधर्मः २
 यदा सभायां राजानमनत्तं युधिष्ठिरं अजैषीच्छकुनिर्ज्ञानात्कृते धर्मस्तदागतः १ वनवासव्यतीते च
 कार्पावर्षे अपोदशे न प्रयच्छसि यदा ज्यं कृते धर्मस्तदागतः ४ यद्भीमसेनं सर्वैश्च विषयुक्ते श्वभोजनैः आ
 चरन्त्वन्मते राजा कृते धर्मस्तदागतः ५ यद्धारणावते पार्थान् सुमान् जतगृहेतरा आदीपयन्त्वरथेय
 कृते धर्मस्तदागतः ६ यदा राजसूलां कृत्वा ३ः शासनवशे स्थितां सभायां प्राह सः कार्पा कृते धर्मस्तदा
 गतः ७ यदा नार्यैः पुरा कृत्वा क्षिप्यमाना मनागस उपप्रेत्य सिराथेय कृते धर्मस्तदागतः ८ ॥

विनष्टाः पांडवाः कृष्णेश्वरं नरकं गताः पतिमनुं ब्रूणीषेति वदंस्ते गजगामिनी ॥ उपप्रेत्यसि राधेयकृते
 धर्मस्तदागतः राज्यं लब्धः पुनः कर्णो समाहूय सि पांडवान् ॥ यदा शाकुनिमाश्रित्य कृते धर्मस्तदागतः य
 दाभिमन्युं बहवो युद्धे नृमहारायाः ॥ परिवार्य शोबालं कृते धर्मस्तदागतः यद्येव धर्मस्तत्र न विद्यते
 हि किं सर्वथा तालुविशेषो न ॥ अद्येव धर्माणि विधत्स्व ततः तथापि जीवन्न विमोक्ष्यसे हि नलोद्यते
 निर्जितः पुष्करेण पुनर्यथा राज्यं मवाप वीर्यात् ॥ प्राप्तास्तथा पांडवा बाहुवीर्यात् सर्वे समस्ताः परिवृत्तलो
 भाः निहत्य शत्रून् समरे प्रवृत्तान्सोमकान् राज्यं मवाप्नुयुस्ते ॥ तथा गता धार्तराष्ट्रा विनाशे धर्माभि
 मुमैः सतनं नृसिंहैः संजय उवाच एवमुक्तस्तदा कर्णो वासुदेवेन भारत ॥ लज्जया बलतो भूत्वा नोन्न
 रे किंचिदुक्तवान् क्रोधात् स्फुरमाणो श्लोथनुरुद्यम् भारत ॥ यो धयामास वै पार्थ महावेगपराक्रमः त
 तो ब्रवीहस्तदेवः फाल्गुने पुरुषर्षभे ॥ दिव्यास्त्रेणो वनिर्भिद्य पातयस्व महाबल एवमुक्तस्तदेवेन क्रो
 धमागात्तदार्जुनः ॥ मन्युमभ्याविश ह्योरे स्मृत्वा तत्र धनं जयः तस्य क्रुद्धस्य सर्वेभ्यः स्त्रोतोभ्यस्तेजसो
 विषः ॥ शत्रुरासे स्तदा राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् तत्समीपततः कर्णो ब्रह्मास्त्रेण धनं जयं ॥ अभ्यव
 र्षत् पुनर्यत्नमकरोद्दृष्टमजने ब्रह्मास्त्रेणो वतं पार्थो ववर्ष शरवृष्टिभिः तदस्त्रमस्त्रेणाचार्यप्रजहार च
 पांडवः ततो न्यदस्त्रं कौन्तेयो दयितं जातवेदसः ॥ सुमोच कर्णो मुदिष्य तत्प्रज्वालते जसा वारुणे
 न ततः कर्णः शमयामास पावकं ॥ जीमूतैश्च दिशः सर्वाश्च केतिमिरुर्दिनाः पांडवे यस्त्वसंभ्रान्तो वाय
 व्यास्त्रेण वीर्यवान् ॥ अथोवाह तदा भ्राणिराधेयस्य प्रपश्यतः ततः शरं महावोरं जलेन मिव पावकं ॥

आदेपोडुपुत्रससुतपुत्रेतिचोमया योज्यमानेततस्मिन्बाणोयन्नुविश्रुजिते ॥ चचालपृथिवीराज
 कशौलवनकानना चवौमशर्करोवापुर्दिशश्चरजसावृताः हाहाकारश्चसंजसेसुराणोदिविभारत तमि
 पुंसेयितेदृष्टासुतपुत्रेणमारिष ॥ विषादेपरमंजगमुःपांडवादीनचेतसः ससायकःकर्णभुजप्रभुः
 शक्राशनिप्रखरुचिःशिताग्रः ॥ भुजोतरंशाय्यधनेजयस्यविवेशवल्मीकमिवोरगोजमः सगाढविहः
 समरेमहात्माविद्युर्मानश्रयहस्तगोडिवः ॥ चचालबीभत्सरमित्रमर्दनःक्षितेःप्रकंपेचयथाचलो
 त्रमः तदेतरेप्राप्यवृषोमहारथोरथोगमुर्वीगतमुज्जिहीर्षुः ॥ श्यादवस्तुनिरुह्यदोर्भाषाणाकदेवान्
 महाबलोपि ततंकिरीटीप्रतिलभसंज्ञाजग्राहबाणोयमदेडकल्पे ॥ ततोर्जनःप्रोजलिकेमहात्माततो
 ब्रवीद्वासुदेवोपिपार्थं किंक्षममूर्धनमरेःशरेणानयावद्यरोहतिवैरथंवृषः ॥ तथैवसंपूज्यमतद्वचः
 प्रभोस्ततःक्षरंप्रज्वलितेश्वरस्य जवानकत्ताममलार्कवर्णोमहाचक्रैश्चक्रैर्विमये ॥ तेहस्तिकत्ताप्र
 वरंचकेतेसुवर्णमुक्तामणिवज्रशृंघ्रं ज्ञानप्रकर्षोन्नमणिलिपुक्तेःकृतसुरूपेनपनीयचित्ते ॥ जयास्पदं
 तवसैन्यस्यनित्यममित्रविजयनमीड्यरूपं विद्यातमादित्यसमस्यलोकेतिषासमेपावकभानुचंद्रैः ॥ ततः
 क्षरंप्रेणसुशंसितेनसुवर्णपुंवेनद्रुताग्रिवर्चसा श्रियाज्वलेतंध्वजमुन्ममाशमहारथस्याधिरथैःकिरीटी ॥
 यशश्चरुपंश्रुतयाप्रियाणिसर्वाणिकार्याणिचतेनकेतना साकंकुरुणाहृदयानिचापतनवभूवहाहेतिचक्रिः
 सनोमहान् ॥ दृष्ट्वाध्वजेपातितमाशुकारिणाकुरुप्रवीरेणानिकृजमाहवे नाशंसिरेसुतपुत्रस्यसर्वजयेतराभा
 रतयेतरीयाः ॥ अथत्वरतकर्णविधायपार्थोमहेंद्रवज्रानलदंडमंनिभं आदत्तपार्थोजलिकेनिषंगासहस्र

३. ५.
१८४

समेतिव शिमसुत्रमे ४० मर्मछिदंशोणितमोसदिग्यं वैश्वानरार्कप्रतिमेमहाहं नरासनागासुहरंशरति
षडाजमेजोगतिमुग्रवेगं ४१ सहस्रनेत्राशनितुल्यवीर्यकालानलेद्यातमिवातिचोरं पिनाकनारायण
चक्रमेनिभंभयंकरं प्राणभृतोविनाशने ४२ जग्राहपार्थः स्वशरं प्रहृष्टो देवसेचैः पिडुर्निवार्यः संश्रुति
तोयः सतते महात्मा देवा सुगन्धो विजयेन्महेषुः ४३ तं वै प्रहृष्टं प्रसमीक्ष्य पुण्ड्रं च चाल सर्वसचराचरे ज
गत स्वस्तिं जगत्पादुषयः प्रचुक्रुशुस्तमुद्यते प्रेत्य महाहवेषु ४४ ततस्तु तं वै शरमप्रमेयं गोरीवधना
धनुषि व्ययोजयत् पुक्तामहासैनापरेण चापे विह्वल्य गोरीवमुवाच सत्वर ४५ अयं महासुप्रहृष्टो म
हाशरः शरीरं हृत्वा सुहरश्च दृढः तपोस्ति तस्य गुरवश्च तोषिता मया यदीष्टं सुहृदं शुते तथा ४६ अनेन
सत्येन निहत्य यं शरः सुसंश्रितः कर्णमरिं ममोर्जितं इत्स्वित्वांस्तं प्रमुमोच बाणं धने जयः कर्णवधाय
चोरं ४७ कृत्यामथ वीरिमीमिवोग्रां दीप्तमसहां युधिस्तु नापि ब्रुवन किरीटीतमतिप्रहृष्टो ह्ययं शरो
मे विजयावहोस्तु ४८ जिघांसुरर्केऽसमप्रभावः कर्णमयास्तोनयतो यमाय तेनेषु वर्येण किरीटमा
ली प्रहृष्टरूपो विजयावहेन ४९ जिघांसुरर्केऽसमप्रभेण चक्रे विषकं रिपुमाततायी तथा विमुक्तो
बलिना कर्तृजाः प्रज्वालया मासदिशो नभश्च ५० ततोर्जनस्तस्मिन् शिरोजहार हवत्र स्पृशेत्तत्रायामहं
इः शरो जमेनो जलिकेन राजन तदा महासुप्रतिमं चित्तेन पार्थो पशून्ने शिर उच्चकर्त्तव्यं कर्त्तनस्याथ
महेऽसुतः ५१ तस्यापतञ्चो जलिकेन छिन्नमथास्पकायो निपपात पश्चात् तडद्यतादित्य समान
तेजसं शरन्त्रभो मथ गभास्करो यमं ५२ वरंगामुर्व्यामपतञ्चमसुखे दिवा करोस्तादिवरक्रमं डलः

१८५

अपराहेदिवसस्य पश्चिमे भागे प्रपंचमं ग्रहः मरणदिने यस्य ६३ ॥

ततोऽस्य देहं सततं सुखोचितं सरूपमत्यर्थमुदारकर्मणः ५३ योऽपि कृच्छ्राशिरः समत्पजद्गृहे महर्षी वसु
संगमोच्चरः शरैर्विभिन्नं यस्तु तत्सर्वं सः पपात कर्णस्य शरीरमुद्धितं ५४ स्ववद्वृणंगैरिकतोयविस्त्र
वं गिरिर्घणवज्रहन्तं महाशिरः देहाच्च कर्णस्य निपातितं स तेजः सूर्यं त्वेवितत्पाविवेश ५५ तदद्भुतं स
र्वमनुष्ययोधाः संदृष्ट्वन्तो निहतस्म कर्णं ततः शोखान् पाण्डवा दध्नुश्चैर्दृष्ट्वा कर्णपातितं फाल्गुनेन
५५ तथैव कृष्णश्च यत्नं जयत्तु हृष्टो यमो दध्नुर्वीरजातौ तं सोमकाः प्रेत्य हन्तं शयाने सैन्यैः सार्द्धं सिं
हना दान् चक्रुः ५६ तूर्याणि संजघ्नुरतीव हृष्टा वासोसिचैवाड्युबुर्भुजोश्च संवर्द्धयन्तश्च नरेन्द्रयोधाः
पार्यं समाजगमुरतीव हृष्टाः ५७ बलान्तिताश्चापरेद्यन्त्यन्तान् योऽप्यमाश्लिष्यन् दंतद्वयः हृष्टातक
र्णं भुवि वा विपन्नं कृत्वा रथात्सायकैर्जुनस्य ५८ महानिलेनाद्रिमिवापविद्धं यज्ञावसाने गिमिव
प्रशोतं राजकर्णस्य शिरो निष्कृत्वा मसंगतं भास्करस्येव विंबं ५९ प्रताप्य सेनां सतपोऽवीरगो
शरांशुभिर्भास्करतल्पदीधितिः किरीटिकालेन सुकर्णभास्करोऽपनीयतां स्तदिवसावसाने ६०
शरैराचितसर्वांगः शोणितौघपरिस्तुतः विभाति देहः कर्णस्य स्वशिमिभिर्बोशुमान् ६१ प्रताप्य
सेनां मामित्रीं दीप्तैः शरगभस्त्रिभिः बलिनार्जनकालेन नीतोऽस्ते कर्णभास्करः ६२ अस्ते गच्छन्
यथादित्यः प्रभामादाय गच्छति तथा जीवितमादाय कर्णस्येव पुर्जगामसः ६३ ॥ ३३

क. टी.

१८५

६० अध्यायः शाल्यः रथेन प्रसूतचक्रेण हेतुना परानुगोपदचारिणि १ २ ३ प्रहृष्टाग्रजनादयः वि

अपराहे पराहस्यसूतपुत्रस्य मारिष ६१ छिन्नमंजलिकेनाजौ सोत्सेधमपतच्छिरः उपर्यपरिसेन्या
नामस्य शत्रोस्तदंजसा शिरःकर्णस्य सोत्सेधमिषुः सोप्यहरदुते ६४ कर्णतश्चरं पतितं शृथिभ्यो श
राचितं शोणितदिग्गगात्रं हृष्टाशयानं भुवि मद्राजः छिन्नध्वजेनाथययौरथेन ६५ हते कर्णो कु
श्वः प्राद्वन्त भयार्हिता गाढविह्वलाश्च संख्ये श्रवे समाणा मुहरर्जनस्य ध्वजे महोत्तेव पुषा ज्वलन्ते
६६ सहस्रनेत्रप्रतिमानकर्मणः सहस्रनेत्रप्रतिमाननं शुभं सहस्ररश्मिर्दिनसंक्षये यथा तथा
पतत्कर्णशिरो वसुंधरां ६७ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णबधः समाप्तः ४० ५० संजय उवा
च शाल्यस्तु कर्णे निहते किरीटिना त्रस्तं बलं प्रसमीक्ष्यार्तं रूपं ययौ हते बाधिरथो परानुगोरथे
न संछिन्नपरिच्छेदेन १ शाल्यस्तु कर्णार्जनयोर्विमर्दे बलानि हृष्टास्मदितानि बाणैः ययौ परीतो
भृशमन्मुना सोरथेन संछिन्नपरिच्छेदेन २ निपातितस्येदं न वाजिना गं बलं च हृष्टाहतसूतपुत्रं
उर्योधनोऽप्यपरिश्रानि त्रोदीनो मुहुर्निष्पसंश्चार्तं रूपः ३ कर्णतश्चरं पतितं शृथिभ्यो शराचितं शो
णितदिग्गगात्रं यदक्षुषा सूर्यमिवावनिष्ठं दिदृक्षुः संपरिवार्यतस्तुः ४ ॥

त्रस्ताभीरवः विषास्ताः शत्रवः विस्मिताः प्रेक्षकाः ४ ॥

प्रहृष्टविभ्रस्रविषस्रविस्मितास्तयेतरेणोक्तहताश्वाभवन् परेतरीयाश्च परस्येणायथायथैषोप्रकृतिस्तथा
 भवन् ५ प्रविद्धवर्माभरणो वरायुधेयनेजयेनाभिहतेमहौजसे निशाम्यकर्णोक्तरवःप्रडुबुर्हतर्षभागा
 वइवाजनेवने ६ भीमश्चभीमेनतदास्वनेननादंक्रत्वारोदसीकेपयानः आस्फोटयन्स्त्रातेत्यतेचहते
 कर्णोत्रासयन्धारत्राष्टान् ७ तथैवराजनसोमकाः संजयाश्चशंखान्दधुःसस्त्रज्जापिसर्वे परस्ये
 क्षत्रियाहृष्टरूपाःसुतात्मजेवैनिहतेतदानीं ८ कृत्वाविमर्दमहदर्शनेनकर्णोहतःकेसरिणोवक्त्राः
 तीर्णप्रतिष्ठापुरुषर्षभेणवैरस्यातेगतवोश्चापिपार्थः ९ मद्राधिपश्चापिविमर्दचेतास्त्राणीयेनाप
 कृतध्वजेन दुर्योधनस्यातिकमेत्पराजन्सवाष्पडुःखाह्वचनेवभावे १० विशीर्णीनागाश्चरथप्रवीरेबले
 त्वदीयेयमराष्ट्रकले अन्धोन्मसासाद्यहतंमहद्भिर्नराश्चनागैर्गिरिकूटकलेः ११ नैतादृशोभारतयुद्धमा
 सीद्यथातकर्णार्जुनयोर्वभूवग्रसौहिकर्णेनसमेत्पकुस्त्रावनेचसर्वतवशात्रवोये १२ देवैर्भवेणार्थ
 वशात्प्रवृत्तयत्पांडवान्प्रातिहिनस्त्रिचास्मान् १३ तवार्थमिधार्थकरास्तुसर्वेप्रसह्यवीरानिहतादिषड्विः
 कुबेरवैवस्वतवासवानांतल्यप्रभावान्नपतेसुवीराः १४ वीर्येणशौर्येणबलेनतेजसातैस्त्रैश्वयुक्तावि
 विधैर्गुणैश्चैःश्रवणकल्पानिहतानरेद्रास्त्रवार्थकामापुधिपांडवेयैः १५ तन्माशुचोभारतदिष्टमेतत्पार्थ
 समत्वेनसदास्त्रिमिरिः एतद्ब्रह्मोमद्रपतेर्निशाम्यस्त्रंवापनीतंमनसानिरीक्ष्य १६ दुर्योधनोदीनमनावि
 सेतः पुनः पुनर्न्यस्रसदात्ररूपः १७ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०
 कर्णार्जुनयोर्विमर्दंरथस्यगोदेहनिविडुतस्य बभूवरूपंकुरुसंजयानांबलस्यवाणोन्मथितस्यकीदृक्

संजय उवाच ॥ अणराजन्वहितो यथा ह्यनो महाक्षयः चोरो मनुष्यदेहानामाजौ नरवरक्षयः ॥ यत्तत्क
 र्त्तते पार्थः सिंहनादमथाकरोत् तदा तव सुतानराजन्वा विवेशामहङ्गये ॥ अपोरे पारमिच्छन्तो हते ।
 हीपे किरीटिना सत्तपुत्रे हते राजन् विव्रस्ताः शस्त्रविदताः ॥ अनाथानाथमिच्छन्तो मृगाः सिंहैरिवार्दि
 ताः भगुरंगारुषाय हृद्ग्रदेश्चोरगाः ॥ प्रत्ययायामसायाद्देनिर्जिताः सद्यसाचिना हतप्रवीरवि
 ध्वस्तानि कृत्वा निशितैः शरैः ॥ सत्तपुत्रे हते राजन् पुत्रास्ते दुःखुर्भयात् विस्त्रस्तयंत्रकवचाः कांदि
 ग्भृता विचेतसः ॥ अन्योन्यमवमृदन्तो वीर्यमाणा भयार्दिताः मामेव नूनं वीभत्सुर्मा मेव च वृकोद
 रः ॥ अभिप्रातीति मन्वाना पेतुर्मस्तु श्रमं भ्रमात् हयानन्ये राजानन्ये रथानन्ये महारथाः ॥ आरु
 ह्यजवसंपेनाः पदातीत्यजदुर्भयात् कुंजरैः स्पंदनाः तस्माः सादिनश्च महारथैः ॥ पदाति संघाश्च
 शौचैः पलायद्भिर्भयार्हितैः बालतस्करसंकीर्णसार्थहीना यथावने ॥ सत्तपुत्रे हते राजे स्तवयोधा
 स्तथा भवन् हतरोहा यथानागाः क्षिन्नहस्ता यथानराः ॥ सर्वपार्थमयं लोकं संपश्यन्तो भयार्दि
 ताः तान् दृष्ट्वा विदुतां सर्वान् योधांस्तत्र सहस्रशः दुर्योधनो यस्त्वे सत्तहाहाकृत्वेदमब्रवीत् नातिक्र
 म्येतमो पार्थो धनुःपाणिमवस्थितं जघने सर्वसैन्यानां शनैरस्थान् चोदय युध्यमानं हि कौतेयं
 हनिष्यामि न संशयः नोत्सहेन्मामतिक्रान्तं वेला मि वमहोदधि ॥ अघाजं न संगो विंदमानिने
 च वृकोदरं हन्याद्विशं स्यात् शत्रून् कार्पास्यान् रापमाप्नुयां ॥ तच्छुत्वा कुरु राजस्य शूरार्थसदु
 शं वचः सतो हेमपरिचुत्तान् च नैरस्थान् चोदयत् ॥ १८ ॥ यथा स्वतागहीनास्तपदातस्तव मारिष

पंचविंशतिसाहस्रायुद्धायेव व्यवस्थिताः ॥ तान्भीमसेनः संकुहोऽष्टयुग्मश्च पार्षतः बलेन चतुरंगेण से
 वृत्याजघ्नतः शरैः ॥ प्रत्ययुधैस्तसमो भीमसेनः स पार्षतं पार्य पार्षतयोश्चात्मेजगदस्तत्र नामनी ॥ अ
 क्रुधातरणे भीमसैनसदा पर्यवस्थितैः सौवतीर्यथासर्गागदापाणि रयुधत् नतानरयस्यो भूमिष्ठानथ
 र्मापेक्षीव कोदरः योययामास कौंतेयो भुजवीर्यवपाश्रयः जातरूपपरिहृन्नो प्ररह्य महतीं गदं ॥ अ
 वधीतावकात्सर्वान् देवपाणि रिवान्तकः परातिनोपि सत्पक्राप्रियं जीवितमात्मनः ॥ भीममभ्यद्रवसे
 त्येपतंगाजलनेयया आसाद्य भीमसेनं तसंख्यायुद्ध उर्मदाः ॥ विनेशुः सहसा दृष्ट्वा भूतग्रामाश्वातके
 श्च न वहिचर भीमो गदाहस्तो महाबलः ॥ पंचविंशतिसाहस्रावका नवपोथयत् हत्वा तत्पुरुषा
 नीकं भीमः सत्यपराक्रमः ॥ अष्टयुग्मं पुरस्कृत्य तस्योत्तम महाबलः धनं जयोरथानीकमभ्यवर्तत वी
 र्यवान् ॥ माद्रीपुत्रौ तु शकुनिं मात्यकिंश्च महारथः जवेताभ्ययत न दृष्ट्वा जेतो रौर्यो धने बले ॥ तस्या
 ष्मसारीन्सुबहून्ने निर्हृत्य शितैः शरैः समभ्यधावेत्स्वरितास्तत्र युद्धमभ्युत्पद्यत धने जयोपि चाभ्येत्यथ
 नीके तव प्रभो विभ्रुते त्रिषु लोकेषु गौरी वं विदि पत्न्यनुः ॥ कृष्णसारथिमायां तं दृष्ट्वा सेतहयं रथं प्रज
 नेचापियो हारं त्वदीयाः प्राद्वन्भयात् ॥ विप्रहीनरथाश्चैव शरैश्च परिकर्षिताः पंचविंशतिसाहस्राका
 लमार्हत परातयः हत्वा तान् पुरुषयाज्ञः पांचालानां महारथः पुत्रः पांचालराजस्य अष्टयुग्मो महामनाः
 भीमसेनं पुरस्कृत्य न चिरात्पदपत महायनुर्दृशः श्रीमानमिन्द्रगणात्पातनः ॥ पारावतसवर्णासंको
 विरारमयध्वजं अष्टयुग्मं रणे दृष्ट्वा त्वदीयाः प्राद्वन्भयात् ॥ गोधारराजं शीघ्रास्त्रमनुसृत्य यशसिनो

नचिरात्रयदुष्टेतांमादीपुत्रौसमायकी १० चेकितानःशिवेडीचदौपदेयाश्चमारिष हत्वात्वदीयंसमह
 त्सेमंशोवांसयाधमन् तेसर्वतावकानप्रेत्यद्वेतोपिपराद्युत्वात् अभवर्जतसेरथानवृषाननित्वाय
 शावृषाः ११ सेनावशेषंतदृष्टातवसैन्यस्यापांडवः अवस्थितंमयासाचीचुक्रोधबलवानूप ४० धनेज
 योरथानीकमभ्यवर्ततवीर्यवान् विश्रुतंत्रिषुलोकेषुयातियद्गदिवंधनुः ४१ ततएनंशरत्रातैःसहसा
 समवाकिरन् तमसासंवृतेनायनस्मर्कंविद्धदृश्यत ४२ ग्रंथकारीकृतेलोकेरजोभूतेमहीतले यो
 धाःसर्वमहाराजतावकाःप्रादवन्भयात् ४३ संभज्यमानेसैन्येत्तकुरुराजोविशोपते परानभिमुखंश्चै
 वसुतसेसमुपादवत् ४४ ततोदुर्योधनःसर्वानाजहावाथपांडवान् युहायभरतश्चेष्टदेवानिवपुराबलिः
 ४५ तएनमभिगर्जतःसहिताःसमुपादवन् नानाशस्त्रभृताःकुहाभर्त्सयंतोमुद्गर्भुः ४६ दुर्योधनो
 ष्यसंभ्रांतस्तानरणेनिशितैःशरैः तत्रावधीततःकुहःशतशोयसहस्रशः ४७ तसैन्येपांडवेयानोपोथया
 माससर्वतः तत्राद्भुतमपश्यामस्तवपुत्रस्यपौरुषं ४८ यदेकःसहितान्सर्वानरणेयुध्यातपांडवान् ततो
 पश्यन्महात्मानःस्वसैन्यंभ्रष्टाडुःखितं ४९ ततोवस्थाप्यराजेंद्रकृतबुद्धिस्तवात्मजः हर्षयुनिवतान्
 योथानिदेवचनमब्रवीत् ५० नतंदेशंप्रपश्यामियत्रपाताभयार्हिताः गतानोयत्रवैमोक्षःपांडवान्किं
 गतेनवः ५१ अल्पंचबलमेतेषांकृत्वाचभ्रष्टाविलसतौ अद्यसर्वानहनिष्णामिध्रुवोहिविजयोभवेत् ५२
 विप्रयातांसतोभिन्नानपांडवाःकृतकिलिषान् अनुसृत्यवधिष्णोतिश्रेयान्नःसमरेवधः ५३ सुखंसांशा
 मिकोरसःसत्रधर्मेणयुध्यातां मृतोडुःखेनजानीतेप्रेत्यचानंत्यमश्नुते ५४ शृण्वंध्वंक्षत्रिपाःसर्वपाव

तः स्यममागताः यदाशूरचभीरुचमारयन्तकोयमः ५४ कोनमूरोनयुधेतमादृशः तत्रियवतः द्विषतो
 भीमसेनस्यकुहसवशमेष्यथ ५५ पितामहैराचरितेनधर्महातुमर्हथ नस्वधर्मोस्तिपापीयानतत्रियस्य
 पलायनात् ५६ नयुद्धधर्मोहेयोदिपेयाः स्वर्गस्यकौरवाः अचिरेणाहतालोकानस्योयोधाः समश्नुत ५७
 संजयउवाच एवंब्रुवतिपुत्रेतेसैनिकाभ्यविहताः अनवेस्येवतद्वाक्यं प्राद्वत्सर्वतोदिशः ५८ इतिश्रीम
 हाभारतेकर्णपर्वणि ५९३४ संजयउवाच इष्टातुसैन्यं परिवर्तमानेपुत्रेणातेमदपतिसदानीं संत्रसरु
 पः परिमृष्टचेताऽर्योयनेवाक्यमिदं बभाषे १ शल्यउवाच पश्येदमुपेतरवाजिनागैरायोधनेवीरशक्तेः
 सुशूर्णं महीधराभैः पतितैश्च नागैः सकृत्प्रभिन्नैः शरभिन्नदेहैः २ संविह्वलद्विश्रगतासुभिश्चप्रध्वज
 वर्मापुथचर्मवक्त्रैः वज्रापविहैरिवचाचलात्तमैर्विभिन्नपाषाणमहाडुमौघयैः ३ प्रविह्वलेर्यकुशतोम
 रध्वजैः सहेमजालैरुथिरोनुसंस्तृतैः शरावभिन्नैः पतितैस्तरंगमैः समद्विरात्रैः ततजं वमद्विः ४ दीनेस्त
 नद्विः परिवृत्तनेत्रैर्महीदशद्विः कृपाणानदद्विः तथापि विहैर्गजवाजियोधैर्वलापविहैरथवीरसंचैः ५
 मंदासुभिश्चैवमहीमहाहवेनूनयथावैतरणीवभाति ६ गजैर्निकृत्तैर्नरहस्तिगात्रैरुद्वेपमानैः पति
 तैः शयिष्यो विशीर्णदंतैः ततजं वमद्विः स्फुरद्विरात्रैः कृपाणानदद्विः ७ निकृत्तचक्रेषुपुणैः सयोक्र
 भिः प्रविह्वलणीरपताककैतभिः सुवर्णजालावततेर्भृशहतैर्महारथैर्वैर्जलदैरिवानृता ८ यशस्वि
 भिर्नागरयास्योधिभिः पदातिभिश्चाभिमुवेहृतैः परैः विशीर्णवर्माभरणवरायुधैर्वृताप्रशंतैरिवपाव

कैर्मही १ शायप्रहारमिहैतैर्महाबलैरवेसमाणैः पतितैर्महस्रपाः दिवश्चुतैर्भरतिरीप्तिमद्भिर्नक्रैर्गदैः ।
 शौरमलप्रदीप्तैः २ प्रनष्टसंज्ञैः पुनरुत्थुमद्भिर्महीबभूवानुगतैरिवार्चिभिः कर्णार्जुनाभ्यांशरभि
 नुगावैर्हतैः प्रवीरैः कुरुसंजयानां ३ शरास्तुकर्णार्जुनबाहुसुक्ताविदार्यनागाश्चमनुष्यदेहान्
 प्राणान्निरस्याशुमहीप्रतीपुर्महोरगावासमिवाभिनयाः ४ हतैर्मनुष्याश्चगजैश्चसंख्ये शरापवि
 द्भ्यश्चनरैर्नरैर्दधनेजयस्याधिरथेश्चमार्गगौरगाम्यरूपावसुधाबभूव ५ रथैर्वरेष्ट्मयितैः ।
 सुकल्पैः सयोधशस्त्रैश्चवरापुयैर्ध्वजैः विशीर्णयोक्त्रैर्विनिकृत्तबंधनैर्निकृत्तचक्राक्षपुगत्रिवे
 णभिः ६ विसृक्तशस्त्रैश्चतथाव्युपस्करोहतानुकर्षैर्विनिषेगबंधनैः प्रभग्रनीडैर्मणिहेमभूषि
 तैर्भृतामहीशौरिवशारदैर्ध्वजैः ७ विह्वलमाणैर्जवनैस्करैर्गमैर्हतैस्वरैराजरथैः सुकल्पितैः म
 नुष्यमातंगरथाश्चराशिभिर्दुतैर्ब्रजंतोबद्धाविचूर्णिताः ८ सहेमपदाः परिचाः परस्रथाः शिता
 श्चशूलामुशालानिमुद्गराः पेतश्चावद्वाविमलाविकोशागदाश्चजांबूनदपट्टनदाः ९ चापानि
 रुक्मोदभूषणानिशराश्चकार्त्तस्वरवित्रपुंखाः ऋष्यश्रीताविमलाविकोशापासाश्चदंडैः कत
 कावभासैः १० कुत्राणिवालव्यजनानिशोखाश्चिन्नापविद्वाश्चसृजोविचित्राः कुशाः पताकावरभू
 षणानिकिरीटमालासुहृदाश्चशुभ्राः ११ प्रकीर्णकाविप्रकीर्णाश्चराजनप्रबालसुक्तातरलाश्चहा
 राः श्रापीडकेयूरवरांगदानिग्रैवेयनिष्काः सस्रवर्णसूत्राः १२ माणुजमावजस्रवर्णसुक्तारत्नानि ।

बोद्धव्यमंगलानि गात्राणि चासंतसु खोचितानि शिरांसि चेंडुप्रतिमानानि २२ देहांश्च भोगांश्च परि
 हृत्योच्चतमकामनो ज्ञानिसुखानि चैव स्वधर्मनिष्ठं महतीं मवाप्य व्याप्याशु लोकान् यशसा गतास्ते २३
 निवर्त्तदुर्योधनयोस्तु सैनिकाव्रजस्य राजन् शिविरायमान द दिवा करोष्येष्ट विलंबते प्रभो पुनस्त्वमेवा
 व्रनरेन्द्रकारणं २४ इत्येवमुक्त्वा विरराम शल्यो दुर्योधनं शोकपरीतचेताः हाकर्ण हाकर्ण इति ब्रुवा
 णमात्रं विमंजं भृशमश्रुनेत्रे २५ तं द्रोणपुत्रप्रसुखानरेन्द्राः सर्वे समाश्वासमुद्रः प्रयान्ति निरीक्षमाणा
 मुद्रार्जुनस्य ध्वजं महान्तं यशसा ज्वलन्तं २६ नराश्च मातंगशरीरजेन रक्तेन सिक्तां च तथैव भूमिं रक्ता
 वसत्रकपनीययोगान्मारीं प्रकाशामिव सर्वगम्पं २७ प्रहृन्नरूपारुधिरेण राजचौदे मुहूर्त्तं निविराज
 माने नैवावतस्युः कुरवः समीपप्रव्रजिता देवलोकाय सर्वे २८ वयेन कर्णस्य तडः खितास्ते हाकर्ण हा
 कर्ण इति ब्रुवाणाः दुते प्रयाताः शिविराणि राजन् दिवाकरेरक्तमवेक्षमाणाः २९ गोरीवमुक्ते स्तु सुवर्णपुं
 त्वैः शिलाशितैः शोणितदिग्धबाजैः शरैश्चित्तं भोगुधिभानिकर्णो हतोऽपि सन्सर्पश्वांश्च माली ३० कर्ण
 स देहं रुधिरावसिक्कं भक्तानुकंपी भगवानिव स्वान् स्पृष्ट्वा शुभिलोहितरक्तरूपः सिस्रासुरभ्येति परं
 समुद्रं ३१ शनीवसंचिंत्य सुरर्षिसंज्ञाः संप्रस्थिता योनियथानिकेतनं संचिंतयित्वा जनता विससुर्य
 या सुखं च महीतले च ३२ तदहं ते प्राणभृतां भयं करं निशाम्य पुद्गे कुरवीरमुखयोः धनेजयस्या
 धिरयेऽप्यविस्मिताः प्रशंसमानाः प्रयपुस्तदाजनाः ३३ शरसंक्रान्तवर्माणं रुधिरोदितवासं गतासुमा

सि.
६२

पिण्णयेनैवलसीर्विमुचति तत्रजोवृत्तदनिभेज्जलनार्कसमप्रभे १५ जीवेतमिवतेषुरंसर्वभूतानिमे
निरे हतस्यापिमहाराजसूतपुत्रसंयुगे १६ वित्रेसुःसर्वतोयोथाःसिंहस्येवेतरेमृगाः हतोपिपुरुषः
स्याच्चोजीववानिवलक्ष्यते १७ नाभवद्विकृतिःकाचिद्वत्स्यापिमहात्मनः चारुवेधधरंवीरंचारुमौलिशि
रोधरं १८ तन्मखेसूतपुत्रस्यपूर्णचंद्रसमद्युति नानाभरणवानराजेस्तत्रजोवृत्तदंगदः हतोवैकर्जनः
शतेपादपोंकुरवानिव कनकोत्रमसंकाशोज्ज्वलनिवविभावसुः १९ सशोतःपुरुषव्याघ्रःपार्थसा
यकवारिणा यथाहिज्जलनोदीप्रोज्ज्वलमासाघशाम्यति २० कार्णीग्रिःसमरेतहतपार्थमेष्टेनशामि
तः आहृत्यचयशोदीप्तस्यपुहेनात्मनोभुवि विसृज्यशरवर्षाणिप्रताप्यचदिशोदश सपुत्रःसमरे
कर्णःसशोतःपार्थतेजसा २१ प्रताप्यपांडवान्सर्वान्पांचालांश्चासृतेजसा वर्धित्वाशरवर्षेण
प्रताप्यरिपुवाहिनीं २२ श्रीमानिवसहस्रांश्चुर्जगात्सर्वप्रताप्यच हतोवैकर्जनःकर्णःसपुत्रःस
हवाहनः २३ अर्थिनांपदिसंजुम्बकल्पवृक्षोनिपातितः ददानीत्येवयोवाचंननास्तीत्य
धितैर्यभिः सद्भिःसदासत्पुरुषःसहतोहैरथेवृषः २४ यमब्राह्मणसात्सर्ववित्रमासीन्म
हात्मनः नादेयंब्राह्मणोद्यासीद्यस्यसमपिजीवितं २५ सदास्त्रीणांप्रियोनित्यंदाताचैवमहारथः
सवैपार्थसुनिर्दग्धोगतःपरमिकांगतिं यमाश्रित्याकरोहैरपुत्रस्तेसगतोदिवं २६ आदायत
वपुत्राणांजयाशांशर्मवर्मच हतेकर्णेसरितोनप्रसत्सुर्जगामचास्तेसवितादिवाकरः २७ ॥

६२

प्रहप्रतिर्यकजलनार्कवर्णः सोमस्यपुत्रोभुरिषायतिर्यक ४१ नभःपफालेवननादचोर्वीवबुश्रवा
 ताःपरुषाःसुचोराः दिशोवभुवर्जलिताःसधमामहार्णवाःससन्तुश्रुत्वभुश्र ५० सकाननाश्रादिच
 याश्रकंपिरेप्रविष्ययुर्भूतगणाश्रसर्वे बृहस्पतिःसंपरिवार्यरोहिणीं बभूवचेदार्कसमोविशोपते ५१
 हतेतकर्णोविदिशोपिजजलस्तमोवृताद्यौर्विचवालभूमिः पपातचोल्काजलनप्रकाशानिशाचरा
 आप्पभवनप्ररुष्टाः ५२ शशिप्रकाशाननमर्जुनोयदाक्षरेणकर्णस्यशिरोन्यपातयत् तदेतारिद्वे
 सहसैवशाश्वोवभूवहाहेतिसुरैर्विसृक्तः सदेवोथर्वमनुष्यपूजितेनिहत्सकर्णोरिषुमाहवेर्जनः ५३
 राज्ञाजनपरमेणवर्चसायथापुरावृत्रवधेशतक्रतुः ततोऽरथेनावुदघ्नेदनादिनाशरन्त्रभोमध्यादिवा
 करार्चिषा ५४ एताकिनाभीमनिनादकेतनादिमेंडुशोखस्फटिकावभासिना महेंद्रवाहप्रतिमेनता
 बुभोमहेंद्रवीर्यप्रतिमानपौरुषौ ५५ सुवर्णमुक्तामणिवज्रविडुमेरलेकृतावप्रतिमेनरेहसा नरोत्त
 मोकेशवपुंड्रनंदनोतदाहितावग्निदिवाकराविव ५६ रणानिरेवीतभयोविरेजतःसमानयानावि
 वविस्मवासवौ ततोऽथनुर्ज्यातलबाणानिस्वनैःप्रसह्यकृत्वाचरिष्टन्नहतप्रभान् ५७ संक्रादयित्वा
 तत्कुरुनशरोत्तमैःकपिध्वजःपतिवरध्वजश्च हृशेततस्तावमितप्रभावोमनांस्पर्शणामवधारयंतौ
 सुवर्णजालावततौमहास्रनौहिमावरातौपरिरट्टपाणिभिः ५८ चुचुंबतुःशोखवरौनृणांवरोवरा
 ननाभ्यांपुगयच्चदध्मतः पंचजनस्यनिर्घोषोदेवदत्तस्यचोभयोः ५९ पृथिवींचोत्तरिद्वेचदिशोश्च

रु. यो.
१६.

वातुनादयन् वित्रस्ताभभवत्सर्वकौरवाराजसत्तम शोखशादेनतेनाथमाधवस्यार्जनस्यच ६
तौशोखशादेननिनादयंतौवनानिषौलान्सरितोऽहाश्च वित्रासयंतौतवपुत्रसेनोपुधिष्ठिरंनेद
यतोवरिष्ठौ ६१ ततःप्रयाताःकुरवोजवेनश्रुतैवशोखस्वनमीर्यमाणो विहायमद्राधिपतिपति
चडुर्योधनंभारतभारतानां ६२ महाहवेतंबद्गोचमानेधनेजयेभूतगणाःसमेताः तदान्वमो
दंतजनार्दनंचदिवाकरावभुदितौयथैव ६३ समाचितौकर्णशरैःपरंतपावुभौव्यभातोसमरे
च्युतार्जनौ तमोनिहत्याभुदितौयथामलोशशांकसूर्यौदिविरश्मिमालिनौ ६४ विहायतान्
बाणागणानथागतौसुहृद्गतावप्रतिमानविक्रमौ सुखेप्रविष्टौशिविरंसमीसुरौसदस्पृहावि
वविस्मयासवौ ६५ तौदेवगंधर्वमनुष्यचारणैर्महर्षिभिर्यक्षमहोरगैरपि जयाभिव्यधापरया
भिपूजितौहतेतर्कोपरमाहवेतदा ६६ यथानुरूपेप्रतिपूजितावुभौप्रशस्यमानौस्वकृतै
र्गुणैश्चैः ननंदत्तसौससुहृद्गौतदा बलिनियम्येवसुरेशकेशवौ ६७ इतिश्रीमहाभारते
शतसाहस्र्योसंहितायंवैयासिकोर्कार्णपर्वणि ५६० संजयउवाच हतेवैकर्तनेराजनकु
रवोभयपीडिताः वीक्ष्यमाणादिशःसर्वाःपर्यपेतःसहस्रशः १ कार्णतुनिहतेदृष्ट्वाशत्रुभिःपर
माहवे भीतादिशोविदीर्यततावकाःततविदताः २ ततोवहारेचकुलेयोधाःसर्वेसमेततः नि
वार्यमाणश्चोद्दिग्वास्तावकाभ्यशुःखिताः ३ तेषांतन्मतमाज्ञायपुत्रोडुर्योधनस्तव अवहारेत

कृतवर्मागैः स्तूयते भारततावकैः नारायणावशेषैश्च शिविरायेव डडुवे ५ गोधारणो सदस्त्रेण प्राकुतिः
 परिवारितः हतमायिरयिंहृष्टा शिविरायेव डडुवे ६ रूपः शारदतो राजन्नागानीकेन भारत महामेचनि
 भेनायुशिविरायेव डडुवे ७ अश्वयामाततः शूरो विनिः सस्पुनः पुनः पांडवानां जयं हृष्टा शिविरायेव ड
 डुवे ८ संसप्तकावशिष्टेन बलेन महताहतः सुशर्मापिययौ राजन् वीर्यमाणा भयार्दितः ९ ड्योधनो
 पितृपतिर्हत सर्वसंबांधवः ययौ शोकसमाविष्टश्चित्तमन्विमनावहः १० हिन्नध्वजेन शल्पस्तरयेन
 रथिनं तुरः प्रययौ शिविरायेव वीर्यमाणा दिशो दश ११ ततो परे सबहवो भारतानां महारथाः प्राड्वेत
 भयत्रस्ता द्रिषा विष्टा विचेतसः १२ अरुक्तरंतः सोहिग्रावे पमानास्तथातुराः कुरवो डडुवुः सर्वे ह
 ष्टाकर्णानिपातितं १३ प्रशंसते र्जने केचित् केचित्कर्णमहारथाः व्यड्वेत दिशो भीताः कुरवः कुरु
 सत्रम १४ तेषां योय सहस्राणां तावकानां महामरुथे नासीत् तत्र प्रमानकश्चिद्यो युद्धाय मनोदधे १५ ह
 ते कर्णे महाराज निराशाः कुरवो भवन् जीवितेऽपि राज्ञे पुरोरुचयनेषु च १५ तान् समानीय पुत्र
 स्तेयत्वेन महता विभुः निवेशाय मनोदधे डः त्वशोकसमन्वितः १६ तस्यां शिरसा योधाः परिग
 ह्यविशोपते चिवर्णवदनाराजन् प्रविशंत महारथाः १७ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि शिविरायेव
 ण ४९ १८ संजय उवाच तथानिपातिते कर्णे परमैरेव विदुते आश्लिष्य पार्थदाशाहो हर्षाह्वनमव
 वीत् १ हतो च नृभृता वृत्रस्तया कर्णो यत्नं ज वृत्रकर्णवधं चौरं कथयिष्यंति मानवाः वज्रेण निहतो वृ
 त्रः संयुगे भरितैजसा त्वया तनिहतः कर्णो यत्नं निशितैः शरैः २ तमिमं विक्रमं लोके प्रथितं ते यथा

क. रि.
१२१

सुतः निवेद्यावः कौन्तेय कुरु राजस्यधीमतः १ वधं कर्णस्य संग्रामे दीर्घकालचिकीर्षितं निवेद्य धर्मराजा
यत्नमान्तरांगमिष्यसि ४ वर्त्रमानं महापुद्गेतवर्णस्य चोभयोः इष्टमायोधने श्वमागतो धर्मनंदनः ५
भ्रातृगाढविह्वलान्नाशकत्वात्तुमाहवे ततः सशिविरंगत्वास्थितवान् पुरुषर्षभः ६ तथेत्सुक्रः के
शवस्त्रपार्थेन यदुपुंगवः पर्यवर्त्तयदस्य ग्राशं रथवरस्पते ७ एवमुक्ता र्जुने कृष्णः सैनिकानि दमव्रवी
त् परानभिमुत्वा यत्रास्ति पृथ्वं भद्रमस्तवः ८ ५८ युष्मन्पुथामन्ममाद्रीपुत्रो वृकोदरः युयुधानं च गोविं
द इदं वचनमब्रवीत् यावदावेद्यते राजे हतः कर्णो र्जुनेन वै ९ तावद्भवद्भिर्यत्रैस्तु भवितव्यं न राधिपैः
सैतैश्चैरनुज्ञातो ययौराज निवेशनं १० पार्थमादाय गोविंदो ददर्श च युधिष्ठिरं शयाने राजशाईलं को
चने शयनोत्र मे अग्रहीतां च मुदितौ चरणौ पार्थिवस्पते तयोः प्रहर्षमालस्य हर्षादश्रूणापवर्तयत्
११ राथे ये निहतं मत्वासमुत्तम्यो युधिष्ठिरः उवाच च महाबाहूः पुनः पुनरिदमः १२ वासुदेवार्जुनो प्रेमान्
तावुभौ परिषस्वजे तत्र स्मेत घया हतं वासुदेवः सहार्जनः कथयामास कर्णस्य निधनं यदुपुंगवः १३ इ
त्स्मयमानस्तु कृष्णो राजानमब्रवीत् १४ युधिष्ठिरं हता मित्रं कृतोजलिरथाच्युतः दिष्टा गां डीवधत्वा
च पांडवश्च वृकोदरः १५ तं चापि कुशली राजन्माद्रीपुत्रो च पांडवौ मुक्तावीरदयादस्मात्संग्रामालोमह
र्षणात् १६ सिप्रमुत्तरकालानि कुरुकार्याणि पांडव हतो वै कर्तनो राजन्सुतपुत्रो महारथः १७ दिष्टा ज
यसि राजेन्द्र दिष्टा वर्धसि भारत यस्तु घ्नति तां कृष्णं प्राहमसु रुषाधमः १८ तदघसुतपुत्रस्य भूमिः पि
बति शोणितं शोते सौशरशृणांगः शत्रुस्ते कुरुपुंगव न पश्य पुरुष व्याघ्रविभिन्नबहुभिः शरैः १९ हता

१२१

मित्रमिमामुर्वीमनुष्याधिमहाभुज यज्ञोभूतासहास्माभिर्भुक्त्वभोगोऽपुष्कलान् संजयऽवाच इति प्रत्या
 वचस्तस्य केशवस्य महात्मनः धर्मपुत्रः प्रहृष्टात्मा दाशां ह वाक्यमब्रवीत् ॥ दिष्टादिष्टेति राजेन्द्र वाक्यं
 वेदमुवाच ह नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि देव किं नंदन त्वया सारथिना पार्थो यत्नवानहनञ्चते ॥ नतच्चित्रं
 महाबाहो पुष्पहृदि प्रसादने प्रहृष्टचक्रुः श्रेष्ठे सांगदं दक्षिणं भुजे ॥ उवाच धर्मभृत्यार्थ उभौ तौ केश
 वार्जुनौ नरनारायणो देवौ कथितौ नारदेन मे ॥ धर्मात्मानौ महात्मानौ पुराणा वृषिसत्तमौ असकृच्चापि
 मेधावीकृत्सु ह्येपापनोमम ॥ कथामेतां महाभागं कथयामास तत्त्ववित् तव कृत्स्न प्रसादेन पांडवोयं
 धनं जयः ॥ जिगायाभिमुखः शत्रून् च सीदिसुखः क्वचित् नयश्चैव ध्रुवास्माकं न त्वस्माकं पराजयः ॥
 यदा त्वयुधिषार्यस्य सारथ्यमुपजगमिवान् भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च महात्मा गौतमः कृपः ॥ अन्ये च
 बहवः शूरा ये च तेषां परानुगाः ॥ तद्दुष्पानिहते कर्णे हता गोविंद सर्वथा इत्युक्ता धर्मराजः स्फुरयंहेम
 विभूषितं ॥ श्वेतवर्णैर्हयैर्पुङ्गवैर्कालवालैर्मनोजवैः आस्थाय पुरुषयाज्ञः स्वबलेनाभिसंवृतः ॥ प्र
 ययौ समहाबाहू द्रुमायो धनं तदा कृत्स्नार्जुनाभ्यां वीराभ्यामनुमंत्रततः प्रियं ॥ आभाषभाणास्तौ वी
 रावुभौ माधवफाल्गुनौ सददर्शिनौ कर्णशयाने पुरुषर्षभं ॥ यथा कदेव कुसुमं केसरैः सर्वतो वृत्ते
 चितं शरशतेः कर्णं धर्मराजो ददर्श मः ॥ गेयं ते लावसिकाभिः कांचनीभिः सहस्रशः दीपिकाभिः कृ
 तोद्योतं पश्यते वैश्रवंतदा ॥ संछिन्नभिन्नकवचं बाणैश्च विदलीकृतं सपुत्रे निहतं दृष्ट्वा कर्णो राजा
 युधिष्ठिरः ॥ संजातप्रत्यपोतीव वीर्यचैव पुनः पुनः प्रशशंस नरयाज्ञावुभौ माधव पांडवौ ॥ अथ

राजास्मि गोविंदं पृथिव्याभ्यां त्रभिः सह तया नाथेन वीरिणा विडम्बापरिपालितः १८ हतं श्रुत्वा नरयात्रे
 राधेयमतिमानिनं निराशो घटते कर्णो धार्तराष्ट्रो भविष्यति जीविते चैव राधे च हते राधात्मजेशो १९
 तत्साराद्वयं चैव कृतार्थाः पुरुषर्षभ दिष्टा जयसि गोविंदं दिष्टा प्राप्नुवन्ति पातितः ४० दिष्टा गोरी
 वधन्वाच विजयी पांडु नंदनः त्रयोदश समास्तीर्णा जागरेण सुदः खिताः ४१ स्वप्नामो घसु खेरा
 त्रौ तत्सारात्मा ह्यभुज एवं सबद्धशो राजा प्रप्राप्तं सजनार्दनं ४२ अर्जुनं च कुरुश्रेष्ठ धर्मराजोऽपि
 धिष्टिः संजय उवाच दृष्ट्वा च निहतं कर्णं स पुत्रं पार्थ सायकैः पुनर्जीतमिवात्मानं मेने च समहीप
 तिः समेत्य च महाराज कुंती पुत्रं युधिष्ठिरं ४४ हर्षयंति स्म राजानं हर्षयुक्ता महारथाः नकुलः सह
 देवश्च पांडवश्च वृकोदरः सात्यकिश्च महाराज वृत्तीनां प्रवरो रथः ४५ युधामन्युः शिखंडी च पांडु पंचा
 लसंजयाः ४५ पूजयंति स्म कौंतेयं निहतं सूतनेदने ते वरुण्यित्वा नृपतिं धर्मात्मानं युधिष्ठिरं ४६
 जितकाशिनो लज्जलक्ष्मणयुद्धशौराः प्रहारिणः स्रुवतस्तव युक्ताभिर्वाग्भिः कृत्वा परंतपौ ४७ जगुः
 स्वशिखिराद्यैव मुरा युक्ता महारथाः एवमेव तयो वृत्रः सुमहां लोमहर्षणाः ४८ तव दुर्मित्रे रा
 जन् किमर्थमनुशोचसि वैशंपायन उवाच श्रुत्वा तदप्रियं राजा धृतराष्ट्रो विकासतः ५० पपात भू
 मौनि श्रेष्ठश्चिन्मूलश्च दुमः तथा सापतिता देवी गांधारी रीर्यं दर्शित्वा ५१ अशोच बद्धलालापैः कर्णो
 स्थनिधनं युधि तं पर्यगृह्णाद्दिङ्गरो नृपतिं संजयस्तथा पर्याप्ता सयतां चैव तावुभावेव भूमिप ५२ तथै
 वोत्थापयामासुर्गांधारीं कुरुयोधितः सदैवं परमं मत्वा भवितव्यं च पार्थिवः ५३ परापीडो समाश्रित्य नष्ट

वित्तो महातपाः चिन्ताशोकपरीतात्मानजज्ञे मोहपीडितः ५४ सममाश्रमि तोराजा तूष्णीमासीद्विचेतनः ५५
 महापुद्गमत्वे महात्मनो र्थनं जयस्याधिरये श्रयः पठेत् ५५ सममगिष्टस्य मत्वस्य यत्फलं तदा मुयात्से श्रव
 णाच्च भारत मत्वोदिविस्मर्भगवान्मनातनो वदंति तच्चाग्रानिलेऽभानवः ५६ अतो नुस्युः शृणुयात्प
 ठेच्चयः समर्वलोकानुचरः सुखी भवेत् तं सर्वदा भक्तिमुपागतानराः पठन्ति पुण्यं वरसंहितामिमाम् ५७
 धनेन धान्येन यशसा च मानुषानंदं तितेनात्र विचारणास्ति अतो नुस्युः शृणुयात्सदा त्वेन ५८ समर्व
 णि सुखानि चा मुयात् ५८ विस्रः स्वयं भूर्भगवान्भवश्च त्वं तियेयस्य नरोत्तमस्य वेदावाप्तिर्वाप्तिनाम्
 हृदयारो वलं त्रिपाणां जयो युधि ५९ धनयेष्टाश्चापि भवन्ति वैश्याः शूद्रारोगं प्राप्नुवन्तीह सर्वे न
 येव विस्मर्भगवान्मनातनः सचात्र देवः परिकीर्तयेत् ६० ततः सकामान् लभते सुखी नरो महा मुनेन
 स्पवचोर्वितं यथा कपिलानां सवत्सानां वर्षमेकं निरंतरं यो दद्यात्सकृत् तेन हि श्रवणात्कर्णपर्वणि इति
 श्रीमहाभारते प्रातसाहस्र्यं संहितायां वैष्णवसिंकां कर्णपर्वसमाप्तमिति ५९ ५९ शुभमस्तु अतः परं विवि
 चार्यं शल्पपर्वं भविष्यति यस्यायमाद्युक्ताः जनमेजय उवाच एवं निपातिते कर्णे समरे सद्यसा चिना श
 ल्यावशिष्टाः कुरवः किमकुर्वन्त वै हि ज १ हतांताश्चास्मिन् पर्वणि कर्णाभिषेकः पौराणोत्रिपुराख्याने कर्णश
 ल्योर्विचारः हे सका कीयो पात्याने भीमादिभिः सह पुद्गं अर्जुनगर्हाणं युधिष्ठिरार्जुनयोः क्रोधः युधिष्ठिर
 प्रसादनेऽः शासनवधः द्रुपदेनादिवधः कर्णार्जुनयोर्द्वैरयं दिव्यास्त्रपुद्गं किरीटहरणं चक्रप्रसने कर्णवास
 देवसेवादः कर्णवधः शल्पपलायनं कौरवपलायनं शिविरगमनं युधिष्ठिरहर्षः इति वृजोताः इति नीलकंठे

॥ इति श्रीमहाभारतस्य द्रुपदपर्वोऽष्टमोऽध्यायः ॥

॥
मंशाभारुध

कृष्णपर्वपत्रे १६३